

Ríkislógartilmæli

um

at seta í gildi fyri Føroyar

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af forskellige love om ændring af udlændingeloven og af forskellige love om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen

Samsvarandi samtykt Løgtingsins staðfestir og fráboðar lögmaður ríkismyndugleikunum hetta ríkislógartilmælið:

Mælt verður ríkismyndugleikunum til at seta í gildi fyri Føroyar niðanfyristandandi uppskot um Anordning om ikrafttræden for Færøerne af forskellige love om ændring af udlændingeloven og af forskellige love om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen

Forslag

til

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af forskellige love om ændring af udlændingeloven og af forskellige love om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen¹

(Gennemførelse af Schengenregler med henblik på effektive kontrol- og overvågningsforanstaltninger ved de ydre grænser samt kompenserende foranstaltninger, herunder benyttelse af SIS, samt skærpelse af regler om terrorismebekæmpelse, udelukkelse, inddragelse og udvisning, udveksling af oplysninger mellem udlændingemyndighederne og efterretningstjenesterne og anklagemyndigheden m.v., skærpelse af regler om udlændinges ulovlige indrejse, ophold og arbejde m.v.)

¹ Som bilag med henblik på samtidig kundgørelse optages Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (*Schengengrænsekodeks*) (Bilag 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) nr. 2016/399, (EU) nr. 2016/1624 og (EU) nr. 2017/2226 (Bilag 2), Europa-Parlamentets og Rådets (EU) nr. 2017/2226 om oprettelse af et ind- og udrejse system til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejse systemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (Bilag 3), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (Bilag 4), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf talen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (Bilag 5) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (Bilag 6).

I medfør af § 6² i lov nr. 385 af 20. maj 1992 om ændring af retsplejeloven, straffeloven, færdselsloven og udlændingeloven (Anklagemyndighedens struktur), § 3³ i lov nr. 458 af 7. juni 2001 om ændring af udlændingeloven (Frihedsberøvelse af asylansøgere og administrativ udvisning m.v.), § 3⁴ i lov nr. 134 af 20. marts 2002 om ændring af udlændingeloven (Rådets forordning om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold og Rådets direktiv om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere), § 3⁵ i lov nr. 362 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven (Initiativer mod terrorisme m.v. opfølgning på FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 af 28. september 2001 om bekæmpelse af terrorisme), § 9⁶ i lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandlingen, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.), § 3⁷ i lov nr. 291 af 30. april 2003 om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af udsendelsesforanstaltningerne, effektivisering af sagsbehandlingen vedrørende ansøgninger om humanitær opholdstilladelse m.v.), § 3⁸ i lov nr. 429 af 9. juni 2004 (Ændrede visumbetingelser, udvisning ved dom for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab, børnebortførelse eller menneskehandel samt afskæring af kontante ydelser til asylansøgere i åbenbart grundløs-hasteproceduren m.v.), § 3⁹ i lov nr. 448 af 9. juni 2004 om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af rådsafgørelse og forordning om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, herunder i forbindelse med terrorismebekæmpelse), § 5¹⁰ i lov nr. 324 af 18. maj 2005 om ændring af udlændingeloven, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og repatrieringsloven (Skærpet straf for ulovlig beskæftigelse, afskaffelse af madkasseordningen, styrkelse af oplysningsgrundlaget i sager om helbredsbetings humanitær opholdstilladelse, præcisering af Flygtningenævnets uafhængighed, fremhævelse af hensynet til familiens enhed, udvidelse af personkredsen, der kan modtage hjælp efter repatrieringsloven, m.v.), § 4¹¹ i lov nr. 301 af 19. april 2006 om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Fremrykket ansøgningstidspunkt i sager om humanitær opholdstilladelse, indberetningspligt

² Bestemmelsen har følgende ordlyd: "§ 4 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

³ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

⁴ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

⁵ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

⁶ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

⁷ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

⁸ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

⁹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft også for disse landsdele."

¹⁰ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

¹¹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

ved mistanke om genopdragelsesrejser, begrænsning af adgangen til familiesammenføring for personer, der er dømt for børnebortførelse, ændrede regler om undervisning og aktivering af voksne asylansøgere m.v.), § 3¹² i lov nr. 429 af 10. maj 2006 om ændring af udlændingeloven (Betinget udvisning, skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud m.v.), § 4¹³ i lov nr. 504 af 6. juni 2007 om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Bekæmpelse af menneskehandel og samkøring af oplysninger om evakuerede m.v.), § 3¹⁴ i lov nr. 521 af 6. juni 2007 om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af rådsafgørelse og forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)), § 3¹⁵ i lov nr. 431 af 1. juni 2008 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet m.v.), § 4¹⁶ i lov nr. 1398 af 27. december 2008 om ændring af udlændingeloven (Videregivelse af oplysninger til anklagemyndigheden, gennemførelse af SIS II-forordningen m.v.), § 3¹⁷ i lov nr. 486 af 12. juni 2009 om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud, udelukkelse m.v. af udlændinge opført på FN's og EU's sanktionslister m.v.), § 5¹⁸ i lov nr. 1511 af 27. december 2009 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), bemyndigelse til at fastsætte regler om studieaktivitet m.v.), § 3¹⁹ i lov nr. 1542 af 21. december 2010 om ændring af udlændingeloven (Forordning om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning, hvad angår bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold, afskaffelse af garantiordningen i visumsager m.v.), § 3²⁰ i lov nr. 463 af 18. maj 2011 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om ændring af forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere, præcisering af gennemførelsen af opholdsdirektivet m.v.), § 10²¹ i lov nr. 418 af 12. maj 2012 om ændring af udlændingeloven og forskellige andre love (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, gebyr, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk

¹² Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

¹³ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

¹⁴ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft også for disse landsdele."

¹⁵ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

¹⁶ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

¹⁷ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

¹⁸ Bestemmelsen, som ændret ved § 2, nr. 1, i lov nr. 1618 af 26. december 2013, har følgende ordlyd: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger. Stk. 2. De dele af lovens bestemmelser, som ikke i medfør af stk. 1 er sat i kraft for Færøerne og Grønland, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«

¹⁹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger."

²⁰ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

²¹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

sagsbehandling, repræsentationsaftaler i medfør af visumkodeksen m.v.), § 3²² i lov nr. 1616 af 26. december 2013 om ændring af udlændingeloven (Revision af visumregler, akkrediteringsordning for udenlandske virksomheder, justering af karenregler, afslagskompetence til danske repræsentationer, beregning af kortvarige ophold m.v.), § 5²³ i lov nr. 1618 af 26. december 2013 om ændring af udlændingeloven og kildeskatteloven (Udvidet adgang til registersamkøring, bemyndigelse til at fastsætte regler om anvendelse af ansøgningskema eller en digital ansøgningsløsning, ændring af reglerne om opsættende virkning i sager om humanitært ophold, eftersøgning af familiemæssigt netværk m.v.), § 3²⁴ i lov nr. 271 af 25. marts 2015 om ændring af udlændingeloven (Styrkede kontrolmuligheder i grænseområder og lufthavne og skærpelse af bødeniveau for udlændinges ulovlige indrejse, ophold og arbejde), § 4²⁵ i lov nr. 1499 af 11. december 2015 om ændring af udlændingeloven (Transportøransvar i forbindelse med midlertidig grænsekontrol ved indre Schengengrænser), § 3²⁶ i lov nr. 102 af 3. februar 2016 om ændring af udlændingeloven (Udskydelse af retten til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, skærpelse af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, skærpelse af reglerne om inddragelse af flygtninges opholdstilladelse m.v.), § 3²⁷ i lov nr. 506 af 23. maj 2017 om ændring af udlændingeloven (Politets Efterretningstjenestes og Forsvarets Efterretningstjenestes adgang til udlændingemyndighedernes registre og systemer m.v.), § 3²⁸ i lov nr. 703 af 6. august 2017 om ændring af udlændingeloven (Øget brug af biometri m.v.), § 3²⁹ i lov nr. 469 af 14. maj 2018 om ændring af udlændingeloven (Skærpede regler om udvisning af kriminelle udlændinge), § 3³⁰ i lov nr. 738 af 8. juni 2018 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af den reviderede Eurodac-forordning vedrørende retshåndhævende myndigheders adgang til at foretage søgninger i Eurodac-systemet m.v.), § 5³¹ i lov nr. 173 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven og lov om dansk indfødsret (Ændring af reglerne om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge, justering af klageadgang i sager om frihedsberøvelse, præcisering af reglerne vedrørende politiets visitation af udlændinge ved udsendelse, kompetenceændringer som følge af nedlæggelse af

²² Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

²³ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger."

²⁴ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

²⁵ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger."

²⁶ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger."

²⁷ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

²⁸ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger."

²⁹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger."

³⁰ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger."

³¹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger."

Statsforvaltningen m.v.), § 15³² i lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love (Videre adgang til inddragelse af opholdstilladelser for flygtninge, loft over antallet af familiesammenføringer, skærpet straf for overtrædelse af indrejseforbud og overtrædelse af opholds-, underretnings- og meldepligt, ydelsesnedsættelse for forsørgere m.v.), § 3³³ i lov nr. 560 af 7. maj 2019 om ændring af udlændingeloven (Ændring af fast track-ordningen og certificeringsbetingelserne, ændring af reglerne om indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse, forenkling af reglerne for forskere, ph.d.-studerende og etableringskortet, mere enkel ordning for autorisationsophold for læger og tandlæger, ny ordning for autorisationsophold for sygeplejersker og hjælp til arbejdsgivere m.v.), § 3³⁴ i lov nr. 561 af 7. maj 2019 om ændring af udlændingeloven (Skærpet bødeniveau), § 12³⁵ i lov nr. 821 af 9. juni 2020 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og forskellige andre love (Forenkling af regler, herunder om klageadgangen til Udlændingenævnet og indrejseforbud, indførelse af en bagatelgrænse for tilbagebetaling af gebyr, præcisering af adgangen og ændring af kompetencen til at forlænge en udrejsefrist, opfølgning på evaluering af Danmarks anvendelse af Schengenreglerne om bl.a. tilbagesendelse og præcisering af rækkevidden af indrejseforbud omfattet af udsendelsesdirektivet m.v.), § 4³⁶ i lov nr. 721 af 27. april 2021 om ændring af udlændingeloven og lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen (Gennemførelse af forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem (EES) og forordninger om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol og politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold m.v.), § 31, stk. 2³⁷, i lov nr. 982 af 26. maj 2021 om hjemrejse for udlændinge uden lovligt ophold (hjemrejseloven), § 7³⁸ i lov nr. 1192 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven, lov om dansk indfødsret, integrationsloven og hjemrejseloven (Indførelse af almindelig klageadgang på visumområdet, karenperiode i visse visumsager, tilvejebringelse af hjemmel til at udstede langtidsvisum til diplomater m.v., forskellige justeringer af reglerne for beskæftigelse, privat indkvartering og indkvartering i egenfinansieret bolig for asylansøgere, tydeliggørelse af hjemmelen for iværksættelse af separat indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge, fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede

³² Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men lovens §§ 1 og 9 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger."

³³ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger."

³⁴ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger."

³⁵ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men lovens §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger."

³⁶ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger."

³⁷ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Lovens §§ 1-23 og 25 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger."

³⁸ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1, 2 og 4 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger."

mindreårige og genindførelse af erklæringsadgang for tidligere danske statsborgere m.v.), og § 6³⁹ i lov nr. 2623 af 28. december 2021 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. (Ændring af reglerne om særlig rejselegitimation til udlændinge, bemyndigelse til at fastsætte regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at varetage opgaver efter SIS-tilbagesendelsesforordningen, straf i sager om forkert afsætning af passagerer m.v., ændring af reglerne om betaling for erstatningsopholdskort, ændring af Rådet for Etniske Minoriteters virke, ophævelse af Online Dansk og pligt til digital selvbooking af jobsamtaler for aktivitetsparate m.v.), bestemmes:

§ 1

I udlændingeloven, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 182 af 22. marts 2001, som ændret ved § 32 i anordning nr. 704 af 29. juni 2012, anordning nr. 677 af 17. juni 2013, anordning nr. 168 af 14. februar 2017, anordning nr. 67 af 28. januar 2020 og anordning nr. 433 af 8. april 2022, foretages følgende ændringer:

1. § 2 a affattes således:

»§ 2 a. Ved Schengenkonventionen forstås i denne lov konvention af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser med senere ændringer.

Stk. 2. Ved et Schengenland forstås i denne lov et land, der er tilsluttet Schengenkonventionen. Bulgarien, Cypern, Kroatien og Rumænien anses dog ikke for Schengenlande i forhold til §§ 3 og 4, § 19, stk. 5, kapitel 4 a, § 28, stk. 1, nr. 6, § 38, stk. 1-3, § 39, stk. 3, 2. pkt., § 58 f og § 59, stk. 1, nr. 1. Cypern og Kroatien anses endvidere ikke for Schengenlande i forhold til § 10, stk. 2, nr. 4, § 19, stk. 4, § 58 g og § 58 h.

Stk. 3. Ved Schengenrænsekodeksen forstås i denne lov forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks) med senere ændringer.

Stk. 4. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) med senere ændringer gælder på Færøerne.

Stk. 5. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte regler om optagelse af personfoto og fingeraftryk af en udlænding, der søger om visum til Færøerne.

Stk. 6. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) med senere ændringer gælder på Færøerne.

³⁹ Bestemmelsen har følgende ordlyd: "Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger."

Stk. 7. Rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger gælder på Færøerne.«”

2. I § 2 a indsættes som stk. 8-10:

»*Stk. 8.* Ved SIS-forordningen forstås i denne lov forordningen om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol med senere ændringer.

Stk. 9. Ved SIS-tilbagesendelsesforordningen forstås i denne lov forordningen om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold med senere ændringer.

Stk. 10. Ved SIS forstås i denne lov Schengeninformationssystemet.«

3. I § 2 a indsættes som *stk. 11*:

»*Stk. 11.* Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejse system til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser, og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejse systemet til retshåndhævelsesformål (EES-forordningen) med senere ændringer gælder på Færøerne.«

4. I § 2 a indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS-forordningen) med senere ændringer gælder på Færøerne.«

5. § 2 b, *stk. 3*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 3.* (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 4. Udlændinge, der har opholdstilladelse eller tilbagerejsetilladelse udstedt af Danmark eller et andet Schengenland, eller som har visum til ophold af mere end 90 dages varighed med gyldighed begrænset til Danmark eller et andet Schengenland (langtidsvisum), har ret til uden ugrundet ophold at rejse gennem Færøerne i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 5, litra a.«

6. § 3 affattes således:

»§ 3. Udlændinge, der efter regler fastsat i medfør af § 39, stk. 2, er fritaget for visum, har ret til at indrejse og opholde sig på Færøerne i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage,

hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning. I de nævnte 90 dages ophold fradrages den tid, hvor udlændingen inden for de 180 dage har opholdt sig på Færøerne eller i Grønland, Danmark eller et andet Schengenland end Danmark. Har udlændingen opholdt sig på Færøerne eller i Grønland, Danmark eller et andet Schengenland end Danmark med opholdstilladelse eller med visum til ophold af mere end 90 dages varighed begrænset til dette land (langtidsvisum), fradrages denne tid dog ikke. Det tidsrum, hvori en udlænding efter 1.-3. pkt. er fritaget for visum, kan i særlige tilfælde forlænges med indtil 90 dage.«

7. I § 3, 1. pkt., indsættes efter »er fritaget for visum«: », og som har opnået rejsetilladelse eller er fritaget herfor i medfør af ETIAS-forordningen«.

8. Efter § 3 a indsættes:

»§ 3 b. Rejsetilladelse udstedes i medfør af ETIAS-forordningens bestemmelser herom.«

9. § 4, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Visum kan gives til en eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum. Varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold på Færøerne, i Grønland, Danmark og de andre Schengenlande end Danmark må dog ikke overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Ophold i Grønland, Danmark eller et andet Schengenland end Danmark på baggrund af opholdstilladelse eller med visum til ophold af mere end 90 dages varighed begrænset til dette land (langtidsvisum) medregnes ikke ved beregningen af de 90 dages ophold, der fremgår af stk. 3.«

10. Efter § 4 b indsættes:

»§ 4 c. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 4 d. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 4 e. (Ophævet)

§ 4 f. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 2. Den nationale ETIAS-enhed i Udlændingestyrelsen træffer afgørelser om udstedelse af, afslag på, annullering af eller inddragelse af rejsetilladelse efter ETIAS-forordningens bestemmelser herom.

Stk. 3. En afgørelse om afslag på, annullering af eller inddragelse af en rejsetilladelse meddeles ansøgeren ved anvendelse af en af Europa-Kommissionen vedtaget standardformular.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan efter forhandling med Færøernes landsstyre fastsætte regler om, at kapitel 6, 7 og 8 b i forvaltningsloven som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning ikke skal findes anvendelse for afgørelser truffet i medfør af stk. 3.«

11. § 10 affattes således:

»§ 10. En udlænding kan ikke gives opholdstilladelse efter § 7 eller § 9, hvis

- 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed,
- 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed eller
- 3) udlændingen anses for omfattet af artikel 1 F i flygtningekonventionen af 28. juli 1951.

Stk. 2. En udlænding kan uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde ikke, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, gives opholdstilladelse efter § 7 eller § 9, hvis

- 1) udlændingen uden for Færøerne er dømt for et forhold, som kunne medføre udvisning efter §§ 22, 23 eller 24, såfremt pådømmelsen var sket på Færøerne,
- 2) der er alvorlig grund til at antage, at udlændingen uden for Færøerne har begået en lovovertrædelse, som kunne medføre udvisning efter §§ 22, 23 eller 24,
- 3) der i øvrigt foreligger omstændigheder, som kunne medføre udvisning efter reglerne i kapitel 4,
- 4) udlændingen ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, og er indberettet til SIS som uønsket i medfør af SIS-forordningen, eller
- 5) udlændingen på grund af smitsom sygdom eller alvorligere sjælelig forstyrrelse må antages at ville frembyde fare eller væsentlige ulemper for sine omgivelser.

Stk. 3. En udlænding, som har indrejseforbud til Færøerne, jf. § 32, stk. 1, i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 eller § 25, kan ikke gives opholdstilladelse på Færøerne efter § 7, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. En udlænding, som har indrejseforbud til Færøerne, jf. § 32, stk. 1, i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a eller 25 b, kan gives opholdstilladelse efter § 7, medmindre særlige grunde taler derimod.

Stk. 4. En udlænding, som har indrejseforbud, jf. § 32, stk. 1, kan ikke gives opholdstilladelse efter § 9, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor, dog tidligst 2 år efter udrejsen. Kravet om, at der skal være forløbet 2 år fra udrejsen, gælder dog ikke for en udlænding, som er udvist efter § 25 b.

Stk. 5. En udlænding, som er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, kan ikke gives opholdstilladelse efter § 7 eller § 9, medmindre særlige grunde taler derfor.

Stk. 6. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)«

12. § 19, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Når grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede, herunder når udlændingen har opholdstilladelse efter § 7, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. § 7. Ved afgørelse efter 1. pkt. skal der tages hensyn til grundlaget for opholdstilladelsen.«

13. § 19, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* En tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse kan altid inddrages,

- 1) når udlændingen har opnået opholdstilladelsen ved svig,
- 2) når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 10, stk. 1, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse,
- 3) når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i § 10, stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 5, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse, eller
- 4) når en udlænding, der har opholdstilladelse efter § 7, rejser på ferie eller andet korterevarende ophold til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7 og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer sådan forfølgelse, jf. § 7.

Stk. 3. En opholdstilladelse kan inddrages efter stk. 2, nr. 4, indtil 10 år efter det tidspunkt, hvor opholdstilladelsen er meddelt første gang. Ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse efter stk. 2, nr. 4, skal det tillægges betydelig vægt, at udlændingen ved frivilligt at rejse til det land, hvor den myndighed, der har givet opholdstilladelsen, har fundet, at udlændingen risikerer forfølgelse omfattet af § 7, selv har skabt en formodning om, at de forhold, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. § 7.

Stk. 4. En tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse kan altid inddrages, hvis en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, er indberettet til SIS som uønsket i medfør af SIS-forordningen på baggrund af omstændigheder, der på Færøerne kunne medføre udvisning efter kapitel 4. Det samme gælder, hvis udlændingen er indberettet til SIS som uønsket, fordi den pågældende er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union. Inddragelse efter 1. og 2. pkt. sker efter konsultation i medfør af SIS-forordningens regler herom med myndighederne i et andet Schengenland.

Stk. 5. En tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse kan inddrages, såfremt en administrativ myndighed i et andet Schengenland eller i et land, der er tilknyttet Den Europæiske Union, på baggrund af omstændigheder, der på Færøerne kunne medføre udvisning efter §§ 22-25, § 25 a, stk. 1 eller stk. 2, nr. 3, har truffet endelig afgørelse om udsendelse af en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er

tilsluttet Den Europæiske Union. Er afgørelsen om udsendelse truffet på baggrund af et strafbart forhold, kan opholdstilladelsen alene inddrages, hvis udlændingen er dømt for en lovovertrædelse, der i det pågældende land kan medføre en straf af mindst 1 års fængsel. Stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)«

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 7 og 8.

14. I § 19, *stk. 6*, der bliver *stk. 7*, indsættes som *2. pkt.*:

»Det gælder uanset varigheden af udlændingens ophold på Færøerne.«

15. I § 19 indsættes som *stk. 9-11*:

»*Stk. 9.* Færøernes landsstyre kan uden samtykke fra en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 9, afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen om forhold vedrørende den pågældende, som Færøernes landsstyre skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag efter *stk. 1* eller *2*. Hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9, *stk. 2*, nr. 1, som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person med dansk indfødsret, tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse efter § 7 eller § 9, kan Færøernes landsstyre uden samtykke fra udlændingen og den herboende afgive en udtalelse til Udlændingestyrelsen om forhold vedrørende de pågældende, som Færøernes landsstyre skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag som nævnt i *1. pkt.*

Stk. 10. Færøernes landsstyre kan uden samtykke fra en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 9, *stk. 2*, nr. 3 eller 4, eller efter lov for Færøerne om udlændinges adgang til opholdstilladelse med henblik på visse former for beskæftigelse, afgive en udtalelse til Styrelsen for International Rekruttering og Integration om forhold vedrørende den pågældende, som Færøernes landsstyre skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag efter *stk. 1* eller *2*. Hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 9, *stk. 2*, nr. 4, som følge af familiemæssig tilknytning til en herboende person med opholdstilladelse efter § 9, *stk. 2*, nr. 3, eller efter lov for Færøerne om udlændinges adgang til opholdstilladelse med henblik på visse former for beskæftigelse, kan Færøernes landsstyre uden samtykke fra udlændingen og den herboende afgive en udtalelse til Styrelsen for International Rekruttering og Integration om forhold vedrørende de pågældende, som Færøernes landsstyre skønner vil være af betydning for afgørelse af en sag som nævnt i *1. pkt.*

Stk. 11. Ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse efter *stk. 4*, der er begrundet i, at udlændingen er indberettet til SIS som uønsket, fordi den pågældende er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, finder bestemmelsen i § 26, *stk. 2*, tilsvarende anvendelse.«

16. Efter § 19 indsættes:

»§ 19 a. Når en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, er opfyldt, skal en opholdstilladelse efter § 7 inddrages, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. En opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, eller § 9, stk. 2, nr. 1, som er meddelt som følge af en familiemæssig tilknytning til en udlænding, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, skal inddrages, hvis en af betingelserne i § 19, stk. 1-5, jf. stk. 7 eller 8, er opfyldt, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Stk. 2. Ved afgørelse om inddragelse af øvrige opholdstilladelser finder § 26, stk. 1, anvendelse.

Stk. 3. Ved afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse efter § 19, stk. 2, nr. 2 og 3, finder § 26, stk. 2, anvendelse.«

17. § 25 affattes således:

»§ 25. En udlænding kan udvises fra Færøerne, hvis

- 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller
- 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.«

18. § 26, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* En udlænding skal udvises efter §§ 22-25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.«

19. Efter kapitel 4 indsættes:

»Kapitel 4 a

Fuldbyrdelse af endelige administrative afgørelser truffet af myndigheder i Danmark eller i andre Schengenlande eller i lande, der er tilsluttet Den Europæiske Union, om udsendelse af udlændinge m.v.

§ 27 b. En udlænding kan udsendes af Færøerne, hvis en administrativ myndighed i Danmark eller i et andet Schengenland eller i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, på baggrund af omstændigheder, der på Færøerne kunne medføre udvisning efter kapitel 4, har truffet endelig afgørelse om udsendelse af den pågældende, jf. dog stk. 2 og § 31. Er afgørelsen om udsendelse truffet på baggrund af et strafbart forhold, kan der alene træffes afgørelse om udsendelse efter 1. pkt., hvis udlændingen er dømt for en lovovertrædelse, der i det pågældende land kan medføre en straf af mindst 1 års fængsel.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på udlændinge, der

- 1) har opholdstilladelse på Færøerne, eller

2) er statsborgere i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union.

3) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 3. Har en udlænding som nævnt i stk. 1 opholdstilladelse i Danmark eller i et andet Schengenland eller i et EU-land, eller har den pågældende visum til ophold af mere end 90 dages varighed med gyldighed begrænset til et andet Schengenland (langtidsvisum), træffes afgørelse om udsendelse efter stk. 1 i forbindelse med konsultationer i medfør af SIS-forordningens artikel 30 eller SIS-tilbagesendelsesforordningens artikel 12 med myndighederne i det land, hvor der er truffet endelig afgørelse om udsendelse af den pågældende, og med myndighederne i det land, hvor den pågældende har opholdstilladelse eller langtidsvisum. Inddrages den pågældendes opholdstilladelse eller langtidsvisum ikke, træffes der ikke afgørelse om udsendelse efter stk. 1.

Stk. 4. Ved afgørelser om udsendelse efter stk. 1 finder bestemmelsen i § 26, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

§ 27 c. Når en udlænding, som er omfattet af § 27 b, stk. 1, udrejser eller udsendes af Færøerne, underretter Udlændingestyrelsen uden udlændingens samtykke det Schengenland eller det land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, hvor der er truffet endelig afgørelse om udsendelse af den pågældende, herom.

§ 27 d. Udlændingestyrelsen, Hjemrejsestyrelsen og politiet kan uden udlændingens samtykke indhente fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om rent private forhold, om en udlænding, der opholder sig på Færøerne, fra en myndighed i et andet Schengenland eller i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som har truffet endelig afgørelse om udsendelse af udlændingen, hvis indhentelsen er nødvendig til brug for en afgørelse efter § 27 b.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen, Hjemrejsestyrelsen og politiet kan uden udlændingens samtykke videregive fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om rent private forhold, om en udlænding, der er udvist af Færøerne efter kapitel 4, til myndigheder i andre Schengenlande eller lande, der er tilsluttet Den Europæiske Union, hvis videregivelsen er nødvendig til brug for myndighedens afgørelse om udlændingens udsendelse af det pågældende land.

§ 27 e. Politiet kan efter forespørgsel uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om en udlændings eventuelle tidligere straffe til myndigheder i et andet EU-land/EØS-land til brug for det pågældende lands vurdering af, om udlændingen udgør en risiko for den offentlige orden eller sikkerhed i forbindelse med landets behandling af sager om udstedelse af registreringsbevis eller opholdskort efter EU-retten. Findes der i det pågældende land ikke en registreringsordning, kan videregivelsen ske senest 3 måneder efter udlændingens indrejse eller fra den dato, hvor udlændingen har anmeldt sin tilstedeværelse i det pågældende land. En forespørgsel skal besvares inden 2 måneder fra modtagelsen.«

20. I § 28, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »visum«: », registrering i ind- og udrejsesystemet«.

21. I § 28, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »visum«: », rejsetilladelse«.

22. I § 28, stk. 1, nr. 5, ændres »hjemrejsen« til: »enten hjemrejsen eller gennemrejsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, og hvor den pågældende er sikret indrejse,«.

23. I § 28, stk. 1, nr. 6, ændres »De Europæiske Fællesskaber, og er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket i medfør af Schengenkonventionen« til: »Den Europæiske Union, og er indberettet til SIS som uønsket i medfør af SIS-forordningen«.

24. I § 28, stk. 2, ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

25. I § 28, stk. 6, 1. pkt., ændres »Schengenkonventionens artikel 5, stk. 2« til: »Schengengrænsekodeksens artikel 6, stk. 5, litra c«, og i 2. pkt. ændres »§ 2 b, stk. 3, 2. pkt.« til: »§ 2 b, stk. 4«.

26. I § 32 indsættes som *stk. 8*:

»Stk. 8. En udlænding, som er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union, må ikke uden tilladelse indrejse og opholde sig på Færøerne (indrejseforbud). Indrejseforbuddet gælder, så længe udlændingen er omfattet af de restriktive foranstaltninger. Indrejseforbuddet bortfalder, hvis udlændingen ophører med at være omfattet af de restriktive foranstaltninger eller udlændingen af særlige grunde meddeles opholdstilladelse på Færøerne.«

27. I § 33, stk. 1, 1. pkt., ændres »og beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b« til: », beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b og beslutning om udsendelse efter § 27 b«.

28. I § 33, stk. 2, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Ved afgørelser om udsendelse efter § 27 b kan udlændingen pålægges at udrejse straks.«

29. I § 33, stk. 9, ændres »§ 10, stk. 2« til: »§ 10, stk. 4«.

30. I § 38, stk. 1, ændres »Schengenkonventionens artikel 6« til: »Schengengrænsekodeksens artikel 7 og 8«.

31. I § 38, stk. 2, 2. pkt., og § 39, stk. 3, 2. pkt., ændres »Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2« til: »Schengengrænsekodeksens artikel 25«.

32. I § 38, stk. 3, 1. pkt., ændres »Schengenkonventionens artikel 3, stk. 1, 2. pkt.« til: »Schengengrænsekodeksens artikel 5, 19 og 20«.

33. I § 38, stk. 4, indsættes efter »herunder om«: »politiets adgang til flyselskabernes bookingsystemer,«.

34. § 38, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Politiet kan på grundlag af oplysninger og erfaringer vedrørende ulovligt ophold eller faktiske omstændigheder, som skaber en begrundet formodning om ulovligt ophold, eller med henblik på at forhindre ulovligt ophold standse og kontrollere personer efter indrejse i landet for at fastslå deres identitet, nationalitet eller opholdsret.«

35. I § 38 indsættes som stk. 8 og 9:

»Stk. 8. Politiet kan til brug for ind- og udrejsekontrol og kontrollen som nævnt i stk. 6 modtage passageroplysninger fra toldmyndighederne.

Stk. 9. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om kontrollen som nævnt i stk. 6, herunder om politiets adgang til passageroplysninger og oplysninger om køretøjer indsamlet ved brug af automatisk nummerpladegenkendelsesteknologi og om de pligter, der påhviler luftfartøjschefer og skibsførere.«

36. I § 39, stk. 2, indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:

»En udlænding, der er fritaget for visum, og som ikke er meddelt opholdstilladelse på Færøerne, skal ved indrejse og ophold på Færøerne være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, medmindre den pågældende er fritaget herfor i medfør af ETIAS-forordningen.«

37. I § 39, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»Udlændinge- og integrationsministeren kan endvidere efter forhandling med Færøernes landsstyre fastsætte nærmere regler om de betingelser, som en udlænding, der ikke skal have udstedt visum for at indrejse og opholde sig på Færøerne, skal opfylde ved indrejse og ophold på Færøerne.«

38. I § 40, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Udlændingen skal oplyses om, at de oplysninger, der er nævnt i 1. og 2. pkt., kan videregives til efterretningstjenesterne og anklagemyndigheden efter reglerne i kapitel 7 a.«

39. §§ 40 a-40 c ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 40 a. Der optages omgående fingeraftryk af en udlænding, som

- 1) søger om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2, jf. dog stk. 11,
- 2) pågribes i forbindelse med forsøg på ulovligt at indrejse på Færøerne fra et land, der ikke er tilsluttet Den Europæiske Union, og som ikke afvises, jf. § 28, eller som forbliver på Færøerne uden at være frihedsberøvet i hele tidsrummet mellem pågribelsen og udsendelsen på grundlag af en afgørelse om afvisning, jf. § 28, eller
- 3) søger om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter § 7, jf. dog stk. 11.

Stk. 2. Der kan endvidere optages fingeraftryk af en udlænding,

- 1) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 2) som ikke søger om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2, og som skal afvises, udvises eller udrejse af Færøerne, såfremt der på baggrund af pågældendes dokumenter, ejendele, økonomiske midler og andre personlige forhold er bestemte grunde til at antage, at den pågældende vil indrejse på ny og ansøge om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 eller 2,
- 3) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation eller identitetskontrol af den pågældende,
- 4) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument til den pågældende, eller
- 5) hvis udlændingen er omfattet af § 58 g.
- 6) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 7) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 8) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 3. Fingeraftryk, der optages i medfør af stk. 1 eller 2, kan registreres i et særligt edb-register, der føres af politiet. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan anvende registret i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Politiet er dataansvarlig myndighed for registret.

Stk. 4. Fingeraftryk, der modtages fra udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager, kan registreres i det i stk. 3 nævnte edb-register.

Stk. 5. Fingeraftryk, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register, slettes 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket.

Stk. 6. Fingeraftryk, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register, kan til brug for identifikation af den pågældende udlænding manuelt eller elektronisk sammenholdes med fingeraftryk optaget efter bestemmelser herom i retsplejelov for Færøerne.

Stk. 7. Fingeraftryk, der er optaget efter bestemmelser herom i retsplejelov for Færøerne eller sikret som bevis i en straffesag, kan til brug for efterforskningen af et strafbart forhold manuelt eller elektronisk sammenholdes med fingeraftryk, der er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register.

Stk. 8. Fingeraftryk, der modtages som led i en international efterlysning, kan manuelt eller elektronisk sammenholdes med fingeraftryk, der er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register.

Oplysninger fra edb-registret kan til brug for besvarelse af en international efterlysning videregives til den internationale politisamarbejdsorganisation eller den udenlandske myndighed, der har udsendt efterlysningen.

Stk. 9. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan uden udlændingens samtykke elektronisk eller manuelt videregive fingeraftryk, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register, til udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Politiet og Hjemrejsestyrelsen kan endvidere med henblik på identifikation af en udlænding eller med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument videregive fingeraftryk, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte edb-register, til hjemlandets eller et andet lands repræsentation eller til internationale politisamarbejdsorganisationer.

Stk. 10. Optagelse af fingeraftryk skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader det. Indgrebet kan om nødvendigt ske med den fornødne magtanvendelse.

Stk. 11. Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, nr. 1 eller 3, til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort, hvis ansøgeren af fysiske grunde ikke er i stand til at afgive fingeraftryk. Hvis udlændingen er under 18 år, optages der alene fingeraftryk efter stk. 1, nr. 1 eller 3, til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort, hvis ansøgeren er uledsaget og er fyldt 6 år, eller hvis der indgives ansøgning om udstedelse af et opholdskort til udlændingen.

Stk. 12. Stk. 3-9 finder ikke anvendelse, hvis fingeraftryk optages efter stk. 1, nr. 1 eller 3, til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort.

Stk. 13. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 14. Til brug for identifikation og identitetskontrol opbevares fingeraftryk, der er optaget efter stk. 1, nr. 1 og 3, i 20 år efter optagelsen af fingeraftrykket eller, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse, i 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket. Fingeraftryk, der opbevares efter 1. pkt., slettes, hvis udlændingen meddeles dansk indfødsret.

Stk. 15. Fingeraftryk, der opbevares i medfør af stk. 14, registreres i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 16. Fingeraftryk, der opbevares i medfør af stk. 14, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet og politiet til de formål, der er nævnt i stk. 14.

§ 40 b. Der optages personfotografi af en udlænding, som søger om opholdstilladelse efter § 7 eller om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter § 7, jf. dog stk. 11.

Stk. 2. Der kan endvidere optages personfotografi af en udlænding,

- 1) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation eller identitetskontrol af den pågældende,
- 2) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på udstedelse af identitetskort eller andet legitimationsdokument til den pågældende,
- 3) hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument til den pågældende, eller

4) hvis udlændingen er omfattet af § 58 g.

Stk. 3. Personfotografi, der optages i medfør af stk. 1 eller 2, kan registreres i et særligt register, der føres af politiet. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan anvende registret i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Politiet er dataansvarlig myndighed for registret.

Stk. 4. Personfotografi, der modtages fra udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager, kan registreres i det i stk. 3 nævnte register.

Stk. 5. Personfotografi, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte register, slettes 10 år efter optagelsen af personfotografiet.

Stk. 6. Personfotografi, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte register, kan til brug for identifikation af den pågældende udlænding manuelt eller elektronisk sammenholdes med personfotografi optaget efter bestemmelser herom i retsplejelov for Færøerne.

Stk. 7. Personfotografi, der er optaget efter bestemmelser herom i retsplejelov for Færøerne, kan til brug for efterforskningen af et strafbart forhold manuelt eller elektronisk sammenholdes med personfotografi, der er registreret i det i stk. 3 nævnte register.

Stk. 8. Personfotografi, der modtages som led i en international efterlysning, kan manuelt eller elektronisk sammenholdes med personfotografi, der er registreret i det i stk. 3 nævnte register. Oplysninger fra registret kan til brug for besvarelse af en international efterlysning videregives til den internationale politisamarbejdsorganisation eller den udenlandske myndighed, der har udsendt efterlysningen.

Stk. 9. Politiet, Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kan uden udlændingens samtykke elektronisk eller manuelt videregive personfotografi, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte register, til indenlandske og udenlandske udlændingemyndigheder i forbindelse med behandlingen af udlændingesager. Politiet og Hjemrejsestyrelsen kan endvidere med henblik på identifikation af udlændingen eller med henblik på udstedelse af eller fremskaffelse af rejsedokument videregive personfotografi, der i medfør af stk. 3 og 4 er registreret i det i stk. 3 nævnte register, til hjemlandets eller et andet lands repræsentation eller til internationale politisamarbejdsorganisationer.

Stk. 10. Optagelse af personfotografi skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader det. Indgrebet kan om nødvendigt ske med den fornødne magtanvendelse.

Stk. 11. Hvis udlændingen er under 18 år, optages der alene personfotografi efter stk. 1 til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort, hvis ansøgeren er uledsaget, eller hvis der indgives ansøgning om udstedelse af et opholdskort til udlændingen.

Stk. 12. Stk. 3-9 finder ikke anvendelse, hvis personfotografi optages efter stk. 1 til eventuel brug for udstedelse af et opholdskort.

Stk. 13. Til brug for identifikation og identitetskontrol opbevares personfotografi, der er optaget efter stk. 1, i 20 år efter optagelsen af personfotografiet eller, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse, i 10 år efter optagelsen af personfotografiet. Personfotografi, der opbevares efter 1. pkt., slettes, hvis udlændingen meddeles dansk indfødsret.

Stk. 14. Personfotografi, der opbevares i medfør af stk. 13, registreres i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 15. Personfotografi, der opbevares i medfør af stk. 13, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet og politiet til de formål, der er nævnt i stk. 13.

§ 40 c. Ved behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2-4, eller § 9, stk. 2, nr. 1 eller 4, kan Udlændingestyrelsen og Udlændingenævnet kræve, at ansøgeren og den person, til hvem ansøgeren oplyser at have den familiemæssige tilknytning, som skal danne grundlag for opholdstilladelsen, medvirker til en dna-undersøgelse med henblik på at fastslå den familiemæssige tilknytning, såfremt denne ikke på anden måde kan anses for tilstrækkeligt dokumenteret, eller med henblik på at fastslå en anden familiemæssig tilknytning end den, ansøgeren oplyser.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen kan kræve, at en uledsaget udlænding, der oplyser at være under 18 år, medvirker til en lægelig undersøgelse med henblik på at fastslå udlændingens alder.

§ 40 d. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 40 e. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration foretager i egne sagsbehandlingssystemer den endelige registrering af følgende oplysninger om udlændinge, der ikke er omfattet af § 1, og som meddeles opholdstilladelse efter §§ 7-9:

- 1) Navn,
- 2) fødselsdato,
- 3) fødselsland og
- 4) statsborgerskabsforhold.

§ 40 f. Til brug for identifikation og identitetskontrol optages der fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, som indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 eller ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter § 9, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, registreres i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 3. Der optages ikke personfotografi efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. Undtagelsen i 1. pkt. gælder ikke, hvis der til brug for udstedelse af opholdskort optages personfotografi af udlændingen.

Stk. 4. Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand hertil. Endvidere optages der ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er under 18 år og hensigten er, at udlændingen skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver, eller hvis udlændingen er under 6 år. Undtagelsen i 2. pkt. gælder ikke, hvis der til brug for udstedelse af opholdskort optages fingeraftryk af udlændingen.

Stk. 5. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, opbevares i 20 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet eller, hvis udlændingen meddeles opholdstilladelse, i 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet. Fingeraftryk og personfotografi, der opbevares efter 1. pkt., slettes, hvis udlændingen meddeles dansk indfødsret.

Stk. 6. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet og politiet til de formål, der er nævnt i stk. 1.

§ 40 g. Til brug for identifikation og identitetskontrol optages der fingeraftryk og personfotografi af en udlænding, som indgiver ansøgning om visum til Færøerne, i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, registreres i et centralt register, der føres af Udlændinge- og Integrationsministeriet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration.

Stk. 3. Der optages ikke fingeraftryk efter stk. 1, hvis udlændingen er fritaget for dette krav i medfør af visumkodeksen.

Stk. 4. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, opbevares i 10 år efter optagelsen af fingeraftrykket og personfotografiet, eller indtil udlændingen meddeles dansk indfødsret.

Stk. 5. Fingeraftryk og personfotografi, der er optaget efter stk. 1, kan behandles af udlændingemyndighederne, Udenrigsministeriet og politiet til de formål, der er nævnt i stk. 1.

§ 40 h. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 40 i. Nationalt ID-center afgiver udtalelser og yder rådgivning og bistand til offentlige myndigheder på Færøerne i forhold til spørgsmål om fastlæggelse og kontrol af identiteten på udlændinge, når dette har betydning for myndighedernes opgavevaretagelse. Nationalt ID-center etablerer endvidere et id-netværk.

Stk. 2. De offentlige myndigheder, som udlændinge- og integrationsministeren i medfør af stk. 7 kan beslutte skal være omfattet af stk. 1, kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger, herunder oplysninger om udlændingens rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, til Nationalt ID-center, hvis videregivelsen er nødvendig for varetagelsen af centerets funktioner.

Stk. 3. Oplysninger, som Nationalt ID-center modtager i medfør af stk. 2, registreres og opbevares i en database, der føres af centeret, og kan behandles af centeret til de formål, der er nævnt i stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. Nationalt ID-center udøver sine funktioner i fuld uafhængighed.

Stk. 5. Fastlæggelsen af Nationalt ID-centers overordnede strategi, prioriteringer og indsatsområder såvel som retningslinjerne for centerets langsigtede virksomhed og udvikling sker i Nationalt ID-centers referencegruppe. Nationalt ID-centers leder deltager i referencegruppens møder.

Stk. 6. Nationalt ID-center afgiver en årlig beretning om sin virksomhed til udlændinge- og integrationsministeren. Beretningen offentliggøres.

Stk. 7. Udlændinge- og integrationsministeren kan efter forhandling med Færøernes landsstyre fastsætte nærmere regler om, hvilke offentlige myndigheder der er omfattet af stk. 1.«

40. I § 43, *stk. 6*, indsættes som *2. pkt.*:

»Stk. 3 finder dog anvendelse, hvis der er indført indrejsekontrol ved grænsen i medfør af Schengenrænsekodeksens artikel 25, jf. § 38, stk. 2, og udlændinge- og integrationsministeren har truffet beslutning efter § 59 a, stk. 2.«

41. Efter § 44 indsættes:

»§ 44 a. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration videregiver uden udlændingens samtykke til Útlendingastovan og den færøske integrationsmyndighed oplysninger om,

- 1) at udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter § 7 eller § 9 eller er fritaget for opholdstilladelse efter § 5, stk. 2,
- 2) at udlændingen er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse eller afslag herpå,
- 3) at udlændingen er meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse efter afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. nr. 2, eller
- 4) at udlændingens opholdstilladelse er nægtet forlænget, er bortfaldet eller er inddraget, og om udfaldet af en eventuel klage herover.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen administrerer Udlændingeinformationsportalen (UIP), der indeholder personoplysninger om udlændinge og oplysninger om udlændinges ophold mv. Udlændingestyrelsen kan give andre myndigheder og private organisationer adgang til UIP, i det omfang adgangen er nødvendig for varetagelsen af myndighedens eller organisationens opgaver efter udlændingeloven som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning eller anden lovgivning.

Stk. 3. Myndigheder og private organisationer, der har adgang til Udlændingeinformationsportalen (UIP), kan uden udlændingens samtykke indhente de oplysninger i UIP, som er nødvendige for udførelsen af myndighedens eller organisationens virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden eller organisationen skal træffe

efter udlændingeloven som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning eller anden lovgivning.

Stk. 4. Meddeles en udlænding, der bor eller opholder sig på Færøerne uden at have lovligt ophold i medfør af §§ 1-3, § 5, stk. 2, eller §§ 7-9, afslag på en ansøgning om opholdstilladelse, videregiver Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration uden udlændingens samtykke oplysninger herom til den færøske integrationsmyndighed. Tilsvarende gælder, hvis ansøgningen om opholdstilladelse fra en udlænding som nævnt i 1. pkt. bortfalder eller frafaldes.

Stk. 5. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 6. De i stk. 1 nævnte oplysninger kan videregives gennem Udlændingeinformationsportalen (UIP).

Stk. 7-11. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 12. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration videregiver uden udlændingens samtykke til den arbejdsgiver eller de arbejdsgivere, som udlændingen har arbejdet for inden for de seneste 3 måneder, oplysning, hvis udlændingen er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller hvis udlændingens opholdstilladelse er nægtet forlænget, er konstateret bortfaldet eller er inddraget.

Stk. 13-20. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)«

42. Efter § 45 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 7 a

Udveksling af oplysninger mellem udlændingemyndighederne og efterretningstjenesterne og anklagemyndigheden m.v.

§ 45 a. Útlendingastovan, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Hjemrejsestyrelsen, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Flygtningenævnet og Udlændingenævnet kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger fra en sag efter denne lov til efterretningstjenesterne, i det omfang videregivelsen kan have betydning for efterretningstjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver.

Stk. 2. Efterretningstjenesterne kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger om en udlænding til Útlendingastovan, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Hjemrejsestyrelsen, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, i det omfang videregivelsen kan have betydning for disse myndigheders behandling af en sag efter denne lov.

Stk. 3. Efterretningstjenesterne kan uden udlændingens samtykke indbyrdes udveksle oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Efterretningstjenesterne kan uden udlændingens samtykke elektronisk indhente oplysninger om en udlænding fra registre og systemer i Útlendingastovan, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Hjemrejsestyrelsen, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Flygtningenævnet og Udlændingenævnet, i det omfang indhentelsen kan have betydning for efterretningstjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver.

Stk. 5. Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udenrigsministeriet og efterretningstjenesterne kan uden udlændingens samtykke udveksle oplysninger fra en sag omfattet af § 47, stk. 1, i det omfang dette kan have betydning for efterretningstjenesternes varetagelse af sikkerhedsmæssige opgaver eller udenrigsministerens behandling af sager efter § 47, stk. 1.

§ 45 b. Til brug for behandlingen af en sag efter denne lov vurderer justitsministeren, om udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Denne vurdering lægges til grund ved afgørelsen af sagen.

Stk. 2. Justitsministeren kan bestemme, at de oplysninger, der er indgået i vurderingen efter stk. 1, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til den udlænding, vurderingen angår. Justitsministeren kan endvidere bestemme, at oplysninger som nævnt i 1. pkt. af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til den udlændingemyndighed, der skal træffe afgørelse i sagen.

§ 45 c. Útlendingastovan, Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Hjemrejsestyrelsen, Udlændinge- og Integrationsministeriet, Flygtningenævnet og Udlændingenævnet kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger fra en sag efter denne lov til anklagemyndigheden med henblik på anklagemyndighedens beslutning om, hvorvidt tiltale skal rejses for forbrydelser begået i eller uden for Færøerne.

Stk. 2. De myndigheder, der er nævnt i stk. 1, kan endvidere efter anmodning fra anklagemyndigheden uden samtykke fra udlændingen videregive oplysninger fra en eller flere sager efter denne lov, i det omfang videregivelsen må antages at have betydning for anklagemyndighedens identifikation og strafforfølgning af personer, der kan mistænkes for forbrydelser med en strafferamme på 6 år eller derover begået i eller uden for Færøerne.

Stk. 3. De myndigheder, der er nævnt i stk. 1, kan endvidere efter anmodning fra anklagemyndigheden uden samtykke fra udlændingen videregive oplysninger fra en eller flere sager efter denne lov, i det omfang videregivelsen må antages at have betydning for anklagemyndighedens identifikation af ofre for eller vidner til en konkret forbrydelse med en strafferamme på 6 år eller derover begået i eller uden for Færøerne.«

43. Efter § 46 d indsættes:

»§ 46 e. Afgørelser truffet af den nationale ETIAS-enhed i Udlændingestyrelsen i medfør af ETIAS-forordningen kan påklages til Udlændingenævnet. §§ 52 a og 52 c i den for Danmark gældende udlændingelov finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Klage over afgørelser truffet i medfør af ETIAS-forordningen skal være indgivet, inden 8 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Udlændingenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan i særlige tilfælde beslutte, at en klage skal behandles, selv om klagen er indgivet efter udløb af fristen i 1. pkt.«

44. Efter § 47 a indsættes:

»§ 47 b. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil afgive personfoto, jf. § 40 f. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter § 9.

Stk. 2. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 afvises, hvis ansøgeren i forbindelse med ansøgningens indgivelse ikke vil medvirke til optagelse af fingeraftryk, jf. § 40 f. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgeren af fysiske grunde ikke er i stand hertil, hvis ansøgeren er under 6 år, eller hvis ansøgeren er under 18 år og hensigten er, at ansøgeren skal have fast ophold hos forældremyndighedens indehaver. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en ansøgning om forlængelse af en opholdstilladelse, der er meddelt efter § 9.«

45. I § 48, *stk. 1*, ændres »§ 40 a, stk. 1 og 2, § 40 a, stk. 3, 1. pkt., § 40 a, stk. 4-6 og 10, § 40 b, stk. 1 og 2, § 40 b, stk. 3, 1. pkt., § 40 b, stk. 4-6 og 8,« til: »§§ 40 a og 40 b«.

46. *Kapitel 8 a* affattes således:

»Kapitel 8 a

Videregivelse af oplysninger i medfør af reglerne i Schengenkonventionen og VIS-forordningen m.v.

§ 58 b. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 58 c. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 2. Fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, må, i det omfang det følger af Schengenkonventionen, videregives til myndighederne i et andet land, der er tilsluttet Schengenkonventionen.

Stk. 3. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 4. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 58 d. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af reglerne i Schengenkonventionen, VIS-forordningen og visumkodeksen.

Stk. 2. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 58 e. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 58 f. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets eller Hjemrejsestyrelsens betaling for udgifter, som andre Schengenlande eller EU-lande har afholdt i forbindelse med udsendelse af udlændinge.

§ 58 g. Udlændingemyndighederne indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til SIS, hvis

- 1) udlændingen er udvist af landet i medfør af §§ 22-24 og meddelt indrejseforbud for mindst 6 år,
- 2) udlændingen er udvist af landet i medfør af § 25,
- 3) udlændingen er meddelt afslag på opholdstilladelse efter § 10, stk. 1 eller stk. 2, nr. 1 eller 2,
- 4) udlændingens opholdstilladelse er inddraget i medfør af § 19, stk. 2, nr. 2 eller 3,
- 5) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 6) udlændingen har fået frataget sin danske indfødsret i medfør af § 8 B, stk. 3, i lov om dansk indfødsret,
- 7) udlændingen har fået udstedt visum efter § 4 og er udvist af landet i medfør af § 25 b efter at have fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller
- 8) udlændingen er udvist af landet efter §§ 25 a eller 25 b og meddelt indrejseforbud.
- 9) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 10) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)
- 11) (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

Stk. 2. Udlændingemyndighederne kan indberette en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, som uønsket til SIS, hvis udlændingen er omfattet af restriktive foranstaltninger i form af begrænsninger med hensyn til indrejse og gennemrejse besluttet af De Forenede Nationer eller Den Europæiske Union.

Stk. 3. Udlændingemyndighederne indberetter i henhold til SIS-tilbagesendelsesforordningen en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, til SIS, hvis udlændingen er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at indberette efter stk. 3, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

§ 58 h. Udlændingemyndighederne og Udenrigsministeriet forestår konsultationer med myndighederne i et andet Schengenland i medfør af SIS-forordningens og SIS-tilbagesendelsesforordningens bestemmelser herom.

Stk. 2. Finder udlændingemyndighederne eller Udenrigsministeriet efter de i stk. 1 nævnte konsultationer, at en i medfør af § 58 g indberettet udlænding bør slettes i SIS, slettes den pågældende i SIS.

Stk. 3. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlændingemyndighedernes kompetence til at forestå konsultationer i medfør af SIS-tilbagesendelsesforordningen efter stk. 1, herunder på en anden udlændingemyndigheds vegne.

§ 58 i. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)

§ 58 j. (Sættes ikke i kraft for Færøerne)«

47. I *overskriften* til kapitel 8 a indsættes efter »Schengenkonventionen«: », EES-forordningen«.

48. I *overskriften* til kapitel 8 a indsættes efter »Schengenkonventionen«: », ETIAS-forordningen«.

49. I § 58 d, *stk. 1*, indsættes efter »Schengenkonventionen«: », EES-forordningen«.

50. I § 58 d, *stk. 1*, indsættes efter »Schengenkonventionen«: », ETIAS-forordningen«.

51. § 59 affattes således:

»§ 59. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den udlænding, som:

- 1) Indrejser eller udrejser uden om paskontrollen på Færøerne eller i Grønland, Danmark eller et andet nordisk land eller uden for grænseovergangsstedets åbningstid. Bestemmelsen i 1. pkt. gælder ikke ved indrejse fra eller udrejse til et Schengenland, medmindre der undtagelsesvis sker kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengengrænsekodexens artikel 25, jf. § 38, stk. 2. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået i gentagelsestilfælde.
- 2) Ved bevidst urigtige oplysninger eller svigagtige fortielser skaffer sig adgang til landet gennem paskontrollen eller skaffer sig visum, pas eller anden rejselegitimation eller tilladelse til ophold eller arbejde på Færøerne. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået i gentagelsestilfælde.

Stk. 2. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den udlænding, som opholder sig på Færøerne uden fornøden tilladelse. Ved straffens udmåling skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået i gentagelsestilfælde.

Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den udlænding, der arbejder på Færøerne uden fornøden tilladelse.

Stk. 4. Ved straffens udmåling efter stk. 3 skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig på Færøerne, eller at overtrædelsen er begået i gentagelsestilfælde.

Stk. 5. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, som beskæftiger en udlænding uden fornøden arbejdstilladelse eller i strid med de for en arbejdstilladelse fastsatte betingelser.

Stk. 6. Ved straffens udmåling efter stk. 5 skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller at udlændingen ikke har ret til at opholde sig på Færøerne. Det skal betragtes som en særligt skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået under en eller flere af de i 1. pkt. nævnte omstændigheder og som led i udøvelse af erhvervsvirksomhed.

Stk. 7. Er der ved en overtrædelse af stk. 5 opnået en økonomisk fordel, kan denne konfiskeres efter reglerne i den for Færøerne gældende straffelovs 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Stk. 8. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, der

- 1) forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse på eller rejse gennem Færøerne,
- 2) forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at opholde sig på Færøerne,
- 3) forsætligt bistår en udlænding med at indrejse på Færøerne med henblik på herfra at indrejse ulovligt i et andet land,
- 4) forsætligt bistår en udlænding med at indrejse ulovligt i eller rejse ulovligt gennem et andet land,
- 5) for vindings skyld bistår en udlænding med at opholde sig ulovligt i et andet land eller
- 6) ved at stille husrum eller transportmidler til rådighed for en udlænding forsætligt bistår den pågældende med at arbejde på Færøerne uden fornøden tilladelse.

Stk. 9. Ved straffens udmåling efter stk. 8, nr. 2 og 6, skal det betragtes som en særlig skærpende omstændighed, at bistanden er ydet for vindings skyld eller i gentagelsestilfælde, eller at der ved samme dom dømmes for flere forhold af forsætlig bistand til ulovligt ophold eller arbejde på Færøerne.«

52. I § 59, stk. 1, nr. 2, 1. pkt., indsættes efter »skaffer sig visum,«: »rejsetilladelse,«.

53. § 59 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 59 a. Den, der bringer en udlænding til Færøerne, straffes med bøde, såfremt den pågældende udlænding ved indrejse på Færøerne eller i transit i en færøsk lufthavn ikke er i besiddelse af fornøden rejselegitimation og visum, jf. § 39.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse ved indrejse fra Grønland, fra Danmark eller fra et andet Schengenland end Danmark, medmindre udlændinge- og integrationsministeren har truffet beslutning om, at stk. 1 skal finde anvendelse, i forbindelse med at der er indført indrejsekontrol ved grænsen i medfør af Schengengrænsekodeksens artikel 25, jf. § 38, stk. 2.

Stk. 3. Bøder for transportvirksomheders overtrædelse af stk. 1 udmåles til maksimum 37.200 kr. pr. udlænding, der befordres.

§ 59 b. Med bøde eller fængsel indtil 3 år straffes den udlænding, der indrejser på Færøerne i strid med et indrejseforbud eller et tilhold meddelt i henhold til tidligere udlændingelove, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Med fængsel fra 1 år indtil 3 år straffes den udlænding, der indrejser på Færøerne i strid med et indrejseforbud eller et tilhold, der er meddelt i forbindelse med udvisning og straf af mindst 3 måneders ubetinget fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

§ 59 c. Med bøde straffes juridiske personer, der forårsager, at personer om bord på fly ved ankomst fra lande, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, indrejser uden først at være blevet underkastet den påkrævede indrejsekontrol i henhold til Schengengrænsekodeksen.

Stk. 2. Ved straffens udmåling efter stk. 1 skal det betragtes som en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået forsætligt eller i gentagelsestilfælde.«

54. I § 59 a, stk. 1, indsættes efter »rejselegitimation og«: »rejsetilladelse eller«.

55. I § 60, stk. 1, ændres »og § 40, stk. 1-3« til: § 40, stk. 1, 1., 2. og 4. pkt., og stk. 2 og 3«, og »hæfte« ændres til: »fængsel indtil 4 måneder«.

56. I § 60, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »§ 15, stk. 2,«: »§ 16«, efter »38, stk. 4« indsættes: »og 9«, og »hæfte« ændres til: »fængsel indtil 4 måneder«.

57. § 61 affattes således:

»§ 61. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel i straffeloven.«

58. § 62 affattes således:

»§ 62. Sager vedrørende overtrædelse af lovens § 59 b, behandles uden medvirken af domsmænd, uanset om der bliver spørgsmål om højere straf end fængsel i 6 måneder.«

§ 2

I § 2 i lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen, som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning nr. 183 af 22. marts 2001, foretages følgende ændring:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Bestemmelserne i forordningerne (EU) nr. 2018/1861 og (EU) nr. 2018/1862 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol samt politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og forordningen (EU) nr. 2018/1860 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold med senere ændringer gælder på Færøerne.

Stk. 2. Rigspolitiet er N. SIS-kontoret efter artikel 7, stk. 1, i forordningerne (EU) nr. 2018/1861 og (EU) nr. 2018/1862 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på områderne for henholdsvis ind- og udrejsekontrol samt politisamarbejde og strafferetligt samarbejde mv. samt artikel 19 i forordning (EU) nr. 2018/1860 om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, jf. artikel 7, stk. 1, i forordningen om oprettelse, drift og brug af SIS på området ind- og udrejsekontrol mv.

Stk. 3. Datatilsynet er tilsynsmyndighed efter henholdsvis artikel 55 i forordningen (EU) nr. 2018/1861 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, artikel 69 i forordningen (EU) nr. 2018/1862 om oprettelse, drift og brug af SIS på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, artikel 19 i forordningen (EU) nr. 2018/1860 om brug af SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, jf. artikel 55 i forordningen om oprettelse, drift og brug af SIS på området ind- og udrejsekontrol, samt efter Schengenkonventionens artikel 128.«

§ 3

Stk. 1. § 1, nr. 1, 5, 17, 18, 22, 24-26, 30-35, 37-42, 44, 45, 51, 53, 55-58 træder i kraft dagen efter kundgørelse i Kunngerðablaðið.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 2-4, 6-16, 19-21, 23, 27-29, 36, 43, 46-50, 52, 54 og § 2. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. § 10, stk. 3 og 4, § 25 og § 26, stk. 2, i udlændingeloven som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, som affattet ved § 1, nr. 11, 17 og 18, finder alene anvendelse, såfremt det forhold, der begrundes udvisningen, er begået efter anordningens ikrafttræden. Såfremt det forhold, der begrundes udvisningen, er begået før anordningens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. §§ 59-61 i udlændingeloven som sat i kraft for Færøerne ved kongelig anordning, som affattet henholdsvis ændret ved § 1, nr. 51-57, finder anvendelse for lovovertrædelser, der begås efter anordningens ikrafttræden. For lovovertrædelser begået indtil dette tidspunkt finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Skjal 1

19.9.2018

DA Den Europæiske Unions Tidende

L 236/1

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1240

af 12. september 2018

om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d), og artikel 87, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [\(1\)](#),

efter den almindelige lovgivningsprocedure [\(2\)](#), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen redegjorde i sin meddelelse af 6. april 2016 med titlen »Stærkere og mere intelligente informationssystemer for grænser og sikkerhed« for behovet for, at Unionen

- styrker og forbedrer sine IT-systemer, sin dataarkitektur og informationsudveksling på området grænseforvaltning, retshåndhævelse og bekæmpelse af terrorisme. Den understreger behovet for at forbedre interoperabiliteten mellem informationssystemer. Hvad der er nok så vigtigt er, at den opstiller forskellige muligheder for at maksimere udnyttelsen af eksisterende informationssystemer og, om nødvendigt, udvikle nye, der supplerer dem, for at løse de problemer med informationshuller, der stadig findes.
- (2) I meddelelsen af 6. april 2016 indkredses således en række informationshuller. Blandt andet råder grænsemyndighederne ved de ydre Schengen grænser ikke over oplysninger om rejsende, der er fritaget for kravet om at være i besiddelse af visum, når de passerer de ydre grænser («visumpligt»). I meddelelsen af 6. april 2016 bebudede Kommissionen, at den ville iværksætte en undersøgelse af gennemførligheden af at oprette et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS). Denne gennemførlighedsundersøgelse blev afsluttet i november 2016. Systemet ville fastlægge, hvorvidt tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, opfylder betingelserne herfor, inden de rejser til Schengenområdet, og om deres indrejse udgør en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi.
 - (3) Meddelelsen af 14. september 2016 med titlen »Øge sikkerheden i en verden med mobilitet — forbedret informationsudveksling i forbindelse med terrorbekæmpelse og stærkere ydre grænser« bekræfter, at det prioriteres at sikre de ydre grænser, og fremlægger konkrete initiativer med henblik på at fremme og udvide Unionens indsats for fortsat at styrke forvaltningen af de ydre grænser.
 - (4) Det er nødvendigt at specificere målene for ETIAS, at fastlægge dets tekniske og organisatoriske opbygning, at fastsætte bestemmelser vedrørende drift og brug af de oplysninger, som ansøgeren skal indlæse i systemet, at fastsætte bestemmelser for udstedelse af eller afslag på rejsetilladelser, at fastsætte formålet med at behandle oplysningerne, at bestemme hvilke myndigheder der skal have adgang til oplysningerne, og at sikre beskyttelse af personoplysninger.
 - (5) ETIAS bør finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt.
 - (6) Det bør også finde anvendelse på tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt og er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF [\(3\)](#) finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og som ikke er indehaver af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 [\(4\)](#). I artikel 21, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er det fastsat, at enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil. De pågældende begrænsninger og betingelser findes i direktiv 2004/38/EF.
 - (7) Som stadfæstet af Domstolen [\(5\)](#) har sådanne familiemedlemmer ret til at indrejse på medlemsstaternes område og at få indrejsevisum med henblik herpå. Som følge heraf bør familiemedlemmer, der er fritaget for visumpligt, have ret til at få en rejsetilladelse. Medlemsstaterne bør bistå disse personer med at opnå den fornødne rejsetilladelse, som bør udstedes gratis.
 - (8) Retten til at få en rejsetilladelse er ikke betingelsesløs, idet familiemedlemmer, der udgør en risiko for den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden i medfør af direktiv 2004/38/EF, kan få afslag. På den baggrund kan det alene kræves af familiemedlemmer, at de fremlægger deres personoplysninger relateret til identifikationen af dem og deres status, hvis disse er relevante for vurderingen af den sikkerhedstrussel, som de kunne udgøre. På samme måde bør behandlingen af deres ansøgninger om

rejsetilladelse udelukkende ske ud fra sikkerhedsmæssige hensyn og ikke af hensyn til migrationsrisikoen.

- (9) ETIAS bør kunne tilvejebringe en rejsetilladelse til tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, som gør det muligt at afgøre, om deres ophold på medlemsstaternes område ikke udgør eller ikke vil udgøre en risiko for sikkerheden, for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi. En rejsetilladelse bør derfor udgøre en afgørelse, der angiver, at der ikke er konkrete indicier for eller rimelige grunde til at antage, at en persons tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør sådanne risici. I den forstand er en sådan rejsetilladelse af en anden karakter end et visum, da den ikke vil kræve flere oplysninger eller udgøre en større byrde for ansøgere end et visum. At være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse bør være en ny betingelse for indrejse på medlemsstaternes område. Alene det at være i besiddelse af en rejsetilladelse bør imidlertid ikke automatisk give ret til indrejse.
- (10) ETIAS bør bidrage til at sikre et højt sikkerhedsniveau, forhindre ulovlig indvandring og beskytte folkesundheden ved at foretage en vurdering af tilrejsende forud for deres ankomst til overgangssteder ved de ydre grænser.
- (11) ETIAS bør bidrage til at gøre det lettere for grænsevagterne på overgangsstederne ved de ydre grænser at foretage ind- og udrejsekontrol. Det bør ligeledes sikre en koordineret og harmoniseret vurdering af tredjelandstatsborgere, der er omfattet af kravet om rejsetilladelse, og som har til hensigt at rejse til medlemsstaterne. Det bør endvidere gøre det muligt for ansøgere at være bedre informeret om, hvorvidt de opfylder betingelserne for at rejse til medlemsstaterne. Herudover bør ETIAS bidrage til at gøre det lettere at foretage ind- og udrejsekontrol ved at mindske antallet af afslag på indrejse ved de ydre grænser og ved at forsyne grænsevagter med visse yderligere oplysninger vedrørende anmærkninger.
- (12) ETIAS bør desuden støtte målene for Schengeninformationssystemet (SIS) vedrørende indberetninger om tredjelandstatsborgere, der nægtes indrejse og ophold, om personer, der er eftersøgt med henblik på anholdelse, overgivelse eller udlevering, om forsvundne personer, om personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning, og om personer, der er genstand for diskret kontrol eller målrettet kontrol. Med henblik herpå bør ETIAS sammenligne relevante data i ansøgningsmapper med relevante indberetninger i SIS. Hvis sammenligningen viser sammenfald mellem personoplysninger i en ansøgningsmappe og indberetninger om tredjelandstatsborgere, der nægtes indrejse og ophold, eller om personer, der er eftersøgt med henblik på anholdelse, overgivelse eller udlevering, bør ansøgningsmappen behandles manuelt af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed. Den vurdering, der foretages af den nationale ETIAS-enhed, bør føre til, at der træffes afgørelse om at udstede en rejsetilladelse eller ej. Hvis sammenligningen viser sammenhæng mellem personoplysninger i ansøgningsmappen og indberetninger om forsvundne personer, om personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning, og om personer, der er genstand for diskret kontrol eller specifik kontrol, bør disse oplysninger overføres til SIRENE-kontoret og håndteres i overensstemmelse med den relevante lovgivning vedrørende SIS.
- (13) Betingelserne for at udstede en rejsetilladelse bør stemme overens med de specifikke mål, der er forbundet med de forskellige typer indberetninger, der er registreret i SIS. Navnlig bør det forhold, at ansøgere vil blive genstand for en indberetning om personer, der er eftersøgte med henblik på anholdelse, overgivelse eller udlevering, eller en indberetning om personer, der eftersøges med henblik på diskret kontrol eller specifik kontrol, ikke afholde dem fra at kunne få rejsetilladelse med henblik på, at

medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2007/533/RIA (6).

- (14) ETIAS bør bestå af et stort informationssystem, ETIAS-informationssystemet, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder.
- (15) Den centrale ETIAS-enhed bør være en del af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Den centrale ETIAS-enhed bør være ansvarlig for at kontrollere, i tilfælde hvor den automatiserede behandlingsproces har givet et hit, om ansøgerens personoplysninger svarer til personoplysningerne om den person, der har udløst det pågældende hit. Hvis et hit er bekræftet eller ved fortsat tvivl, bør den centrale ETIAS-enhed iværksætte den manuelle behandling af ansøgningen. Den bør sikre, at de oplysninger, den registrerer i ansøgningsmapperne, er ajourførte samt definere, fastlægge, forhåndsvurdere, indføre, evaluere efterfølgende, revidere og slette de specifikke risikoindikatorer, og herved sikre, at den kontrol, der foretages, og dennes resultater registreres i ansøgningsmapperne. Den bør ligeledes foretage regelmæssige revisioner af behandlingen af ansøgninger og af gennemførelsen af ETIAS-screeningreglerne, herunder ved regelmæssigt at vurdere deres indvirkning på grundlæggende rettigheder, navnlig hvad angår privatlivets fred og beskyttelsen af personoplysninger. Den bør også være ansvarlig for at udføre en række støtteopgaver, såsom at sikre, at de nødvendige underretninger bliver sendt, og give oplysninger og yde støtte. Den bør fungere i døgndrift alle ugens syv dage.
- (16) Hver medlemsstat bør oprette en national ETIAS-enhed til at være ansvarlig at behandle ansøgninger og træffe afgørelse om, hvorvidt en rejsetilladelse skal udstedes, annulleres eller inddrages. De nationale ETIAS-enheder bør samarbejde indbyrdes og med Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) med henblik på at vurdere ansøgninger. De nationale ETIAS-enheder bør tildeles tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre deres opgaver under overholdelse af de i denne forordning fastsatte frister. Med henblik på at lette beslutningstagningsprocessen og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne og begrænse oversættelsesomkostninger og svartider er det at foretrække, at alle nationale ETIAS-enheder kommunikerer på ét sprog.
- (17) ETIAS bør for at nå sine mål stille et onlineansøgningsskema til rådighed, som ansøgeren kan udfylde med udsagn vedrørende vedkommendes identitet, rejседokument, oplysninger om bopæl, kontaktoplysninger, uddannelsesniveau og jobgruppe, vedkommendes eventuelle status som familiemedlem til en unionsborger eller en tredjelandstatsborger, der er omfattet af retten til fri bevægelighed og ikke har et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002, hvis ansøgeren er mindreårig, oplysninger om den for vedkommende ansvarlige person, og svar på en række baggrundsspørgsmål.
- (18) ETIAS bør acceptere ansøgninger, der indgives på vegne af en ansøger for rejsende, der ikke selv er i stand til at indgive en ansøgning, uanset årsagen. I sådanne tilfælde bør ansøgningen indgives af en tredjemand, der har fået bemyndigelse hertil af den rejsende eller er retligt ansvarlig for vedkommende, forudsat at ansøgningsskemaet indeholder oplysninger om vedkommendes identitet. Det bør være muligt for rejsende at bemyndige kommercielle formidlere til at oprette og indgive en ansøgning på deres vegne. Den centrale ETIAS-enhed bør følge enhver indberetning om misbrug begået af kommercielle formidlere op på passende vis.
- (19) Der bør fastsættes parametre til at sikre, at en ansøgning er fuldstændig, og at der er sammenhæng i de indgivne oplysninger, med henblik på kontrol af, om ansøgninger om en rejsetilladelse opfylder betingelserne for at blive behandlet. En sådan kontrol bør eksempelvis forhindre brug af rejседokumenter, der udløber inden for mindre end tre

- måneder, er udløbet eller blev udstedt mere end ti år forinden. Kontrollen bør finde sted, inden ansøgeren anmodes om at betale gebyr.
- (20) Ansøgere bør afkræves et gebyr for en rejsetilladelse for at få færdigbehandlet ansøgningen. Betalingen bør foretages via en bank eller en finansiel formidler. De oplysninger, der kræves for at sikre elektronisk betaling, bør kun gives til den bank eller finansielle formidler, der foretager den finansielle transaktion, og ikke indgå som en del af oplysningerne i ETIAS.
- (21) De fleste rejsetilladelser bør udstedes inden for få minutter, men i et begrænset antal tilfælde kan det kræve længere tid, især i særlige tilfælde. I sådanne særlige tilfælde kan det være nødvendigt at anmode ansøgeren om yderligere oplysninger eller dokumentation, at behandle disse yderligere oplysninger eller denne yderligere information og, efter undersøgelse af yderligere oplysninger eller dokumentation fra ansøgeren, at indkalde denne til en samtale. Samtaler bør kun afvikles i ekstraordinære tilfælde, som en sidste udvej når der fortsat hersker alvorlig tvivl om oplysninger eller dokumentation fra ansøgeren. Samtalernes ekstraordinære karakter bør betyde, at under 0,1 % af ansøgere indkaldes til en samtale. Antallet af ansøgere, der indkaldes til en samtale, bør løbende vurderes af Kommissionen.
- (22) Personoplysningerne fra ansøgeren bør udelukkende behandles af ETIAS med henblik på at vurdere, om ansøgerens indrejse i Unionen kan udgøre en trussel for sikkerheden i eller ulovlig indvandring til eller en høj risiko for epidemi i Unionen.
- (23) Der kan ikke foretages en vurdering af sådanne risici uden at behandle de personoplysninger, der angives i en ansøgning om rejsetilladelse. Personoplysningerne i ansøgningerne bør sammenlignes med de oplysninger, der findes i et register, en mappe eller en indberetning i et EU-informationssystem eller en EU-database (det centrale ETIAS-system, SIS, visuminformationssystemet (VIS), ind- og udrejsesystemet (EES) eller Eurodac), i Europoloplysningerne eller i INTERPOL's databaser (INTERPOL's database over stjalne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) eller INTERPOL's database over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDAWN)). Personoplysningerne i ansøgningerne bør også sammenlignes med ETIAS-overvågningslisten og med specifikke risikoindikatorer. De kategorier af personoplysninger, der bør anvendes til sammenligninger, bør begrænses til de kategorier af oplysninger, der findes i de EU-informationssystemer, der søges i, i Europoloplysningerne og i INTERPOL's databaser og på ETIAS-overvågningslisten eller i de specifikke risikoindikatorer.
- (24) Sammenligning bør foretages automatisk. Hvis en sådan sammenligning viser, at der er overensstemmelse (et »hit«) mellem nogle af personoplysningerne eller en kombination heraf i ansøgningen og de specifikke risikoindikatorer eller personoplysningerne enten i et register, en mappe eller en indberetning i ovennævnte informationssystemer eller på ETIAS-overvågningslisten eller de specifikke risikoindikatorer, bør ansøgningen behandles manuelt af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed. Den vurdering, der foretages af den nationale ETIAS-enhed, bør føre til, at der træffes afgørelse om at udstede en rejsetilladelse eller ej.
- (25) Det forventes, at der i forbindelse med langt de fleste ansøgninger vil blive givet positivt svar ved den automatiserede behandling. Intet afslag på, annullering eller inddragelse af på en ansøgning om rejsetilladelse bør udelukkende baseres på den automatiserede behandling af personoplysninger i ansøgningerne. Derfor bør ansøgninger, der giver et hit, behandles manuelt af en national ETIAS-enhed.
- (26) Ansøgere, der har fået afslag på en ansøgning om rejsetilladelse, bør have ret til at påklage afgørelsen. Klagesager bør føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om ansøgningen, og i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret.

- (27) ETIAS' screeningregler bør anvendes til at analysere en ansøgningsmappe ved at muliggøre sammenligning af oplysningerne deri med specifikke risikoindikatorer, der svarer til en tidligere konstateret risiko for sikkerheden, for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi. De kriterier, der anvendes til at fastsætte specifikke risikoindikatorer, bør under ingen omstændigheder udelukkende være baseret på en persons køn eller alder. De bør heller ikke under nogen omstændigheder være baseret på oplysninger, der afslører en persons hudfarve, race, etniske eller sociale oprindelse, genetiske anlæg, sprog, politiske eller andre anskuelser, religiøse eller filosofiske overbevisning, medlemskab af en fagforening, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap eller seksuelle orientering. De specifikke risikoindikatorer bør defineres, fastlægges, forhåndsvurderes, indføres, evalueres efterfølgende, revideres og slettes af den centrale ETIAS-enhed efter høring af ETIAS-Screeningrådet bestående af repræsentanter for de nationale ETIAS-enheder og de involverede agenturer. Med henblik på at sikre respekt for de grundlæggende rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af ETIAS-screeningreglerne og de specifikke risikoindikatorer bør der oprettes et ETIAS-råd for rådgivning om grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning bør varetage sekretariatsfunktionerne i forbindelse med møderne.
- (28) Der bør opstilles en ETIAS-overvågningsliste for at afdække forbindelser mellem oplysninger i en ansøgningsmappe og oplysninger vedrørende personer, der er mistænkt for at have begået eller deltaget i en terrorhandling eller anden alvorlig strafbar handling, eller om hvilke der på grundlag af en samlet vurdering af personen er konkrete indicier for eller rimelig grund til at antage, at de vil begå en terrorhandling eller andre alvorlige strafbare handlinger. ETIAS-overvågningslisten bør være en del af det centrale ETIAS-system. Oplysninger bør registreres på ETIAS-overvågningslisten af Europol, uden at det berører de relevante bestemmelser om internationalt samarbejde i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 [\(7\)](#), og af medlemsstaterne. Inden registrering af oplysninger på ETIAS-overvågningslisten bør det fastslås, at oplysningerne er tilstrækkelige, nøjagtige og vigtige nok til at blive registreret på ETIAS-overvågningslisten, og at registreringen af oplysninger ikke vil føre til et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger, der skal behandles manuelt. Dataelementerne bør løbende vurderes og kontrolleres for at sikre deres fortsatte nøjagtighed.
- (29) Den fortsatte fremkomst af nye former for sikkerhedstrusler, nye mønstre for ulovlig indvandring og høj risiko for epidemi kræver effektive reaktioner ved brug af moderne midler. Da disse midler ofte indebærer behandling af væsentlige mængder personoplysninger, bør der indføres passende beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at indgreb i retten til beskyttelse af privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt i et demokratisk samfund.
- (30) Personoplysninger i ETIAS bør derfor opbevares sikkert. Adgangen hertil bør være forbeholdt direkte bemyndiget personale. Adgang bør under ingen omstændigheder anvendes til at træffe afgørelser baseret på nogen form for forskelsbehandling. De lagrede personoplysninger bør opbevares sikkert i de faciliteter, som Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) har i Unionen.
- (31) Udstedte rejsetilladelser bør annulleres eller inddrages, så snart det bliver åbenlyst, at betingelserne for at udstede dem ikke var eller ikke længere er opfyldt. Navnlig bør SIS, hvis der registreres en ny indberetning i SIS om nægtelse af indrejse og ophold eller en indberetning, der melder et rejsedokument bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort, informere ETIAS. ETIAS bør derefter kontrollere, om denne nye

indberetning svarer til en gyldig rejsetilladelse. Hvor en ny indberetning om nægtelse af indrejse og ophold er blevet udstedt, bør den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed inddrage rejsetilladelsen. Hvis rejsetilladelsen er knyttet til et rejsedokument, der er meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort i SIS eller meldt bortkommet, stjålet eller ugyldiggjort i SLTD, bør den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed manuelt behandle ansøgningsmappen. På lignende vis bør nye oplysninger, der tilføjes på ETIAS-overvågningslisten, sammenlignes med ansøgningsmapperne i ETIAS for at kontrollere, om disse nye oplysninger svarer til en gyldig rejsetilladelse. I så tilfælde bør den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har registreret de nye oplysninger, eller medlemsstaten for første planlagte ophold, hvis der er tale om oplysninger registreret af Europol, vurdere hittet og, om nødvendigt, inddrage rejsetilladelsen. Det bør også være muligt at inddrage en rejsetilladelse på ansøgerens anmodning.

- (32) Hvis en medlemsstat under ekstraordinære omstændigheder finder det nødvendigt at lade en tredjelandstatsborger rejse ind på sit område af humanitære årsager, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser, bør den have mulighed for at udstede en rejsetilladelse alene med begrænset territorial og tidsmæssig gyldighed.
- (33) Før rejsendes ombordstigning bør luft- og søtransportvirksomheder og internationale transportvirksomheder, der befordrer grupper til lands i busser, være forpligtet til at kontrollere, at de rejsende er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse. Transportvirksomheder bør ikke have adgang til selve ETIAS-mappen. Transportvirksomheder bør have sikker adgang til ETIAS-informationssystemet for at gøre det muligt for dem at søge i det ved brug af rejsedokumentoplysninger.
- (34) De tekniske specifikationer for adgang til ETIAS-informationssystemet via gatewayfaciliteten for transportvirksomheder bør begrænse indvirkningen på rejsetrafikken og transportvirksomhederne i det omfang, det er muligt. Med henblik herpå bør integration med ind- og udrejsesystemet overvejes.
- (35) Med henblik på at begrænse virkningen af forpligtelserne i denne forordning på internationale transportvirksomheder, der befordrer grupper til lands i busser, bør brugervenlige mobile løsninger gøres tilgængelige.
- (36) Inden for to år efter idriftsættelsen af ETIAS bør hensigtsmæssigheden, foreneligheden og sammenhængen af bestemmelserne, der henvises til i artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (8), med henblik på ETIAS-bestemmelserne for befordring til lands i busser vurderes af Kommissionen. Den seneste udvikling inden for befordring til lands i busser bør tages i betragtning. Det bør overvejes, om der er behov for at ændre bestemmelserne om befordring til lands i busser i nævnte konventions artikel 26 eller i denne forordning.
- (37) Grænsevagter bør for at sikre, at de ændrede indrejsebetingelser er opfyldt, kontrollere, om rejsende er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse. Grænsevagter bør derfor under standardgrænsekontrolproceduren aflæse rejsedokumentoplysninger elektronisk. Dette bør udløse en søgning i forskellige databaser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 (9) (Schengengrænsekodeks), herunder en søgning i ETIAS, som bør oplyse den aktuelle status for rejsetilladelse. Hvis der ikke kan fremvises en gyldig rejsetilladelse, bør grænsevagten nægte indrejse og hermed afslutte grænsekontrolproceduren. Hvis der fremvises en gyldig rejsetilladelse, bør afgørelsen om at tillade eller nægte indrejse træffes af grænsevagten. Visse oplysninger i ETIAS-mappen bør være tilgængelige for grænsevagterne for at hjælpe dem med at udføre deres opgaver.

- (38) Hvis den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed finder, at visse aspekter i en ansøgning om rejsetilladelse bør undersøges nærmere af grænsemyndighederne, kan den forsyne den rejsetilladelse, som den udsteder, med en anmærkning om, at der bør foretages efterfølgende kontrol ved grænseovergangsstedet. Det bør også være muligt at tilknytte en sådan anmærkning efter anmodning fra en hørt medlemsstat. Hvis den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed finder, at et bestemt hit udløst i forbindelse med behandling af en ansøgning udgør et falsk hit, eller hvis det ved manuel behandling konstateres, at der ikke var grund til at give afslag på en rejsetilladelse, bør enheden kunne forsyne den rejsetilladelse, som den udsteder, med en anmærkning for at lette ind- og udrejsekontrollen ved at give grænsemyndighederne oplysninger om de kontroller, der er foretaget, og for at begrænse de negative konsekvenser af falske hit for rejsende. Operationelle instrukser for grænsemyndigheders håndtering af rejsetilladelser bør gives i en praktisk vejledning.
- (39) Eftersom en betingelse for indrejse og ophold for visse kategorier af tredjelandstatsborgere er, at de skal være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, bør medlemsstaternes indvandringsmyndigheder kunne søge i det centrale ETIAS-system, hvis der er foretaget en forudgående søgning i ind- og udrejsesystemet, og denne søgning viser, at ind- og udrejsesystemet ikke indeholder en indrejseregistrering, der viser tredjelandstatsborgerens tilstedeværelse på medlemsstaternes område. Medlemsstaternes indvandringsmyndigheder bør have adgang til visse oplysninger i det centrale ETIAS-system, især med henblik på tilbagesendelse.
- (40) For at bekæmpe terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger og i lyset af globaliseringen af kriminelle netværk er det nødvendigt, at udpegede myndigheder med ansvar for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger (»udpegede myndigheder«) har de nødvendige oplysninger til at udføre deres opgaver effektivt. Adgang til oplysninger i VIS med henblik herpå har allerede vist sig at være en effektiv hjælp for efterforskere til at gøre betydelige fremskridt i sager vedrørende menneskehandel, terrorisme og narkotikahandel. VIS indeholder ikke oplysninger om tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt.
- (41) Adgang til oplysningerne i ETIAS er nødvendig med henblik på at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 [\(10\)](#) eller andre alvorlige strafbare handlinger som omhandlet i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA [\(11\)](#). I forbindelse med en specifik efterforskning og for at indhente bevismateriale og oplysninger vedrørende en person, der er mistænkt for at have begået en alvorlig forbrydelse, eller et offer for en alvorlig forbrydelse kan udpegede myndigheder have brug for at få adgang til de oplysninger, der er genereret af ETIAS. Oplysningerne lagret i ETIAS kan også være nødvendige for at identificere en person, der har begået en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, navnlig når der er behov for en hurtig indsats. Adgang til ETIAS med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger udgør et indgreb i de grundlæggende rettigheder, hvad angår respekten for den enkeltes privatliv og beskyttelsen af de personoplysninger, der behandles i ETIAS. Oplysningerne i ETIAS bør derfor lagres og kun gøres tilgængelige for udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol på de strenge betingelser, der er fastsat i denne forordning. Dette vil sikre, at behandlingen af oplysningerne i ETIAS er begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt for at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger i overensstemmelse med kravene i Domstolens praksis, navnlig sagen vedrørende Digital Rights Ireland [\(12\)](#).
- (42) Der bør navnlig kun gives adgang til oplysningerne i ETIAS med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare

handlinger, når en udpeget myndigheds operative enhed har indgivet en anmodning, der begrundes nødvendigheden heraf. I hastetilfælde, hvor der er behov for at forhindre en overhængende fare for en persons liv i tilknytning til en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, bør kontrollen af, om betingelserne var opfyldt, finde sted, efter at de udpegede kompetente myndigheder har fået adgang til oplysningerne. Den efterfølgende kontrol bør finde sted uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest syv arbejdsdage efter behandlingen af anmodningen.

- (43) Det er derfor nødvendigt at udpege de myndigheder i medlemsstaterne, som er bemyndigede til at anmode om en sådan adgang til det specifikke formål at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
- (44) Det eller de centrale adgangspunkter bør handle uafhængigt af de udpegede myndigheder og bør kontrollere, at betingelserne for at anmode om adgang til det centrale ETIAS-system er opfyldt i den foreliggende konkrete sag.
- (45) Europol er knudepunktet for informationsudveksling i Unionen. Det spiller en nøglerolle i samarbejdet mellem de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for grænseoverskridende efterforskning af kriminalitet, ved at støtte forebyggelse, analyse og efterforskning af kriminalitet på EU-plan. Europol bør derfor også have adgang til det centrale ETIAS-system inden for rammerne af sine opgaver og i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 i særlige tilfælde, hvor det er nødvendigt for Europol at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
- (46) For at udelukke systematiske søgninger bør behandling af oplysninger lagret i det centrale ETIAS-system kun finde sted i særlige tilfælde og kun, når det er nødvendigt med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. De udpegede myndigheder og Europol bør kun anmode om adgang til ETIAS, når de har rimelig grund til at antage, at en sådan adgang vil kunne tilvejebringe oplysninger, der kan hjælpe dem med at forebygge, afsløre eller efterforske en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling.
- (47) De personoplysninger, der registreres i ETIAS, bør ikke lagres længere, end hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil oplysningerne behandles. For at ETIAS kan fungere, er det nødvendigt at lagre oplysningerne vedrørende ansøgere i rejsetilladelsens gyldighedsperiode. Efter udløbet af gyldighedsperioden bør oplysningerne alene lagres med ansøgerens udtrykkelige samtykke og kun med henblik på at lette en ny ETIAS ansøgning. En afgørelse om afslag på, annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse kan være et tegn på, at ansøgeren udgør en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi. Hvor der er truffet en sådan afgørelse, bør oplysningerne derfor bevares i fem år fra datoen for denne afgørelse, således at det i ETIAS er muligt præcist at tage hensyn til den højere risiko, som den pågældende ansøger kan udgøre. Hvis de oplysninger, der har givet anledning til afgørelsen, slettes tidligere, bør ansøgningsmappen slettes inden for syv dage. Efter udløbet af denne periode bør personoplysningerne slettes.
- (48) Personoplysninger, der lagres i det centrale ETIAS-system, bør ikke stilles til rådighed for noget tredjeland, nogen international organisation eller nogen privat part. Som undtagelse fra denne regel bør det dog være muligt at overføre sådanne personoplysninger til et tredjeland, hvis en sådan overførsel er underlagt strenge betingelser og er nødvendig i det konkrete tilfælde med henblik på tilbagesendelse. I mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet ved hjælp af en gennemførelsesretsakt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (13) eller af passende beskyttelsesforanstaltninger for overførsler i henhold til nævnte forordning, bør det undtagelsesvis være muligt at overføre ETIAS-oplysninger til

- et tredjeland med henblik på tilbagesendelse, men kun hvis overførslen er nødvendig af hensyn til vigtige samfundsinteresser, jf. nævnte forordning.
- (49) Det bør også være muligt at overføre personoplysninger, som medlemsstater har modtaget i henhold til denne forordning, til et tredjeland i et ekstraordinært hastetilfælde, hvor der er en overhængende fare i tilknytning til en terrorhandling, eller hvor der er en overhængende fare for en persons liv, og denne fare er knyttet til en alvorlig strafbar handling. En overhængende fare for en persons liv bør forstås som en fare knyttet til en alvorlig strafbar handling begået mod vedkommende, såsom grov legemsbeskadigelse, ulovlig handel med menneskeorganer og -væv, bortførelse, ulovlig frihedsberøvelse og gidseltagning, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi samt voldtægt.
- (50) For at sikre offentlighedens kendskab til ETIAS, navnlig blandt tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af kravet om rejsetilladelse, bør oplysninger om ETIAS, herunder den relevante EU-lovgivning, og proceduren for ansøgning om rejsetilladelse gøres tilgængelige for offentligheden gennem et offentligt websted og en applikation til mobile enheder, der anvendes til at indgive en ansøgning til ETIAS. Disse oplysninger bør også formidles gennem en fælles folder og ved hjælp af alle andre egnede midler. Personer, der ansøger om rejsetilladelse, bør desuden modtage en e-mailmeddelelse med oplysninger om deres ansøgning. Denne e-mailmeddelelse bør indeholde weblinks til gældende EU-lovgivning og national lovgivning.
- (51) Der bør fastsættes præcise regler om det ansvar, som eu-LISA har for udformning, udvikling og teknisk forvaltning af ETIAS-informationssystemet. Der bør også fastsættes regler for det ansvar, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, medlemsstaterne og Europol har for så vidt angår ETIAS. eu-LISA bør være særlig opmærksomt på risikoen for omkostningsstigninger og sikre tilstrækkelig overvågning af kontrahenter.
- (52) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 [\(14\)](#) finder anvendelse på aktiviteterne i eu-LISA og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, når de udfører de opgaver, som de pålægges i denne forordning.
- (53) Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning.
- (54) Hvor medlemsstaternes behandling af personoplysninger med henblik på vurdering af ansøgninger foretages af de kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 [\(15\)](#) anvendelse.
- (55) Direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse på medlemsstaternes udpegede myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger i medfør af nærværende forordning.
- (56) De uafhængige tilsynsmyndigheder, som er oprettet i henhold til forordning (EU) 2016/679, bør føre tilsyn med, at medlemsstaternes behandling af personoplysninger er lovlig, mens Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, oprettet ved forordning (EF) nr. 45/2001, bør føre tilsyn med EU-institutionernes og -organernes aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og tilsynsmyndighederne bør samarbejde om overvågningen af ETIAS.
- (57) Der bør fastsættes strenge regler for adgang til det centrale ETIAS-system, og de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger bør etableres. Det er også nødvendigt at fastsætte bestemmelser for enkeltpersoners ret til indsigt, berigtigelse, begrænsning, supplerung, sletning og klageadgang i forbindelse med personoplysninger, navnlig retten til adgang til retsmidler og uafhængige offentlige myndigheders tilsyn med behandling af oplysninger.

- (58) For at vurdere om en rejsende kunne udgøre en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi, bør der sikres interoperabilitet mellem ETIAS-informationssystemet og andre EU-informationssystemer. Interoperabilitet bør sikres i fuld overensstemmelse med gældende EU-ret vedrørende grundlæggende rettigheder. Hvis der på EU-plan bliver oprettet et centralt system til bestemmelse af medlemsstater, der har oplysninger om straffedomme afsagt over tredjelandstatsborgere og statsløse personer, bør ETIAS kunne foretage søgninger deri.
- (59) Denne forordning bør indeholde klare bestemmelser om ansvar og retten til erstatning for ulovlig behandling af personoplysninger og for enhver anden handling, der er i strid med denne forordning. Sådanne bestemmelser bør ikke berøre retten til erstatning fra den dataansvarlige eller databehandleren, samt deres erstatningsansvar, i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EF) nr. 45/2001. eu-LISA bør være ansvarlig for enhver skade, det forvolder i dets egenskab af databehandler, hvor det ikke har opfyldt de forpligtelser, som det udtrykkeligt er pålagt i henhold til denne forordning, eller hvor det har undladt at følge eller har handlet i strid med lovlige instrukser fra den medlemsstat, som er dataansvarlig.
- (60) Den effektive overvågning af anvendelsen af denne forordning kræver regelmæssig evaluering. Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktionerne for overtrædelse af denne forordning og sikre, at de gennemføres.
- (61) For at fastsætte de tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår:
- fastlæggelse af kravene til den sikre kontotjeneste
 - opstilling af den på forhånd fastsatte liste over jobgrupper, der anvendes i ansøgningskemaet
 - præcisering af indholdet og udformningen af spørgsmål til ansøgere vedrørende domme for strafbare handlinger, ophold i krigs- eller konfliktområder og beslutninger om at forlade området eller afgørelser om tilbagesendelse
 - præcisering af indholdet og udformningen af yderligere spørgsmål til ansøgere, der svarer bekræftende på et af spørgsmålene vedrørende domme for strafbare handlinger, ophold i krigs- eller konfliktområder og beslutninger om at forlade området eller afgørelser om tilbagesendelse, og udarbejdelse af en på forhånd fastsat liste over svar
 - fastsættelse af betalingsmetoder og -procedurer for opkrævning af gebyret for rejsetilladelse og eventuelle ændringer i gebyrets størrelse svarende til en eventuel stigning i omkostningerne ved ETIAS
 - fastlæggelse af indholdet og udformningen af en på forhånd fastsat liste over valgmuligheder for ansøgere, der anmodes om at fremlægge yderligere oplysninger eller dokumentation
 - yderligere specifikation af kontrolværktøjet
 - yderligere fastlæggelse af risikoen for sikkerheden, for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi med henblik på at opstille specifikke risikoindikatorer
 - fastlæggelse af den type supplerende oplysninger vedrørende anmærkninger, der kan tilføjes i ETIAS-ansøgningsmappen, og formatet, sproget og begrundelserne for anmærkningerne
 - etablering af tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger ved at udarbejde regler og procedurer for at undgå konflikter med indberetninger i andre informationssystemer og fastsættelse af betingelser og kriterier for og varighed af anmærkninger
 - yderligere specifikation af det værktøj, som ansøgere skal benytte til at give og tilbagetrække samtykke

- forlængelse af varigheden af den overgangsperiode, inden for hvilken der ikke kræves rejsetilladelse, samt varigheden af den henstandsperiode, indenfor hvilken grænsevagter vil tillade tredjelandstatsborgere, der har behov for en rejsetilladelse, men som ikke er besiddelse af en sådan, undtagelsesvis at indrejse på visse betingelser
- fastsættelse af den finansielle støtte til medlemsstaterne for deres udgifter til at tilpasse og automatisere ind- og udrejsekontrol ved indførelse af ETIAS.

(62) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (16). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(63) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage nærmere regler om:

- en formular, som gør det muligt at indberette misbrug begået af kommercielle formidlere, som en ansøger har givet tilladelse til at indgive ansøgningen på den pågældendes vegne
- betingelserne for drift af det offentlige websted og appen til mobilenheder og om detaljerede regler for databeskyttelse og sikkerhed, der finder anvendelse på det offentlige websted og appen til mobilenheder
- kravene for udformningen af de personoplysninger, der skal anføres på ansøgningsskemaet, og parametrene og kontrollerne, der skal foretages, for at sikre, at ansøgningen er fuldstændig, og at der er sammenhæng i disse oplysninger
- kravene til, samt test og drift af, de audio- og videokommunikationsmidler, der anvendes til ansøgersamtaler, og om de detaljerede regler for databeskyttelse, sikkerhed og fortrolighed, der gælder for sådan kommunikation
- risici vedrørende sikkerhed eller ulovlig indvandring og høj risiko for epidemi, som specifikke risikoindikatorer skal bygge på
- de tekniske specifikationer for ETIAS-overvågningslisten og det vurderingsværktøj, der skal anvendes til at vurdere den potentielle indvirkning af at registrere oplysninger på ETIAS-overvågningslisten på andelen af ansøgninger, der behandles manuelt
- en formular for afslag på, annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse
- betingelserne for at sikre transportvirksomheders sikre adgang til ETIAS-informationssystemet og databeskyttelses- og sikkerhedsreglerne for sådan adgang
- en autentifikationsordning for adgang til ETIAS-informationssystemet for transportvirksomheders behørigt autoriserede personale
- de nødprocedurer, der skal følges, i tilfælde af at det er teknisk umuligt for transportvirksomheder at søge i ETIAS-informationssystemet
- modelberedskabsplaner, i tilfælde af at det er teknisk umuligt for grænsemyndighederne at søge i det centrale ETIAS-system, eller ved et svigt af ETIAS
- en modelsikkerhedsplan og en modelplan for forretningskontinuitet og katastrofeberedskab for så vidt angår sikkerhed i forbindelse med behandling af personoplysninger
- adgang til oplysninger i ETIAS-informationssystemet
- ændring og sletning af oplysninger og sletning af oplysninger før tid
- føring af logge og adgang til disse

- krav til ydeevne
- specifikationer for tekniske løsninger til tilslutning af centrale adgangspunkter til det centrale ETIAS-system
- en mekanisme og procedurer for og fortolkning af opfyldelse af kravene til datakvalitet for oplysningerne i det centrale ETIAS-system
- fælles foldere til at informere rejsende om kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse
- driften af et centralregister indeholdende oplysninger udelukkende med henblik på rapportering og statistik samt databeskyttelses- og sikkerhedsregler for registret og
- specifikationer for en teknisk løsning, der skal lette indsamling af statistiske oplysninger, som er nødvendige for at rapportere om effektiviteten af adgangen til oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system med henblik på retshåndhævelse.

Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 [\(17\)](#).

- (64) Målene for denne forordning, nemlig oprettelsen af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse og indførelsen af fælles forpligtelser, betingelser og procedurer for anvendelse af oplysningerne lagret deri, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (65) Drifts- og vedligeholdelsesomkostningerne ved ETIAS-informationssystemet, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder bør dækkes fuldt ud af indtægterne fra gebyrer for rejsetilladelse. Gebyrets størrelse bør derfor tilpasses efter behov i lyset af de påløbne omkostninger.
- (66) De indtægter, der genereres ved betaling af gebyrer for rejsetilladelse, bør afsættes til dækning af de løbende drifts- og vedligeholdelsesomkostninger ved ETIAS-informationssystemet, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder. I lyset af systemets særlige karakter er det hensigtsmæssigt at behandle indtægterne som interne formålsbestemte indtægter. Eventuelle tiloversblevne indtægter efter dækning disse omkostninger bør overføres til EU-budgettet.
- (67) Denne forordning berører ikke anvendelsen af direktiv 2004/38/EF.
- (68) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastlagt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (69) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (70) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF [\(18\)](#); Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (71) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF [\(19\)](#); Irland deltager derfor ikke i

- vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (72) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(20\)](#), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF [\(21\)](#).
- (73) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(22\)](#), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF [\(23\)](#) og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA [\(24\)](#).
- (74) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(25\)](#), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2011/350/EU [\(26\)](#) og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/349/EU [\(27\)](#).
- (75) For at fastsætte metoderne for finansielle bidrag fra tredjelande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, bør der indgås yderligere ordninger mellem Unionen og sådanne lande i henhold til de relevante bestemmelser i deres associeringsaftaler. Sådanne ordninger bør betragtes som internationale aftaler, jf. artikel 218 i TEUF.
- (76) Med henblik på at indordne denne forordning i den eksisterende retlige ramme og afspejle de nødvendige operationelle ændringer for eu-LISA og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 [\(28\)](#), (EU) nr. 515/2014 [\(29\)](#), (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 [\(30\)](#) og (EU) 2017/2226 [\(31\)](#) ændres i overensstemmelse hermed.
- (77) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i henhold til artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav udtalelse den 6. marts 2017 [\(32\)](#) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Med denne forordning oprettes et »europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse« (ETIAS) med henblik på tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for kravet om at være i besiddelse af et visum, når de passerer de ydre grænser (»visumpligten«), for at gøre det muligt at overveje, om disse tredjelandsstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område

ville udgøre en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi. Med henblik herpå indføres der en rejsetilladelse og betingelserne og procedureerne for at udstede eller give afslag på en sådan.

2. Denne forordning fastsætter de betingelser, hvorunder medlemsstaternes udpegede myndigheder og Europol kan få adgang til at søge på oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der hører under deres kompetence.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på følgende kategorier af tredjelandstatsborgere:

- a) statsborgere i de tredjelande, der er opført på listen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 ([33](#)), som er fritaget for visumpligten for planlagte ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for enhver periode på 180 dage
- b) personer, som er fritaget for visumpligten i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 539/2001 med henblik på planlagt ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for enhver periode på 180 dage
- c) tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligten, og som opfylder følgende betingelser:
 - i) de er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvilke direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og
 - ii) de er ikke i besiddelse af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) flygtninge og statsløse personer og andre personer uden noget statsborgerskab, som har bopæl i en medlemsstat, og som er indehavere af et rejsedokument, der er udstedt af den pågældende medlemsstat
- b) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvilke direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, og som er indehavere af et opholdskort i medfør af nævnte direktiv
- c) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgeres ret i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og som er indehavere af et opholdskort i medfør af direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002
- d) indehavere af de opholdstilladelser, der er omhandlet i artikel 2, nr. 16), i forordning (EU) 2016/399
- e) indehavere af ensartede visa
- f) indehavere af nationale visa til længerevarende ophold
- g) statsborgere i Andorra, Monaco og San Marino og indehavere af pas udstedt af Vatikanstaten eller Den Hellige Stol

- h) tredjelandsstatsborgere, som er indehavere af en tilladelse til lokal grænsetrafik udstedt af medlemsstaterne i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 [\(34\)](#), når sådanne indehavere udøver deres ret inden for rammerne af ordningen om lokal grænsetrafik
- i) de personer eller personkategorier, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a)-f), i forordning (EF) nr. 539/2001
- j) tredjelandsstatsborgere, der er indehavere af diplomatpas eller tjenestepas, og som er fritaget for visumpligt i henhold til en international aftale indgået mellem Unionen og et tredjeland
- k) personer, som er omfattet af en visumpligt i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 539/2001
- l) tredjelandsstatsborgere, der udøver deres ret til mobilitet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU [\(35\)](#) eller (EU) 2016/801 [\(36\)](#).

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

- 1) »ydre grænser«: ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2016/399
- 2) »retshåndhævelse«: forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
- 3) »efterfølgende kontrol« (second line check): en efterfølgende kontrol som defineret i artikel 2, nr. 13), i forordning (EU) 2016/399
- 4) »grænsemyndighed«: den grænsevagt, der i overensstemmelse med national ret er udpeget til at foretage ind- og udrejsekontrol som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2016/399
- 5) »rejsetilladelse«: en afgørelse truffet i overensstemmelse med denne forordning, og som kræves for, at de tredjelandsstatsborgere, der er omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk.1, opfylder de indrejsebetingelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2016/399, og hvori det anføres:
 - a) at der ikke er konstateret konkrete indicier for eller rimelig grund baseret på konkrete indicier til at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør eller vil udgøre en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi
 - b) at der ikke er konstateret konkrete indicier for eller rimelig grund baseret på konkrete indicier til at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør eller vil udgøre en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi, selvom der fortsat hersker tvivl om, hvorvidt der er tilstrækkelig grund til at give afslag på rejsetilladelsen i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2
- c) at den territoriale gyldighed af tilladelsen er blevet begrænset i overensstemmelse med artikel 44, hvis der er konstateret konkrete indicier for at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør eller vil udgøre en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi, eller

- d) at den rejsende er omfattet af en indberetning i SIS om personer med henblik på diskret kontrol eller specifik kontrol eller af en indberetning i SIS om personer, der er eftersøgte med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, eller som begæres anholdt med henblik på udlevering, hvis der er konstateret konkrete indicier for at antage, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør eller vil udgøre en risiko for sikkerheden, som støtte til målene for SIS som omhandlet i artikel 4, litra e)
- 6) »risiko for sikkerheden«: risikoen for en trussel mod en hvilken som helst medlemsstats offentlige orden, indre sikkerhed eller internationale forbindelser
- 7) »risiko for ulovlig indvandring«: risikoen for, at en tredjelandstatsborger ikke opfylder de indrejse- og opholdsbetingelser, der er fastsat i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399
- 8) »en høj risiko for epidemi«: en sygdom, der er potentielt epidemisk ifølge Verdenssundhedsorganisationens (WHO) internationale sundhedsregulativ eller Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC), samt andre infektionssygdomme eller smitsomme parasitære sygdomme, hvis de er omfattet af beskyttelsesbestemmelser, der finder anvendelse på medlemsstaternes statsborgere
- 9) »ansøger«: enhver af de tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i artikel 2, som har indgivet en ansøgning om en rejsetilladelse
- 10) »rejsedokument«: et pas eller et andet tilsvarende dokument, som giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med visum
- 11) »kortvarigt ophold«: ophold på medlemsstaternes område som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399
- 12) »person, hvis tilladelse til ophold er udløbet«: en tredjelandstatsborger, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne vedrørende varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område
- 13) »app til mobilenheder«: en softwareapplikation, der skal kunne fungere på mobilenheder såsom smartphones og tabletcomputere
- 14) »hit«: det forhold, at der konstateres en overensstemmelse ved en sammenligning af personoplysninger, der er registreret i en ansøgningsmappe i det centrale ETIAS-system, med de specifikke risikoindikatorer omhandlet i artikel 33 eller med personoplysninger lagret i et register, en mappe eller en indberetning i det centrale ETIAS-system, i et andet EU-informationssystem eller database nævnt i artikel 20, stk. 2 (»EU-informationssystemer«), i Europoloplysningerne eller i en database hos INTERPOL, som det centrale ETIAS-system søger i
- 15) »terrorhandling«: en lovovertrædelse, der svarer til eller er ligestillet med en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i direktiv (EU) 2017/541
- 16) »alvorlig strafbar handling«: en lovovertrædelse, som svarer til eller er ligestillet med en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA omhandlede lovovertrædelser, hvis de i henhold til national ret kan straffes med frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år

- 17) »Europoloplysninger«: de personoplysninger, der behandles af Europol til de formål, der er omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2016/794
- 18) »elektronisk underskrevet«: bekræftelsen af indforståelse ved markering af en passende rubrik i ansøgningsskemaet eller anmodningen om samtykke
- 19) »mindreårig«: en tredjelandstatsborger eller statsløs person under 18 år
- 20) »konsulat«: en medlemsstats diplomatiske repræsentation eller en medlemsstats konsulære repræsentation som defineret i Wienerkonventionen om konsulære forbindelser af 24. april 1963
- 21) »udpeget myndighed«: en myndighed, der i henhold til artikel 50 er udpeget af en medlemsstat som ansvarlig for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
- 22) »indvandringsmyndighed«: den kompetente myndighed, der i overensstemmelse med national ret er ansvarlig for en eller flere af følgende:
- a) på medlemsstaternes område at kontrollere, om betingelserne for indrejse til eller ophold på medlemsstaternes område er opfyldt
 - b) at undersøge betingelserne for og træffe afgørelser vedrørende tredjelandstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område for så vidt som den pågældende myndighed ikke udgør en »besluttende myndighed« som defineret i artikel 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU [\(37\)](#) og, hvis det er relevant, yde rådgivning i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 [\(38\)](#)
 - c) tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere til et oprindelsestredjeland eller et transittredjeland.
2. De udtryk, der er defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 45/2001, anvendes i den samme betydning i nærværende forordning, i det omfang personoplysninger behandles af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og eu-LISA.
3. De udtryk, der er defineret i artikel 4 i forordning (EU) 2016/679, anvendes i den samme betydning i nærværende forordning, i det omfang personoplysninger behandles af medlemsstaternes myndigheder med henblik på formålene i artikel 4, litra a)-e), i nærværende forordning.
4. De udtryk, der er defineret i artikel 3 i direktiv (EU) 2016/680, anvendes i den samme betydning i nærværende forordning, i det omfang personoplysninger behandles af medlemsstaternes myndigheder med henblik på formålene i artikel 4, litra f), i nærværende forordning.

Artikel 4

ETIAS' mål

Som støtte for medlemsstaternes kompetente myndigheder påhviler det ETIAS at:

- a) bidrage til et højt sikkerhedsniveau ved at indføre en grundig vurdering af ansøgernes risiko for sikkerheden forud for deres ankomst til grænseovergangssteder ved de ydre grænser for derved at fastslå, om der er konkrete indicier for eller rimelig grund baseret på konkrete indicier til at fastslå, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør en risiko for sikkerheden
- b) bidrage til at forhindre ulovlig indvandring ved at indføre en vurdering af ansøgernes risiko for ulovlig indvandring forud for deres ankomst til grænseovergangssteder ved de ydre grænser
- c) bidrage til beskyttelsen af folkesundheden ved at indføre en vurdering af, om ansøgeren udgør en høj risiko for epidemi som omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 8), forud for dennes ankomst til grænseovergangssteder ved de ydre grænser
- d) øge effektiviteten af ind- og udrejsekontrollen
- e) støtte SIS' mål i forbindelse med indberetninger om tredjelandsstatsborgere, der nægtes indrejse og ophold, indberetninger for personer, der eftersøgte med henblik på anholdelse, overgivelse eller udlevering, indberetninger for forsvundne personer, indberetninger for personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning, og indberetninger for personer, der er genstand for diskret kontrol eller specifik kontrol
- f) bidrage til forebyggelsen, afsløringen og efterforskningen af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.

Artikel 5

ETIAS' generelle struktur

ETIAS består af:

- a) ETIAS-informationssystemet, jf. artikel 6
- b) den centrale ETIAS-enhed, jf. artikel 7
- c) de nationale ETIAS-enheder, jf. artikel 8.

Artikel 6

ETIAS-informationssystemets opbygning og tekniske struktur

1. Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed («eu-LISA») udvikler ETIAS-informationssystemet og sikrer den tekniske forvaltning heraf.

2. ETIAS-informationssystemet består af:

- a) det centrale ETIAS-system, herunder den i artikel 34 omhandlede ETIAS-overvågningsliste
- b) en national ensartet grænseflade i hver medlemsstat på grundlag af fælles tekniske specifikationer, der er ens for alle medlemsstater, og som muliggør tilslutning af det centrale ETIAS-system til de nationale grænseinfrastrukturer og til de i artikel 50, stk. 2, omhandlede centrale adgangspunkter i medlemsstaterne på en sikker måde
- c) en kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale ETIAS-system og de nationale ensartede grænseflader, der er sikker og krypteret
- d) en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale ETIAS-system og de i artikel 11 omhandlede informationssystemer

- e) et offentligt websted og en app til mobilenheder
- f) en e-mailtjeneste
- g) en sikker kontotjeneste, der gør det muligt for ansøgere at fremlægge hvilken som helst supplerende oplysninger eller krævet dokumentation
- h) et verifikationsværktøj for ansøgere
- i) et værktøj, der gør det muligt for ansøgere at give eller tilbagetrække deres samtykke til en yderligere lagringsperiode for deres ansøgningsmappe
- j) et værktøj, der gør det muligt for Europol og medlemsstaterne at vurdere den potentielle indvirkning af at registrere nye data på ETIAS-overvågningslisten på andelen af ansøgninger, der behandles manuelt
- k) en gatewayfacilitet for transportvirksomheder
- l) en sikker webtjeneste, der gør det muligt for det centrale ETIAS-system at kommunikere med det offentlige websted, appen til mobilenheder, e-mailtjenesten, den sikrede kontotjeneste, gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, kontrolværktøjet for ansøgere, samtykkeværktøjet for ansøgere, betalingsformidleren og INTERPOL's databaser
- m) software, der gør det muligt for den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder at behandle ansøgninger og styre høringer af andre nationale ETIAS-enheder, jf. artikel 28, og af Europol, jf. artikel 29
- n) et centralt register af oplysninger med henblik på rapportering og statistik.

3. Det centrale ETIAS-system, de nationale ensartede grænseflader, webtjenesten, gatewayfaciliteten for transportvirksomheder og ETIAS' kommunikationsinfrastruktur deler og genanvender, for så vidt som det er teknisk muligt, hardware- og softwarekomponenterne i ind- og udrejsesystemets centrale system, nationale ensartede grænseflader, webtjeneste og kommunikationsinfrastruktur som omhandlet i forordning (EU) 2017/2226.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at fastsætte de krav om sikker kontotjeneste, der er omhandlet i stk. 2, litra g).

Artikel 7

Den centrale ETIAS-enhed

1. Der oprettes herved en central ETIAS-enhed i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.
2. Den centrale ETIAS-enhed fungerer i døgndrift hver dag, alle ugens syv dage. Den er ansvarlig for følgende:
 - a) i tilfælde af at den automatiserede ansøgningsproces har givet et hit at kontrollere i overensstemmelse med artikel 22 om ansøgerens personoplysninger svarer til personoplysningerne for den person, der har udløst det pågældende hit i det centrale ETIAS-system, herunder ETIAS-overvågningslisten som omhandlet i artikel 34, i nogen af EU-informationssystemer, der er søgt i, i Europoloplysningerne, i nogen af INTERPOL's databaser, jf. artikel 12, eller til de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 33, og hvis en overensstemmelse bekræftes eller ved fortsat tvivl at iværksætte den manuelle behandling af ansøgningen som omhandlet i artikel 26
 - b) at sikre, at de oplysninger, den registrerer i ansøgningsmapperne, er ajourførte i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 55 og 64

- c) at fastsætte, etablere, forhåndsvurdere, gennemføre, efterfølgende evaluere, revidere og slette de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 33, efter høring af ETIAS-Screeningrådet
- d) at sikre, at de kontroller, der udføres i overensstemmelse med artikel 22, og de tilsvarende resultater registreres i ansøgningsmapperne
- e) at foretage regelmæssige revisioner af behandlingen af ansøgninger og af gennemførelsen af artikel 33, herunder en regelmæssig vurdering af deres indvirkning på de grundlæggende rettigheder, navnlig hvad angår retten til privatliv og beskyttelsen af personoplysninger
- f) at angive, når det er nødvendigt, den medlemsstat, der er ansvarlig for den manuelle behandling af ansøgningerne som omhandlet i artikel 25, stk. 2
- g) i tilfælde af tekniske problemer eller uforudsete omstændigheder at facilitere høringer, om nødvendigt, mellem medlemsstater som omhandlet i artikel 28 og mellem de ansvarlige medlemsstater og Europol som omhandlet i artikel 29
- h) at underrette transportvirksomheder i tilfælde af, at ETIAS-informationssystemet ikke fungerer som omhandlet i artikel 46, stk. 1
- i) at underrette medlemsstaternes nationale ETIAS-enheder i tilfælde af, at ETIAS-informationssystemet ikke fungerer som omhandlet i artikel 48, stk. 1
- j) at behandle Europols anmodninger om søgning i oplysningerne i det centrale ETIAS-system som omhandlet i artikel 53
- k) at stille alle relevante oplysninger vedrørende ansøgning om en rejsetilladelse som omhandlet i artikel 71 til rådighed for offentligheden
- l) at samarbejde med Kommissionen med hensyn til den oplysningskampagne, der er omhandlet i artikel 72
- m) at yde skriftlig vejledning til rejsende, der er stødt på problemer i forbindelse med udfyldelsen af ansøgningseskemaet, og som har anmodet om vejledning ved hjælp af en standardkontaktformular, og at føre en liste over ofte stillede spørgsmål og svar online
- n) at sikre opfølgning og regelmæssigt til Kommissionen indberette misbrug begået af kommercielle formidlere som omhandlet i artikel 15, stk. 5.

3. Den centrale ETIAS-enhed offentliggør en årlig aktivitetsrapport. Rapporten skal indeholde:

a) statistik over:

- i) antallet af rejsetilladelser, der er udstedt automatisk af det centrale ETIAS-system
 - ii) antallet af ansøgninger, der er bekræftet af den centrale ETIAS-enhed
 - iii) antallet af ansøgninger, der behandles manuelt, for hver medlemsstat
 - iv) antallet af ansøgninger, der blev afslået af tredjeland, og begrundelsen for afslaget
 - v) i hvilket omfang de frister, der er omhandlet i artikel 22, stk. 6, og artikel 27, 30 og 32, overholdes
- b) generelle oplysninger om den centrale ETIAS-enheds funktion og dens aktiviteter som fastsat denne artikel samt oplysninger om aktuelle tendenser og udfordringer, der berører udførelsen af dens opgaver.

Den årlige aktivitetsrapport fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen den 31. marts det efterfølgende år.

Artikel 8

Nationale ETIAS-enheder

1. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed som national ETIAS-enhed.
2. De nationale ETIAS-enheder er ansvarlige for
 - a) at undersøge og træffe afgørelse om ansøgninger om rejsetilladelse, i tilfælde hvor den automatiserede behandlingsproces har givet et hit, og den centrale ETIAS-enhed har iværksat den manuelle behandling af ansøgningen
 - b) at sikre, at de opgaver, der udføres i henhold til litra a), og de tilsvarende resultater registreres i ansøgningsmapperne
 - c) at sikre, at de oplysninger, der registreres i ansøgningsmapperne, er ajourførte i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 55 og 64
 - d) at beslutte at udstede rejsetilladelser med begrænset territorial gyldighed som omhandlet i artikel 44
 - e) at sikre koordineringen med andre nationale ETIAS-enheder og Europol vedrørende de anmodninger om høring, der er omhandlet i artikel 28 og 29
 - f) at give ansøgerne oplysninger om den procedure, der skal følges i tilfælde af en klage, jf. artikel 37, stk. 3
 - g) at annullere og inddrage en rejsetilladelse som omhandlet i artikel 40 og 41.
3. Medlemsstaterne forsyner de nationale ETIAS-enheder med tilstrækkelige ressourcer til at udføre deres opgaver i overensstemmelse med de frister, der er fastsat i denne forordning.

Artikel 9

ETIAS-Screeningråd

1. Der oprettes herved et ETIAS-screeningråd i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Det består af en repræsentant for hver national ETIAS-enhed for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og for Europol.
2. ETIAS-Screeningrådet høres:
 - a) af den centrale ETIAS-enhed om definitionen, etableringen, forhåndsvurderingen, gennemførelsen, den efterfølgende evaluering, revisionen og sletningen af de specifikke risikoindikatorer, der er omhandlet i artikel 33
 - b) af medlemsstaterne om gennemførelsen af den i artikel 34 omhandlede ETIAS-overvågningsliste;
 - c) af Europol om gennemførelsen af den i artikel 34 omhandlede ETIAS-overvågningsliste.
3. ETIAS-Screeningrådet afgiver udtalelser, udstikker retningslinjer, udsteder henstillinger og formidler bedste praksis til det i stk. 2 omhandlede formål. Når det udsteder henstillinger, tager ETIAS-Screeningrådet hensyn til de henstillinger, der er udstedt af ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder.
4. ETIAS-Screeningrådet mødes, når det er nødvendigt, og mindst to gange om året. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning afholder omkostningerne og varetager støttefunktionerne i forbindelse med dets møder.

5. ETIAS-Screeningrådet kan høre ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder om specifikke spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder, navnlig med hensyn til privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger og ikkeforskelsbehandling.
6. ETIAS-Screeningrådet vedtager på sit første møde sin forretningsordning ved simpelt flertal blandt sine medlemmer.

Artikel 10

ETIAS-Råd for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder

1. Der oprettes hermed et ETIAS-råd for rådgivning om grundlæggende rettigheder med en rådgivnings- og vurderingsfunktion. Uden at dette berører deres respektive beføjelser og uafhængighed, består Rådet af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, en repræsentant for det rådgivende forum for grundlæggende rettigheder i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, en repræsentant for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, en repræsentant for Det Europæiske Databeskyttelsesråd, etableret ved forordning (EU) 2016/679, og en repræsentant for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.
2. ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder foretager regelmæssige vurderinger og udsteder henstillinger til ETIAS-Screeningrådet om virkningen på de grundlæggende rettigheder af behandlingen af ansøgningerne og af gennemførelsen af artikel 33, navnlig med hensyn til privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger og ikkeforskelsbehandling.

ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder skal også støtte ETIAS-Screeningrådet i gennemførelsen af dets opgaver, når det høres af sidstnævnte om specifikke spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder, navnlig med hensyn til privatlivets fred, beskyttelse af personoplysninger og ikkeforskelsbehandling.

ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder skal have adgang til de revisioner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, litra e).

3. ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder mødes, når det er nødvendigt, og mindst to gange om året. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning afholder omkostningerne og varetager støttefunktionerne i forbindelse med dets møder. Dets møder finder sted på Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings lokaliteter. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning varetager for sekretariatsfunktionerne i forbindelse med møderne. ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder vedtager på sit første møde sin forretningsorden ved simpelt flertal blandt sine medlemmer.
4. En repræsentant for ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder inviteres til at deltage i ETIAS-Screeningråds møder i en rådgivende funktion. Medlemmerne af ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder skal have adgang til ETIAS-Screeningråds oplysninger og mapper.

5. ETIAS-Rådet for Rådgivning om Grundlæggende Rettigheder udarbejder en årlig rapport. Rapporten gøres offentligt tilgængelig.

Artikel 11

Interoperabilitet med andre EU-informationssystemer

1. Der skal skabes interoperabilitet mellem ETIAS-informationssystemet, andre EU-informationssystemer og Europoloplysninger for at gøre det muligt at foretage den kontrol, der er omhandlet i artikel 20.
2. De ændringer af retsakterne om oprettelse af EU-informationssystemerne, som er nødvendige for at etablere disses interoperabilitet med ETIAS, og tilføjelsen af tilsvarende bestemmelser i denne forordning skal være genstand for en separat retsakt.

Artikel 12

Søgning i INTERPOL's databaser

Det centrale ETIAS-system søger i INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) og INTERPOL's database over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDAWN). Enhver søgning og kontrolproces udføres på en sådan måde, at ingen oplysninger videregives til indehaveren af INTERPOL-indberetningen.

Artikel 13

Adgang til oplysninger lagret i ETIAS

1. Adgang til ETIAS-informationssystemet skal være forbeholdt udelukkende behørigt autoriseret personale i den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder.
2. Grænsemyndigheders adgang til det centrale ETIAS-system i overensstemmelse med artikel 47 begrænses til søgninger i det centrale ETIAS-system for at indhente oplysninger om status for en rejsendes rejsetilladelse, når den pågældende befinder sig ved et overgangssted ved de ydre grænser, og til oplysningerne som omhandlet i artikel 47, stk. 2, litra a), c) og d). Desuden orienteres grænsemyndigheder automatisk om de anmærkninger, der er omhandlet i artikel 36, stk. 2 og 3, og om begrundelserne for anmærkningerne.

Når det undtagelsesvis ifølge en anmærkning anbefales at foretage efterfølgende kontrol ved grænsen eller yderligere kontroller er nødvendige med henblik på en efterfølgende kontrol, skal grænsemyndighederne have adgang til det centrale ETIAS-system for at indhente de supplerende oplysninger, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1, litra e), eller artikel 44, stk. 6, litra f).

3. Transportvirksomheders adgang til ETIAS-informationssystemet i overensstemmelse med artikel 45 begrænses til afsendelse af forespørgsler til ETIAS-informationssystemet for at indhente oplysninger om status for en rejsendes rejsetilladelse.
4. Indvandringsmyndigheders adgang til det centrale ETIAS-system i overensstemmelse med artikel 49 begrænses til indhentning af oplysninger om status for en rejsendes

rejsetilladelse, når den pågældende befinder sig på en medlemsstats område, og til bestemte oplysninger som omhandlet i nævnte artikel.

Indvandringsmyndigheders adgang til det centrale ETIAS-system i overensstemmelse med artikel 65, stk. 3, begrænses til de oplysninger, der er omhandlet i nævnte artikel.

5. Hver medlemsstat udpeger de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 4, og giver straks en liste over disse myndigheder til eu-LISA i overensstemmelse med artikel 87, stk. 2. Den pågældende liste præciserer nærmere, til hvilke formål den enkelte myndigheds behørigt bemyndigede personale skal have adgang til oplysningerne i ETIAS-informationssystemet i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, 2 og 4.

Artikel 14

Ikkeforskelsbehandling og grundlæggende rettigheder

Behandling af personoplysninger i ETIAS-informationssystemet, uanset af hvem, må ikke føre til forskelsbehandling af tredjelandsstatsborgere på grundlag af køn, race, hudfarve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering. Den skal fuldt ud respektere den menneskelige værdighed og integritet og de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger. Der skal tages særligt hensyn til børn, ældre og personer med handicap. Hensynet til barnets tarv skal komme i første række.

KAPITEL II

ANSØGNING

Artikel 15

Praktiske ordninger for indgivelse af en ansøgning

1. Ansøgere indgiver en ansøgning ved at udfylde onlineansøgningskemaet via et dertil beregnet offentligt websted eller via appen til mobilenheder tilstrækkeligt tidligt forud for den planlagte rejse eller, hvis de allerede befinder sig på medlemsstaternes område, inden udløbet af gyldigheden af en eksisterende rejsetilladelse, som de er i besiddelse af.

2. Indehavere af en rejsetilladelse kan indgive en ansøgning om en ny rejsetilladelse fra 120 dage før udløbet af rejsetilladelsen.

120 dage før rejsetilladelsens udløb underretter det centrale ETIAS-system automatisk indehaveren af den pågældende rejsetilladelse via e-mailtjenesten om:

- a) rejsetilladelsens udløbsdato
- b) muligheden for at indgive en ansøgning om en ny rejsetilladelse
- c) forpligtelsen til at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse i hele varigheden af et kort ophold på medlemsstaternes område.

3. Alle meddelelser til ansøgeren med henblik på vedkommendes ansøgning om en rejsetilladelse sendes til den e-mailadresse, som ansøgeren har oplyst i ansøgningsskemaet som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra g).
4. Ansøgningerne kan indgives af ansøgeren eller en tredjemand eller kommerciel formidler, som en ansøger har givet tilladelse til at indgive ansøgningen på vedkommendes vegne.
5. Kommissionen udarbejder ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en formular, der gør det muligt at indberette misbrug begået af kommercielle formidlere som omhandlet i denne artikels stk. 4. Denne formular gøres tilgængelig via det dertil beregnede offentlige websted eller via appen til mobilenheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Sådanne udfyldte formularer sendes til den centrale ETIAS-enhed, der træffer passende foranstaltninger, herunder regelmæssige rapporter til Kommissionen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 16

Det offentlige websted og appen til mobilenheder

1. Det offentlige websted og appen til mobilenheder skal gøre det muligt for tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, at indgive en ansøgning om en rejsetilladelse, give de oplysninger, der kræves i ansøgningsskemaet i overensstemmelse med artikel 17, og betale gebyret for rejsetilladelsen.
2. Det offentlige websted og appen til mobilenheder skal gøre ansøgningsskemaet bredt, let og gratis tilgængeligt for ansøgere. Der skal tages særligt hensyn til tilgængeligheden af det offentlige websted og appen til mobilenheder for personer med handicap.
3. Det offentlige websted og appen til mobilenheder stilles til rådighed på alle medlemsstaternes officielle sprog.
4. Hvis det eller de officielle sprog i de lande, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, ikke svarer til de sprog, der er omhandlet i stk. 3, sikrer eu-LISA, at der på det offentlige websted og i appen til mobilenheder findes faktablade med forklarende oplysninger om ETIAS, ansøgningsproceduren, brugen af det offentlige websted og appen til mobilenheder samt en trinvis ansøgningsvejledning på mindst ét af de officielle sprog i de lande, der henvises til. Hvis ét sådant land har mere end ét officielt sprog, er sådanne faktablade kun nødvendige, hvis ingen af de pågældende sprog svarer til de sprog, der er omhandlet i stk. 3.
5. Det offentlige websted og appen til mobilenheder giver ansøgerne oplysninger om de sprog, der kan anvendes ved udfyldning af ansøgningsskemaet.
6. Det offentlige websted og appen til mobilenheder tilbyder ansøgeren en kontotjeneste, der gør det muligt for ansøgerne at give supplerende oplysninger eller dokumentation, hvis det er påkrævet.
7. Det offentlige websted og appen til mobilenheder orienterer ansøgere om deres klageadgang i henhold til denne forordning, hvis en rejsetilladelse bliver afslået, inddraget eller annulleret. De indeholder derfor oplysninger om gældende national ret, den kompetente

myndighed, hvordan man kan indgive en klage, tidsfristen for indgivelse af en klage og oplysninger om, hvilken bistand der kan ydes af den nationale databeskyttelsesmyndighed.

8. Det offentlige websted og appen til mobilenheder giver ansøgere mulighed for at angive, at formålet med det planlagte ophold vedrører humanitære årsager eller internationale forpligtelser.

9. Det offentlige websted indeholder alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 71.

10. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter detaljerede regler om driften af det offentlige websted og appen til mobilenheder og detaljerede regler om databeskyttelse og sikkerhed, der finder anvendelse på det offentlige websted og appen til mobilenheder. Disse detaljerede regler baseres på informationssikkerhedsrisikostyring og på principper om databeskyttelse gennem design og gennem standardindstillinger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 17

Ansøgerens ansøgningsskema og personoplysninger

1. Hver ansøger indgiver et udfyldt ansøgningsskema, der indeholder en erklæring om, at de indgivne oplysninger er ægte, fuldstændige, korrekte og pålidelige, og en erklæring om rigtigheden og pålideligheden af de fremsatte udsagn. Hver ansøger erklærer ligeledes, at vedkommende har forstået indrejsebetingelserne som omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399, og at vedkommende kan blive anmodet om at forelægge relevant supplerende dokumentation ved hver indrejse. Mindreårige indgiver et ansøgningsskema, der er elektronisk underskrevet af en person, der er tillagt permanent eller midlertidig forældremyndighed eller udøver juridisk værgemål.

2. Ansøgeren anfører følgende personoplysninger i ansøgningsskemaet:

- a) efternavn, fornavn(e), efternavn ved fødslen; fødselsdato, fødested, fødeland, køn, nuværende nationalitet, ansøgerens forældres fornavn(e)
- b) eventuelle andre navne (kaldenavn(e), kunstnernavn(e), sædvanlige navn(e))
- c) eventuelle andre nationaliteter, hvis sådanne findes
- d) rejsedokumentets type, nummer og udstedelsesland
- e) datoen for rejsedokumentets udstedelse og datoen for udløbet af dets gyldighed
- f) ansøgerens bopælsadresse eller, hvis denne ikke er tilgængelig, den pågældendes opholdsby og -land
- g) e-mailadresse og eventuelle telefonnumre
- h) uddannelse (uddannelse på primærtrinnet eller sekundærtrinnet, videregående uddannelse eller ingen uddannelse)
- i) nuværende beskæftigelse (jobgruppe), hvis ansøgningen behandles manuelt efter proceduren i artikel 26, kan den ansvarlige medlemsstat i overensstemmelse med artikel 27 anmode ansøgeren om at give yderligere oplysninger om vedkommendes nøjagtige stillingsbetegnelse og arbejdsgiver eller for studerende navnet på deres uddannelsesinstitution
- j) medlemsstaten for første planlagte ophold og, valgfrit, adressen for første planlagte ophold
- k) for mindreårige: efternavn og fornavn(e), bopælsadresse, e-mailadresse og et eventuelt telefonnummer på den person, der har forældremyndigheden, eller på ansøgerens værgemål

l)hvis ansøgeren hævder at have status som familiemedlem som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c):

i) den pågældendes status som familiemedlem

ii)efternavn, fornavn(e), fødselsdato, fødested, fødeland, nuværende nationalitet, bopælsadresse, e-mailadresse og et eventuelt telefonnummer for det familiemedlem, som ansøgeren har familiemæssige bånd til

iii)den pågældendes familiemæssige bånd til dette familiemedlem i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF

m)hvis ansøgningen er udfyldt af en anden person end ansøgeren: efternavn, fornavn(e), firmanavn, organisation, hvis det er relevant, e-mailadresse, postadresse og et eventuelt telefonnummer for en sådan person, forbindelse til ansøgeren og en underskrevet erklæring om repræsentation.

3. Ansøgeren skal vælge vedkommendes nuværende beskæftigelse (jobgruppe) fra en på forhånd fastsat liste. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at fastlægge denne på forhånd fastsatte liste.

4. Desuden skal ansøgeren besvare følgende spørgsmål:

a)om den pågældende er blevet dømt for én af de lovovertrædelser, der er opført på listen i bilaget, inden for de seneste ti år, og i tilfælde af terrorhandlinger inden for de seneste 20 år, og i så fald på hvilket tidspunkt og i hvilket land

b)om den pågældende har opholdt sig i en specifik krigs- eller konfliktzone i de seneste ti år og årsagen til dette ophold

c)om den pågældende inden for de seneste ti år har været omfattet af en afgørelse om at skulle forlade en medlemsstats eller et hvilket som helst andet i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001 opført tredjelands område eller af en afgørelse om tilbagesendelse.

5. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om fastlæggelse af indholdet og udformningen af de spørgsmål, der er omhandlet i denne artikels stk. 4. Indholdet og formatet af disse spørgsmål gør det muligt for ansøgere at give klare og præcise svar.

6. Hvis ansøgeren besvarer bekræftende på nogle af de spørgsmål, der er omhandlet i stk. 4, skal den pågældende besvare en supplerende række på forhånd fastsatte spørgsmål på ansøgningskemaet ved at vælge mellem svar på en på en på forhånd fastsat liste. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om fastlæggelse af disse supplerende spørgsmåls indhold og udformning og den på forhånd fastsatte liste med svar på disse spørgsmål.

7. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 2 og 4, indgives af ansøgeren ved brug af latinske bogstaver.

8. Ved indgivelsen af ansøgningskemaet registrerer ETIAS-informationssystemet den IP-adresse, hvorfra ansøgningskemaet blev indgivet.

9. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter kravene vedrørende udformningen af de personoplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 4, som skal anføres på ansøgningskemaet, samt parametre og kontroller, der skal foretages for at sikre, at

ansøgningen er fuldstændig, og at der er sammenhæng i disse oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 18

Gebyr for rejsetilladelse

1. Ansøgeren betaler et gebyr for rejsetilladelse på 7 EUR for hver ansøgning.
2. Ansøgere, der på ansøgningstidspunktet er under 18 eller over 70 år, fritages for gebyret for rejsetilladelse.
3. Gebyret for rejsetilladelse opkræves i euro.
4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om betalingsmetoder og -procedurer i forbindelse med gebyret for rejsetilladelse og om ændringer af gebyrets størrelse. Ændringer af gebyrets størrelse skal tage hensyn til stigninger i de i artikel 85 omhandlede omkostninger.

KAPITEL III

OPRETTELSE AF EN ANSØGNINGSMAPPE OG BEHANDLING AF ANSØGNINGEN I DET CENTRALE ETIAS-SYSTEM

Artikel 19

Ansøgningens opfyldelse af betingelserne for at blive behandlet og oprettelse af ansøgningsmappen

1. Efter indgivelse af ansøgningen kontrollerer ETIAS-informationssystemet automatisk:
 - a) om alle felter i ansøgningsskemaet er udfyldt og indeholder de elementer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2 og 4
 - b) om der er opkrævet et gebyr for rejsetilladelsen.
2. Hvis betingelserne i stk. 1, litra a) og b), er opfyldt, antages det, at ansøgningen opfylder betingelserne for at blive behandlet. Det centrale ETIAS-system efterfølgende automatisk straks en ansøgningsmappe og giver den et ansøgningsnummer.
3. Når ansøgningsmappen er oprettet, registrerer og lagrer det centrale ETIAS-system følgende oplysninger:
 - a) ansøgningsnummeret
 - b) statusoplysninger, der viser, at der er ansøgt om en rejsetilladelse
 - c) de personoplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, og, hvor det er relevant, artikel 17, stk. 4 og 6, herunder koden på tre bogstaver for det land, der har udstedt rejsedokumentet
 - d) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 8

e) datoen og tidspunktet for indgivelsen af ansøgningseskemaet, en henvisning til, at betalingen af gebyret for rejsetilladelsen er gennemført, og det unikke referencenummer for betalingen.

4. Når ansøgningsmappen er oprettet, fastslår det centrale ETIAS-system, om ansøgeren allerede har en anden ansøgningsmappe i det centrale ETIAS-system ved at sammenligne de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), med personoplysningerne i de ansøgningsmapper, der er lagret i det centrale ETIAS-system. Hvis det er tilfældet, forbinder det centrale ETIAS-system den nye ansøgningsmappe med andre tidligere eksisterende ansøgningsmapper, der er oprettet for samme ansøger.

5. Efter oprettelse af en ansøgningsmappe modtager ansøgeren omgående en meddelelse via e-mailtjenesten, der forklarer, at ansøgeren under behandlingen af ansøgningen kan blive bedt om at give supplerende oplysninger eller dokumentation eller, under ekstraordinære omstændigheder, blive indkaldt til en samtale. Meddelelsen skal omfatte:

- a) statusoplysninger, hvori indgivelsen af en ansøgning om rejsetilladelse anerkendes, og
- b) ansøgningsnummeret.

Meddelelsen skal gøre ansøgeren i stand til at få adgang til kontrolværktøjet som omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra h).

Artikel 20

Automatiseret behandling

1. Ansøgningsmapperne behandles automatisk i det centrale ETIAS-system med henblik på at få et eller flere hit. Hver enkelt ansøgningsmappe behandles individuelt i det centrale ETIAS-system.

2. Det centrale ETIAS-system sammenligner de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), b), c), d), f), g), j), k) og m), og artikel 17, stk. 8, med de oplysninger, der findes i et register, en mappe eller en indberetning i databaserne i det centrale ETIAS-system, SIS, ind- og udrejsesystemet, VIS, Eurodac, Europoloplysningerne og INTERPOL's databaser SLTD og TDAWN.

Det centrale ETIAS-system kontrollerer navnlig:

- a) om det rejsedokument, der anvendes til ansøgningen, svarer til et rejsedokument, der er meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort i SIS
- b) om det rejsedokument, der anvendes til ansøgningen, svarer til et rejsedokument, der er meldt bortkommet, stjålet eller ugyldiggjort i SLTD
- c) om ansøgeren er omfattet af en indberetning i SIS om nægtelse af indrejse og ophold
- d) om ansøgeren er omfattet af en indberetning i SIS om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, eller som begæres anholdt med henblik på udlevering
- e) om ansøgeren og rejsedokumentet svarer til en afslået, inddraget eller annulleret rejsetilladelse i det centrale ETIAS-system

- f) om oplysningerne i ansøgningen vedrørende rejsedokumentet svarer til en anden ansøgning om rejsetilladelse, der er knyttet til andre identitetsoplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), i det centrale ETIAS-system
- g) om ansøgeren på nuværende tidspunkt er registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, eller om den pågældende tidligere er blevet registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, i ind- og udrejsesystemet
- h) om ansøgeren er blevet registreret som en person, der er blevet nægtet indrejse, i ind- og udrejsesystemet
- i) om ansøgeren har været omfattet af en afgørelse om at give afslag på, annullere eller inddrage et visum til kortvarigt ophold, der er registreret i VIS
- j) om oplysningerne i ansøgningen svarer til de oplysninger, der er registreret i Europoloplysningerne
- k) om ansøgeren er registreret i Eurodac
- l) om det rejsedokument, der anvendes til ansøgningen, svarer til et rejsedokument, der er registreret i en mappe i TDAWN
- m) hvis ansøgeren er mindreårig, om indehaveren af forældremyndigheden eller værgeren
 - i) er omfattet af en indberetning i SIS om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, eller som begæres anholdt med henblik på udlevering
 - ii) er omfattet af en indberetning i SIS om nægtelse af indrejse og ophold.

3. Det centrale ETIAS-system kontrollerer, om ansøgeren har svaret bekræftende på nogen af spørgsmålene på listen i artikel 17, stk. 4, og om ansøgeren har undladt at angive en bopælsadresse, men kun har angivet opholdsby og -land, jf. artikel 17, stk. 2, litra f).

4. Det centrale ETIAS-system sammenligner de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), b), c), d), f), g), j), k) og m), og artikel 17, stk. 8, med oplysningerne på den i artikel 34 omhandlede ETIAS-overvågningsliste.

5. Det centrale ETIAS-system sammenligner de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a), c), f), h) og i), med de i artikel 33 omhandlede specifikke risikoindikatorer.

6. Det centrale ETIAS-system tilføjer en reference til eventuelle hit, der er opnået i medfør af stk. 2-5, til ansøgningsmappen.

7. Hvis de oplysninger, der er registreret i ansøgningsmappen, svarer til de oplysninger, der har udløst et hit som omhandlet i stk. 2 og 4, identificerer det centrale ETIAS-system, når det er relevant, den eller de medlemsstater, der har registreret eller leveret de oplysninger, der har udløst hittet, og angiver dette i ansøgningsmappen.

8. Efter et hit som omhandlet i stk. 2, litra j), og stk. 4, og hvis de oplysninger, der har udløst hittet, ikke er blevet leveret af en medlemsstat, fastslår det centrale ETIAS-system, om det er Europol, der har registreret de pågældende oplysninger, og angiver dette i ansøgningsmappen.

Artikel 21

Resultater af den automatiserede behandling

1. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2-5, ikke giver noget hit, udsteder det centrale ETIAS-system automatisk en rejsetilladelse i overensstemmelse med artikel 36 og giver ansøgeren meddelelse herom i overensstemmelse med artikel 38.
2. Hvis den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2-5, giver et eller flere hit, vurderes ansøgningen efter proceduren i artikel 22.
3. Hvis det ved den i artikel 22 fastsatte kontrolproces bekræftes, at de oplysninger, der er registreret i ansøgningsmappen, svarer til de oplysninger, der har udløst et hit under den automatiserede behandling i henhold til artikel 20, stk. 2-5, eller hvis der fortsat hersker tvivl om ansøgerens identitet efter en sådan kontrol, behandles ansøgningen efter proceduren i artikel 26.
4. Hvis det af den i artikel 20, stk. 3, fastsatte automatiserede behandling fremgår, at ansøgeren har besvaret bekræftende på nogen af de spørgsmål, der er opført på listen i artikel 17, stk. 4, og hvis der ikke er noget yderligere hit, sendes ansøgningen til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed med henblik på manuel behandling som fastsat i artikel 26.

Artikel 22

Kontrol foretaget af den centrale ETIAS-enhed

1. Hvis den automatiserede behandling, jf. artikel 20, stk. 2-5, giver et eller flere hit, hører det centrale ETIAS-system automatisk den centrale ETIAS-enhed.
2. Når den høres, skal den centrale ETIAS-enhed have adgang til ansøgningsmappen og de eventuelt tilknyttede ansøgningsmapper og til alle hit, der blev udløst under den automatiserede behandling, der er fastsat i artikel 20, stk. 2-5, og til de oplysninger, som det centrale ETIAS-system har identificeret i henhold til artikel 20, stk. 7 og 8.
3. Den centrale ETIAS-enhed kontrollerer, om oplysningerne i ansøgningsmappen svarer til en eller flere af følgende:
 - a) de i artikel 33 omhandlede specifikke risikoindikatorer
 - b) oplysningerne i det centrale ETIAS-system, herunder den i artikel 34 omhandlede ETHIAS-overvågningsliste
 - c) oplysningerne i et af EU-informationssystemer, der er søgt i
 - d) Europoloplysningerne
 - e) oplysningerne i INTERPOL's databaser SLTD eller TDAWN.
4. Hvis oplysningerne ikke svarer til hinanden, og der ikke forekom andre hit under den automatiserede behandling, jf. artikel 20, stk. 2-5, sletter den centrale ETIAS-enhed det falske hit i ansøgningsmappen, og det centrale ETIAS-system udsteder automatisk en rejsetilladelse i henhold til artikel 36.
5. Hvis oplysningerne svarer til hinanden, eller der fortsat hersker tvivl om ansøgerens identitet, behandles ansøgningen manuelt efter proceduren i artikel 26.

6. Den centrale ETIAS-enhed afslutter den manuelle behandling inden for højst 12 timer efter modtagelsen af ansøgningsmappen.

Artikel 23

Støtte til målene for SIS

1. Med henblik på artikel 4, litra e), sammenligner det centrale ETIAS-system de relevante oplysninger i artikel 17, stk. 2, litra a), b) og d), med oplysningerne i SIS for derved at fastslå, om ansøgeren er genstanden for en af følgende indberetninger:

- a) en indberetning om forsvundne personer
- b) en indberetning om personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning
- c) en indberetning om personer med henblik på diskret kontrol eller specifik kontrol.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede sammenligning giver et eller flere hit, sender det centrale ETIAS-system en automatiseret meddelelse til den centrale ETIAS-enhed. Den centrale ETIAS-enhed kontrollerer, om ansøgerens personoplysninger svarer til personoplysningerne i den indberetning, der har udløst det pågældende hit, og hvis en overensstemmelse bekræftes, sender det centrale ETIAS-system en automatiseret meddelelse til SIRENE-kontoret i den medlemsstat, der foretog indberetningen. Det berørte SIRENE-kontor kontrollerer yderligere, om ansøgerens personoplysninger svarer til personoplysningerne i den indberetning, der har udløst hittet, og træffer eventuelle relevante foranstaltninger til opfølgning.

Det centrale ETIAS-system sender også en automatiseret meddelelse til SIRENE-kontoret i den medlemsstat, der har foretaget den indberetning, som har udløst et hit i forhold til SIS under den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 20, hvor en sådan indberetning, efter den centrale ETIAS-enheds kontrol som omhandlet i artikel 22, har medført manuel behandling af ansøgningen i overensstemmelse med artikel 26.

3. Den meddelelse, der sendes til SIRENE-kontoret i den indberettende medlemsstat, skal indeholde følgende oplysninger:

- a) efternavn(e), fornavn(e) og eventuelt kaldenavn(e)
- b) fødested og fødselsdato
- c) køn
- d) nationalitet og eventuelle andre nationaliteter
- e) medlemsstaten for første planlagte ophold og en eventuel adresse for første planlagte ophold
- f) ansøgerens bopælsadresse eller, hvis denne ikke er tilgængelig, den pågældendes opholdsby og -land
- g) oplysninger om status for en rejsetilladelse, hvor det oplyses, om der er udstedt eller givet afslag på en rejsetilladelse, eller om ansøgningen er genstand for en manuel behandling i henhold til artikel 26
- h) en henvisning til eventuelle hit, der er opnået i overensstemmelse med stk. 1 og 2, herunder dato og tidspunkt for det pågældende hit.

4. Det centrale ETIAS-system tilføjer en henvisning til eventuelle hit, der er opnået i medfør af stk. 1, til ansøgningsmappen.

Artikel 24

Specifikke regler for familiemedlemmer til unionsborgere eller andre tredjelandstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten

1. Hvad angår de tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), forstås der ved en rejsetilladelse som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 5, en afgørelse, der er truffet i henhold til denne forordning, hvoraf det fremgår, at der ikke er konkrete indicier for eller rimelig grund, der bygger på konkrete indicier, til at konkludere, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør en risiko for sikkerheden eller en høj risiko for epidemi i henhold til direktiv 2004/38/EF.

2. Når en tredjelandstatsborger som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), ansøger om en rejsetilladelse, finder følgende specifikke regler anvendelse:

- a) ansøgeren skal ikke besvare spørgsmålet i artikel 17, stk. 4, litra c)
- b) ansøgeren fritages for det i artikel 18 omhandlede gebyr.

3. Ved behandlingen af en ansøgning om en rejsetilladelse til en tredjelandstatsborger som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), kontrollerer det centrale ETIAS-system ikke:

- a) gennem en søgning i ind- og udrejsesystemet som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra g), om ansøgeren på nuværende tidspunkt er registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, eller om den pågældende tidligere er blevet registreret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet
- b) om ansøgeren svarer til en person, hvis oplysninger er registreret i Eurodac som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra k).

De specifikke risikoindikatorer, der er baseret på risiciene for ulovlig indvandring, der er fastsat i medfør af artikel 33, finder ikke anvendelse.

4. Der må ikke gives afslag på en ansøgning om en rejsetilladelse på grundlag af risikoen for ulovlig indvandring som omhandlet i artikel 37, stk. 1, litra c).

5. Hvis automatiseret behandling i henhold til artikel 20 har givet et hit, der svarer til en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold som omhandlet i artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 ([39](#)), kontrollerer den nationale ETIAS-enhed grundlaget for denne afgørelse, efter hvilken denne indberetning blev registreret i SIS. Hvis dette grundlag vedrører en risiko for ulovlig indvandring, skal indberetningen ikke tages i betragtning ved vurderingen af ansøgningen. Den nationale ETIAS-enhed går derefter frem efter artikel 25, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1987/2006.

6. Følgende regler finder også anvendelse:

- a) I den i artikel 38, stk. 1, omhandlede meddelelse får ansøgeren oplysninger om, at vedkommende ved passage af de ydre grænser skal kunne bevise sin status som familiemedlem som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c); sådanne oplysninger skal også omfatte en påmindelse om, at et familiemedlem til en borger, der har ret til fri bevægelighed, og som er i besiddelse af en rejsetilladelse, kun har ret til at indrejse, hvis

dette familiemedlem er ledsaget af eller slutter sig til den unionsborger eller anden tredjelandborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed.

b) En klage som omhandlet i artikel 37, stk. 3, skal indgives i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF.

c) Lagringsperioden for ansøgningsmappen, der er omhandlet i artikel 54, stk. 1, er:

i) rejsetilladelsens gyldighedsperiode

ii) fem år efter den seneste afgørelse om at give afslag på, annullere eller inddrage rejsetilladelsen i overensstemmelse med artikel 37, 40 og 41. Hvis oplysningerne i et register, en mappe eller en indberetning i et af EU-informationssystemerne, Europoloplysningerne, INTERPOL's databaser SLTD eller TDawn, ETIAS-overvågningslisten, eller de ETIAS-screeningregler, der har givet anledning til sådan en afgørelse, slettes inden udløbet af denne femårsperiode, slettes ansøgningsmappen inden for syv dage fra datoen for sletningen af oplysninger i dette register, denne mappe eller denne indberetning. Med henblik herpå kontrollerer det centrale ETIAS-system regelmæssigt og automatisk, om betingelserne for lagring af de i dette punkt omhandlede ansøgningsmapper stadig er opfyldt. Hvis de ikke længere er opfyldt, sletter det centrale ETIAS-system automatisk ansøgningsmapperne.

Med henblik på at lette en ny ansøgning efter udløbet af ETIAS-rejsetilladelsens gyldighedsperiode må en ansøgningsmappe lagres i det centrale ETIAS-system i en yderligere periode på højst tre år efter udløbet af rejsetilladelsens gyldighedsperiode, og kun hvis ansøgeren efter en anmodning om samtykke frit og udtrykkeligt giver samtykke ved hjælp af en elektronisk underskrevet erklæring. Anmodninger om samtykke forelægges på en måde, som klart kan skelnes fra andre forhold, i en letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) 2016/679.

Der anmodes om samtykke efter den automatiske tilvejebringelse af oplysninger i henhold til artikel 15, stk. 2. De automatiske tilvejebragte oplysninger skal minde ansøgeren om formålet med datalagringen i overensstemmelse med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 71, litra o).

KAPITEL IV

DE NATIONALE ETIAS-ENHEDERS BEHANDLING AF EN ANSØGNING

Artikel 25

Ansvarlig medlemsstat

1. Den medlemsstat, der er ansvarlig for den manuelle behandling af ansøgninger i henhold til artikel 26, (»den ansvarlige medlemsstat«), identificeres af det centrale ETIAS-system på følgende måde:

- a) Hvis kun én medlemsstat identificeres som havende registreret eller leveret de oplysninger, der udløste hittet i henhold til artikel 20, er denne medlemsstat den ansvarlige medlemsstat.
- b) Hvis flere medlemsstater identificeres som havende registreret eller leveret de oplysninger, der udløste hittene i henhold til artikel 20, er den ansvarlige medlemsstat:

- i) den medlemsstat, som har registreret eller leveret de seneste oplysninger om en indberetning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra d), eller
 - ii) hvis ingen af disse oplysninger svarer til en indberetning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra d), den medlemsstat, som har registreret eller leveret de seneste oplysninger om en indberetning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra c), eller
 - iii) hvis ingen af disse oplysninger svarer til en indberetning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra c) eller d), den medlemsstat, som har registreret eller leveret de seneste oplysninger om en indberetning som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra a).
- c) Hvis flere medlemsstater identificeres som havende registreret eller leveret de oplysninger, der udløste hittene i henhold til artikel 20, men ingen af disse oplysninger svarer til indberetninger som omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra a), c) eller d), er den ansvarlige medlemsstat den medlemsstat, der har registreret eller leveret de seneste oplysninger.

Med hensyn til første afsnits litra a) og c) tages der ved identificering af den ansvarlige medlemsstat ikke højde for hit, der udløses af oplysninger, som ikke er registreret eller leveret af en medlemsstat. Hvis den manuelle behandling af en ansøgning ikke udløses af oplysninger, der er registreret eller leveret af en medlemsstat, er den ansvarlige medlemsstat medlemsstaten for første planlagte ophold.

2. Det centrale ETIAS-system angiver den ansvarlige medlemsstat i ansøgningsmappen. Hvis det centrale ETIAS-system ikke er i stand til at identificere den ansvarlige medlemsstat som omhandlet i stk. 1, identificeres den af den centrale ETIAS-enhed.

Artikel 26

De nationale ETIAS-enheders manuelle behandling af en ansøgning

1. Hvis den automatiserede behandling, der er fastsat ved artikel 20, stk. 2-5, har givet et eller flere hit, behandles ansøgningen manuelt af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed. Denne nationale ETIAS-enhed skal have adgang til ansøgningsmappen og eventuelt tilknyttede ansøgningsmapper såvel som til eventuelle hit, der blev udløst under den ved artikel 20, stk. 2-5, fastsatte automatiserede behandling. Den centrale ETIAS-enhed underretter den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed om, hvorvidt en eller flere andre medlemsstater eller Europol er blevet identificeret som havende registreret eller leveret de oplysninger, der udløste hittet i henhold til artikel 20, stk. 2, eller 4. Hvis en eller flere medlemsstater er blevet identificeret som havende registreret eller leveret de oplysninger, der har udløst et sådant hit, skal den centrale ETIAS-enhed også præcisere, hvilken medlemsstat det drejer sig om.

2. Efter den manuelle behandling af ansøgningen skal den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed:

- a) udstede en rejsetilladelse eller
- b) give afslag på en rejsetilladelse.

3. Hvis automatiseret behandling i henhold til artikel 20, stk. 2, giver et hit, skal den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed:

- a) give afslag på en rejsetilladelse, hvis hittet svarer til en eller flere af de kontroller, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra a) og c)

b) vurdere risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring og træffe afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes eller gives afslag på en rejsetilladelse, hvis hittet svarer til en af de kontroller, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra b) og d)-m).

4. Hvis automatiseret behandling i henhold til artikel 20, stk. 3, viser, at ansøgeren har svaret bekræftende på et af de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 17, stk. 4, vurderer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring og træffer afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes eller gives afslag på en rejsetilladelse.

5. Hvis automatiseret behandling i henhold til artikel 20, stk. 4, har givet et hit, vurderer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed risikoen for sikkerheden, og træffer afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes eller gives afslag på en rejsetilladelse.

6. Hvis automatiseret behandling i henhold til artikel 20, stk. 5, giver et hit, vurderer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring, eller om der er høj risiko for epidemi, og træffer afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes eller gives afslag på en rejsetilladelse. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed må under ingen omstændigheder træffe en afgørelse automatisk på grundlag af et hit ud fra specifikke risikoindikatorer. I alle tilfælde foretager den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed en individuel vurdering af risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring og af, om der er en høj risiko for epidemi.

7. ETIAS-informationssystemet registrerer alle databehandlinger, som udføres med henblik på vurderinger i henhold til denne artikel af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed eller af de nationale ETIAS-enheder i de medlemsstater, der er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28. Sådanne registreringer oprettes og registreres automatisk i ansøgningsmappen. De skal angive dato og tidspunkt for hver behandling, hvilke oplysninger, der er anvendt til søgninger i andre EU-informationssystemer, hvilke oplysninger der er knyttet til det modtagne hit, og den medarbejder, der har foretaget risikovurderingen.

Resultaterne af vurderingen af risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi, og begrundelsen for afgørelsen om at udstede eller give afslag på en rejsetilladelse, registreres i ansøgningsmappen af den medarbejder, der har foretaget den pågældende risikovurdering.

Artikel 27

Anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation fra ansøgeren

1. Hvis den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed finder, at de oplysninger, ansøgeren har angivet i ansøgningskemaet, er utilstrækkelige til, at den kan træffe afgørelse om at udstede eller give afslag på en rejsetilladelse, kan den anmode om yderligere oplysninger eller dokumentation fra ansøgeren. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed skal anmode om yderligere oplysninger eller dokumentation på anmodningen af den medlemsstat, der er hørt i overensstemmelse med artikel 28.

2. Anmodningen om yderligere oplysninger eller dokumentation sendes via den e-mailtjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra f), til den e-mailadresse, der er

registreret under kontaktoplysninger i ansøgningsmappen. Anmodningen om yderligere oplysninger eller dokumentation skal tydeligt angive, hvilke oplysninger eller hvilken dokumentation ansøgeren skal fremlægge, og en liste over hvilke sprog oplysningerne eller dokumentationen kan indgives på. Denne liste skal som minimum omfatte engelsk, fransk eller tysk, medmindre den omfatter et officielt sprog i det tredjeland, som ansøgeren har anført at være statsborger i. Hvis der anmodes om yderligere oplysninger, anmodes ligeledes om en elektronisk kopi af den originale dokumentation. Ansøgeren sender de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation direkte til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed via den sikre kontotjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra g), inden for ti dage fra datoen for modtagelse af anmodningen. Ansøgeren skal fremlægge disse oplysninger eller denne dokumentation på et af de sprog, der er anført i anmodningen. Ansøgeren er ikke forpligtet til at fremlægge en officiel oversættelse. Der kan kun anmodes om yderligere oplysninger eller dokumentation, der er påkrævet for at vurdere en ETIAS-ansøgning.

3. Med henblik på anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation som omhandlet i stk. 1 anvender den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed en på forhånd fastsat liste over valgmuligheder. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 om fastlæggelse af den på forhånd fastsatte liste over valgmuligheder.

4. Under ekstraordinære omstændigheder og som en sidste udvej efter behandling af de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation kan den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, hvis der fortsat hersker alvorlig tvivl om ansøgerens oplysninger eller dokumentation, indkalde ansøgeren til en samtale i den pågældendes opholdsland på det konsulat tilhørende medlemsstaten, der ligger tættest på ansøgerens opholdssted. Når det er i ansøgerens interesse, kan samtalen undtagelsesvis finde sted på et konsulat, der ligger i et andet land end ansøgerens opholdsland.

Hvis det konsulat, der ligger tættest på ansøgerens opholdssted, er længere væk end 500 km, skal ansøgeren tilbydes mulighed for at føre samtalen ved hjælp af audio- og videokommunikationsmidler på afstand. Hvis afstanden er mindre end 500 km, kan ansøgeren og den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed i fællesskab aftale at anvende sådanne midler, som muliggør audio- og videokommunikation. Hvis sådanne audio- og videokommunikationsmidler anvendes, føres samtalen af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed eller, undtagelsesvis, af et af denne medlemsstats konsulater. Audio- og videokommunikationsmidlerne på afstand skal sikre en passende grad af sikkerhed og fortrolighed.

Grunden til anmodningen om en samtale registreres i ansøgningsmappen.

5. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter krav til de audio- og videokommunikationsmidler, der er omhandlet i stk. 4, herunder vedrørende databeskyttelses-, sikkerheds- og fortrolighedsregler, og vedtager regler om afprøvning og udvælgelse af egnede redskaber og deres funktion.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

6. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed indkalder ansøgeren til en samtale via den e-mailtjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra f), ved brug af den e-

mailadresse, der er registreret under kontaktoplysninger i ansøgningsmappen. Indkaldelsen til samtalen skal finde sted inden for 72 timer fra ansøgerens fremlæggelse af yderligere oplysninger eller dokumentation i henhold til denne artikels stk. 2. Indkaldelsen skal indeholde oplysninger om hvilken medlemsstat, der udsteder indkaldelsen, valgmulighederne som omhandlet i denne artikels stk. 4 og relevante kontaktoplysninger. Ansøgeren skal kontakte den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed eller konsulatet så hurtigt som muligt, men ikke senere end fem dage efter, at indkaldelsen til samtalen blev afsendt, for at aftale et tidspunkt og en dato for samtalen, der passer begge parter, og for at beslutte, om samtalen skal finde sted på afstand. Samtalen skal finde sted inden for ti dage fra datoen for indkaldelsen,

Det centrale ETIAS-system registrerer indkaldelsen til samtalen i ansøgningsmappen.

7. Hvis ansøgeren ikke møder op til samtalen i henhold til denne artikels stk. 6 efter en indkaldelse til samtalen, gives der afslag på ansøgningen, jf. artikel 37, stk. 1, litra g). Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed informerer straks ansøgeren herom.

8. Med henblik på den samtale, der er omhandlet i stk. 4, angiver den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, hvilke elementer udsøgeren skal berøre. Disse elementer skal have sammenhæng med grundene til, at der blev anmodet om en samtale.

En samtale ved hjælp af audio- og videokommunikationsmidler på afstand, føres på sproget for den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har anmodet om en samtale, eller dens valgte sprog til fremlæggelse af yderligere oplysninger eller dokumentation.

En samtale, der finder sted på et konsulat, føres på et officielt sprog i det tredjeland, hvor konsulatet ligger, eller et andet sprog, som aftales af ansøgeren og konsulatet.

Efter samtalen afgiver udsøgeren udtalelse, der indeholder begrundelse for vedkommendes anbefalinger.

De berørte elementer og udtalelsen anføres på en formular, som skal registreres i ansøgningsmappen samme dag som datoen for samtalen.

9. Ved ansøgerens fremlæggelse af yderligere oplysninger eller dokumentation i henhold til stk. 2 registrerer og lagrer det centrale ETIAS-system oplysningerne eller dokumentationen i ansøgningsmappen. Yderligere oplysninger eller dokumentation, der forelægges under en samtale i henhold til stk. 6, tilføjes til ansøgningsmappen af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed.

Den formular, der anvendes til samtalen og de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation, som registreres i ansøgningsmappen, må kun konsulteres med henblik på at vurdere og træffe afgørelse om ansøgningen, forvalte en klageprocedure og behandle en ny ansøgning fra samme ansøger.

10. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed genoptager behandlingen af ansøgningen, når ansøgeren fremlægger de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation, eller, hvis det er relevant, på datoen for samtalen.

Høring af andre medlemsstater

1. Hvis en eller flere medlemsstater identificeres som havende registreret eller leveret de oplysninger, der har udløst et hit i henhold til artikel 20, stk. 7, efter kontrol i henhold til artikel 22, skal den centrale ETIAS-enhed underrette den eller de involverede medlemsstaters nationale ETIAS-enhed og dermed indlede en høringsprocedure mellem dem og den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed.
2. De nationale ETIAS-enheder i de hørte medlemsstater skal have adgang til ansøgningsmappen med henblik på høringen.
3. Den nationale ETIAS-enhed i de hørte medlemsstat skal:
 - a) afgive en begrundet positiv udtalelse om ansøgningen eller
 - b) afgive en begrundet negativ udtalelse om ansøgningen.

Den positive eller negative udtalelse registreres i ansøgningsmappen af den hørte medlemsstats nationale ETIAS-enhed.

4. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed kan også høre den nationale ETIAS-enhed i en eller flere medlemsstater efter en ansøgers svar på en anmodning om yderligere oplysninger. Hvis der anmodes om sådanne yderligere oplysninger på vegne af en hørt medlemsstat i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1, hører den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed den pågældende hørte medlemsstats nationale ETIAS-enhed efter ansøgerens svar på denne anmodning om yderligere oplysninger. I sådanne tilfælde skal de hørte medlemsstaters nationale ETIAS-enheder også have adgang til de relevante yderligere oplysninger eller den relevante yderligere dokumentation, som ansøgeren har forelagt på anmodning af den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed i forbindelse med den sag, de høres om. Hvis flere medlemsstater høres, sikrer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed koordineringen.
5. De hørte medlemsstaters nationale ETIAS-enhed svarer inden for 60 timer fra underretning om høringen. Hvis der ikke er afgivet svar inden for fristen, anses dette som en positiv udtalelse om ansøgningen.
6. Under høringsproceduren sendes anmodningen om høring og svarene herpå via den software, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra m), og stilles til rådighed for den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed.
7. Hvis mindst en af de hørte medlemsstaters nationale ETIAS-enhed afgiver en negativ udtalelse om ansøgningen, skal den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed give afslag på rejsetilladelsen i henhold til artikel 37. Dette stykke berører ikke artikel 44.
8. Hvis det er nødvendigt i tilfælde af tekniske problemer eller uforudsete omstændigheder, fastlægger den centrale ETIAS-enhed den ansvarlige medlemsstat og de medlemsstater, der skal høres, og letter høringerne mellem de medlemsstater, der er omhandlet i denne artikel.

Artikel 29

Høring af Europol

1. Hvis Europol identificeres som havende leveret de oplysninger, der har udløst et hit i henhold til denne forordnings artikel 20, stk. 8, oplyses det af den centrale ETIAS-enhed, som dermed indleder en høringsprocedure mellem Europol og den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed. En sådan høring finder sted i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794, navnlig kapitel IV heri.
2. Hvis Europol høres, sender den centrale ETIAS-enhed de relevante oplysninger i ansøgningsmappen og de hit, der er nødvendige med henblik på høringen, til Europol.
3. Europol har under ingen omstændigheder adgang til personoplysninger vedrørende ansøgerens uddannelse som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra h).
4. Hvis Europol høres i henhold til stk. 1, afgiver det en begrundet udtalelse om ansøgningen. Europolis udtalelse stilles til rådighed for den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, som registrerer den i ansøgningsmappen.
5. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed kan høre Europol efter en ansøgers svar på en anmodning om yderligere oplysninger. Den nationale ETIAS-enhed sender i så tilfælde Europol de relevante yderligere oplysninger eller den relevante yderligere dokumentation, som ansøgeren har fremlagt i forbindelse med ansøgningen om en rejsetilladelse, hvorom Europol høres.
6. Europol svarer inden for 60 timer fra underretning om høringen. Hvis Europol ikke svarer inden fristen, anses det for at have afgivet en positiv udtalelse om ansøgningen.
7. Under høringsproceduren sendes anmodningen om høring og svarene herpå via den software, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra m), og stilles til rådighed for den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed.
8. Hvis Europol afgiver en negativ udtalelse om ansøgningen, og den ansvarlige medlemsstat nationale ETIAS-enhed træffer afgørelse om at udstede en rejsetilladelse, skal den begrunde sin afgørelse og registrere begrundelsen i ansøgningsmappen.
9. Hvis det er nødvendigt i tilfælde af tekniske problemer eller uforudsete omstændigheder, fastlægger den centrale ETIAS-enhed, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og letter høringer mellem den ansvarlige medlemsstat og Europol som omhandlet i denne artikel.

Artikel 30

Frister for meddelelse til ansøgeren

Ansøgeren modtager inden for 96 timer fra indgivelsen af en ansøgning, der i henhold til artikel 19 opfylder betingelserne for at blive behandlet, en meddelelse om:

- a) hvorvidt der er udstedt eller givet afslag på en rejsetilladelse til den pågældende, eller
- b) at der er anmodet om yderligere oplysninger eller dokumentation, idet det angives, at ansøgeren kan blive indkaldt til en samtale, med angivelse af de maksimale behandlingstider, der gælder i henhold til artikel 32, stk. 2.

Artikel 31

Verifikationsværktøj

Kommissionen sørger for et verifikationsværktøj, så ansøgere kan kontrollere status for deres ansøgning og gyldighedsperioden og status for deres rejsetilladelse (gyldig, afslået, annulleret eller inddraget). Dette værktøj gøres tilgængeligt via det dertil beregnede offentlige websted eller via den app til mobilenheder, der er omhandlet i artikel 16.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at fastlægge dette verifikationsværktøj.

Artikel 32

Afgørelse om ansøgningen

1. Der skal træffes afgørelse om en ansøgning senest 96 timer efter indgivelsen heraf, når den i henhold til artikel 19 opfylder betingelserne for at blive behandlet.
2. Når der gives meddelelse om en anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation, og når ansøgeren indkaldes til en samtale, forlænges den i denne artikels stk. 1 fastsatte frist undtagelsesvis. Der skal træffes afgørelse om en sådan ansøgning senest 96 timer efter ansøgerens fremlæggelse af yderligere oplysninger eller dokumentation. Når ansøgeren indkaldes til en samtale, jf. artikel 27, stk. 4, træffes der afgørelse om ansøgningen senest 48 timer efter, at samtalen har fundet sted.
3. Inden udløbet af fristerne i denne artikels stk. 1 og 2 skal der træffes afgørelse om:
 - a) at udstede en rejsetilladelse i henhold til artikel 36 eller
 - b) at give afslag på en rejsetilladelse i henhold til artikel 37.

KAPITEL V

ETIAS-SCREENINGREGLER OG ETIAS-OVERVÅGNINGSLISTEN

Artikel 33

ETIAS-screeningreglerne

1. ETIAS-screeningreglerne skal være en algoritme, der muliggør profilering som defineret i artikel 4, nr. 4), i forordning (EU) 2016/679 gennem sammenligning i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 20 af oplysningerne i en ansøgningsmappe i det centrale ETIAS-system med specifikke risikoindikatorer, fastsat af den centrale ETIAS-enhed i henhold til nærværende artikels stk. 4, der tyder på, at der er en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller, at der er en høj risiko for epidemi. Den centrale ETIAS-enhed registrerer ETIAS-screeningreglerne i det centrale ETIAS-system.
2. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at definere risici for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi på grundlag af:

- a) statistiske oplysninger genereret af ind- og udrejsesystemet, der tyder på et unormalt stort antal personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og at en specifik gruppe rejsende er blevet nægtet indrejse i unormalt stort omfang
- b) statistiske oplysninger genereret af ETIAS i henhold til artikel 84, der tyder på et unormalt stort antal afslag på rejsetilladelse som følge af en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi i forbindelse med en specifik gruppe rejsende
- c) statistiske oplysninger genereret af ETIAS i henhold til artikel 84 og ind- og udrejsesystemet, der tyder på forbindelser mellem oplysninger indsamlet via ansøgningskemaet og personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, eller som er nægtet indrejse
- d) oplysninger underbygget af faktuelle og evidensbaserede elementer fra medlemsstaterne vedrørende specifikke sikkerhedsrisikoindikatorer eller trusler konstateret af den pågældende medlemsstat
- e) oplysninger underbygget af faktuelle og evidensbaserede elementer fra medlemsstaterne vedrørende et unormalt stort antal personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og vedrørende en specifik gruppe rejsende, der er nægtet indrejse til den pågældende medlemsstat i unormalt omfang
- f) oplysninger fra medlemsstaterne vedrørende specifikke høje risici for epidemi, oplysninger om epidemiologisk overvågning og risikovurderinger fra ECDC og oplysninger om sygdomsudbrud rapporteret af WHO.

3. Kommissionen specificerer ved hjælp af en gennemførelsesretsakt de risici, der er defineret i denne forordning og i den delegerede retsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, og som de i denne artikels stk. 4 omhandlede specifikke risikoindikatorer skal bygge på. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

De specifikke risici revideres mindst hver sjette måned, og Kommissionen vedtager, hvis det er nødvendigt, en ny gennemførelsesretsakt efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

4. På grundlag af de specifikke risici, der er fastsat i henhold til stk. 3, fastsætter den centrale ETIAS-enhed de specifikke risikoindikatorer, der består af en kombination af oplysninger, herunder en eller flere af følgende:

- a) aldersgruppe, køn og nationalitet
- b) opholdsland og -by
- c) uddannelsesniveau (uddannelse på primærtrinnet eller sekundærtrinnet, videregående uddannelse eller ingen uddannelse)
- d) nuværende beskæftigelse (jobgruppe).

5. De specifikke risikoindikatorer skal være målrettede og forholdsmæssige. De må under ingen omstændigheder udelukkende bygge på en persons køn eller alder. De må under ingen omstændigheder være baseret på oplysninger vedrørende en persons hudfarve, race, etniske eller sociale oprindelse, genetiske anlæg, sprog, politiske eller andre anskuelser, religiøse eller filosofiske overbevisning, medlemskab af en fagforening, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap eller seksuelle orientering.

6. De specifikke risikoindikatorer skal defineres, fastsættes, forhåndsvurderes, gennemføres, evalueres efterfølgende, revideres og slettes af den centrale ETIAS-enhed efter høring af ETIAS-Screeningrådet.

Artikel 34

ETIAS-overvågningslisten

1. ETIAS-overvågningslisten består af oplysninger om personer, der er mistænkt for at have begået eller deltaget i en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, eller personer, om hvilke der på grundlag af en samlet vurdering af personen er konkrete indici for eller rimelig grund til at antage, at de vil begå en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling. ETIAS-overvågningslisten er en del af det centrale ETIAS-system.
2. ETIAS-overvågningslisten opstilles på grundlag af oplysninger vedrørende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, registreres på ETIAS-overvågningslisten af Europol, uden at dette berører forordning (EU) 2016/794, eller af medlemsstaterne. Hver af Europol eller den pågældende medlemsstat er ansvarlig for alle de oplysninger, som de henholdsvis registrerer. For hver oplysning angiver ETIAS-overvågningslisten dato og tidspunkt for registrering foretaget af Europol eller af den medlemsstat, der har registreret den.
4. På grundlag af de i stk. 2 omhandlede oplysninger består ETIAS-overvågningslisten af en eller flere af følgende oplysninger:
 - a) efternavn
 - b) efternavn ved fødslen
 - c) fødselsdato
 - d) andre navne (kaldenavn(e), kunstnernavn(e), sædvanlige navn(e))
 - e) rejsedokument(er) (type, nummer og udstedelsesland)
 - f) bopælsadresse
 - g) e-mailadresse
 - h) telefonnummer
 - i) et firmas eller en organisations navn, e-mailadresse, postadresse og telefonnummer
 - j) IP-adresse.

Hvis følgende oplysninger foreligger, føjes de til det hertil relevante punkt bestående af mindst én af de oplysninger, der er anført ovenfor: fornavn(e), fødested, fødeland, køn og nationalitet.

Artikel 35

Ansvarsområder og opgaver vedrørende ETIAS-overvågningslisten

1. Inden Europol eller en medlemsstat registrerer oplysninger på ETIAS-overvågningslisten, skal vedkommende:
 - a) fastlægge, om oplysningerne er tilstrækkelige, nøjagtige og vigtige nok til at blive opført på ETIAS-overvågningslisten
 - b) vurdere oplysningernes potentielle indvirkning på andelen af ansøgninger, der behandles manuelt
 - c) kontrollere, om oplysningerne svarer til en indberetning, der er registreret i SIS.

2. eu-LISA skaber et særligt værktøj med henblik på vurderingen i henhold til stk. 1, litra b).
3. Hvis vurdering i henhold til stk. 1, litra c), viser, at oplysningerne svarer til en indberetning, der er registreret i SIS, registreres de ikke på ETIAS-overvågningslisten. Hvis betingelserne for at anvende oplysningerne til at registrere en indberetning i SIS er opfyldt, gives der prioritet til at registrere en indberetning i SIS.
4. Medlemsstaterne og Europol er ansvarlige for nøjagtigheden af de i artikel 34, stk. 2, omhandlede oplysninger, som de registrerer på ETIAS-overvågningslisten, og for at holde dem ajour.
5. Europol vurderer og kontrollerer den fortsatte nøjagtighed af de oplysninger, som det har registreret på ETIAS-overvågningslisten, regelmæssigt og mindst en gang om året. Medlemsstaterne vurderer og kontrollerer ligeledes den fortsatte nøjagtighed af de oplysninger, som de har registreret på ETIAS-overvågningslisten, mindst en gang om året. Europol og medlemsstaterne udarbejder og gennemfører en fælles procedure til at sikre opfyldelse af deres forpligtelser under dette stykke.
6. Efter en vurdering fjerner medlemsstaterne og Europol oplysninger fra ETIAS-overvågningslisten, hvis det er påvist, at grundene til, at de blev registreret, ikke længere er til stede, eller at oplysningerne er forældede eller ikke ajourførte.
7. ETIAS-overvågningslisten og vurderingsværktøjet omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2 udvikles teknisk og hostes af eu-LISA. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de tekniske specifikationer for ETIAS-overvågningslisten og for dette vurderingsværktøj. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

KAPITEL VI

UDSTEDELSE AF, AFSLAG PÅ, ANNULLERING ELLER INDDRAGELSE AF EN REJSETILLADELSE

Artikel 36

Udstedelse af en rejsetilladelse

1. Hvis behandlingen af en ansøgning efter de procedurer, der er fastsat i kapitel III, IV og V, viser, at der ikke er konkrete indicier for eller rimelige grunde, der bygger på konkrete indicier, til at konkludere, at personens tilstedeværelse på medlemsstaternes område udgør en risiko for sikkerheden eller for ulovlig indvandring eller en høj risiko for epidemi, udstedes der via det centrale ETIAS-system eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed en rejsetilladelse.
2. I tilfælde, hvor der hersker tvivl om, hvorvidt der er tilstrækkelig grund til at give afslag på en rejsetilladelse, har den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed mulighed for, herunder efter en samtale, at udstede en rejsetilladelse med en anmærkning, der anbefaler grænsemyndighederne at foretage efterfølgende kontrol.

Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed kan også foretage en sådan anmærkning efter anmodning fra en hørt medlemsstat. Sådant en anmærkning må kun være synlig for grænsemyndighederne.

Anmærkningen fjernes automatisk, når grænsemyndighederne har foretaget kontrollen og registreret indrejsen i ind- og udrejsesystemet.

3. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed har mulighed for at tilføje en anmærkning, der viser grænsemyndighederne og andre myndigheder med adgang til oplysningerne i det centrale ETIAS-system, at et bestemt hit, der er udløst under behandlingen af en ansøgning, er blevet vurderet, og at det er blevet bekræftet, at hittet udgør et falsk hit, eller at en manuel behandling har vist, at der ikke er nogen grund til at give afslag på en rejsetilladelse.

4. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for at etablere fornødne garantier ved at udarbejde regler og procedurer for at undgå konflikter med indberetninger i andre informationssystemer og at fastsætte betingelser og kriterier for og varighed af anmærkninger i henhold til denne forordning.

5. En rejsetilladelse er gyldig i tre år eller indtil udløbet af gyldigheden af det rejsedokument, der blev registreret i forbindelse med ansøgningen, afhængigt af hvad der kommer først, og er gyldig på medlemsstaternes område.

6. En rejsetilladelse giver ikke automatisk ret til indrejse eller ophold.

Artikel 37

Afslag på en rejsetilladelse

1. Der gives afslag på rejsetilladelse, hvis ansøgeren:

- a) anvender et rejsedokument, der er blevet meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort i SIS
- b) udgør en risiko for sikkerheden
- c) udgør en risiko for ulovlig indvandring
- d) udgør en høj risiko for epidemi
- e) er en person, der er indberettet til SIS med henblik på nægtelse af indrejse og ophold
- f) ikke svarer på en anmodning om yderligere oplysninger eller dokumentation inden for de frister, der er omhandlet i artikel 27
- g) ikke møder op til en samtale som omhandlet i artikel 27, stk. 4.

2. Der skal også gives afslag på en rejsetilladelse, hvis der på ansøgningstidspunktet er rimelig og alvorlig tvivl om oplysningernes ægthed, pålideligheden af ansøgerens udsagn eller den supplerende dokumentation, som ansøgeren har fremlagt, eller rigtigheden af dens indhold.

3. Ansøgere, der har fået afslag på en rejsetilladelse, har ret til at påklage afgørelsen. Klagesager føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om ansøgningen, og i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed giver ansøgere oplysninger om klageproceduren. Oplysninger gives på et af de

officielle sprog i de lande, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som ansøgeren er statsborger i.

4. Et tidligere afslag på en rejsetilladelse medfører ikke automatisk afslag på en ny ansøgning. En ny ansøgning vurderes på grundlag af alle tilgængelige oplysninger.

Artikel 38

Meddelelse om udstedelse af eller afslag på en rejsetilladelse

1. Når der er udstedt en rejsetilladelse, modtager ansøgeren omgående en meddelelse herom via e-mailtjenesten, herunder:

- a) et tydeligt udsagn om, at der er udstedt en rejsetilladelse, og ansøgningsnummeret for rejsetilladelsen
- b) begyndelses- og udløbsdato for rejsetilladelsen
- c) et tydeligt udsagn om, at ansøgeren ved indrejse skal forevise det samme rejsedokument som det, der er anført på ansøgningskemaet, og at enhver ændring af rejsedokumentet kræver en ny ansøgning om rejsetilladelse
- d) en påmindelse om de indrejsebetingselser, der er fastsat i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399, og det forhold, at et kortvarigt ophold kun er muligt for en varighed på højst 90 dage inden for enhver periode på 180 dage
- e) en påmindelse om, at det at være i besiddelse af en rejsetilladelse ikke i sig selv giver automatisk ret til indrejse
- f) en påmindelse om, at grænsemyndighederne kan anmode om supplerende dokumentation ved de ydre grænser med henblik på at kontrollere, at betingelserne for indrejse og ophold er opfyldt
- g) en påmindelse om, at besiddelse af en gyldig rejsetilladelse er en opholdsbetingselse, som skal være opfyldt i hele varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område
- h) et link til den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) 2017/2226, og som gør det muligt for tredjelandsstatsborgere på ethvert tidspunkt at kontrollere den resterende varighed af deres tilladte ophold
- i) i givet fald de medlemsstater, som ansøgeren har tilladelse til at rejse til
- j) et link til ETIAS' offentlige websted med oplysninger om ansøgerens mulighed for at anmode om inddragelse af rejsetilladelsen, muligheden for, at rejsetilladelsen kan blive inddraget, hvis betingelserne for at udstede den ikke længere er opfyldt, og muligheden for dens annullering, hvis det bliver åbenlyst, at betingelserne for at udstede den ikke var opfyldt på tidspunktet for udstedelsen
- k) oplysninger om procedurerne for at udøve rettighederne i medfør af artikel 13-16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 15-18 i forordning (EU) 2016/679; kontaktoplysningerne for den databeskyttelsesansvarlige i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, i den nationale tilsynsmyndighed i medlemsstaten for første planlagte ophold, hvis rejsetilladelsen er udstedt af det centrale ETIAS-system, eller i den ansvarlige medlemsstat, hvis rejsetilladelsen er udstedt af en national ETIAS-enhed.

2. Hvis der er givet afslag på en rejsetilladelse, skal ansøgeren omgående modtage en meddelelse herom via e-mailtjenesten, herunder:

- a) et tydeligt udsagn om, at der er givet afslag på rejsetilladelsen, og ansøgningsnummeret for rejsetilladelsen
- b) en henvisning til den ansvarlige stats nationale ETIAS-enhed, der har givet afslag på rejsetilladelsen, og dens adresse
- c) et udsagn om grundene til afslaget på rejsetilladelsen med angivelse af den relevante grund fra listen i artikel 37, stk. 1 og 2, som gør det muligt for ansøgeren at indgive klage
- d) oplysninger om retten til at indgive klage og fristen herfor; et link til oplysningerne, der er omhandlet i artikel 16, stk. 7, på webstedet
- e) oplysninger om procedurerne for at udøve rettighederne i medfør af artikel 13-16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 15-18 i forordning (EU) 2016/679; kontaktoplysningerne for den databeskyttelsesansvarlige i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og hos den nationale tilsynsmyndighed i den ansvarlige medlemsstat.

3. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en standardformular for afslag på eller annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 39

Oplysninger, der skal tilføjes ansøgningsmappen efter afgørelsen om at udstede eller give afslag på en rejsetilladelse

1. Når der er truffet afgørelse om at udstede en rejsetilladelse, tilføjer det centrale ETIAS-system eller, hvis afgørelsen er truffet efter manuel behandling som omhandlet i kapitel IV, den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed straks følgende oplysninger til ansøgningsmappen:

- a) statusoplysninger, der angiver, at der er udstedt en rejsetilladelse
- b) en henvisning til, om rejsetilladelsen er udstedt af det centrale ETIAS-system eller efter en manuel behandling; i sidstnævnte tilfælde tilføjes en henvisning til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der traf afgørelsen, og dens adresse
- c) datoen for afgørelsen om at udstede rejsetilladelsen
- d) begyndelses- og udløbsdato for rejsetilladelsen
- e) eventuelle anmærkninger, som rejsetilladelsen er forsynet med, jf. artikel 36, stk. 2 og 3, sammen med en angivelse af grundene til denne anmærkning eller disse anmærkninger og yderligere oplysninger, der er relevante for efterfølgende kontrol, i tilfælde af artikel 36, stk. 2, og yderligere oplysninger, der er relevante for grænsemyndighederne, i tilfælde af artikel 36, stk. 3.

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 for nærmere at fastlægge arten af de yderligere oplysninger, der kan tilføjes, sproget og formaterne for oplysningerne samt grundene til anmærkninger.

3. Når der er truffet afgørelse om at give afslag på en rejsetilladelse, tilføjer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed følgende oplysninger til ansøgningsmappen:

- a) statusoplysninger, der viser, at der er givet afslag på rejsetilladelsen
- b) en henvisning til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har givet afslag på rejsetilladelsen, og dens adresse

- c) dato for afgørelsen om at give afslag på rejsetilladelse
- d) grundene til afslag på rejsetilladelse med angivelse af grunden blandt de grunde, der er anført i artikel 37, stk. 1 og 2.

4. Ud over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, tilføjer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, når der er truffet en afgørelse om at udstede eller give afslag på en rejsetilladelse, også begrundelserne for sin endelige afgørelse, medmindre denne afgørelse er et afslag givet på grundlag af en negativ udtalelse fra en hørt medlemsstat.

Artikel 40

Annulering af en rejsetilladelse

1. En rejsetilladelse annulleres, hvis det bliver åbenlyst, at betingelserne for at udstede den ikke var opfyldt på det tidspunkt, hvor den blev udstedt. Rejsetilladelsen annulleres på grundlag af en eller flere af grundene til afslag på en rejsetilladelse, jf. artikel 37, stk. 1 og 2.
2. Hvis en medlemsstat er i besiddelse af dokumentation for, at betingelserne for at udstede en rejsetilladelse ikke var opfyldt på det tidspunkt, hvor den blev udstedt, annullerer den pågældende medlemsstats nationale ETIAS-enhed rejsetilladelsen.
3. En person, hvis rejsetilladelse er blevet annulleret, har ret til at påklage afgørelsen. Klagesager føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om annulleringen, i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed underretter ansøgere om klageproceduren. Disse oplysninger gives på et af de officielle sprog i de lande, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som den pågældende ansøger er statsborger i.
4. Begrundelsen for en afgørelse om at annullere en rejsetilladelse registreres i ansøgningsmappen af den medarbejder, der har foretaget risikovurderingen.

Artikel 41

Inddragelse af en rejsetilladelse

1. En rejsetilladelse inddrages, hvis det bliver åbenlyst, at betingelserne for at udstede den ikke længere er opfyldt. Rejsetilladelsen inddrages på grundlag af en eller flere af grundene til afslag på en rejsetilladelse, jf. artikel 37, stk. 1.
2. Hvis en medlemsstat er i besiddelse af dokumentation for, at betingelserne for at udstede en rejsetilladelse ikke længere er opfyldt, inddrager den pågældende medlemsstats nationale ETIAS-enhed rejsetilladelsen.
3. Hvis der i SIS foretages en ny indberetning om en ny nægtelse af indrejse og ophold, eller om at et rejsedokument er meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort, informerer SIS det centrale ETIAS-system, jf. dog stk. 2. Det centrale ETIAS-system kontrollerer, om den nye indberetning svarer til en gyldig rejsetilladelse. Hvis dette er tilfældet, overfører det centrale ETIAS-system ansøgningsmappen til den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har registreret indberetningen. Når en ny indberetning om nægtelse af indrejse og ophold er blevet foretaget, inddrager den nationale ETIAS-enhed

rejsetilladelsen. Hvis rejsetilladelsen er knyttet til et rejsedokument, der er meldt bortkommet, stjålet, uretmæssigt tilegnet eller ugyldiggjort i SIS eller SLTD, behandler den nationale ETIAS-enhed manuelt ansøgningsmappen.

4. Når der registreres nye oplysninger på ETIAS-overvågningslisten, sammenlignes disse med oplysningerne i ansøgningsmapperne i det centrale ETIAS-system. Det centrale ETIAS-system kontrollerer, om disse nye oplysninger svarer til en gyldig rejsetilladelse. Hvis dette er tilfældet, overfører det centrale ETIAS-system ansøgningsmappen til den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har registreret de nye oplysninger, eller, hvis Europol har registreret de nye oplysninger, til den nationale ETIAS-enhed i medlemsstaten for det første planlagte ophold som anført af ansøgeren, jf. artikel 17, stk. 2, litra j). Denne nationale ETIAS-enhed vurderer risikoen for sikkerheden og inddrager rejsetilladelsen, hvis den konkluderer, at betingelserne for at udstede den ikke længere er opfyldt.

5. Hvis en registrering af nægtelse af indrejse er registreret i ind- og udrejsesystemet vedrørende indehaveren af en gyldig rejsetilladelse, og denne registrering er begrundet af grundene B eller I, der er opført på listen i bilag V, del B, til forordning (EU) 2016/399, overfører det centrale ETIAS-system ansøgningsmappen til den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har nægtet indrejse. Denne nationale ETIAS-enhed vurderer, om betingelserne for at udstede rejsetilladelsen stadig er opfyldt, og inddrager rejsetilladelsen, hvis dette ikke er tilfældet.

6. Begrundelsen for en afgørelse om at inddrage en rejsetilladelse registreres i ansøgningsmappen af den medarbejder, der har foretaget den pågældende risikovurdering.

7. En ansøger, hvis rejsetilladelse er blevet inddraget, har ret til at påklage afgørelsen. Klagesager føres i den medlemsstat, der har truffet afgørelse om inddragelsen, i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed underretter ansøgere om klageproceduren. Disse oplysninger gives på et af de officielle sprog i de lande, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, og som den pågældende ansøger er statsborger i.

8. En rejsetilladelse kan inddrages på ansøgerens anmodning. Det er ikke muligt at påklage en inddragelse på denne basis. Hvis ansøgeren er til stede på en medlemsstats område, når en sådan anmodning indgives, får inddragelsen virkning på det tidspunkt, hvor ansøgeren har forladt området, og fra det tidspunkt den tilhørende ind- og udrejseregistrering er blevet foretaget i ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, og artikel 17, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226.

Artikel 42

Meddelelse om annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse

Hvis en rejsetilladelse er blevet annulleret eller inddraget, skal ansøgeren omgående modtage en meddelelse herom via e-mailtjenesten, herunder:

- a) et tydeligt udsagn om, at rejsetilladelsen er annulleret eller inddraget, og ansøgningsnummeret for rejsetilladelsen
- b) en henvisning til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har annulleret eller inddraget rejsetilladelsen, og dens adresse

- c) et udsagn om grunden eller grundene til annulleringen eller inddragelsen af rejsetilladelsen med angivelse af den relevante grund fra listen i artikel 37, stk. 1 og 2, som gør det muligt for ansøgeren at indgive klage
- d) oplysninger om retten til at indgive klage og fristen herfor; et link til oplysningerne, der er omhandlet i artikel 16, stk. 7, på webstedet
- e) et klart udsagn om, at besiddelse af en gyldig rejsetilladelse er en opholdsbetingelse, som skal være opfyldt i hele varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område
- f) oplysninger om procedurene for at udøve rettighederne i medfør af artikel 13-16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 15-18 i forordning (EU) 2016/679; kontaktoplysningerne for den databeskyttelsesansvarlige i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og hos den nationale tilsynsmyndighed i den ansvarlige medlemsstat.

Artikel 43

Oplysninger, der skal tilføjes ansøgningsmappen efter afgørelsen om at annullere eller inddrage en rejsetilladelse

1. Når der er truffet afgørelse om at annullere eller inddrage en rejsetilladelse, tilføjer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har annulleret eller inddraget rejsetilladelsen, straks følgende oplysninger til ansøgningsmappen:

- a) statusoplysninger, der angiver, at rejsetilladelsen er blevet annulleret eller inddraget
- b) en henvisning til den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har inddraget eller annulleret rejsetilladelsen, og dens adresse og
- c) dato for afgørelsen om at annullere eller inddrage rejsetilladelsen.

2. Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed, der har annulleret eller inddraget rejsetilladelsen, skal også i ansøgningsmappen enten angive grunden eller grundene til annulleringen eller inddragelsen fra listen i artikel 37, stk. 1 og 2, eller angive at rejsetilladelsen er inddraget på ansøgerens anmodning, jf. artikel 41, stk. 8.

Artikel 44

Udstedelse af en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed af humanitære årsager, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser

1. Når det vurderes, at en ansøgning opfylder betingelserne for at blive behandlet i artikel 19, kan den medlemsstat, som den berørte tredjelandstatsborger har til hensigt at rejse til, undtagelsesvis udstede en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, hvis denne medlemsstat finder det nødvendigt af humanitære årsager i overensstemmelse med dens nationale ret, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser, selv om:

- a) den manuelle behandling, der er omhandlet i artikel 26, endnu ikke er afsluttet, eller
- b) der er givet afslag på en rejsetilladelse, eller den er blevet annulleret eller inddraget.

Sådanne tilladelser er som udgangspunkt kun gyldig på den udstedende medlemsstats område. De kan dog undtagelsesvist udstedes med en territorial gyldighed, der dækker mere end én medlemsstat, hvis enhver sådan medlemsstat samtykker vis deres nationale ETIAS-

enhed. Hvis en national ETIAS-enhed overvejer at udstede en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, der dækker flere medlemsstater, hører den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed de pågældende medlemsstater.

Hvis der er anmodet om en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, eller en sådan rejsetilladelse er blevet udstedt, under de omstændigheder, der er omhandlet i litra a), skal dette ikke afbryde den manuelle behandling af ansøgningen, der tillader udstedelse af en rejsetilladelse uden begrænset territorial gyldighed.

2. Med henblik på stk. 1, og som omhandlet på det offentlige websted og i appen til mobilenheder, kan ansøgeren kontakte den centrale ETIAS-enhed med angivelse af sit ansøgningsnummer, den medlemsstat, som den pågældende har til hensigt at rejse til, og at rejsen foretages af humanitære årsager eller er knyttet til internationale forpligtelser. Når en sådan kontakt er taget, underretter den centrale ETIAS-enhed den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, som tredjelandstatsborgeren har til hensigt at rejse til, og registrerer oplysningerne i ansøgningsmappen.

3. Den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, som tredjelandstatsborgeren har til hensigt at rejse til, kan anmode om yderligere oplysninger eller dokumentation fra ansøgeren og kan fastsætte den frist, inden for hvilken de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation skal indgives. En sådan anmodning sendes via den e-mailtjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra f), til den kontakt-e-mailadresse, der er registreret i ansøgningsmappen, og skal angive en liste over de sprog, som oplysningerne eller dokumentationen kan indgives på. Denne liste skal som minimum omfatte engelsk, fransk eller tysk, medmindre den omfatter et officielt sprog fra det tredjeland, som ansøgeren har anført at være statsborger i. Ansøgeren er ikke forpligtet til at fremlægge en officiel oversættelse til disse sprog. Ansøgeren fremlægger de yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation direkte for den nationale ETIAS-enhed via den sikre kontotjeneste, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra g). Ved fremlæggelse af yderligere oplysninger eller dokumentation registrerer og lagrer det centrale ETIAS-system oplysningerne eller dokumentationen i ansøgningsmappen. De yderligere oplysninger eller den yderligere dokumentation, som registreres i ansøgningsmappen, må kun konsulteres med henblik på at vurdere og træffe afgørelse om ansøgningen, forvalte en klageprocedure eller behandle en ny ansøgning fra den samme ansøger.

4. En rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed er gyldig i højst 90 dage fra datoen for første indrejse på grundlag af denne tilladelse.

5. Rejsetilladelser udstedt i henhold til denne artikel kan være genstand for anmærkninger i henhold til artikel 36, stk. 2 eller 3.

6. Når der udstedes en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, skal følgende oplysninger tilføjes i ansøgningsmappen af den nationale ETIAS-enhed, der har udstedt tilladelsen:

- a) statusoplysninger, der angiver, at der er udstedt en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed
- b) den eller de medlemsstater, som indehaveren af rejsetilladelsen har ret til at rejse til, og gyldighedsperioden for denne rejsetilladelse

- c) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har udstedt rejsetilladelsen med begrænset territorial gyldighed, og dens adresse
- d) dato for afgørelsen om at udstede rejsetilladelsen med begrænset territorial gyldighed
- e) en henvisning til de humanitære årsager, nationale interesser eller internationale forpligtelser, der er påberåbt
- f) eventuelle anmærkninger, som rejsetilladelsen er forsynet med, jf. artikel 36, stk. 2 og 3, sammen med en angivelse af grundene til denne anmærkning eller disse anmærkninger og yderligere oplysninger, der er relevante for efterfølgende kontrol, i tilfælde af artikel 36, stk. 2, og yderligere oplysninger, der er relevante for grænsemyndighederne, i tilfælde af artikel 36, stk. 3.

Når en national ETIAS-enhed udsteder en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, uden at ansøgeren har indgivet oplysninger eller dokumentation, registrerer og lagrer den nationale ETIAS-enhed fyldestgørende oplysninger eller dokumentation i ansøgningsmappen som begrundelse for denne afgørelse.

7. Hvis der er udstedt en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, skal ansøgeren modtage en meddelelse herom via e-mailtjenesten, herunder:

- a) et tydeligt udsagn om, at der er udstedt en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed, og ansøgningsnummeret for rejsetilladelsen
- b) begyndelses- og udløbsdato for rejsetilladelsen med begrænset territorial gyldighed
- c) et tydeligt udsagn om, til hvilke medlemsstater indehaveren af rejsetilladelsen har ret til at rejse, og at den pågældende kun kan rejse inden for disse medlemsstaters område
- d) en påmindelse om, at besiddelse af en gyldig rejsetilladelse er en opholdsbetingelse, som skal være opfyldt i hele varigheden af et kortvarigt ophold på området for den medlemsstat, til hvilken rejsetilladelsen med begrænset territorial gyldighed er udstedt
- e) et link til den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) 2017/2226, og som gør det muligt for tredjelandstatsborgere på ethvert tidspunkt at kontrollere den resterende varighed af deres tilladte ophold.

KAPITEL VII

TRANSPORTVIRKSOMHEDERS BRUG AF ETIAS

Artikel 45

Transportvirksomheders adgang til oplysninger med henblik på kontrol

1. Luft- og søtransportvirksomheder samt internationale transportvirksomheder, der befordrer grupper til lands i busser, sender en forespørgsel til ETIAS-informationssystemet for at kontrollere, om tredjelandstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse.
2. Sikker adgang til gatewayfaciliteten for transportvirksomheder som omhandlet i artikel 6, stk. 2, litra k), herunder muligheden for at anvende mobile tekniske løsninger, skal gøre det muligt for transportvirksomheder at foretage den i denne artikels stk. 1 omhandlede forespørgsel, inden en passager går om bord. Transportvirksomheden giver oplysningerne i den maskinlæsbare del af rejsedokumentet og angiver indrejsemedlemsstaten. Som en

undtagelse herfra har transportvirksomheden i tilfælde af lufthavnstransit ikke pligt til at kontrollere, om tredjelandstatsborgere er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse.

ETIAS-informationssystemet giver gennem gatewayfaciliteten for transportvirksomheder transportvirksomheder svar på, om personen har en gyldig rejsetilladelse eller ej, ved at angive »OK/NOT OK«. Hvis der er udstedt en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed i henhold til artikel 44, skal det centrale ETIAS-systems svar tage hensyn til den eller de medlemsstater, som tilladelsen er gyldig til, og den indrejsemedlemsstat, som transportvirksomheden har angivet. Transportvirksomheder kan lagre de sendte oplysninger og de modtagne svar i overensstemmelse med gældende ret. Et OK/NOT OK-svar kan ikke betragtes som en afgørelse om at tillade eller nægte indrejse i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399.

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter detaljerede regler om betingelserne for drift af gatewayfaciliteten for transportvirksomheder og de databeskyttelses- og sikkerhedsregler, der skal finde anvendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

3. Kommissionen etablerer ved hjælp af gennemførelsesretsakter en autentifikationsordning, der udelukkende er forbeholdt transportvirksomheder, for at give behørigt autoriseret personale hos transportvirksomhederne adgang til gatewayfaciliteten for transportvirksomheder med henblik på denne artikels stk. 2. I forbindelse med indførelsen af autentifikationsordningen tages der hensyn til informationssikkerhedsrisikostyring og principperne om databeskyttelse gennem design og standardindstillinger. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 90, stk. 2.

4. Gatewayfaciliteten for transportvirksomheder skal anvende en særskilt skrivebeskyttet database, der opdateres daglig via envejsudtræk af den mindst nødvendige delmængde af ETIAS-oplysninger. eu-LISA er ansvarligt for sikkerheden for gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, for sikkerheden for de personoplysninger, som gatewayfaciliteten indeholder, og for processen for udtræk af personoplysninger til den særskilte skrivebeskyttede database.

5. De transportvirksomheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er underlagt de sanktioner, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (»Schengengennemførelseskonventionen«) og artikel 4 i Rådets direktiv 2001/51/EF (40), når de befordre tredjelandstatsborgere, der, selv om de er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, ikke er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse.

6. Hvis de transportvirksomheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, uanset denne artikels stk. 5 i forbindelse med de samme tredjelandstatsborgere allerede er underlagt de sanktioner, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og artikel 4 i direktiv 2001/51/EF, finder de i denne artikels stk. 5 omhandlede sanktioner ikke anvendelse.

7. Med henblik på gennemførelsen af stk. 5 eller for at bilægge enhver tvist, der måtte opstå i forbindelse med anvendelsen heraf, fører eu-LISA logge over al databehandling, som transportvirksomheder foretager i gatewayfaciliteten for transportvirksomheder. Disse logge skal vise datoen og tidspunktet for hver handling, de oplysninger, der er anvendt til søgningen, de oplysninger, som gatewayfaciliteten for transportvirksomheder har fremsendt, og navnet på den pågældende transportvirksomhed.

Logge skal lagres i to år. Logge skal beskyttes ved hjælp af passende foranstaltninger mod adgang uden bemyndigelse.

8. Hvis tredjelandstatsborgere nægtes indrejse, er enhver transportvirksomhed, der har bragt dem til de ydre grænser ad luft- eller søvejen eller over land, forpligtet til omgående at tage ansvaret for dem igen. På anmodning fra grænsemyndighederne er transportvirksomhederne forpligtet til at bringe tredjelandstatsborgere tilbage til enten det tredjeland, hvorfra befordringen er sket, det tredjeland, der har udstedt det anvendte rejsedokument, eller ethvert tredjeland, hvor de er sikret indrejse.

9. Uanset stk. 1 er den kontrol, som er omhandlet i stk. 1, valgfri for virksomheder, der befordrer grupper til lands i busser, i de første tre år efter idriftsættelsen af ETIAS, og bestemmelserne i stk. 5 finder ikke anvendelse på dem.

Artikel 46

Nødprocedurer, i tilfælde af at transportvirksomhedernes adgang til oplysningerne er teknisk umulig

1. Hvis det er teknisk umuligt at foretage den forespørgsel, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, pga. en driftsfejl i hvilken som helst del af ETIAS-informationssystemet, fritages transportvirksomhederne for forpligtelsen til at kontrollere, om passagerer er i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse. Hvis eu-LISA registrerer en sådan driftsfejl, underretter den centrale ETIAS-enhed transportvirksomhederne. Den underretter også transportvirksomhederne, når driftsfejlen er udbedret. Hvis transportvirksomhederne registrerer en sådan driftsfejl, kan de underrette den centrale ETIAS-enhed.

2. Sanktionerne i artikel 45, stk. 5, pålægges ikke transportvirksomhederne i de tilfælde, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

3. Hvis det af andre grunde end en driftsfejl i hvilken som helst del af ETIAS-informationssystemet i en længere periode er teknisk umuligt for en transportvirksomhed at foretage den forespørgsel, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, underretter den transportvirksomhed den centrale ETIAS-enhed.

4. Kommissionen fastsætter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt detaljerede regler de nærmere detaljer for de i denne artikel omhandlede nødprocedurer. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

KAPITEL VIII

GRÆNSEMYNDIGHEDERNES BRUG AF ETIAS VED DE YDRE GRÆNSER

Artikel 47

Adgang til oplysninger med henblik på kontrol ved de ydre grænser

1. De grænsemyndigheder, der har kompetence til at foretage ind- og udrejsekontrol ved overgangssteder ved de ydre grænser i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399, søger i det centrale ETIAS-system ved anvendelse af oplysningerne i den maskinlæsbare del af rejsedokumentet.
2. Det centrale ETIAS-system svarer ved at angive:
 - a) om personen har en gyldig rejsetilladelse, og, i tilfælde af en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed udstedt i henhold til artikel 44, i hvilken eller hvilke medlemsstater den er gyldig i
 - b) enhver anmærkning tilføjet til rejsetilladelsen i henhold til artikel 36, stk. 2 og 3
 - c) om rejsetilladelsen udløber inden for de næste 90 dage, og den resterende gyldighedsperiode
 - d) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra k) og l).
3. Hvis rejsetilladelsen udløber inden for de næste 90 dage, oplyser grænsemyndighederne indehaveren af den pågældende rejsetilladelse om den resterende gyldighedsperiode, om muligheden for at indgive en ansøgning om en ny rejsetilladelse, selv under et ophold på medlemsstaternes område, og om forpligtelsen til at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse for hele varigheden af et kortvarigt ophold. Disse oplysninger gives enten af grænsevagten på tidspunktet for ind- eller udrejsekontrol eller ved hjælp af udstyr, der er installeret ved grænseovergangsstedet, og som gør det muligt for tredjelandsstatsborgeren at konsultere det i artikel 31 omhandlede kontrolværktøj. Oplysningerne gives også via det i artikel 16 omhandlede offentlige websted. Det centrale ETIAS-system giver også automatisk indehaveren af en rejsetilladelse samme oplysninger via e-mailtjenesten.
4. Hvis det centrale ETIAS-system svarer ved at angive en anmærkning tilføjet til en rejsetilladelse i henhold til artikel 36, stk. 2, foretager grænsemyndighederne efterfølgende kontrol. Med henblik på den efterfølgende kontrol er de bemyndiget til at konsultere de yderligere oplysninger, der er tilføjet i ansøgningsmappen i overensstemmelse med artikel 39, stk. 1, litra e), eller artikel 44, stk. 6, litra f).

Hvis det centrale ETIAS-system svarer ved at angive en anmærkning som omhandlet i artikel 36, stk. 3, og hvis yderligere kontrol er nødvendig, kan grænsemyndighederne få adgang til det centrale ETIAS-system for at indhente de yderligere oplysninger, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1, litra e), eller artikel 44, stk. 6, litra f).

Artikel 48

Nødprocedurer, i tilfælde af at adgang til oplysninger ved de ydre grænser er teknisk umulig

1. Hvis det er teknisk umuligt at foretage den søgning, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, pga. en driftsfejl i hvilken som helst del af ETIAS-informationssystemet, underretter den centrale ETIAS-enhed grænsemyndighederne og medlemsstaternes nationale ETIAS-enheder.

2. Hvis det er teknisk umuligt at foretage den søgning, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, pga. en driftsfejl i den nationale grænseinfrastruktur i en medlemsstat, underretter grænsemyndighederne den centrale ETIAS-enhed og den pågældende medlemsstats nationale ETIAS-enhed. Den centrale ETIAS-enhed underretter herefter omgående eu-LISA og Kommissionen.

3. I begge de tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, følger grænsemyndighederne deres nationale beredskabsplaner. I overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399 kan en national beredskabsplan bemyndige grænsemyndighederne til midlertidig at fravige forpligtelsen til at søge i det centrale ETIAS-system som omhandlet i nærværende forordnings artikel 47, stk. 1.

4. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter modelberedskabsplaner for de tilfælde, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, herunder de procedurer, som grænsemyndighederne skal følge. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2. Medlemsstaterne vedtager deres nationale beredskabsplaner på grundlag af modelberedskabsplaner, der om nødvendigt tilpasses på nationalt plan.

KAPITEL IX

INDVANDRINGSMYNDIGHEDERS BRUG AF ETIAS

Artikel 49

Indvandringsmyndigheders adgang til oplysninger

1. Med henblik på at kontrollere eller verificere, om betingelserne for indrejse eller ophold på medlemsstaternes område er opfyldt, og med henblik på at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger i denne forbindelse har medlemsstaternes indvandringsmyndigheder adgang til at foretage søgning i det centrale ETIAS-system ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a)-e).

2. Adgang til det centrale ETIAS-system i henhold til denne artikels stk. 1 tillades kun, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) der er foretaget en forudgående søgning i ind- og udrejsesystemet i henhold til artikel 26 i forordning (EU) 2017/2226, og
- b) resultatet af denne søgning angiver, at ind- og udrejsesystemet ikke indeholder en indrejseregistrering, der svarer til en tredjelandstatsborgers tilstedeværelse på medlemsstaternes område.

Om nødvendigt verificeres opfyldelsen af de betingelser, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a) og b), ved at tilgå loggene i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 46 i forordning (EU) 2017/2226, som svarer til den søgning, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a), og til det svar, der er omhandlet i det pågældende afsnit, litra b).

3. Det centrale ETIAS-system svarer ved at angive, om personen har en gyldig rejsetilladelse eller ej, og, i tilfælde af en rejsetilladelse med begrænset territorial gyldighed som udstedt i henhold til artikel 44, de medlemsstater, som rejsetilladelsen er gyldig i. Det

centrale ETIAS-system angiver også, om rejsetilladelsen udløber inden for de næste 90 dage og den resterende gyldighedsperiode.

Hvis der er tale om mindreårige, skal indvandringsmyndighederne også have adgang til oplysninger om indehaveren af forældremyndigheden eller værgeren for den rejsende som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra k).

KAPITEL X

PROCEDURE OG BETINGELSER FOR ADGANG TIL DET CENTRALE ETIAS-SYSTEM MED HENBLIK PÅ RETSHÅNDHÆVELSE

Artikel 50

Medlemsstaternes udpegede myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har ret til at anmode om søgning i de oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, med henblik på at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
2. Hver medlemsstat udpeger et centralt adgangspunkt, der skal have adgang til det centrale ETIAS-system. Det centrale adgangspunkt kontrollerer, at de betingelser for at anmode om adgang til det centrale ETIAS-system, der er fastsat i artikel 52, er opfyldt.

Den udpegede myndighed og det centrale adgangspunkt kan være en del af samme organisation, hvis det er tilladt i henhold til national ret, men det centrale adgangspunkt skal handle fuldstændig uafhængigt af de udpegede myndigheder, når det udfører sine opgaver i henhold til denne forordning. Det centrale adgangspunkt skal være adskilt fra de udpegede myndigheder og må ikke modtage instrukser fra dem med hensyn til resultaterne af kontrollen, som det gennemfører uafhængigt.

Medlemsstaterne kan udpege mere end ét centralt adgangspunkt for at afspejle deres organisatoriske og forvaltningsmæssige strukturer i forbindelse med opfyldelse af deres forfatningsmæssige eller andre retlige krav.

Medlemsstaterne meddeler eu-LISA og Kommissionen, hvem deres udpegede myndigheder og centrale adgangspunkter er, og kan til enhver tid ændre eller erstatte deres meddelelser.

3. På nationalt plan fører hver medlemsstat en liste over operationelle enheder inden for de udpegede myndigheder, der er bemyndiget til at anmode om søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, gennem de centrale adgangspunkter.
4. Kun behørigt bemyndiget personale hos de centrale adgangspunkter har ret til at få adgang til det centrale ETIAS-system i overensstemmelse med artikel 51 og 52.

Artikel 51

Procedure for adgang til det centrale ETIAS-system med henblik på retshåndhævelse

1. En operationel enhed som omhandlet i artikel 50, stk. 3, indgiver en begrundet elektronisk eller skriftlig anmodning om søgning i et specifikt sæt oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, til et centralt adgangspunkt som omhandlet i artikel 50, stk. 2. Hvis der anmodes om søgning i de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra i), og artikel 17, stk. 4, litra a)-c), skal den begrundede elektroniske eller skriftlige anmodning indeholde en begrundelse for, hvorfor det er nødvendigt at søge i disse specifikke oplysninger.
2. Efter modtagelse af anmodningen om adgang kontrollerer det centrale adgangspunkt, om betingelserne for adgang som omhandlet i artikel 52 er opfyldt, herunder ved at kontrollere om anmodningen om søgning i de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra i), og artikel 17, stk. 4, litra a)-c), er begrundet.
3. Hvis betingelserne for adgang som omhandlet i artikel 52 er opfyldt, behandler det centrale adgangspunkt anmodningen. De oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, som det centrale adgangspunkt gives adgang til, sendes til den operationelle enhed, der indgav anmodningen, på en sådan måde, at oplysningernes sikkerhed ikke bringes i fare.
4. I et hastetilfælde, hvor det er nødvendigt at forebygge en overhængende fare for en persons liv i tilknytning til en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, behandler det centrale adgangspunkt anmodningen omgående og kontrollerer først efterfølgende, om alle betingelserne i artikel 52 er opfyldt, herunder om der rent faktisk var tale om et hastetilfælde. Den efterfølgende kontrol skal finde sted uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest syv arbejdsdage efter behandlingen af anmodningen.

Hvis en efterfølgende kontrol viser, at søgningen i eller adgangen til oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, ikke var berettiget, sletter alle de myndigheder, der fik adgang til oplysningerne, de oplysninger, de fik adgang til fra det centrale ETIAS-system. Myndighederne underretter det relevante centrale adgangspunkt i den medlemsstat, hvor anmodningen blev fremsat, om sletningen.

Artikel 52

Betingelser for adgang til de oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, for medlemsstaternes udpegede myndigheder

1. De udpegede myndigheder kan anmode om søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Adgang til søgning er nødvendig med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af en terrorhandling eller anden alvorlig strafbar handling
 - b) adgang til søgning er nødvendig og står i et rimeligt forhold til formålet i en bestemt sag, og
 - c) der er dokumentation for eller rimelig grund til at antage, at søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, vil bidrage til at forebygge, afsløre eller efterforske en af de pågældende strafbare handlinger, navnlig når der er begrundet mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling hører under en kategori af rejsende, der er omfattet af denne forordning.
2. Søgning i det centrale ETIAS-system er begrænset til søgning på en eller flere af følgende oplysninger, der er registreret i ansøgningsmappen:

- a) efternavn og, hvis tilgængelige, fornavn(e)
- b) andre navne (kaldenavn(e), kunstnernavn(e), sædvanlige navn(e))
- c) rejsedokumentets nummer
- d) bopælsadresse
- e) e-mailadresse
- f) telefonnumre
- g) IP-adresse.

3. Søgning i det centrale ETIAS-system på de i stk. 2 nævnte oplysninger kan kombineres med følgende oplysninger i ansøgningsmappen for derved at indsnævre søgningen:

- a) nationalitet(er)
- b) køn
- c) fødselsdato eller aldersgruppe.

4. Søgning i det centrale ETIAS-system giver i tilfælde af et hit i forhold til oplysningerne i ansøgningsmappen adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a)-g) og j)-m), som er registreret i den pågældende ansøgningsmappe, og til de oplysninger, der er registreret i den pågældende ansøgningsmappe om udstedelse af, afslag på, annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse, jf. artikel 39 og 43. Der gives kun adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra i), og artikel 17, stk. 4, litra a)-c), registreret i ansøgningsmappen, hvis en operationel enhed udtrykkeligt har anmodet om søgning i disse oplysninger i en begrundet elektronisk eller skriftlig anmodning indgivet i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, og denne anmodning er blevet uafhængigt kontrolleret og godkendt af det centrale adgangspunkt. Søgning i det centrale ETIAS-system giver ikke adgang til oplysningerne om ansøgerens uddannelse som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra h).

Artikel 53

Procedure og betingelser for Europols adgang til de oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system

1. Med henblik på artikel 1, stk. 2, kan Europol anmode om søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, og indgive en begrundet elektronisk anmodning til den centrale ETIAS-enhed om søgning på et specifikt sæt oplysninger i det centrale ETIAS-system. Hvis der anmodes om søgning i de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra i), og artikel 17, stk. 4, litra a)-c), skal den begrundede elektroniske anmodning indeholde en begrundelse for, hvorfor det er nødvendigt at søge i disse specifikke oplysninger.

2. Den begrundede anmodning skal indeholde dokumentation for, at alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Søgningen er nødvendig med henblik på at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der er omfattet af Europols mandat
- b) søgningen er nødvendig og står i et rimeligt forhold til formålet i en bestemt sag
- c) søgningen begrænses til søgning på de oplysninger, der er omhandlet i artikel 52, stk. 2, i kombination med de oplysninger, der er anført i artikel 52, stk. 3, om nødvendigt, og

d) der er dokumentation for eller rimelig grund til at antage, at søgningen vil bidrage til at forebygge, afsløre eller efterforske en af de pågældende strafbare handlinger, navnlig når der er begrundet mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret i forbindelse med en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling hører under en kategori af rejsende, der er omfattet af denne forordning.

3. Europols anmodninger om søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, kontrolleres først af en specialiseret enhed af behørigt bemyndigede Europolansatte, som effektivt og rettidigt undersøger, om anmodningen opfylder alle betingelserne i stk. 2.

4. Søgning i det centrale ETIAS-system giver i tilfælde af et hit i forhold til de oplysninger, der er lagret i en ansøgningsmappe, adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a)-g) og j)-m), og til de oplysninger, der er tilføjet i den pågældende ansøgningsmappe om udstedelse af, afslag på, annullering eller inddragelse af en rejsetilladelse, jf. artikel 39 og 43. Der gives kun adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra i), og artikel 17, stk. 4, litra a)-c), som tilføjet i ansøgningsmappen, hvis Europol udtrykkeligt har anmodet om søgning i disse oplysninger. Søgning i det centrale ETIAS-system giver ikke adgang til oplysningerne om uddannelse som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra h).

5. Når den specialiserede enhed af behørigt bemyndigede Europolansatte har godkendt anmodningen, behandler den centrale ETIAS-enhed anmodningen om søgning i de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system. Den sender de oplysninger, der er anmodet om, på en sådan måde, at oplysningernes sikkerhed ikke bringes i fare.

KAPITEL XI

LAGRING OG ÆNDRING AF OPLYSNINGER

Artikel 54

Lagring af oplysninger

1. Hver ansøgningsmappe lagres i det centrale ETIAS-system i:

- a) rejsetilladelsens gyldighedsperiode
- b) fem år efter den seneste afgørelse om at give afslag på, annullere eller inddrage en rejsetilladelse i overensstemmelse med artikel 37, 40 og 41. Hvis oplysningerne i et register, en mappe eller en indberetning i et af EU-informationssystemerne, Europoloplysningerne, INTERPOL's databaser SLTD eller TDAWN, ETIAS-overvågningslisten eller de ETIAS-screeningregler, der har givet anledning til sådan en afgørelse, slettes inden udløbet af denne femårsperiode, slettes ansøgningsmappen inden for syv dage fra datoen for sletningen af oplysninger i dette register, denne mappe eller denne indberetning. Med henblik herpå kontrollerer det centrale ETIAS-system regelmæssigt og automatisk, om betingelserne for lagring af de i dette punkt omhandlede ansøgningsmapper stadig er opfyldt. Hvis de ikke længere er opfyldt, sletter det centrale ETIAS-system automatisk ansøgningsmapperne.

2. Med henblik på at lette en ny ansøgning efter udløbet af ETIAS-rejsetilladelsens gyldighedsperiode må en ansøgningsmappe lagres i det centrale ETIAS-system i en

yderligere periode på højst tre år fra udløbet af rejsetilladelsens gyldighedsperiode, og kun hvis ansøgeren efter en anmodning om samtykke frit og udtrykkeligt giver samtykke ved hjælp af en elektronisk underskrevet erklæring. Anmodninger om samtykke forelægges på en måde, som klart kan skelnes fra andre forhold, i en letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) 2016/679.

Der skal anmodes om samtykke efter tilvejebringelsen af de automatiske oplysninger i henhold til artikel 15, stk. 2. De automatiske tilvejebragte oplysninger skal minde ansøgeren om formålet med datalagringsen i overensstemmelse med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 71, litra o), og muligheden for til enhver tid at trække et givet samtykke tilbage

Ansøgeren kan trække sit samtykke tilbage til enhver tid i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) 2016/679. Hvis ansøgeren trækker sit samtykke tilbage, slettes ansøgningsmappen automatisk i det centrale ETIAS-system.

eu-LISA skal udvikle et værktøj, som gør det muligt for ansøgere at give og tilbagetrække deres samtykke. Dette værktøj gøres tilgængeligt via det dertil beregnede offentlige websted eller via app til mobilenheder.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at fastlægge det værktøj, som ansøgere skal anvende til at give og tilbagetrække deres samtykke.

3. Ved udløbet af lagringsperioden slettes ansøgningsmappen automatisk i det centrale ETIAS-system.

Artikel 55

Ændring af oplysninger og sletning af oplysninger før tid

1. Den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder har pligt til at ajourføre oplysningerne i det centrale ETIAS-system og sikre, at de er nøjagtige. Den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder har ikke ret til at ændre de oplysninger i ansøgningskemaet, som ansøgeren har tilføjet direkte, jf. artikel 17, stk. 2, 3 eller 4.

2. Hvis den centrale ETIAS-enhed har dokumentation for, at de oplysninger, som den centrale ETIAS-enhed har registreret i det centrale ETIAS-system, faktisk er unøjagtige, eller at oplysningerne er blevet behandlet i det centrale ETIAS-system i strid med denne forordning, kontrollerer den de pågældende oplysninger og ændrer eller sletter dem om nødvendigt straks i det centrale ETIAS-system.

3. Hvis den ansvarlige medlemsstat har dokumentation for, at de oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, faktisk er unøjagtige, eller at oplysningerne er blevet behandlet i det centrale ETIAS-system i strid med denne forordning, kontrollerer dens nationale ETIAS-enhed de pågældende oplysninger og ændrer eller sletter dem om nødvendigt straks i det centrale ETIAS-system.

4. Hvis den centrale ETIAS-enhed har dokumentation for, at de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, faktisk er unøjagtige, eller at oplysningerne er blevet behandlet i det centrale ETIAS-system i strid med denne forordning, kontakter den den ansvarlige

medlemsstats nationale ETIAS-enhed inden for 14 dage. Hvis en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat har en sådan dokumentation, kontakter den den centrale ETIAS-enhed eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed inden for 14 dage. Den centrale ETIAS-enhed eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed kontrollerer inden for én måned, at oplysningerne er nøjagtige, og at behandlingen af dem er lovlig og ændrer eller sletter om nødvendigt straks oplysningerne i det centrale ETIAS-system.

5. Hvis en tredjelandstatsborger har erhvervet statsborgerskab i en medlemsstat eller er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 2, litra a)- c), kontrollerer myndighederne i den pågældende medlemsstat, om personen har en gyldig rejsetilladelse, og sletter, hvis det er relevant, straks ansøgningsmappen i det centrale ETIAS-system. Den myndighed, der er ansvarlig for sletningen af en ansøgningsmappe, er:

- a) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har udstedt rejsedokumentet, jf. artikel 2, stk. 2, litra a)
- b) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, hvor den pågældende har erhvervet statsborgerskab
- c) den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har udstedt opholdskortet eller opholdstilladelsen.

6. Hvis en tredjelandstatsborger er blevet omfattet af artikel 2, stk. 2, litra d), e), f) eller l), kan den pågældende oplyse de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen, det ensartede visum eller det nationale visum til længerevarende ophold omhandlet i den pågældende artikel, om, at vedkommende har en gyldig rejsetilladelse, og kan anmode om at få slettet den dertil hørende ansøgningsmappe i det centrale ETIAS-system. Myndighederne i den pågældende medlemsstat kontrollerer, om denne person har en gyldig rejsetilladelse. Hvis det bekræftes, at denne person er indehaver af en sådan tilladelse, sletter den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen, det ensartede visum eller det nationale visum til længerevarende ophold, straks ansøgningsmappen i det centrale ETIAS-system.

7. Hvis en tredjelandstatsborger er blevet omfattet af artikel 2, stk. 2, litra g), kan den pågældende oplyse de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som vedkommende dernæst indrejser i, om denne ændring. Denne medlemsstat kontakter den centrale ETIAS-enhed inden for en frist på 14 dage. Den centrale ETIAS-enhed kontrollerer inden for en frist på én måned, om oplysningerne er nøjagtige, og sletter om nødvendigt straks ansøgningsmappen i det centrale ETIAS-system.

8. Uden at det berører en eventuel administrativ eller udenretslig klageadgang, skal individer have adgang til et effektivt retsmiddel for at sikre, at oplysninger i ETIAS ændres eller slettes.

KAPITEL XII

DATABESKYTTELSE

Artikel 56

Databeskyttelse

1. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandling af personoplysninger i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og eu-LISA.
2. Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på behandling af personoplysninger foretaget af de nationale ETIAS-enheder, der vurderer ansøgninger, af grænsemyndighederne og af indvandringsmyndighederne.

Hvis den nationale ETIAS-enheds behandling af personoplysninger foretages af kompetente myndigheder, der vurderer ansøgninger med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, finder direktiv (EU) 2016/680 anvendelse.

Hvis den nationale ETIAS-enhed træffer afgørelse om at udstede, give afslag på, inddrage eller annullere en rejsetilladelse, finder forordning (EU) 2016/679 anvendelse.

3. Direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse på de af medlemsstaterne udpegede myndigheders behandling af personoplysninger til formålene i denne forordnings artikel 1, stk. 2.
4. Forordning (EU) 2016/794 finder anvendelse på Europols behandling af personoplysninger i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 29 og 53.

Artikel 57

Dataansvarlig

1. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning betragtes som dataansvarlig, jf. artikel 2, litra d), i forordning (EF) nr. 45/2001 i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i det centrale ETIAS-system. I forbindelse med forvaltning af informationssikkerhed i det centrale ETIAS-system betragtes eu-LISA som en dataansvarlig.
2. Hvad angår en medlemsstats behandling af personoplysninger i det centrale ETIAS-system, er det den nationale ETIAS-enhed, som i overensstemmelse med artikel 4, nr. 7), i forordning (EU) 2016/679 betragtes som dataansvarlig. Den har det centrale ansvar for denne medlemsstats behandling af personoplysninger i det centrale ETIAS-system.

Artikel 58

Databehandler

1. eu-LISA betragtes som databehandler, jf. artikel 2, litra e), i forordning (EF) nr. 45/2001, i forbindelse med behandling af personoplysninger i ETIAS-informationssystemet.
2. eu-LISA sikrer, at ETIAS-informationssystemet drives i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 59

Databehandlingssikkerhed

1. eu-LISA, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder garanterer sikkerheden i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i henhold til denne forordning. eu-LISA, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder samarbejder om datasikkerhedsrelaterede opgaver.

2. eu-LISA træffer de nødvendige foranstaltninger for at garantere ETIAS-informationssystemets sikkerhed, jf. dog artikel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001.

3. eu-LISA, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder vedtager de nødvendige foranstaltninger, herunder en plan for sikkerhed og en plan for forretningskontinuitet og katastrofeberedskab, jf. dog artikel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 32 og 34 i forordning (EU) 2016/679, med henblik på:

- a) fysisk at beskytte oplysninger, herunder ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelsen af vigtig infrastruktur
- b) at forhindre uautoriserede personer i at få adgang til den sikre webtjeneste, e-mailtjenesten, den sikre kontotjeneste, gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, kontrolværktøjet for ansøgere og samtykkeværktøjet for ansøgere
- c) at forhindre uautoriserede personer i at få adgang til databehandlingsudstyr og nationale anlæg i overensstemmelse med formålene med ETIAS
- d) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af datamedier
- e) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger og uautoriseret inspektion, ændring eller sletning af de registrerede personoplysninger
- f) at forhindre uautoriserede personers brug af automatiserede databehandlingsystemer ved anvendelse af datakommunikationsudstyr
- g) at forhindre uautoriseret behandling af oplysninger i det centrale ETIAS-system og enhver uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, som er blevet behandlet i det centrale ETIAS-system
- h) at sikre, at personer, der er autoriseret til at få adgang til ETIAS-informationssystemet, kun har adgang til de oplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse, ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentiteter og fortrolige adgangsmetoder
- i) at sikre, at alle myndigheder med ret til adgang til ETIAS-informationssystemet opretter profiler, der beskriver, hvilken funktion og hvilket ansvar, de personer, der har adgang til oplysningerne, har, og stiller disse profiler til rådighed for tilsynsmyndighederne
- j) at sikre, at det er muligt at kontrollere og konstatere, til hvilke organer personoplysninger må videregives via datatransmissionsudstyr
- k) at sikre, at det er muligt at kontrollere og konstatere, hvilke oplysninger der er blevet behandlet i ETIAS-informationssystemet, hvornår det er sket, hvem der har gjort det, og til hvilket formål
- l) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger under overførsel af personoplysninger til eller fra det centrale ETIAS-system eller under transport af datamedier, navnlig ved hjælp af passende krypteringsteknikker
- m) at sikre, at de installerede systemer i tilfælde af teknisk uheld kan genetableres til normal drift
- n) at sikre pålidelighed ved at sørge for, at eventuelle funktionsfejl i ETIAS indberettes behørigt, og at der træffes de nødvendige tekniske foranstaltninger for at sikre, at personoplysninger kan genoprettes i tilfælde af forvaskning på grund af fejlfunktioner i ETIAS

o) at overvåge effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelse af denne forordning.

4. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en modelplan for sikkerhed og en modelplan for forretningskontinuitet og katastrofeberedskab. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2. eu-LISA's bestyrelse, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings bestyrelse og medlemsstaterne vedtager sikkerhedsplaner og planer for forretningskontinuitet og katastrofeberedskab for henholdsvis eu-Lisa, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder. De anvender modelplaner, der er vedtaget af Kommissionen, som grundlag, om nødvendigt med tilpasninger.

5. eu-LISA informerer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om de foranstaltninger, det træffer i medfør af denne artikel.

Artikel 60

Sikkerhedshændelser

1. Enhver hændelse, der har eller kan have indvirkning på sikkerheden i ETIAS og forårsage skade på eller tab af oplysninger, der er lagret i ETIAS, anses for at være en sikkerhedshændelse, navnlig når uautoriseret adgang til oplysninger kan være forekommet, eller hvis oplysningernes tilgængelighed, integritet og fortrolighed er eller kan være blevet kompromitteret.

2. Sikkerhedshændelser håndteres således, at en hurtig, effektiv og passende reaktion sikres.

3. Med forbehold af anmeldelsen og angivelsen af et brud på persondatasikkerheden, jf. artikel 33 i forordning (EU) 2016/679, artikel 30 i direktiv (EU) 2016/680 eller begge, underretter medlemsstaterne Kommissionen, eu-LISA og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om sikkerhedshændelser. I tilfælde af en sikkerhedshændelse vedrørende ETIAS-informationssystemet, underretter eu-LISA Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Europol underretter Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i tilfælde af en ETIAS-relateret sikkerhedshændelse.

4. Oplysninger vedrørende en sikkerhedshændelse, der har eller kan have indvirkning på driften af ETIAS eller på tilgængeligheden, integriteten og fortroligheden af oplysningerne lagret i ETIAS, forelægges Kommissionen og den centrale ETIAS-enhed, de nationale ETIAS-enheder og Europol, hvis de er berørt heraf. Sådanne hændelser indberettes ligeledes i overensstemmelse med den hændeshåndteringsplan, der leveres af eu-LISA.

5. Medlemsstaterne, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, eu-LISA og Europol samarbejder i tilfælde af en sikkerhedshændelse.

Artikel 61

Egenkontrol

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Europol og medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt myndighed, der har ret til adgang til ETIAS-informationssystemet, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning, og samarbejder i nødvendigt omfang med tilsynsmyndigheden.

Artikel 62

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Artikel 63

Erstatningsansvar

1. Uden at det berører retten til erstatning fra den dataansvarlige eller databehandleren, herunder deres erstatningsansvar, i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EF) nr. 45/2001:

- a) har enhver person eller medlemsstat, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af en ulovlig behandling af personoplysninger eller enhver anden handling, der er i strid med denne forordning, fra en medlemsstats side, ret til erstatning fra den pågældende medlemsstat
- b) har enhver person eller medlemsstat, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af enhver handling fra eu-LISA's side, der er i strid med denne forordning, ret til erstatning fra dette agentur. eu-LISA er ansvarligt for ulovlige behandlinger af personoplysninger i overensstemmelse med sin rolle som databehandler eller, hvis dette er tilfældet, dataansvarlig.

En medlemsstat eller eu-LISA fritages helt eller delvis for deres erstatningsansvar i henhold til første afsnit, hvis de beviser, at de ikke er skyld i den begivenhed, der gav anledning til skaden.

2. Hvis en medlemsstats manglende opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning forårsager skade på det centrale ETIAS-system, holdes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre og for så vidt eu-LISA eller en anden medlemsstat, der deltager i det centrale ETIAS-system, ikke traf rimelige foranstaltninger for at forhindre skaden i at opstå eller for at begrænse dens omfang.

3. Erstatningskrav mod en medlemsstat for skade, jf. stk. 1 og 2, er underlagt denne medlemsstats nationale ret. Erstatningskrav mod den dataansvarlige eller eu-LISA for skade, jf. stk. 1 og 2, finder anvendelse på de betingelser, der er fastsat i traktaterne.

Artikel 64

Ret til indsigt i, berigtigelse, supplerings, sletning af personoplysninger samt til begrænsning af behandling

1. Med forbehold af oplysningspligten i medfør af artikel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 45/2001 informeres ansøgere, hvis data er lagret i det centrale ETIAS-system, på det tidspunkt, hvor deres oplysninger indsamles, om procedurerne for at udøve rettighederne i medfør af artikel 13-16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 15-18 i forordning (EU) 2016/679. De forsynes også med kontaktoplysningerne for den databeskyttelsesansvarlige i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og hos Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse på samme tid.

2. For at kunne udøve deres rettigheder i medfør af artikel 13-16 i forordning (EF) nr. 45/2001 og artikel 15-18 i forordning (EU) 2016/679 har enhver ansøger ret til at henvende sig til den centrale ETIAS-enhed eller den nationale ETIAS-enhed, der er ansvarlig for vedkommendes ansøgning. Denne enhed, der modtager anmodningen, behandler og svarer på denne så hurtigt som muligt og senest inden for 30 dage.

Hvis det som svar på en anmodning konstateres, at de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, er faktisk unøjagtige eller er blevet registreret ulovligt, berigtiger eller sletter den centrale ETIAS-enhed eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed straks disse oplysninger i det centrale ETIAS-system.

Hvis den centrale ETIAS-enhed eller en national ETIAS-enhed som svar på en anmodning i medfør af dette stykke ændrer en rejsetilladelse i løbet af gyldighedsperioden, foretager det centrale ETIAS-system den automatiserede behandling, der er fastsat i artikel 20, for at fastslå, om den ændrede ansøgning udløser et hit, jf. artikel 20, stk. 2-5. Hvis den automatiserede behandling ikke giver et hit, udsteder det centrale ETIAS-system en ændret rejsetilladelse med samme gyldighedsperiode som den originale og underretter ansøgeren herom. Hvis den automatiserede behandling giver et eller flere hit, vurderer den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed risikoen for sikkerheden eller for ulovlig indvandring og for, om der er høj risiko for epidemi, i overensstemmelse med artikel 26. Denne træffer efterfølgende afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en ændret rejsetilladelse, eller hvis den konkluderer, at betingelserne for at udstede rejsetilladelsen ikke længere er opfyldt, inddrager den rejsetilladelsen.

3. Hvis den centrale ETIAS-enhed eller den nationale ETIAS-enhed i den medlemsstat, der er ansvarlig for ansøgningen, ikke er enig i påstanden om, at de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, er faktisk unøjagtige eller er blevet registreret ulovligt, træffer den centrale ETIAS-enhed eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed straks en administrativ afgørelse, hvori det skriftligt forklares for den berørte person, hvorfor den ikke har til hensigt at berigtige eller slette oplysningerne vedrørende den pågældende.

4. Denne afgørelse giver den berørte person oplysninger om muligheden for at anfægte afgørelsen vedrørende den i stk. 2 omhandlede anmodning, og hvis det er relevant, om hvordan der kan klages over afgørelsen til de kompetente myndigheder, eller hvordan afgørelsen kan prøves ved domstolene, og om eventuel bistand hertil til rådighed for personen, herunder fra de kompetente nationale tilsynsmyndigheder.

5. En anmodning indgivet i henhold til stk. 2 skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at identificere den pågældende person. De pågældende oplysninger må udelukkende anvendes til at muliggøre udøvelsen af de rettigheder, der er nævnt i stk. 2, og skal slettes omgående herefter.

6. Den centrale ETIAS-enhed eller den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed registrerer i form af et skriftligt dokument, at en anmodning som omhandlet i stk. 2 er indgivet, og hvordan den blev behandlet. Den stiller straks og senest syv dage efter henholdsvis afgørelsen om at berigtige eller slette oplysninger som omhandlet i stk. 2, andet afsnit, eller efter afgørelsen som omhandlet i stk. 3 dette dokument til rådighed for de kompetente nationale databeskyttelsesmyndigheder.

Artikel 65

Videregivelse af personoplysninger til tredjelande, internationale organisationer og private enheder

1. Personoplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, må ikke videregives til eller stilles til rådighed for noget tredjeland, nogen international organisation eller nogen privat enhed med undtagelse af INTERPOL med henblik på den automatiserede behandling, der er omhandlet i denne forordnings artikel 20, stk. 2, litra b) og l). Videregivelse af personoplysninger til INTERPOL er omfattet af bestemmelserne i artikel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Personoplysninger i det centrale ETIAS-system, hvortil en medlemsstat eller Europol får adgang til de formål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, må ikke videregives til eller stilles til rådighed for et tredjeland, en international organisation eller en privat part. Forbuddet gælder også, hvis disse oplysninger viderebehandles på nationalt plan eller mellem medlemsstaterne.

3. Uanset denne forordnings artikel 49 må indvandringsmyndighederne, hvis det er nødvendigt med henblik på tilbagesendelse, få adgang til det centrale ETIAS-system for at hente oplysninger, der kan videregives til et tredjeland i konkrete tilfælde, alene såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Der er foretaget en forudgående søgning i ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EU) 2017/2226, og
- b) denne søgning angiver, at ind- og udrejsesystemet ikke indeholder oplysninger om den tredjelandstatsborger, der skal tilbagesendes.

Hvis det er nødvendigt, skal opfyldelse af disse betingelser bekræftes ved adgang til loggene, jf. artikel 46 i forordning (EU) 2017/2226, der svarer til den i dette stykkes første afsnit, litra a), omhandlede søgning og det svar, der svarer til den litra b) i nævnte afsnit.

Hvis disse betingelser er opfyldt, har indvandringsmyndighederne adgang til at søge i det centrale ETIAS-system med nogle eller alle af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a)-e), i nærværende forordning. Hvis en ETIAS-ansøgningsmappe svarer til disse oplysninger, har indvandringsmyndighederne adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a)-g), i nærværende forordning og, hvis der er tale om mindreårige, litra k) i nævnte artikel stk. 2.

Uanset denne artikels stk. 1 må oplysninger i det centrale ETIAS-system, som indvandringsmyndighederne får adgang til, i konkrete tilfælde overføres til et tredjeland, hvis det er nødvendigt for at bevise tredjelandstatsborgeres identitet udelukkende med henblik på tilbagesendelse, og kun forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Kommissionen har vedtaget en afgørelse om det tilstrækkelige beskyttelsesniveau for personoplysningerne i det pågældende tredjeland, jf. artikel 45, stk. 3, i forordning (EU) 2016/679
- b) der er indført fornødne garantier, jf. artikel 46 i forordning (EU) 2016/679, f.eks. gennem en gældende tilbagetagelsesaftale mellem Unionen eller en medlemsstat og det pågældende tredjeland,
- c) artikel 49, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse.

De oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 17, stk. 2, litra a), b), d), e) og f), må kun overføres, såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) oplysningerne overføres i henhold til de relevante bestemmelser i EU-retten, navnlig bestemmelser om databeskyttelse, herunder kapitel V i forordning (EU) 2016/679, tilbagetagelsesaftaler og den nationale ret i den medlemsstat, der overfører oplysningerne
- b) tredjelandet har accepteret kun at anvende oplysningerne til det formål, hvortil de blev givet, og
- c) der er truffet en afgørelse om tilbagesendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ([41](#)) vedrørende den berørte tredjelandstatsborger, forudsat at fuldbyrdelsen af en sådan afgørelse om tilbagesendelse ikke er blevet suspenderet, og at den ikke er genstand for en klage, som kan føre til, at dens fuldbyrdelse suspenderes.

4. Overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til stk. 3 berører ikke rettighederne for ansøgere om og personer med international beskyttelse, navnlig for så vidt angår nonrefoulement.

5. Uanset denne artikels stk. 2 må de oplysninger i det centrale ETIAS-system, der er omhandlet i artikel 52, stk. 4, og som de udpegede myndigheder får adgang til med henblik på de formål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, af den udpegede myndighed overføres til eller stilles til rådighed for et tredjeland i konkrete tilfælde, men kun forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:

a) der er tale om et ekstraordinært hastetilfælde, hvor der er:

- i) en overhængende fare i tilknytning til en terrorhandling eller
 - ii) en overhængende fare for en persons liv, og denne fare er knyttet til en alvorlig strafbar handling
- b) overførslen af oplysninger er nødvendig med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske en sådan terrorhandling eller sådanne alvorlige strafbare handlinger på de berørte medlemsstaters område eller i det berørte tredjeland
 - c) den udpegede myndighed har adgang til sådanne oplysninger i henhold til proceduren og betingelserne i artikel 51 og 52
 - d) overførslen sker i overensstemmelse med de gældende betingelser, der er fastsat i direktiv (EU) 2016/680, navnlig direktivets kapitel V
 - e) tredjelandet indgiver en behørigt begrundet skriftlig eller elektronisk anmodning
 - f) der sikres gensidig videregivelse af enhver oplysning i systemer for rejsetilladelse, som det anmodende tredjeland er i besiddelse af, til de medlemsstater, der anvender ETIAS.

En overførsel, der foretages på grundlag af første afsnit i dette stykke, skal dokumenteres, og dokumentationen skal på anmodning stilles til rådighed for den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 41, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/680, og omfatte dato og tidspunkt

for overførslen, oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, begrundelse for overførslen og angivelse af de overførte personoplysninger.

Artikel 66

Tilsynsmyndighedens tilsyn

1. Hver medlemsstat sikrer, at den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, uafhængigt overvåger lovligheden af den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning, herunder overførsel heraf til og fra ETIAS.
2. Hver medlemsstat sikrer, at de nationale love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til direktiv (EU) 2016/680, også finder anvendelse på dens nationale myndigheders adgang til ETIAS i overensstemmelse med nærværende forordnings kapitel X, herunder i forbindelse med rettighederne for de personer, hvis oplysninger der således gives adgang til.
3. Den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 41, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/680, skal foretage overvågning af lovligheden af medlemsstaternes adgang til personoplysninger i overensstemmelse med nærværende forordnings kapitel X, herunder overførsel af oplysninger til og fra ETIAS. Nærværende forordnings artikel 66, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse.
4. Den eller de tilsynsmyndigheder, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, sikrer, at der mindst hvert tredje år fra idriftsættelsen af ETIAS foretages revision af de nationale ETIAS-enheders databehandling i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder. Der kan tages hensyn til resultaterne af denne revision i de evalueringer, der foretages i henhold til den mekanisme, der er blevet oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 ([42](#)). Den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, offentliggør årligt antallet af anmodninger om berigtigelse, supplering eller sletning eller begrænsning af behandling af oplysninger, tiltag, der er foranlediget heraf, samt antallet af berigtigelser, suppleringer, sletninger og begrænsninger af behandling, der er foretaget som følge af anmodninger fra de berørte personer.
5. Medlemsstaterne sikrer, at deres tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, har tilstrækkelige ressourcer og tilstrækkelig ekspertise til at udføre de opgaver, som den er tillagt i henhold til denne forordning.
6. Medlemsstaterne videregiver alle de oplysninger, som den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, anmoder om. De giver navnlig oplysninger om de aktiviteter, der gennemføres i overensstemmelse med deres ansvarsområder som fastsat i denne forordning. Medlemsstaterne giver den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, adgang til deres logge og giver den til enhver tid adgang til alle de af deres lokaliteter, der anvendes med henblik på ETIAS.

Artikel 67

Tilsyn ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for overvågningen af euLISA's, Europol's og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger, der vedrører ETIAS, og for at sikre, at sådanne aktiviteter udføres i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 og med denne forordning.
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer, at der mindst hvert tredje år foretages en revision af eu-LISA's og den centrale ETIAS-enheds aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder. En rapport om denne revision sendes til Europa-Parlamentet, til Rådet, til Kommissionen, til eu-LISA og til tilsynsmyndighederne. eu-LISA og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning skal have lejlighed til at fremsætte bemærkninger, inden rapporten vedtages.
3. eu-LISA og den centrale ETIAS-enhed videregiver de oplysninger, som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse anmoder om, giver denne adgang til alle dokumenter og til deres logge og giver til enhver tid denne adgang til alle deres lokaler.

Artikel 68

Samarbejde mellem tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, samarbejder aktivt inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder. De sikrer samordnet tilsyn med ETIAS og de nationale grænseinfrastrukturer.
2. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udveksler relevante oplysninger, bistår hinanden i forbindelse med gennemførelse af revisioner og inspektioner, drøfter eventuelle vanskeligheder ved fortolkning eller anvendelse af denne forordning, undersøger problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller med de registreredes udøvelse af deres rettigheder, udarbejder harmoniserede forslag til fælles løsninger på ethvert problem og fremmer bevidstheden om databeskyttelsesrettigheder, når det er nødvendigt.
3. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mødes med henblik på stk. 2 mindst to gange om året inden for rammerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd, der er oprettet ved forordning (EU) 2016/679. Det pågældende databeskyttelsesråd afholder udgifterne til disse møder og varetager organiseringen heraf. Forretningsordenen vedtages på det første møde. Øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.
4. Det Europæiske Databeskyttelsesråd sender hvert andet år en fælles aktivitetsrapport til Europa-Parlamentet, til Rådet, til Kommissionen, til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og til eu-LISA. Rapporten skal indeholde et kapitel om hver medlemsstat, som udarbejdes af den pågældende medlemsstats tilsynsmyndighed.

Artikel 69

Logge

1. eu-LISA fører logge over al databehandling i ETIAS-informationssystemet. Disse logge omfatter følgende:

- a) formålet med adgangen
- b) datoen og tidspunktet for hver behandling
- c) de oplysninger, der er anvendt til den automatiserede behandling af ansøgningerne
- d) de hit, der er udløst under den automatiserede behandling i henhold til artikel 20
- e) de oplysninger, der anvendes til identitetskontrol i det centrale ETIAS-system eller andre informationssystemer og databaser
- f) resultaterne af den kontrol, der er omhandlet i artikel 22, og
- g) den medarbejder, der har udført den.

2. Den centrale ETIAS-enhed fører registre over de medarbejdere, der er behørigt autoriseret til at foretage identitetskontrol.

Den ansvarlige medlemsstats nationale ETIAS-enhed fører registre over den medarbejder, som er behørigt autoriseret til at registrere eller hente oplysninger.

3. eu-LISA fører logge over alle databehandlinger i ETIAS-informationssystemet omfattende grænsemyndigheders adgang, som omhandlet i artikel 47, og indvandringsmyndigheders adgang, som omhandlet i artikel 49. Disse logge skal vise datoen og tidspunktet for hver behandling, de oplysninger, der er anvendt til søgningen, de oplysninger, der er overført af det centrale ETIAS-system, og navnet på de grænsemyndigheder og indvandringsmyndigheder, der har registreret og hentet oplysningerne.

Endvidere fører de kompetente myndigheder registre over de medarbejdere, som er behørigt autoriseret til at registrere eller hente oplysninger.

4. Disse logge må kun bruges til overvågning af, at behandlingen af oplysningerne opfylder betingelserne og til at garantere oplysningernes sikkerhed og integritet. Disse logge beskyttes med de nødvendige foranstaltninger mod uautoriseret adgang. De slettes et år efter udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i artikel 54, hvis de ikke er nødvendige for overvågningsprocedurer, som allerede er indledt.

eu-LISA og de nationale ETIAS-enheder stiller loggene til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente tilsynsmyndigheder efter anmodning.

Artikel 70

Logge for anmodninger om søgning i oplysninger med henblik på at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger

1. eu-LISA fører logge over al databehandling i det centrale ETIAS-system, der indebærer adgang via de centrale adgangspunkter som omhandlet i artikel 50, stk. 2, til de i artikel 1, stk. 2, omhandlede formål. Disse logge skal vise datoen og tidspunktet for hver behandling,

de oplysninger, der er anvendt til søgningen, de oplysninger, der er overført af det centrale ETIAS-system og navnet på det autoriserede personale i det centrale adgangspunkt, som registrerede og hentede oplysningerne.

2. Derudover fører hver medlemsstat og Europol logge over al databehandling i det centrale ETIAS-system som følge af anmodninger om søgning i oplysninger eller fra adgang til oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system til de i artikel 1, stk. 2, omhandlede formål.

3. De i stk. 2 omhandlede logge skal vise:

- a) det nøjagtige formål med anmodningen om søgning i eller adgang til oplysningerne i det centrale ETIAS-system, herunder den pågældende terrorhandling eller andre alvorlige strafbare handlinger, og hvad angår Europol, det nøjagtige formål med anmodningen om søgning
- b) den afgørelse, der er truffet med hensyn til, om anmodningen opfylder betingelserne for at blive behandlet
- c) den nationale mappehenvisning
- d) datoen og det nøjagtige tidspunkt for det centrale adgangspunkts anmodning til det centrale ETIAS-system om adgang
- e) i givet fald anvendelsen af hasteproceduren, der er omhandlet i artikel 51, stk. 4, og resultatet af den efterfølgende kontrol
- f) hvilke af de oplysninger eller det sæt af oplysninger, som er omhandlet i artikel 52, stk. 2 og 3, der er anvendt til søgningen og
- g) i overensstemmelse med nationale regler eller forordning (EU) 2016/794 referenceangivelsen på den embedsmand, der har foretaget søgningen, og den embedsmand, der har givet ordre til søgningen eller overførslen af oplysninger.

4. De i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede logge skal udelukkende anvendes til at kontrollere, om anmodningen opfylder betingelserne for at blive behandlet, til at overvåge, om databehandlingen er lovlige, og til at sikre dataintegritet og -sikkerhed. Loggene beskyttes med passende foranstaltninger mod uautoriseret adgang. De slettes et år efter udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i artikel 54, hvis de ikke er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at overvåge lovligheden af databehandlingen og dataintegriteten og -sikkerheden, skal efter anmodning have adgang til loggene med henblik på at udføre deres opgaver. Den myndighed, der er ansvarlig for at kontrollere, om anmodningen opfylder betingelserne for at blive behandlet, skal også have adgang til loggene med henblik herpå. I forbindelse med alle andre formål end dette slettes personoplysningerne i alle nationale databaser og Europolmapper efter en måned, medmindre de pågældende oplysninger er nødvendige i forbindelse med en konkret igangværende strafferetlig efterforskning, hvortil en medlemsstat eller Europol har anmodet om dem. Kun logge, der indeholder ikkepersonlige oplysninger, må anvendes til den overvågning og evaluering, der er omhandlet i artikel 92.

KAPITEL XIII

KENDSKAB I OFFENTLIGHEDEN

Artikel 71

Oplysninger til offentligheden

Den centrale ETIAS-enhed stiller efter høring af Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse alle relevante oplysninger vedrørende ansøgning om en rejsetilladelse til rådighed for offentligheden. Disse oplysninger skal være tilgængelige på det offentlige websted og skal omfatte:

- a) kriterierne, betingelserne og procedurerne for at ansøge om en rejsetilladelse
- b) oplysninger om webstedet og appen til mobilenheder, som kan anvendes til at indgive ansøgningen
- c) oplysninger om muligheden for, at en ansøgning kan indgives af en anden person eller kommerciel formidler
- d) oplysninger om muligheden for at indberette misbrug begået af kommercielle formidlere ved hjælp af den formular, der er omhandlet i artikel 15, stk. 5
- e) fristerne for at træffe afgørelse om en ansøgning, jf. artikel 32
- f) det forhold, at en rejsetilladelse er knyttet til det i ansøgningsskemaet anførte rejsedokument, og at udløbet eller enhver ændring af rejsedokumentet som følge deraf vil medføre ugyldighed eller manglende anerkendelse af rejsetilladelsen ved grænsepassagen
- g) det forhold, at ansøgerne er ansvarlige for ægtheden, fuldstændigheden, rigtigheden og pålideligheden af de oplysninger, de fremlægger, og for rigtigheden og pålideligheden af de erklæringer, de fremsætter
- h) det forhold, at ansøgeren skal have meddelelse om afgørelser vedrørende ansøgninger, at hvis en rejsetilladelse afslås, skal årsagerne til afslaget fremgå af sådanne afgørelser, og at ansøgere, der har fået afslag, har ret til at påklage afgørelsen, og oplysninger om den fremgangsmåde, der skal følges i tilfælde af en klage, herunder kontaktoplysninger for den kompetente myndighed, samt fristen for at klage
- i) det forhold, at ansøgere har mulighed for at kontakte den centrale ETIAS-enhed og angive, at deres rejse foretages af humanitære årsager eller er knyttet til internationale forpligtelser samt betingelserne og procedurerne herfor
- j) de indrejsebetingelser, der er fastsat i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399, og det forhold, at et kortvarigt ophold kun er muligt for en varighed på højst 90 dage inden for enhver periode på 180 dage, medmindre der er tale om tredjelandstatsborgere, som nyder godt af gunstigere bestemmelser i en bilateral aftale, der var gældende forud for konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen
- k) det forhold, at alene det at være i besiddelse af en rejsetilladelse ikke automatisk giver ret til indrejse
- l) det forhold, at grænsemyndighederne kan anmode om supplerende dokumentation ved de ydre grænser med henblik på at kontrollere, at indrejsebetingelserne er opfyldt
- m) det forhold, at besiddelse af en gyldig rejsetilladelse er en opholdsbetingelse, som skal være opfyldt i hele varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område
- n) et link til den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) 2017/2226, og som gør det muligt for tredjelandstatsborgere på ethvert tidspunkt at kontrollere det resterende tilladte ophold
- o) det forhold, at de oplysninger, der registreres i ETIAS-informationssystemet, bruges til grænseforvaltningsformål, herunder kontroller i databaser, og at medlemsstater og Europol kan få adgang til oplysningerne i forbindelse med forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger i henhold til de procedurer og betingelser, der er omhandlet i kapitel X
- p) den periode, hvori personoplysningerne opbevares

q)de registreredes rettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, (EU) 2016/679 og (EU) 2016/794 og direktiv (EU) 2016/680
r) muligheden for, at rejsende kan opnå støtte, jf. artikel 7, stk. 2, litra m).

Artikel 72

Oplysningskampagne

Ved starten af idriftsættelsen af ETIAS iværksætter Kommissionen i samarbejde med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, den centrale ETIAS-enhed og medlemsstaterne, herunder deres konsulater i de berørte tredjelande, en informationskampagne for at oplyse tredjelandstatsborgere, der er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, om kravet om, at de skal være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse både for at passere de ydre grænser og i hele varigheden af et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område.

Informationskampagnen gennemføres regelmæssigt og på mindst ét af de officielle sprog i de lande, hvis statsborgere er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

KAPITEL XIV

ANSVAR SOMRÅDER

Artikel 73

eu-LISA's ansvarsområder i udformnings- og udviklingsfasen

1. Det centrale ETIAS-system hostes af eu-LISA på dets tekniske lokaliteter og tilvejebringer de funktionaliteter, der er fastsat i denne forordning i overensstemmelse med betingelserne for sikkerhed, tilgængelighed, kvalitet og hastighed, jf. denne artikels stk. 3 og artikel 74, stk. 1.
2. Infrastrukturen for det offentlige websted, appen til mobilenheder, e-mailtjenesten, den sikre kontotjeneste, kontrolværktøjet for ansøgere, samtykkeværktøjet for ansøgere, vurderingsværktøjet til ETIAS-overvågningslisten, gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, webtjenesten, softwaren til behandling af ansøgninger, det centrale register med oplysninger samt de tekniske løsninger som omhandlet i artikel 92, stk. 8, hostes på eu-LISA's eller Kommissionens lokaliteter. Disse infrastrukturer fordeles geografisk, således at de tilvejebringer de funktionaliteter, der er fastsat i denne forordning, i overensstemmelse med betingelserne for sikkerhed, databeskyttelse og datasikkerhed, tilgængelighed, kvalitet og hastighed, jf. denne artikels stk. 3 og artikel 74, stk. 1. ETIAS-overvågningslisten hostes af eu-LISA.
3. eu-LISA er ansvarlig for den tekniske udvikling af ETIAS-informationssystemet, for at teknisk udvikling, der kræves for at skabe interoperabilitet mellem det centrale ETIAS-system og de EU-informationssystemer, der er omhandlet i artikel 11, og for at muliggøre søgning i INTERPOL's databaser som omhandlet i artikel 12.

eu-LISA fastlægger udformningen af systemets fysiske arkitektur, herunder dets kommunikationsinfrastruktur samt dets tekniske specifikationer og udviklingen heraf og de nationale ensartede grænseflader. Disse tekniske specifikationer skal godkendes af eu-LISA's

bestyrelse med forbehold af en positiv udtalelse fra Kommissionen. eu-LISA gennemfører også de nødvendige tilpasninger af ind- og udrejsesystemet, SIS, Eurodac og VIS, der følger af etableringen af interoperabilitet med ETIAS.

eu-LISA udvikler og gennemfører det centrale ETIAS-system, herunder ETIAS-overvågningslisten, de nationale ensartede grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen snarest muligt, efter at denne forordning er trådt i kraft, og Kommissionen har vedtaget:

- a) de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 6, stk. 4, artikel 16, stk. 10, artikel 17, stk. 9, artikel 31, artikel 35, stk. 7, artikel 45, stk. 2, artikel 54, stk. 2, artikel 74, stk. 5, artikel 84, stk. 2, og artikel 92, stk. 8 og
- b) foranstaltninger, der er vedtaget efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2, og som er nødvendige for udviklingen og den tekniske iværksættelse af det centrale ETIAS-system, de nationale ensartede grænseflader, kommunikationsinfrastrukturen og gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, navnlig gennemførelsesretsakter vedrørende:
 - i) adgang til oplysninger i overensstemmelse med artikel 22-29 og artikel 33-53
 - ii) ændring og sletning af oplysninger og sletning af oplysninger før tid i overensstemmelse med artikel 55
 - iii) logge og adgang hertil i overensstemmelse med artikel 45 og 69
 - iv) krav til ydeevne
 - v) specifikationer for tekniske løsninger til tilslutning af centrale adgangspunkter i overensstemmelse med artikel 51-53.

Udviklingsarbejdet omfatter udarbejdelse og gennemførelse af de tekniske specifikationer, afprøvning og samlet projektkoordinering. I denne henseende er eu-LISA's opgaver også:

- a) at foretage en sikkerhedsrisikovurdering
- b) at følge principperne om privatlivsbeskyttelse gennem design og standardindstillinger i hele livscyklussen for udviklingen af ETIAS og
- c) at foretage en sikkerhedsrisikovurdering vedrørende ETIAS' interoperabilitet med EU-informationssystemer og Europoloplysninger som omhandlet i artikel 11.

4. I design- og udviklingsfasen nedsættes et programstyringsråd bestående af højst ti medlemmer. Det skal bestå af seks medlemmer udpeget af eu-LISA's bestyrelse blandt sine medlemmer eller suppleanter, formanden for den rådgivende gruppe for ind- og udrejsesystemet/ETIAS, der er omhandlet i artikel 91, et medlem, der repræsenterer eu-LISA, og som udpeges af dets administrerende direktør, et medlem, der repræsenterer Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og som udpeges af dets administrerende direktør, og et medlem udpeget af Kommissionen. De medlemmer, der udpeges af eu-LISA's bestyrelse, vælges udelukkende blandt de medlemsstater, der i henhold til EU-retten er fuldt ud bundet af retsakterne om udvikling, oprettelse, drift og brug af alle de store IT-systemer, der forvaltes af eu-LISA, og som vil deltage i ETIAS.

Programstyringsrådet mødes regelmæssigt og mindst tre gange pr. kvartal. Det sikrer en hensigtsmæssig forvaltning af udformningen og udviklingsfasen af ETIAS.

Programstyringsrådet fremlægger hver måned skriftlige rapporter for eu-LISA's bestyrelse om de fremskridt, der gøres med projektet. Det har ingen beslutningskompetence eller noget mandat til at repræsentere medlemmerne af eu-LISA's bestyrelse.

5. eu-LISA's bestyrelse fastsætter programstyringsrådets forretningsorden, som især skal indeholde regler om:

- a) formandskab
- b) mødesteder
- c) forberedelse af møder
- d) eksperters adgang til møderne
- e) kommunikationsplaner for at sikre, at ikkedeltagende medlemmer af eu-LISA's bestyrelse er fuldt ud informerede.

Formandskabet varetages af en medlemsstat, der i henhold til EU-retten er fuldt ud bundet af retsakterne om udvikling, oprettelse, drift og brug af alle de store IT-systemer, der forvaltes af eu-LISA.

eu-LISA dækker alle rejse- og opholdsudgifter for medlemmerne af programstyringsrådet. Artikel 10 i eu-LISA's forretningsorden finder tilsvarende anvendelse. eu-LISA fungerer som sekretariat for programstyringsrådet.

Den rådgivende gruppe for ind- og udrejsesystemet/ETIAS mødes regelmæssigt, indtil ETIAS sættes i drift. Det aflægger efter hvert møde rapport til programstyringsrådet. Det yder teknisk ekspertise til støtte for programstyringsrådets opgaver og følger op på, hvor langt medlemsstaterne er nået med deres forberedelser.

Artikel 74

eu-LISA's ansvarsområder efter idriftsættelsen af ETIAS

1. Efter idriftsættelsen af ETIAS er eu-LISA ansvarlig for den tekniske forvaltning af det centrale ETIAS-system og de nationale ensartede grænseflader. Det har også ansvaret for al teknisk afprøvning, der kræves til oprettelse og ajourføring af ETIAS-screeningreglerne. Det sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der til enhver tid anvendes den bedste disponible teknologi på grundlag af en cost-benefit-analyse. eu-LISA er også ansvarligt for den tekniske forvaltning af kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale ETIAS-system og de nationale ensartede grænseflader samt for det offentlige websted og appen til mobilenheder, e-mailtjenesten, den sikre kontotjeneste, kontrolværktøjet for ansøgere, samtykkeværktøjet for ansøgere, vurderingsværktøjet for ETIAS-overvågningslisten, gatewayfaciliteten for transportvirksomheder, webtjenesten, softwaren til behandling af ansøgninger og det centrale register med oplysninger, jf. artikel 6.

Den tekniske forvaltning af ETIAS omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at ETIAS-informationssystemet kan fungere i døgndrift alle ugens dage i overensstemmelse med denne forordning, navnlig det vedligeholdelsesarbejde og den tekniske udvikling, der er nødvendig for at sikre, at systemet teknisk fungerer på et tilfredsstillende niveau, navnlig med hensyn til svartiden ved søgning i det centrale ETIAS-system i overensstemmelse med de tekniske specifikationer.

2. eu-LISA anvender passende regler for tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav i forbindelse med alt personale, der skal arbejde med de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system, jf. dog artikel 17 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, fastlagt ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ([43](#)).

Denne pligt består fortsat, når de pågældende medarbejdere er fratrukket deres stilling, eller deres aktiviteter er ophørt.

3. Hvis eu-LISA samarbejder med eksterne kontrahenter i forbindelse med ETIAS-relaterede opgaver, overvåger det nøje kontrahentens aktiviteter for at sikre overholdelsen af alle bestemmelser i nærværende forordning, herunder navnlig med hensyn til sikkerhed, fortrolighed og databeskyttelse.
4. eu-LISA udfører opgaver vedrørende uddannelse i den tekniske anvendelse af ETIAS-informationssystemet.
5. eu-LISA udvikler og opretholder en mekanisme til og procedurer for udførelse af kvalitetskontrol af oplysningerne i det centrale ETIAS-system og aflægger regelmæssigt rapport til medlemsstaterne og den centrale ETIAS-enhed. eu-LISA aflægger regelmæssigt rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedrørende de problemer, det er stødt på. Kommissionen fastsætter og udvikler ved hjælp af gennemførelsesretsakter denne mekanisme, procedurerne og passende krav til datakvalitet. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 75

Ansvarsområder for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

1. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning er ansvarligt for:
 - a) oprettelse og drift af den centrale ETIAS-enhed og sikring af, at betingelserne for sikker forvaltning af oplysninger i ETIAS er opfyldt
 - b) den automatiserede behandling af ansøgninger og
 - c) ETIAS-screeningreglerne.
2. Før personalet i den centrale ETIAS-enhed, der har adgang til det centrale ETIAS-system, får tilladelse til at behandle de oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, modtager det relevant uddannelse i datasikkerhed og grundlæggende rettigheder, navnlig databeskyttelse. Det deltager også i uddannelse, som tilbydes af eu-LISA, i den tekniske anvendelse af ETIAS-informationssystemet og i datakvalitet.

Artikel 76

Medlemsstaternes ansvarsområder

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for:
 - a) forbindelsen til den nationale ensartede grænseflade
 - b) tilrettelæggelse, forvaltning, drift og vedligeholdelse af de nationale ETIAS-enheder for den manuelle behandling af ansøgninger om rejsetilladelse, hvis den automatiserede behandling har givet et hit som omhandlet i artikel 26
 - c) organisering af de centrale adgangspunkter og deres forbindelse til den nationale ensartede grænseflade med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger

- d) forvaltning af og ordningerne for adgang for behørigt autoriseret personale hos de kompetente nationale myndigheder til ETIAS-informationssystemet i overensstemmelse med denne forordning, og oprettelsen og den regelmæssige ajourføring af en liste over dette personale og deres profiler
- e) oprettelse og drift af de nationale ETIAS-enheder
- f) registrering af oplysninger på ETIAS-overvågningslisten vedrørende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, jf. artikel 34, stk. 2 og 3, og
- g) sikring af, at hver enkelt af dens myndigheder, der har ret til adgang til oplysningerne i ETIAS-informationssystemet, træffer de nødvendige foranstaltninger til at overholde denne forordning, herunder dem, der er nødvendige for at sikre overholdelse af de grundlæggende rettigheder og datasikkerhed.

2. Hver medlemsstat anvender automatiserede processer til at søge i det centrale ETIAS-system ved de ydre grænser.

3. Før personalet i de nationale ETIAS-enheder, der har adgang til ETIAS-informationssystemet, får tilladelse til at behandle oplysninger, der er registreret i det centrale ETIAS-system, skal det modtage relevant uddannelse i datasikkerhed og i grundlæggende rettigheder, navnlig databeskyttelse.

Det deltager også i uddannelse, som tilbydes af eu-LISA, i den tekniske anvendelse af ETIAS-informationssystemet og i datakvalitet.

Artikel 77

Europols ansvarsområder

- 1. Europol sikrer behandlingen af de forespørgsler, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra j), og artikel 20, stk. 4, Det tilpasser sit informationssystem hertil.
- 2. Europol varetager de ansvarsområder og opgaver vedrørende ETIAS-overvågningslisten, der er fastsat i artikel 35, stk. 1 og 3-6.
- 3. Europol er ansvarligt for at afgive en begrundet udtalelse efter en anmodning om søgning i henhold til artikel 29.
- 4. I henhold til artikel 34, stk. 2 er Europol ansvarligt for at registrer oplysninger vedrørende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der er indhentet af Europol, på ETIAS-overvågningslisten.
- 5. Før Europols personale får tilladelse til at udføre nogen af de opgaver, der er omhandlet i artikel 34 og 35, skal det modtage relevant uddannelse i datasikkerhed og i grundlæggende rettigheder, navnlig databeskyttelse. Det deltager også i uddannelse, som tilbydes af eu-LISA, i den tekniske anvendelse af ETIAS-informationssystemet og i datakvalitet.

KAPITEL XV

ÆNDRING AF ANDRE EU-RETSAKTER

Artikel 78

Ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011

Følgende artikel indsættes i forordning (EU) nr. 1077/2011:

»Artikel 5b

Opgaver vedrørende ETIAS

Vedrørende ETIAS udfører agenturet de opgaver, som det er pålagt i henhold til artikel 73 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 [\(*1\)](#).

Artikel 79

Ændring af forordning (EU) nr. 515/2014

I artikel 6 i forordning (EU) nr. 515/2014 indsættes følgende stykke:

»3a. Under udviklingsfasen af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) modtager medlemsstaterne et supplerende beløb på 96,5 mio. EUR til grundbeløbet, som de fuldt ud anvender til finansiering af ETIAS for derved at sikre en hurtig og effektiv udvikling heraf overensstemmende med gennemførelsen af det centrale ETIAS-system som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 [\(*2\)](#).

Artikel 80

Ændring af forordning (EU) 2016/399

I forordning (EU) 2016/399 foretages følgende ændringer:

1)I artikel 6, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a)Litra b) affattes således:

»b)de skal være i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 [\(*3\)](#), eller en gyldig rejsetilladelse, hvis dette kræves i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 [\(*4\)](#), undtagen hvis de har en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold.

[\(*3\)](#) Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelands statsborgere, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelands statsborgere, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ([EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1](#))."

[\(*4\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 ([EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1](#)).«"

b)Følgende afsnit tilføjes:

»I en overgangsperiode som fastsat i henhold til artikel 83, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2018/1240 er brugen af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) valgfri, og kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, indeholdt i dette stykkes første afsnit, litra b), finder ikke anvendelse. Medlemsstaterne informerer de tredjelandstatsborgere, der er omfattet af kravet om rejsetilladelse, og som passerer de ydre grænser, om kravet om, at de ved udløbet af overgangsperioden skal være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse. Medlemsstaterne uddeler til dette formål en fælles folder til denne kategori af rejsende, jf. artikel 83, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1240.

I en henstandsperiode som fastsat i henhold til artikel 83, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1240 tillader grænsemyndighederne undtagelsesvis tredjelandstatsborgere, som er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, og som ikke er i besiddelse af en sådan, at passere de ydre grænser, hvis de opfylder alle resterende betingelser i denne artikel, forudsat at det er første gang, de passerer medlemsstaternes ydre grænser siden udløbet af overgangsperioden som omhandlet i artikel 83, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2018/1240. Grænsemyndighederne informerer sådanne tredjelandstatsborgere om kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, jf. denne artikel. Grænsemyndighederne uddeler til dette formål en fælles folder til disse rejsende, jf. artikel 83, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1240, hvori de informeres om, at de undtagelsesvis har lov til at passere de ydre grænser, selv om de ikke opfylder forpligtelsen om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, og gives en forklaring om denne forpligtelse.«

2)I artikel 8, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a)I litra a) affattes nr. i) således:

»i)kontrol af, om den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage, der ikke er udløbet, og at dokumentet i givet fald er ledsaget af det påkrævede visum eller den påkrævede rejsetilladelse eller opholdstilladelse«.

b)Følgende litra indsættes:

»ba)hvis tredjelandstatsborgeren er i besiddelse af en rejsetilladelse, jf. denne forordnings artikel 6, stk. 1, litra b), skal den indgående indrejsekontrol også omfatte verifikation af rejsetilladelsens ægthed, gyldighed og status og eventuelt identiteten på indehaveren af rejsetilladelsen ved hjælp af søgning i ETIAS, jf. artikel 47 i forordning (EU) 2018/1240. Hvis det er teknisk umuligt at foretage denne søgning eller at foretage den søgning, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2018/1240, finder denne forordnings artikel 48, stk. 3, anvendelse.«

3)I bilag V, del B, i Standardformular for nægtelse af indrejse ved grænsen affattes punkt C) i listen over grundene til afslag således:

»C)Den pågældende er ikke i besiddelse af et gyldigt visum, en gyldig rejsetilladelse eller en gyldig opholdstilladelse.«

Artikel 81

Ændring af forordning (EU) 2016/1624

I forordning (EU) 2016/1624 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 8, stk. 1, indsættes følgende litra:

»qa) udførelse af de opgaver og opfyldelse af de forpligtelser, der påhviler Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 ([*5](#)), og sikring af oprettelse og drift af den centrale ETIAS-enhed, jf. artikel 7 i nævnte forordning.

[*5](#)) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 ([EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1](#)).«"

2. I kapitel II tilføjes følgende afdeling:

»Afdeling 5

ETIAS

Artikel 33a

Oprettelse af den centrale ETIAS-enhed

1. Der oprettes herved en central ETIAS-enhed.

2. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning sikrer oprettelsen og driften af den centrale ETIAS-enhed, jf. artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 ([*6](#)).

[*6](#)) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 ([EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1](#)).«"

Artikel 82

Ændring af forordning (EU) 2017/2226

I artikel 64 i forordning (EU) 2017/2226 tilføjes følgende stykke:

»5. Midler, der skal mobiliseres fra finansieringsrammen omhandlet i artikel 5, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 515/2014 med henblik på dækning af de i de nærværende artikels stk. 1-4 omhandlede omkostninger, underlægges indirekte forvaltning for så vidt angår de omkostninger, der afholdes af eu-LISA, og delt forvaltning for så vidt angår de omkostninger, der afholdes af medlemsstaterne.«

KAPITEL XVI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 83

Overgangsperiode og overgangsforanstaltninger

1. I en periode på seks måneder fra datoen for ETIAS' idriftsættelse er brugen af ETIAS frivillig, og kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse finder ikke anvendelse. Kommissionen kan vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 89 for at forlænge denne periode med en periode på højst yderligere seks måneder, som kan forlænges én gang.
2. I den i stk. 1 omhandlede periode informerer medlemsstaterne tredjelandstatsborgere, der er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, og som passerer de ydre grænser, om kravet om, at de ved udløbet af den seks måneders periode skal have en gyldig rejsetilladelse. Med henblik herpå uddeler medlemsstaterne en fælles folder til denne kategori af rejsende. Folderen skal også være til rådighed på medlemsstaternes konsulater i de lande, hvis statsborgere er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
3. Efter udløbet af den i denne artikels stk. 1 omhandlede periode finder en henstandsperiode på seks måneder anvendelse. I henstandsperioden finder kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse anvendelse. I henstandsperioden tillader grænsemyndighederne undtagelsesvis tredjelandstatsborgere, som er omfattet af kravet om en rejsetilladelse, og som ikke er i besiddelse af en sådan, at passere de ydre grænser, hvis de opfylder alle resterende betingelser i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399, forudsat at det er første gang, de passerer medlemsstaternes ydre grænser siden udløbet af den i denne artikels stk. 1 omhandlede periode. Grænsemyndighederne informerer sådanne tredjelandstatsborgere om kravet om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2016/399. Grænsemyndighederne uddeler til dette formål en fælles folder til disse rejsende, hvori de informeres om, at de undtagelsesvis har lov til at passere de ydre grænser, selvom de ikke opfylder forpligtelsen om at være i besiddelse af en gyldig rejsetilladelse, og gives en forklaring om denne forpligtelse. Kommissionen kan vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 89 for at forlænge denne periode med højst yderligere seks måneder.

I henstandsperioden tages indrejser til områder i de medlemsstater, som ikke anvender ind- og udrejsesystemet, ikke i betragtning.

4. Kommissionen udarbejder ved hjælp af gennemførelsesretsakter de to fælles foldere, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3, der mindst indeholder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 71. Folderne skal være klare og enkle og tilgængelige på mindst ét af de officielle sprog i hvert land, hvis statsborgere er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Gennemførelsesretsakterne vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.
5. I overgangsperioden, der er omhandlet i stk. 1 og 2, svarer ETIAS-informationssystemet på transportvirksomhedernes forespørgsel, der er omhandlet i artikel 45, stk. 2, ved at angive »OK«. I den henstandsperiode, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, tager ETIAS-informationssystemets svar på transportvirksomhedernes forespørgsel hensyn til, om det er første gang siden udløbet af den i denne artikels stk. 1 omhandlede periode, at tredjelandstatsborgeren passerer medlemsstaternes ydre grænser.

Artikel 84

Anvendelse af oplysninger til rapportering og statistikker

1. Behørigt autoriseret personale hos medlemsstaternes kompetente myndigheder, Kommissionen, eu-Lisa og den centrale ETIAS-enhed har adgang til at søge på følgende oplysninger udelukkende med henblik på rapportering og statistik uden mulighed for individuel identifikation og i overensstemmelse med de i artikel 14 omhandlede beskyttelsesforanstaltninger vedrørende ikkeforskelsbehandling:

- a) status for ansøgningsproceduren
- b) ansøgerens nationaliteter, køn og fødselsår
- c) opholdsland
- d) uddannelse (uddannelse på primærtrinnet eller sekundærtrinnet, videregående uddannelse eller ingen uddannelse)
- e) nuværende beskæftigelse (jobgruppe),
- f) rejsedokumentets type og koden på tre bogstaver for det udstedende land
- g) rejsetilladelsens type og for rejsetilladelser med begrænset territorial gyldighed som omhandlet i artikel 44 en henvisning til den eller de medlemsstater, der har udstedt rejsetilladelsen med territorial gyldighed
- h) rejsetilladelsens gyldighedsperiode og
- i) grundene til afslag på eller inddragelse eller annullering af en rejsetilladelse.

2. Med henblik på stk. 1 etablerer, implementerer og hoster eu-LISA på sine tekniske lokaliteter et centralregister, som indeholder de i stk. 1 nævnte oplysninger, og som ikke giver mulighed for identifikation af enkeltpersoner, men gør det muligt for de i stk. 1 omhandlede myndigheder at indhente rapporter, der kan tilpasses brugerne, og statistikker med henblik på at forbedre vurderingen af risici for sikkerheden eller for ulovlig indvandring og af, om der er høj risiko for epidemi, at øge effektiviteten af ind- og udrejsekontrollen, at bistå den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder med at behandle ansøgninger om rejsetilladelser samt at understøtte evidensbaseret politisk beslutningstagning i Unionen vedrørende migration. Registret skal også indeholde daglige statistikker om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4. Adgang til centralregistret skal ske via en sikret adgang gennem TESTA med adgangskontrol og specifikke brugerprofiler udelukkende med rapportering og statistik som formål.

Kommissionen skal ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage nærmere regler om driften af centralregistret og den databeskyttelse og de sikkerhedsregler, der skal gælde for dette. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

3. De procedurer, som eu-LISA skal indføre med henblik på at følge udviklingen og funktionen af ETIAS-informationssystemet som omhandlet i artikel 92, stk. 1, skal give mulighed for at udarbejde regelmæssige statistikker, der sikrer en sådan overvågning.

4. Hvert kvartal offentliggør eu-LISA statistikker vedrørende ETIAS-informationssystemet, der navnlig viser antallet og nationaliteten af ansøgere, der har fået udstedt eller fået afslag på en rejsetilladelse, herunder grundene til afslaget, og tredjelandsstatsborgere, hvis rejsetilladelse er blevet annulleret eller inddraget.

5. Ved udgangen af hvert år samles der statistiske oplysninger i en årsrapport for det pågældende år. Rapporten offentliggøres og fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og de nationale tilsynsmyndigheder.
6. Efter anmodning fra Kommissionen forelægger eu-LISA den statistikker om særlige aspekter i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning og statistikker i medfør af stk. 3.

Artikel 85

Omkostninger

1. Omkostningerne i forbindelse med udviklingen af ETIAS-informationssystemet, integrationen af den eksisterende nationale grænseinfrastruktur og forbindelsen til den nationale ensartede grænseflade, hosting af den nationale ensartede grænseflade og oprettelsen af den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder afholdes over Unionens almindelige budget.

eu-LISA er særlig opmærksomt på risikoen for omkostningsstigninger og sikrer tilstrækkelig overvågning af kontrahenter.

2. ETIAS« driftsomkostninger afholdes over Unionens almindelige budget. Dette omfatter drifts- og vedligeholdelsesomkostningerne ved ETIAS-informationssystemet, herunder den nationale ensartede grænseflade, driftsomkostningerne ved den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheders omkostninger til det personale og tekniske udstyr (hardware og software), der er nødvendigt for, at de nationale ETIAS-enheder kan udføre sine opgaver, og oversættelsesomkostninger, der påløber i henhold til artikel 27, stk. 2 og 8.

Følgende omkostninger dækkes ikke:

- a) medlemsstaternes projektstyringskontorer (møder, tjenesterejser, kontorer)
- b) hosting af nationale IT-systemer (lokaler, implementering, el, køling)
- c) drift af nationale IT-systemer (operatører og supportaftaler)
- d) udformning, udvikling, implementering, drift og vedligeholdelse af nationale kommunikationsnetværk.

3. ETIAS« driftsomkostninger omfatter også finansiell støtte til medlemsstaterne for udgifter til at tilpasse og automatisere ind- og udrejsekontrol med henblik på at indføre ETIAS. Det samlede beløb for denne finansielle støtte er begrænset til højst 15 mio. EUR i det første driftsår, højst 25 mio. EUR i det andet driftsår og højst 50 mio. EUR pr. år i de efterfølgende driftsår. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 89 med henblik på nærmere at fastsætte denne finansielle støtte.

4. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, eu-LISA og Europol modtager passende yderligere finansiering og det personale, som er nødvendigt for udførelsen af de opgaver, som de er tillagt i henhold til denne forordning.

5. Midler, der skal mobiliseres fra finansieringsrammen omhandlet i artikel 5, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 515/2014 med henblik på dækning af de i denne artikels stk. 1-4

omhandlede omkostninger til gennemførelse af nærværende forordning, underlægges indirekte forvaltning for så vidt angår de omkostninger, der afholdes af eu-LISA og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og delt forvaltning for så vidt angår de omkostninger, der afholdes af medlemsstaterne.

Artikel 86

Indtægter

Indtægterne fra ETIAS er interne formålsbestemte indtægter, jf. artikel 21, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 [\(44\)](#). De afsættes til at dække omkostningerne ved driften og vedligeholdelsen af ETIAS. Eventuelle tiloversblevne indtægter efter dækning af disse omkostninger overføres til EU-budgettet.

Artikel 87

Underretninger

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om den myndighed, der skal betragtes som dataansvarlig, jf. artikel 57.

2. Den centrale ETIAS-enhed og medlemsstaterne underretter Kommissionen og eu-LISA om de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 13, og som har adgang til ETIAS-informationssystemet.

Tre måneder efter ETIAS' idriftsættelse i overensstemmelse med artikel 88, offentliggør eu-LISA en konsolideret liste over disse myndigheder i Den Europæiske Unions Tidende. Medlemsstaterne skal også straks underrette Kommissionen og eu-LISA om alle ændringer af sådanne myndigheder. I tilfælde af sådanne ændringer offentliggør eu-LISA én gang om året en ajourført konsolideret udgave af disse oplysninger. eu-LISA driver et løbende ajourført offentligt websted med disse oplysninger.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og eu-LISA om udpegede myndigheder og centrale adgangspunkter som omhandlet i artikel 50 og underretter straks om enhver ændring i den forbindelse.

4. eu-LISA underretter Kommissionen, når den test, der er omhandlet i artikel 88, stk. 1, litra e), er afsluttet på tilfredsstillende vis.

Kommissionen offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, i Den Europæiske Unions Tidende. I tilfælde af ændringer af oplysningerne offentliggør Kommissionen én gang om året en ajourført konsolideret udgave heraf. Kommissionen driver et løbende ajourført offentligt websted med oplysningerne.

Artikel 88

Idriftsættelse

1. Kommissionen fastsætter den dato, hvor ETIAS sættes i drift, når følgende betingelser er blevet opfyldt:

- a) De nødvendige ændringer af retsakterne om oprettelse af EU-informationssystemer som omhandlet i artikel 11, stk. 2, med hvilke der skabes interoperabilitet med ETIAS-informationssystemet, er trådt i kraft.
- b) Forordningen, hvormed eu-LISA tillægges den operationelle forvaltning af ETIAS, er trådt i kraft.
- c) De nødvendige ændringer af retsakterne om oprettelse af EU-informationssystemer som omhandlet i artikel 20, stk. 2, hvormed den centrale ETIAS-enhed får adgang til disse databaser, er trådt i kraft.
- d) Foranstaltningerne i artikel 15, stk. 5, artikel 17, stk. 3, 5 og 6, artikel 18, stk. 4, artikel 27, stk. 3 og 5, artikel 33, stk. 2 og 3, artikel 36, stk. 3, artikel 38, stk. 3, artikel 39, stk. 2, artikel 45, stk. 3, artikel 46, stk. 4, artikel 48, stk. 4, artikel 59, stk. 4, artikel 73, stk. 3, litra b), artikel 83, stk. 1, 3 og 4, og artikel 85, stk. 3, er blevet vedtaget.
- e) eu-LISA har meddelt, at en omfattende test af ETIAS er afsluttet på tilfredsstillende vis.
- f) eu-LISA og den centrale ETIAS-enhed har valideret de tekniske og retlige ordninger for indsamling og videregivelse af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, til det centrale ETIAS-system har underrettet Kommissionen herom.
- g) Medlemsstaterne og den centrale ETIAS-enhed har underrettet Kommissionen om de forskellige myndigheder, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1 og 3.

2. Den i stk. 1, litra e), omhandlede test af ETIAS foretages af eu-LISA i samarbejde med medlemsstaterne og den centrale ETIAS-enhed.

3. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af den test, der er gennemført i medfør af stk. 1, litra e).

4. Kommissionens afgørelse, jf. stk. 1, offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

5. Medlemsstaterne og den centrale ETIAS-enhed påbegynder brugen af ETIAS fra den dato, Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 89

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 4, artikel 17, stk. 3, 5 og 6, artikel 18, stk. 4, artikel 27, stk. 3, artikel 31, artikel 33, stk. 2, artikel 36, stk. 4, artikel 39, stk. 2, artikel 54, stk. 2, artikel 83, stk. 1 og 3, og artikel 85, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. oktober 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6, stk. 4, artikel 17, stk. 3, 5 og 6, artikel 18, stk. 4, artikel 27, stk. 3, artikel 31, artikel 33, stk. 2, artikel 36, stk. 4, artikel 39, stk. 2, artikel 54, stk. 2, artikel 83, stk. 1 og 3, og artikel 85, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de

beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 4, artikel 17, stk. 3, 5 eller 6, artikel 18, stk. 4, artikel 27, stk. 3, artikel 31, artikel 33, stk. 2, artikel 36, stk. 4, artikel 39, stk. 2, artikel 54, stk. 2, artikel 83, stk. 1 eller 3, eller artikel 85, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 90

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 91

Rådgivende gruppe

Ansvarsområderne for eu-LISA's rådgivende gruppe for ind- og udrejsesystemet udvides til også at omfatte ETIAS. Denne rådgivende gruppe for ind- og udrejsesystemet/ETIAS består af eu-LISA med ekspertise vedrørende ETIAS, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af det årlige arbejdsprogram og den årlige aktivitetsrapport.

Artikel 92

Overvågning og evaluering

1. eu-LISA sikrer, at der er etableret procedurer til at følge udviklingen af ETIAS-informationssystemet i lyset af planlægnings- og omkostningsmålene og følge ETIAS' funktion i lyset af målene for tekniske resultater, omkostningseffektivitet, sikkerhed og tjenestens kvalitet.

2. Senest den 10. april 2019 og derefter hver sjette måned under udviklingsfasen af ETIAS-informationssystemet forelægger eu-LISA en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om status for udviklingen af det centrale ETIAS-system, de nationale ensartede grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale ETIAS-system og de nationale ensartede grænseflader. Denne rapport skal indeholde detaljerede oplysninger om de afholdte omkostninger og oplysninger om eventuelle risici, der måtte have indvirkning på systemets samlede omkostninger, som skal afholdes over Unionens almindelige budget i overensstemmelse med artikel 85.

Senest den 10. april 2019 og derefter hver sjette måned under udviklingsfasen af ETIAS-informationssystemet forelægger Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om status over forberedelsen af gennemførelsen af denne forordning, herunder detaljerede oplysninger om de afholdte udgifter og oplysninger om eventuelle risici, der kan have indvirkning på systemets samlede omkostninger, som skal afholdes over Unionens almindelige budget i overensstemmelse med artikel 85.

Når systemet er færdigudviklet, forelægger eu-LISA en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, som i detaljer forklarer, hvordan målene, navnlig vedrørende planlægning og omkostninger, er blevet opfyldt, og angiver grundene til eventuelle afvigelser.

3. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse har eu-LISA adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende databehandlingen i ETIAS-informationssystemet.

4. To år efter idriftsættelsen af ETIAS og derefter hvert andet år forelægger eu-LISA Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om den tekniske funktion af ETIAS-informationssystemet, herunder dets sikkerhed, og statistiske oplysninger vedrørende ETIAS-overvågningslisten efter vurderingsproceduren i artikel 35, stk. 5 og 6.

5. Tre år efter idriftsættelsen af ETIAS og derefter hvert fjerde år evaluerer Kommissionen ETIAS og fremsætter alle nødvendige henstillinger til Europa-Parlamentet og Rådet. Evalueringen omfatter:

- a) søgning i INTERPOL's databaser SLTD og TDAWN via ETIAS, herunder oplysninger om antallet af hittene i disse INTERPOL's databaser, antallet af afslag på rejsetilladelser som følge af sådanne hit og oplysninger om eventuelle problemer, der er opstået, og, hvis det er passende, en vurdering af behovet for et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning
- b) de resultater, ETIAS har opnået under hensyntagen til dets mål, mandat og opgaver
- c) virkningen, effektiviteten og produktiviteten af ETIAS' resultater og dets arbejdsmetoder set i lyset af dets mål, mandat og opgaver
- d) en vurdering af ETIAS' sikkerhed
- e) ETIAS-screeningreglerne, der anvendes til at foretage en risikovurdering
- f) ETIAS-overvågningslistens indvirkning, herunder antallet af afslag på ansøgninger om rejsetilladelse med begrundelser, der tog et positivt hit i ETIAS-overvågningslisten i betragtning
- g) eventuelle behov for at ændre den centrale ETIAS-enheds mandat og de finansielle følger af en sådan ændring
- h) indvirkningerne på grundlæggende rettigheder.
- i) indvirkningerne på de diplomatiske forbindelser mellem Unionen og de berørte tredjelande

- j) de indtægter, der genereres ved gebyret for rejsetilladelser, omkostningerne i forbindelse med udviklingen af ETIAS, omkostningerne ved drift af ETIAS, de omkostninger, der afholdes af eu-LISA, Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i forbindelse med deres opgaver i henhold til denne forordning, samt eventuelle formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 86
- k) anvendelsen af ETIAS med henblik på retshåndhævelse på grundlag af de i stk. 8 omhandlede oplysninger
- l) antallet af ansøgere, der blevet indkaldt til samtale, og den procentdel, som de udgør af det samlede antal ansøgere, grundene til at anmode om en samtale, antallet af samtaler, der har fundet sted på afstand, antallet af afgørelser, hvor der er udstedt en rejsetilladelse, hvor der er udstedt en rejsetilladelse med en anmærkning, og hvor der er givet afslag på en rejsetilladelse, og antallet af ansøgere, der er blevet indkaldt til samtale, men ikke er mødt op, og, hvis det er passende, en vurdering af behovet for et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning.

Kommissionen sender evalueringsrapporten til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.

6. Medlemsstaterne og Europol sender eu-LISA, den centrale ETIAS-enhed og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde de i stk. 4 og 5 nævnte rapporter. Disse oplysninger må ikke være til skade for arbejdsmetoder eller omfatte oplysninger, som afslører de udpegede myndigheders kilder, medarbejdere eller efterforskninger.

7. eu-LISA og den centrale ETIAS-enhed sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at foretage de evalueringer, der er omhandlet i stk. 5.

8. Under overholdelse af bestemmelserne i national ret om offentliggørelse af følsomme oplysninger udarbejder hver medlemsstat og Europol årlige rapporter om nyttevirkningen af adgangen til de oplysninger, der er lagret i det centrale ETIAS-system til retshåndhævelsesformål, som skal omfatte oplysninger og statistikker om følgende:

- a) det nøjagtige formål med søgningen, herunder hvilke typer terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger der var tale om
- b) de rimelige begrundelser for den begrundede mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret er omfattet af denne forordning
- c) antallet af anmodninger om adgang til det centrale ETIAS-system til retshåndhævelsesformål
- d) antallet og karakteren af tilfælde, der har ført til hit
- e) antallet og karakteren af tilfælde, hvor hasteproceduren, der er omhandlet i artikel 51, stk. 4, blev anvendt, herunder de tilfælde, hvor tilfældets hastende karakter ikke blev accepteret ved den efterfølgende kontrol, der gennemførtes af det centrale adgangspunkt.

Der stilles en teknisk løsning til rådighed for medlemsstaterne for at lette indsamling af disse oplysninger i henhold til kapitel X med henblik på at generere de statistikker, der er omhandlet i dette stykke. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter specifikationerne for de tekniske løsninger. Sådanne gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 90, stk. 2.

Artikel 93

Praktisk vejledning

Kommissionen tilgængeliggør i tæt samarbejde med medlemsstaterne og de relevante EU-agenturer en praktisk vejledning, der skal indeholde retningslinjer, henstillinger og bedste praksis for gennemførelsen af denne forordning. Denne praktiske vejledning tager hensyn til relevante eksisterende vejledninger. Kommissionen vedtager den praktiske vejledning i form af en henstilling.

Artikel 94

Ceuta og Melilla

Denne forordning berører ikke de særlige regler for byerne Ceuta og Melilla, som fastsat i erklæringen fra Kongeriget Spanien om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985.

Artikel 95

Finansielt bidrag fra de lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne

I henhold til de relevante bestemmelser i deres associeringsaftaler skal der udvikles ordninger med hensyn til de finansielle bidrag fra de lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne.

Artikel 96

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er gældende fra den dato, der fastsættes af Kommissionen i henhold til artikel 88, med undtagelse af artikel 6, 11, 12, 33, 34, 35, 59, 71, 72, 73, 75-79, 82, 85, 87, 89, 90, 91, artikel 92, stk. 1 og 2, artikel 93 og 95 såvel som bestemmelserne knyttet til de foranstaltninger, der omhandles i artikel 88, stk. 1, litra d), som er gældende fra den 9. oktober 2018.

Bestemmelserne vedrørende søgning i Eurodac anvendes fra den dato, hvor omarbejdningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 ([45](#)) finder anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. september 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand

(1) [EUT C 246 af 28.7.2017, s. 28.](#)

(2) Europa-Parlamentets holdning af 5.7.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.9.2018.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF ([EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.](#))

(4) Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere ([EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.](#))

(5) Domstolens dom af 31. januar 2006, Kommissionen mod Spanien, C-503/03, ECLI:EU:C:2006:74.

(6) Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) ([EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63.](#))

(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ([EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.](#))

(8) [EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.](#)

(9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) ([EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1.](#))

(10) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA ([EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6.](#))

(11) Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne ([EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.](#))

(12) Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. april 2014, Digital Rights Ireland Ltd, forenede sager C-293/12 og C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238.

(13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1](#)).

(14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1](#)).

(15) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89](#)).

(16) [EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1](#).

(17) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ([EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13](#)).

(18) Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ([EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43](#)).

(19) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ([EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20](#)).

(20) [EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36](#).

(21) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne ([EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31](#)).

(22) [EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52](#).

(23) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1](#)).

(24) Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det

Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50](#)).

(25) [EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21](#).

(26) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser ([EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19](#)).

(27) Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde ([EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1](#)).

(28) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ([EUT L 286 af 1.11.2011, s. 1](#)).

(29) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF ([EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143](#)).

(30) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF ([EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1](#)).

(31) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 ([EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20](#)).

(32) [EUT C 162 af 23.5.2017, s. 9](#).

(33) Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser,

og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ([EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1](#)).

(34) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen ([EUT L 405 af 30.12.2006, s. 1](#)).

(35) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014 om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandstatsborgere ([EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1](#)).

(36) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse ([EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21](#)).

(37) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse ([EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60](#)).

(38) Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer ([EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1](#)).

(39) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) ([EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4](#)).

(40) Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 ([EFT L 187 af 10.7.2001, s. 45](#)).

(41) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold ([EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98](#)).

(42) Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne ([EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27](#)).

(43) [EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1](#).

(44) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ([EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1](#)).

(45) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til

afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ([EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1](#)).

BILAG

Liste over strafbare handlinger, jf. artikel 17, stk. 4, litra a)

1. Terrorhandling.
 2. Deltagelse i en kriminel organisation.
 3. Menneskehandel.
 4. Seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.
 5. Ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer.
 6. Ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer.
 7. Korruption.
 8. Svig, herunder rettet mod Unionens finansielle interesser.
 9. Hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold og falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen.
 10. IT-kriminalitet/cyberkriminalitet.
 11. Miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter.
 12. Menneskesmugling.
 13. Forsætlig manddrab, grov legemsbeskadigelse.
 14. Ulovlig handel med menneskeorganer og -væv.
 15. Bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning.
 16. Organiseret eller væbnet røveri.
 17. Ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande.
 18. Efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter.
 19. Forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter.
 20. Ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.
 21. Ulovlig handel med nukleare eller radioaktive materialer.
 22. Voldtægt.
 23. Strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols kompetence.
 24. Skibs- eller flykapring.
 25. Sabotage.
 26. Handel med stjalne motorkøretøjer.
 27. Industrispionage.
 28. Brandstiftelse.
 29. Racisme og fremmedhad.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/2226

af 30. november 2017

om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d), og artikel 87, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [\(1\)](#),

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure [\(2\)](#), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin meddelelse af 13. februar 2008 med titlen »Forberedelse af de kommende faser af grænseforvaltningen i EU« redegjorde Kommissionen for behovet for som en del af Unionens strategi for integreret grænseforvaltning at oprette et ind- og udrejsesystem, som elektronisk registrerer, hvornår og hvor tredjelandstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område, ind- og udrejser, og som beregner varigheden af deres tilladte ophold.
- (2) På Det Europæiske Råds møde den 19. og 20. juni 2008 blev vigtigheden af at fortsætte arbejdet med at udvikle Unionens strategi for integreret grænseforvaltning fremhævet, herunder bedre udnyttelse af moderne teknologi til at forbedre forvaltningen af de ydre grænser.
- (3) I sin meddelelse af 10. juni 2009 med titlen »Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste« slog Kommissionen til lyd for at oprette et elektronisk system til registrering af indrejser til og udrejser fra medlemsstaternes område ved de ydre grænser for at sikre en mere effektiv forvaltning af adgangen til dette område.
- (4) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde den 23. og 24. juni 2011 til, at arbejdet med »intelligente grænser« hurtigt blev fremmet. Kommissionen offentliggjorde den 25.

oktober 2011 en meddelelse med titlen »Intelligente grænser — valgmuligheder og vejen videre frem«.

- (5) Det Europæiske Råd understregede i sine strategiske retningslinjer, der blev vedtaget i juni 2014, at Schengenområdet, som gør det muligt for folk at rejse uden kontrol ved de indre grænser, og det stigende antal personer, der rejser til Unionen, kræver en effektiv forvaltning af Unionens fælles ydre grænser for at sikre et højt beskyttelsesniveau. Det understregede også, at Unionen skal mobilisere alle de redskaber, den har til sin rådighed, for at støtte medlemsstaterne i deres opgave, og at den integrerede grænseforvaltning af de ydre grænser med henblik herpå bør moderniseres på en omkostningseffektiv måde for at sikre intelligent grænseforvaltning med bl.a. et ind- og udrejsesystem og støttes af det nye agentur for store IT-systemer (eu-LISA).
- (6) I sin meddelelse af 13. maj 2015 med titlen »En europæisk dagsorden for migration« anførte Kommissionen, at der med initiativet »intelligente grænser« indledes en ny fase, som sigter mod at øge effektiviteten ved grænsepassage ved at lette passagen for det store flertal af bona fide-rejsende fra tredjelande og samtidig styrke kampen mod irregulær migration ved at oprette et register over alle tredjelandsstatsborgeres grænsepassager under fuld hensyntagen til proportionalitetsprincippet.
- (7) Med henblik på yderligere at forbedre forvaltningen af de ydre grænser og navnlig for at kontrollere overholdelsen af bestemmelserne om det tilladte ophold på medlemsstaternes område bør der oprettes et ind- og udrejsesystem, der elektronisk registrerer, hvornår og hvor tredjelandsstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område, ind- og udrejser, og som beregner, hvor længe de har tilladelse til at blive. Det bør erstatte den forpligtelse til at stemple tredjelandsstatsborgeres pas, der gælder for alle medlemsstater.
- (8) Det er nødvendigt at specificere målene for ind- og udrejsesystemet, de kategorier af oplysninger, der skal registreres i ind- og udrejsesystemet, de formål, som oplysningerne skal bruges til, kriterierne for registrering af oplysningerne, hvilke myndigheder der skal have adgang til oplysningerne, yderligere regler for databehandling og beskyttelse af personoplysninger samt ind- og udrejsesystemets tekniske arkitektur, bestemmelser om dets drift og brug og dets interoperabilitet med andre informationssystemer. Det er også nødvendigt at fastlægge ansvarsområder for ind- og udrejsesystemet.
- (9) Ind- og udrejsesystemet bør finde anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område. Det bør også finde anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der er nægtet indrejse med henblik på et kortvarigt ophold.
- (10) Ind- og udrejsesystemet bør anvendes ved de ydre grænser i de medlemsstater, der anvender Schengenreglerne fuldt ud. Det er ønskeligt, at medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, anvender det i dets helhed ved starten af anvendelsen af ind- og udrejsesystemet. Hvis det imidlertid ikke er muligt at ophæve kontrollen ved de indre grænser inden ind- og udrejsesystemets idriftsættelse, er det nødvendigt at præcisere betingelserne for anvendelse af ind- og udrejsesystemet for de medlemsstater, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, og fastsætte bestemmelser for anvendelse og brug af ind- og udrejsesystemet ved de indre grænser, hvor kontrollen endnu ikke er ophævet.

Hvad angår betingelserne for anvendelse af ind- og udrejsesystemet bør ind- og udrejsesystemet anvendes ved de ydre grænser i de medlemsstater, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men som allerede har fuldført verifikationen i overensstemmelse med den gældende Schengenevalueringsprocedure med positivt resultat, og som har fået passiv adgang til visuminformationssystemet (VIS), der blev

oprettet ved Rådets beslutning 2004/512/EF (3), med henblik på anvendelse af ind- og udrejsesystemet, og for hvilke Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet (SIS), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 (4), er trådt i kraft i overensstemmelse med den relevante tiltrædelsesakt. For så vidt angår bestemmelserne om anvendelse og brug af ind- og udrejsesystemet i de medlemsstater, der opfylder disse betingelser, bør ind- og udrejsesystemet anvendes ved alle indre grænser i de medlemsstater, hvor kontrollen endnu ikke er blevet ophævet. Særlige bestemmelser om anvendelse og brug af ind- og udrejsesystemet ved disse grænser bør dog finde anvendelse for at mindske ind- og udrejsekontrolprocessens indvirkning ved sådanne grænser, uden at det påvirker sikkerhedsniveauet og at ind- og udrejsesystemets fungerer efter hensigten, og uden at det berører de øvrige forpligtelser med hensyn til ind- og udrejsekontrol i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 (5).

- (11) Varigheden af tredjelandsstatsborgeres tilladte ophold på medlemsstaternes område med henblik på denne forordning følger af de gældende Schengenregler.
- (12) Ind- og udrejsesystemet bør indeholde en automatisk beregningsmekanisme. Den automatiske beregningsmekanisme bør tage hensyn til ophold på området for de medlemsstater, der anvender ind- og udrejsesystemet, med henblik på beregning af, om den samlede grænse på 90 dage inden for en periode på 180 dage er overskredet. Der bør tages hensyn til eventuelle forlængelser af tilladt ophold i forbindelse med beregning af denne samlede grænse ved tredjelandsstatsborgerens næste indrejse på medlemsstaternes område. Ophold på området for medlemsstater, der endnu ikke anvender ind- og udrejsesystemet, bør beregnes separat på grundlag af stempler i tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter.
- (13) Den automatiske beregningsmekanisme bør kun tage hensyn til ophold på området for medlemsstater, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men som anvender ind- og udrejsesystemet, med henblik på at verificere overholdelsen af den samlede grænse på 90 dage inden for enhver periode på 180 dage og med henblik på at verificere gyldighedsperioden for et Schengenvisum til kortvarigt ophold. Den automatiske beregningsmekanisme bør ikke beregne varigheden af et ophold som tilladt af et nationalt visum til kortvarigt ophold, der er udstedt af en medlemsstat, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men anvender ind- og udrejsesystemet. Når varigheden af et ophold som tilladt af et Schengenvisum til kortvarigt ophold beregnes, bør den automatiske beregningsmekanisme ikke tage hensyn til ophold på området for medlemsstater, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men som anvender ind- og udrejsesystemet.
- (14) Der bør fastlægges præcise regler for ansvaret for udvikling og drift af ind- og udrejsesystemet og medlemsstaternes ansvar for deres tilslutning til ind- og udrejsesystemet. Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 (6), bør være ansvarligt for udvikling og operationel forvaltning af et centraliseret ind- og udrejsesystem i overensstemmelse med nærværende forordning. Forordning (EU) nr. 1077/2011 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (15) Målene for ind- og udrejsesystemet bør være at forbedre forvaltningen af de ydre grænser, forhindre irregulær immigration og lette forvaltningen af migrationsstrømme. Ind- og udrejsesystemet bør navnlig, og når det er relevant, bidrage til identifikation af personer, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for det tilladte opholds varighed på medlemsstaternes område. Desuden bør ind- og udrejsesystemet

bidrage til forebyggelsen, afsløringen og efterforskningen af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

- (16) Ind- og udrejsesystemet bør bestå af et centralt system (ind- og udrejsesystemets centrale system), der omfatter en central digital database med biometriske og alfanumeriske oplysninger, en national ensartet grænseflade i hver medlemsstat, en sikker kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale visuminformationssystem (VIS' centrale system) samt en sikker og krypteret kommunikationsinfrastruktur mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og de nationale ensartede grænseflader. Hver medlemsstat bør tilslutte sine nationale grænseinfrastrukturer til den nationale ensartede grænseflade på en sikker måde. Med henblik på generering af statistik og rapportering bør der etableres et dataregister på centralt plan. For at gøre det muligt for tredjelandsstatsborgere på ethvert tidspunkt at kontrollere det resterende tilladte ophold bør der udvikles en webtjeneste. Webtjenesten bør også gøre det muligt for transportvirksomheder at kontrollere om tredjelandsstatsborgere, der er indehavere af et visum til kortvarigt ophold til én eller to indrejser, allerede har brugt det antal indrejser, der er tilladt ifølge deres visum. Relevante interessenter bør høres under udviklingen af denne webtjeneste. Ved fastlæggelsen af de tekniske specifikationer for transportvirksomheders adgang til webtjenesten bør indvirkningen på rejsetrafikken og transportvirksomhederne så vidt muligt begrænses. Med henblik herpå bør passende integration med relevante systemer overvejes.
- (17) Der bør skabes interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet og VIS i form af en direkte kommunikationskanal mellem VIS' centrale system og ind- og udrejsesystemets centrale system for at gøre det muligt for de grænsemyndigheder, der bruger ind- og udrejsesystemet, at søge i VIS for at hente visumrelaterede oplysninger med henblik på at oprette eller ajourføre ind- og udrejseregistreringer eller registreringer af nægtelse af indrejse, at gøre det muligt for grænsemyndighederne at kontrollere gyldigheden af visa og visumindehaverens identitet ved at søge på fingeraftryk direkte i VIS ved de grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes samt at gøre det muligt for grænsemyndighederne at verificere identiteten på tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for visumpligten, i VIS ved hjælp af fingeraftryk. Interoperabilitet bør også gøre det muligt for de grænsemyndigheder og visummyndigheder, der bruger VIS, at søge direkte i ind- og udrejsesystemet fra VIS med henblik på at behandle visumansøgninger og at træffe afgørelser vedrørende disse ansøgninger og at gøre det muligt for myndighederne at ajourføre visumrelaterede oplysninger i ind- og udrejsesystemet, i tilfælde af at et visum bliver annulleret, inddraget eller forlænget. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 [\(7\)](#) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. Indhentningen af visumrelaterede oplysninger fra VIS, import heraf til ind- og udrejsesystemet og opdateringen af oplysninger fra VIS i ind- og udrejsesystemet bør være en automatisk proces, så snart den pågældende operation iværksættes af den berørte myndighed. Princippet om formålsbegrænsning bør overholdes, når der skabes interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet og VIS.
- (18) Denne forordning bør fastlægge, hvilke myndigheder i medlemsstaterne der kan få tilladelse til at få adgang til ind- og udrejsesystemet for at registrere, ændre, slette eller indhente oplysninger med henblik på ind- og udrejsesystemets specifikke formål og i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan udføre deres opgaver.
- (19) Enhver behandling af oplysninger i ind- og udrejsesystemet bør stå i et rimeligt forhold til de forfulgte mål og være nødvendig for, at de kompetente myndigheder kan udføre deres opgaver. Ved anvendelsen af ind- og udrejsesystemet bør de kompetente myndigheder sikre, at den menneskelige værdighed og integritet for de personer, hvorom

der anmodes om oplysninger, respekteres, og de bør ikke forskelsbehandle personer på grundlag af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

- (20) Alfanumeriske oplysninger og biometriske oplysninger bør primært registreres og behandles i ind- og udrejsesystemet med henblik på at forbedre forvaltningen af de ydre grænser, forhindre irregulær immigration og lette forvaltningen af migrationsstrømme. Det bør endvidere kun i henhold til de betingelser, der er fastlagt i denne forordning, være muligt at få adgang til personoplysninger i ind- og udrejsesystemet for at bidrage til forebyggelsen, afsløringen og efterforskningen af terrorhandlinger og af andre alvorlige strafbare handlinger. Brug af biometri er trods indvirkningen heraf på privatlivets fred for rejsende berettiget af to grunde. For det første er biometri en pålidelig metode til identifikation af tredjelandstatsborgere, som befinder sig på medlemsstaternes område, men som ikke er i besiddelse af rejsedokumenter eller nogen anden form for identifikation, en almindelig situation i forbindelse med irregulære migranter. For det andet muliggør biometri en mere pålidelig sammenligning af ind- og udrejseoplysninger for bona fide-rejsende. Anvendelsen af ansigtsbilleder i kombination med fingeraftryksoplysninger gør det muligt at reducere det samlede antal af fingeraftryk, som skal registreres, samtidig med at der opnås samme resultat med hensyn til nøjagtigheden af identifikationen.
- (21) Der bør registreres fire fingeraftryk pr. tredjelandstatsborger, der er fritaget for visumpligt, i ind- og udrejsesystemet, hvis det er fysisk muligt, for at gøre det muligt at foretage præcis verifikation og identifikation, hvorved det sikres, at tredjelandstatsborgeren ikke allerede er registreret under en anden identitet eller med et andet rejsedokument, og for at garantere, at der er tilstrækkelige oplysninger til rådighed for at sikre, at målene for ind- og udrejsesystemet opnås i alle tilfælde. Fingeraftryk for tredjelandstatsborgere, der har visum, bør kontrolleres i VIS. Ansigtsbillede af både tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, og tredjelandstatsborgere, der har visum, bør registreres i ind- og udrejsesystemet. Fingeraftryk eller ansigtsbilleder bør bruges som en biometrisk identifikator til verifikation af identiteten af tredjelandstatsborgere, som tidligere er registreret i ind- og udrejsesystemet, så længe deres individuelle sagsmapper ikke er blevet slettet. For at tage hensyn til de særlige karakteristika ved hvert grænseovergangssted og de forskellige slags grænser bør de nationale myndigheder for hvert grænseovergangssted fastlægge, om fingeraftryk eller ansigtsbillede skal anvendes som den væsentligste biometriske identifikator i forbindelse med foretagelse af den krævede verifikation.
- (22) I forbindelse med bekæmpelse af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger er de udpegede myndigheder nødt til at råde over helt aktuelle oplysninger, for at de kan udføre deres opgaver. Adgang til oplysninger fra VIS med henblik på retshåndhævelsesformål har allerede vist sig nyttig i forbindelse med identifikation af personer, der led en voldsom død, eller som hjælp for efterforskere til at gøre væsentlige fremskridt i sager om menneskehandel, terrorisme og ulovlig narkotikahandel. Adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet er nødvendig med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 [\(8\)](#), eller andre alvorlige strafbare handlinger, jf. Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA [\(9\)](#). Det bør være muligt at anvende oplysninger i ind- og udrejsesystemet til verifikation af identitet både i tilfælde, hvor tredjelandstatsborgeren har ødelagt sine dokumenter, og hvor de udpegede myndigheder efterforsker en forbrydelse gennem brug af fingeraftryk eller ansigtsbilleder og ønsker at fastslå en identitet. Det bør også være muligt at anvende sådanne oplysninger som et værktøj til at

tilvejebringe beviser ved at spore rejseruter for en person, der mistænkes for at have begået en forbrydelse, eller for et offer for en forbrydelse. Oplysninger i ind- og udrejsesystemet bør derfor være til rådighed for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (»Europol«), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 [\(10\)](#), med forbehold af betingelserne og begrænsningerne i nærværende forordning.

Betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger bør gøre det muligt for medlemsstaternes udpegede myndigheder at behandle sager, hvor mistænkte anvender flere identiteter. Med henblik herpå bør adgang til ind- og udrejsesystemet ikke forhindres, hvor et søgeresultat opnås i forbindelse med søgning i en relevant database, inden ind- og udrejsesystemet tilgås. Med henblik på retshåndhævelse og for at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger bør en søgning i ind- og udrejsesystemets database anses for at være forholdsmæssig, hvis der foreligger et tungtvejende hensyn til den offentlige sikkerhed. Enhver søgning skal være behørigt begrundet og stå i forhold til formålet.

- (23) Kun de udpegede myndigheder, der har ansvaret for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, for hvilke medlemsstaterne kan sikre, at alle bestemmelserne i denne forordning og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 [\(11\)](#) finder anvendelse, og for hvilke de nævnte bestemmelsers korrekte anvendelse kan verificeres af de kompetente myndigheder, herunder den tilsynsmyndighed, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/680, bør have ret til at søge i oplysninger i ind- og udrejsesystemet.
- (24) Europol spiller en central rolle med hensyn til samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder på området efterforskning af kriminalitet på tværs af grænserne ved at støtte forebyggelse, udføre analyser og foretage efterforskning af kriminalitet på EU-plan. Europol bør derfor også have adgang til ind- og udrejsesystemet inden for rammerne af sine opgaver og i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør føre tilsyn med Europols behandling af personoplysninger og sikre fuld overholdelse af gældende databeskyttelsesregler.
- (25) Adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger udgør et indgreb i de grundlæggende rettigheder, hvad angår respekt for enkeltpersoners privatliv og beskyttelse af personoplysninger for personer, hvis personoplysninger behandles i ind- og udrejsesystemet. Et sådant indgreb skal ske i henhold til lovgivningen, som skal være formuleret tilstrækkelig præcist til, at enkeltpersoner kan indrette deres adfærd herefter, at enkeltpersoner beskyttes mod vilkårlighed og at omfanget af det skøn, der indrømmes de kompetente myndigheder, og hvordan de skal udøve dette skøn, angives med tilstrækkelig klarhed. Ethvert indgreb i disse grundlæggende rettigheder skal endvidere være begrænset til, hvad der i et demokratisk samfund er nødvendigt for at beskytte en legitim og forholdsmæssig interesse, og skal stå i et rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.
- (26) Sammenligninger af oplysninger på grundlag af et fingeraftryksspor, der kan findes på et gerningssted (»latent fingeraftryk«), er af afgørende betydning inden for politisamarbejde. Muligheden for at sammenligne et latent fingeraftryk med de fingeraftryksoplysninger, der er lagret i ind- og udrejsesystemet, i de tilfælde, hvor der er rimelig grund til at antage, at gerningsmanden eller offeret kan være registreret i ind- og udrejsesystemet, er nødvendig, for at de udpegede myndigheder i medlemsstaterne kan

forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, hvor for eksempel det eneste bevis på et gerningssted udgøres af latente fingeraftryk.

- (27) Det er nødvendigt at udpege de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt de centrale adgangspunkter, hvorigennem anmodninger om adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet skal indgives, og at føre en liste over operative enheder inden for de udpegede myndigheder, som er bemyndigede til at anmode om en sådan adgang til de specifikke formål forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller af andre alvorlige strafbare handlinger.
- (28) Anmodninger om adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet bør fremsættes af de operative enheder inden for de udpegede myndigheder til det centrale adgangspunkt og bør være behørigt begrundede. Operative enheder inden for de udpegede myndigheder, der er bemyndiget til at anmode om adgang til ind- og udrejsesystemets oplysninger, bør ikke fungere som kontrolmyndighed. Det centrale adgangspunkt bør være et organ eller en enhed, som i henhold til national ret udøver offentlig myndighed, og bør gennem sit personales kvalitet og omfang være i stand til effektivt at kontrollere, om betingelserne for at anmode om adgang til ind- og udrejsesystemet er opfyldt i hvert tilfælde. De centrale adgangspunkter bør handle uafhængigt af de udpegede myndigheder og være ansvarlige for på uafhængig vis at sikre streng opfyldelse af adgangsbetingelserne i denne forordning. I et hastetilfælde, hvor det er nødvendigt hurtigt at få adgang til oplysninger for at kunne reagere på en specifik og reel trussel i forbindelse med terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, bør det centrale adgangspunkt kunne behandle anmodninger omgående og foretage kontrol bagefter.
- (29) For at beskytte personoplysninger og udelukke systematiske søgninger bør behandling af oplysninger i ind- og udrejsesystemet kun finde sted i særlige tilfælde, og når det er nødvendigt med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. De udpegede myndigheder og Europol bør kun anmode om adgang til ind- og udrejsesystemet, når de har rimelig grund til at tro, at en sådan adgang vil tilvejebringe oplysninger, der i væsentlig grad vil kunne hjælpe dem med at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
- (30) Derudover bør adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på identifikation af ukendte mistænkte, gerningsmænd eller ofre for terrorhandlinger eller andre alvorlige lovovertrædelser kun tillades på den betingelse, at der er foretaget søgninger i medlemsstaternes nationale databaser, og at søgningen ved hjælp af de elektroniske fingeraftryksidentifikationssystemer i alle øvrige medlemsstater, jf. Rådets afgørelse 2008/615/RIA [\(12\)](#), er fuldt ud gennemført, eller at søgningen ikke er blevet fuldt ud gennemført senest to dage efter at være blevet iværksat.
- (31) Med henblik på effektiv sammenligning og udveksling af personoplysninger bør medlemsstaterne fuldt ud gennemføre og anvende de eksisterende internationale aftaler såvel som gældende EU-ret vedrørende udveksling af personoplysninger, navnlig afgørelse 2008/615/RIA.
- (32) De personoplysninger, der lagres i ind- og udrejsesystemet, bør ikke lagres længere, end hvad der er strengt nødvendigt i forhold til de formål, hvortil oplysningerne behandles. Det er tilstrækkeligt at lagre oplysninger vedrørende tredjelandsstatsborgere, der har overholdt den maksimale varighed af det tilladte ophold, i ind- og udrejsesystemet i tre år med henblik på grænseforvaltning for at undgå, at tredjelandsstatsborgere skal genregistreres i ind- og udrejsesystemet før udløbet af dette tidsrum. Denne treårige datalagringsperiode vil reducere behovet for hyppige genregistreringer og vil være til gavn for alle rejsende, idet både den gennemsnitlige tid, der medgår til grænsepassage, og

ventetiden ved grænseovergangsstederne vil blive reduceret. Selv for en rejsende, der kun én gang rejser ind på medlemsstaternes område, vil det forhold, at andre rejsende, der allerede er registreret i ind- og udrejsesystemet, ikke skal genregistreres før udløbet af den treårige datalagringsperiode, reducere ventetiden ved grænseovergangsstedet. Denne treårige datalagringsperiode er også nødvendig for at lette og fremskynde grænsepassager, herunder ved brug af automatiske systemer og selvbetjeningsystemer. Det er også passende at fastsætte en treårige datalagringsperiode for tredjelandstatsborgere, der er nægtet indrejse med henblik på kortvarigt ophold. For så vidt angår tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF [\(13\)](#) finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som ikke har et opholdskort, jf. direktiv 2004/38/EF, er det passende at lagre hver kombineret ind- og udrejseregistrering i højst et år efter datoen for den udrejse fra medlemsstaternes område, der er knyttet til den pågældende registrering. Ved udløbet af den relevante datalagringsperiode bør oplysningerne slettes automatisk.

- (33) Det er nødvendigt at lagre oplysninger vedrørende tredjelandstatsborgere, der ikke er udrejst fra medlemsstatens område inden udløbet af det tilladte ophold, i fem år for at understøtte identifikations- og tilbagesendelsesproceduren. Disse oplysninger bør slettes automatisk efter perioden på fem år, medmindre der er grund til at slette dem tidligere.
- (34) Det er nødvendigt at lagre personoplysninger vedrørende tredjelandstatsborgere, som har overholdt varigheden af det tilladte ophold, og vedrørende tredjelandstatsborgere, der er blevet nægtet indrejse med henblik på et kortvarigt ophold, i tre år og at lagre personoplysninger vedrørende tredjelandstatsborgere, der ikke er udrejst fra medlemsstatens område inden udløbet af det tilladte ophold, i fem år for, at grænsevagten har mulighed for at foretage den nødvendige risikoanalyse, der kræves ifølge forordning (EU) 2016/399, før den rejsende får lov til at rejse ind på medlemsstaternes område. Behandling af visumansøgninger i konsulære repræsentationer kræver også, at ansøgeres rejsehistorik analyseres for at vurdere brugen af tidligere visa og om betingelserne for ophold er blevet overholdt. Ophøret af passtempling skal erstattes af søgning i ind- og udrejsesystemet. Den rejsehistorik, der er til rådighed i ind- og udrejsesystemet, bør derfor dække et tidsrum, der er tilstrækkelig langt med henblik på visumudstedelse.

Under udførelse af risikoanalysen ved grænsen og under behandlingen af visumansøgninger bør rejsehistorikken for tredjelandstatsborgere kontrolleres for at fastslå, om vedkommende tidligere har overskredet den maksimale varighed af et godkendt ophold. Det er derfor nødvendigt at sikre den længere datalagringsperiode på fem år for personoplysninger vedrørende tredjelandstatsborgere, der ikke er udrejst fra medlemsstatens område inden udløbet af det tilladte ophold, end for personoplysninger vedrørende tredjelandstatsborgere, som har brugt ind- og udrejsesystemet på lovlig vis, og vedrørende tredjelandstatsborgere, der er nægtet indrejse med henblik på et kortvarigt ophold.

- (35) Der bør fastlægges regler for medlemsstaternes erstatningsansvar for tab, der opstår som følge af overtrædelse af denne forordning.
- (36) Uden at dette berører de mere specifikke regler i nærværende forordning, bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 [\(14\)](#) finde anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning, medmindre sådan behandling foretages af medlemsstaternes udpegede myndigheder eller centrale adgangspunkter med henblik på at forebygge, efterforske eller afsløre terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.

- (37) Uden at det berører de mere specifikke regler i nærværende forordning, bør de nationale love og administrative bestemmelser, der vedtages i henhold til direktiv (EU) 2016/680, finde anvendelse på behandling af personoplysninger hos de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med henblik på at forebygge, efterforske eller afsløre terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger i henhold til denne forordning.
- (38) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 [\(15\)](#) bør finde anvendelse på EU-institutionernes og -organernes aktiviteter, når de udfører deres opgaver som ansvarlige for den operationelle forvaltning af ind- og udrejsesystemet.
- (39) Personoplysninger, som en medlemsstat har modtaget i henhold til denne forordning, bør ikke overføres eller stilles til rådighed for noget tredjeland, nogen international organisation eller nogen privat enhed etableret i eller uden for Unionen. Som en undtagelse til denne regel bør det dog være muligt at overføre sådanne personoplysninger til et tredjeland eller til en international organisation, hvor en sådan overførsel er underlagt strenge betingelser og er nødvendig i konkrete tilfælde for at bidrage til identifikationen af en tredjelandsstatsborger i forbindelse med tilbagesendelse af den pågældende. I mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet ved hjælp af en gennemførelsesretsakt i henhold til forordning (EU) 2016/679 eller af passende beskyttelsesforanstaltninger for overførsler i henhold til nævnte forordning bør det udelukkende, hvis det er nødvendigt af hensyn til vigtige samfundsinteresser, jf. nævnte forordning, være muligt med henblik på tilbagesendelse undtagelsesvis at overføre oplysninger i ind- og udrejsesystemet til et tredjeland eller en international organisation.
- (40) Det bør også være muligt at overføre personoplysninger, som medlemsstater har modtaget i henhold til denne forordning, til et tredjeland i et ekstraordinært hastetilfælde, hvor der er en overhængende fare i tilknytning til en terrorhandling, eller hvor der er en overhængende fare for en persons liv, og denne fare er knyttet til en alvorlig strafbar handling. En overhængende fare for en persons liv bør forstås som en fare knyttet til en alvorlig strafbar handling begået mod vedkommende, såsom grov legemsbeskadigelse, ulovlig handel med menneskeorganer og -væv, bortførelse, ulovlig frihedsberøvelse og gidseltagning, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi samt voldtægt. Sådanne oplysninger bør kun overføres til et tredjeland, hvis der sikres gensidig videregivelse af oplysninger om ind- og udrejseregistreringer, som det anmodende tredjeland er i besiddelse af, til de medlemsstater, der anvender ind- og udrejsesystemet. Det bør være muligt for de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvis udpegede myndigheder har adgang til ind- og udrejsesystemet i henhold til denne forordning, at overføre oplysninger i ind- og udrejsesystemet til medlemsstater, der ikke anvender ind- og udrejsesystemet, og til medlemsstater, på hvilke denne forordning ikke finder anvendelse. En sådan videregivelse af oplysninger bør være omfattet af en behørigt begrundet anmodning og begrænset til de tilfælde, hvor det er nødvendigt med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling. Det bør være muligt for en medlemsstat, der anvender ind- og udrejsesystemet, kun at videregive sådanne oplysninger, hvis der sikres gensidig videregivelse af oplysninger om ind- og udrejseregistreringer, som den anmodende medlemsstat er i besiddelse af, til de medlemsstater, der anvender ind- og udrejsesystemet. Direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse på enhver efterfølgende behandling af oplysninger fra ind- og udrejsesystemet.
- (41) I hver medlemsstat bør de tilsynsmyndigheder, som er oprettet i henhold til forordning (EU) 2016/679, kontrollere, at medlemsstaternes behandling af personoplysninger er lovlig, mens Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør kontrollere EU-institutionernes og -organernes aktiviteter i forbindelse med behandlingen af

- personoplysninger. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og tilsynsmyndighederne bør samarbejde om tilsynet med ind- og udrejsesystemet.
- (42) I hvert medlemsstat bør de tilsynsmyndigheder, der er oprettet i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/680, overvåge lovligheden af medlemsstaternes behandling af personoplysninger med henblik på retshåndhævelse.
- (43) I tillæg til bestemmelserne om de oplysninger, der skal forelægges i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679, bør tredjelandsstatsborgere, hvis oplysninger skal registreres i ind- og udrejsesystemet, gives passende information i forbindelse med registrering af disse oplysninger. Denne information skal stilles til rådighed af medlemsstaterne skriftligt ved hjælp af relevante midler, herunder i form af foldere, plakater eller ethvert andet passende elektronisk middel.
- (44) For at sikre et effektivt tilsyn med anvendelsen af denne forordning bør denne forordning regelmæssigt evalueres.
- (45) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre, at de gennemføres.
- (46) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelse af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 [\(16\)](#).
- (47) Målene for denne forordning, nemlig at oprette ind- og udrejsesystemet og indføre fælles forpligtelser, betingelser og procedurer for brug af oplysninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (48) Efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet bør konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser [\(17\)](#) (»konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen«) ændres for så vidt angår bilaterale aftaler, som er indgået af medlemsstaterne, og den tilladte varighed af ophold ud over 90 dage inden for en periode på 180 dage for tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for visumpligt. Den generelle vurdering af ind- og udrejsesystemet, som Kommissionen foretager, bør omfatte en vurdering af anvendelsen af medlemsstaternes bilaterale aftaler. Det bør være muligt for Kommissionen i den første evalueringsrapport at fremlægge valgmuligheder med henblik på at udfase sådanne bilaterale aftaler og erstatte dem af et EU-instrument.
- (49) De forventede omkostninger ved ind- og udrejsesystemet er lavere end det budget, der er øremærket til intelligente grænser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 [\(18\)](#). Efter vedtagelsen af nærværende forordning bør Kommissionen følgelig ved hjælp af en delegeret retsakt i medfør af forordning (EU) nr. 515/2014 omfordele det beløb, der for øjeblikket er afsat til udvikling af IT-systemer som støtte for forvaltningen af migrationsstrømme på tværs af de ydre grænser.
- (50) Denne forordning berører ikke anvendelsen af direktiv 2004/38/EF.
- (51) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om,

hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

- (52) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF [\(19\)](#); Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (53) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF [\(20\)](#); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (54) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(21\)](#), der henhører under området i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF [\(22\)](#).
- (55) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(23\)](#), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF [\(24\)](#) og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA [\(25\)](#).
- (56) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(26\)](#), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU [\(27\)](#) og med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/349/EU [\(28\)](#).
- (57) For så vidt angår Cypern, Bulgarien, Rumænien og Kroatien udgør de bestemmelser i denne forordning, der henviser til SIS og VIS, bestemmelser, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011 sammenholdt med Rådets afgørelse 2010/365/EU [\(29\)](#), (EU) 2017/733 [\(30\)](#) og (EU) 2017/1908 [\(31\)](#).

Desuden kræver driften af ind- og udrejsesystemet, at der er givet en passiv adgang til VIS, og iværksættelse af alle Schengenreglernes bestemmelser om SIS i overensstemmelse med de relevante rådsafgørelser. Disse betingelser kan først opfyldes, når verifikationen er fuldført i overensstemmelse med den gældende Schengenevalueringsprocedure. Ind- og udrejsesystemet bør derfor kun anvendes af de medlemsstater, der opfylder disse betingelser ved idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet. Medlemsstater, der ikke anvender ind- og udrejsesystemet fra den første idriftsættelse, bør tilkobles ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med proceduren i denne forordning, så snart alle de nævnte betingelser er opfyldt.

- (58) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og har afgivet udtalelse den 21. september 2016.

- (59) Denne forordning fastsætter strenge regler for adgang til ind- og udrejsesystemet såvel som de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for sådan adgang. Det indeholder også regler om enkeltpersoners ret til indsigt, berigtigelse, supplerende, sletning og klageadgang, navnlig retten til domstolsprøvelse og uafhængige offentlige myndigheders tilsyn med behandlingen af oplysningerne. Denne forordning overholder derfor de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til menneskelig værdighed, forbuddet mod slaveri og tvangsarbejde, retten til frihed og sikkerhed, respekten for privatliv og familieliv, beskyttelsen af personoplysninger, retten til ikkeforskelsbehandling, børns rettigheder, ældres rettigheder, integration af mennesker med handicap samt adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol.
- (60) Denne forordning berører ikke de forpligtelser, der følger af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning oprettes et ind- og udrejsesystem til:
 - a) registrering og lagring af dato, tidspunkt og sted for tredjelandsstatsborgeres ind- og udrejse ved passage af de af medlemsstaternes grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes
 - b) beregning af varigheden af sådanne tredjelandsstatsborgeres tilladte ophold
 - c) generering af indberetninger til medlemsstater, når det tilladte ophold er udløbet, og
 - d) registrering og lagring af dato, tid og sted for nægtelse af indrejse for tredjelandsstatsborgere, der er nægtet indrejse med henblik på et kortvarigt ophold, samt den myndighed i den pågældende medlemsstat, der har nægtet indrejse, og begrundelsen herfor.
2. Med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger fastsætter denne forordning også de betingelser, hvorpå medlemsstaters udpegede myndigheder og Europol kan få adgang til at søge i ind- og udrejsesystemet.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på:
 - a) tredjelandsstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold på området for de medlemsstater, der er omfattet af ind- og udrejsekontrol i

overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399, når de passerer de grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, og

b) tredjelandstatsborgere ved indrejse til og udrejse fra medlemsstaternes område, der:

- i) er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og
- ii) ikke er indehaver af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 [\(32\)](#).

2. Denne forordning finder også anvendelse på tredjelandstatsborgere, der er nægtet indrejse på medlemsstaternes område med henblik på et kortvarigt ophold i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2016/399.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

a) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, og som er indehavere af et opholdskort i medfør af dette direktiv, uanset om de ledsager eller slutter sig til den pågældende unionsborger

b) tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en tredjelandstatsborger, uanset om de ledsager eller slutter sig til denne tredjelandstatsborger, såfremt:

i) denne tredjelandstatsborger har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og

ii) disse tredjelandstatsborgere er indehavere af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002

c) andre indehavere af opholdstilladelser, jf. artikel 2, nr. 16), i forordning (EU) 2016/399, end dem, der er omfattet af dette stykkes litra a) og b)

d) tredjelandstatsborgere, som udøver deres ret til mobilitet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU [\(33\)](#) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 [\(34\)](#)

e) indehavere af visa til længerevarende ophold

f) statsborgere i Andorra, Monaco og San Marino og indehavere af et pas, der er udstedt af Vatikanstaten

g) personer eller kategorier af personer, der er fritaget for ind- og udrejsekontrol, eller som er omfattet af særlige regler hvad angår ind- og udrejsekontrol, jf. artikel 6a, stk. 3, litra g), i forordning (EU) 2016/399

h) personer eller kategorier af personer, der er omhandlet i artikel 6a, stk. 3, litra h), i), j) og k), i forordning (EU) 2016/399.

4. Bestemmelserne i denne forordning vedrørende beregning af varigheden af tilladt ophold og generering af indberetninger til medlemsstaterne, når et tilladt ophold er udløbet, finder ikke anvendelse for tredjelandstatsborgere, der:

a) er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og

b)ikke er indehaver af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

1) »ydre grænser«: ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2016/399

2) »indre grænser«: indre grænser som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2016/399

3) »grænsemyndighed«: den grænsevagt, der i overensstemmelse med national ret er udpeget til at foretage ind- og udrejsekontrol som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2016/399

4) »indvandringsmyndighed«: den kompetente myndighed, der i overensstemmelse med national ret er ansvarlig for en eller flere af følgende:

a) på medlemsstaternes område at kontrollere, om betingelserne for indrejse til eller ophold på medlemsstaternes område er opfyldt

b) at undersøge betingelserne for og træffe afgørelser vedrørende tredjelandstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område for så vidt som den pågældende myndighed ikke udgør en »besluttende myndighed« som defineret i artikel 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU [\(35\)](#) og, hvis det er relevant, yde rådgivning i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 [\(36\)](#)

c) tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere til et oprindelsestredjeland eller et transittredjeland

5) »visummyndighed«: visummyndighed som defineret i artikel 4, nr. 3), i forordning (EF) nr. 767/2008

6) »tredjelandstatsborger«: en person, der ikke er unionsborger, jf. artikel 20, stk. 1, i TEUF, med undtagelse af personer, som har ret til fri bevægelighed ligestillet med unionsborgeres ret i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side

7) »rejsedokument«: et pas eller andet tilsvarende dokument, som giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med visum

8) »kortvarigt ophold«: ophold på medlemsstaternes område af højst 90 dages varighed inden for en periode af 180 dage, jf. artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399

9) »visum til kortvarigt ophold«: et visum som defineret i artikel 2, nr. 2), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 [\(37\)](#)

- 10) »nationalt visum til kortvarigt ophold«: en tilladelse udstedt af en medlemsstat, der ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, med henblik på et planlagt ophold på denne medlemsstats område af højst 90 dages varighed inden for en periode på 180 dage
- 11) »tilladt ophold«: det nøjagtige antal dage, som en tredjelandstatsborger lovligt må opholde sig på medlemsstaternes område, regnet fra datoen for indrejse i overensstemmelse med de gældende bestemmelser
- 12) »ansvarlig medlemsstat«: den medlemsstat, som har registreret oplysninger i ind- og udrejsesystemet
- 13) »verifikation«: sammenligning af datasæt for at kontrollere, om en påstået identitet er ægte (kontrol ved sammenligning af to datasæt)
- 14) »identifikation«: fastlæggelse af en persons identitet via en databasesøgning på grundlag af flere datasæt (kontrol ved sammenligning af mange datasæt)
- 15) »alfanumeriske oplysninger«: oplysninger, der er angivet med bogstaver, tal, specialtegn, mellemrum og skilletegn
- 16) »fingeraftryksoplysninger«: oplysninger om de fire fingeraftryk af pegefingern, langfingern, ringfingern og lillefingern fra højre hånd, hvis de findes, og ellers fra venstre hånd
- 17) »ansigtsbillede«: digitale billeder af ansigtet
- 18) »biometriske oplysninger«: fingeraftryksoplysninger og ansigtsbillede
- 19) »person, hvis tilladelse til ophold er udløbet«: en tredjelandstatsborger, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne vedrørende varigheden af dennes tilladte kortvarige ophold på medlemsstaternes område
- 20) »eu-LISA«: Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, som er oprettet ved forordning (EU) nr. 1077/2011
- 21) »tilsynsmyndigheder«: den tilsynsmyndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, og den tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til artikel 41, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/680
- 22) »oplysninger i ind- og udrejsesystemet«: alle oplysninger, der er lagret i ind- og udrejsesystemets centrale system i overensstemmelse med artikel 14 og 16-20
- 23) »retshåndhævelse«: forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
- 24) »terrorhandling«: en lovovertrædelse i henhold til national ret, der svarer til eller er ligestillet med en af de i direktiv (EU) 2017/541 omhandlede lovovertrædelser

25) »alvorlig strafbar handling«: en lovovertrædelse, som svarer til eller er ligestillet med en af de i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA omhandlede lovovertrædelser, hvis de i henhold til national ret kan straffes med frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år

26) »udpeget myndighed«: en myndighed, der i henhold til artikel 29 er udpeget af en medlemsstat som ansvarlig for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger

27) »selvbetjeningssystem«: et selvbetjeningssystem som defineret i artikel 2, nr. 23), i forordning (EU) 2016/399

28) »elektronisk paskontrol«: en elektronisk paskontrol som defineret i artikel 2, nr. 24), i forordning (EU) 2016/399

29) »grad af manglende registrering«: andelen af registreringer med utilstrækkelig kvalitet af den biometriske registrering

30) »falsk positiv identifikationsgrad«: den andel af returnerede match under en biometrisk søgning, som ikke vedrører den pågældende kontrollerede rejsende

31) »falsk negativ identifikationsgrad«: andelen af forpassede match under en biometrisk søgning, selv om den pågældende rejsendes biometriske oplysninger var registreret.

2. De udtryk, der er defineret i artikel 4 i forordning (EU) 2016/679, anvendes i den samme betydning i nærværende forordning, i det omfang personoplysninger behandles af medlemsstaternes myndigheder med henblik på formålene i artikel 6, stk. 1, i nærværende forordning.

3. De udtryk, der er defineret i artikel 3 i direktiv (EU) 2016/680, anvendes i den samme betydning i nærværende forordning, i det omfang personoplysninger behandles af medlemsstaternes myndigheder med henblik på formålene i artikel 6, stk. 2, i nærværende forordning.

Artikel 4

Grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, og brugen af ind- og udrejsesystemet ved disse grænser

1. Ind- og udrejsesystemet anvendes ved de ydre grænser.

2. De medlemsstater, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, indfører ind- og udrejsesystemet ved deres indre grænser med de medlemsstater, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men anvender ind- og udrejsesystemet.

3. De medlemsstater, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, og de medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men anvender ind- og udrejsesystemet, indfører ind- og udrejsesystemet ved deres indre grænser med de medlemsstater, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud og ikke anvender ind- og udrejsesystemet.

4. Medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men anvender ind- og udrejsesystemet, indfører ind- og udrejsesystemet ved deres indre grænser som defineret i artikel 2, nr. 1), litra b) og c), i forordning (EU) 2016/399.

5. Uanset artikel 23, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, og artikel 27 indfører en medlemsstat, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men som anvender ind- og udrejsesystemet, ind- og udrejsesystemet uden biometriske funktioner ved dets indre grænser med en medlemsstat, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men som anvender ind- og udrejsesystemet. Hvis en tredjelandstatsborger endnu ikke er registreret i ind- og udrejsesystemet, oprettes den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle sagsmappe ved disse indre grænser uden registrering af biometriske oplysninger. Biometriske oplysninger tilføjes ved det næste grænseovergangssted, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes med de biometriske funktioner.

Artikel 5

Ind- og udrejsesystemets opbygning

eu-LISA udvikler ind- og udrejsesystemet og sørger for systemets operationelle forvaltning, herunder funktionerne til behandling af biometriske oplysninger, jf. artikel 16, stk. 1, litra d), og artikel 17, stk. 1, litra b) og c), og for at ind- og udrejsesystemet er tilstrækkeligt sikkert.

Artikel 6

Målene med ind- og udrejsesystemet

1. Ved at registrere og lagre oplysninger i ind- og udrejsesystemet og ved at give medlemsstater adgang til sådanne oplysninger, er målene med ind- og udrejsesystemet at:

- a) gøre ind- og udrejsekontrollen mere effektiv ved at beregne og overvåge varigheden af tilladt ophold ved ind- og udrejse for tredjelandstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på et kortvarigt ophold
- b) bidrage til identifikation af tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse til eller kortvarigt ophold på medlemsstaternes område
- c) gøre det muligt at identificere og afsløre personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og gøre det muligt for medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder at træffe passende foranstaltninger
- d) gøre det muligt elektronisk at kontrollere tilfælde af nægtelse af indrejse i ind- og udrejsesystemet
- e) muliggøre automatisering af ind- og udrejsekontrol af tredjelandstatsborgere
- f) give visummyndighederne adgang til oplysninger om lovlig anvendelse af tidligere visa
- g) informere tredjelandstatsborgere om varigheden af deres lovlige ophold
- h) samle statistiske oplysninger om tredjelandstatsborgeres ind- og udrejse og nægtelse af indrejse samt tredjelandstatsborgeres ophold ud over den tilladte varighed med henblik på at forbedre vurderingen af risikoen for, at de overskrider varigheden af tilladt ophold, og at understøtte evidensbaseret politisk EU-beslutningstagning vedrørende migration
- i) bekæmpe identitetssvig og misbrug af rejsedokumenter

2. Ved at give de udpegede myndigheder adgang i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning er målene med ind- og udrejsesystemet at:

- a) bidrage til forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
- b) muliggøre generering af oplysninger til efterforskning vedrørende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, herunder identifikationen af gerningsmænd, mistænke og ofre for disse lovovertrædelser, der har passeret de ydre grænser.

3. Ind- og udrejsesystemet støtter, hvor det er relevant, medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af deres nationale lempelsesprogrammer, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 8d i forordning (EU) 2016/399 med henblik på at lempe grænsepassage for tredjelandstatsborgere, ved at:

- a) give de nationale kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 8d i forordning (EU) 2016/399, adgang til oplysninger om tidligere kortvarigt ophold eller nægtelse af indrejse med henblik på behandling af anmodninger om adgang til nationale lempelsesprogrammer og vedtagelsen af afgørelser som omhandlet i artikel 25 i nærværende forordning
- b) meddele grænsemyndighederne, at der er givet adgang til et nationalt lempelsesprogram.

Artikel 7

Ind- og udrejsesystemets tekniske opbygning

1. Ind- og udrejsesystemet består af:

- a) et centralt system (ind- og udrejsesystemets centrale system)
- b) en national ensartet grænseflade i hver medlemsstat på grundlag af fælles tekniske specifikationer, ens for alle medlemsstater, og som muliggør tilslutning af ind- og udrejsesystemets centrale system til de nationale grænseinfrastrukturer i medlemsstaterne på en sikker måde
- c) en sikker kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system
- d) en kommunikationsinfrastruktur, som skal være sikker og krypteret, mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og de nationale ensartede grænseflader
- e) den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13
- f) det dataregister oprettet på centralt plan, der er omhandlet i artikel 63, stk. 2.

2. eu-LISA hoster ind- og udrejsesystemets centrale system på sine tekniske lokaliteter. Systemet skal have de funktioner, der er anført i denne forordning, i overensstemmelse med betingelserne vedrørende tilgængelighed, kvalitet og hastighed, jf. artikel 37, stk. 3.

3. Uden at dette berører Kommissionens beslutning 2008/602/EF [\(38\)](#), skal visse hardware- og softwarekomponenter i ind- og udrejsesystemets kommunikationsinfrastruktur deles med kommunikationsinfrastrukturen for VIS, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i beslutning 2004/512/EF. Der skal sikres logisk adskillelse af oplysninger i VIS og oplysninger i ind- og udrejsesystemet.

Artikel 8

Interoperabilitet med VIS

1. eu-LISA etablerer en sikker kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system for at muliggøre interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet og VIS. Direkte søgning mellem ind- og udrejsesystemet og VIS skal kun være mulig, hvis der er hjemmel til det i både denne forordning og forordning (EF) nr. 767/2008. Indhentningen af visumrelaterede oplysninger fra VIS, import heraf til ind- og udrejsesystemet og opdateringen af oplysninger fra VIS i ind- og udrejsesystemet skal være en automatisk proces, så snart den pågældende operation iværksættes af den berørte myndighed.

2. Interoperabilitet skal gøre det muligt for de grænsemyndigheder, der bruger ind- og udrejsesystemet, at søge i VIS fra ind- og udrejsesystemet med henblik på:

- a) at hente visumrelaterede oplysninger direkte fra VIS og importere dem til ind- og udrejsesystemet med henblik på at oprette eller ajourføre ind- og udrejseregistreringen eller registreringen af nægtelse af indrejse for en visumindehaver i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 14, 16 og 18 i denne forordning og artikel 18a i forordning (EF) nr. 767/2008
- b) at hente visumrelaterede oplysninger direkte fra VIS og importere dem til ind- og udrejsesystemet med henblik på at ajourføre ind- og udrejseregistreringen i tilfælde af, at et visum er annulleret, inddraget eller forlænget, jf. artikel 19 i denne forordning og artikel 13, 14 og 18a i forordning (EF) nr. 767/2008
- c) at verificere, jf. artikel 23 i denne forordning og artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 767/2008, ægtheden og gyldigheden af et visum, eller om betingelserne for indrejse til medlemsstaternes område i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EU) 2016/399 er opfyldt
- d) at verificere ved de grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, om en tredjelandstatsborger, der er fritaget for visumpligt, tidligere er blevet registreret i VIS, jf. artikel 23 i denne forordning og artikel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008, og
- e) hvis en visumindehavers identitet verificeres ved hjælp af fingeraftryk, at verificere identiteten af en visumindehaver ved at sammenligne visumindehaverens fingeraftryk med de fingeraftryk, der er registreret i VIS, ved de grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, i overensstemmelse med artikel 23 i denne forordning og artikel 18, stk. 6, i forordning (EF) nr. 767/2008.

3. Interoperabilitet skal gøre det muligt for de visummyndigheder, der bruger VIS, at søge i ind- og udrejsesystemet fra VIS med henblik på:

- a) at behandle visumansøgninger og træffe afgørelse vedrørende de pågældende ansøgninger, jf. artikel 24 i denne forordning og artikel 15, stk. 4, i forordning (EF) nr. 767/2008
- b) at behandle ansøgninger om et nationalt visum til kortvarigt ophold og træffe afgørelse vedrørende de pågældende ansøgninger for de medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men anvender ind- og udrejsesystemet
- c) at ajourføre visumrelaterede oplysninger i ind- og udrejseregistreringen i tilfælde af, at et visum er annulleret, inddraget eller forlænget, jf. artikel 19 i denne forordning og artikel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 767/2008.

4. Med henblik på driften af ind- og udrejsesystemets webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13, ajourføres den separate skrivebeskyttede database, der er omhandlet i artikel 13, stk. 5, dagligt af VIS via envejsudtræk af den mindst nødvendige delmængde af VIS-oplysninger.

Artikel 9

Adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på at registrere, ændre, slette og søge oplysninger

1. Adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på at registrere, ændre, slette og søge de i artikel 14 og 16-20 omhandlede oplysninger er udelukkende forbeholdt behørigt bemyndiget personale ved hver medlemsstats nationale myndigheder, som har kompetence med hensyn til de formål, der er fastsat i artikel 23-35. Denne adgang er begrænset til det omfang, der er nødvendigt for udførelsen af de pågældende nationale myndigheders opgaver i overensstemmelse med disse formål, og skal stå i et rimeligt forhold til de forfulgte mål.
2. Hver medlemsstat udpeger med henblik på denne forordning de kompetente nationale myndigheder, som skal være grænsemyndigheder, visummyndigheder og indvandringsmyndigheder. De kompetente nationale myndigheders behørigt bemyndigede personale har adgang til ind- og udrejsesystemet for at registrere, ændre, slette eller søge oplysninger. Hver medlemsstat sender uden forsinkelse eu-LISA en liste over disse myndigheder. Listen skal præcisere, til hvilket formål hver myndighed skal have adgang til de oplysninger, der er lagret i ind- og udrejsesystemet.
3. De myndigheder, der har ret til at søge i eller få adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet, med henblik på at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, udpeges i overensstemmelse med kapitel IV.

Artikel 10

Generelle principper

1. Hver kompetent myndighed, der er bemyndiget til at få adgang til ind- og udrejsesystemet, sikrer, at anvendelsen af ind- og udrejsesystemet er nødvendig, passende og står i et rimeligt forhold til formålet.
2. Hver kompetent myndighed sikrer, at brugen af ind- og udrejsesystemet, herunder optagelse af biometriske oplysninger, er i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder. Navnlig ved optagelse af børns oplysninger skal barnets tarv være et primært hensyn.

Artikel 11

Automatisk beregningsmekanisme og pligt til at informere tredjelandstatsborgere om længden af resterende tilladt ophold

1. Ind- og udrejsesystemet skal indeholde en automatisk beregningsmekanisme, der angiver den maksimale varighed af tilladt ophold for tredjelandstatsborgere, der er registreret i ind- og udrejsesystemet.

Den automatiske beregningsmekanisme finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere, som:

- a) er familiemedlemmer til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og
- b) ikke er indehaver af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002.

2. Den automatiske beregningsmekanisme skal informere de kompetente myndigheder:

- a) i forbindelse med indrejse om den maksimale varighed af tilladt ophold for tredjelandstatsborgere, og hvorvidt antallet af tilladte indrejser for visum til kortvarigt ophold udstedt til én eller to indrejser allerede er udtømt
- b) i forbindelse med kontrol eller verifikation, som foretages på medlemsstaternes område, om tredjelandstatsborgeres resterende tilladte ophold eller varigheden af tredjelandstatsborgeres ophold ud over den tilladte varighed
- c) i forbindelse med udrejse, om tilfælde af tredjelandstatsborgeres ophold ud over den tilladte varighed
- d) i forbindelse med behandling af og afgørelse om ansøgninger om visum til kortvarigt ophold, om den maksimalt resterende varighed af tilladt ophold på grundlag af planlagte indrejsedatoer.

3. Grænsemyndighederne underretter tredjelandstatsborgeren om den maksimale varighed af tilladt ophold, idet der tages hensyn til antallet af indrejser og varigheden af det ophold, der er tilladt ifølge visummet, i overensstemmelse med artikel 8, stk. 9, i forordning (EU) 2016/399. Disse oplysninger skal gives enten af grænsevagten i forbindelse med ind- og udrejsekontrol eller ved hjælp af udstyr, der er installeret ved grænseovergangsstedet, der gør det muligt for tredjelandstatsborgeren at anvende den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 og 2, i nærværende forordning.

4. For tredjelandstatsborgere, som på grundlag af et visum til kortvarigt ophold eller et nationalt visum til kortvarigt ophold opholder sig i en medlemsstat, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men anvender ind- og udrejsesystemet, skal den automatiske beregningsmekanisme ikke angive det tilladte ophold på grundlag af visummet til kortvarigt ophold eller det nationale visum til kortvarigt ophold.

I det i første afsnit omhandlede tilfælde verificerer den automatiske beregningsmekanisme kun:

- a) overholdelse af den samlede grænse på 90 dage inden for en periode på 180 dage, og
- b) for visa til kortvarigt ophold, overholdelse af sådanne visas gyldighedsperiode.

5. Med henblik på at verificere om tredjelandstatsborgere, der er indehavere af visum til kortvarigt ophold til én eller to indrejser, allerede har brugt det antal indrejser, som er tilladt ifølge visummet til kortvarigt ophold, tager den automatiske beregningsmekanisme kun højde for indrejser på området for medlemsstater, der anvender Schengenreglerne fuldt ud. Denne verifikation foretages dog ikke ved indrejse på området for medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men anvender ind- og udrejsesystemet.

6. Den automatiske beregningsmekanisme finder også anvendelse på kortvarige ophold på grundlag af et visum til kortvarigt ophold med begrænset territorial gyldighed, udstedt i

henhold til artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 810/2009. I dette tilfælde tager den automatiske beregningsmekanisme hensyn til det tilladte ophold som fastsat af dette visum, uanset om den pågældende tredjelandstatsborgers samlede ophold overstiger 90 dage inden for en periode på 180 dage.

Artikel 12

Informationsmekanisme

1. Ind- og udrejsesystemet skal indeholde en mekanisme, der automatisk finder frem til ind- og udrejseregistreringer, der ikke omfatter udrejseoplysninger umiddelbart efter den dato, hvor et tilladt ophold er udløbet, og automatisk finder frem til registreringer, hvor den maksimale varighed af tilladt ophold er overskredet.
2. For tredjelandstatsborgere, som passerer en grænse på grundlag af et gyldigt forenklet transitdokument, der er udstedt i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 [\(39\)](#) (FTD), skal ind- og udrejsesystemet indeholde en mekanisme, som automatisk finder frem til ind- og udrejseregistreringer, der ikke omfatter udrejseoplysninger umiddelbart efter det tidspunkt, hvor tilladt ophold er udløbet, og automatisk finder frem til registreringer, hvor den maksimale varighed af tilladt ophold er overskredet.
3. En liste, der genereres af ind- og udrejsesystemet, og som indeholder de i artikel 16 og 17 omhandlede oplysninger om alle personer, der er identificeret som personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, skal være til rådighed for de kompetente nationale myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 9, stk. 2, således at de disse myndigheder kan træffe passende foranstaltninger.

Artikel 13

Webtjeneste

1. For at gøre det muligt for tredjelandstatsborgere på ethvert tidspunkt at verificere den resterende varighed af et tilladt ophold skal en sikret internetadgang til en webtjeneste, der hostes af eu-LISA på dets tekniske lokaliteter, give tredjelandstatsborgere mulighed for at angive de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 16, stk. 1, litra b), sammen med deres påtænkte ind- eller udrejsedatoer eller begge. På grundlag heraf skal webtjenesten give tredjelandstatsborgere et OK/NOT OK-svar såvel som oplysninger om den resterende varighed af det tilladte ophold.
2. Uanset stk. 1 opgiver webtjenesten for et planlagt ophold i en medlemsstat, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men anvender ind- og udrejsesystemet, ikke oplysninger om det tilladte ophold på grundlag af et visum for kortvarigt ophold eller et nationalt visum for kortvarigt ophold.

I det i første afsnit omhandlede tilfælde skal webtjenesten gøre det muligt for tredjelandstatsborgere at verificere overholdelsen af den samlede grænse på 90 dage inden for en periode på 180 dage og modtage oplysninger om den resterende varighed af det tilladte ophold i henhold til den grænse. Disse oplysninger skal gives for ophold inden for den periode på 180 dage, der ligger forud for anvendelsen af webtjenesten eller deres påtænkte ind- eller udrejsedato eller begge.

3. Med henblik på at overholde forpligtelserne i artikel 26, stk. 1, litra b), i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen skal transportvirksomheder bruge webtjenesten til at kontrollere om tredjelandstatsborgere, der er indehavere af et visum til kortvarigt ophold til én eller to indrejser, allerede har brugt det antal indrejser, der er tilladt ifølge visummet. Transportvirksomheder angiver de oplysninger, der er opført i denne forordnings artikel 16, stk. 1, litra a), b) og c). På grundlag heraf giver webtjenesten transportvirksomheder et OK/NOT OK-svar. Transportvirksomheder kan lagre de sendte oplysninger i overensstemmelse med gældende ret. Transportvirksomheder indfører en autentifikationsordning for at sikre, at kun autoriseret personale har adgang til webtjenesten. Det er ikke muligt at anse OK/NOT OK-svaret som en afgørelse om at tillade eller nægte indrejse i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399.

4. Med henblik på at gennemføre artikel 26, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen eller for at bilægge enhver tvist, der måtte opstå i forbindelse med artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen, fører eu-LISA logge over al databehandling udført på webtjenesten af transportvirksomheder. Disse logge skal vise datoen og tidspunktet for hver behandling, de oplysninger, der er anvendt til søgningen, de oplysninger, som webtjenesten har fremsendt, og navnet på den pågældende transportvirksomhed.

Logge skal lagres i to år. Logge skal beskyttes ved hjælp af passende foranstaltninger mod adgang uden bemyndigelse.

5. Webtjenesten skal anvende en separat skrivebeskyttet database, der ajourføres dagligt via envejsudtræk af den mindste nødvendige delmængde af oplysningerne i ind- og udrejsesystemet og VIS. eu-LISA er ansvarlig for webtjenestens sikkerhed, for sikkerheden af de personoplysninger den indeholder, og for processen med at udtrække personoplysningerne ind i den separate skrivebeskyttede database.

6. Webtjenesten skal ikke gøre det muligt for transportvirksomheder at verificere, om tredjelandstatsborgere, der er indehavere af et nationalt visum til kortvarigt ophold til én eller to indrejser, allerede har brugt det antal indrejser, der er tilladt ifølge deres visum.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere regler om betingelserne for drift af webtjenesten og den databeskyttelse og de sikkerhedsregler, der skal gælde for webtjenesten. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68, stk. 2.

KAPITEL II

INDREJSE OG KOMPETENTE MYNDIGHEDERS BRUG AF OPLYSNINGER

Artikel 14

Procedurer for registrering af oplysninger i ind- og udrejsesystemet

1. Grænsemyndigheder verificerer i overensstemmelse med artikel 23, om der tidligere er oprettet en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet for tredjelandstatsborgeren såvel som for pågældendes identitet. Når tredjelandstatsborgere benytter et selvbetjeningsystem

til forudregistreringen af oplysninger eller med henblik på foretagelse af ind- og udrejsekontrol, foretages verifikationen ved hjælp af selvbetjeningssystemet.

2. Hvis der tidligere er oprettet en individuel sagsmappe for tredjelandstatsborgeren, skal grænsemyndigheden om nødvendigt:

- a) ajourføre den individuelle sagsmappe, navnlig de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, 17 og 18, alt efter tilfældet, og
- b) tilføje en indrejseregistrering for hver indrejse og en udrejseregistrering for hver udrejse, jf. artikel 16 og 17, eller i givet fald en registrering af nægtelse af indrejse, jf. artikel 18.

De i dette stykkes første afsnit, litra b), omhandlede registreringer knyttes til den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle sagsmappe.

Når det er relevant, føjes de oplysninger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1, 2, 4 og 5, til den pågældende tredjelandstatsborgers ind- og udrejseregistrering. De rejsedokumenter og identiteter, der lovligt er brugt af en tredjelandstatsborger, tilføjes i tredjelandstatsborgerens individuelle sagsmappe.

Når en individuel sagsmappe tidligere er registreret, og tredjelandstatsborgeren fremviser et gyldigt rejsedokument, der er forskelligt fra det, der tidligere er registreret, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra d), og artikel 17, stk. 1, litra b), også ajourføres i overensstemmelse med artikel 15.

3. Hvis det er nødvendigt at registrere eller ajourføre oplysningerne i ind- og udrejseregistreringen for en visumindehaver, kan grænsemyndighederne fra VIS hente og til ind- og udrejsesystemet importere de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra c)-f), i denne forordning, jf. artikel 8 i denne forordning og artikel 18a i forordning (EF) nr. 767/2008.

4. Hvis en tredjelandstatsborger ikke tidligere er blevet registreret i ind- og udrejsesystemet, opretter grænsemyndigheden en individuel sagsmappe for denne tredjelandstatsborger ved at registrere de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1 og 6, artikel 17, stk. 1, og artikel 18, stk. 1, alt efter tilfældet.

5. Hvis en tredjelandstatsborger bruger et selvbetjeningssystem til forudregistreringen af oplysninger, finder artikel 8a i forordning (EU) 2016/399 anvendelse. I så fald kan tredjelandstatsborgeren forudregistrere oplysningerne i den individuelle sagsmappe eller i givet fald de oplysninger i ind- og udrejseregistreringen, der skal ajourføres. Oplysningerne skal bekræftes af grænsemyndighederne, når en afgørelse om at tillade eller nægte indrejse er blevet truffet i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra c)-f), i nærværende forordning, kan hentes fra VIS og importeres til ind- og udrejsesystemet.

6. Hvis en tredjelandstatsborger bruger et selvbetjeningssystem til foretagelse af ind- og udrejsekontrol, finder artikel 8b i forordning (EU) 2016/399 anvendelse. I så fald foretages den verifikation, der er omhandlet i stk. 1, gennem selvbetjeningssystemet.

7. Hvis en tredjelandstatsborger bruger elektronisk paskontrol ved passage af de ydre grænser eller de indre grænser, hvor kontrollen endnu ikke er blevet ophævet, finder artikel

8b i forordning (EU) 2016/399 anvendelse. I så fald foretages den tilhørende ind- og udrejseregistrering og sammenkædningen af denne registrering med den pågældende individuelle sagsmappe gennem den elektroniske paskontrol.

8. Hvis det kortvarige ophold for en tredjelandstatsborger, som befinder sig på en medlemsstats område, begynder umiddelbart efter et ophold på grundlag af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, og der ikke tidligere er blevet oprettet en individuel sagsmappe, kan tredjelandstatsborgeren anmode de kompetente myndigheder, jf. artikel 9, stk. 2, i denne forordning, om at oprette en individuel sagsmappe og ind- og udrejseregistreringen ved at indlæse de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, 2 og 6, og artikel 17, stk. 1, i denne forordning, jf. dog artikel 20 i denne forordning og artikel 12, stk. 3, i forordning (EU) 2016/399. I stedet for de i artikel 16, stk. 2, litra a), i denne forordning omhandlede oplysninger indsætter disse kompetente myndigheder datoen for det kortvarige opholds begyndelse, og i stedet for de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra b), i denne forordning, indsætter de navnet på den myndighed, som indførte disse oplysninger.

Artikel 15

Tredjelandstatsborgeres ansigtsbillede

1. Hvis det er nødvendigt at oprette en individuel sagsmappe eller ajourføre det ansigtsbillede, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra d), og artikel 17, stk. 1, litra b), skal ansigtsbilledet tages på stedet.
2. Uanset stk. 1 kan ansigtsbilledet i ekstraordinære tilfælde, hvor de specifikationer for kvalitet og opløsning, der er fastsat med henblik på registrering af det ansigtsbillede, der tages på stedet, i ind- og udrejsesystemet, ikke kan overholdes, udtrækkes elektronisk fra chippen i de elektroniske maskinlæsbare rejsedokumenter (eMRTD). I sådanne tilfælde indsættes ansigtsbilledet først i den individuelle sagsmappe efter elektronisk verifikation af, at ansigtsbilledet på chippen i eMRTD svarer til det ansigtsbillede af den berørte tredjelandstatsborger, der tages på stedet.
3. Hver medlemsstat fremsender en gang om året en rapport om anvendelsen af stk. 2 til Kommissionen. Rapporten skal indeholde antallet af berørte tredjelandstatsborgere såvel som en beskrivelse af de ekstraordinære tilfælde, der er opstået.
4. Tredjelandstatsborgeres ansigtsbillede skal have en billedopløsning og en kvalitet, der er så høj, at det kan anvendes til automatisk biometrisk sammenligning.
5. Kommissionen forelægger inden for en periode på to år fra ind- og udrejsesystemets idriftsættelse en rapport om kvalitetsstandarderne for ansigtsbilleder, der er lagret i VIS, og om, hvorvidt de kan benyttes til biometrisk sammenligning med henblik på at anvende ansigtsbilleder, der er lagret i VIS, ved grænser og inden for medlemsstaternes område til verificering af identiteten af visumpligtige tredjelandstatsborgere uden at lagre sådanne ansigtsbilleder i ind- og udrejsesystemet. Kommissionen sender rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten ledsages, hvis Kommissionen finder det passende, af lovgivningsforslag, herunder forslag om at ændre denne forordning, forordning (EF) nr. 767/2008 eller begge, for så vidt angår anvendelsen af ansigtsbilledet af tredjelandstatsborgere, der er lagret i VIS, til de i dette stykke omhandlede formål.

Artikel 16

Visumpligtige tredjelandstatsborgeres personoplysninger

1. Ved de grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, opretter grænsemyndigheden en visumpligtig tredjelandstatsborgeres individuelle sagsmappe ved at registrere følgende oplysninger:

- a) efternavn, fornavn(e), fødselsdato, nationalitet(er), køn
- b) rejsedokumentets eller -dokumenternes type og nummer og koden bestående af tre bogstaver for det land, der har udstedt rejsedokumentet eller -dokumenterne
- c) datoen for rejsedokumentets eller -dokumenternes udløb
- d) det i artikel 15 omhandlede ansigtsbillede.

2. Hver gang en visumpligtig tredjelandstatsborger indrejser ved en grænse, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, registreres følgende oplysninger i en ind- og udrejseregistrering:

- a) datoen og tidspunktet for indreisen
- b) grænseovergangsstedet for indreisen og den myndighed, der gav tilladelse til indrejse
- c) i givet fald tredjelandstatsborgerens status med angivelse af, at vedkommende er en tredjelandstatsborger, der:
 - i) er et familiemedlem til en unionsborger, på hvem direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har samme ret til fri bevægelighed som unionsborgere i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side, og
 - ii) ikke er indehaver af et opholdskort i henhold til direktiv 2004/38/EF eller en opholdstilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 1030/2002.
- d) nummeret på mærkaten for et visum til kortvarigt ophold, herunder koden på tre bogstaver for den udstedende medlemsstat, typen af visum til kortvarigt ophold, slutdatoen for opholdets maksimale varighed som tilladt ifølge visummet til kortvarigt ophold, som skal ajourføres ved hver indrejse, og i givet fald udløbsdatoen for gyldighed af visummet til kortvarigt ophold
- e) ved første indrejse på grundlag af et visum til kortvarigt ophold antallet af indrejser og opholdets varighed som tilladt ifølge visummet til kortvarigt ophold som anført på mærkaten for visummet til kortvarigt ophold
- f) i givet fald oplysning om, at det pågældende visum til kortvarigt ophold er blevet udstedt med begrænset territorial gyldighed i henhold til artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 810/2009
- g) for medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men anvender ind- og udrejsesystemet, i givet fald en meddelelse om, at tredjelandstatsborgeren anvendte et nationalt visum til kortvarigt ophold til indreisen.

Den ind- og udrejseregistrering, der er omhandlet i første afsnit, knyttes til den pågældende tredjelandstatsborgeres individuelle sagsmappe ved brug af et individuelt referencenummer, som ind- og udrejsesystemet genererer ved oprettelsen af den nævnte individuelle sagsmappe.

3. Ved hver udrejse for en visumpligtig tredjelandstatsborger ved en grænse, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, registreres følgende oplysninger i den ind- og udrejseregistrering:

- a) datoen og tidspunktet for udrejsen
- b) grænseovergangsstedet for udrejsen.

Når den nævnte tredjelandstatsborger anvender et andet visum end det visum, som blev registreret i den seneste indrejseregistrering, ajourføres oplysningerne i den i stk. 2, litra d)-g), omhandlede ind- og udrejseregistrering i overensstemmelse hermed.

Den ind- og udrejseregistrering, der er omhandlet i første afsnit, knyttes til den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle sagsmappe.

4. Hvis der ikke er udrejseoplysninger umiddelbart efter datoen for udløb af det tilladte ophold, skal ind- og udrejsesystemet markere ind- og udrejseregistreringen med et flag, og oplysningerne om den pågældende visumpligtige tredjelandstatsborger, som er blevet identificeret som en person, hvis tilladelse til ophold er udløbet, skal opføres på den liste, der er omhandlet i artikel 12.

5. Med henblik på at registrere eller ajourføre ind- og udrejseregistrering for en visumpligtig tredjelandstatsborger kan de oplysninger, som er omhandlet i denne artikels stk. 2, litra c)-f), hentes fra VIS og importeres til ind- og udrejsesystemet af grænsemyndigheden, jf. artikel 18a i forordning (EF) nr. 767/2008.

6. Hvis en tredjelandstatsborger er omfattet af en medlemsstats nationale lempelsesprogram, jf. artikel 8d i forordning (EU) 2016/399, indsætter den pågældende medlemsstat en meddelelse i den nævnte tredjelandstatsborgers individuelle sagsmappe med angivelse af den pågældende medlemsstats nationale lempelsesprogram.

7. De særlige bestemmelser i bilag II finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, som passerer grænsen på grundlag af et gyldigt FTD.

Artikel 17

Personoplysninger for tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt

1. Grænsemyndigheden opretter den individuelle sagsmappe for tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, ved at registrere følgende:

- a) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), b) og c)
- b) det i artikel 15 omhandlede ansigtsbillede
- c) fingeraftryksoplysninger fra højre hånd, hvis de findes, og ellers de tilsvarende fingeraftryksoplysninger fra venstre hånd; opløsningen og kvaliteten af fingeraftryksoplysningerne skal være så høj, at de kan anvendes til automatisk biometrisk sammenligning.
- d) hvis det er relevant, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 6.

2. For så vidt angår tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, finder artikel 16, stk. 2, litra a), b) og c), stk. 3, litra a) og b), og stk. 4, tilsvarende anvendelse.

3. Børn under 12 år er fritaget for kravet om afgivelse af fingeraftryk.

4. Personer, for hvem det er fysisk umuligt at afgive fingeraftryk, er fritaget for kravet om afgivelse af fingeraftryk.

Hvis årsagen til, at det er fysisk umuligt at afgive fingeraftryk, er af midlertidig karakter, registreres dette forhold dog i ind- og udrejsesystemet, og den pågældende person anmodes om at afgive fingeraftryk ved udrejsen eller den næste indrejse. Disse oplysninger slettes fra ind- og udrejsesystemet, når fingeraftrykkene er blevet afgivet. Grænsemyndighederne har ret til at anmode om yderligere oplysninger om, hvorfor det midlertidig er umuligt at afgive fingeraftryk. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført hensigtsmæssige procedurer, der sikrer personers værdighed i tilfælde af vanskeligheder med at optagelsen af fingeraftryk.

5. Hvis den pågældende person er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk i henhold til stk. 3 og 4, markeres det særlige datafelt med »ikke relevant«.

Artikel 18

Personoplysninger om tredjelandstatsborgere, der er nægtet indrejse

1. Hvis grænsemyndigheden i medfør af artikel 14 i og bilag V til forordning (EU) 2016/399 har truffet afgørelse om at nægte en tredjelandstatsborger indrejse med henblik på et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område, og hvis der ikke tidligere er registreret en sagsmappe for den pågældende tredjelandstatsborger i ind- og udrejsesystemet, opretter myndigheden med ansvar for ind- og udrejsekontrol en individuel sagsmappe, hvori den registrerer:

- a) for visumpligtige tredjelandstatsborgere, de alfanumeriske oplysninger, der kræves i henhold til artikel 16, stk. 1, i nærværende forordning og hvis det er relevant, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 6, i nærværende forordning
- b) for tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, de alfanumeriske oplysninger, der kræves i henhold til artikel 17, stk. 1, i nærværende forordning.

2. Hvis en tredjelandstatsborger nægtes indrejse med en begrundelse, der svarer til punkt B, D eller H i bilag V, del B, til forordning (EU) 2016/399, og hvis der ikke tidligere er registreret en sagsmappe med biometriske oplysninger for den pågældende tredjelandstatsborger, opretter grænsemyndigheden en individuel sagsmappe, hvori den indlæser de alfanumeriske oplysninger, der kræves i henhold til nærværende forordnings artikel 16, stk. 1, eller artikel 17, stk. 1, alt efter tilfældet, sammen med følgende oplysninger:

- a) for visumpligtige tredjelandstatsborgere, ansigtsbilledet, jf. artikel 16, stk. 1, litra d), i nærværende forordning
- b) for tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, de biometriske oplysninger, der kræves i henhold til artikel 17, stk. 1, litra b) og c), i nærværende forordning
- c) for visumpligtige tredjelandstatsborgere, der ikke er registreret i VIS, ansigtsbilledet, jf. artikel 16, stk. 1, litra d), i nærværende forordning, og de fingeraftryksoplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra c), i nærværende forordning.

3. Hvis begrundelsen, der svarer til punkt H i bilag V, del B, til forordning (EU) 2016/399, finder anvendelse, og tredjelandstatsborgerens biometriske oplysninger er registreret i den indberetning i SIS, der medfører nægtelse af indrejse, registreres tredjelandstatsborgerens biometriske oplysninger uanset denne artikels stk. 2 ikke i ind- og udrejsesystemet.

4. Hvis tredjelandstatsborgeren nægtes indrejse med en begrundelse, der svarer til punkt I i bilag V, del B, til forordning (EU) 2016/399, og der ikke er registreret en tidligere sagsmappe med biometriske oplysninger for den pågældende tredjelandstatsborger i ind- og udrejsesystemet, registreres de biometriske oplysninger kun i ind- og udrejsesystemet, hvis indrejsen nægtes, fordi tredjelandstatsborgeren anses for at udgøre en trussel mod en medlemsstats indre sikkerhed, herunder, hvor det er relevant, elementer af den offentlige orden.

5. Hvis en tredjelandstatsborger nægtes indrejse med en begrundelse, der svarer til punkt J i bilag V, del B, til forordning (EU) 2016/399, opretter grænsemyndigheden tredjelandstatsborgerens individuelle sagsmappe uden at tilføje biometriske oplysninger. Hvis tredjelandstatsborgeren er i besiddelse af et eMRTD, udtrækkes ansigtsbilledet fra dette eMRTD.

6. Hvis grænsemyndigheden i medfør af artikel 14 i og bilag V til forordning (EU) 2016/399 har truffet afgørelse om at nægte en tredjelandstatsborger indrejse med henblik på et kortvarigt ophold på medlemsstaternes område, registreres følgende oplysninger i en særskilt registrering af nægtelse af indrejse:

- a) datoen og tidspunktet for nægtelse af indrejse
- b) grænseovergangsstedet
- c) den myndighed, der har nægtet indrejse
- d) det eller de punkter, der svarer til grundene til at nægte indrejse, jf. bilag V, del B, til forordning (EU) 2016/399.

For så vidt angår visumpligtige tredjelandstatsborgere registreres endvidere de oplysninger, som er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra d)-g), i nærværende forordning, i registreringen af nægtelse af indrejse.

Med henblik på at registrere eller ajourføre registrering af nægtelse af indrejse for visumpligtige tredjelandstatsborgere kan de oplysninger, som er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra d), e) og f), i nærværende forordning, hentes fra VIS og importeres til ind- og udrejsesystemet af den kompetente grænsemyndighed, jf. artikel 18a i forordning (EF) nr. 767/2008.

7. Den registrering af nægtelse af indrejse, der er omhandlet i stk. 6, knyttes til den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle sagsmappe.

Artikel 19

Oplysninger, der skal tilføjes, hvis en tilladelse til kortvarigt ophold inddrages, annulleres eller forlænges

1. Hvis der er truffet afgørelse om at inddrage eller annullere en tilladelse til kortvarigt ophold eller et visum eller at forlænge varigheden af et tilladt ophold eller af et visum, føjer den kompetente myndighed, der har truffet en sådan afgørelse, følgende oplysninger til den seneste relevante ind- og udrejseregistrering:

- a) statusoplysningerne, der viser, at tilladelsen til kortvarigt ophold eller visummet er blevet inddraget eller annulleret, eller at varigheden af det tilladte ophold eller visummet er blevet forlænget
- b) identiteten af den myndighed, der har inddraget eller annulleret tilladelsen til kortvarigt ophold eller visummet eller forlænget varigheden af det tilladte ophold eller visummet
- c) sted og dato for afgørelsen om at inddrage eller annullere tilladelsen til kortvarigt ophold eller visummet eller forlænge varigheden af det tilladte ophold eller visummet
- d) i givet fald det nye visummærkatnummer, herunder koden på tre bogstaver for det udstedende land
- e) i givet fald tidsrummet for forlængelse af varigheden af det tilladte ophold
- f) i givet fald den nye udløbsdato for det tilladte ophold eller visummet.

2. Når varigheden af et tilladt ophold er blevet forlænget i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen, føjer den kompetente myndighed, der har forlænget det tilladte ophold, oplysningerne om tidsrummet for forlængelse af det tilladte ophold til den seneste relevante ind- og udrejseregistrering og, hvor det er relevant, en angivelse af, at det tilladte ophold blev forlænget i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, litra b), i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen.

3. Hvis der er truffet afgørelse om at annullere, inddrage eller forlænge et visum, henter den visummyndighed, der har truffet afgørelsen, straks de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, fra VIS og importerer dem direkte til ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 13 og 14 i forordning (EF) nr. 767/2008.

4. I ind- og udrejseregistreringen angives grunden(e) til, at det kortvarige ophold inddrages eller annulleres, som skal være:

- a) en afgørelse om tilbagesendelse vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF ([40](#))
- b) enhver anden afgørelse truffet af en medlemsstats kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret, som medfører, at en tredjelandstatsborger, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse i eller ophold på medlemsstaternes område, tilbagesendes, udsendes eller frivilligt skal udrejse.

5. I ind- og udrejseregistreringen angives grundene til, at et tilladt ophold forlænges.

6. Når en person er udrejst af eller er blevet udsendt fra medlemsstaternes område i medfør af en afgørelse som omhandlet i denne artikels stk. 4, registrerer den kompetente myndighed oplysningerne i henhold til artikel 14, stk. 2, i den ind- og udrejseregistrering, der er knyttet til den pågældende indrejse.

Artikel 20

Oplysninger, som skal tilføjes i tilfælde af afkræftelse af formodningen om, at en tredjelandstatsborger ikke opfylder betingelserne for et tilladt opholds varighed

Hvis der ikke er oprettet en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet for en tredjelandstatsborger, der befinder sig på en medlemsstats område, eller der ikke er en seneste relevant ind- og udrejseregistrering for en sådan tredjelandstatsborger, kan de kompetente myndigheder formode, at tredjelandstatsborgeren ikke opfylder eller ikke

længere opfylder betingelserne for et tilladt opholds varighed på medlemsstaternes område, jf. dog artikel 22.

I det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede tilfælde finder artikel 12 i forordning (EU) 2016/399 anvendelse, og hvis formodningen afkræftes i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i nævnte forordning, skal de kompetente myndigheder:

- a) om nødvendigt oprette en individuel sagsmappe for den pågældende tredjelandsstatsborger i ind- og udrejsesystemet
- b) ajourføre den seneste ind- og udrejseregistrering ved at registrere de manglende oplysninger, jf. artikel 16 og 17 i nærværende forordning, eller
- c) slette en eksisterende sagsmappe, hvis en sådan sletning skal foretages i henhold til artikel 35 i nærværende forordning.

Artikel 21

Nødprocedurer, hvis det er teknisk umuligt at registrere oplysninger, eller i tilfælde af at ind- og udrejsesystemet svigter

1. Hvis det er teknisk umuligt at registrere oplysninger i ind- og udrejsesystemets centrale system, eller i tilfælde af at ind- og udrejsesystemets centrale system svigter, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16-20, midlertidig lagres i den nationale ensartede grænseflade. Hvis dette ikke er muligt, skal oplysningerne midlertidig lagres lokalt i et elektronisk format. I begge tilfælde skal oplysningerne registreres i ind- og udrejsesystemets centrale system, så snart det er teknisk muligt, eller fejlen er udbedret. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger og anvender den nødvendige infrastruktur, det nødvendige udstyr og de nødvendige ressourcer for at sikre, at sådan midlertidig lokal lagring kan foretages når som helst og for alle deres grænseovergangssteder.
2. Uden at det berører forpligtelsen til at gennemføre ind- og udrejsekontrol i henhold til forordning (EU) 2016/399, lagrer grænsemyndigheden i den ekstraordinære situation, hvor det er teknisk umuligt at registrere oplysningerne i både ind- og udrejsesystemets centrale system og i den nationale ensartede grænseflade, og det er teknisk umuligt midlertidigt at lagre oplysningerne i et elektronisk format, manuelt de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16-20 i nærværende forordning, med undtagelse af biometriske oplysninger og sætter desuden et ind- eller udrejsestempel i den pågældende tredjelandsborgers rejsedokument. Disse oplysninger registreres i ind- og udrejsesystemets centrale system så hurtigt som teknisk muligt.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om stempeling af rejsedokumenter i tilfælde af de ekstraordinære situationer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere regler om de oplysninger, der skal meddeles til Kommissionen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68, stk. 2.

3. I ind- og udrejsesystemet angives det, at de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16-20, blev registreret i forbindelse med en nødprocedure, og at den individuelle sagsmappe, som er oprettet i henhold til nærværende artikels stk. 2, mangler biometriske oplysninger. De biometriske oplysninger registreres i ind- og udrejsesystemet ved næste grænsepassage.

Artikel 22

Overgangsperiode og overgangsforanstaltninger

1. For ved ind- og udrejse at kunne verificere, at tredjelandstatsborgere, der er givet tilladelse til indrejse med henblik på kortvarigt ophold, ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold, og for, hvis relevant, ved indrejse at kunne verificere, at tredjelandstatsborgere ikke har overskredet antallet af indrejser, der er tilladt ifølge visummet til én eller to indrejser til kortvarigt ophold, skal de kompetente grænsemyndigheder i en periode på 180 dage efter ind- og udrejsesystemets idriftsættelse tage hensyn til ophold på medlemsstaternes område i de foregående 180 dage før indreisen eller udreisen ved at kontrollere stemplerne i rejsedokumenterne i tillæg til de ind- og udrejseoplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet.
2. Hvis en tredjelandstatsborger er indrejst på medlemsstaternes område før ind- og udrejsesystemets idriftsættelse og udrejser efter ind- og udrejsesystemets idriftsættelse, oprettes en individuel sagsmappe ved udrejse, og datoen for indrejse som stemplet i passet angives i ind- og udrejseregistreringen, jf. artikel 16, stk. 2. Denne regel er ikke begrænset til 180 dage efter ind- og udrejsesystemets idriftsættelse, jf. nærværende artikels stk. 1. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem indrejsestemplet og oplysninger i ind- og udrejsesystemet har stemplet forrang.

Artikel 23

Brug af oplysninger til verifikation ved de grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes

1. Grænsemyndighederne skal have adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på at verificere identiteten og en tidligere registrering af tredjelandstatsborgere, ajourføre oplysninger i ind- og udrejsesystemet, hvis det er nødvendigt, og søge i oplysningerne i det omfang, det er nødvendigt for at kunne udføre ind- og udrejsekontrol.
2. Ved udførelse af de i denne artikels stk. 1 omhandlede opgaver skal grænsemyndighederne have adgang til at foretage søgninger ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 17, stk. 1, litra a).

Herudover foretager grænsemyndighederne, med henblik på søgning i VIS for kontrol i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008, for så vidt angår visumpligtige tredjelandstatsborgere en søgning i VIS direkte fra ind- og udrejsesystemet ved brug af de samme alfanumeriske oplysninger eller, hvis det er relevant, søger i VIS i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2a, i forordning (EF) nr. 767/2008.

Hvis søgningen i ind- og udrejsesystemet ved brug af de i dette stykkes første afsnit anførte oplysninger viser, at der er registreret oplysninger om en tredjelandstatsborger i ind- og udrejsesystemet, sammenligner grænsemyndighederne det ansigtsbillede, der tages på stedet af tredjelandstatsborgeren, med det ansigtsbillede, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra d), og artikel 17, stk. 1, litra b), i nærværende forordning, eller grænsemyndighederne foretager for så vidt angår tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, verifikation af fingeraftryk i ind- og udrejsesystemet og for så vidt angår visumpligtige tredjelandstatsborgere verifikation af fingeraftryk direkte i VIS i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008. Til brug for verifikationen af visumindehaveres

fingeraftryk i VIS kan grænsemyndighederne foretage søgning i VIS direkte fra ind- og udrejsesystemet som fastsat i artikel 18, stk. 6, i nævnte forordning.

Hvis verifikation ved brug af ansigtsbillede ikke lykkes, skal den foretages ved brug af fingeraftryk og omvendt.

3. Hvis søgning ved brug af de oplysninger, som er anført i stk. 2, viser, at der er registreret oplysninger om en tredjelandstatsborger i ind- og udrejsesystemet, gives grænsemyndigheden adgang til at søge i oplysningerne i den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle sagsmappe samt den eller de ind- og udrejseregistreringer eller den eller de registreringer af nægtelse af indrejse, der er knyttet til sagsmappen.

4. Hvis søgning ved brug af de alfanumeriske oplysninger, der er anført i denne artikels stk. 2, viser, at der ikke er registreret oplysninger om en tredjelandstatsborger i ind- og udrejsesystemet, hvis verifikation af en tredjelandstatsborger i henhold til stk. 2 ikke lykkes, eller hvis der er tvivl om en tredjelandstatsborgers identitet, skal grænsemyndighederne have adgang til oplysninger med henblik på identifikation i overensstemmelse med denne forordnings artikel 27.

I tillæg til den i dette stykkes første afsnit omhandlede identifikation finder følgende bestemmelser anvendelse:

a) Hvis søgningen i VIS ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, i forordning (EF) nr. 767/2008, for så vidt angår visumpligtige tredjelandstatsborgere viser, at oplysninger om den pågældende tredjelandstatsborger er registreret i VIS, skal der foretages verifikation af fingeraftryk i VIS, jf. artikel 18, stk. 5, i forordning (EF) nr. 767/2008. Med henblik herpå kan grænsemyndigheden foretage en søgning fra ind- og udrejsesystemet i VIS som fastsat i artikel 18, stk. 6, i forordning (EF) nr. 767/2008. Hvor verifikation af en tredjelandstatsborger i henhold til nærværende artikels stk. 2 mislykkedes, skal grænsemyndighederne tilgå VIS-oplysningerne med henblik på identifikation, jf. artikel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008.

b) For så vidt angår tredjelandstatsborgere, som er fritaget for visumpligten, og om hvilke, der ikke findes oplysninger i ind- og udrejsesystemet efter den identifikation, der foretages i henhold til artikel 27 i nærværende forordning, foretages en søgning i VIS, jf. artikel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008. Grænsemyndigheden kan foretage en søgning fra ind- og udrejsesystemet i VIS som fastsat i artikel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008.

5. For så vidt angår tredjelandstatsborgere, hvis oplysninger allerede er registreret i ind- og udrejsesystemet, men hvis individuelle sagsmappe er oprettet i ind- og udrejsesystemet af en medlemsstat, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men som anvender ind- og udrejsesystemet, og hvis oplysninger blev registreret i ind- og udrejsesystemet på grundlag af et nationalt visum til kortvarigt ophold, søger grænsemyndighederne i VIS i overensstemmelse med stk. 4, andet afsnit, litra a), når tredjelandstatsborgeren for første gang siden oprettelsen af den individuelle sagsmappe har til hensigt at passere en grænse til en medlemsstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, og som anvender ind- og udrejsesystemet.

KAPITEL III

Andre myndigheders brug af ind- og udrejsesystemet

Artikel 24

Brug af ind- og udrejsesystemet til at behandle og træffe afgørelse om visa

1. Visummyndighederne søger i ind- og udrejsesystemet med henblik på at behandle visumansøgninger og træffe afgørelse i forbindelse med sådanne ansøgninger, herunder afgørelse om at annullere eller inddrage udstedte visa eller forlænge gyldighedsperioden herfor i henhold til forordning (EF) nr. 810/2009.

Desuden skal visummyndighederne i en medlemsstat, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men anvender ind- og udrejsesystemet, søge i ind- og udrejsesystemet, når de behandler ansøgninger om nationale visum til kortvarigt ophold og træffer afgørelse i forbindelse med sådanne ansøgninger, herunder afgørelse om at annullere eller inddrage udstedte nationale visa til kortvarigt ophold eller forlænge gyldighedsperioden herfor.

2. Visummyndigheder skal gives adgang til at søge i ind- og udrejsesystemet direkte fra VIS ved brug af en eller flere af følgende oplysninger:

- a) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), b) og c)
- b) nummeret på mærkatene for et visum til kortvarigt ophold, herunder koden bestående af tre bogstaver for udstedelsesmedlemsstaten, jf. artikel 16, stk. 2, litra d)
- c) fingeraftryksoplysningerne eller fingeraftryksoplysningerne kombineret med ansigtsbilledet.

3. Hvis søgning med de oplysninger, som er anført i stk. 2, viser, at der er registreret oplysninger om en tredjelandstatsborger i ind- og udrejsesystemet, gives visummyndighederne adgang til at søge i oplysningerne i den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle sagsmappe samt de ind- og udrejseregistreringer og alle registreringer af nægtelse af indrejse, der er knyttet til denne individuelle sagsmappe. Visummyndighederne gives også adgang til at anvende den automatiske beregningsmekanisme med henblik på at kontrollere den maksimale resterende varighed af et tilladt ophold. Visummyndighederne skal også have adgang til at søge i ind- og udrejsesystemet og den automatiske beregningsmekanisme, når de behandler og træffer afgørelse om nye visumansøgninger, for automatisk at kunne fastsætte den maksimale varighed af tilladt ophold.

4. Visummyndigheder i en medlemsstat, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men som anvender ind- og udrejsesystemet, skal have adgang til at søge i ind- og udrejsesystemet med en eller flere af de oplysninger, der er anført i stk. 2. Hvis søgningen viser, at der er registreret oplysninger om tredjelandstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, gives de adgang til at søge i oplysningerne i den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle sagsmappe samt de ind- og udrejseregistreringer og alle registreringer af nægtelse af indrejse, der er knyttet til denne individuelle sagsmappe. Visummyndigheder i en medlemsstat, der endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men som anvender ind- og udrejsesystemet, skal have adgang til at anvende den automatiske beregningsmekanisme med henblik på at fastslå den resterende varighed af et tilladt ophold. Visummyndigheder skal også have adgang til ind- og udrejsesystemet og den automatiske beregningsmekanisme, når de behandler og træffer afgørelse om nye visumansøgninger, for at kunne fastsætte den maksimale varighed af tilladt ophold.

Artikel 25

Brug af ind- og udrejsesystemet til behandling af anmodninger om adgang til nationale lempelsesprogrammer

1. De kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 8d i forordning (EU) 2016/399, søger i ind- og udrejsesystemet med henblik på behandling af anmodninger om adgang til de nationale lempelsesprogrammer, der er omhandlet i nævnte artikel, og vedtagelse af afgørelser om sådanne anmodninger, herunder afgørelser om afslag på, tilbagekaldelse af eller forlængelse af gyldighedsperioden for adgang til sådanne nationale lempelsesprogrammer i overensstemmelse med nævnte artikel.

2. Den kompetente myndighed skal gives adgang til at søge ved brug af en eller flere af følgende:

- a) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), b) og c), eller de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra a)
- b) fingeraftryksoplysningerne eller fingeraftryksoplysningerne sammen med ansigtsbilledet.

3. Hvis søgning ved brug af de oplysninger, som er omhandlet i stk. 2, viser, at der er registreret oplysninger om en tredjelandstatsborger i ind- og udrejsesystemet, gives den kompetente myndighed adgang til at søge i oplysningerne i den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle sagsmappe samt de ind- og udrejseregistreringer og alle registreringer af nægtelse af indrejse, der er knyttet til denne individuelle sagsmappe.

Artikel 26

Adgang til oplysninger med henblik på verifikation på medlemsstaternes område

1. Med henblik på at verificere en tredjelandstatsborgers identitet eller at kontrollere eller verificere, om betingelserne for indrejse til eller ophold på medlemsstaternes område er opfyldt, eller begge, har medlemsstaternes indvandringsmyndigheder adgang til at foretage søgning ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 17, stk. 1, litra a).

Hvis søgningen viser, at der er registreret oplysninger om tredjelandstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, kan indvandringsmyndighederne

- a) sammenligne det ansigtsbillede, der tages på stedet af tredjelandstatsborgeren, med det ansigtsbillede, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra d), og artikel 17, stk. 1, litra b), i denne forordning
- b) verificere fingeraftryk af tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, i ind- og udrejsesystemet og af visumpligtige tredjelandstatsborgere i VIS, jf. artikel 19 i forordning (EF) nr. 767/2008.

2. Hvis søgning ved brug af de oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, viser, at der er registreret oplysninger om tredjelandstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, gives indvandringsmyndighederne adgang til at anvende den automatiske beregningsmekanisme og søge i oplysningerne i den pågældende tredjelandstatsborgers individuelle sagsmappe, ind-

og udrejseregistreringer og alle registreringer af nægtelse af indrejse, der er knyttet til denne individuelle sagsmappe.

3. Hvis søgning ved brug af de oplysninger, der er anført i denne artikels stk. 1, viser, at der ikke er registreret oplysninger om tredjelandsstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, hvis verifikation af tredjelandsstatsborgeren mislykkes, eller hvis der er tvivl om tredjelandsstatsborgerens identitet, skal indvandringsmyndighederne have adgang til oplysninger med henblik på identifikation, jf. artikel 27.

Artikel 27

Adgang til oplysninger med henblik på identifikation

1. Grænsemyndighederne eller indvandringsmyndighederne skal udelukkende have adgang til at foretage søgning ved brug af fingeraftryksoplysninger eller fingeraftryksoplysninger sammen med ansigtsbilledet med henblik på at identificere enhver tredjelandsstatsborger, som tidligere kan være registreret i ind- og udrejsesystemet under en anden identitet, eller som ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse eller ophold på medlemsstaternes område.

Hvis søgningen ved brug af fingeraftryksoplysningerne eller fingeraftryksoplysningerne sammen med ansigtsbilledet viser, at der ikke er registreret oplysninger om den pågældende tredjelandsstatsborger i ind- og udrejsesystemet, skal der foretages en søgning efter oplysninger i VIS med henblik på identifikation, jf. artikel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008. Ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, søger de kompetente myndigheder forud for identifikation ved sammenligning med oplysninger i VIS først i VIS, jf. artikel 18 eller 19a i forordning (EF) nr. 767/2008.

Hvis den pågældende tredjelandsstatsborgers fingeraftryk ikke kan bruges, eller søgningen med fingeraftryksoplysningerne eller med fingeraftryksoplysningerne kombineret med ansigtsbilledet mislykkes, foretages en søgning med alle eller nogle af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 17, stk. 1, litra a).

2. Hvis søgning ved brug af de oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, viser, at der er registreret oplysninger om tredjelandsstatsborgeren i ind- og udrejsesystemet, gives den kompetente myndighed adgang til at søge i oplysningerne i den individuelle sagsmappe samt de ind- og udrejseregistreringer og registreringer af nægtelse af indrejse, der er knyttet til denne individuelle sagsmappe.

Artikel 28

Lagring af oplysninger, der er hentet fra ind- og udrejsesystemet

Oplysninger, der er hentet fra ind- og udrejsesystemet i henhold til dette kapitel, må kun lagres i nationale registre, når det er nødvendigt i et konkret tilfælde, i overensstemmelse med det formål, hvortil de er hentet, og i overensstemmelse med den relevante EU-ret, navnlig om databeskyttelse, og ikke længere end, det er strengt nødvendigt i det konkrete tilfælde.

KAPITEL IV

Procedure og betingelser for adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på retshåndhævelse

Artikel 29

Medlemsstaternes udpegede myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der har ret til at søge i oplysninger i ind- og udrejsesystemet, med henblik på at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.
2. Hver medlemsstat fører en liste over udpegede myndigheder. Hver medlemsstat meddeler eu-LISA og Kommissionen, hvilke myndigheder den har udpeget, og kan til enhver tid ændre eller erstatte sin meddelelse.
3. Hver medlemsstat udpeger et centralt adgangspunkt, der skal have adgang til ind- og udrejsesystemet. Det centrale adgangspunkt kontrollerer, at de betingelser for at anmode om adgang til ind- og udrejsesystemet, der er fastsat i artikel 32, er opfyldt.

Den udpegede myndighed og det centrale adgangspunkt kan være en del af samme organisation, hvis det er tilladt i henhold til national ret, men det centrale adgangspunkt skal handle fuldstændig uafhængigt af de udpegede myndigheder, når det udfører sine opgaver i henhold til denne forordning. Det centrale adgangspunkt skal være adskilt fra de udpegede myndigheder og må ikke modtage instrukser fra dem med hensyn til resultaterne af kontrollen, som det gennemfører uafhængigt.

Medlemsstaterne kan udpege mere end ét centralt adgangspunkt for at afspejle deres organisatoriske og forvaltningsmæssige struktur i forbindelse med opfyldelse af deres forfatningsmæssige eller retlige krav.

4. Medlemsstaterne meddeler eu-LISA og Kommissionen, hvem deres centrale adgangspunkter er, og kan til enhver tid ændre eller erstatte deres meddelelser.
5. På nationalt plan fører hver medlemsstat en liste over operative enheder inden for de udpegede myndigheder, der er bemyndiget til at anmode om adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet gennem de centrale adgangspunkter.
6. Kun behørigt bemyndiget personale hos de centrale adgangspunkter har ret til at få adgang til ind- og udrejsesystemet i medfør af artikel 31 og 32.

Artikel 30

Europol

1. Europol udpeger en af sine operative enheder som »Europols udpegede myndighed« og bemyndiger den til at anmode om adgang til ind- og udrejsesystemet gennem Europols centrale adgangspunkt, jf. stk. 2, med henblik på at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

2. Europol udpeger en specialiseret enhed med behørigt bemyndigede Europolansatte som Europolens centrale adgangspunkt. Europolens centrale adgangspunkt kontrollerer, at de betingelser for at anmode om adgang til ind- og udrejsesystemet, der er fastsat i artikel 33, er opfyldt.

Europolens centrale adgangspunkt handler uafhængigt, når det udfører sine opgaver i henhold til denne forordning, og må ikke modtage instrukser Europolens udpegede myndighed med hensyn til resultatet af kontrollen.

Artikel 31

Procedure for adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på retshåndhævelse

1. En i artikel 29, stk. 5, omhandlet operativ enhed indgiver en begrundet elektronisk eller skriftlig anmodning til et centralt adgangspunkt, jf. artikel 29, stk. 3, om adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet. Efter modtagelse af en anmodning om adgang kontrollerer et sådant centralt adgangspunkt, om betingelserne for adgang i artikel 32 er opfyldt. Hvis betingelserne for adgang er opfyldt, behandler et sådant centralt adgangspunkt anmodningen. De oplysninger i ind- og udrejsesystemet, hvortil der er givet adgang, sendes til en operativ enhed, jf. artikel 29, stk. 5, på en sådan måde, at datasikkerheden ikke bringes i fare.

2. I et hastetilfælde, hvor det er nødvendigt at forebygge en overhængende fare for en persons liv i tilknytning til en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, behandler et centralt adgangspunkt, jf. artikel 29, stk. 3, anmodningen straks og kontrollerer først efterfølgende, om alle betingelserne i artikel 32 er opfyldt, herunder om der rent faktisk forelå et hastetilfælde. Den efterfølgende kontrol skal finde sted uden unødigt ophold og under alle omstændigheder senest syv arbejdsdage efter behandlingen af anmodningen.

3. Hvis en efterfølgende kontrol fastslår, at adgangen til oplysninger i ind- og udrejsesystemet ikke var berettiget, sletter alle de myndigheder, der fik adgang til de pågældende oplysninger, de oplysninger fra ind- og udrejsesystemet, som de fik adgang til, og underretter de relevante centrale adgangspunkter i de medlemsstater, hvor anmodningen blev indgivet, om sletningen.

Artikel 32

Betingelser for udpegede myndigheders adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet

1. De udpegede myndigheder har adgang til at søge i ind- og udrejsesystemet, hvor samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Adgang til søgning er nødvendig med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling.
- b) Adgang til søgning er nødvendig og står i et rimeligt forhold til formålet i en bestemt sag.
- c) Der er bevis for eller rimelige grunde til at antage, at søgning i oplysninger i ind- og udrejsesystemet vil bidrage til at forebygge, afsløre eller efterforske en af de pågældende strafbare handlinger, navnlig når der er begrundet mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling falder ind under en kategori, der er omfattet af denne forordning.

2. Der kan gives adgang til ind- og udrejsesystemet som et værktøj med henblik på identifikation af en ukendt mistænkt, en ukendt gerningsmand eller et ukendt formodet offer for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling når følgende yderligere betingelser er opfyldt i tillæg til betingelserne i stk. 1:

- a) der er foretaget en forudgående søgning i nationale databaser, og
- b) for så vidt angår søgninger med fingeraftryk, der er iværksat en forudgående søgning i de øvrige medlemsstaters elektroniske fingeraftryksidentifikationssystemer i henhold til afgørelse 2008/615/RIA, hvor det er teknisk muligt at foretage sammenligninger af fingeraftryk, og den pågældende søgning enten er fuldt ud gennemført eller den pågældende søgning ikke er fuldt ud gennemført senest to dage efter dens iværksættelse.

De yderligere betingelser i første afsnit, litra a) og b), finder dog ikke anvendelse, hvis der er rimelige grunde til at antage, at en sammenligning med de øvrige medlemsstaters systemer ikke ville føre til verifikation af den pågældende registreredes identitet, eller i hastetilfælde, hvor der er behov for at forebygge en overhængende fare for en persons liv i tilknytning til en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling. Disse rimelige grunde skal indgå i den elektroniske eller skriftlige anmodning, der sendes af den udpegede myndigheds operative enhed til det eller de centrale adgangspunkter.

En anmodning om søgning i VIS vedrørende den samme registrerede kan indgives sideløbende med en anmodning om søgning i ind- og udrejsesystemet i henhold til betingelserne i Rådets afgørelse 2008/633/RIA ([41](#)).

3. Adgang til ind- og udrejsesystemet som et værktøj med henblik på søgning i rejsehistorikken eller oplysninger om opholdsperioder på medlemsstaternes område for en kendt mistænkt, en kendt gerningsmand eller et kendt formodet offer for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling skal gives, når betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

4. Søgning i ind- og udrejsesystemet med henblik på identifikation, jf. stk. 2, er begrænset til søgning i den individuelle sagsmappe ved brug af følgende oplysninger i ind- og udrejsesystemet:

- a) fingeraftryk af tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, eller af indehavere af et FTD. Med henblik på at foretage denne søgning i ind- og udrejsesystemet kan latente fingeraftryk anvendes, og de kan derfor sammenlignes med de fingeraftryk, der er lagret i ind- og udrejsesystemet
- b) ansigtsbilleder.

Søgning i ind- og udrejsesystemet skal i tilfælde af et positivt søgningsresultat give adgang til eventuelle andre oplysninger i den individuelle sagsmappe, jf. artikel 16, stk. 1 og 6, artikel 17, stk. 1, og artikel 18, stk. 1.

5. Søgning i ind- og udrejsesystemet med henblik på en tredjelandstatsborgers rejsehistorik er begrænset til søgning ved brug af en eller flere af følgende ind- og udrejseoplysninger i den individuelle sagsmappe, i ind- og udrejseregistreringerne eller i registreringerne af nægtelse af indrejse:

- a) efternavn(e), fornavn(e), fødselsdato, nationalitet(er), køn

- b) rejsedokumentets eller rejsedokumenternes type og nummer, kode bestående af tre bogstaver for det udstedende land samt dato for udløb af rejsedokumentets eller rejsedokumenternes gyldighed
- c) nummer på visummærkat og dato for udløb af visummets gyldighed
- d) fingeraftryk, herunder latente fingeraftryk
- e) ansigtsbillede
- f) dato og tidspunkt for indrejse, myndighed, der har tilladt indreisen, og grænseovergangssted for indrejse
- g) dato og tidspunkt for udrejse og grænseovergangssted for udrejse.

Søgning i ind- og udrejsesystemet skal i tilfælde af et positivt søgeresultat give adgang til de oplysninger, der er anført i første afsnit, samt til eventuelle andre oplysninger i den individuelle sagsmappe, ind- og udrejseregistreringer og registreringer af nægtelse af indrejse, herunder oplysninger vedrørende inddragelse eller forlængelse af en tilladelse til kortvarigt ophold i overensstemmelse med artikel 19.

Artikel 33

Procedure og betingelser for Europols adgang til ind- og udrejsesystemet

1. Europol skal have adgang til at søge i ind- og udrejsesystemet, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) Søgningen er nødvendig med henblik på at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der er omfattet af Europols mandat.
- b) Søgningen er nødvendig og står i et rimeligt forhold til formålet i en bestemt sag.
- c) Der er bevis for eller rimelige grunde til at antage, at søgningen i oplysninger i ind- og udrejsesystemet vil bidrage til at forebygge, afsløre eller efterforske en af de pågældende strafbare handlinger, navnlig når der er begrundet mistanke om, at den mistænkte, gerningsmanden eller offeret for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling falder ind under en kategori, der er omfattet af denne forordning.

2. Adgang til ind- og udrejsesystemet som et værktøj med henblik på identifikation af en ukendt mistænkt, en ukendt gerningsmand eller et ukendt formodet offer for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling er tilladt, hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt, og den prioriterede søgning i de oplysninger, som er lagret i de databaser, der er teknisk og retligt tilgængelige for Europol, ikke har gjort det muligt at identificere den pågældende person.

En anmodning om søgning i VIS vedrørende den samme registrerede kan indgives sideløbende med en anmodning om søgning i ind- og udrejsesystemet i henhold til betingelserne i afgørelse 2008/633/RIA.

3. Betingelserne i artikel 32, stk. 3, 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

4. Europols udpegede myndighed kan indgive en begrundet elektronisk anmodning om søgning i alle oplysninger i ind- og udrejsesystemet eller et bestemt sæt oplysninger i ind- og udrejsesystemet til Europols centrale adgangspunkt, jf. artikel 30, stk. 2. Efter modtagelse af en anmodning om adgang kontrollerer Europols centrale adgangspunkt, om betingelserne for

adgang i nærværende artikels stk. 1 og 2 er opfyldt. Hvis alle betingelserne for adgang er opfyldt, behandler det behørigt bemyndigede personale hos Europols centrale adgangspunkt anmodningen. De oplysninger i ind- og udrejsesystemet, hvortil der er givet adgang, sendes til Europols udpegede myndighed på en sådan måde, at datasikkerheden ikke bringes i fare.

5. Europol behandler kun oplysninger modtaget ved søgning i ind- og udrejsesystemet efter tilladelse fra oprindelsesmedlemsstaten. Denne tilladelse indhentes via Europols nationale enhed i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL V

LAGRING OG ÆNDRING AF OPLYSNINGER

Artikel 34

Datalagringsperiode

1. Hver ind- eller udrejseregistrering eller registrering af nægtelse af indrejse, der er knyttet til en individuel sagsmappe, lagres i ind- og udrejsesystemets centrale system i tre år efter datoen for registrering af udrejse henholdsvis registrering af nægtelse af indrejse.

2. Hver individuel sagsmappe lagres sammen med den eller de tilknyttede ind- og udrejseregistreringer eller registreringer af nægtelse af indrejse i ind- og udrejsesystemets centrale system i tre år og én dag efter datoen for den sidste udrejseregistrering eller registrering af nægtelse af indrejse, hvis der ikke er registreret indrejse inden for tre år fra datoen for den sidste udrejseregistrering eller registrering af nægtelse af indrejse.

3. Hvis der ikke er registreret nogen udrejse efter datoen for udløb af det tilladte ophold, lagres oplysningerne i fem år efter udløbsdatoen for det tilladte ophold. Ind- og udrejsesystemet underretter automatisk medlemsstaterne tre måneder forud for planlagt sletning af oplysninger om personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, således at medlemsstaterne har mulighed for at træffe passende foranstaltninger.

4. Uanset stk. 1 lagres hver ind- og udrejseregistrering, der er registreret for tredjelandssstatsborgere, som har den i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede status, i ind- og udrejsesystemet i højst ét år efter sådanne tredjelandssstatsborgeres udrejse. Hvis der ikke findes en udrejseregistrering, lagres oplysningerne i en periode på fem år fra datoen for den sidste indrejseregistrering.

5. Ved udløbet af lagringsperioden, jf. stk. 1-4, slettes de pågældende oplysninger automatisk fra ind- og udrejsesystemets centrale system.

Artikel 35

Ændring af oplysninger og sletning af oplysninger før tid

1. Den ansvarlige medlemsstat har ret til at ændre oplysninger, som den har registreret i ind- og udrejsesystemet ved at berigtige, supplere eller slette oplysningerne.

2. Hvis den ansvarlige medlemsstat har grund til at formode, at oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, er faktisk unøjagtige eller ufuldstændige, eller at oplysninger er blevet behandlet i ind- og udrejsesystemet i strid med denne forordning, skal den kontrollere de pågældende oplysninger og om nødvendigt straks berigtige eller supplere dem i eller slette dem fra ind- og udrejsesystemet og i givet fald fra den i artikel 12, stk. 3, omhandlede liste over identificerede personer. Oplysningerne kan også kontrolleres, berigtiges, suppleres eller slettes efter anmodning fra den berørte person, jf. artikel 52.
3. Hvis en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat har grund til at formode, at oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, er faktisk unøjagtige eller ufuldstændige, eller at oplysninger er blevet behandlet i ind- og udrejsesystemet i strid med denne forordning, skal den uanset denne artikels stk. 1 og 2 kontrollere de pågældende oplysninger, hvis det er muligt at gøre dette uden at rette henvendelse til den ansvarlige medlemsstat, og om nødvendigt straks berigtige eller supplere dem i eller slette dem fra ind- og udrejsesystemet og i givet fald fra den i artikel 12, stk. 3, omhandlede liste over identificerede personer. Hvis det ikke er muligt at kontrollere de pågældende oplysninger uden at rette henvendelse til den ansvarlige medlemsstat, skal den kontakte myndighederne i den ansvarlige medlemsstat inden for syv dage, hvorefter den ansvarlige medlemsstat kontrollerer oplysningernes rigtighed og lovligheden af behandlingen af disse inden for en måned. Oplysningerne kan også kontrolleres, berigtiges, suppleres eller slettes efter anmodning fra den berørte tredjelandstatsborger, jf. artikel 52.
4. Hvis en medlemsstat har grund til at formode, at visumrelaterede oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, er faktisk unøjagtige eller ufuldstændige, eller at oplysningerne er blevet behandlet i ind- og udrejsesystemet i strid med denne forordning, skal den først kontrollere rigtigheden af disse oplysninger i VIS og, om nødvendigt, berigtige eller supplere dem i eller slette dem fra ind- og udrejsesystemet. Er de oplysninger, der er registreret i VIS, de samme som dem, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, underretter den straks den medlemsstat, der er ansvarlig for registreringen af disse oplysninger i VIS, gennem VIS' infrastruktur, jf. artikel 24, stk. 2, i forordning (EF) nr. 767/2008. Den medlemsstat, der er ansvarlig for registrering af oplysningerne i VIS, skal kontrollere de pågældende oplysninger og om nødvendigt straks berigtige eller supplere dem i eller slette dem fra VIS og underrette den berørte medlemsstat, som om nødvendigt straks berigtiger eller supplerer dem i eller sletter dem fra ind- og udrejsesystemet og i givet fald fra den i artikel 12, stk. 3, omhandlede liste over identificerede personer.
5. De oplysninger om identificerede personer, der er omhandlet i artikel 12, slettes straks på den i nævnte artikel omhandlede liste og berigtiges eller suppleres i ind- og udrejsesystemet, hvis den berørte tredjelandstatsborger i overensstemmelse med national ret i den ansvarlige medlemsstat eller i den medlemsstat, som en anmodning er fremsat til, fremlægger dokumentation for, at vedkommende var tvunget til at overskride varigheden af det tilladte ophold som følge af uforudsete og alvorlige begivenheder, at vedkommende har opnået ret til ophold, eller i tilfælde af fejl. Uden at det berører en eventuel administrativ eller udenretslig klageadgang, skal denne tredjelandstatsborger have adgang til et effektivt retsmiddel for at sikre, at oplysningerne berigtiges, suppleres eller slettes.
6. Hvis en tredjelandstatsborger har opnået statsborgerskab i en medlemsstat eller er blevet omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 3, inden udløbet af den relevante periode, der er omhandlet i artikel 34, slettes den individuelle sagsmappe og de ind- og udrejseregistreringer, der i henhold til artikel 16 og 17 er knyttet til denne individuelle

sagsmappe, og de registreringer af nægtelse af indrejse, der i henhold til artikel 18 er knyttet denne individuelle sagsmappe, straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage fra den dato, hvor tredjelandstatsborgeren har opnået statsborgerskab i en medlemsstat eller er blevet omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 3, inden udløbet af det tidsrum, der er omhandlet i artikel 34, fra ind- og udrejsesystemet og i givet fald også fra den i artikel 12, stk. 3 omhandlede liste over identificerede personer af:

- a) den medlemsstat, hvor den pågældende har opnået statsborgerskab, eller
- b) den medlemsstat, der har udstedt en opholdstilladelse eller et opholdskort eller visum til længerevarende ophold.

Hvis en tredjelandstatsborger har opnået statsborgerskab i Andorra, Monaco eller San Marino, eller hvis en tredjelandstatsborger er i besiddelse af et pas, der er udstedt af Vatikanstaten, skal den pågældende informere de kompetente myndigheder i den medlemsstat, som vedkommende dernæst indrejser i, om denne ændring. Denne medlemsstat sletter straks den pågældendes oplysninger fra ind- og udrejsesystemet. Den pågældende tredjelandstatsborger skal have adgang til et effektivt retsmiddel for at sikre, at oplysningerne slettes.

7. Ind- og udrejsesystemets centrale system skal straks informere alle medlemsstaterne om sletning af oplysninger i ind- og udrejsesystemet og i givet fald fra den i artikel 12, stk. 3, omhandlede liste over identificerede personer.

8. Hvis en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat har berigtiget, suppleret eller slettet oplysninger i overensstemmelse med denne forordning, bliver denne medlemsstat den ansvarlige medlemsstat for berigtigelsen, suppleringen eller sletningen. Ind- og udrejsesystemet skal registrere alle berigtigelser, suppleringer og sletninger af oplysninger.

KAPITEL VI

UDVIKLING, DRIFT OG ANSVARSOMRÅDER

Artikel 36

Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter forud for udvikling

Kommissionen vedtager følgende gennemførelsesretsakter, som er nødvendige for udviklingen og den tekniske iværksættelse af ind- og udrejsesystemets centrale system, de nationale ensartede grænseflader, kommunikationsinfrastrukturen, den i artikel 13 omhandlede webtjeneste og det i artikel 63, stk. 2, omhandlede dataregister, navnlig foranstaltninger vedrørende:

- a) specifikationer af kvaliteten, opløsningen af og brugen af fingeraftryk til biometrisk verifikation og identifikation i ind- og udrejsesystemet
- b) specifikationer af kvaliteten, opløsningen og brugen af ansigtsbillede til biometrisk verifikation og identifikation i ind- og udrejsesystemet, herunder når det er taget på stedet eller udtrykket elektronisk fra eMRTD
- c) registrering af oplysninger, jf. artikel 16-20
- d) adgang til oplysninger, jf. artikel 23-33
- e) ændring, sletning og sletning før tid af oplysninger, jf. artikel 35

- f) lagring og adgang til logge, jf. artikel 46
- g) krav til ydeevne, herunder mindstekravene til teknisk udstyr og krav vedrørende ind- og udrejsesystemets biometriske ydeevne, navnlig med hensyn til den krævede falske positive identifikationsgrad, falske negative identifikationsgrad og grad af manglende registrering
- h) specifikationerne og betingelserne for den webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13, herunder specifikke bestemmelser til beskyttelse af oplysningerne, når de gives af eller til transportvirksomheder
- i) etableringen og udformningen på højt niveau af interoperabilitet, jf. artikel 8
- j) specifikationerne og betingelserne for dataregistret, jf. artikel 63, stk. 2
- k) etableringen af listen over identificerede personer, jf. artikel 12, stk. 3, og proceduren for at gøre listen tilgængelig for medlemsstaterne
- l) specifikationerne for tekniske løsninger til forbindelse af centrale adgangspunkter, jf. artikel 31, 32 og 33, og af en teknisk løsning til indsamling af de nødvendige statistiske data, jf. artikel 72, stk. 8.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68, stk. 2.

I forbindelse med vedtagelsen af gennemførelsesretsakterne i nærværende artikels stk. 1, litra i), hører det udvalg, der er nedsat ved artikel 68 i denne forordning, det VIS-udvalg, der er nedsat ved artikel 49 i forordning (EF) nr. 767/2008.

Artikel 37

Udvikling og operationel forvaltning

1. eu-LISA er ansvarlig for udvikling af ind- og udrejsesystemets centrale system, de nationale ensartede grænseflader, kommunikationsinfrastrukturen og den sikre kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system. eu-LISA er også ansvarlig for udvikling af den i artikel 13 omhandlede webtjeneste og det i artikel 63, stk. 2, omhandlede dataregister i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, der er omhandlet i artikel 13, stk. 7, og artikel 63, stk. 2, og de specifikationer og betingelser, der er vedtaget i henhold til artikel 36, stk. 1, litra h) og j).

eu-LISA fastlægger udformningen af ind- og udrejsesystemets fysiske arkitektur, herunder dets kommunikationsinfrastruktur, samt de tekniske specifikationer for ind- og udrejsesystemets centrale system, de ensartede grænseflader, kommunikationsinfrastrukturen, den sikre kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system, den i artikel 13 i nærværende forordning omhandlede webtjeneste og det i artikel 63, stk. 2, i nærværende forordning omhandlede dataregister og udviklingen af disse tekniske specifikationer. Disse tekniske specifikationer vedtages af eu-LISA's bestyrelse, forudsat at Kommissionen afgiver positiv udtalelse herom. eu-LISA gennemfører også eventuelle nødvendige tilpasninger til VIS, der følger af etableringen af interoperabilitet med ind- og udrejsesystemet samt af gennemførelsen af de ændringer af forordning (EF) nr. 767/2008, der er indeholdt i artikel 61 i nærværende forordning.

eu-LISA udvikler og iværksætter ind- og udrejsesystemets centrale system, de nationale ensartede grænseflader, kommunikationsinfrastrukturen, den sikre kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system, den i artikel 13 omhandlede webtjeneste og det i artikel 63, stk. 2, omhandlede dataregister snarest muligt, efter at Kommissionen har vedtaget foranstaltningerne i artikel 36.

Udviklingsarbejdet omfatter udarbejdelse og gennemførelse af de tekniske specifikationer, afprøvning og samlet projektkoordinering.

Ved udviklingen og ved gennemførelsen af ind- og udrejsesystemets centrale system, de nationale ensartede grænseflader, kommunikationsinfrastrukturen, den sikre kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system, den i artikel 13 omhandlede webtjeneste og det i artikel 63, stk. 2, omhandlede dataregister skal eu-LISA's opgaver også være at:

- a) foretage en sikkerhedsrisikovurdering
- b) følge principperne om indbygget privatlivsbeskyttelse og privatlivsbeskyttelse som standard i hele livscyklussen for ind- og udrejsesystemets udvikling
- c) foretage en sikkerhedsrisikovurdering vedrørende den i artikel 8 omhandlede interoperabilitet med VIS og vurdere de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for gennemførelsen af interoperabiliteten med VIS.

2. I udformnings- og udviklingsfasen nedsættes et programstyringsråd bestående af højst ti medlemmer. Det skal bestå af syv medlemmer udpeget af eu-LISA's bestyrelse blandt sine medlemmer eller suppleanter, formanden for ind- og udrejsesystemets rådgivende udvalg, omhandlet i artikel 69, et medlem, der repræsenterer eu-LISA, udpeget af dets administrerende direktør, og et medlem udpeget af Kommissionen. De medlemmer, der udpeges af eu-LISA's bestyrelse, vælges alene fra de medlemsstater, der i henhold til EU-retten er fuldt ud bundet af retsakterne om udvikling, oprettelse, drift og brug af alle de store IT-systemer, der forvaltes af eu-LISA, og som opfylder betingelserne i artikel 66, stk. 2.

Programstyringsrådet mødes regelmæssigt og mindst tre gange pr. kvartal. Det sikrer den hensigtsmæssige forvaltning af ind- og udrejsesystemets udformnings- og udviklingsfase og sikrer sammenhængen mellem centrale og nationale projekter vedrørende ind- og udrejsesystemet.

Programstyringsrådet indsender hver måned skriftlige rapporter til eu-LISA's bestyrelse om projektets fremskridt. Programstyringsrådet har ingen beslutningskompetence eller noget mandat til at repræsentere medlemmerne af eu-LISA's bestyrelse.

eu-LISA's bestyrelse fastsætter programstyringsrådets forretningsorden, som navnlig skal indeholde regler om:

- a) dets formandskab
- b) mødesteder
- c) forberedelsen af møder
- d) eksperters adgang til møder
- e) kommunikationsplan, der sikrer fuld information til ikkedeltagende medlemmer af eu-LISA's bestyrelse.

Programstyringsrådets formandskab varetages af en medlemsstat, der i henhold til EU-retten er fuldt ud bundet af retsakterne om udvikling, oprettelse, drift og brug af alle de store IT-systemer, der forvaltes af eu-LISA.

Alle rejse- og opholdsudgifter afholdt af medlemmerne af programstyringsrådet betales af eu-LISA, og artikel 10 i eu-LISA's forretningsorden finder tilsvarende anvendelse. eu-LISA yder sekretariatsbistand til programstyringsrådet.

I udformnings- og udviklingsfasen består ind- og udrejsesystemets rådgivende gruppe, omhandlet i artikel 69, af de nationale projektledere for ind- og udrejsesystemet og ledes af eu-LISA. Det mødes regelmæssigt og mindst tre gange pr. kvartal, indtil ind- og udrejsesystemet sættes i drift. Det aflægger efter hvert møde rapport til programstyringsrådet. Det yder teknisk ekspertise til støtte for programstyringsrådets opgaver og følger op på, hvor langt medlemsstaterne er nået med deres forberedelser.

3. eu-LISA er ansvarligt for operationel forvaltning af ind- og udrejsesystemets centrale system, de nationale ensartede grænseflader, den sikre kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system. eu-LISA sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at den bedste tilgængelige teknologi på grundlag af en cost-benefit-analyse til enhver tid anvendes til ind- og udrejsesystemets centrale system, de nationale ensartede grænseflader, kommunikationsinfrastrukturen, den sikre kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og VIS' centrale system, den i artikel 13 omhandlede webtjeneste og det i artikel 63, stk. 2, omhandlede dataregister. eu-LISA er også ansvarligt for operationel forvaltning af kommunikationsinfrastrukturen mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og de nationale ensartede grænseflader, den i artikel 13 omhandlede webtjeneste og det i artikel 63, stk. 2, omhandlede dataregister.

Operationel forvaltning af ind- og udrejsesystemet omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at ind- og udrejsesystemet kan fungere 24 timer i døgnet alle ugens syv dage i overensstemmelse med denne forordning, navnlig det vedligeholdelsesarbejde og den tekniske udvikling, der er påkrævet for at sikre, at ind- og udrejsesystemet operationelt fungerer på et tilfredsstillende niveau, navnlig med hensyn til svartid for grænsemyndigheders søgninger i ind- og udrejsesystemets centrale system, i overensstemmelse med de tekniske specifikationer.

4. eu-LISA sikrer, at de af dets personale, som skal arbejde med oplysninger i ind- og udrejsesystemet eller med oplysninger, der er lagret i ind- og udrejsesystemet, anvender hensigtsmæssige regler for tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav, jf. dog artikel 17 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte som fastlagt i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ([42](#)). Denne pligt gælder fortsat, når det pågældende personale er fratrukket deres stilling, eller deres aktiviteter er ophørt.

Artikel 38

Medlemsstaternes og Europols ansvarsområder

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for:

- a) integrationen af den eksisterende nationale grænseinfrastruktur og tilslutningen heraf til den nationale ensartede grænseflade
- b) organiseringen, forvaltningen, driften og vedligeholdelsen af sin eksisterende nationale grænseinfrastruktur og tilslutningen heraf til ind- og udrejsesystemet med henblik på artikel 6, undtagen artikel 6, stk. 2

- c) organiseringen af centrale adgangspunkter og deres tilslutning til den nationale ensartede grænseflade med henblik på retshåndhævelse
 - d) forvaltningen af og ordningerne for adgang for det behørigt bemyndigede personale ved de kompetente nationale myndigheder til ind- og udrejsesystemet i medfør af denne forordning samt opstilling og regelmæssig ajourføring af en liste over dette personale og deres profiler.
2. Hver medlemsstat udpeger en national myndighed, der skal give de i artikel 9, stk. 2, omhandlede kompetente myndigheder adgang til ind- og udrejsesystemet. Hver medlemsstat tilslutter den pågældende nationale myndighed til den nationale ensartede grænseflade. Hver medlemsstat tilslutter sine i artikel 29 omhandlede centrale adgangspunkter, til den nationale ensartede grænseflade.
 3. Hver medlemsstat benytter automatiske procedurer til behandling af oplysninger i ind- og udrejsesystemet.
 4. Medlemsstaterne sikrer, at ind- og udrejsekontrollinfrastrukturens tekniske ydeevne, dens tilgængelighed, varigheden af ind- og udrejsekontrollen og datakvaliteten overvåges nøje for at sikre, at de generelle krav til, at ind- og udrejsesystemet er velfungerende, og en effektiv ind- og udrejsekontrolproces er opfyldt.
 5. Før personale hos de myndigheder, der har adgang til ind- og udrejsesystemet, får bemyndigelse til at behandle oplysninger lagret i ind- og udrejsesystemet, skal de modtage relevant uddannelse i navnlig datasikkerhed og databeskyttelsesregler samt relevante grundlæggende rettigheder.
 6. Medlemsstaterne må ikke behandle oplysninger i eller fra ind- og udrejsesystemet til andre formål end dem, der er fastlagt i denne forordning.
 7. Europol påtager sig de forpligtelser, der er fastsat i stk. 1, litra d), og stk. 3, 5 og 6. Europol tilslutter og er ansvarlig for tilslutningen af Europolis centrale adgangspunkt til ind- og udrejsesystemet.

Artikel 39

Ansvar for databehandling

1. Med hensyn til behandling af personoplysninger i ind- og udrejsesystemet udpeger hver medlemsstat en myndighed, der skal betragtes som dataansvarlig i overensstemmelse med artikel 4, nr. 7), i forordning (EU) 2016/679, og som har det centrale ansvar for denne medlemsstats databehandling. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen nærmere oplysninger om denne myndighed.

Hver medlemsstat sikrer, at de oplysninger, der indsamles og registreres i ind- og udrejsesystemet, behandles på lovlig måde, og navnlig at kun behørigt bemyndiget personale har adgang til oplysningerne med henblik på udførelse af deres opgaver. Den ansvarlige medlemsstat sikrer navnlig, at oplysningerne:

- a) indsamles på lovlig måde og med fuld respekt for den berørte tredjelandstats borgers menneskelige værdighed

- b) registreres på lovlig måde i ind- og udrejsesystemet
- c) er nøjagtige og ajourførte ved overførslen til ind- og udrejsesystemet.

2. eu-LISA sikrer, at ind- og udrejsesystemet anvendes i overensstemmelse med denne forordning og de i artikel 36 omhandlede gennemførelsesretsakter. eu-LISA skal navnlig:

- a) træffe de nødvendige foranstaltninger for at garantere sikkerheden i ind- og udrejsesystemets centrale system og kommunikationsinfrastrukturen mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og de nationale ensartede grænseflader, uden at dette berører medlemsstaternes ansvar
- b) sikre, at kun behørigt bemyndiget personale har adgang til oplysninger, der er behandlet i ind- og udrejsesystemet.

3. eu-LISA underretter Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om de foranstaltninger, som det træffer i medfør af stk. 2 med henblik på at indlede driften af ind- og udrejsesystemet.

Artikel 40

Lagring af oplysninger i nationale registre og nationale ind- og udrejsesystemer

1. En medlemsstat kan i sit nationale ind- og udrejsesystem eller tilsvarende nationale registre lagre de alfanumeriske oplysninger, som den har registreret i ind- og udrejsesystemet, i overensstemmelse med formålene med ind- og udrejsesystemet og under fuld overholdelse af EU-retten.
2. Oplysningerne må ikke lagres længere i de nationale ind- og udrejsesystemer eller tilsvarende nationale registre, end de lagres i ind- og udrejsesystemet.
3. Enhver anvendelse af oplysninger, som ikke er i overensstemmelse med stk. 1, skal betragtes som misbrug i henhold til de enkelte medlemsstaters nationale ret og EU-retten.
4. Denne artikel skal ikke fortolkes således, at den kræver teknisk tilpasning af ind- og udrejsesystemet. Medlemsstaterne kan lagre oplysninger i henhold til denne artikel for egen regning og risiko og under anvendelse af egne tekniske midler.

Artikel 41

Videregivelse af oplysninger til tredjelande, internationale organisationer og private enheder

1. Oplysninger, der er lagret i ind- og udrejsesystemet, må ikke overføres til eller stilles til rådighed for noget tredjeland, nogen international organisation eller nogen privat enhed.
2. Uanset denne artikels stk. 1 må grænsemyndighederne eller immigrationsmyndighederne overføre de i artikel 16, stk. 1, og artikel 17, stk. 1, litra a), b) og c), i nærværende forordning omhandlede oplysninger til et tredjeland eller en international organisation opført i bilag I til nærværende forordning, hvis det i konkrete tilfælde er nødvendigt for at bevise tredjelandstatsborgeres identitet udelukkende med henblik på tilbagesendelse, alene såfremt en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Kommissionen har vedtaget en afgørelse om, at beskyttelsen af personoplysninger i det pågældende tredjeland er tilstrækkelig, jf. artikel 45, stk. 3, i forordning (EU) 2016/679
- b) der er indført passende beskyttelsesforanstaltninger, jf. artikel 46 i forordning (EU) 2016/679, f.eks. gennem en gældende tilbagetagelsesaftale mellem Unionen eller en medlemsstat og det pågældende tredjeland
- c) artikel 49, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse.

3. De i artikel 16, stk. 1, og artikel 17, stk. 1, litra a), b) og c), i nærværende forordning omhandlede oplysninger må overføres i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, alene såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) oplysningerne overføres i henhold til de relevante bestemmelser i EU-retten, navnlig bestemmelser om databeskyttelse, herunder kapitel V i forordning (EU) 2016/679, og tilbagetagelsesaftaler og national ret i den medlemsstat, der overfører oplysningerne
- b) tredjelandet eller den internationale organisation har accepteret kun at anvende oplysningerne til det formål, hvortil de blev givet, og
- c) der er truffet en afgørelse om tilbagesendelse i henhold til direktiv 2008/115/EF vedrørende den berørte tredjelandstatsborger, forudsat at fuldbyrdelsen af en sådan afgørelse om tilbagesendelse ikke er blevet suspenderet, og at den ikke er genstand for en klage, som kan føre til, at dens fuldbyrdelse suspenderes.

4. Overførsel af personoplysninger til tredjelande eller til internationale organisationer i medfør af stk. 2 berører ikke rettighederne for ansøgere om og personer med international beskyttelse, navnlig for så vidt angår nonrefoulement.

5. Personoplysninger, som en medlemsstat eller Europol har modtaget fra ind- og udrejsesystemets centrale system til retshåndhævelsesformål, må ikke overføres til eller stilles til rådighed for et tredjeland, en international organisation eller en privat enhed, der er etableret i eller uden for Unionen. Dette forbud gælder også, hvor sådanne oplysninger viderebehandles på nationalt plan eller blandt medlemsstaterne i henhold til direktiv (EU) 2016/680.

6. Uanset denne artikels stk. 5 må oplysningerne i artikel 16, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 16, stk. 2, litra a) og b), artikel 16, stk. 3, litra a) og b), og artikel 17, stk. 1, litra a), overføres af den udpegede myndighed til et tredjeland i konkrete tilfælde, alene såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) der foreligger et ekstraordinært hastetilfælde, hvor der er:

- i) en overhængende fare i tilknytning til en terrorhandling, eller
 - ii) en overhængende fare for en persons liv, og denne fare er knyttet til en alvorlig strafbar handling
- b) overførslen af oplysninger er nødvendig med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske en sådan terrorhandling eller sådanne alvorlige forbrydelser på den berørte medlemsstats område eller i det berørte tredjeland
 - c) den udpegede myndighed har adgang til sådanne oplysninger i henhold til proceduren og betingelserne i artikel 31 og 32
 - d) overførslen sker i overensstemmelse med de gældende betingelser i direktiv (EU) 2016/680, navnlig direktivets kapitel V
 - e) tredjelandet indgiver en behørigt begrundet skriftlig eller elektronisk anmodning, og

f) der sikres gensidig videregivelse af oplysninger om ind- og udrejseregistreringer, som det anmodende tredjeland er i besiddelse af, til de medlemsstater, der anvender ind- og udrejsesystemet.

Hvis en overførsel foretages på grundlag af dette stykkes første afsnit, skal en sådan overførsel dokumenteres, og dokumentationen skal på anmodning stilles til rådighed for den tilsynsmyndighed, der er oprettet i medfør af artikel 41, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/680, og omfatte dato og tidspunkt for overførslen, oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, begrundelse for overførslen og angivelse af de overførte personoplysninger.

Artikel 42

Betingelser for videregivelse af oplysninger til en medlemsstat, der endnu ikke anvender ind- og udrejsesystemet, og til en medlemsstat, hvorpå denne forordning ikke finder anvendelse

1. Oplysningerne i artikel 16, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 16, stk. 2, litra a) og b), artikel 16, stk. 3, litra a) og b), og artikel 17, stk. 1, litra a), må overføres af en udpeget myndighed til en medlemsstat, der endnu ikke anvender ind- og udrejsesystemet, og til en medlemsstat, på hvilken denne forordning ikke finder anvendelse, i konkrete tilfælde, alene såfremt alle følgende betingelser er opfyldt:

a) der foreligger et ekstraordinært hastetilfælde, hvor der er:

- i) en overhængende fare i tilknytning til en terrorhandling, eller
- ii) en alvorlig strafbar handling

b) overførslen af oplysninger er nødvendig med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske en sådan terrorhandling eller alvorlig strafbar handling

c) den udpegede myndighed har adgang til sådanne oplysninger i henhold til proceduren og betingelserne i artikel 31 og 32

d) direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse

e) en behørigt begrundet skriftlig eller elektronisk anmodning er blevet indgivet, og

f) der sikres gensidig videregivelse af oplysninger om ind- og udrejseregistreringer, som den anmodende medlemsstat er i besiddelse af, til de medlemsstater, der anvender ind- og udrejsesystemet.

Hvis en overførsel foretages på grundlag af dette stykkes første afsnit, skal en sådan overførsel dokumenteres, og dokumentationen skal på anmodning stilles til rådighed for den tilsynsmyndighed, der er oprettet i medfør af artikel 41, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/680, og omfatte dato og tidspunkt for overførslen, oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, begrundelse for overførslen og angivelse af de overførte personoplysninger.

2. Hvis der videregives oplysninger i medfør af denne artikel, finder de samme betingelser som fastsat i artikel 43, stk. 1, artikel 45, stk. 1 og 3, artikel 48 og artikel 58, stk. 4, tilsvarende anvendelse.

Artikel 43

Datasikkerhed

1. Den ansvarlige medlemsstat sørger for oplysningernes sikkerhed før og under overførsel til den nationale ensartede grænseflade. Hver medlemsstat sørger for sikkerheden af oplysninger, som den modtager fra ind- og udrejsesystemet.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger vedrørende sin nationale grænseinfrastruktur, herunder en sikkerhedsplan og forretningskontinuitets- og katastrofeberedskabsplan, med henblik på:

- a) fysisk at beskytte oplysninger, herunder ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af vigtig infrastruktur
- b) at forhindre, at personer uden bemyndigelse får adgang til databehandlingsudstyr og nationale anlæg, hvor medlemsstaten udfører operationer i overensstemmelse med formålene med ind- og udrejsesystemet
- c) at forhindre, at personer uden bemyndigelse læser, kopierer, ændrer eller fjerner datamedier
- d) at forhindre registrering af oplysninger og adgang til, ændring af eller sletning af lagrede personoplysninger uden bemyndigelse
- e) at forhindre brugen af automatiserede databehandlingssystemer af personer uden bemyndigelse ved anvendelse af datakommunikationsudstyr
- f) at forhindre behandling af oplysninger i ind- og udrejsesystemet samt ændring eller sletning af oplysninger, som er behandlet i ind- og udrejsesystemet, uden bemyndigelse
- g) at sikre, at personer, der er bemyndiget til at få adgang til ind- og udrejsesystemet, kun har adgang til oplysninger, der er omfattet af deres bemyndigelse, ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentiteter og fortrolige adgangsmetoder
- h) at sikre, at alle myndigheder med ret til adgang til ind- og udrejsesystemet opretter profiler, der beskriver opgaver og ansvarsområder for personer, der er bemyndiget til at registrere, ændre, slette, hente og søge oplysninger, og stiller deres profiler til rådighed for tilsynsmyndighederne
- i) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke organer personoplysninger må videregives via datatransmissionsudstyr
- j) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, hvilke oplysninger der er blevet behandlet i ind- og udrejsesystemet, samt hvornår, af hvem og til hvilket formål, de er blevet behandlet
- k) at forhindre læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger uden bemyndigelse under overførsel af personoplysninger til eller fra ind- og udrejsesystemet eller under transport af datamedier, navnlig ved hjælp af passende krypteringsteknikker
- l) at sikre, at de installerede systemer i tilfælde af afbrydelse kan genetableres til normal drift
- m) at sikre pålidelighed ved at sørge for, at eventuelle funktionsfejl i ind- og udrejsesystemet indberettes behørigt
- n) at kontrollere effektiviteten af sikkerhedsforanstaltningerne i dette stykke og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelse af denne forordning.

3. For så vidt angår driften af ind- og udrejsesystemet træffer eu-LISA de nødvendige foranstaltninger med henblik på at opfylde målene i stk. 2, herunder vedtagelse af en sikkerhedsplan og en forretningskontinuitets- og katastrofeberedskabsplan. eu-LISA sikrer også pålidelighed ved at sørge for, at de nødvendige tekniske foranstaltninger er truffet for at sikre, at personoplysninger kan genoprettes i tilfælde af forvanskning på grund af fejlfunktioner i ind- og udrejsesystemet.

4. eu-LISA og medlemsstaterne samarbejder for at sikre en harmoniseret tilgang til datasikkerhed på grundlag af en sikkerhedsrisikostyringsproces, der omfatter hele ind- og udrejsesystemet.

Artikel 44

Sikkerhedshændelser

1. Enhver hændelse, der har eller kan have indvirkning på sikkerheden i ind- og udrejsesystemet og forårsage skade på eller tab af oplysninger, der er lagret i ind- og udrejsesystemet, skal anses for at være en sikkerhedshændelse, navnlig når ikke-bemyndiget adgang til oplysninger kan have forekommet, eller hvor oplysningernes tilgængelighed, integritet og fortrolighed er eller kan være blevet kompromitteret.

2. Sikkerhedshændelse skal håndteres således, at en hurtig, effektiv og passende reaktion sikres.

3. Med forbehold af anmeldelsen og kommunikationen af et brud på persondatasikkerheden, jf. artikel 33 i forordning (EU) 2016/679, artikel 30 i direktiv (EU) 2016/680 eller begge, underretter medlemsstaterne Kommissionen, eu-LISA og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om sikkerhedshændelser. I tilfælde af en sikkerhedshændelse vedrørende ind- og udrejsesystemets centrale system underretter eu-LISA Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

4. Oplysninger vedrørende en sikkerhedshændelse, der har eller kan have indvirkning på driften af ind- og udrejsesystemet eller på oplysningernes tilgængelighed, integritet og fortrolighed, skal forelægges medlemsstaterne og indberettes i overensstemmelse med den hændelsesstyringsplan, der skal leveres af eu-LISA.

5. De berørte medlemsstater og eu-LISA samarbejder i tilfælde af en sikkerhedshændelse.

Artikel 45

Ansvar

1. Enhver person eller medlemsstat, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med denne forordning, har ret til erstatning fra den medlemsstat, som er ansvarlig for den lidte skade. Den pågældende medlemsstat fritages helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den beviser, at den på ingen måde er ansvarlig for den hændelse, der førte til skaden.

2. Hvis en medlemsstats manglende opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning forårsager skade på ind- og udrejsesystemet, holdes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre og for så vidt eu-LISA eller en anden medlemsstat, der deltager i ind- og udrejsesystemet, ikke har truffet rimelige foranstaltninger for at forhindre skaden i at opstå eller for at begrænse dens omfang.

3. Erstatningskrav mod en medlemsstat for skade, jf. stk. 1 og 2, er underlagt bestemmelserne i den indklagede medlemsstats nationale ret.

Artikel 46

eu-LISA's og medlemsstaternes føring af logge

1. eu-LISA fører logge over alle databehandlinger i ind- og udrejsesystemet. Disse logge skal indeholde følgende:

- a) formålet med adgang, jf. artikel 9, stk. 2
- b) dato og tidspunkt
- c) de oplysninger, der er overført, jf. artikel 16-19
- d) de oplysninger, der er anvendt til en søgning, jf. artikel 23-27, og
- e) navn på den myndighed, der har registreret eller hentet oplysninger.

2. For så vidt angår de i artikel 8 nævnte søgninger skal der ske logning af enhver databehandling, der foretages i ind- og udrejsesystemet og VIS i henhold til denne artikel og artikel 34 i forordning (EF) nr. 767/2008. eu-LISA sikrer navnlig, at der sker logning af de pågældende databehandlinger, når de kompetente myndigheder foretager databehandling direkte fra det ene system i det andet.

3. Ud over stk. 1 og 2 fører hver medlemsstat logge over personale, som er behørigt bemyndiget til at behandle oplysninger i ind- og udrejsesystemet.

4. Sådanne logge må kun bruges til overvågning af databeskyttelse, herunder til at kontrollere grundlaget for en anmodning og lovligheden af databehandlingen, og til at garantere datasikkerheden i overensstemmelse med artikel 43. Loggene skal beskyttes ved hjælp af passende foranstaltninger mod uautoriseret adgang og slettes et år efter udløbet af lagringsperioden i artikel 34, medmindre de er nødvendige til kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

Artikel 47

Egenkontrol

Medlemsstaterne sikrer, at hver myndighed, der har ret til adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde denne forordning, og samarbejder i nødvendigt omfang med tilsynsmyndighederne.

Artikel 48

Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver brug af oplysninger registreret i ind- og udrejsesystemet på en måde, der er i strid med denne forordning, kan straffes med sanktioner, som er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, i overensstemmelse med national ret, artikel 84 i forordning (EU) 2016/679 og artikel 57 i direktiv (EU) 2016/680.

Artikel 49

Databeskyttelse

1. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på eu-LISA's behandling af personoplysninger på grundlag af nærværende forordning.
2. Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på de nationale myndigheders behandling af personoplysninger på grundlag af nærværende forordning, med undtagelse af behandling til formålene omhandlet i artikel 1, stk. 2, i nærværende forordning.
3. Direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse på medlemsstaternes udpegede myndigheders behandling af personoplysninger på grundlag af nærværende forordning til formålene omhandlet i artikel 1, stk. 2, i nærværende forordning.
4. Forordning (EU) 2016/794 finder anvendelse på Europols behandling af personoplysninger på grundlag af nærværende forordning.

KAPITEL VII

RETTIGHEDER OG TILSYN MED HENSYN TIL DATABESKYTTELSE

Artikel 50

Ret til oplysninger

1. Uden at dette berører retten til oplysninger efter artikel 13 i forordning (EU) 2016/679 underrettes tredjelandstatsborgere, hvorom oplysninger skal registreres i ind- og udrejsesystemet, af den ansvarlige medlemsstat om følgende:
 - a) at medlemsstaterne og Europol kan få adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik på retshåndhævelse
 - b) pligten for tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, og for indehavere af et FTD, til at få taget fingeraftryk
 - c) pligten for alle tredjelandstatsborgere, der skal registreres i ind- og udrejsesystemet, til at få taget et ansigtsbillede
 - d) at indsamling af oplysninger er obligatorisk med henblik på undersøgelse af, om indrejsebetingelserne er opfyldt
 - e) at indrejse vil blive nægtet, hvis en tredjelandstatsborger nægter at stille de krævede biometriske oplysninger til rådighed med henblik på registrering, verifikation eller identifikation i ind- og udrejsesystemet
 - f) retten til at få oplysninger om den maksimalt resterende varighed af deres tilladte ophold i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3
 - g) at personoplysninger, der lagres i ind- og udrejsesystemet, kan overføres til et tredjeland eller en international organisation opført i bilag I med henblik på tilbagesendelse, til et tredjeland i overensstemmelse med artikel 41, stk. 6, og til medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 42
 - h) retten til at anmode den dataansvarlige om indsigt i oplysninger om dem, og retten til at anmode om at få unøjagtige oplysninger om dem berigtiget, ufuldstændige personoplysninger om dem suppleret, ulovligt behandlede personoplysninger om dem slettet eller behandlingen heraf begrænset samt retten til at få oplysninger om procedurerne for udøvelse af disse rettigheder, herunder kontaktoplysninger for den dataansvarlige og tilsynsmyndighederne eller Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis det er relevant, som behandler klager vedrørende beskyttelse af personoplysninger

- i) at der vil blive givet adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet med henblik på grænseforvaltnings- og lempelsesformål, og at ophold ud over den tilladte varighed automatisk vil medføre, at deres oplysninger tilføjes på den i artikel 12, stk. 3, omhandlede liste over identificerede personer, samt hvilke konsekvenser ophold ud over den tilladte varighed kan få
- j) datalagringsperioden for ind- og udrejseregistreringer, registreringer af nægtelse af indrejse og for individuelle sagsmapper i henhold til artikel 34
- k) retten for personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, til at få deres personoplysninger slettet fra den i artikel 12, stk. 3 omhandlede liste over identificerede personer og berigtiget i ind- og udrejsesystemet, hvis de godtgør, at de overskred varigheden af det tilladte ophold som følge af uforudsete og alvorlige begivenheder
- l) retten til at indgive en klage til tilsynsmyndighederne.

2. De oplysninger, der gives i medfør af stk. 1, skal gives skriftligt på enhver passende måde i en kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form, og den skal stilles til rådighed ved anvendelse af klart og almindeligt sprog i en sprogudgave, som den berørte person forstår eller med rimelighed kan antages at forstå, således at tredjelandsstatsborgere oplyses om deres rettigheder på det tidspunkt, hvor den individuelle sagsmappe for den pågældende person oprettes i overensstemmelse med artikel 16, 17 eller 18.

3. Kommissionen opretter også et websted, som indeholder de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende udformningen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68, stk. 2.

5. Kommissionen giver de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, i en skabelon. Skabelonen udformes på en sådan måde, at det er muligt for medlemsstaterne at supplere den med yderligere medlemsstatsspecifikke oplysninger. De medlemsstatsspecifikke oplysninger skal mindst omfatte registreredes rettigheder, muligheden for bistand fra tilsynsmyndighederne samt kontaktoplysninger for den dataansvarlige, den databeskyttelsesansvarlige og tilsynsmyndighederne. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende specifikationerne og betingelserne for det websted, der er omhandlet i denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages forud for ind- og udrejsesystemets idriftsættelse efter undersøgelsesproceduren i artikel 68, stk. 2.

Artikel 51

Oplysningskampagne

Kommissionen skal i samarbejde med tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse lade idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet ledsage af en oplysningskampagne, der oplyser offentligheden og navnlig tredjelandsstatsborgere om ind- og udrejsesystemets formål, de i ind- og udrejsesystemet lagrede oplysninger, de myndigheder, der har adgang, og de berørte personers rettigheder. Sådanne oplysningskampagner skal udføres regelmæssigt.

Artikel 52

Ret til indsigt i og berigtigelse, supplering og sletning af personoplysninger samt til begrænsning af behandlingen heraf

1. Anmodninger fra tredjelandstatsborgere vedrørende rettighederne i artikel 15-18 i forordning (EU) 2016/679 kan rettes til den kompetente myndighed i enhver medlemsstat.

Den ansvarlige medlemsstat eller den medlemsstat, som anmodningen er fremsat til, skal besvare sådanne anmodninger inden for en frist på 45 dage efter modtagelsen af anmodningen.

2. Hvis en anmodning om berigtigelse, supplering eller sletning af personoplysninger eller om begrænsning af behandlingen heraf fremsættes til en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat, kontrollerer myndighederne i den medlemsstat, som anmodningen er fremsat til, oplysningernes rigtighed og lovligheden af databehandlingen i ind- og udrejsesystemet inden for 30 dage efter modtagelse af anmodningen, hvis denne kontrol kan foretages uden at høre den ansvarlige medlemsstat. I modsat fald kontakter den medlemsstat, som anmodningen er fremsat til, myndighederne i den ansvarlige medlemsstat inden for syv dage, og den ansvarlige medlemsstat kontrollerer oplysningernes rigtighed og lovligheden af databehandlingen inden for 30 dage efter en sådan henvendelse.

3. I tilfælde af at oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, er faktisk unøjagtige, ufuldstændige eller er blevet registreret ulovligt, berigtiger, supplerer eller sletter den ansvarlige medlemsstat eller i givet fald den medlemsstat, til hvilken en anmodning er fremsat, personoplysningerne eller begrænser behandlingen af personoplysningerne i overensstemmelse med artikel 35. Den ansvarlige medlemsstat eller i givet fald den medlemsstat, til hvilken anmodningen er fremsat, bekræfter straks skriftligt over for den pågældende person, at den har taget skridt til at berigtige, supplere eller slette denne persons personoplysninger eller til at begrænse behandlingen af disse personoplysninger.

I tilfælde af at visumrelaterede oplysninger, der er registreret i ind- og udrejsesystemet, er faktisk unøjagtige, ufuldstændige eller er blevet registreret ulovligt, kontrollerer den ansvarlige medlemsstat eller i givet fald den medlemsstat, til hvilken en anmodning er fremsat, først rigtigheden af oplysningerne i VIS og ændrer dem om fornødent i ind- og udrejsesystemet. Er de oplysninger, der er registreret i VIS, de samme som i ind- og udrejsesystemet, kontakter den ansvarlige medlemsstat eller i givet fald den medlemsstat, til hvilken anmodningen er fremsat, myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for registreringen af disse oplysninger i VIS, inden for syv dage. Den medlemsstat, der er ansvarlig for registreringen af oplysningerne i VIS, kontrollerer rigtigheden af de visumrelaterede oplysninger og lovligheden af behandlingen heraf i ind- og udrejsesystemet inden for 30 dage efter en sådan henvendelse og underretter den ansvarlige medlemsstat eller den medlemsstat, til hvilken anmodningen er fremsat, som om nødvendigt straks berigtiger eller supplerer den berørte persons personoplysninger eller begrænser behandlingen af disse oplysninger i eller sletter disse oplysninger fra ind- og udrejsesystemet og i givet fald fra den i artikel 12, stk. 3, omhandlede liste over identificerede personer.

4. Hvis den ansvarlige medlemsstat eller i givet fald den medlemsstat, til hvilken en anmodning er fremsat, ikke er enig i, at de oplysninger, som er registreret i ind- og udrejsesystemet, er faktisk unøjagtige, ufuldstændige eller ulovligt registreret, træffer denne medlemsstat straks en administrativ afgørelse, hvori den skriftligt begrunder over for den

berørte tredjelandstatsborger, hvorfor den ikke er villig til at berigtige, supplere eller slette personoplysningerne om vedkommende eller begrænse behandlingen af disse oplysninger.

5. Den medlemsstat, som har vedtaget en administrativ afgørelse i henhold til denne artikels stk. 4, underretter ligeledes den pågældende tredjelandstatsborger om, hvilke skridt vedkommende kan tage, hvis vedkommende ikke accepterer begrundelsen. Denne underretning skal indeholde oplysninger om, hvordan der kan anlægges sag eller indgives klage til de kompetente myndigheder eller domstole i den pågældende medlemsstat, og hvilken bistand, der kan ydes i henhold til den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer, herunder fra den tilsynsmyndighed, der er oprettet i medfør af artikel 51, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/679.

6. En anmodning fremsat i henhold til stk. 1 og 2 skal indeholde det nødvendige minimum af oplysninger til at identificere den berørte tredjelandstatsborger. Til dette formål kan der kun anmodes om fingeraftryk i behørigt begrundede tilfælde, hvor der er væsentlig tvivl om ansøgerens identitet. De pågældende oplysninger må udelukkende anvendes til at muliggøre, at denne tredjelandstatsborger kan udøve de i stk. 1 omhandlede rettigheder, og skal slettes umiddelbart derefter.

7. Når en person fremsætter en anmodning i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, registrerer den kompetente myndighed i den ansvarlige medlemsstat eller i den medlemsstat, som anmodningen er rettet til, i form af et skriftligt dokument, at en sådan anmodning er fremsat. Dette dokument skal indeholde oplysninger om, hvordan denne anmodning blev behandlet, og af hvilken myndighed. Den kompetente myndighed stiller det pågældende dokument til rådighed for den tilsynsmyndighed, der er oprettet i medfør af artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, inden for syv dage.

Artikel 53

Samarbejde med henblik på at håndhæve databeskyttelsesrettigheder

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder samarbejder aktivt med henblik på at håndhæve rettighederne i artikel 52.

2. I hver medlemsstat bistår og rådgiver den tilsynsmyndighed, der er oprettet i medfør af artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, på anmodning den registrerede i forbindelse med udøvelsen af dennes ret til at få berigtiget, suppleret eller slettet personoplysninger om vedkommende eller begrænset behandlingen af sådanne oplysninger i henhold til forordning (EU) 2016/679.

Med henblik på at nå de i første afsnit omhandlede mål samarbejder tilsynsmyndigheden i den ansvarlige medlemsstat, som har overført oplysninger, og tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvortil en anmodning er fremsat, med hinanden.

Artikel 54

Klageadgang

1. Uanset artikel 77 og 79 i forordning (EU) 2016/679 har enhver person i hver medlemsstat ret til at anlægge sag eller indgive klage til de kompetente myndigheder eller domstole i den

medlemsstat, som nægtede den pågældende person ret til indsigt i eller ret til at få berigtiget, suppleret eller slettet oplysninger om vedkommende, jf. artikel 52 og artikel 53, stk. 2, i nærværende forordning. Retten til at anlægge sag eller indgive klage gælder også i tilfælde, hvor anmodninger om indsigt, berigtigelse, supplering eller sletning ikke blev besvaret inden for de tidsfrister, der er fastsat i artikel 52, eller hvor den dataansvarlige aldrig har behandlet dem.

2. Bistand fra den tilsynsmyndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, skal være til rådighed under hele denne proces.

Artikel 55

Tilsynsmyndighedens tilsyn

1. Hver medlemsstat sikrer, at den tilsynsmyndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, uafhængigt overvåger lovligheden af den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger, jf. kapitel II, III, V og VI i denne forordning, herunder overførsel heraf til og fra ind- og udrejsesystemet.

2. Den tilsynsmyndighed, der er etableret i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, sikrer, at der mindst hvert tredje år fra ind- og udrejsesystemets idriftsættelse foretages revision af databehandlingen i den nationale grænseinfrastruktur i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder. Der kan tages hensyn til resultaterne af denne revision i de evalueringer, der foretages i henhold til den mekanisme, der er blevet oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 [\(43\)](#). Den tilsynsmyndighed, der er etableret i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 offentliggør årligt antallet af anmodninger om berigtigelse, supplering eller sletning eller begrænsning af behandling af oplysninger, tiltag, der er foranlediget heraf, samt antallet af berigtigelser, suppleringer, sletninger og begrænsninger af behandling, der er foretaget som følge af anmodninger fra berørte personer.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres tilsynsmyndighed, der er etableret i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, har tilstrækkelige ressourcer til at udføre de opgaver, som den er tillagt i henhold til denne forordning, og at den har adgang til rådgivning fra personer med tilstrækkelig viden om biometriske oplysninger.

4. Medlemsstaterne giver alle de oplysninger, som den tilsynsmyndighed, der er etableret i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, anmoder om, og giver den navnlig oplysninger om de aktiviteter, der udføres i henhold til artikel 38, artikel 39, stk. 1, og artikel 43. Medlemsstater giver den tilsynsmyndighed, der er etableret i henhold til artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, adgang til deres logge, jf. artikel 46, og giver den til enhver tid adgang til alle deres lokaliteter, der har forbindelse til ind- og udrejsesystemet.

Artikel 56

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses tilsyn

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for at føre tilsyn med eu-LISA's behandling af personoplysninger vedrørende ind- og udrejsesystemet og sikre, at

denne behandling foretages i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 og nærværende forordning.

2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer, at en revision af eu-LISA's behandling af personoplysninger i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder foretages mindst hvert tredje år. En rapport om denne revision sendes til Europa-Parlamentet, til Rådet, til Kommissionen, til eu-LISA og til tilsynsmyndighederne. eu-LISA skal have lejlighed til at fremsætte bemærkninger inden vedtagelse af rapporten.
3. eu-LISA giver de oplysninger, som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse anmoder om, giver denne adgang til alle dokumenter og til sine logge, jf. artikel 46, og giver til enhver tid denne adgang til alle sine lokaliteter.

Artikel 57

Samarbejde mellem tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, samarbejder aktivt inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder og sikrer samordnet tilsyn med ind- og udrejsesystemet og de nationale grænseinfrastrukturer.
2. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udveksler relevante oplysninger, bistår hinanden med at foretage audit og inspektion, undersøger enhver vanskelighed med fortolkning eller anvendelse af denne forordning, vurderer problemer med udøvelse af uafhængigt tilsyn eller med udøvelse af registreredes rettigheder, udarbejder harmoniserede forslag til fælles løsninger på eventuelle problemer og fremmer kendskabet til databeskyttelsesrettigheder, alt efter behov.
3. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mødes med henblik på stk. 2 mindst to gange om året inden for rammerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd, der er oprettet ved forordning (EU) 2016/679 (»Det Europæiske Databeskyttelsesråd«). Det pågældende databeskyttelsesråd afholder udgifterne til disse møder og varetager organiseringen heraf. En forretningsorden vedtages på første møde. Øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.
4. Det Europæiske Databeskyttelsesråd sender hvert andet år en fælles aktivitetsrapport til Europa-Parlamentet, til Rådet, til Kommissionen og til eu-LISA. Den pågældende rapport skal indeholde et kapitel om hver medlemsstat, som udarbejdes af tilsynsmyndighederne i den pågældende medlemsstat.

Artikel 58

Beskyttelse af personoplysninger, hvortil der er givet adgang i overensstemmelse med kapitel IV

1. Hver medlemsstat sikrer, at de nationale love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til direktiv (EU) 2016/680, også finder anvendelse på dens nationale myndigheders adgang til ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med denne forordnings

artikel 1, stk. 2, herunder i forbindelse med rettighederne for de personer, hvis oplysninger der således gives adgang til.

2. Den tilsynsmyndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 41, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/680, skal foretage overvågning af lovligheden af medlemsstaternes adgang til personoplysninger i overensstemmelse med kapitel IV i denne forordning, herunder deres overførsel til og fra ind- og udrejsesystemet. Artikel 55, stk. 3 og 4, i denne forordning finder tilsvarende anvendelse.

3. Europols behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning foretages i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 og overvåges af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

4. Personoplysninger, der i overensstemmelse med kapitel IV gives adgang til i ind- og udrejsesystemet, må kun behandles med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning i en konkret sag, hvortil en medlemsstat eller Europol har anmodet om oplysningerne.

5. Ind- og udrejsesystemets centrale system, de udpegede myndigheder, de centrale adgangspunkter og Europol fører registreringer over søgninger med henblik på at sætte den tilsynsmyndighed, der er etableret i henhold til artikel 41, stk. 1, i forordning (EU) 2016/680, og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i stand til at føre tilsyn med, om databehandlingen overholder EU's og nationale databeskyttelsesregler. Med undtagelse af for dette formål skal personoplysninger såvel som registreringer af søgninger slettes fra alle nationale databaser og Europoldatabaser efter 30 dage, medmindre de pågældende oplysninger og registreringer er nødvendige i forbindelse med en konkret igangværende strafferetlig efterforskning, hvortil en medlemsstat eller Europol har anmodet om dem.

Artikel 59

Logning og dokumentation

1. Hver medlemsstat og Europol sikrer, at alle databehandlinger som følge af anmodninger om adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med kapitel IV logges eller dokumenteres med henblik på at kontrollere grundlaget for den pågældende anmodning, overvåge lovligheden af databehandlingen og dataenes integritet og sikkerhed samt egenkontrol.

2. Loggen eller dokumentationen skal i alle tilfælde vise:

- a) det nøjagtige formål med en anmodning om adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet, herunder den pågældende terrorhandling eller de pågældende andre alvorlige strafbare handlinger, og hvad angår Europol, det nøjagtige formål med en anmodning om adgang
- b) de anførte rimelige grunde til ikke at foretage sammenligninger med andre medlemsstater i henhold til afgørelse 2008/615/RIA i overensstemmelse med artikel 32, stk. 2, litra b), i denne forordning
- c) henvisningen til den nationale sagsmappe
- d) dato og nøjagtigt tidspunkt for det centrale adgangspunkts anmodning om adgang til ind- og udrejsesystemets centrale system

- e) navnet på den myndighed, der har anmodet om adgang med henblik på søgning
- f) i givet fald anvendelse af hasteproceduren, jf. artikel 31, stk. 2, i denne forordning, og den afgørelse, der er truffet om efterfølgende kontrol
- g) de oplysninger, der er anvendt til søgning
- h) i overensstemmelse med nationale regler eller forordning (EU) 2016/794, den unikke brugerreference for den embedsmand, der har foretaget søgningen, og den embedsmand, der har givet ordre til søgningen.

3. Logge og dokumentation må kun anvendes til at overvåge lovligheden af databehandling og for at sikre dataintegritet og -sikkerhed. Kun logge, der ikke indeholder personoplysninger, må anvendes til den i artikel 72 i denne forordning omhandlede overvågning og evaluering. Den tilsynsmyndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 41, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/680, og som er ansvarlig for at kontrollere anmodningers grundlag og kontrollere lovligheden af databehandlingen og dataintegritet og -sikkerhed, skal på anmodning have adgang til disse logge med henblik på at kunne udføre sine opgaver.

KAPITEL VIII

ÆNDRINGER AF ANDRE EU-INSTRUMENTER

Artikel 60

Ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen

I artikel 20 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen foretages følgende ændringer:

1) Stk. 2 affattes således:

»2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at den enkelte kontraherende part kan forlænge en udlændings ret til at opholde sig på denne parts område ud over 90 dage inden for en periode på 180 dage:

- a) under ekstraordinære omstændigheder, eller
- b) i medfør af en bilateral aftale, der er indgået inden denne konventions ikrafttræden, og meddelt til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 2d.«

2) Følgende stykker indsættes:

»2a. En udlændings ophold på en kontraherende parts område kan forlænges i overensstemmelse med en bilateral aftale i medfør af stk. 2, litra b), på den pågældende udlændings anmodning, som skal indgives til den kontraherende parts kompetente myndigheder ved udlændingens indrejse eller i løbet af den pågældendes ophold senest den sidste arbejdsdag af vedkommendes ophold på 90 dage inden for en periode på 180 dage.

Hvis udlændingen ikke har indgivet en anmodning i løbet af opholdet på 90 dage inden for en periode på 180 dage, kan vedkommendes ophold forlænges på grundlag af en bilateral aftale indgået af en kontraherende part, og den pågældendes ophold ud over de 90 dage inden for en periode på 180 dage, der er gået forud for denne forlængelse, kan af den pågældende kontraherende parts kompetente myndigheder formodes at være lovligt,

forudsat at udlændingen fremlægger troværdig dokumentation for kun at have opholdt sig på den pågældende kontraherende parts område i løbet af denne periode.

2b. Hvis opholdet forlænges i medfør af denne artikels stk. 2, registrerer den kontraherende parts kompetente myndigheder oplysningerne vedrørende forlængelsen i den seneste relevante ind- og udrejseregistrering, der er knyttet til udlændingens individuelle sagsmappe i det ind- og udrejsesystem, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 (*1). Sådanne oplysninger registreres i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 19.

2c. Hvis opholdet forlænges i henhold til stk. 2, må den berørte udlænding kun opholde sig på den pågældende kontraherende parts område og skal udrejse ved den kontraherende parts ydre grænser.

Den kompetente myndighed, der har forlænget opholdet, underretter den berørte udlænding om, at forlængelsen af opholdet kun tillader, at den berørte udlænding opholder sig på den kontraherende parts område, og at vedkommende skal udrejse ved den kontraherende parts ydre grænser.

2d. Senest den 30. marts 2018 meddeler de kontraherende parter Kommissionen teksten til deres relevante, gældende bilaterale aftaler, jf. stk. 2, litra b). Hvis en kontraherende part ophører med at anvende en af disse bilaterale aftaler, meddeler den dette til Kommissionen. Kommissionen offentliggør oplysninger om sådanne bilaterale aftaler i Den Europæiske Unions Tidende, herunder som minimum de berørte medlemsstater og tredjelande, rettighederne for udlændinge som følge af disse bilaterale aftaler og eventuelle ændringer heraf.«

(*1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 ([EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20](#)).«

Artikel 61

Ændring af forordning (EF) nr. 767/2008

I forordning (EF) nr. 767/2008 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 10, stk. 1, ændres således:

a) følgende litra indsættes:

»da) om fornødent, oplysninger om, at visummet er blevet udstedt med begrænset territorial gyldighed i henhold til artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 810/2009«

b) følgende litra tilføjes:

»1) om fornødent, personens status med angivelse af, at tredjelandstatsborgeren er familiemedlem til en unionsborger, på hvem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ([*2](#)) finder anvendelse, eller til en tredjelandstatsborger, der har ret til fri bevægelighed ligestillet med unionsborgeres ret i henhold til en aftale mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side.

[\(*2\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF ([EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77](#)).«"

2) I artikel 13 tilføjes følgende stykke:

»3. Når der er truffet afgørelse om at annullere eller inddrage et visum, henter og eksporterer den visummyndighed, der har truffet afgørelsen, straks de oplysninger, der er anført i artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. (EU) 2017/2226 ([*3](#)), fra VIS til det ind- og udrejsesystem, der er oprettet ved nævnte forordning (»ind- og udrejsesystemet«).

[\(*3\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 ([EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20](#)).«"

3) I artikel 14 tilføjes følgende stykke:

»3. En visummyndighed, der har truffet afgørelse om at forlænge gyldighedsperioden, opholdets varighed eller begge for et udstedt visum, henter og eksporterer straks de oplysninger, der er anført i artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226, fra VIS til ind- og udrejsesystemet.«

4) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2, litra b) og c), affattes således:

»b) efternavn, fornavn(e), fødselsdato, nationalitet(er), køn

c) rejsedokumentets type og nummer, kode bestående af tre bogstaver for det land, der har udstedt rejsedokumentet, og dato for udløb af rejsedokumentets gyldighed«

b) følgende stykker tilføjes:

»4. Med henblik på at foretage søgning i ind- og udrejsesystemet for at behandle og træffe afgørelse om visumansøgninger i henhold til artikel 24 i forordning (EU) 2017/2226 gives den kompetente visummyndighed adgang til at søge i ind- og udrejsesystemet direkte fra VIS med en eller flere af de oplysninger, der er anført i nævnte artikel.

5. Hvor søgning ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, viser, at der ikke er registreret oplysninger om en tredjelandstatsborger i VIS, eller hvor der er tvivl om en tredjelandstatsborgers identitet, gives den kompetente

visummyndighed adgang til oplysninger med henblik på identifikation i overensstemmelse med artikel 20.«

5) I kapitel III indsættes følgende artikel:

»Artikel 17a

Interoperabilitet med ind- og udrejsesystemet

1. Fra idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 66, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2226, etableres der interoperabilitet mellem ind- og udrejsesystemet og VIS for at gøre ind- og udrejsekontrol mere effektiv og hurtigere. Med henblik herpå etablerer eu-LISA en sikker kommunikationskanal mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og det centrale VIS. Direkte søgning mellem ind- og udrejsesystemet og VIS er kun muligt, hvis der er hjemmel til det i både nærværende forordning og forordning (EU) 2017/2226. Indhentning af visumrelaterede oplysninger fra VIS, eksport heraf til ind- og udrejsesystemet og ajourføring af oplysninger fra VIS i ind- og udrejsesystemet skal være en automatisk proces, når den pågældende operation er iværksat af den berørte myndighed.

2. Interoperabilitet skal gøre det muligt for de visummyndigheder, der bruger VIS, at søge i ind- og udrejsesystemet fra VIS:

- a) når de behandler og træffer afgørelse om visumansøgninger, jf. artikel 24 i forordning (EU) 2017/2226 og artikel 15, stk. 4, i nærværende forordning
- b) for at hente visumrelaterede oplysninger direkte fra VIS og eksportere dem til ind- og udrejsesystemet, hvis et visum annulleres, inddrages eller forlænges i henhold til artikel 19 i forordning (EU) 2017/2226 og artikel 13 og 14 i nærværende forordning.

3. Interoperabilitet skal gøre det muligt for de grænsemyndigheder, der bruger ind- og udrejsesystemet, at søge i VIS fra ind- og udrejsesystemet med henblik på at:

- a) hente visumrelaterede oplysninger direkte fra VIS og importere dem i ind- og udrejsesystemet, sådan at en ind- og udrejseregistrering eller en registrering af nægtelse af indrejse for en visumindehaver kan oprettes eller ajourføres i ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 14, 16 og 18 i forordning (EU) 2017/2226 og artikel 18a i nærværende forordning
- b) hente visumrelaterede oplysninger direkte fra VIS og importere dem i ind- og udrejsesystemet, hvis et visum annulleres, inddrages eller forlænges, jf. artikel 19 i forordning (EU) 2017/2226 og artikel 13 og 14 i nærværende forordning
- c) verificere ægtheden og gyldigheden af et visum, om betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område, jf. artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 (*4), er opfyldt, eller begge, jf. artikel 18, stk. 2, i nærværende forordning
- d) kontrollere, om tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, og for hvilke en individuel sagsmappe i ind- og udrejsesystemet ikke er blevet registreret, tidligere er registreret i VIS, jf. artikel 23 i forordning (EU) 2017/2226 og artikel 19a i nærværende forordning
- e) verificere en visumindehavers identitet i VIS ved hjælp af fingeraftryk, når den pågældendes identitet skal verificeres ved hjælp af fingeraftryk, jf. artikel 23, stk. 2 og 4, i forordning (EU) 2017/2226 og artikel 18, stk. 6, i nærværende forordning.

4. For driften af ind- og udrejsesystemets webtjeneste, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) 2017/2226, skal VIS dagligt opdatere den separate skrivebeskyttede database, der er omhandlet i artikel 13, stk. 5, i nævnte forordning, via et envejsudtræk af den mindste nødvendige delmængde af VIS-oplysninger.

5. I overensstemmelse med artikel 36 i forordning (EU) 2017/2226 vedtager Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til etablering og udformning på højt niveau af interoperabilitet. For at etablere interoperabilitet med ind- og udrejsesystemet sikrer forvaltningsmyndigheden den påkrævede videreudvikling og/eller tilpasning af det centrale VIS, den nationale grænseflade i hver medlemsstat og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader. Medlemsstaterne tilpasser og udvikler de nationale infrastrukturer.

(*4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) ([EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1](#)).«"

6) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Adgang til oplysninger med henblik på kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes

1. De myndigheder, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, har udelukkende med henblik på at verificere visumindehavernes identitet, visas ægthed, tidsmæssige og territoriale gyldighed og status, eller hvorvidt betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område i henhold til artikel 6 i forordning (EU) 2016/399 er opfyldt, eller begge, adgang til VIS med henblik på at søge ved brug af følgende oplysninger:

- a) efternavn, fornavn(e), fødselsdato, nationalitet(er), køn, rejsedokumentets type og nummer eller rejsedokumenternes typer og numre, kode bestående af tre bogstaver for det land, der har udstedt rejsedokumentet eller rejsedokumenterne, og dato for udløb af rejsedokumentets eller rejsedokumenternes gyldighed, eller
- b) visummærkatnummeret.

2. Når en søgning foretages i ind- og udrejsesystemet i medfør af artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226, foretager den kompetente grænsemyndighed udelukkende til de formål, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, en søgning i VIS direkte fra ind- og udrejsesystemet ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a).

3. Når en søgning foretages i ind- og udrejsesystemet i medfør af artikel 23, stk. 2 eller 4, i forordning (EU) 2017/2226, kan den kompetente grænsemyndighed uanset nærværende artikels stk. 2 søge i VIS uden at gøre brug af interoperabiliteten med ind- og udrejsesystemet, hvis særlige omstændigheder gør det nødvendigt, navnlig hvis det på grund af en tredjelandstatsborgers særlige situation er mere hensigtsmæssigt at søge ved brug af de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra b), eller hvis det

midlertidigt er teknisk umuligt at søge oplysninger i ind- og udrejsesystemets oplysninger, eller hvis ind- og udrejsesystemet svigter.

4. Hvis søgning med de oplysninger, der er anført i stk. 1, viser, at oplysninger er lagret i VIS om et eller flere udstedte eller forlængede visa, som stadig er gyldige og har territorial gyldighed med henblik på grænsepassage, gives den myndighed, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, udelukkende til de formål, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, adgang til at søge i følgende oplysninger indeholdt i det pågældende ansøgningsdossier og i dermed forbundne ansøgningsdossierer, jf. artikel 8, stk. 4:

- a) statusoplysningerne og oplysningerne fra ansøgningskemaet, jf. artikel 9, nr. 2) og 4)
- b) fotografier
- c) de i artikel 10, 13 og 14 omhandlede oplysninger, indlæst vedrørende et visum eller visa, der er udstedt, annulleret eller inddraget, eller om et visum eller visa hvis gyldighed er forlænget.

Herudover skal den myndighed, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, for så vidt angår visumindehavere, for hvem visse oplysninger ikke er påkrævet af retlige grunde eller rent faktisk ikke kan tilvejebringes, modtage en meddelelse vedrørende det eller de pågældende specifikke datafelter, som skal markeres som »ikke relevant«.

5. Hvis søgning med de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, viser, at der er registreret oplysninger om en person i VIS, men at intet gyldigt visum er registreret, gives den myndighed, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, udelukkende til de formål, der er omhandlet i stk. 1, adgang til at søge i følgende oplysninger indeholdt i det eller de pågældende ansøgningsdossierer og i dermed forbundne ansøgningsdossierer, jf. artikel 8, stk. 4:

- a) statusoplysningerne og oplysningerne fra ansøgningskemaet, jf. artikel 9, nr. 2) og 4)
- b) fotografier
- c) de i artikel 10, 13 og 14 indlæste oplysninger om et visum eller visa, der er udstedt, annulleret eller inddraget, eller om et visum eller visa hvis gyldighed er forlænget.

6. Ud over de søgninger, der foretages i henhold til denne artikels stk. 1, verificerer den myndighed, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, en persons identitet i VIS, hvis søgning med de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, viser, at der er registreret oplysninger om personen i VIS, og en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) Personens identitet kan ikke verificeres i ind- og udrejsesystemet i henhold til artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226 på grund af følgende:
 - i) visumindehaveren er endnu ikke registreret i ind- og udrejsesystemet
 - ii) identiteten er ved det pågældende grænseovergangssted verificeret ved hjælp af fingeraftryk, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226
 - iii) der er tvivl om visumindehaverens identitet
 - iv) andre grunde.

b) Personens identitet kan verificeres i ind- og udrejsesystemet, men artikel 23, stk. 5, i forordning (EU) 2017/2226 finder anvendelse.

De myndigheder, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, verificerer en visumindehavers fingeraftryk ved at sammenligne dem med de fingeraftryk, der er registreret i VIS. For så vidt angår visumindehavere, hvis fingeraftryk ikke kan bruges, foretages den søgning, der er omhandlet i stk. 1, alene med de alfanumeriske oplysninger, der er fastsat i stk. 1.

7. Med henblik på at verificere fingeraftryk i VIS som fastsat i stk. 6 kan den kompetente myndighed iværksætte en søgning fra ind- og udrejsesystemet i VIS.

8. Hvor verifikation af en visumindehaver eller et visum mislykkes, eller der er tvivl om en visumindehavers identitet eller et visums eller et rejsedokuments ægthed, har de behørigt bemyndigede medarbejdere hos de myndigheder, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, adgang til oplysninger i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1 og 2.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18a

Indhentning af VIS-oplysninger med henblik på oprettelse eller opdatering af en visumindehavers ind- og udrejseregistrering eller registrering af nægtelse af indrejse i ind- og udrejsesystemet

Den myndighed, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, gives udelukkende med henblik på at oprette eller ajourføre en visumindehavers ind- og udrejseregistrering eller registrering af nægtelse af indrejse i ind- og udrejsesystemet i medfør af artikel 14, stk. 2, og artikel 16 og 18 i forordning (EU) 2017/2226 adgang til fra VIS at hente og i ind- og udrejsesystemet at importere de oplysninger, der er lagret i VIS og anført i artikel 16, stk. 2, litra c)-f), i nævnte forordningen.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 19a

Anvendelse af VIS inden oprettelse i ind- og udrejsesystemet af de individuelle sagsmapper for tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt

1. Med henblik på at kontrollere, om en person tidligere er blevet registreret i VIS, foretager de myndigheder, der har kompetence til at foretage kontrol ved grænseovergangssteder ved de ydre grænser i medfør af forordning (EU) 2016/399, søgning i VIS inden oprettelse i ind- og udrejsesystemet af en individuel sagsmappe for tredjelandstatsborgere, der er fritaget for visumpligt, jf. artikel 17 i forordning (EU) 2017/2226.

2. Når artikel 23, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226 finder anvendelse, og den søgning, der er omhandlet i artikel 27 i nævnte forordning, viser, at der ikke er registreret oplysninger om en tredjelandstatsborger i ind- og udrejsesystemet, har den myndighed, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet

anvendes, adgang til med henblik på nærværende artikels stk. 1 at søge i VIS ved brug af følgende oplysninger: efternavn, fornavn(e), fødselsdato, nationalitet(er), køn, rejsedokumentets type og nummer, kode bestående af tre bogstaver for det land, der har udstedt rejsedokumentet, og dato for udløb af rejsedokumentets gyldighed.

3. I forlængelse af en søgning i ind- og udrejsesystemet i medfør af artikel 23, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226 kan den myndighed, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, udelukkende med henblik på nærværende artikels stk. 1 foretage en søgning i VIS direkte fra ind- og udrejsesystemet ved brug af de alfanumeriske oplysninger, der er anført i nærværende artikels stk. 2.

4. Hvis en søgning ved brug af de oplysninger, der er anført i stk. 2, viser, at oplysningerne om tredjelandsstatsborgeren er registreret i VIS, verificerer den myndighed, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, desuden tredjelandsstatsborgerens fingeraftryk ved at sammenligne dem med de fingeraftryk, der er registreret i VIS. Den pågældende myndighed kan foretage en sådan verifikation fra ind- og udrejsesystemet. For så vidt angår tredjelandsstatsborgere, hvis fingeraftryk ikke kan bruges, foretages søgningen alene med de alfanumeriske oplysninger, der er anført i stk. 2.

5. Hvis søgning ved brug af de oplysninger, der er anført i denne artikels stk. 2, og den verifikation, der er udført i medfør af denne artikels stk. 4, viser, at der er registreret oplysninger om en person i VIS, gives den myndighed, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, udelukkende til de formål, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, adgang til at søge i følgende oplysninger i det eller de pågældende ansøgningsdossierer og i dermed forbundne ansøgningsdossierer, jf. artikel 8, stk. 4:

- a) statusoplysningerne og oplysningerne fra ansøgningsskemaet, jf. artikel 9, nr. 2) og 4)
- b) fotografier
- c) de i artikel 10, 13 og 14 omhandlede indlæste oplysninger om et visum eller visa, der er udstedt, annulleret eller inddraget, eller et visum eller visa hvis gyldighed er forlænget.

6. Såfremt den verifikation, der er fastsat i denne artikels stk. 4 eller 5, mislykkes, eller der er tvivl om en persons identitet eller et rejsedokumentets ægthed, har de behørigt bemyndigede medarbejdere hos de myndigheder, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, adgang til oplysninger i medfør af artikel 20, stk. 1 og 2. Den myndighed, som har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, kan fra ind- og udrejsesystemet iværksætte den identifikation, der er omhandlet i artikel 20.«

9) Artikel 20, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Udelukkende med henblik på at identificere enhver person, der tidligere kan være blevet registreret i VIS, eller som måske ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse til eller ophold eller bopæl på medlemsstaternes område, har de myndigheder, der har kompetence til at foretage kontrol ved grænser, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, eller på medlemsstaternes område, adgang til at søge i VIS ved brug af den pågældende persons fingeraftryk for at fastslå, om betingelserne for indrejse til eller ophold eller bopæl på medlemsstaternes område er opfyldt.«

10)I artikel 26 indsættes følgende stykke:

»3a. Fra den 30. juni 2018 bliver forvaltningsmyndigheden ansvarlig for de opgaver, der er omhandlet i stk. 3.«

11)I artikel 34 foretages følgende ændringer:

a)stk. 1 affattes således:

»1. Hver medlemsstat og forvaltningsmyndigheden fører registre over alle behandlinger af oplysninger i VIS. Disse registre skal vise

- a) formålet med adgangen, jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 15-22
- b) datoen og tidspunktet
- c) den type oplysninger, der er fremsendt, jf. artikel 9-14
- d) den type oplysninger, der er anvendt til søgningen, jf. artikel 15, stk. 2, artikel 17, artikel 18, stk. 1 og 6, artikel 19, stk. 1, artikel 19a, stk. 2 og 4, artikel 20, stk. 1, artikel 21, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, og
- e) navnet på den myndighed, der har indlæst eller hentet oplysningerne.

Endvidere fører hver medlemsstat registre over medarbejdere, som er behørigt bemyndiget til at indlæse eller hente oplysninger.«

b)følgende stykke indsættes:

»1a. For så vidt angår de behandlinger, der er anført i artikel 17a, skal der ske registrering af enhver databehandling, der foretages i VIS og ind- og udrejsesystemet i henhold til nærværende artikel og artikel 46 i forordning (EU) 2017/2226.«

Artikel 62

Ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011

I forordning (EU) nr. 1077/2011 foretages følgende ændringer:

1)Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»2. Agenturet er ansvarligt for den operationelle forvaltning af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II), visuminformationssystemet (VIS), Eurodac og det ind- og udrejsesystem, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets (EU) 2017/2226 [\(*5\)](#) (»ind- og udrejsesystemet«).

[\(*5\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 ([EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20](#)).«

2)Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

Opgaver vedrørende ind- og udrejsesystemet

I forbindelse med ind- og udrejsesystemet udfører agenturet:

a) de opgaver, som det er pålagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226

b) opgaver vedrørende uddannelse i teknisk anvendelse af ind- og udrejsesystemet.«

3) Artikel 7, stk. 5 og 6, affattes således:

»5. Opgaver vedrørende den operationelle forvaltning af kommunikationsinfrastrukturen kan overdrages til eksterne private enheder eller organer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. [\(*6\)](#) Netværksudbyderen er i så fald omfattet af sikkerhedsforanstaltningerne i denne artikels stk. 4 og må på ingen måde have adgang til operationelle oplysninger i SIS II, VIS, Eurodac eller ind- og udrejsesystemet eller den til SIS II knyttede SIRENE-informationsudveksling.

6. Med forbehold af gældende kontrakter vedrørende SIS II-, VIS-, Eurodac- og ind- og udrejsesystemet skal forvaltning af krypteringsnøgler forblive agenturets kompetence og må ikke udliciteres til eksterne private enheder.

[\(*6\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ([EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1](#)).«

4) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. Agenturet overvåger udviklingen inden for forskning, som er relevant for den operationelle forvaltning af SIS II, VIS, Eurodac, ind- og udrejsesystemet og andre store IT-systemer.«

5) I artikel 12, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) følgende litra indsættes:

»sa) vedtage rapporter om udviklingen af ind- og udrejsesystemet i henhold til artikel 72, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226«

b) litra t) affattes således:

»t) vedtage rapporterne om den tekniske funktion af SIS II, jf. artikel 50, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 66, stk. 4, i afgørelse 2007/533/RIA, af VIS, jf. artikel 50, stk. 3, i forordning (EF) nr. 767/2008 og artikel 17, stk. 3, i afgørelse 2008/633/RIA, og af ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 72, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226«

c) litra v) affattes således:

»v) fremsætte bemærkninger til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses rapporter om audit, jf. artikel 45, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1987/2006, artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 767/2008, artikel 31, stk. 2, i forordning (EU) nr. 603/2013 og artikel 56, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226, og sikre passende opfølgning af disse audit«

d)følgende litra indsættes:

»xa)offentliggøre statistikker vedrørende ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 63 i forordning (EU) 2017/2226«

e)følgende litra indsættes:

»za)sikre, at listen over kompetente myndigheder, jf. artikel 65, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2226, offentliggøres hvert år.«

6)Artikel 15, stk. 4, affattes således:

»4. Europol og Eurojust kan deltage i bestyrelsens møder som observatører, når et spørgsmål vedrørende SIS II i forbindelse med anvendelsen af afgørelse 2007/533/RIA er på dagsordenen. Europol kan desuden deltage i bestyrelsens møder som observatør, når et spørgsmål vedrørende VIS i forbindelse med anvendelsen af afgørelse 2008/633/RIA, et spørgsmål vedrørende Eurodac i forbindelse med anvendelsen af forordning (EU) nr. 603/2013 eller et spørgsmål vedrørende ind- og udrejsesystemet i forbindelse med anvendelsen af forordning (EU) 2017/2226 er på dagsordenen.«

7)I artikel 17 foretages følgende ændringer:

a)stk. 5, litra g), affattes således:

»g)fastlægge fortrolighedskrav for at efterkomme henholdsvis artikel 17 i forordning (EF) nr. 1987/2006, artikel 17 i afgørelse 2007/533/RIA, artikel 26, stk. 9, i forordning (EF) nr. 767/2008, artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) nr. 603/2013 og artikel 37, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2226, jf. dog artikel 17 i tjenestemandsvedtægten«

b)i stk. 6 tilføjes følgende litra:

»k)rapporter om status over udviklingen af ind- og udrejsesystemet, jf. artikel 72, stk. 2, i forordning (EU) (EU) 2017/2226.«

8)I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1 indsættes følgende litra:

»da) Den Rådgivende Gruppe for Ind- og Udrejsesystemet«

b)stk. 3 affattes således:

»3. Europol og Eurojust kan hver udpege en repræsentant til Den Rådgivende Gruppe for SIS II. Europol kan også udpege en repræsentant til Den Rådgivende Gruppe for VIS, Den Rådgivende Gruppe for Eurodac og Den Rådgivende Gruppe for Ind- og Udrejsesystemet.«

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 63

Anvendelse af oplysninger til rapportering og statistikker

1. Det behørigt bemyndigede personale i medlemsstaternes kompetente myndigheder, Kommissionen og eu-LISA har udelukkende med henblik på rapportering og statistik uden mulighed for individuel identifikation og i overensstemmelse med de i artikel 10, stk. 2, omhandlede beskyttelsesforanstaltninger vedrørende ikkeforskelsbehandling adgang til at søge i følgende oplysninger:

- a) statusoplysninger
- b) tredjelandstatsborgerens nationalitet, køn og fødselsår
- c) dato og grænseovergangssted for indrejse i en medlemsstat og dato og grænseovergangssted for udrejse fra en medlemsstat
- d) rejsedokumenttypen og koden på tre bogstaver for det udstedende land
- e) antallet af personer, der er identificeret som personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, jf. artikel 12, nationalitet for personer, der er identificeret som personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, og grænseovergangsstedet for indrejse
- f) registrerede oplysninger vedrørende alle ophold, hvortil tilladelsen er blevet inddraget eller forlænget
- g) i givet fald koden på tre bogstaver for den medlemsstat, der har udstedt visummet
- h) antal personer, der er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk i medfør af artikel 17, stk. 3 og 4
- i) antallet af tredjelandstatsborgere, der er nægtet indrejse, nationaliteten af de tredjelandstatsborgere, der er nægtet indrejse, grænsetype (land-, luft- eller søgrænse) for det grænseovergangssted, på hvilket indrejse blev nægtet og begrundelsen for at indrejse blev nægtet, jf. artikel 18, stk. 6, litra d).

Det behørigt bemyndigede personale i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 (44), har adgang til at søge i de i dette stykkes første afsnit omhandlede oplysninger med henblik på at foretage risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger som omhandlet i artikel 11 og 13 i nævnte forordning.

2. Med henblik på stk. 1 opretter og iværksætter eu-LISA og hoster et register på centralt plan i sine tekniske lokaliteter, som indeholder de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger. Dette register må ikke give mulighed for identifikation af enkeltpersoner, men skal give de myndigheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, mulighed for at indhente tilpassede rapporter og statistikker om tredjelandstatsborgeres ind- og udrejse og nægtelse af indrejse samt tilfælde af tredjelandstatsborgeres ophold ud over den tilladte varighed, med henblik på at øge effektiviteten af ind- og udrejsekontrol, at bistå konsulater med at behandle visumansøgninger samt at understøtte evidensbaseret politisk EU-beslutningstagning vedrørende migration. Dette register skal også indeholde daglige statistikker om de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4. Adgang til registret skal gives via en sikret adgang gennem TESTA med adgangskontrol og specifikke brugerprofiler udelukkende med rapportering og statistik som formål. Nærmere regler om driften af registret og den databeskyttelse og de sikkerhedsregler, der skal gælde for det, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68, stk. 2.

3. De procedurer, der er indført af eu-LISA med henblik på at følge udviklingen af ind- og udrejsesystemet og dets funktion, jf. artikel 72, stk. 1, skal omfatte mulighed for at udarbejde regelmæssige statistikker for at sikre en sådan overvågning.

4. Hvert kvartal offentliggør eu-LISA statistikker vedrørende ind- og udrejsesystemet, der navnlig viser antal, nationalitet, alder, køn, opholdets varighed og grænseovergangssted ved indrejse for personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet, tredjelandsstatsborgere, der er nægtet indrejse, herunder begrundelsen herfor, og tredjelandsstatsborgere, hvis tilladelse til ophold er blevet inddraget eller forlænget, samt antal tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for kravet om at afgive fingeraftryk.

5. Ved udgangen af hvert år udarbejdes der statistiske data i en årsrapport for det pågældende år. Statistikkerne skal indeholde en opdeling af data på hver medlemsstat. Rapporten offentliggøres og sendes til Europa-Parlamentet, til Rådet, til Kommissionen, til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og til de nationale tilsynsmyndigheder.

6. Efter anmodning fra Kommissionen skal eu-LISA forsyne denne med statistikker om særlige aspekter i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning samt statistikker i medfør af stk. 3.

Artikel 64

Omkostninger

1. Omkostningerne i forbindelse med oprettelsen og driften af ind- og udrejsesystemets centrale system, kommunikationsinfrastrukturen, den nationale ensartede grænseflade, webtjenesten og det i artikel 63, stk. 2, omhandlede register på centralt plan afholdes over Unionens almindelige budget.

2. Omkostningerne ved integration af den eksisterende nationale grænseinfrastruktur og forbindelsen til den nationale ensartede grænseflade samt ved at hoste den nationale ensartede grænseflade afholdes over Unionens almindelige budget.

Følgende omkostninger dækkes ikke:

- a) medlemsstaternes projektforvaltningskontorer (møder, tjensterejser og kontorer)
- b) hosting af nationale IT-systemer (lokaler, implementering, el, køling)
- c) drift af nationale IT-systemer (operatører og supportaftaler)
- d) tilpasning af eksisterende ind- og udrejsekontrollsystemer og politisystemer til nationale ind- og udrejsesystemer
- e) projektforvaltning af nationale ind- og udrejsesystemer
- f) udformning, udvikling, iværksættelse, drift og vedligeholdelse af nationale kommunikationsnet
- g) automatiske grænsekontrollsystemer, selvbetjeningssystemer og elektroniske paskontroller.

3. Omkostningerne ved de centrale adgangspunkter, der er omhandlet i artikel 29 og 30, afholdes af henholdsvis den enkelte medlemsstat og Europol. Omkostningerne ved disse centrale adgangspunkters tilslutning til den nationale ensartede grænseflade og til ind- og udrejsesystemet afholdes af henholdsvis den enkelte medlemsstat og Europol.

4. Hver medlemsstat og Europol opretter og vedligeholder for egen regning den tekniske infrastruktur, der er nødvendig for at gennemføre kapitel IV, og det påhviler dem at afholde de omkostninger, der er en følge af adgang til ind- og udrejsesystemet med henblik herpå.

Artikel 65

Underretninger

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilken myndighed der skal betragtes som dataansvarlig, jf. artikel 39.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og eu-LISA om, hvilke kompetente myndigheder, jf. artikel 9, stk. 2, der har adgang til at registrere, berigtige, supplere, slette, indhente eller søge oplysninger. Tre måneder efter ind- og udrejsesystemets idriftsættelse i overensstemmelse med artikel 66 offentliggør eu-LISA en konsolideret liste over de pågældende myndigheder i Den Europæiske Unions Tidende. Medlemsstaterne skal også straks underrette om alle ændringer heraf. I tilfælde af sådanne ændringer offentliggør eu-LISA én gang om året en ajourført konsolideret udgave af disse oplysninger.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og eu-LISA om de myndigheder, som de har udpeget, og om deres centrale adgangspunkter, jf. artikel 29, og underretter straks om alle ændringer heraf.
4. Europol underretter Kommissionen og eu-LISA om den myndighed, som det har udpeget, og sit centrale adgangspunkt, jf. artikel 30, og underretter straks om alle ændringer heraf.
5. eu-LISA underretter Kommissionen, når den afprøvning, der er omhandlet i artikel 66, stk. 1, litra b), er afsluttet på tilfredsstillende vis.
6. Kommissionen offentliggør hvert år de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, 3 og 4, i Den Europæiske Unions Tidende. I tilfælde af ændringer heraf offentliggør Kommissionen en gang om året en ajourført konsolideret udgave af disse oplysninger. Kommissionen driver et løbende ajourført offentligt websted med disse oplysninger.

Artikel 66

Idriftsættelse

1. Kommissionen fastsætter den dato, hvor ind- og udrejsesystemet sættes i drift, efter at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) De i artikel 36 og artikel 50, stk. 4 og 5, omhandlede foranstaltninger er vedtaget.
 - b) eu-LISA har meddelt, at den omfattende afprøvning af ind- og udrejsesystemet, der skal gennemføres af eu-LISA sammen med medlemsstaterne, er afsluttet på tilfredsstillende vis.
 - c) Medlemsstaterne har valideret de tekniske og retlige ordninger for indsamling og overførsel af de i artikel 16-20 omhandlede oplysninger til ind- og udrejsesystemet og har underrettet Kommissionen herom.
 - d) Medlemsstaterne har foretaget de underretninger til Kommissionen, der er omhandlet i artikel 65, stk. 1, 2 og 3.
2. Ind- og udrejsesystemet anvendes af:
 - a) de medlemsstater, som anvender Schengenreglerne fuldt ud, og

b) de medlemsstater, som endnu ikke anvender Schengenreglerne fuldt ud, men som opfylder alle følgende betingelser:

- i) verifikationen i overensstemmelse med de gældende Schengenevalueringsprocedurer er fuldført med et positivt resultat
- ii) Schengenreglernes bestemmelser om SIS er trådt i kraft i overensstemmelse med den relevante tiltrædelsesakt, og
- iii) Schengenreglernes bestemmelser om VIS, der er nødvendige for anvendelsen af ind- og udrejsesystemet som fastsat i denne forordning, er trådt i kraft i overensstemmelse med den relevante tiltrædelsesakt.

3. En medlemsstat, der ikke er omfattet af stk. 2, tilsluttes ind- og udrejsesystemet, så snart betingelserne i stk. 1, litra b), c) og d), og stk. 2, litra b), er opfyldt. Kommissionen fastsætter den dato, hvor ind- og udrejsesystemet sættes i drift i den pågældende medlemsstat.

4. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af den afprøvning, der er gennemført i medfør af stk. 1, litra b).

5. Kommissionens beslutning i medfør af stk. 1 og 3 offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

6. Medlemsstaterne og Europol påbegynder brug af ind- og udrejsesystemet fra den dato, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med stk. 1 eller, hvor det er relevant, stk. 3.

Artikel 67

Ceuta and Melilla

Denne forordning berører ikke de særlige regler for byerne Ceuta og Melilla, som fastsat i erklæringen fra Kongeriget Spanien om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985.

Artikel 68

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 69

Rådgivende gruppe

eu-LISA nedsætter en rådgivende gruppe og stiller ekspertise til rådighed for den vedrørende ind- og udrejsesystemet, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af dets årlige

arbejdsprogram og dets årlige aktivitetsrapport. Under ind- og udrejsesystemets udformnings- og udviklingsfase finder artikel 37, stk. 2, anvendelse.

Artikel 70

Uddannelse

eu-LISA udfører opgaver vedrørende uddannelse i teknisk anvendelse af ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1077/2011.

Artikel 71

Praktisk vejledning

Kommissionen stiller i tæt samarbejde med medlemsstaterne, eu-LISA og andre relevante agenturer en praktisk vejledning i iværksættelse og forvaltning af ind- og udrejsesystemet til rådighed. Den praktiske vejledning skal indeholde tekniske og operationelle retningslinjer, anbefalinger og bedste praksis. Kommissionen vedtager vejledningen i form af en henstilling.

Artikel 72

Overvågning og evaluering

1. eu-LISA sikrer, at der er indført procedurer til at overvåge udviklingen af ind- og udrejsesystemet i lyset af planlægnings- og omkostningsmålene og at overvåge ind- og udrejsesystemets funktion i lyset af målene for tekniske resultater, omkostningseffektivitet, sikkerhed og tjenestekvalitet.
2. Senest den 30. juni 2018 og derefter hver sjette måned i udviklingsfasen af ind- og udrejsesystemet forelægger eu-LISA Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om status over udviklingen af ind- og udrejsesystemets centrale system, de ensartede grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen mellem ind- og udrejsesystemets centrale system og de ensartede grænseflader. Denne rapport skal indeholde detaljerede oplysninger om de afholdte udgifter og oplysninger om eventuelle risici, der kan have indvirkning på ind- og udrejsesystemets samlede omkostninger, som skal dækkes af Unionens almindelige budget i overensstemmelse med artikel 64, stk. 1, og stk. 2, første afsnit. Efter udviklingen af ind- og udrejsesystemet, forelægger eu-LISA Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, som i detaljer forklarer, hvordan målene, navnlig vedrørende planlægning og omkostninger, er nået, og begrundet eventuelle afvigelser.
3. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse skal eu-LISA have adgang til de nødvendige oplysninger om databehandlingsprocesser i ind- og udrejsesystemet.
4. To år efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet og derefter hvert andet år forelægger eu-LISA Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om, hvordan ind- og udrejsesystemet teknisk fungerer, herunder dets sikkerhed.
5. Tre år efter idriftsættelsen af ind- og udrejsesystemet og derefter hvert fjerde år udarbejder Kommissionen en samlet evaluering af ind- og udrejsesystemet. Denne samlede evaluering skal omfatte:

- a) en vurdering af denne forordnings anvendelse
- b) en gennemgang af de opnåede resultater set i forhold til målene og indvirkningen på grundlæggende rettigheder
- c) en vurdering af, om de tilgrundliggende principper for ind- og udrejsesystemet fortsat er gyldige
- d) en vurdering af tilstrækkeligheden af de biometriske oplysninger, der anvendes for den korrekte funktion af ind- og udrejsesystemet
- e) en vurdering af brugen af stempler under de i artikel 21, stk. 2, omhandlede ekstraordinære omstændigheder
- f) en vurdering af ind- og udrejsesystemets sikkerhed
- g) en vurdering af eventuelle konsekvenser, herunder eventuelle uforholdsmæssigt store virkninger for trafikstrømmen ved grænseovergangssteder, og konsekvenser med budgetmæssige virkninger for EU's budget.

Evalueringen skal omfatte eventuelle nødvendige henstillinger. Kommissionen sender evalueringsrapporten til Europa-Parlamentet, til Rådet, til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og til Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, der er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 [\(45\)](#).

Disse evalueringer skal også indeholde en vurdering af brugen af de i artikel 60 omhandlede bestemmelser, både med hensyn til hyppighed — antal tredjelandsstatsborgere, der gør brug af disse bestemmelser pr. medlemsstat, deres nationalitet og gennemsnitlig varighed af deres ophold — og praktiske konsekvenser og skal tage hensyn til enhver relateret udvikling i Unionens visumpolitik. Den første evalueringsrapport kan omfatte valgmuligheder med henblik på at udfase de i artikel 60 omhandlede bestemmelser og erstatte dem med et EU-instrument. Den skal i givet fald ledsages af et lovgivningsforslag om ændring af de i artikel 60 omhandlede bestemmelser.

6. Medlemsstaterne og Europol giver eu-LISA og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde de i stk. 4 og 5 omhandlede rapporter i henhold til de kvantitative indikatorer, som Kommissionen, eu-LISA eller begge på forhånd har fastlagt. Disse oplysninger må ikke skade arbejdsmetoder eller omfatte oplysninger, som afslører kilder, medarbejdere eller undersøgelser hos de udpegede myndigheder.

7. eu-LISA giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at foretage de samlede evalueringer, omhandlet i stk. 5.

8. Under overholdelse af bestemmelser i national ret om offentliggørelse af følsomme oplysninger udarbejder hver medlemsstat og Europol årlige rapporter om nyttevirkningen af adgang til oplysninger i ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål, som skal indeholde oplysninger og statistik om:

- a) hvorvidt søgningen blev foretaget med henblik på identifikation eller ind- og udrejseregistreringer, og typen af terrorhandlinger eller alvorlige strafbare handlinger, der gav anledning til søgningen
- b) begrundelsen for begrundet mistanke om, at den pågældende person var omfattet af denne forordning
- c) begrundelsen for ikke at foretage søgningen i andre medlemsstaters elektroniske fingeraftryksidentifikationssystemer i henhold til afgørelse 2008/615/RIA, jf. artikel 32, stk. 2, litra b), i denne forordning

- d) antal anmodninger om adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål
- e) antal og type tilfælde, hvor adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål førte til, at identifikationen lykkedes
- f) antal og type tilfælde, hvor den i artikel 31, stk. 2, og artikel 32, stk. 2, andet afsnit, omhandlede hasteprocedure blev anvendt, herunder tilfælde, hvor den hastende karakter ikke blev accepteret ved den efterfølgende kontrol foretaget af det centrale adgangspunkt.

Der stilles en teknisk løsning til rådighed for medlemsstaterne for at lette indsamlingen af de oplysninger, der er anført i dette stykkes første afsnit, med henblik på at generere de statistikker, der er omhandlet i dette stykke. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende specifikationerne for de tekniske løsninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 68, stk. 2.

Medlemsstaternes og Europols årlige rapporter sendes til Kommissionen senest den 30. juni i det efterfølgende år.

Artikel 73

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning finder anvendelse fra den dato, der fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med denne forordnings artikel 66, stk. 1, med undtagelse af følgende bestemmelser, som finder anvendelse fra den 29. december 2017: denne forordnings artikel 5, 36, 37, 38, 43 og 51, denne forordnings artikel 61, nr. 5), for så vidt angår artikel 17a, stk. 5, i forordning (EF) nr. 767/2008, nærværende forordnings artikel 61, nr. 10), for så vidt angår artikel 26, stk. 3a, i forordning (EF) nr. 767/2008, nærværende forordnings artikel 62, 64, 65, 66, 68, 69 og 70 og nærværende forordnings artikel 72, stk. 2.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

- (1) [EUT C 487 af 28.12.2016, s. 66.](#)
- (2) Europa-Parlamentets holdning af 25.10.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.11.2017.
- (3) Rådets beslutning 2004/512/EF af 8. juni 2004 om indførelse af visuminformationssystemet (VIS) ([EUT L 213 af 15.6.2004, s. 5.](#))
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) ([EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.](#))
- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) ([EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1.](#))
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed ([EUT L 286 af 1.11.2011, s. 1.](#))
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) ([EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60.](#))
- (8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA ([EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6.](#))
- (9) Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne ([EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.](#))
- (10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ([EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.](#))
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.](#))
- (12) Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ([EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1.](#))
- (13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af

direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF ([EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77](#)).

(14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1](#)).

(15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1](#)).

(16) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ([EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13](#)).

(17) [EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19](#).

(18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF ([EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143](#)).

(19) Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43](#)).

(20) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20](#)).

(21) [EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36](#).

(22) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ([EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31](#)).

(23) [EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52](#).

(24) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1](#)).

(25) Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50](#)).

[\(26\) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.](#)

[\(27\)](#) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser ([EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19](#)).

[\(28\)](#) Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde ([EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1](#)).

[\(29\)](#) Rådets afgørelse 2010/365/EU af 29. juni 2010 om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien ([EUT L 166 af 1.7.2010, s. 17](#)).

[\(30\)](#) Rådets afgørelse (EU) 2017/733 af 25. april 2017 om anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne om Schengeninformationssystemet i Kroatien ([EUT L 108 af 26.4.2017, s. 31](#)).

[\(31\)](#) Rådets afgørelse (EU) 2017/1908 af 12. oktober 2017 om anvendelse af visse bestemmelser i Schengenreglerne om visuminformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien ([EUT L 269 af 19.10.2017, s. 39](#)).

[\(32\)](#) Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere ([EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1](#)).

[\(33\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/66/EU af 15. maj 2014 om indrejse- og opholdsbetingelser for virksomhedsinternt udstationerede tredjelandsstatsborgere ([EUT L 157 af 27.5.2014, s. 1](#)).

[\(34\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter, og au pair-ansættelse ([EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21](#)).

[\(35\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse ([EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60](#)).

[\(36\)](#) Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer ([EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1](#)).

(37) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) ([EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1](#)).

(38) Kommissionens beslutning 2008/602/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af den fysiske arkitektur for og kravene til de nationale grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader i udviklingsfasen ([EUT L 194 af 23.7.2008, s. 3](#)).

(39) Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 af 14. april 2003 om indførelse af et særligt, forenklet transitdokument (FTD) og et forenklet jernbanetransitdokument (FRTD) samt om ændring af de fælles konsulære instrukser og Den Fælles Håndbog ([EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8](#)).

(40) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold ([EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98](#)).

(41) Rådets afgørelse 2008/633/RIA af 23. juni 2008 om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger ([EUT L 218 af 13.8.2008, s. 129](#)).

(42) [EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1](#).

(43) Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne ([EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27](#)).

(44) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF ([EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1](#)).

(45) Rådets forordning (EF) nr. 168/2007 af 15. februar 2007 om oprettelse af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder ([EUT L 53 af 22.2.2007, s. 1](#)).

BILAG I

LISTE OVER INTERNATIONALE ORGANISATIONER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 41, STK. 2

1. FN-organisationer (f.eks. UNHCR)
 2. Den Internationale Organisation for Migration (IOM)
 3. Den Internationale Røde Kors Komité.
-

BILAG II

SÆRLIGE BESTEMMELSER FOR TREDJELANDSSTATSBORGERE, SOM PASSERER GRÆNSEN PÅ GRUNDLAG AF ET GYLDIGT FTD

- 1) Uanset denne forordnings artikel 16, stk. 1-3, skal grænsemyndighederne for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, som passerer en grænse på grundlag af et gyldigt FTD:
 - a) oprette eller ajourføre deres individuelle sagsmappe, som indeholder de oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 17, stk. 1, litra a, b) og c). Deres individuelle sagsmappe skal desuden angive, at den pågældende tredjelandsstatsborger er indehaver af et FTD. Denne angivelse skal automatisk føre til, at den egenskab ved FTD'et, at det er gyldigt til flere indrejser, føjes til ind- og udrejseregistreringen
 - b) for hver indrejse, som foregår på grundlag af et gyldigt FTD, i en ind- og udrejseregistrering registrere de oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 16, stk. 2, litra a), b) og c), og angivelsen af, at indrejsen er foregået på grundlag af et FTD.

Med henblik på beregning af transittens maksimale varighed anses datoen og tidspunktet for indrejse som denne varigheds begyndelsestidspunkt. Datoen og tidspunktet for udløb af den tilladte transit beregnes automatisk af ind- og udrejsesystemet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 693/2003.

 - 2) Ved første indrejse på grundlag af et FTD skal datoen for udløb af gyldigheden af FTD'et desuden registreres i ind- og udrejseregistreringen.
 - 3) Artikel 16, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der er indehaver af et FTD.
 - 4) Med henblik på kontrol ved en grænse, hvor ind- og udrejsesystemet anvendes, og på medlemsstaternes område, er tredjelandsstatsborgere, som passerer grænsen på grundlag af et gyldigt FTD, tilsvarende underkastet den verifikation og identifikation, der er omhandlet i artikel 23 og 26 i denne forordning og artikel 19a i forordning (EF) nr. 767/2008, som finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der er fritaget for visumpligten.
 - 5) Nr. 1)-4) finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere, som passerer grænsen på grundlag af et gyldigt FTD, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) de foretager transitten med tog, og
 - b) de stiger ikke af på en medlemsstats område.
-

Skjal 3

7.12.2018

DA Den Europæiske Unions Tidende

L 312/14

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1861

af 28. november 2018

om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d), og artikel 79, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure [\(1\)](#), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Schengeninformationssystemet (SIS) udgør et væsentligt redskab for anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union. SIS er en af de vigtigste kompenserende foranstaltninger, der bidrager til at opretholde et højt sikkerhedsniveau inden for Unionens område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ved at støtte det operationelle samarbejde mellem nationale kompetente myndigheder, navnlig grænsevagter, politiet, toldmyndigheder, immigrationsmyndigheder og myndigheder med ansvar for at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner.
- (2) SIS blev oprindeligt oprettet i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser [\(2\)](#) (Schengengennemførelseskonventionen). Kommissionen fik til opgave at udvikle anden generation af SIS (SIS II) i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2424/2001 [\(3\)](#) og Rådets afgørelse 2001/886/RIA [\(4\)](#). Det blev senere oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 [\(5\)](#) og Rådets afgørelse 2007/533/RIA [\(6\)](#). SIS II erstattede det ved Schengengennemførelseskonventionen indførte SIS.
- (3) Tre år efter idriftsættelsen af SIS II foretog Kommissionen en evaluering af systemet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA. Den 21. december 2016 forelagde Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet rapporten om evalueringen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, artikel 43, stk. 3, og artikel 50, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1987/2006 samt artikel 59, stk. 3, og artikel 66, stk. 5, i afgørelse 2007/533/RIA og et ledsagende arbejdsdokument. Anbefalingerne i disse dokumenter bør afspejles i nærværende forordning, når det er relevant.
- (4) Denne forordning udgør retsgrundlaget for SIS for så vidt angår forhold, der er omfattet af anvendelsesområdet for tredje del, afsnit V, kapitel 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 [\(7\)](#) udgør retsgrundlag for SIS for så vidt angår forhold, der er omfattet af anvendelsesområdet for tredje del, afsnit V, kapitel 4 og 5, i TEUF.
- (5) Det forhold, at retsgrundlaget for SIS består af særskilte instrumenter, berører ikke princippet om, at SIS udgør ét enkelt informationssystem, der bør fungere som sådant. Det bør omfatte et enkelt netværk af nationale kontorer, der betegnes SIRENE-kontorerne, til

- sikring af udveksling af supplerende oplysninger. Visse bestemmelser i disse instrumenter bør derfor være identiske.
- (6) Det er nødvendigt at specificere målene for SIS, visse elementer af systemets tekniske arkitektur og dets finansiering, at fastsætte bestemmelser vedrørende »end-to-end«-driften og -brugen af systemet samt at fastlægge ansvarsfordelingen. Det er også nødvendigt at fastlægge de kategorier af oplysninger, der skal indlæses i systemet, formålene med indlæsningen og behandlingen af disse oplysninger og kriterierne for indlæsningen af dem. Regler er også nødvendige for at regulere sletning af indberetninger, de myndigheder, der har adgang til oplysningerne, brugen af biometriske data og for at fastlægge nærmere bestemmelser om databeskyttelse og databehandling.
 - (7) Indberetninger i SIS indeholder kun de oplysninger, der er nødvendige til at identificere en person og for de handlinger, der skal foretages. Medlemsstaterne bør derfor udveksle supplerende oplysninger i forbindelse med indberetninger, hvor det er påkrævet.
 - (8) SIS omfatter et centralt system (det centrale SIS) og nationale systemer. De nationale systemer kan indeholde en fuldstændig eller delvis kopi af SIS-databasen, som to eller flere medlemsstater kan være fælles om. Da SIS er det vigtigste instrument til udveksling af oplysninger i Europa med henblik på at garantere sikkerhed og effektiv grænsestyring, er det nødvendigt at sikre en uafbrudt drift af systemet på både centralt og nationalt plan. SIS' tilgængelighed bør være underlagt tæt overvågning på centralt plan og medlemsstatsplan, og ethvert tilfælde af manglende tilgængelighed for slutbrugerne bør registreres og indberettes til de interesserede parter på nationalt plan og EU-plan. Hver enkelt medlemsstat bør foretage backup af sit nationale system. Medlemsstaterne bør også sikre uafbrudt konnektivitet med det centrale SIS ved hjælp af dupliserede og fysisk og geografisk adskilte forbindelsespunkter. Det centrale SIS og kommunikationsinfrastrukturen bør drives, så det sikres, at de fungerer døgnet rundt alle ugens dage. Derfor bør Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (»eu-LISA«), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 [\(8\)](#), gennemføre tekniske løsninger for at styrke uafbrudt adgang til SIS, med forbehold af en uafhængig konsekvensanalyse og cost-benefit-analyse.
 - (9) Det er nødvendigt at have en ajourført håndbog med detaljerede regler om udvekslingen af supplerende oplysninger om de handlinger, der skal foretages som følge af indberetningerne (»SIRENE-håndbogen«). SIRENE-kontorerne bør sikre, at udvekslingen af sådanne oplysninger sker hurtigt og effektivt.
 - (10) For løbende at sikre en effektiv udveksling af supplerende oplysninger, herunder om de handlinger, der ifølge indberetningerne skal foretages, er det hensigtsmæssigt at styrke SIRENE-kontorenes funktion ved at specificere kravene med hensyn til de disponible ressourcer og brugeruddannelse og svartiden ved forespørgsler fra andre SIRENE-kontorer.
 - (11) Medlemsstaterne bør sikre, at personalet i deres SIRENE-kontorer har de sproglige færdigheder og det kendskab til relevant ret og proceduremæssige regler, der er nødvendigt for at varetage deres opgaver.
 - (12) For at være i stand til fuldt ud at nyde gavn af SIS' funktioner bør medlemsstaterne sikre, at SIRENE-kontorenes slutbrugere og personale regelmæssigt modtager uddannelse, herunder i datasikkerhed, databeskyttelse og datakvalitet. SIRENE-kontorerne bør inddrages i arbejdet med at udvikle uddannelsesprogrammer. SIRENE-kontorerne bør så vidt muligt også foretage udveksling af personale med andre SIRENE-kontorer mindst én gang om året. Medlemsstaterne tilskyndes til at træffe passende foranstaltninger for at undgå tab af kvalifikationer og erfaring i forbindelse med personaleomsætning.

- (13) Den operationelle forvaltning af de centrale dele af SIS forestås af eu-LISA. For at gøre det muligt for eu-LISA at afsætte de fornødne økonomiske og personalemæssige ressourcer til at dække alle aspekter af den operationelle forvaltning af det centrale SIS og kommunikationsinfrastrukturen bør dets opgaver fastsættes nærmere i denne forordning, navnlig hvad angår de tekniske aspekter ved udvekslingen af supplerende oplysninger.
- (14) Uden at det berører medlemsstaternes ansvar for, at de oplysninger, der indlæses i SIS, er korrekte, og SIRENE-kontorenes rolle som kvalitetskoordinatorer, bør eu-LISA være ansvarligt for at højne datakvaliteten ved at indføre et centralt redskab til overvågning af datakvaliteten og bør jævnligt forelægge Kommissionen og medlemsstaterne rapporter. Kommissionen bør aflægge rapport for Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende de konstaterede datakvalitetsproblemer. For yderligere at forbedre kvaliteten af oplysningerne i SIS bør eu-LISA også tilbyde uddannelse i brugen af SIS til de nationale uddannelsesinstitutioner og, så vidt muligt, SIRENE-kontorerne og slutbrugerne.
- (15) For at muliggøre en bedre overvågning af brugen af SIS til at analysere tendenser vedrørende migrationspres og grænsestyring bør eu-LISA kunne udvikle midler svarende til det aktuelle tekniske niveau til statistisk rapportering til medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning uden at bringe dataintegriteten i fare. Der bør derfor oprettes et centralt register. Statistikker, der opbevares i eller indhentes fra nævnte register, bør ikke indeholde personoplysninger. Medlemsstaterne bør fremsende statistikker vedrørende udøvelse af retten til adgang, berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger inden for rammerne af samarbejde mellem tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i medfør af denne forordning.
- (16) Der bør indføres nye datakategorier i SIS for at gøre det muligt for slutbrugerne at træffe velfunderede afgørelser på grundlag af en indberetning uden at miste tid. Derfor bør indberetninger om nægtelse af indrejse og ophold indeholde oplysninger om den afgørelse, som indberetningen er baseret på. For at lette identifikationen af personer og afsløre personer med flere identiteter bør indberetningen desuden, hvis sådanne oplysninger foreligger, indeholde en henvisning til den berørte persons personlige identitetsdokument eller dets nummer og en kopi af dokumentet, så vidt muligt en farvekopi.
- (17) De kompetente myndigheder bør, hvis det er strengt nødvendigt, kunne indlæse specifikke oplysninger i SIS om en persons eventuelle særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter, såsom tatoveringer, mærker eller ar.
- (18) Når der oprettes en indberetning, bør alle relevante oplysninger, navnlig den berørte persons fornavn, angives, hvis de er til rådighed, for at minimere risikoen for falske hit og unødige driftsaktiviteter.
- (19) SIS bør ikke lagre nogen oplysninger, der anvendes til at foretage søgninger, med undtagelse af logfiler for at kontrollere, hvorvidt søgningen er lovlig, for at overvåge databehandlingens lovlighed, til egenkontrol og for at sikre, at de nationale systemer fungerer korrekt, samt med henblik på dataintegritet og -sikkerhed.
- (20) SIS bør gøre det muligt at behandle biometriske data for at sikre en pålidelig identifikation af de pågældende personer. Indlæsning af fotografier, ansigtsbilleder eller fingeraftryksoplysninger i SIS og enhver anvendelse af sådanne oplysninger bør være begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå de tilsigtede mål, bør være tilladt i henhold til EU-retten, bør overholde de grundlæggende rettigheder, herunder barnets tarv, og bør være i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse, herunder de relevante bestemmelser om databeskyttelse, der er fastsat i denne forordning. For at undgå ubehageligheder på grund af fejlidentifikation bør SIS af samme grund også gøre det

- muligt at behandle oplysninger vedrørende personer, hvis identitet er blevet misbrugt, med forbehold af passende sikkerhedsforanstaltninger, indhentning af den berørte persons samtykke for hver enkelt datakategori, navnlig håndfladeaftryk, og strenge begrænsninger af de formål, hvortil sådanne personoplysninger lovligt kan behandles.
- (21) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige tekniske foranstaltninger for at sikre, at slutbrugere, hver gang de har ret til at foretage en søgning i en af de nationale politi- eller immigrationsmyndigheders databaser, samtidig også søger i SIS, med forbehold af de principper, der er fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 (9) og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (10). Dette bør sikre, at SIS fungerer som den vigtigste kompenserende foranstaltning inden for området uden kontrol ved de indre grænser og i højere grad bidrager til at bekæmpe den grænseoverskridende dimension af kriminalitet og kriminelles mobilitet.
- (22) Denne forordning bør fastsætte betingelserne for anvendelsen af fingeraftryksoplysninger, fotografier og ansigtsbilleder med henblik på identifikation og verifikation. Ansigtsbilleder og fotografier med henblik på identifikation bør i første omgang kun anvendes ved almindelige grænseovergangssteder. Sådant anvendelse bør gøres til genstand for en rapport fra Kommissionen, hvori det bekræftes, at teknologien er tilgængelig, pålidelig og umiddelbart anvendelig.
- (23) Det bør være tilladt at søge på fingeraftryksoplysninger i SIS med fuldstændige eller ufuldstændige sæt af fingeraftryk eller håndfladeaftryk, der er fundet på et gerningssted, hvis det med en høj grad af sandsynlighed kan fastslås, at de tilhører en gerningsmand til grov kriminalitet eller en terrorhandling, såfremt en søgning foretages samtidigt i de relevante nationale fingeraftryksdatabaser. Der bør lægges særlig vægt på fastlæggelse af kvalitetsstandarder for lagring af biometriske data.
- (24) Hvis en persons identitet ikke kan fastslås på anden måde, bør fingeraftryksoplysninger anvendes for at forsøge at fastslå identiteten. Det bør i alle tilfælde være tilladt at identificere en person ved hjælp af fingeraftryksoplysninger.
- (25) Det bør være muligt for medlemsstaterne at sammenkoble indberetninger i SIS. Det forhold, at to eller flere indberetninger sammenkobles, bør ikke have indflydelse på de handlinger, der skal foretages, undersøgelsesfristen for indberetninger eller adgangen til indberetningerne.
- (26) Der kan opnås øget effektivitet, harmonisering og sammenhæng ved at gøre det obligatorisk at indlæse alle de indrejseforbud, der udstedes af nationale kompetente myndigheder, i SIS i overensstemmelse med procedurer, der overholder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF (11), og ved at fastsætte fælles regler for indlæsning af indberetninger om nægtelse af indrejse og ophold ved tilbagesendelse af en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold. Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre forsinkelser fra det øjeblik, hvor den berørte tredjelandstatsborger forlader Schengenområdet, til indberetningen aktiveres i SIS. Dette bør sikre håndhævelse af indrejseforbud ved grænseovergangsstederne ved de ydre grænser og forhindre fornyet indrejse i Schengenområdet.
- (27) Personer, over for hvem der er truffet en afgørelse om nægtelse af indrejse og ophold, bør have ret til at påklage denne afgørelse. Klageretten bør være i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF, hvor afgørelsen vedrører tilbagesendelse.
- (28) Ved denne forordning bør der fastsættes ufravigelige regler om konsultation og underretning af nationale myndigheder, hvor en tredjelandstatsborger er indehaver af eller kan erhverve en gyldig opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, der er udstedt i én medlemsstat, og en anden medlemsstat agter at indlæse eller allerede har indlæst en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold for den pågældende

- tredjelandstatsborger. Disse situationer skaber alvorlig usikkerhed for grænsevagter, politi og immigrationsmyndigheder. Derfor er det hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om en obligatorisk frist for hurtig konsultation, som fører til et endeligt resultat, for at sikre, at tredjelandstatsborgere, der har ret til at tage lovligt ophold på medlemsstaternes område, har ret til indrejse på dette område uden vanskeligheder, og at de personer, der ikke er berettiget til indrejse, forhindres heri.
- (29) Når en indberetning i SIS slettes efter en konsultation mellem medlemsstaterne, bør den indberettende medlemsstat kunne beholde den pågældende tredjelandstatsborger på sin nationale indberetningsliste.
- (30) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ([12](#)).
- (31) Indberetninger bør ikke opbevares længere i SIS, end det er nødvendigt af hensyn til de specifikke formål, der lå til grund for, at de blev indlæst. Inden tre år efter, at den har indlæst en indberetning i SIS, bør den indberettende medlemsstat undersøge behovet for fortsat at opbevare den. Hvis den nationale afgørelse, som indberetningen er baseret på, fastsætter en længere gyldighedsperiode end tre år, bør indberetningen dog undersøges inden for fem år. Beslutningerne om at opbevare indberetninger om personer bør baseres på en samlet individuel vurdering. Medlemsstaterne bør undersøge indberetninger om personer inden for den fastsatte undersøgelsesfrist og bør føre statistik over antallet af indberetninger om personer, i forbindelse med hvilke opbevaringsfristen er blevet forlænget.
- (32) Ved indlæsning af en indberetning i SIS og forlængelse af udløbsdatoen for en indberetning i SIS bør den fornødne proportionalitet sikres, herunder ved undersøgelse af, om en konkret sag er egnet, relevant og vigtig nok til at retfærdiggøre, at der indlæses en indberetning i SIS. Når det drejer sig om terrorhandlinger, bør sagen anses for at være egnet, relevant og vigtig nok til at retfærdiggøre en indberetning i SIS. Af hensyn til den offentlige eller nationale sikkerhed bør medlemsstaterne undtagelsesvis kunne undlade at indlæse en indberetning i SIS, når det er sandsynligt, at dette kan hindre officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer.
- (33) SIS-oplysningernes integritet er af allerstørste betydning. Derfor bør der fastsættes fornødne sikkerhedsforanstaltninger ved behandling af SIS-oplysninger på centralt og nationalt plan for at sikre oplysningernes »end-to-end«-sikkerhed. De myndigheder, der er involveret i databehandling, bør være underlagt sikkerhedskravene i denne forordning og en ensartet procedure for rapportering af hændelser. Deres medarbejdere bør være korrekt uddannet til formålet og være underrettet om alle lovovertrædelser og strafferetlige sanktioner i forbindelse hermed.
- (34) Oplysninger, der er behandlet i SIS, og de tilknyttede supplerende oplysninger, der er udvekslet i henhold til denne forordning, bør ikke overføres eller stilles til rådighed for tredjelands eller internationale organisationer.
- (35) For at effektivisere immigrationsmyndighedernes arbejde, når de træffer afgørelser om tredjelandstatsborgeres ret til indrejse og ophold på medlemsstaternes område og om tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, er det hensigtsmæssigt ved denne forordning at give disse myndigheder adgang til SIS.
- (36) Uden at dette berører de mere specifikke regler i denne forordning om behandling af personoplysninger, bør forordning (EU) 2016/679 finde anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning, medmindre en sådan behandling foretages af nationale kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.

- (37) Uden at dette berører de mere specifikke regler i denne forordning, bør de nationale love og administrative bestemmelser, der vedtages i henhold til direktiv (EU) 2016/680, finde anvendelse på behandling af personoplysninger, der i medfør af denne forordning foretages af nationale kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. Adgang til oplysninger, der indlæses i SIS, og ret til at søge i disse oplysninger for nationale kompetente myndigheder med ansvar for at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger eller for at fuldbyrde strafferetlige sanktioner skal være underlagt alle relevante bestemmelser i denne forordning samt i direktiv (EU) 2016/680 som gennemført i national ret, og navnlig tilsyn ført af de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i direktiv (EU) 2016/680.
- (38) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 [\(13\)](#) bør finde anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages af Unionens institutioner og organer, når de varetager deres opgaver i medfør af nærværende forordning.
- (39) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 [\(14\)](#) bør finde anvendelse på Europol's behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning.
- (40) Ved anvendelsen af SIS bør de kompetente myndigheder sikre, at værdigheden og integriteten for den person, hvis oplysninger behandles, respekteres. Behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning må ikke medføre forskelsbehandling af personer på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.
- (41) For så vidt angår fortrolighed bør de relevante bestemmelser i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte Unionen, jf. Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 [\(15\)](#) (»personalevedtægten«), finde anvendelse på de tjenestemænd eller øvrige ansatte, der er ansat og arbejder i forbindelse med SIS.
- (42) Både medlemsstaterne og eu-LISA bør råde over sikkerhedsplaner for at lette gennemførelsen af sikkerhedsforpligtelser og bør samarbejde indbyrdes for at behandle sikkerhedsspørgsmål ud fra et fælles perspektiv.
- (43) De nationale uafhængige tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680 (»tilsynsmyndighederne«), bør overvåge lovligheden af medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning, herunder udveksling af supplerende oplysninger. Tilsynsmyndighederne bør tildeles de fornødne ressourcer til at udføre denne opgave. Der bør fastsættes bestemmelser om de registreredes ret til adgang til, berigtigelse og sletning af deres personoplysninger, som er opbevaret i SIS, og deres adgang til eventuelle efterfølgende retsmidler ved nationale domstole samt om gensidig anerkendelse af domme. Det er også hensigtsmæssigt at kræve årlige statistikker fra medlemsstaterne.
- (44) Tilsynsmyndighederne bør sikre, at der mindst hvert fjerde år foretages en audit af databehandlingsaktiviteterne i deres medlemsstats nationale systemer i overensstemmelse med internationale standarder for audit. Denne audit bør enten foretages af tilsynsmyndighederne, eller tilsynsmyndighederne bør bestille auditten direkte hos en uafhængig auditor med ekspertise inden for databeskyttelse. Den uafhængige auditor bør forblive under de pågældende tilsynsmyndigheds kontrol og ansvar, og disse bør derfor selv instruere auditten og fastlægge et klart defineret formål og anvendelsesområde og en klart defineret metode for auditten samt fremlægge retningslinjer og foretage tilsyn med hensyn til auditten og dens endelige resultater.
- (45) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør overvåge Unionens institutioners og organers aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger i medfør af

- denne forordning. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og tilsynsmyndighederne bør samarbejde om tilsynet med SIS.
- (46) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør have tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre de opgaver, som den pålægges ved denne forordning, herunder bistand fra personer med ekspertise inden for biometriske data.
- (47) I forordning (EU) 2016/794 fastsættes det, at Europol skal støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres samarbejde om bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet og udarbejde analyser og trusselsvurderinger. For at gøre det lettere for Europol at varetage sine opgaver, navnlig inden for rammerne af Det Europæiske Center for Migrantsmugling, er det hensigtsmæssigt at give Europol adgang til indberetningskategorier fastsat i nærværende forordning.
- (48) For at lukke hullerne med hensyn til udveksling af oplysninger om terrorisme, navnlig om fremmedkrigere i tilfælde, hvor overvågning af deres bevægelser er afgørende, opfordres medlemsstaterne til at dele oplysninger om terrorismerelateret aktivitet med Europol. Denne deling af oplysninger bør ske ved at udveksle supplerende oplysninger med Europol om de berørte indberetninger. Til dette formål bør Europol oprette en forbindelse til kommunikationsinfrastrukturen.
- (49) Det er desuden nødvendigt at fastsætte klare regler for Europol om behandling og download af SIS-oplysninger, så det kan gøre omfattende brug af SIS, forudsat at databeskyttelsesstandarderne i denne forordning og forordning (EU) 2016/794 overholdes. Hvis Europols søgninger i SIS viser, at der findes en indberetning indlæst af en medlemsstat, kan Europol ikke foretage de påkrævede handlinger. Det bør derfor underrette den pågældende medlemsstat via udveksling af supplerende oplysninger med det respektive SIRENE-kontor, således at nævnte medlemsstat kan følge op på sagen.
- (50) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 [\(16\)](#) er det med henblik på nævnte forordning fastsat, at værtsmedlemsstaten skal give tilladelse til, at medlemmerne af de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8), i nævnte forordning, og som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har indsat, kan foretage de søgninger i EU-databaser, der er nødvendige for at opfylde de operative mål, der er fastlagt i den operative plan om ind- og udrejsekontrol, grænseovervågning og tilbagesendelse. Andre relevante EU-agenturer, navnlig Det Europæiske Asylstøttekontor og Europol, kan også indsætte eksperter, der ikke er ansat hos disse EU-agenturer, som en del af deres migrationsstyringsstøttehold. Hensigten med udsendelsen af de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning, er at give de medlemsstater, der anmoder om det, teknisk og operativ støtte, navnlig de medlemsstater, der står over for uforholdsmæssigt store migrationsudfordringer. For at de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning, kan varetage deres opgaver, har de brug for adgang til SIS via en teknisk grænseflade hos Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning med forbindelse til det centrale SIS. I de tilfælde, hvor søgninger i SIS foretaget af de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i forordning (EU) 2016/1624, eller holdene af medarbejdere registrerer en indberetning indlæst af en medlemsstat, må holdmedlemmet eller medarbejderen ikke foretage de påkrævede handlinger, medmindre værtsmedlemsstaten har givet tilladelse dertil. Derfor bør værtsmedlemsstaten underrettes, så den kan følge op på sagen. Værtsmedlemsstaten bør underrette den indberettende medlemsstat om hittet via udveksling af supplerende oplysninger.
- (51) Visse aspekter af SIS kan ikke dækkes udtømmende af denne forordning på grund af deres tekniske, stærkt detaljerede og hyppigt ændrende karakter. Disse aspekter omfatter f.eks. tekniske regler om indlæsning af oplysninger, om ajourføring, sletning og søgning efter oplysninger og om datakvalitet og regler vedrørende biometriske data, regler om

- indberetningers kompatibilitet og prioritetsrækkefølge, sammenkobling af indberetninger og udveksling af supplerende oplysninger. Gennemførelsesbeføjelser i forbindelse med disse aspekter bør derfor tillægges Kommissionen. De tekniske regler for søgning i indberetninger bør tage hensyn til, at de nationale applikationer skal fungere problemfrit.
- (52) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 [\(17\)](#). Proceduren for vedtagelse af gennemførelsesretsakter i medfør af nærværende forordning og forordning (EU) 2018/1862 bør være den samme.
- (53) For at sikre gennemsigtighed bør eu-LISA to år efter idriftsættelsen af SIS i henhold til denne forordning udarbejde en rapport om det centrale SIS-systems og kommunikationsinfrastrukturens tekniske funktion, herunder om sikkerheden i forbindelse hermed, og om den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger. Kommissionen bør hvert fjerde år udsende en samlet evaluering.
- (54) For at sikre at SIS kan fungere gnidningsløst, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår fastlæggelsen af under hvilke omstændigheder fotografier og ansigtsbilleder kan anvendes til identifikation af personer bortset fra ved almindelige grænseovergangssteder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning [\(18\)](#). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (55) Målene for denne forordning, nemlig oprettelse og regulering af et EU-informationssystem og udveksling af tilknyttede supplerende oplysninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres karakter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (56) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning overholder navnlig fuldt ud beskyttelsen af personoplysninger i overensstemmelse med artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og søger samtidig at garantere et sikkert miljø for alle personer, der opholder sig på Unionens område, og beskyttelse af irregulære migranter mod udnyttelse og menneskehandel. I sager vedrørende børn bør barnets tarv komme i første række.
- (57) De anslåede omkostninger ved den opgradering af de nationale systemer og den gennemførelse af de nye funktioner, der er forudset i denne forordning, er lavere end det resterende beløb på budgetposten for intelligente grænser i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 [\(19\)](#). Derfor bør de midler, der er afsat til udvikling af IT-systemer, der understøtter forvaltningen af migrationsstrømme på tværs af de ydre grænser, jf. forordning (EU) nr. 515/2014, allokeres til medlemsstaterne og eu-LISA. De finansielle omkostninger ved opgradering af SIS og gennemførelse af nærværende forordning bør overvåges. Hvis de anslåede omkostninger er højere, bør der stilles EU-midler til rådighed til at støtte medlemsstaterne i overensstemmelse med den relevante flerårige finansielle ramme.

- (58) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (59) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF (20); Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (60) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF (21); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (61) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (22), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G), i Rådets afgørelse 1999/437/EF (23).
- (62) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (24), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF (25).
- (63) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (26), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU (27).
- (64) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005, og bør sammenholdes med Rådets afgørelse 2010/365/EU (28) og (EU) 2018/934 (29).
- (65) For så vidt angår Kroatien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011, og bør sammenholdes med Rådets afgørelse (EU) 2017/733 (30).
- (66) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (67) Ved denne forordning indføres en række forbedringer af SIS, som vil øge effektiviteten, styrke databeskyttelsen og udvide adgangsrettighederne. Visse af disse forbedringer kræver ikke en kompleks teknisk udvikling, mens andre faktisk kræver tekniske ændringer af forskellig størrelsesorden. For at gøre det muligt at stille forbedringer af systemet til rådighed for slutbrugerne så snart som muligt foretages der med denne forordning ændringer af forordning (EF) nr. 1987/2006 i flere faser. En række forbedringer af systemet bør finde anvendelse omgående efter nærværende forordnings

ikrafttræden, mens andre bør finde anvendelse enten et eller to år efter dens ikrafttræden. Nærværende forordning bør anvendes i alle enkeltheder senest tre år efter dens ikrafttræden. For at undgå forsinkelser i anvendelsen heraf bør den trinvis gennemførelse af nærværende forordning overvåges nøje.

(68) Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 bør ophæves med virkning fra den dato, hvor nærværende forordning finder anvendelse i sin helhed.

(69) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 [\(31\)](#), og afgav en udtalelse den 3. maj 2017 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

SIS' generelle formål

SIS har til formål at sikre et højt sikkerhedsniveau inden for Unionens område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ved hjælp af oplysningerne meddelt via dette system, herunder at opretholde den offentlige sikkerhed og den offentlige orden samt beskytte sikkerheden på medlemsstaternes område og at sikre anvendelsen af bestemmelserne i tredje del, afsnit V, kapitel 2, i TEUF vedrørende persontrafik på deres område.

Artikel 2

Genstand

1. I denne forordning fastsættes betingelserne og procedurerne for indlæsning og behandling af indberetninger i SIS vedrørende tredjelandsstatsborgere og for udvekslingen af supplerende og uddybende oplysninger med henblik på nægtelse af indrejse og ophold på medlemsstaternes område.

2. I denne forordning fastsættes også bestemmelser vedrørende SIS' tekniske arkitektur, det ansvar, der påhviler medlemsstaterne og Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), databehandling, de berørte personers rettigheder og erstatningsansvar.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »indberetning«: et sæt oplysninger, der er indlæst i SIS, således at de kompetente myndigheder kan identificere en person med henblik på at foretage en konkret handling

2) »supplerende oplysninger«: oplysninger, som ikke indgår som en del af de indberetningsoplysninger, der er lagret i SIS, men som har tilknytning til indberetninger i SIS, og som skal udveksles via SIRENE-kontorerne:

- a) for at gøre det muligt for medlemsstaterne at konsultere eller underrette hinanden i forbindelse med indlæsning af en indberetning
- b) når en søgning har givet et hit, således at den rette handling kan foretages
- c) når den påkrævede handling ikke kan foretages
- d) i spørgsmål vedrørende kvaliteten af SIS-oplysningerne
- e) i spørgsmål vedrørende indberetningers kompatibilitet og prioritet
- f) i spørgsmål vedrørende adgangsrettigheder

3) »uddybende oplysninger«: de oplysninger, der er lagret i SIS og har tilknytning til indberetninger i SIS, og som omgående skal være til rådighed for de kompetente myndigheder, hvor en person, om hvem der er indlæst oplysninger i SIS, lokaliseres som følge af en søgning i SIS

4) »tredjelandstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger i henhold til artikel 20, stk. 1, i TEUF, med undtagelse af personer, som er berettiget til fri bevægelighed svarende til unionsborgere i henhold til aftaler mellem Unionen eller Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side

5) »personoplysninger«: personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2016/679

6) »behandling af personoplysninger«: enhver aktivitet eller række af aktiviteter — med eller uden brug af automatisk behandling — som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, såsom indsamling, registrering, logning, organisering, systematisering, lagring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved overførsel, formidling eller enhver anden form for tilgængeliggørelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse

7) »match«: forekomsten af følgende trin:

- a) en slutbruger har foretaget en søgning i SIS
- b) denne søgning har vist, at en anden medlemsstat har indlæst en indberetning i SIS, og
- c) oplysninger vedrørende indberetningen i SIS svarer til søgeoplysningerne

8) »hit«: ethvert match, som opfylder følgende kriterier:

a) det er blevet bekræftet af:

- i) slutbrugeren, eller
- ii) den kompetente myndighed i overensstemmelse med nationale procedurer, hvor det pågældende match var baseret på en sammenligning af biometriske data,

og

b) der kræves yderligere handlinger

9) »indberettende medlemsstat«: den medlemsstat, der indlæste indberetningen i SIS

- 10) »udstedende medlemsstat«: den medlemsstat, der overvejer at udstede eller forlænge eller har udstedt eller forlænget en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold og er involveret i konsultationsproceduren med en anden medlemsstat
- 11) »fuldbyrdende medlemsstat«: den medlemsstat, der foretager eller har foretaget de påkrævede handlinger på baggrund af et hit
- 12) »slutbruger«: en medarbejder hos en kompetent myndighed, der er bemyndiget til at søge direkte i CS-SIS, N.SIS eller en teknisk kopi heraf
- 13) »biometriske data«: personoplysninger, der som følge af en specifik teknisk behandling vedrørende en fysisk persons fysiske eller fysiologiske kendetegn muliggør eller bekræfter en entydig identifikation af vedkommende, nemlig fotografier, ansigtsbilleder og fingeraftryksoplysninger
- 14) »fingeraftryksoplysninger«: oplysninger om fingeraftryk og håndfladeaftryk, som på grund af deres unikke karakter og referencepunkterne i dem gør det muligt at foretage præcise og endegyldige sammenligninger vedrørende en persons identitet
- 15) »ansigtsbillede«: digitale billeder af ansigtet med tilstrækkelig opløsning og kvalitet til, at de kan anvendes i forbindelse med automatisk biometrisk sammenligning
- 16) »tilbagesendelse«: tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2008/115/EF
- 17) »indrejseforbud«: et indrejseforbud som defineret i artikel 3, nr. 6), i direktiv 2008/115/EF
- 18) »terrorhandlinger«: lovovertrædelser i henhold til national ret, der er omhandlet i artikel 3-14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 [\(32\)](#) eller svarer til en af disse lovovertrædelser i de medlemsstater, der ikke er bundet af nævnte direktiv
- 19) »opholdstilladelse«: en opholdstilladelse som defineret i artikel 2, nr. 16), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 [\(33\)](#)
- 20) »visum til længerevarende ophold«: et visum til længerevarende ophold som omhandlet i artikel 18, stk. 1, i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen
- 21) »trussel mod den offentlige sundhed«: en trussel mod den offentlige sundhed som defineret i artikel 2, nr. 21), i forordning (EU) 2016/399.

Artikel 4

SIS' tekniske arkitektur og driftsmåder

1. SIS består af:

a) et centralt system (det centrale SIS) bestående af:

- i) en teknisk støttefunktion (»CS-SIS«), som indeholder en database, »SIS-databasen«, herunder en CS-SIS-backup
 - ii) en ensartet national grænseflade (»NI-SIS«)
- b) et nationalt system (N.SIS) i hver enkelt medlemsstat, der består af de nationale datasystemer, der kommunikerer med det centrale SIS, herunder mindst én national eller delt N.SIS-backup, og
- c) en kommunikationsinfrastruktur mellem CS-SIS, CS-SIS-backup og NI-SIS (»kommunikationsinfrastrukturen«), som danner et krypteret virtuelt netværk forbeholdt SIS-oplysninger og udveksling af oplysninger mellem SIRENE-kontorerne som omhandlet i artikel 7, stk. 2.

Et N.SIS som omhandlet i litra b) kan indeholde en datafil (en »national kopi«), som indeholder en fuldstændig eller delvis kopi af SIS-databasen. To eller flere medlemsstater kan i et af deres N.SIS'er oprette en delt kopi, der kan benyttes i fællesskab af disse medlemsstater. En sådan delt kopi betragtes som hver af disse medlemsstaters nationale kopi.

En delt N.SIS-backup som omhandlet i litra b) kan benyttes i fællesskab af to eller flere medlemsstater. I sådanne tilfælde betragtes den delte N.SIS-backup som hver af disse medlemsstaters N.SIS-backup. N.SIS og backuppen heraf kan anvendes samtidigt for at sikre, at systemet altid er tilgængeligt for slutbrugerne.

Medlemsstater, der har til hensigt at oprette en delt kopi eller delt N.SIS-backup, som skal benyttes i fællesskab, fastlægger deres respektive ansvarsområder skriftligt. De meddeler deres ordning til Kommissionen.

Kommunikationsinfrastrukturen støtter og bidrager til at sikre SIS' uafbrudte tilgængelighed. Den omfatter redundante og adskilte stier for forbindelserne mellem CS-SIS og CS-SIS-backuppen og omfatter også redundante og adskilte stier for forbindelser mellem hvert nationale SIS-netadgangspunkt og CS-SIS og CS-SIS-backuppen.

2. Medlemsstaterne indlæser, ajourfører, sletter og søger SIS-oplysninger via deres eget N.SIS. De medlemsstater, der anvender en delvis eller fuldstændig national kopi eller en delvis eller fuldstændig delt kopi, stiller denne kopi til rådighed med henblik på elektroniske søgninger på hver af disse medlemsstaters område. Den delvise nationale eller delte kopi indeholder som minimum de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra a)-v). Det må ikke være muligt at søge i andre medlemsstaters N.SIS-datafiler, undtagen i tilfælde af delte kopier.

3. CS-SIS udfører tekniske tilsyns- og forvaltningsfunktioner og har en CS-SIS-backup, der kan sikre alle funktionaliteterne i CS-SIS, hvis dette system skulle svigte. CS-SIS og CS-SIS-backuppen placeres i eu-LISA's to tekniske anlæg.

4. eu-LISA gennemfører tekniske løsninger for at styrke den uafbrudte tilgængelighed af SIS enten gennem samtidig drift af CS-SIS og CS-SIS-backuppen, forudsat at CS-SIS-backuppen forbliver i stand til at sikre driften af SIS, hvis CS-SIS skulle svigte, eller gennem duplikering af systemet eller dets dele. Uanset de proceduremæssige krav i artikel 10 i forordning (EU) 2018/1726 foretager eu-LISA senest den 28. december 2019 en undersøgelse om mulighederne for tekniske løsninger, indeholdende en uafhængig konsekvensvurdering og cost-benefit-analyse.

5. Om nødvendigt kan eu-LISA i exceptionelle tilfælde midlertidigt udvikle en yderligere kopi af SIS-databasen.

6. CS-SIS stiller de tjenester til rådighed, som er nødvendige for indlæsningen og behandlingen af SIS-oplysninger, herunder søgning i SIS-databasen. For de medlemsstater, der anvender en national eller en delt kopi, skal CS-SIS:

- a) sørge for onlineopdateringer til de nationale kopier
- b) sikre synkroniseringen og sammenhængen mellem de nationale kopier og SIS-databasen, og
- c) sørge for operationen med henblik på initialisering og genopretning af de nationale kopier.

7. CS-SIS sørger for uafbrudt tilgængelighed.

Artikel 5

Udgifter

1. Udgifterne til drift, vedligeholdelse og videreudvikling af det centrale SIS og kommunikationsinfrastrukturen afholdes over Unionens almindelige budget. Disse udgifter omfatter arbejde med CS-SIS for at sikre, at de tjenester, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6, stilles til rådighed.

2. Der afsættes midler fra finansieringsrammen på 791 mio. EUR, jf. artikel 5, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 515/2014 til at dække omkostningerne ved gennemførelsen af nærværende forordning.

3. Fra finansieringsrammen omhandlet i stk. 2 og med forbehold af yderligere midler til dette formål fra andre kilder i Unionens almindelige budget afsættes et beløb på 31 098 000 EUR til eu-LISA. En sådan finansiering gennemføres ved indirekte forvaltning og bidrager til at gennemføre den tekniske udvikling, der kræves i henhold til denne forordning vedrørende det centrale SIS og kommunikationsinfrastrukturen samt dermed forbundne uddannelsesaktiviteter.

4. Fra finansieringsrammen omhandlet i stk. 2 modtager de medlemsstater, der deltager i forordning (EU) nr. 515/2014, en ekstra samlet bevilling på 36 810 000 EUR, der fordeles i lige dele som et fast beløb til deres basistildeling. Denne finansiering gennemføres ved delt forvaltning og anvendes fuldt ud til hurtig og effektiv opgradering af det berørte nationale system i overensstemmelse med kravene i nærværende forordning.

5. Udgifterne til oprettelse, drift, vedligeholdelse og videreudvikling af hvert N.SIS dækkes af den pågældende medlemsstat.

KAPITEL II

MEDLEMSSTATERNES ANSVAR

Artikel 6

Nationale systemer

Hver medlemsstat er ansvarlig for at oprette, drive, vedligeholde og videreudvikle sit N.SIS og for at forbinde det med NI-SIS.

Hver medlemsstat er ansvarlig for at sikre uafbrudt tilgængelighed af SIS-oplysninger for slutbrugerne.

Hver medlemsstat foretager sine indberetninger via sit N.SIS.

Artikel 7

N.SIS- og SIRENE-kontoret

1. Hver medlemsstat udpeger en myndighed (N.SIS-kontoret), der har det overordnede ansvar for dets N.SIS.

Denne myndighed er ansvarlig for, at N.SIS fungerer sikkert og gnidningsløst, sikrer, at de kompetente myndigheder har adgang til SIS, og træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelse af denne forordning. Den har ansvaret for at sikre, at alle funktionaliteter i SIS på hensigtsmæssig vis stilles til rådighed for slutbrugerne.

2. Hver medlemsstat udpeger en national myndighed, der skal være operationel døgnet rundt alle ugens dage, og som sikrer udvekslingen og tilgængeligheden af alle supplerende oplysninger (SIRENE-kontoret), i overensstemmelse med SIRENE-håndbogen. Hvert SIRENE-kontor skal være et fælles kontaktpunkt for dets medlemsstat med henblik på at udveksle supplerende oplysninger i forbindelse med indberetninger og gøre det lettere at foretage de påkrævede handlinger, når der er indlæst indberetninger om personer i SIS, og disse personer lokaliseres efter et hit.

Hvert SIRENE-kontor skal i overensstemmelse med national ret have let direkte eller indirekte adgang til alle relevante nationale oplysninger, herunder nationale databaser og alle oplysninger vedrørende dets medlemsstats egne indberetninger, og til ekspertrådgivning, for at kunne reagere på anmodninger om supplerende oplysninger hurtigt og inden for fristerne i artikel 8.

SIRENE-kontorerne samordner kontrollen af kvaliteten af de oplysninger, der indlæses i SIS. Med henblik herpå har de adgang til de oplysninger, der behandles i SIS.

3. Medlemsstaterne giver eu-LISA de nærmere oplysninger om deres N.SIS -kontor og deres SIRENE-kontor. eu-LISA offentliggør listen over N.SIS-kontorerne og SIRENE-kontorerne sammen med den liste, der er omhandlet i artikel 41, stk. 8.

Artikel 8

Udveksling af supplerende oplysninger

1. Supplerende oplysninger udveksles i overensstemmelse med bestemmelserne i SIRENE-håndbogen og ved hjælp af kommunikationsinfrastrukturen. Medlemsstaterne sikrer de nødvendige tekniske og menneskelige ressourcer til at sikre konstant tilgængelighed og rettidig og effektiv udveksling af supplerende oplysninger. Hvis kommunikationsinfrastrukturen ikke er tilgængelig, anvender medlemsstaterne andre

tilstrækkeligt sikrede tekniske midler til at udveksle supplerende oplysninger. En liste over tilstrækkeligt sikrede tekniske midler fastsættes i SIRENE-håndbogen.

2. Supplerende oplysninger må kun anvendes til det formål, hvortil de blev videregivet, jf. artikel 49, medmindre der er indhentet forudgående samtykke til anden anvendelse fra den indberettende medlemsstat.
3. SIRENE-kontorerne varetager deres opgaver hurtigt og effektivt, navnlig ved give svar på en anmodning om supplerende oplysninger hurtigst muligt og senest 12 timer efter modtagelsen af anmodningen.

Anmodninger om supplerende oplysninger med den højeste prioritet forsynes med påskriften »URGENT« i SIRENE-formularerne ledsaget af begrundelsen for sagens hastende karakter.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte detaljerede regler om SIRENE-kontorenes opgaver i medfør af denne forordning og udveksling af supplerende oplysninger i form af en håndbog med titlen »SIRENE-håndbogen«. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 9

Teknisk og funktionel overensstemmelse

1. Hver medlemsstat overholder ved oprettelsen af sit N.SIS de fælles standarder, protokoller og tekniske procedurer, der er fastsat for at sikre, at dets N.SIS er kompatibelt med det centrale SIS med henblik på en hurtig og effektiv overførsel af oplysninger.
2. Hvis en medlemsstat anvender en national kopi, skal den ved hjælp af de tjenester, som CS-SIS stiller til rådighed, og via de automatiske opdateringer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6, sikre, at de oplysninger, der er lagret i den nationale kopi, er identiske og i overensstemmelse med SIS-databasen, og at en søgning i dens nationale kopi giver et søgeresultat, der svarer til resultatet af en søgning i SIS-databasen.
3. Slutbrugerne modtager de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver, navnlig, og for så vidt det er nødvendigt, alle de tilgængelige oplysninger, der gør det muligt at identificere de registrerede og at foretage den påkrævede handling.
4. Medlemsstaterne og eu-LISA foretager regelmæssigt tests for at verificere den tekniske overensstemmelse af de nationale kopier, jf. stk. 2. Der skal tages hensyn til disse tests som led i den mekanisme, der blev oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 ([34](#)).
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af de i denne artikels stk. 1 omhandlede fælles standarder, protokoller og tekniske procedurer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 10

Sikkerhed — medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat vedtager i relation til sit N.SIS de nødvendige foranstaltninger, herunder en sikkerhedsplan, en driftskontinuitetsplan og en katastrofeberedskabsplan, med henblik på:

- a) fysisk at beskytte oplysningerne, herunder ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af kritisk infrastruktur
- b) at forhindre, at uautoriserede personer får adgang til de anlæg, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til anlæggene)
- c) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af datamedier (kontrol med datamedier)
- d) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af lagrede personoplysninger (kontrol med lagring)
- e) at forhindre, at de automatiserede databehandlingsystemer kan benyttes af uautoriserede personer ved hjælp af datakommunikationsudstyr (brugerkontrol)
- f) at forhindre uautoriseret behandling af oplysninger i SIS samt uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, der er behandlet i SIS (kontrol med dataindlæsning)
- g) at sikre, at personer, der har tilladelse til at anvende et automatiseret databehandlingsystem, kun har adgang til de oplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse, ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentifikatorer og udelukkende fortrolige adgangstilstande (kontrol med adgang til oplysninger)
- h) at sikre, at alle myndigheder med adgangsret til SIS eller til databehandlingsanlæggene opretter profiler, der beskriver funktioner og ansvarsområder for de personer, som har tilladelse til at få adgang til, indlæse, ajourføre, slette og søge i oplysningerne, og straks stiller disse profiler til rådighed for de i artikel 55, stk. 1, omhandlede tilsynsmyndigheder på deres anmodning (personaleprofiler)
- i) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives personoplysninger via datakommunikationsudstyr (kontrol med videregivelse)
- j) at sikre, at det er muligt efterfølgende at undersøge og fastslå, hvilke personoplysninger der er indlæst i de automatiserede databehandlingsystemer, hvornår, af hvem og til hvilket formål (kontrol med indlæsning)
- k) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af personoplysninger eller under transport af datamedier, navnlig ved hjælp af hensigtsmæssige krypteringsteknikker (transportkontrol)
- l) at kontrollere effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelsen af denne forordning (egenkontrol)
- m) at sikre, at installerede systemer i tilfælde af afbrydelse kan genetableres til normal drift (genopretning), og
- n) at sikre, at SIS fungerer korrekt, at fejl rapporteres (pålidelighed), og at personoplysninger lagret i SIS ikke kan ødelægges ved hjælp af systemsvigt (integritet).

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår sikkerhed i forbindelse med behandling og udveksling af supplerende oplysninger, herunder sikring af SIRENE-kontorenes lokaler.

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, for så vidt angår sikkerhed i forbindelse med de i artikel 34 omhandlede myndigheders behandling af SIS-oplysninger.

4. De i stk. 1, 2 og 3 beskrevne foranstaltninger kan være led i en generisk sikkerhedsstrategi og -plan på nationalt plan, som omfatter adskillige IT-systemer. I så fald skal de krav, der er fastsat i denne artikel, og deres anvendelse på SIS klart kunne identificeres i og sikres med den pågældende plan.

Artikel 11

Fortrolighed — medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat anvender i overensstemmelse med national ret sine egne regler for tavshedspligt eller tilsvarende fortrolighedskrav i forbindelse med alle personer og organer, der skal arbejde med SIS-oplysninger og supplerende oplysninger. Denne pligt fortsætter med at bestå, efter at de pågældende personer er fratrukket deres stilling, eller det pågældende organs virksomhed er ophørt.
2. Hvis en medlemsstat samarbejder med eksterne kontrahenter i forbindelse med SIS-relaterede opgaver, skal den nøje overvåge kontrahentens aktiviteter for at sikre overholdelsen af alle bestemmelser i denne forordning, navnlig med hensyn til sikkerhed, fortrolighed og databeskyttelse.
3. Den operationelle forvaltning af N.SIS eller af tekniske kopier må ikke overdrages til private virksomheder eller private organisationer.

Artikel 12

Opbevaring af logfiler på nationalt plan

1. Medlemsstaterne påser, at hver adgang til og alle udvekslinger af personoplysninger inden for CS-SIS registreres i N.SIS med henblik på at kontrollere, hvorvidt søgningen var lovlig, overvåge databehandlingens lovlighed, udøve egenkontrol, sikre N.SIS' korrekte funktion samt for dataintegritet og datasikkerhed. Dette krav gælder ikke for de automatiske processer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6, litra a), b) og c).
2. Logfilerne skal navnlig vise indberetningens hidtidige forløb, dato og tidspunkt for databehandlingen, de oplysninger, der er anvendt til en søgning, en henvisning til de oplysninger, der er behandlet, samt de individuelle og entydige brugeridentifikatorer for både den kompetente myndighed og den person, der behandler oplysningerne.
3. Hvis en søgning foretages med fingeraftryksoplysninger eller ansigtsbilleder, jf. artikel 33, skal logfilerne som en undtagelse fra nærværende artikels stk. 2 vise den type oplysninger, der er anvendt til søgningen, frem for de faktiske oplysninger.
4. Logfilerne må kun anvendes til det i stk. 1 omhandlede formål og slettes tre år efter deres oprettelse. De logfiler, der indeholder indberetningernes hidtidige forløb, slettes tre år efter, at indberetningerne er slettet.
5. Logfilerne kan opbevares længere end den periode, der er omhandlet i stk. 4, hvis der er brug for dem i forbindelse med kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

6. De nationale kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere, hvorvidt søgninger er lovlige, overvåge databehandlingens lovlighed, udøve egenkontrol og sikre N.SIS' korrekte funktion og dataintegritet og -sikkerhed, skal inden for rammerne af deres beføjelser og efter at have anmodet herom have adgang til logfilerne med henblik på at kunne udføre deres opgaver.

Artikel 13

Egenkontrol

Medlemsstaterne sikrer, at enhver myndighed med adgangsret til SIS-oplysninger træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning, og i nødvendigt omfang samarbejder med tilsynsmyndigheden.

Artikel 14

Uddannelse af personale

1. Inden personale hos myndigheder med adgangsret til SIS får tilladelse til at behandle oplysninger, der er lagret i SIS, og periodisk efter at der er givet adgang til SIS-oplysninger, skal det modtage relevant uddannelse vedrørende datasikkerhed, grundlæggende rettigheder, herunder databeskyttelsesregler, og reglerne og procedurerne for databehandling som fastsat i SIRENE-håndbogen. Personalet oplyses om relevante bestemmelser om strafbare handlinger og strafferetlige sanktioner, herunder dem, der er fastsat i artikel 59.

2. Medlemsstaterne skal have et nationalt SIS-uddannelsesprogram, som skal omfatte uddannelse for såvel slutbrugere som SIRENE-kontorerne personale.

Dette uddannelsesprogram kan være en del af et generelt uddannelsesprogram på nationalt plan, der omfatter uddannelse på andre relevante områder.

3. Fælles uddannelseskurser skal tilrettelægges på EU-plan mindst én gang om året for at styrke samarbejdet mellem SIRENE-kontorerne.

KAPITEL III

eu-LISA'S ANSVAR

Artikel 15

Operationel forvaltning

1. eu-LISA er ansvarligt for den operationelle forvaltning af det centrale SIS. eu-LISA sikrer i samarbejde med medlemsstaterne og med forbehold af en cost-benefit-analyse, at den bedst tilgængelige teknologi til enhver tid anvendes til det centrale SIS.

2. eu-LISA er også ansvarligt for følgende opgaver i forbindelse med kommunikationsinfrastrukturen:

a) tilsyn

- b) sikkerhed
- c) koordinering af forbindelserne mellem medlemsstaterne og leverandøren
- d) opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen
- e) anskaffelse og fornyelse, og
- f) kontraktforhold.

3. eu-LISA er også ansvarligt for følgende opgaver vedrørende SIRENE-kontorerne og kommunikationen mellem SIRENE-kontorerne:

- a) koordinering, styring af og støtte til testaktiviteter
- b) opretholdelse og opdatering af tekniske specifikationer for udveksling af supplerende oplysninger mellem SIRENE-kontorerne og kommunikationsinfrastrukturen, og
- c) håndtering af konsekvenserne af tekniske ændringer, hvor disse påvirker både SIS og udvekslingen af supplerende oplysninger mellem SIRENE-kontorerne.

4. eu-LISA udvikler og opretholder en mekanisme og en række procedurer til udførelse af kvalitetskontrol af oplysningerne i CS-SIS. Det forelægger regelmæssigt medlemsstaterne rapporter i denne henseende.

eu-LISA forelægger regelmæssigt Kommissionen en rapport vedrørende de konstaterede problemer og de berørte medlemsstater.

Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport vedrørende datakvalitetsproblemer, der konstateres.

5. eu-LISA varetager også opgaver vedrørende uddannelse i den tekniske anvendelse af SIS og vedrørende foranstaltninger til forbedring af SIS-oplysningernes kvalitet.

6. Den operationelle forvaltning af det centrale SIS omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at det centrale SIS kan fungere døgnet rundt alle ugens dage i overensstemmelse med denne forordning, navnlig den vedligeholdelse og den tekniske udvikling, der er nødvendig for, at systemet kan fungere gnidningsløst. Disse opgaver omfatter også koordinering og styring af samt støtte til testaktiviteter for det centrale SIS og N.SIS, der sikrer, at det centrale SIS og N.SIS fungerer i overensstemmelse med kravene til teknisk og funktionel overensstemmelse fastsat i artikel 9.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse af de tekniske krav til kommunikationsinfrastrukturen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 16

Sikkerhed — eu-LISA

1. eu-LISA træffer de nødvendige foranstaltninger, herunder en sikkerhedsplan, en driftskontinuitetsplan og en katastrofeberedskabsplan, for det centrale SIS og kommunikationsinfrastrukturen, med henblik på:

- a) fysisk at beskytte oplysningerne, herunder ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af kritisk infrastruktur

- b) at forhindre, at uautoriserede personer får adgang til de anlæg, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til anlæggene)
- c) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af datamedier (kontrol med datamedier)
- d) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af lagrede personoplysninger (kontrol med lagring)
- e) at forhindre, at de automatiserede databehandlingssystemer kan benyttes af uautoriserede personer ved hjælp af datakommunikationsudstyr (brugerkontrol)
- f) at forhindre uautoriseret behandling af oplysninger i SIS samt uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, der er behandlet i SIS (kontrol med dataindlæsning)
- g) at sikre, at personer, der har tilladelse til at anvende et automatiseret databehandlingssystem, kun har adgang til de oplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse, ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentifikatorer og udelukkende fortrolige adgangstilstande (kontrol med adgang til oplysninger)
- h) at oprette profiler, der beskriver funktioner og ansvarsområder for de personer, som har tilladelse til at få adgang til oplysningerne eller anlæggene, og straks stille disse profiler til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse på dennes anmodning (personaleprofiler)
- i) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives personoplysninger via datakommunikationsudstyr (kontrol med videregivelse)
- j) at sikre, at det er muligt efterfølgende at undersøge og fastslå, hvilke personoplysninger der er indlæst i de automatiserede databehandlingssystemer, hvornår og af hvem (kontrol med indlæsning)
- k) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af personoplysninger eller under transport af datamedier, navnlig ved hjælp af hensigtsmæssige krypteringsteknikker (transportkontrol)
- l) at kontrollere effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelsen af denne forordning (egenkontrol)
- m) at sikre, at installerede systemer i tilfælde af afbrudt drift kan genetableres til normal drift (genopretning)
- n) at sikre, at SIS fungerer korrekt, at fejl rapporteres (pålidelighed), og at personoplysninger lagret i SIS ikke kan ødelægges ved hjælp af systemsvigt (integritet), og
- o) at sørge for sikkerheden af sine tekniske anlæg.

2. eu-LISA træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår sikkerhed i forbindelse med behandling og udveksling af supplerende oplysninger gennem kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 17

Fortrolighed — eu-LISA

1. eu-LISA anvender passende regler for tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav af en standard svarende til dem, der er fastsat i denne forordnings artikel 11, i forhold til alt personale, der skal arbejde med SIS-oplysninger, jf. dog personalevedtægtens artikel 17. Denne pligt fortsætter med at bestå, efter at de pågældende personer er fratrukket deres stilling, eller deres virksomhed er ophørt.

2. eu-LISA træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår fortrolighed i forbindelse med udveksling af supplerende oplysninger gennem kommunikationsinfrastrukturen.
3. Hvis eu-LISA samarbejder med eksterne kontrahenter i forbindelse med SIS-relaterede opgaver, skal eu-LISA nøje overvåge kontrahentens aktiviteter for at sikre overholdelsen af alle denne forordnings bestemmelser, navnlig med hensyn til sikkerhed, fortrolighed og databeskyttelse.
4. Den operationelle forvaltning af CS-SIS må ikke overdrages til private virksomheder eller private organisationer.

Artikel 18

Opbevaring af logfiler på centralt plan

1. eu-LISA påser, at enhver adgang til og alle udvekslinger af personoplysninger inden for CS-SIS registreres til formålene i artikel 12, stk. 1.
2. Logfilerne skal navnlig vise indberetningens hidtidige forløb, dato og tidspunkt for databehandlingen, de oplysninger, der er anvendt til en søgning, en henvisning til de oplysninger, der er behandlet, samt de individuelle og entydige brugeridentifikatorer for den kompetente myndighed, der behandler oplysningerne.
3. Hvis en søgning foretages med fingeraftryksoplysninger eller ansigtsbilleder, jf. artikel 33, skal logfilerne som en undtagelse fra nærværende artikels stk. 2 vise den type oplysninger, der er anvendt til søgningen, frem for de faktiske oplysninger.
4. Logfilerne må kun anvendes til de i stk. 1 omhandlede formål og slettes tre år efter deres oprettelse. De logfiler, der indeholder indberetningernes hidtidige forløb, slettes tre år efter, at indberetningerne er slettet.
5. Logfilerne kan opbevares længere end de perioder, der er omhandlet i stk. 4, hvis der er brug for dem i forbindelse med kontrolprocedurer, som allerede er indledt.
6. Med henblik på at udøve egenkontrol og sikre CS-SIS' korrekte funktion og dataintegritet og -sikkerhed har eu-LISA adgang til logfilerne inden for rammerne af sine beføjelser.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har på anmodning adgang til disse logfiler inden for rammerne af sine beføjelser og med henblik på at udføre sine opgaver.

KAPITEL IV

INFORMATION TIL OFFENTLIGHEDEN

Artikel 19

SIS-informationskampagner

Når denne forordning begynder at finde anvendelse, gennemfører Kommissionen i samarbejde med tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse en kampagne for at oplyse offentligheden om formålene med SIS, de i SIS lagrede oplysninger, hvilke myndigheder der har adgang til SIS, og de registreredes rettigheder. Kommissionen gentager regelmæssigt sådanne kampagner i samarbejde med tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Kommissionen driver et websted, som offentligheden har adgang til, med al relevant information om SIS. Medlemsstaterne udformer og gennemfører i samarbejde med deres tilsynsmyndigheder de politikker, der er nødvendige for generelt at orientere deres borgere og indbyggere om SIS.

KAPITEL V

INDBERETNINGER OM NÆGTELSE AF INDREJSE OG OPHOLD FOR TREDJELANDSSTATSBORGERE

Artikel 20

Kategorier af oplysninger

1. SIS skal udelukkende indeholde de kategorier af oplysninger, der meddeles af hver medlemsstat, og som er nødvendige til de formål, der er fastsat i artikel 24 og 25, jf. dog artikel 8, stk. 1, eller denne forordnings bestemmelser vedrørende lagring af supplerende oplysninger.

2. Enhver indberetning i SIS, der indeholder oplysninger om personer, må kun omfatte følgende:

- a) efternavne
- b) fornavne
- c) fødenavne
- d) tidligere anvendte navne og kaldenavne
- e) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
- f) fødested
- g) fødselsdato
- h) køn
- i) samtlige nationaliteter
- j) hvorvidt den pågældende person:
 - i) er bevæbnet
 - ii) er voldelig
 - iii) er forsvundet eller undvejet
 - iv) er selvmordstruet
 - v) udgør en trussel mod den offentlige sundhed, eller
 - vi) er involveret i en aktivitet som omhandlet i artikel 3-14 i direktiv (EU) 2017/541
- k) indberetningsgrunden
- l) den myndighed, der har oprettet indberetningen
- m) en henvisning til den afgørelse, der ligger til grund for indberetningen
- n) den handling, der skal foretages i tilfælde af et hit
- o) sammenkobling med andre indberetninger, jf. artikel 48

p) om vedkommende er familiemedlem til en unionsborger eller en anden person, som er berettiget til fri bevægelighed som omhandlet i artikel 26

q) om afgørelsen om nægtelse af indrejse og ophold er baseret på:

- i) en tidligere dom, jf. artikel 24, stk. 2, litra a)
 - ii) en alvorlig sikkerhedstrussel, jf. artikel 24, stk. 2, litra b)
 - iii) en omgåelse af EU-retten eller national ret om indrejse og ophold, jf. artikel 24, stk. 2, litra c)
 - iv) et indrejseforbud, jf. artikel 24, stk. 1, litra b), eller
 - v) en restriktiv foranstaltning, jf. artikel 25
- r) lovovertrædelsens art
- s) arten af personens identifikationsdokumenter
- t) det land, der har udstedt personens identifikationsdokumenter
- u) nummeret/numrene på personens identifikationsdokumenter
- v) datoen for udstedelsen af personens identifikationsdokumenter
- w) fotografier og ansigtsbilleder
- x) fingeraftryksoplysninger
- y) en kopi af identifikationsdokumenterne, så vidt muligt i farver.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af de tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger, samt de fælles standarder, der er omhandlet i denne artikels stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 62, stk. 2.

4. De tekniske regler skal være tilsvarende for søgninger i CS-SIS, i nationale eller delte kopier og i tekniske kopier udarbejdet i medfør af artikel 41, stk. 2. De skal være baseret på fælles standarder.

Artikel 21

Proportionalitet

1. Forud for indlæsning af en indberetning og ved forlængelse af en indberetnings gyldighedsperiode undersøger medlemsstaten, om sagen er egnet, relevant og vigtig nok til at retfærdiggøre en indberetning i SIS.

2. Hvis afgørelsen om nægtelse af indrejse og ophold som omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra a), er knyttet til en terrorhandling, anses sagen for at være egnet, relevant og vigtig nok til at retfærdiggøre en indberetning i SIS. Af hensyn til den offentlige eller nationale sikkerhed kan medlemsstaterne undtagelsesvis undlade at indlæse en indberetning, når det er sandsynligt, at den vil hindre officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer.

Artikel 22

Krav til indlæsning af en indberetning

1. De minimumsoplysninger, der er nødvendige for at indlæse en indberetning i SIS, er de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra a), g), k), m), n) og q). De øvrige oplysninger omhandlet i nævnte stykke indlæses også i SIS, hvis de foreligger.

2. De oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 20, stk. 2, litra e), indlæses kun, når dette er strengt nødvendigt for identifikation af den pågældende tredjelandstatsborger. Når sådanne oplysninger indlæses, sikrer medlemsstaterne, at artikel 9 i forordning (EU) 2016/679 overholdes.

Artikel 23

Indberetningers kompatibilitet

1. Forud for indlæsning af en indberetning undersøger medlemsstaten, om der allerede findes en indberetning i SIS om den pågældende person. Med henblik herpå foretages der også en sammenligning med fingeraftryksoplysninger, hvis sådanne oplysninger er til rådighed.
2. Der må kun indlæses én indberetning i SIS pr. person pr. medlemsstat. Hvis det er nødvendigt, kan nye indberetninger om samme person indlæses af andre medlemsstater i overensstemmelse med stk. 3.
3. Når der allerede findes en indberetning i SIS om en given person, kontrollerer den medlemsstat, der ønsker at indlæse en ny indberetning, at indberetningerne er kompatible. Hvis de er kompatible, kan medlemsstaten indlæse den nye indberetning. Hvis indberetningerne ikke er kompatible, konsulterer de berørte medlemsstaters SIRENE-kontorer hinanden via udveksling af supplerende oplysninger med henblik på nå frem til en aftale. Reglerne om indberetningers kompatibilitet fastsættes i SIRENE-håndbogen. Reglerne om kompatibilitet kan fraviges efter konsultationer mellem medlemsstaterne, hvis vigtige nationale interesser kræver det.
4. I tilfælde af hit på flere indberetninger om samme person, overholder den fuldbyrdende medlemsstat de regler om indberetningers prioritet, der er fastsat i SIRENE-håndbogen.

Hvis en person er omfattet af flere indberetninger indlæst af forskellige medlemsstater, fuldbyrdes indberetninger om anholdelse, der er indlæst i overensstemmelse med artikel 26 i forordning (EU) 2018/1862, som en prioritet, jf. nævnte forordnings artikel 25.

Artikel 24

Betingelser for at indlæse indberetninger om nægtelse af indrejse og ophold

1. Medlemsstaterne indlæser en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold, når en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) medlemsstaten har på grundlag af en individuel vurdering, som omfatter en vurdering af den pågældende tredjelandstatsborgers personlige omstændigheder og konsekvenserne af at nægte vedkommende indrejse og ophold, konkluderet, at tilstedeværelsen af nævnte tredjelandstatsborger på dens område udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed, og medlemsstaten har derfor vedtaget en retlig eller administrativ afgørelse i overensstemmelse med sin nationale ret om at nægte indrejse og ophold og foretaget en national indberetning med henblik på nægtelse af indrejse og ophold, eller

b) medlemsstaten har udstedt et indrejseforbud over for en tredjelandstatsborger i overensstemmelse med procedurer, der overholder direktiv 2008/115/EF.

2. De situationer, der er omfattet af stk. 1, litra a), opstår, når

a) en tredjelandstatsborger i en medlemsstat er blevet dømt for en lovovertrædelse, for hvilken en frihedsstraf af en varighed på mindst et år er foreskrevet

b) der er begrundet mistanke om, at en tredjelandstatsborger har begået en grov strafbar handling, herunder en terrorhandling, eller der er tydelige tegn på, at den pågældende har til hensigt at begå en sådan strafbar handling på en medlemsstats område, eller

c) en tredjelandstatsborger har omgået eller forsøgt at omgå EU-retten eller national ret om indrejse til og ophold på medlemsstaternes område.

3. Den indberettende medlemsstat sikrer, at indberetningen får virkning i SIS, så snart den pågældende tredjelandstatsborger har forladt medlemsstaternes område, eller så snart som muligt, hvis den indberettende medlemsstat har fået tydelige tegn på, at tredjelandstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område, med henblik på at forhindre, at denne tredjelandstatsborger rejser ind igen.

4. Personer, over for hvem der er truffet en afgørelse om nægtelse af indrejse og ophold, jf. stk. 1, har ret til at påklage afgørelsen. Sådanne klagesager behandles i overensstemmelse med EU-retten og national ret og skal omfatte et effektivt retsmiddel ved en domstol.

Artikel 25

Betingelser for at indlæse indberetninger om tredjelandstatsborgere, som er omfattet af restriktive foranstaltninger

1. Indberetninger vedrørende tredjelandstatsborgere, som er omfattet af restriktive foranstaltninger, der skal forhindre indrejse i eller transit gennem medlemsstaternes område, og som er truffet i overensstemmelse med retsakter, der er vedtaget af Rådet, herunder foranstaltninger til gennemførelse af et rejseforbud udstedt af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, indlæses i det omfang, at datakvalitetskravene er opfyldt, i SIS med henblik på nægtelse af indrejse og ophold.

2. Indberetningerne indlæses, ajourføres og slettes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union på tidspunktet for foranstaltningens vedtagelse. Hvis denne medlemsstat ikke har adgang til SIS eller til indberetninger indlæst i overensstemmelse med denne forordning, påhviler ansvaret den medlemsstat, der har det efterfølgende formandskab, og som har adgang til SIS, herunder indberetninger indlæst i overensstemmelse med denne forordning.

Medlemsstaterne indfører de procedurer, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre og slette sådanne indberetninger.

Artikel 26

Betingelser for at indlæse indberetninger om tredjelandstatsborgere, som er berettiget til fri bevægelighed inden for Unionen

1. En indberetning vedrørende en tredjelandstatsborger, som er berettiget til fri bevægelighed inden for Unionen i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF eller med til en aftale mellem Unionen eller Unionen og dens medlemsstater på den ene side og et tredjeland på den anden side skal være i overensstemmelse med de regler, der er vedtaget til gennemførelse af nævnte direktiv eller aftale.
2. I tilfælde af et hit på en indberetning indlæst i overensstemmelse med artikel 24 vedrørende en tredjelandstatsborger, som er berettiget til fri bevægelighed inden for Unionen, konsulterer den fuldbyrdende medlemsstat omgående den indberettende medlemsstat via udveksling af supplerende oplysninger, for at der straks kan træffes afgørelse om, hvilke handlinger der skal foretages.

Artikel 27

Konsultation forud for udstedelse eller forlængelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold

Hvis en medlemsstat overvejer at udstede eller forlænge en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold til en tredjelandstatsborger, som er genstand for en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold, der er indlæst af en anden medlemsstat, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i overensstemmelse med følgende regler:

- a) den udstedende medlemsstat konsulterer den indberettende medlemsstat, før den udsteder eller forlænger opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold
- b) den indberettende medlemsstat svarer på anmodningen om konsultation inden for ti kalenderdage
- c) svares der ikke inden for den frist, der er omhandlet i litra b), betyder det, at den indberettende medlemsstat ikke gør indsigelse mod udstedelsen eller forlængelsen af opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold
- d) når den udstedende medlemsstat træffer den relevante afgørelse, tager den hensyn til begrundelserne for den indberettende medlemsstats afgørelse og overvejer i overensstemmelse med national ret enhver trussel mod den offentlige orden eller offentlige sikkerhed, som den pågældende tredjelandstatsborgers tilstedeværelse på medlemsstaternes område kan udgøre
- e) den udstedende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om sin afgørelse, og
- f) hvis den udstedende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om, at den har til hensigt at udstede eller forlænge opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, eller at den har besluttet at gøre det, sletter den indberettende medlemsstat indberetningen om nægtelse af indrejse og ophold.

Den endelige afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold til en tredjelandstatsborger, påhviler den udstedende medlemsstat.

Artikel 28

Konsultation forud for indlæsning af en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold

Hvis en medlemsstat har truffet en afgørelse som omhandlet i artikel 24, stk. 1, og overvejer at indlæse en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold vedrørende en tredjelandstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold, som er udstedt af en anden medlemsstat, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i overensstemmelse med følgende regler:

- a) den medlemsstat, der har truffet den afgørelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, underretter den udstedende medlemsstat om afgørelsen
- b) de oplysninger, der er udvekslet i medfør af denne artikels litra a), skal indeholde tilstrækkelig information om begrundelserne for den afgørelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1
- c) på grundlag af oplysningerne fra den medlemsstat, der har truffet den afgørelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, overvejer den udstedende medlemsstat, om der er grund til at inddrage opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold
- d) når den udstedende medlemsstat træffer den relevante afgørelse, tager den hensyn til begrundelserne for afgørelsen som angivet af den medlemsstat, der har truffet den afgørelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, og overvejer i overensstemmelse med national ret enhver trussel mod den offentlige orden eller offentlige sikkerhed, som den pågældende tredjelandstatsborgers tilstedeværelse på medlemsstaternes område kan udgøre
- e) senest 14 kalenderdage efter modtagelsen af anmodningen om konsultation underretter den udstedende medlemsstat den medlemsstat, der har truffet den afgørelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, om sin afgørelse eller indgiver, hvis det har været umuligt for den udstedende medlemsstat at træffe en afgørelse inden for denne frist, en begrundet anmodning om undtagelsesvis at forlænge fristen for sit svar med højst yderligere 12 kalenderdage
- f) hvis den udstedende medlemsstat underretter den medlemsstat, der har truffet den afgørelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, om, at den fastholder opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, indlæser den medlemsstat, der har truffet afgørelsen, ikke indberetning om nægtelse af indrejse og ophold.

Artikel 29

Konsultation efter indlæsning af en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold

Hvis det viser sig, at en medlemsstat har indlæst en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold vedrørende en tredjelandstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold, som er udstedt af en anden medlemsstat, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i overensstemmelse med følgende regler:

- a) den indberettende medlemsstat underretter den udstedende medlemsstat om indberetningen om nægtelse af indrejse og ophold
- b) de oplysninger, der udveksles i medfør af litra a), skal indeholde tilstrækkelig information om begrundelserne for indberetningen om nægtelse af indrejse og ophold
- c) på grundlag af oplysningerne fra den indberettende medlemsstat overvejer den udstedende medlemsstat, om der er grund til at inddrage opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold

- d) når den udstedende medlemsstat træffer sin afgørelse, tager den hensyn til den indberettende medlemsstats begrundelser for afgørelsen og overvejer i overensstemmelse med national ret enhver trussel mod den offentlige orden eller offentlige sikkerhed, som den pågældende tredjelandsstatsborgers tilstedeværelse på medlemsstaternes område kan udgøre
- e) senest 14 kalenderdage efter modtagelsen af anmodningen om konsultation underretter den udstedende medlemsstat den indberettende medlemsstat om sin afgørelse, eller indgiver, hvis det har været umuligt for den udstedende medlemsstat at træffe en afgørelse inden for denne frist, en begrundet anmodning om undtagelsesvis at forlænge fristen for sit svar med højst yderligere 12 kalenderdage
- f) hvis den udstedende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om, at den fastholder opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, sletter den indberettende medlemsstat omgående indberetningen om nægtelse af indrejse og ophold.

Artikel 30

Konsultation i tilfælde af et hit vedrørende en tredjelandsstatsborger, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold

Hvis en medlemsstat får et hit på en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold indlæst af en medlemsstat vedrørende en tredjelandsstatsborger, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold udstedt af en anden medlemsstat, konsulterer de involverede medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i overensstemmelse med følgende regler:

- a) den fuldbyrdende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om situationen
- b) den indberettende medlemsstat indleder proceduren i artikel 29
- c) den indberettende medlemsstat underretter den fuldbyrdende medlemsstat om resultatet af konsultationen.

Afgørelsen om den pågældende tredjelandsstatsborgers indrejse træffes af den fuldbyrdende medlemsstat i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399.

Artikel 31

Statistikker om udveksling af oplysninger

Medlemsstaterne forelægger på årlig basis eu-LISA statistikker om de udvekslinger af oplysninger, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 27-30, og om de tilfælde, hvor fristerne i de nævnte artikler ikke blev overholdt.

KAPITEL VI

SØGNING MED BIOMETRISKE DATA

Artikel 32

Særlige regler for indlæsning af fotografier, ansigtsbilleder og fingeraftryksoplysninger

1. Kun de i artikel 20, stk. 2, litra w) og x), omhandlede fotografier, ansigtsbilleder og fingeraftryksoplysninger, der opfylder minimumsstandarder for datakvalitet og tekniske specifikationer, må indlæses i SIS. Før disse oplysninger indlæses, skal der udføres en kvalitetskontrol for at fastslå, om minimumsstandarderne for datakvalitet og de tekniske specifikationer er opfyldt.
2. Fingeraftryksoplysninger, der indlæses i SIS, kan bestå af et til ti flade fingeraftryk og et til ti rullede fingeraftryk. De kan også omfatte op til to håndfladeaftryk.
3. Minimumsstandarder for datakvalitet og tekniske specifikationer for lagring af de biometriske data, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, fastsættes i overensstemmelse med denne artikels stk. 4. Disse minimumsstandarder for datakvalitet og tekniske specifikationer fastsætter det kvalitetsniveau, der kræves for at anvende oplysningerne til at kontrollere identiteten af en person i henhold til artikel 33, stk. 1, og for at anvende oplysningerne til at identificere en person i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2-4.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse af de minimumsstandarder for datakvalitet og tekniske specifikationer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 33

Særlige regler for kontrol eller søgning med fotografier, ansigtsbilleder og fingeraftryksoplysninger

1. Når en indberetning i SIS indeholder fotografier, ansigtsbilleder og fingeraftryksoplysninger, anvendes sådanne fotografier, ansigtsbilleder og fingeraftryksoplysninger til at bekræfte identiteten på en person, der er lokaliseret som følge af en alfanumerisk søgning i SIS.
2. Der kan i alle tilfælde søges på fingeraftryksoplysninger for at identificere en person. Der skal dog søges på fingeraftryksoplysninger for at identificere en person, hvor en persons identitet ikke kan fastslås på anden måde. Med henblik herpå skal det centrale SIS omfatte et automatisk fingeraftryksidentifikationssystem (AFIS).
3. Der kan også søges på fingeraftryksoplysninger i SIS i forbindelse med indberetninger, der er indlæst i overensstemmelse med artikel 24 og 25, ved anvendelse af fuldstændige eller ufuldstændige sæt af fingeraftryk eller håndfladeaftryk, der er fundet på et gerningssted under efterforskning af grov kriminalitet eller terrorhandlinger, hvor det med en høj grad af sandsynlighed kan fastslås, at disse sæt af aftryk tilhører en gerningsmand, og såfremt søgningen foretages samtidigt i medlemsstatens relevante nationale fingeraftryksdatabaser.
4. Så snart det bliver teknisk muligt, og idet der samtidig skal sikres en meget pålidelig identifikation, kan fotografier og ansigtsbilleder anvendes til at identificere en person i forbindelse med almindelige grænseovergangssteder.

Inden funktionen implementeres i SIS, fremlægger Kommissionen en rapport om den nødvendige teknologiske tilgængelighed, umiddelbare anvendelighed og pålidelighed. Europa-Parlamentet høres om rapporten.

Efter at funktionen er taget i brug ved almindelige grænseovergangssteder, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 61 for at supplere denne forordning vedrørende fastlæggelsen af, under hvilke andre omstændigheder fotografier og ansigtsbilleder kan anvendes til at identificere personer.

KAPITEL VII

ADGANGSRET OG UNDERSØGELSE OG SLETNING AF INDBERETNINGER

Artikel 34

Nationale kompetente myndigheder med adgangsrret til oplysninger i SIS

1. Nationale kompetente myndigheder med ansvar for identifikation af tredjelandstatsborgere har adgang til oplysninger, der er indlæst i SIS, og ret til at søge direkte i disse oplysninger eller i en kopi af SIS-databasen med henblik på:

- a) grænsekontrol i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399
- b) politi- og toldkontrol udført i den berørte medlemsstat og de udpegede myndigheders koordinering af sådan kontrol
- c) forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner i den berørte medlemsstat, forudsat at direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse
- d) undersøgelse af betingelserne for og beslutningstagning vedrørende tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold på medlemsstaternes område, herunder vedrørende opholdstilladelser og visa til længerevarende ophold og tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere samt udførelse af kontrol af tredjelandstatsborgere, der indrejser eller opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område
- e) sikkerhedskontrol af tredjelandstatsborgere, der ansøger om international beskyttelse, for så vidt de myndigheder, der foretager kontrollerne, ikke er »besluttende myndigheder« som defineret i artikel 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU (35), og, hvor det er relevant, ydelse af rådgivning i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 (36)
- f) behandling af visumansøgninger og beslutningstagning vedrørende disse, herunder om visa skal annulleres, inddrages eller forlænges, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 (37).

2. Adgangsret til oplysninger i SIS og ret til at søge direkte i disse oplysninger kan udøves af nationale kompetente myndigheder med ansvar for naturalisation med henblik på behandling af en ansøgning om naturalisation som fastsat i national ret.

3. Med henblik på artikel 24 og 25 kan adgangsrret til oplysninger i SIS og ret til at søge direkte i disse oplysninger også udøves af nationale judicielle myndigheder, herunder myndigheder med ansvar for indledning af offentlig retsforfølgning i straffesager og retlig efterforskning inden tiltale af en person, i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver som fastsat i national ret og af deres koordinerende myndigheder.

4. Adgangsret til oplysninger om dokumenter vedrørende personer, der er indlæst i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2, litra k) og l), i forordning (EU) 2018/1862, og ret til

at søge i disse oplysninger kan også udøves af de i denne artikels stk. 1, litra f), omhandlede myndigheder.

5. De kompetente myndigheder, der er omhandlet i denne artikel, medtages på den liste, der er omhandlet i artikel 41, stk. 8.

Artikel 35

Europols adgang til oplysninger i SIS

1. Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), der er oprettet ved forordning (EU) 2016/794, har, hvor det er nødvendigt for at opfylde dets mandat, ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS. Europol kan også udveksle og anmode om yderligere supplerende oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i SIRENE-håndbogen.

2. Hvis en søgning foretaget af Europol viser, at der findes en indberetning i SIS, underretter Europol den indberettende medlemsstat via udveksling af supplerende oplysninger ved hjælp af kommunikationsinfrastrukturen og i overensstemmelse med SIRENE-håndbogens bestemmelser. Indtil Europol bliver i stand til at anvende de funktioner, der er beregnet til udveksling af supplerende oplysninger, underretter Europol den indberettende medlemsstat ad de kanaler, der er fastlagt i forordning (EU) 2016/794.

3. Europol må behandle de supplerende oplysninger, der er blevet fremsendt til det af medlemsstaterne, med henblik på at sammenligne dem med sine databaser og operationelle analyseprojekter for at finde sammenhænge eller andre relevante forbindelser og til strategiske, tematiske eller operationelle analyser som omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2016/794. Enhver behandling af supplerende oplysninger foretaget af Europol med henblik på nærværende artikel skal udføres i overensstemmelse med nævnte forordning.

4. Europols brug af oplysninger, der er tilvejebragt gennem søgning i SIS eller gennem behandling af supplerende oplysninger, kan kun finde sted med den indberettende medlemsstats samtykke. Hvis medlemsstaten giver tilladelse til at benytte sådanne oplysninger, skal Europols behandling heraf finde sted i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794. Europol må kun meddele tredjelande og eksterne organisationer sådanne oplysninger med den indberettende medlemsstats samtykke og under fuld overholdelse af EU-retten om databeskyttelse.

5. Europol:

a) må ikke tilslutte dele af SIS eller overføre de deri indeholdte oplysninger, som det har adgang til, til et system til dataindsamling og databehandling, der forvaltes af eller i Europol, eller downloade eller på anden måde kopiere nogen del af SIS, jf. dog stk. 4 og 6
b) sletter uanset artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) 2016/794 supplerende oplysninger, der indeholder personoplysninger, senest et år efter, at den pågældende indberetning er blevet slettet. Som en undtagelse kan Europol, hvis det har oplysninger i sine databaser eller operationelle analyseprojekter om en sag, som de supplerende oplysninger vedrører, for at kunne udføre sine opgaver undtagelsesvis fortsat lagre de supplerende oplysninger, hvis det

er nødvendigt. Europol underretter den indberettende og den fuldbyrdende medlemsstat om den fortsatte lagring af sådanne supplerende oplysninger og angiver begrundelsen herfor

- c) begrænser adgangen til oplysninger i SIS, herunder supplerende oplysninger, til særligt bemyndiget Europolpersonale, der har brug for adgang til sådanne oplysninger for at kunne udføre sine opgaver
- d) vedtager og anvender foranstaltninger for at garantere sikkerhed, fortrolighed og egenkontrol i overensstemmelse med artikel 10, 11 og 13
- e) sikrer, at det personale, der er bemyndiget til at behandle SIS-oplysninger, modtager relevant uddannelse og relevante oplysninger i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, og
- f) tillader Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse at overvåge og undersøge Europolis virksomhed, når det udøver sin ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS og udveksler og behandler supplerende oplysninger, jf. dog forordning (EU) 2016/794.

6. Europol må kun kopiere oplysninger fra SIS til tekniske formål, hvor dette er nødvendigt for, at behørigt bemyndiget Europolpersonale kan foretage en direkte søgning. Denne forordning finder anvendelse på sådanne kopier. Den tekniske kopi må kun anvendes til at lagre SIS-oplysninger, mens der søges i disse oplysninger. Når der er søgt i oplysningerne, skal de slettes. En sådan anvendelse betragtes ikke som ulovlig download eller kopiering af SIS-oplysninger. Europol må ikke kopiere indberetningsoplysninger eller uddybende oplysninger fra medlemsstaterne eller CS-SIS til andre Europolssystemer.

7. Med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandling, udøve egenkontrol og sikre ordentlig datasikkerhed og -integritet gemmer Europol logfiler for hver adgang til og søgning i SIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12. Disse logfiler og denne dokumentation betragtes ikke som ulovlig download eller kopiering af en del af SIS.

8. Medlemsstaterne underretter ved udveksling af supplerende oplysninger Europol om eventuelle hit på indberetninger i forbindelse med terrorhandlinger. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis undlade at underrette Europol, hvis dette ville bringe igangværende efterforskninger eller en fysisk persons sikkerhed i fare eller være i strid med væsentlige sikkerhedsinteresser i den indberettende medlemsstat.

9. Stk. 8 finder anvendelse fra den dato, hvor Europol er i stand til at modtage supplerende oplysninger i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 36

Adgang til oplysninger i SIS for europæiske grænse- og kystvagthold, hold af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, og medlemmerne af migrationsstyringsstøtteholdene

1. I overensstemmelse med artikel 40, stk. 8, i forordning (EU) 2016/1624 har holdmedlemmerne som omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning inden for deres mandat, og forudsat at de har tilladelse til at foretage kontrol i henhold til nærværende forordnings artikel 34, stk. 1, og har fået den nødvendige uddannelse i henhold til nærværende forordnings artikel 14, stk. 1, ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS, for så vidt det er nødvendigt for udførelsen af deres opgave, og som krævet i den operative plan for en specifik operation. Adgang til oplysninger i SIS må ikke udvides til også at omfatte andre holdmedlemmer.

2. De i stk. 1 omhandlede holdmedlemmer udøver retten til at tilgå og søge i oplysningerne i SIS, jf. stk. 1, via en teknisk grænseflade. Den tekniske grænseflade oprettes og vedligeholdes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og sikrer en direkte forbindelse til det centrale SIS.

3. Hvis en søgning foretaget af et af de i denne artikels stk. 1 omhandlede holdmedlemmer viser, at der findes en indberetning i SIS, underrettes den indberettende medlemsstat herom. I overensstemmelse med artikel 40 i forordning (EU) 2016/1624 må holdmedlemmerne kun reagere på en indberetning i SIS i henhold til instrukserne fra, og som hovedregel under tilstedeværelse af, grænsevagter eller medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, fra den værtsmedlemsstat, som de opererer i. Værtsmedlemsstaten kan bemyndige holdmedlemmerne til at handle på sine vegne.

4. Med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandling, udøve egenkontrol og sikre ordentlig datasikkerhed og -integritet gemmer Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning logfiler for hver adgang til og søgning i SIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12.

5. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning vedtager og anvender foranstaltninger for at garantere sikkerhed, fortrolighed og egenkontrol i overensstemmelse med artikel 10, 11 og 13 og sikrer, at de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede hold anvender disse foranstaltninger.

6. Intet i denne artikel må fortolkes som en indskrænkning af bestemmelserne i forordning (EU) 2016/1624 om databeskyttelse eller Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings ansvar for dets uautoriserede eller forkerte behandling af oplysninger.

7. Med forbehold af stk. 2 må ingen dele af SIS tilsluttes et system til dataindsamling og databehandling, der forvaltes af de i stk. 1 omhandlede hold eller af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og ingen oplysninger i SIS, som disse hold har adgang til, må overføres til et sådant system. Ingen del af SIS må downloades eller kopieres. Logning af adgang og søgninger betragtes ikke som ulovlig download eller kopiering af SIS-oplysninger.

8. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning tillader Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse at overvåge og undersøge de aktiviteter, der foretages af de i denne artikel omhandlede hold, når de udøver deres ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS. Dette berører ikke de yderligere bestemmelser i forordning (EU) 2018/1725.

Artikel 37

Evaluering af Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings anvendelse af SIS

1. Kommissionen foretager mindst hvert femte år en evaluering af driften og anvendelsen af SIS af Europol og de i artikel 36, stk. 1, omhandlede hold.

2. Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning sikrer en passende opfølgning på de resultater og henstillinger, som evalueringen afføder.

3. En rapport om resultaterne af evalueringen og opfølgningen herpå sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 38

Adgangens omfang

Slutbrugerne, herunder Europol og holdmedlemmerne som omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i forordning (EU) 2016/1624, må kun tilgå de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af deres opgaver.

Artikel 39

Undersøgelsesfrist for indberetninger

1. Indberetninger opbevares kun så længe, det er nødvendigt af hensyn til de formål, der ligger til grund for indlæsningen.
2. En indberettende medlemsstat undersøger inden tre år efter, at den har indlæst indberetningen i SIS, behovet for fortsat at opbevare den. Hvis den nationale afgørelse, som indberetningen er baseret på, fastsætter en længere gyldighedsperiode end tre år, undersøges indberetningen dog inden for fem år.
3. Når det er passende, fastsætter hver enkelt medlemsstat kortere undersøgelsesfrister i overensstemmelse med national ret.
4. Inden udløbet af undersøgelsesfristen kan den indberettende medlemsstat efter en samlet individuel vurdering, der skal registreres, beslutte fortsat at opbevare indberetningen udover udløbet af undersøgelsesfristen, hvis det viser sig at være nødvendigt og forholdsmæssigt afpasset af hensyn til det formål, der ligger til grund for indlæsning af indberetningen. I så fald finder stk. 2 også anvendelse på forlængelsen af opbevaringsfristen. En sådan forlængelse meddeles CS-SIS.
5. Indberetninger slettes automatisk, når den i stk. 2 nævnte undersøgelsesfrist er udløbet, undtagen hvis den indberettende medlemsstat har meddelt CS-SIS en forlængelse, jf. stk. 4. CS-SIS underretter automatisk med fire måneders varsel den indberettende medlemsstat om en planlagt sletning af oplysninger.
6. Medlemsstaterne fører statistik over antallet af indberetninger, hvis opbevaringsfrist er blevet forlænget i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, og fremsender dem på anmodning til de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 55.
7. Så snart det står klart for et SIRENE-kontor, at en indberetning om en person har opfyldt sit formål og derfor bør slettes, underretter det omgående den myndighed, som oprettede indberetningen. Myndigheden har 15 kalenderdage fra modtagelsen af denne underretning til at svare, at indberetningen er blevet eller vil blive slettet eller angive begrundelsen for, at indberetningen fortsat opbevares. Hvis der ikke modtages et svar inden for 15-dages-fristen, sikrer SIRENE-kontoret, at indberetningen slettes. Hvis det er tilladt i henhold til national ret, sletter SIRENE-kontoret indberetningen. SIRENE-kontorerne indberetter eventuelle gentagne problemer, som de støder på under udøvelse af dette stykke, til deres tilsynsmyndighed.

Artikel 40

Sletning af indberetninger

1. Indberetninger om nægtelse af indrejse og ophold i medfør af artikel 24 slettes:
 - a) når den afgørelse, der lå til grund for at indlæse indberetningen, er blevet trukket tilbage eller annulleret af den kompetente myndighed, eller
 - b) i givet fald på baggrund af den i artikel 27 og 29 omhandlede konsultationsprocedure.
2. Indberetninger om tredjelandstatsborgere, som er omfattet af en restriktiv foranstaltning, der har til formål at forhindre indrejse i eller transit gennem medlemsstaternes område, slettes, når den restriktive foranstaltning er blevet ophævet, suspenderet eller annulleret.
3. Indberetninger om en person, som har opnået statsborgerskab i en medlemsstat eller en stat, hvis statsborgere er berettiget til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, slettes, så snart den indberettende medlemsstat bliver klar over eller i medfør af artikel 44 er blevet underrettet om, at vedkommende har opnået et sådant statsborgerskab.
4. Indberetninger slettes ved indberetningens udløb i overensstemmelse med artikel 39.

KAPITEL VIII

GENERELLE REGLER FOR BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 41

Behandling af SIS-oplysninger

1. Medlemsstaterne må kun behandle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, med henblik på nægtelse af indrejse og ophold på deres områder.
2. Oplysningerne må kun kopieres til tekniske formål, hvor dette er nødvendigt for, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 34, kan foretage en direkte søgning. Denne forordning finder anvendelse på sådanne kopier. En medlemsstat må ikke kopiere indberetningsoplysninger eller uddybende oplysninger, som en anden medlemsstat har indlæst, fra sit N.SIS eller fra CS-SIS til andre nationale datafiler.
3. De i stk. 2 omhandlede tekniske kopier, som fører til offlinedatabaser, må højst eksistere i 48 timer.

Uanset første afsnit er tekniske kopier, der fører til offlinedatabaser til brug for visumudstedende myndigheder, ikke tilladt, bortset fra kopier, som udelukkende oprettes til brug i en nødsituation, efter at netværket ikke har været tilgængeligt i mere end 24 timer.

Medlemsstaterne opbevarer en ajourført oversigt over disse kopier, stiller denne oversigt til rådighed for deres tilsynsmyndigheder, og sikrer, at denne forordning, navnlig artikel 10, anvendes på disse kopier.

4. Der må kun gives nationale kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 34 adgang til oplysninger i SIS inden for rammerne af deres beføjelser og kun til behørigt autoriseret personale.

5. Medlemsstaterne må kun behandle SIS-oplysninger til andre formål end dem, hvortil de er indlæst i SIS, hvis der er en sammenhæng med en specifik sag, og hvis det er nødvendigt for at forebygge en overhængende og alvorlig trussel mod den offentlige orden og den offentlige sikkerhed, af tungtvejende hensyn til statens sikkerhed eller til forebyggelse af grov kriminalitet. I så fald skal der forinden indhentes tilladelse fra den indberettende medlemsstat med henblik herpå.

6. Oplysninger om dokumenter vedrørende personer, der er indlæst i SIS i medfør af artikel 38, stk. 2, litra k) og l), i forordning (EU) 2018/1862, kan anvendes af de i artikel 34, stk. 1, litra f), omhandlede kompetente myndigheder i overensstemmelse med lovgivningen i den enkelte medlemsstat.

7. Enhver anvendelse af SIS-oplysninger i strid med denne artikels stk. 1-6 betragtes som misbrug i henhold til den enkelte medlemsstats nationale ret og er underlagt sanktioner i henhold til artikel 59.

8. Hver medlemsstat sender eu-LISA en liste over de af dets kompetente myndigheder, der har tilladelse til at søge i oplysningerne i SIS direkte i henhold til denne forordning, samt alle ændringer af denne liste. For hver myndighed på denne liste skal det angives, hvilke oplysninger den må søge i og til hvilke formål. eu-LISA sørger for, at listen offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende hvert år. eu-LISA fører på sit websted en liste, der løbende ajourføres, med de ændringer, som medlemsstaterne har indsendt imellem de årlige offentliggørelser.

9. For så vidt EU-retten ikke fastsætter særlige bestemmelser, finder den enkelte medlemsstats ret anvendelse på oplysningerne i dets N.SIS.

Artikel 42

SIS-oplysninger og nationale filer

1. Artikel 41, stk. 2, berører ikke en medlemsstats ret til i sine nationale filer at opbevare SIS-oplysninger, i forbindelse med hvilke der er foretaget handlinger på dens område. Sådanne oplysninger opbevares i nationale filer i højst tre år, medmindre der i national ret findes særlige bestemmelser om en længere opbevaringsfrist.

2. Artikel 41, stk. 2, berører ikke en medlemsstats ret til i nationale filer at opbevare oplysninger indeholdt i en bestemt indberetning, som den pågældende medlemsstat har indlæst i SIS.

Artikel 43

Oplysninger i tilfælde af manglende gennemførelse af en indberetning

Hvis en påkrævet handling ikke kan foretages, underretter den medlemsstat, der anmodes om at foretage handlingen, omgående den indberettende medlemsstat herom ved udveksling af supplerende oplysninger.

Artikel 44

Kvaliteten af oplysningerne i SIS

1. Den indberettende medlemsstat har ansvaret for at sikre, at oplysningerne er korrekte, ajourførte og lovligt indlæst og lagret i SIS.
2. Når en indberettende medlemsstat modtager relevante supplerende eller ændrede oplysninger som anført i artikel 20, stk. 2, færdiggør eller ændrer den straks den pågældende indberetning.
3. Kun den indberettende medlemsstat må ændre, supplere, rette, ajourføre eller slette de oplysninger, den har indlæst i SIS.
4. Hvis en anden medlemsstat end den indberettende medlemsstat har relevante supplerende eller ændrede oplysninger, jf. artikel 20, stk. 2, videregiver den dem straks ved udveksling af supplerende oplysninger til den indberettende medlemsstat, så denne kan færdiggøre eller ændre indberetningen. Oplysningerne videregives kun, hvis tredjelandstatsborgerens identitet kan fastslås.
5. Hvis en anden medlemsstat end den indberettende medlemsstat er i besiddelse af dokumentation, der lader formode, at en oplysning er faktisk ukorrekt eller er blevet lagret ulovligt, meddeler den ved udveksling af supplerende oplysninger den indberettende medlemsstat dette hurtigst muligt og senest to hverdage efter, at den fik kendskab til denne dokumentation. Den indberettende medlemsstat kontrollerer oplysningen og retter eller sletter om nødvendigt straks oplysningen.
6. Hvis medlemsstaterne ikke kan nå til enighed inden for to måneder efter, at dokumentationen blev kendt, jf. denne artikels stk. 5, forelægger den medlemsstat, der ikke har indlæst indberetningen, sagen for de berørte tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse med henblik på at få truffet en afgørelse ved hjælp af samarbejde i overensstemmelse med artikel 57.
7. Medlemsstaterne udveksler supplerende oplysninger, hvis en person klager over ikke at være den tiltænkte genstand for en indberetning. Hvis resultatet af undersøgelsen viser, at den tiltænkte genstand for en indberetning ikke er klageren, skal klageren underrettes om de i artikel 47 fastsatte foranstaltninger og om retten til retsmidler i medfør af artikel 54, stk. 1.

Artikel 45

Sikkerhedsrelaterede hændelser

1. Enhver hændelse, der har eller kan have indvirkning på sikkerheden i SIS eller kan forårsage beskadigelse eller tab af SIS-oplysninger eller af supplerende oplysninger, skal anses for at være en sikkerhedsrelateret hændelse, navnlig når ulovlig adgang til oplysninger

kan have forekommet, eller hvor oplysningernes tilgængelighed, integritet og fortrolighed er eller kan være blevet kompromitteret.

2. Sikkerhedsrelaterede hændelser skal håndteres på en måde, der sikrer en hurtig, effektiv og passende reaktion.
3. Uden at det berører anmeldelsen af og underretningen om et brud på persondatasikkerheden, jf. artikel 33 i forordning (EU) 2016/679 eller artikel 30 i direktiv (EU) 2016/680, underretter medlemsstaterne, Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning straks Kommissionen, eu-LISA, den kompetente tilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om sikkerhedsrelaterede hændelser. eu-LISA underretter straks Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om enhver sikkerhedsrelateret hændelse vedrørende det centrale SIS.
4. Oplysninger om en sikkerhedsrelateret hændelse, som har eller kan få indvirkning på driften af SIS i en medlemsstat eller i eu-LISA eller på tilgængeligheden, integriteten og fortroligheden af de oplysninger, der indlæses eller sendes af andre medlemsstater, eller de supplerende oplysninger, der udveksles, skal straks forelægges alle medlemsstaterne og indberettes i overensstemmelse med eu-LISA's hændelsesstyringsplan.
5. Medlemsstaterne og eu-LISA samarbejder i tilfælde af en sikkerhedsrelateret hændelse.
6. Kommissionen rapporterer omgående alvorlige hændelser til Europa-Parlamentet og Rådet. Disse rapporter klassificeres som RESTREINT UE/EU RESTRICTED i overensstemmelse med de gældende sikkerhedsregler.
7. Når en sikkerhedsrelateret hændelse er forårsaget af misbrug af oplysninger, sikrer medlemsstaterne, Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, at der pålægges sanktioner i overensstemmelse med artikel 59.

Artikel 46

Sondring mellem personer med kendetegn, der ligner hinanden

1. Når det i forbindelse med indlæsning af en ny indberetning viser sig, at der allerede findes en indberetning i SIS om en person med samme identitetsbeskrivelse, tager SIRENE-kontoret inden for 12 timer kontakt til den indberettende medlemsstat ved udveksling af supplerende oplysninger for at undersøge, om genstandene for indberetningerne er samme person.
2. Hvis undersøgelsen viser, at genstanden for den nye indberetning og genstanden for den indberetning, der allerede er indlæst i SIS, faktisk er samme person, iværksætter SIRENE-kontoret den i artikel 23 omhandlede procedure for indlæsning af flere indberetninger.
3. Hvis undersøgelsen viser, at det faktisk drejer sig om to forskellige personer, godkender SIRENE-kontoret anmodningen om indlæsning af den anden indberetning ved at tilføje de nødvendige oplysninger for at forhindre fejlidentifikationer.

Artikel 47

Uddybende oplysninger med henblik på håndtering af identitetsmisbrug

1. Når der kan opstå forveksling mellem den person, der er den tiltænkte genstand for en indberetning, og en person, hvis identitet er blevet misbrugt, tilføjer den indberettende medlemsstat med udtrykkeligt samtykke fra den person, hvis identitet er blevet misbrugt, oplysninger vedrørende sidstnævnte i indberetningen for at undgå de negative følger af fejlidentifikation. Enhver person, hvis identitet er blevet misbrugt, har ret til at trække sit samtykke til behandling af de tilføjede personoplysninger tilbage.

2. Oplysninger vedrørende en person, hvis identitet er blevet misbrugt, må kun anvendes til følgende formål:

- a) at gøre det muligt for den kompetente myndighed at skelne mellem den person, hvis identitet er blevet misbrugt, og den person, der er den tiltænkte genstand for indberetningen, og
- b) at gøre det muligt for den person, hvis identitet er blevet misbrugt, at bevise sin identitet og fastslå, at vedkommendes identitet er blevet misbrugt.

3. Med henblik på denne artikel og med forbehold af et udtrykkeligt samtykke fra den person, hvis identitet er blevet misbrugt for hver enkelt datakategori, må kun følgende personoplysninger om en person, hvis identitet er blevet misbrugt, indlæses og viderebehandles i SIS:

- a) efternavne
- b) fornavne
- c) fødenavne
- d) tidligere anvendte navne og eventuelt særskilt indlæste kaldenavne
- e) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
- f) fødested
- g) fødselsdato
- h) køn
- i) fotografier og ansigtsbilleder
- j) fingeraftryk, håndfladeaftryk eller begge
- k) samtlige nationaliteter
- l) arten af personens identifikationsdokumenter
- m) det land, der har udstedt personens identifikationsdokumenter
- n) nummeret/numrene på personens identifikationsdokumenter
- o) datoen for udstedelse af personens identifikationsdokumenter
- p) personens adresse
- q) personens fars navn
- r) personens mors navn.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af de tekniske regler, der er nødvendige for indlæsning og viderebehandling af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 62, stk. 2.

5. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, slettes samtidig med den tilsvarende indberetning eller tidligere, hvis den pågældende person anmoder herom.

6. Kun de myndigheder, der har adgang til den tilsvarende indberetning, må tilgå de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3. De må udelukkende tilgå dem med henblik på at undgå fejlidentifikation.

Artikel 48

Sammenkobling af indberetninger

1. En medlemsstat kan sammenkoble indberetninger, den indlæser i SIS. Formålet hermed er at skabe en forbindelse mellem to eller flere indberetninger.
2. Sammenkoblingen påvirker ikke den særlige handling, der skal foretages på grundlag af hver enkelt sammenkoblet indberetning, eller undersøgelsesfristen for hver af de sammenkoblede indberetninger.
3. Sammenkoblingen påvirker ikke de adgangsrettigheder, som er fastsat i denne forordning. De myndigheder, der ikke har adgang til bestemte kategorier af indberetninger, må ikke kunne se sammenkoblingen til en indberetning, som de ikke har adgang til.
4. En medlemsstat sammenkobler indberetninger, når der er et operationelt behov herfor.
5. Når en medlemsstat finder, at det er i strid med dens nationale ret eller dens internationale forpligtelser, at en anden medlemsstat sammenkobler indberetninger, kan den træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke er adgang til de sammenkoblede indberetninger fra dens nationale område eller for de af dens myndigheder, der er etableret uden for dens område.
6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af tekniske regler for sammenkobling af indberetninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 49

Formålet med de supplerende oplysninger og opbevaringsfristen herfor

1. Medlemsstaterne opbevarer en henvisning til de afgørelser, der giver anledning til en indberetning, på SIRENE-kontoret for at støtte udvekslingen af supplerende oplysninger.
2. Personoplysninger, som SIRENE-kontoret opbevarer i filer som følge af en udveksling af oplysninger, opbevares kun, så længe det er nødvendigt af hensyn til det formål, hvortil de blev givet. De skal under alle omstændigheder slettes senest et år efter, at den pågældende indberetning er blevet slettet i SIS.
3. Stk. 2 berører ikke en medlemsstats ret til i nationale filer at opbevare oplysninger om en bestemt indberetning, som den pågældende medlemsstat har indlæst, eller om en indberetning, i forbindelse med hvilken der er foretaget handlinger på dens område. Fristen for, hvor længe sådanne oplysninger må opbevares i disse filer, er undergivet national ret.

Artikel 50

Overførsel af personoplysninger til tredjeparter

Oplysninger behandlet i SIS og de tilknyttede supplerende oplysninger, som er udvekslet i henhold til denne forordning, må ikke overføres eller stilles til rådighed for tredjelande eller internationale organisationer.

KAPITEL IX

DATABESKYTTELSE

Artikel 51

Gældende lovgivning

1. Forordning (EU) 2018/1725 finder anvendelse på eu-LISA's og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning. Forordning (EU) 2016/794 finder anvendelse på Europols behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning.
2. Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på de i nærværende forordnings artikel 34 omhandlede kompetente myndigheders behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning med undtagelse af behandling med henblik på at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed, hvor direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse.

Artikel 52

Ret til oplysninger

1. Tredjelandstatsborgere, som er genstand for en indberetning i SIS, oplyses herom i henhold til artikel 13 og 14 i forordning (EU) 2016/679 eller artikel 12 og 13 i direktiv (EU) 2016/680. Disse oplysninger gives skriftligt sammen med en kopi af eller en henvisning til den nationale afgørelse, der ligger til grund for indberetningen, som omhandlet i nærværende forordnings artikel 24, stk. 1.
2. Der oplyses dog ikke herom, hvis national ret tillader en begrænsning i retten til oplysninger, navnlig for at beskytte den nationale sikkerhed, forsvaret eller den offentlige sikkerhed og forebyggelse, afsløring, efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger.

Artikel 53

Ret til adgang, berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger

1. Registrerede skal have mulighed for at udøve deres rettigheder som anført i artikel 15, 16 og 17 i forordning (EU) 2016/679 samt artikel 14 og artikel 16, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2016/680.

2. En anden medlemsstat end den indberettende medlemsstat må kun give den registrerede oplysninger om alle de af den registreredes personoplysninger, der behandles, hvis den forinden har givet den indberettende medlemsstat lejlighed til at udtale sig herom. Kommunikation mellem disse medlemsstater sker via udveksling af supplerende oplysninger.

3. En medlemsstat træffer i overensstemmelse med national ret beslutning om helt eller delvist at undlade at give oplysninger til den registrerede, i det omfang og så længe denne undladelse er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund under behørig hensyntagen til den pågældende registreredes grundlæggende rettigheder og legitime interesser, for at:

- a) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer
- b) undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner
- c) beskytte den offentlige sikkerhed
- d) beskytte den nationale sikkerhed, eller
- e) beskytte andres rettigheder og frihedsrettigheder.

I de i første afsnit omhandlede tilfælde oplyser medlemsstaten skriftligt og uden unødigt forsinkelse den registrerede om enhver nægtelse eller begrænsning af adgang og om begrundelserne for nægtelsen eller begrænsningen. Disse oplysninger kan udelades, hvis udleveringen heraf vil være til skade for et af formålene i første afsnits litra a)-e). Medlemsstaten oplyser den registrerede om muligheden for at indgive klage til en tilsynsmyndighed eller at anvende retsmidler.

Medlemsstaten dokumenterer de faktiske eller retlige begrundelser for afgørelsen om ikke at udlevere oplysninger til den registrerede. Disse oplysninger stilles til rådighed for tilsynsmyndighederne.

I sådanne tilfælde kan den registrerede også udøve sine rettigheder gennem de kompetente tilsynsmyndigheder.

4. Efter en ansøgning om adgang, berigtigelse eller sletning oplyser medlemsstaten den registrerede hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for de frister, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3, i forordning (EU) 2016/679, om opfølgningen på udøvelsen af rettighederne i medfør af nærværende artikel, uanset om den registrerede befinder sig i et tredjeland eller ej.

Artikel 54

Retsmidler

1. Med forbehold af bestemmelserne om retsmidler i forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680 kan enhver person indbringe et spørgsmål for enhver kompetent myndighed, herunder en domstol, i henhold til retten i enhver medlemsstat med påstand om adgang til, berigtigelse eller sletning af oplysninger, aktindsigt eller skadeserstatning i forbindelse med en indberetning vedrørende den pågældende.

2. Medlemsstaterne forpligter sig gensidigt til at fuldbyrde endelige afgørelser, der er truffet af de domstole eller myndigheder, som er omhandlet i denne artikels stk. 1, jf. dog artikel 58.

3. Medlemsstaterne rapporterer hvert år til Det Europæiske Databeskyttelsesråd om:

- a) antallet af anmodninger til den dataansvarlige om adgang og antallet af tilfælde, hvor der blev givet adgang til oplysninger
- b) antallet af anmodninger til tilsynsmyndigheden om adgang og antallet af tilfælde, hvor der blev givet adgang til oplysninger
- c) antallet af anmodninger til den dataansvarlige om berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger og antallet af tilfælde, hvor oplysninger blev berigtiget eller slettet
- d) antallet af anmodninger til tilsynsmyndigheden om berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger
- e) antallet af anlagte retssager
- f) antallet af sager, hvor domstolen gav ansøgeren medhold
- g) eventuelle bemærkninger om tilfælde af gensidig anerkendelse af endelige afgørelser truffet af domstole eller myndigheder i andre medlemsstater om indberetninger indlæst af den indberettende medlemsstat.

Kommissionen udarbejder en model for rapportering i henhold til dette stykke.

4. Rapporterne fra medlemsstaterne indarbejdes i den i artikel 57, stk. 4, omhandlede fælles rapport.

Artikel 55

Tilsyn med N.SIS

1. Medlemsstaterne sikrer, at de uafhængige tilsynsmyndigheder, der er udpeget i hver medlemsstat og har de beføjelser, der er omhandlet i kapitel VI i forordning (EU) 2016/679 eller kapitel VI i direktiv (EU) 2016/680, overvåger lovligheden af behandlingen af personoplysninger i SIS på deres område, videregivelsen heraf fra deres område og udvekslingen og viderebehandlingen af supplerende oplysninger på deres område.

2. Tilsynsmyndighederne sikrer, at der foretages en audit af databehandlingsaktiviteterne i N.SIS i overensstemmelse med internationale standarder for audit mindst hvert fjerde år. Denne audit foretages af tilsynsmyndighederne, eller tilsynsmyndighederne bestiller den direkte hos en uafhængig auditor med ekspertise inden for databeskyttelse. Tilsynsmyndighederne bevarer til enhver tid kontrollen over og påtager sig ansvaret for den uafhængige auditor.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres tilsynsmyndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at udføre de opgaver, som er tillagt dem i henhold til denne forordning, og at de har adgang til rådgivning fra personer med tilstrækkeligt kendskab til biometriske data.

Artikel 56

Tilsyn med eu-LISA

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for overvågning af eu-LISA's behandling af personoplysninger og for at sikre, at behandlingen sker i overensstemmelse med denne forordning. De opgaver og beføjelser, der er omhandlet i artikel 57 og 58 i forordning (EU) 2018/1725, finder tilsvarende anvendelse.

2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse foretager mindst hvert fjerde år en audit af eu-LISA's behandling af personoplysninger i henhold til internationale standarder for audit. Der sendes en rapport om denne audit til Europa-Parlamentet, Rådet, eu-LISA, Kommissionen og tilsynsmyndighederne. eu-LISA skal have mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden rapporten vedtages.

Artikel 57

Samarbejde mellem tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, samarbejder aktivt inden for rammerne af deres ansvarsområder og sikrer samordnet tilsyn med SIS.

2. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udveksler inden for deres respektive beføjelser relevante oplysninger, bistår hinanden med at gennemføre audit og inspektioner, undersøger vanskeligheder med fortolkningen eller anvendelsen af denne forordning og andre gældende EU-retsakter, undersøger problemer, som afdækkes i forbindelse med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller udøvelsen af den registreredes rettigheder, udarbejder harmoniserede forslag til fælles løsninger på problemer og fremmer kendskabet til databeskyttelsesrettigheder, når det er nødvendigt.

3. Til de i stk. 2 fastsatte formål mødes tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mindst to gange om året inden for rammerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Det Europæiske Databeskyttelsesråd dækker udgifterne til disse møder og varetager støttefunktionerne. Forretningsordenen vedtages på det første møde. Øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.

4. Det Europæiske Databeskyttelsesråd sender hvert år Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en fælles aktivitetsrapport om det koordinerede tilsyn.

KAPITEL X

ERSTATNINGSANSVAR OG SANKTIONER

Artikel 58

Erstatningsansvar

1. Med forbehold af retten til erstatning og ethvert erstatningsansvar i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2018/1725:

a) har enhver person eller medlemsstat, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af en ulovlig behandling af personoplysninger i forbindelse med brugen af N.SIS eller

- enhver anden handling fra en medlemsstats side, der er i strid med nærværende forordning, ret til erstatning fra nævnte medlemsstat, og
- b) har enhver person eller medlemsstat, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af enhver handling fra eu-LISA's side, der er i strid med nærværende forordning, ret til erstatning fra eu-LISA.

En medlemsstat eller eu-LISA fritages helt eller delvis for deres erstatningsansvar i medfør af første afsnit, hvis de beviser, at de ikke er skyld i den begivenhed, der forårsagede skaden.

2. Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning volder skade på SIS, holdes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre og i det omfang eu-LISA eller en anden medlemsstat, der deltager i SIS, undlod at træffe rimelige foranstaltninger for at forhindre skaden i at ske eller for at begrænse dens omfang.
3. Krav om erstatning mod en medlemsstat for den i stk. 1 og 2 omhandlede skade er underlagt den nævnte medlemsstats nationale ret. Krav om erstatning mod eu-LISA for den i stk. 1 og 2 omhandlede skade er omfattet af de betingelser, der er fastsat i traktaterne.

Artikel 59

Sanktioner

Medlemsstaterne sikrer, at misbrug af SIS-oplysninger eller behandling af sådanne oplysninger eller udveksling af supplerende oplysninger i strid med denne forordning straffes i overensstemmelse med national ret.

Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

KAPITEL XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 60

Overvågning og statistikker

1. eu-LISA sørger for, at der indføres procedurer til kontrol af, hvordan SIS fungerer set i forhold til de mål, der er fastlagt for resultater, omkostningseffektivitet, sikkerhed og tjenestens kvalitet.
2. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse, rapportering, datakvalitetsrapportering og statistik har eu-LISA adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende behandlingsaktiviteterne i det centrale SIS.
3. eu-LISA udarbejder daglige, månedlige og årlige statistikker over antallet af registreringer pr. indberetningskategori både for hver medlemsstat og i alt. eu-LISA forelægger også årlige rapporter over antal hit pr. indberetningskategori, antal søgninger i SIS og antal gange, hvor SIS blev brugt til at indlæse, ajourføre eller slette en indberetning, både

for hver medlemsstat og i alt. Sådanne statistikker indeholder statistikker om udveksling af oplysninger i medfør af artikel 27-31. Disse statistikker må ikke indeholde personoplysninger. Den årlige statistiske rapport offentliggøres.

4. Medlemsstaterne, Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning forelægger eu-LISA og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde de i stk. 3, 5, 7 og 8 omhandlede rapporter.

5. eu-LISA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, medlemsstaterne, Kommissionen, Europol, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse de statistiske rapporter, som det udarbejder.

For at kunne overvåge gennemførelsen af EU-retsakter, herunder med henblik på forordning (EU) nr. 1053/2013, kan Kommissionen anmode eu-LISA om enten regelmæssigt eller på ad hoc-basis at forelægge yderligere specifikke statistiske rapporter om effektiviteten af SIS, brugen af SIS og udvekslingen af supplerende oplysninger.

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning kan anmode eu-LISA om at forelægge yderligere specifikke statistiske rapporter med henblik på at foretage risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger som omhandlet i artikel 11 og 13 i forordning (EU) 2016/1624, enten regelmæssigt eller på ad hoc-basis.

6. Med henblik på artikel 15, stk. 4, og nærværende artikels stk. 3, 4 og 5, opretter, gennemfører og hoster eu-LISA et centralt register i dets tekniske anlæg, som skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 4, og nærværende artikels stk. 3, og som ikke må muliggøre identifikation af enkeltpersoner, og som skal gøre det muligt for Kommissionen og de i nærværende artikels stk. 5 omhandlede agenturer at få skræddersyede rapporter og statistikker. eu-LISA giver på anmodning og i det omfang, det er nødvendigt for varetagelsen af deres opgaver, medlemsstaterne, Kommissionen, Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning sikret adgang til det centrale register via kommunikationsinfrastrukturen. eu-LISA implementerer adgangskontrol og særlige brugerprofiler for at sikre, at det centrale register udelukkende tilgås med henblik på rapportering og statistikker.

7. To år efter denne forordnings anvendelsesdato i henhold til artikel 66, stk. 5, første afsnit, og derefter hvert andet år forelægger eu-LISA Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om det centrale SIS' og kommunikationsinfrastrukturens tekniske funktion, herunder deres sikkerhed, om AFIS og om den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne. Denne rapport skal desuden, når teknologien er i brug, indeholde en evaluering af anvendelsen af ansigtsbilleder til at identificere personer.

8. Tre år efter denne forordnings anvendelsesdato i henhold til artikel 66, stk. 5, første afsnit, og derefter hvert fjerde år, foretager Kommissionen en samlet evaluering af det centrale SIS og den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne. Denne samlede evaluering skal omfatte en vurdering af de opnåede resultater set i forhold til målene og en vurdering af, om de tilgrundliggende principper fortsat er gyldige, anvendelsen af denne forordning for så vidt angår det centrale SIS, sikkerheden i det centrale SIS og eventuelle konsekvenser for fremtidige aktiviteter. Evalueringsrapporten skal også omfatte en vurdering af AFIS og af de SIS-oplysningskampagner, som Kommissionen foretager i henhold til artikel 19.

Evalueringsrapporten skal desuden indeholde statistikker over antallet af indberetninger indlæst i henhold til artikel 24, stk. 1, litra a), og statistikker over antallet af indberetninger indlæst i henhold til nævnte stykkes litra b). Med hensyn til indberetninger, der er omfattet af artikel 24, stk. 1, litra a), skal det præciseres, hvor mange indberetninger der blev indlæst efter de situationer, som er omhandlet i artikel 24, stk. 2, litra a), b) eller c). Evalueringsrapporten skal endvidere indeholde en vurdering af medlemsstaternes anvendelse af artikel 24.

Kommissionen sender evalueringsrapporten til Europa-Parlamentet og Rådet.

9. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af detaljerede regler for driften af det centrale register, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, og de databeskyttelses- og sikkerhedsregler, der gælder for dette register. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 62, stk. 2.

Artikel 61

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 33, stk. 4, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 27. december 2018.
3. Den i artikel 33, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 33, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 62

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 63

Ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006

I forordning (EF) nr. 1987/2006 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Nationale systemer

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for at oprette, drive, vedligeholde og videreudvikle sit N.SIS II og for at forbinde det med NI-SIS.

2. Hver medlemsstat er ansvarlig for at sikre uafbrudt tilgængelighed af SIS II-oplysninger for slutbrugere.«

2) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Fortrolighed — medlemsstater

1. Hver medlemsstat anvender i overensstemmelse med national lovgivning sine egne regler for tavshedspligt eller tilsvarende fortrolighedskrav i forbindelse med alle personer og organer, der skal arbejde med SIS II-oplysninger og supplerende oplysninger. Denne pligt fortsætter med at bestå, efter at de pågældende personer er fratrukket deres stilling, eller det pågældende organs virksomhed er ophørt.

2. Hvis en medlemsstat samarbejder med eksterne kontrahenter i forbindelse med SIS II-relaterede opgaver, overvåger den nøje kontrahentens aktiviteter for at sikre overholdelsen af alle bestemmelser i denne forordning, navnlig med hensyn til sikkerhed, fortrolighed og databeskyttelse.

3. Den operationelle forvaltning af N.SIS II eller af tekniske kopier må ikke overdrages til private virksomheder eller private organisationer.«

3) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) følgende stykke indsættes:

»3a. Forvaltningsmyndigheden udvikler og opretholder en mekanisme og en række procedurer til udførelsen af kvalitetskontrol af oplysningerne i CS-SIS. Den forelægger regelmæssigt medlemsstaterne rapporter i forbindelse hermed.

Forvaltningsmyndigheden forelægger regelmæssigt Kommissionen en rapport vedrørende de konstaterede problemer og de berørte medlemsstater.

Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport vedrørende konstaterede datakvalitetsproblemer.«

b)stk. 8 affattes således:

»8. Den operationelle forvaltning af den centrale SIS II omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at den centrale SIS II kan fungere døgnet rundt alle ugens dage i overensstemmelse med denne forordning, navnlig den vedligeholdelse og den tekniske udvikling, der er nødvendig for, at systemet kan fungere gnidningsløst. Disse opgaver omfatter også koordinering og styring af samt støtte til testaktiviteter for den centrale SIS II og N.SIS II, der sikrer, at den centrale SIS II og N.SIS II fungerer i overensstemmelse med kravene til teknisk overensstemmelse, der er fastsat i artikel 9.«

4)I artikel 17 tilføjes følgende stykke:

»3. Hvis forvaltningsmyndigheden samarbejder med eksterne kontrahenter i forbindelse med SIS II-relaterede opgaver, skal den nøje overvåge kontrahentens aktiviteter for at sikre overholdelsen af alle bestemmelser i denne forordning, navnlig om sikkerhed, fortrolighed og databeskyttelse.

4. Den operationelle forvaltning af CS-SIS må ikke overdrages til private virksomheder eller private organisationer.«

5) I artikel 20, stk. 2, indsættes følgende litra:

»ka) lovovertrædelsens art«.

6)I artikel 21 tilføjes følgende stykke:

»Hvis afgørelsen om nægtelse af indrejse og ophold som omhandlet i artikel 24, stk. 2, er knyttet til en terrorhandling, anses sagen for at være egnet, relevant og vigtig nok til at retfærdiggøre en indberetning i SIS II. Af hensyn til den offentlige eller nationale sikkerhed kan medlemsstaterne undtagelsesvis undlade at indlæse en indberetning, når det er sandsynligt, at den kan hindre officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer.«

7)Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Særlige regler for indlæsning eller kontrol af eller søgning med fotografier og fingeraftryk

1. Fotografier og fingeraftryk må kun indlæses efter en særlig kvalitetskontrol med henblik på at vurdere, hvorvidt de lever op til minimumsstandarder for datakvalitet. Specifikationen for den særlige kvalitetskontrol fastsættes efter proceduren i artikel 51, stk. 2.

2. Når en indberetning i SIS II indeholder fotografier og fingeraftryksoplysninger, anvendes sådanne fotografier og fingeraftryksoplysninger til at bekræfte identiteten på en person, der er lokaliseret som følge af en alfanumerisk søgning i SIS II.

3. Der kan i alle tilfælde søges på fingeraftryksoplysninger for at identificere en person. Der skal dog søges på fingeraftryksoplysninger for at identificere en person, hvis en persons identitet ikke kan fastslås på anden måde. Med henblik herpå skal den centrale SIS II omfatte et automatisk fingeraftryksidentifikationssystem (AFIS).

4. Der kan også søges på fingeraftryksoplysninger i SIS II i forbindelse med indberetninger, der er indlæst i medfør af artikel 24 og 26, ved anvendelse af fuldstændige eller ufuldstændige sæt af fingeraftryk, der er fundet på et gerningssted for grov kriminalitet eller under efterforskning af terrorhandlinger, hvor det med en høj grad af sandsynlighed kan fastslås, at disse sæt af aftryk tilhører en gerningsmand, og såfremt søgningen foretages samtidigt i medlemsstatens relevante nationale fingeraftryksdatabaser.«

8) Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Betingelser for at indlæse indberetninger om tredjelandstatsborgere, som er omfattet af restriktive foranstaltninger

1. Indberetninger om tredjelandstatsborgere, som er omfattet af restriktive foranstaltninger, der skal forhindre indrejse i eller transit gennem medlemsstaternes område, og som er truffet i overensstemmelse med retsakter, der er vedtaget af Rådet, herunder foranstaltninger til gennemførelse af et rejseforbud udstedt af De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, indlæses i SIS II i det omfang, at datakvalitetskravene er opfyldt, med henblik på nægtelse af indrejse og ophold.

2. Indberetningerne indlæses, ajourføres og slettes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union på tidspunktet for foranstaltningens vedtagelse. Hvis denne medlemsstat ikke har adgang til SIS II eller til indberetninger indlæst i overensstemmelse med denne forordning, påhviler ansvaret den medlemsstat, der har det efterfølgende formandskab, og som har adgang til SIS II, herunder adgang til indberetninger indlæst i overensstemmelse med denne forordning.

Medlemsstaterne indfører de procedurer, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre og slette sådanne indberetninger.«

9) Følgende artikler indsættes

»Artikel 27a

Europols adgang til oplysninger i SIS II

1. Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 (*1), har, hvor det er nødvendigt for at opfylde dets mandat, ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS II. Europol kan også udveksle og anmode om yderligere supplerende oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i SIRENE-håndbogen.

2. Hvis en søgning foretaget af Europol viser, at der findes en indberetning i SIS II, underretter Europol den indberettende medlemsstat via udveksling af supplerende oplysninger ved hjælp af kommunikationsinfrastrukturen og i overensstemmelse med

SIRENE-håndbogens bestemmelser. Europol underretter, indtil det bliver i stand til at anvende de funktioner, der er beregnet til udveksling af supplerende oplysninger, den indberettende medlemsstat ad de kanaler, der er fastlagt i forordning (EU) 2016/794.

3. Europol må behandle de supplerende oplysninger, der er blevet fremsendt til det af medlemsstaterne, med henblik på at sammenligne dem med sine databaser og operationelle analyseprojekter for at finde sammenhænge eller andre relevante forbindelser og til strategiske, tematiske eller operationelle analyser som omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2016/794. Enhver behandling af supplerende oplysninger foretaget af Europol med henblik på nærværende artikel skal udføres i overensstemmelse med nævnte forordning.

4. Europols brug af oplysninger, der er tilvejebragt gennem søgning i SIS II eller gennem behandling af supplerende oplysninger, kan kun finde sted med den indberettende medlemsstats samtykke. Hvis medlemsstaten giver tilladelse til at benytte sådanne oplysninger, skal Europols behandling finde sted i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794. Europol må kun meddele tredjelande og eksterne organisationer sådanne oplysninger med den indberettende medlemsstats samtykke og under fuld overholdelse af EU-retten om databeskyttelse.

5. Europol:

- a) må ikke tilslutte dele af SIS II eller overføre de deri indeholdte oplysninger, som det har adgang til, til et system til dataindsamling og databehandling, der forvaltes af eller i Europol, eller downloade eller på anden måde kopiere nogen del af SIS II, jf. dog stk. 4 og 6
- b) sletter uanset artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) 2016/794 supplerende oplysninger, der indeholder personoplysninger, senest et år efter, at den pågældende indberetning er blevet slettet. Som en undtagelse hertil kan Europol, hvis det har oplysninger i sine databaser eller operationelle analyseprojekter om en sag, som de supplerende oplysninger vedrører, for at kunne udføre sine opgaver undtagelsesvis fortsat lagre de supplerende oplysninger, hvis det er nødvendigt. Europol underretter den indberettende og den fuldbyrdende medlemsstat om den fortsatte lagring af sådanne supplerende oplysninger og angiver begrundelsen herfor
- c) begrænser adgangen til oplysninger i SIS II, herunder supplerende oplysninger, til særligt bemyndiget Europolpersonale, der har brug for adgang til sådanne oplysninger for at kunne udføre sine opgaver
- d) vedtager og anvender foranstaltninger for at garantere sikkerhed, fortrolighed og egenkontrol i overensstemmelse med artikel 10, 11 og 13
- e) sikrer, at det personale, der er bemyndiget til at behandle SIS II-oplysninger, modtager relevant uddannelse og relevante oplysninger i overensstemmelse med artikel 14, og
- f) tillader Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse at overvåge og undersøge Europols virksomhed, når det udøver sin ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS II og udveksler og behandler supplerende oplysninger, jf. dog forordning (EU) 2016/794.

6. Europol må kun kopiere oplysninger fra SIS II til tekniske formål, hvor sådan kopiering er nødvendig for, at behørigt bemyndiget Europolpersonale kan foretage en direkte søgning. Denne forordning finder anvendelse på sådanne kopier. Den tekniske kopi må kun anvendes til lagring af SIS II-oplysninger, mens der søges i disse. Når der er søgt i oplysningerne, skal de slettes. Sådanne anvendelser betragtes ikke som ulovlig download

eller kopiering af SIS II-oplysninger. Europol må ikke kopiere indberetningsoplysninger eller uddybende oplysninger fra medlemsstaterne eller CS-SIS II til andre Europolssystemer.

7. Med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandling, udøve egenkontrol og sikre ordentlig datasikkerhed og -integritet gemmer Europol logfiler for hver adgang til og søgning i SIS II i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12. Disse logfiler og denne dokumentation betragtes ikke som ulovlig download eller kopiering af en del af SIS II.

8. Medlemsstaterne underretter ved udveksling af supplerende oplysninger Europol om eventuelle hit på indberetninger i forbindelse med terrorhandlinger. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis undlade at underrette Europol, hvis dette ville bringe igangværende efterforskninger eller en fysisk persons sikkerhed i fare eller være i strid med væsentlige sikkerhedsinteresser i den indberettende medlemsstat.

9. Stk. 8 finder anvendelse fra den dato, hvor Europol er i stand til at modtage supplerende oplysninger i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 27b

Adgang til oplysninger i SIS II for europæiske grænse- og kystvagthold, hold af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, og medlemmerne af migrationsstyringsstøtteholdene

1. I overensstemmelse med artikel 40, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 (*2) har holdmedlemmerne som omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning inden for deres mandat, og forudsat at de har tilladelse til at foretage kontrol i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 27, stk. 1, og har fået den nødvendige uddannelse i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 14, ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS II, for så vidt det er nødvendigt for udførelsen af deres opgave, og som krævet i den operative plan for en specifik operation. Adgang til oplysninger i SIS II må ikke udvides til også at omfatte andre holdmedlemmer.

2. De i stk. 1 omhandlede holdmedlemmer udøver retten til at tilgå og søge i oplysninger i SIS II, jf. stk. 1, via en teknisk grænseflade. Den teknisk grænseflade oprettes og vedligeholdes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og sikrer en direkte forbindelse til den centrale SIS II.

3. Hvis en søgning foretaget af et af de i denne artikels stk. 1 omhandlede holdmedlemmer viser, at der findes en indberetning i SIS II, underrettes den indberettende medlemsstat herom. I overensstemmelse med artikel 40 i forordning (EU) 2016/1624 må holdmedlemmerne kun reagere på en indberetning i SIS II i henhold til instrukserne fra, og som hovedregel under tilstedeværelse af, grænsevagter eller medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, fra den værtsmedlemsstat, som de opererer i. Værtsmedlemsstaten kan bemyndige holdmedlemmerne til at handle på sine vegne.

4. Med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandling, udøve egenkontrol og sikre ordentlig datasikkerhed og -integritet gemmer Det Europæiske Agentur for Grænse-

og Kystbevogtning logfiler for hver adgang til og søgning i SIS II i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12.

5. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning vedtager og anvender foranstaltninger for at garantere sikkerheden, fortroligheden og egenkontrollen i overensstemmelse med artikel 10, 11 og 13 og sikrer, at de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede hold anvender disse foranstaltninger.

6. Intet i denne artikel må fortolkes som en indskrænkning af bestemmelserne i forordning (EU) 2016/1624 om databeskyttelse eller Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings ansvar for dets uautoriserede eller forkerte behandling af oplysninger.

7. Med forbehold af stk. 2 må ingen dele af SIS II tilsluttes et system til dataindsamling og databehandling, der forvaltes af de i stk. 1 omhandlede hold eller af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og ingen oplysninger i SIS II, som disse hold har adgang til, må overføres til et sådant system. Ingen del af SIS II må downloades eller kopieres. Logning af adgang og søgninger betragtes ikke som ulovlig download eller kopiering af SIS II-oplysninger.

8. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning tillader Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse at overvåge og undersøge holdenes aktiviteter, jf. denne artikel, når de udøver deres ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS II. Dette berører ikke de yderligere bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 [\(*3\)](#).

[\(*1\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ([EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53](#))."

[\(*2\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF ([EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1](#))."

[\(*3\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF ([EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39](#)).«"

Artikel 64

Ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen

Artikel 25 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen udgår.

Artikel 65

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1987/2006 ophæves fra nærværende forordnings anvendelsesdato, jf. artikel 66, stk. 5, første afsnit.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 66

Ikrafttræden, idriftsættelse og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Senest den 28. december 2021 vedtager Kommissionen en afgørelse om fastsættelse af datoen for, hvornår SIS idriftsættes i henhold til denne forordning, efter kontrol af, at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, er blevet vedtaget
 - b) medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, at de har truffet de nødvendige tekniske og retlige foranstaltninger til behandling af SIS-oplysninger og udveksling af supplerende oplysninger i henhold til denne forordning, og
 - c) eu-LISA har meddelt Kommissionen, at alle testaktiviteter vedrørende CS-SIS og samspillet mellem CS-SIS og N.SIS er afsluttet på tilfredsstillende vis.
3. Kommissionen overvåger nøje processen med gradvis opfyldelse af de betingelser, der er fastsat i stk. 2, og underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultatet af den i nævnte stykke omhandlede kontrol.
4. Senest den 28. december 2019 og derefter hvert år, indtil Kommissionen har truffet den afgørelse, som er omhandlet i stk. 2, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om status med hensyn til forberedelsen af den fuldstændige gennemførelse af denne forordning. Denne rapport skal også indeholde detaljerede oplysninger om de afholdte udgifter og oplysninger om eventuelle risici, der kan have indvirkning på de samlede omkostninger.
5. Denne forordning finder anvendelse fra den dato, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 2.

Uanset første afsnit:

- a) finder artikel 4, stk. 4, artikel 5, artikel 8, stk. 4, artikel 9, stk. 1 og 5, artikel 15, stk. 7, artikel 19, artikel 20, stk. 3 og 4, artikel 32, stk. 4, artikel 33, stk. 4, artikel 47, stk. 4, artikel 48, stk. 6, artikel 60, stk. 6 og 9, artikel 61 og 62, artikel 63, nr. 1)-6) og 8), og nærværende artikels stk. 3 og 4 anvendelse fra datoen for denne forordnings ikrafttræden
- b) finder artikel 63, nr. 9), anvendelse fra den 28. december 2019
- c) finder artikel 63, nr. 7), anvendelse fra den 28. december 2020.

6. Kommissionens afgørelse, jf. stk. 2, offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand

(1) Europa-Parlamentets holdning af 24.10.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.11.2018.

(2) [EUT L 239 af 22.9.2000, s. 19.](#)

(3) Rådets forordning (EF) nr. 2424/2001 af 6. december 2001 om udviklingen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ([EFT L 328 af 13.12.2001, s. 4.](#))

(4) Rådets afgørelse 2001/886/RIA af 6. december 2001 om udviklingen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ([EFT L 328 af 13.12.2001, s. 1.](#))

(5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ([EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.](#))

(6) Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ([EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63.](#))

(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (se side 56 i denne EUT).

(8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 ([EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99.](#))

(9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89](#)).

(10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1](#)).

(11) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold ([EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98](#)).

(12) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF ([EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77](#)).

(13) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF ([EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39](#)).

(14) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ([EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53](#)).

(15) [EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1](#).

(16) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF ([EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1](#)).

(17) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ([EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13](#)).

(18) [EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1](#).

(19) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles

visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF ([EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143](#)).

(20) Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43](#)).

(21) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20](#)).

(22) [EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36](#).

(23) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ([EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31](#)).

(24) [EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52](#).

(25) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1](#)).

(26) [EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21](#).

(27) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser ([EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19](#)).

(28) Rådets afgørelse 2010/365/EU af 29. juni 2010 om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien ([EUT L 166 af 1.7.2010, s. 17](#)).

(29) Rådets afgørelse (EU) 2018/934 af 25. juni 2018 om anvendelsen af de resterende bestemmelser i Schengenreglerne om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien ([EUT L 165 af 2.7.2018, s. 37](#)).

(30) Rådets afgørelse (EU) 2017/733 af 25. april 2017 om anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationssystemet i Republikken Kroatien ([EUT L 108 af 26.4.2017, s. 31](#)).

(31) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i

fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1](#)).

(32) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA ([EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6](#)).

(33) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks) ([EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1](#)).

(34) Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne ([EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27](#)).

(35) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse ([EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60](#)).

(36) Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer ([EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1](#)).

(37) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) ([EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1](#)).

Skjal 4

7.12.2018

DA Den Europæiske Unions Tidende

L 312/56

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1862

af 28. november 2018

om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), artikel 85, stk. 1, artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure [\(1\)](#), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Schengeninformationssystemet (SIS) udgør et væsentligt redskab for anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union. SIS er en af de vigtigste kompenserende foranstaltninger, der bidrager til at opretholde et højt sikkerhedsniveau inden for Unionens område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ved at støtte det operationelle samarbejde mellem nationale kompetente myndigheder, navnlig grænsevagter, politiet, toldmyndigheder, immigrationsmyndigheder og myndigheder med ansvar for at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner.
- (2) SIS blev oprindeligt oprettet i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser [\(2\)](#) (Schengengennemførelseskonventionen). Kommissionen fik til opgave at udvikle anden generation af SIS (SIS II) i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2424/2001 [\(3\)](#) og Rådets afgørelse 2001/886/RIA [\(4\)](#). Det blev senere oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 [\(5\)](#) og Rådets afgørelse 2007/533/RIA [\(6\)](#). SIS II erstattede det ved Schengengennemførelseskonventionen indførte SIS.
- (3) Tre år efter idriftsættelsen af SIS II foretog Kommissionen en evaluering af systemet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1987/2006 og afgørelse 2007/533/RIA. Den 21. december 2016 forelagde Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet rapporten om evalueringen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, artikel 43, stk. 3, og artikel 50, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1987/2006 samt artikel 59, stk. 3, og artikel 66, stk. 5, i afgørelse 2007/533/RIA og et ledsagende arbejdsdokument. Anbefalingerne i disse dokumenter bør afspejles i nærværende forordning, når det er relevant.
- (4) Denne forordning udgør retsgrundlaget for SIS for så vidt angår forhold, der er omfattet af anvendelsesområdet for tredje del, afsnit V, kapitel 4 og 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 [\(7\)](#) udgør retsgrundlag for SIS for så vidt angår forhold, der er omfattet af anvendelsesområdet for tredje del, afsnit V, kapitel 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (5) Det forhold, at retsgrundlag for SIS består af særskilte instrumenter, berører ikke princippet om, at SIS udgør ét enkelt informationssystem, der bør fungere som sådant. Det bør omfatte et enkelt netværk af nationale kontorer, der betegnes SIRENE-kontorerne, til sikring af udveksling af supplerende oplysninger. Visse bestemmelser i disse instrumenter bør derfor være identiske.

- (6) Det er nødvendigt at specificere målene for SIS, visse elementer af systemets tekniske arkitektur og dets finansiering, at fastsætte bestemmelser vedrørende »end-to-end«-driften og -brugen af systemet samt at fastlægge ansvarsfordelingen. Det er også nødvendigt at fastlægge de kategorier af oplysninger, der skal indlæses i systemet, formålene med indlæsningen og behandlingen af disse oplysninger og kriterierne for indlæsningen af dem. Regler er også nødvendige for at regulere sletning af indberetninger, de myndigheder, der har adgang til oplysningerne, brugen af biometriske data og for at fastlægge nærmere bestemmelser om databeskyttelse og databehandling.
- (7) Indberetninger i SIS- indeholder kun de oplysninger, der er nødvendige til at identificere en person eller en genstand og for de handlinger, der skal foretages. Medlemsstaterne bør derfor udveksle supplerende oplysninger i forbindelse med indberetninger, hvor det er påkrævet.
- (8) SIS omfatter et centralt system (det centrale SIS) og nationale systemer. De nationale systemer kan indeholde en fuldstændig eller delvis kopi af SIS-databasen, som to eller flere medlemsstater kan være fælles om. Da SIS er det vigtigste instrument til udveksling af oplysninger i Europa med henblik på at garantere sikkerhed og effektiv grænsestyring, er det nødvendigt at sikre en uafbrudt drift af systemet på både centralt og nationalt plan. SIS' tilgængelighed bør være underlagt tæt overvågning på centralt plan og medlemsstatsplan, og ethvert tilfælde af manglende tilgængelighed for slutbrugerne bør registreres og indberettes til de interesserede parter på nationalt plan og EU-plan. Hver enkelt medlemsstat bør foretage backup af sit nationale system. Medlemsstaterne bør også sikre uafbrudt konnektivitet med det centrale SIS ved hjælp af dupliserede og fysisk og geografisk adskilte forbindelsespunkter. Det centrale SIS og kommunikationsinfrastrukturen bør drives, så det sikres, at de fungerer døgnet rundt alle ugens dage. Derfor bør Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (»eu-LISA«), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 [\(8\)](#), gennemføre tekniske løsninger for at styrke uafbrudt adgang til SIS, med forbehold af en uafhængig konsekvensanalyse og cost-benefit-analyse.
- (9) Det er nødvendigt at have en ajourført håndbog med detaljerede regler om udvekslingen af supplerende oplysninger om de handlinger, der skal foretages som følge af indberetningerne (»SIRENE-håndbogen«). SIRENE-kontorerne bør sikre, at udvekslingen af sådanne oplysninger sker hurtigt og effektivt.
- (10) For løbende at sikre en effektiv udveksling af supplerende oplysninger, herunder om de handlinger, der ifølge indberetningerne skal foretages, er det hensigtsmæssigt at styrke SIRENE-kontorenes funktion ved at specificere kravene med hensyn til de disponible ressourcer og brugeruddannelse og svartiden ved forespørgsler fra andre SIRENE-kontorer.
- (11) Medlemsstaterne bør sikre, at personalet i deres SIRENE-kontorer har de sproglige færdigheder og det kendskab til relevant ret og proceduremæssige regler, der er nødvendigt for at varetage deres opgaver.
- (12) For at være i stand til fuldt ud at nyde gavn af SIS' funktioner bør medlemsstaterne sikre, at SIRENE-kontorenes slutbrugere og personale regelmæssigt modtager uddannelse, herunder i datasikkerhed, databeskyttelse og datakvalitet. SIRENE-kontorerne bør inddrages i arbejdet med at udvikle uddannelsesprogrammer. SIRENE-kontorerne bør så vidt muligt også foretage udveksling af personale med andre SIRENE-kontorer mindst én gang om året. Medlemsstaterne tilskyndes til at træffe passende foranstaltninger for at undgå tab af kvalifikationer og erfaring i forbindelse med personaleomsætning.
- (13) Den operationelle forvaltning af de centrale dele af SIS forestås af eu-LISA. For at gøre det muligt for eu-LISA at afsætte de fornødne økonomiske og personalemæssige

ressourcer til at dække alle aspekter af den operationelle forvaltning af det centrale SIS og kommunikationsinfrastrukturen bør dets opgaver fastsættes nærmere i denne forordning, navnlig hvad angår de tekniske aspekter ved udvekslingen af supplerende oplysninger.

- (14) Uden at det berører medlemsstaternes ansvar for, at de oplysninger, der indlæses i SIS, er korrekte, og SIRENE-kontorenes rolle som kvalitetskoordinatorer, bør eu-LISA være ansvarligt for at højne datakvaliteten ved at indføre et centralt redskab til overvågning af datakvaliteten og bør jævnligt forelægge Kommissionen og medlemsstaterne rapporter. Kommissionen bør aflægge rapport for Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende de konstaterede datakvalitetsproblemer. For yderligere at forbedre kvaliteten af oplysningerne i SIS bør eu-LISA også tilbyde uddannelse i brugen af SIS til de nationale uddannelsesinstitutioner og, så vidt muligt, SIRENE-kontorerne og slutbrugerne.
- (15) For at muliggøre en bedre overvågning af brugen af SIS til at analysere tendenser vedrørende strafbare handlinger bør eu-LISA kunne udvikle midler svarende til det aktuelle tekniske niveau til statistisk rapportering til medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Europol, Eurojust og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning uden at bringe dataintegriteten i fare. Der bør derfor oprettes et centralt register. Statistikker, der opbevares i eller indhentes fra nævnte register, bør ikke indeholde. Medlemsstaterne bør fremsende statistikker vedrørende udøvelse af retten til adgang, berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger inden for rammerne af samarbejde mellem tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i medfør af denne forordning.
- (16) Der bør indføres nye datakategorier i SIS for at gøre det muligt for slutbrugerne at træffe velfunderede afgørelser på grundlag af en indberetning uden at miste tid. For at lette identifikationen af personer og afsløre personer med flere identiteter bør indberetningen desuden, hvis sådanne oplysninger foreligger, indeholde en henvisning til den berørte persons personlige identitetsdokument eller dets nummer og en kopi af dokumentet, så vidt muligt en farvekopi.
- (17) De kompetente myndigheder bør, hvis det er strengt nødvendigt, kunne indlæse specifikke oplysninger i SIS om en persons eventuelle særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter, såsom tatoveringer, mærker eller ar.
- (18) Når der oprettes en indberetning, bør alle relevante oplysninger, navnlig den berørte persons fornavn, angives, hvis de er til rådighed, for at minimere risikoen for falske hit og unødige driftsaktiviteter.
- (19) SIS bør ikke lagre nogen oplysninger, der anvendes til at foretage søgninger, med undtagelse af logfiler for at kontrollere, hvorvidt søgning er lovlig, for at overvåge databehandlingens lovlighed, til egenkontrol og for at sikre, at det nationale system fungerer korrekt, samt med henblik på dataintegritet og -sikkerhed.
- (20) SIS bør gøre det muligt at behandle biometriske data for at sikre en pålidelig identifikation af de pågældende personer. Indlæsning af fotografier, ansigtsbilleder eller fingeraftryksoplysninger i SIS og enhver anvendelse af sådanne oplysninger bør være begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå de tilsigtede mål, bør være tilladt i henhold til EU-retten, bør overholde de grundlæggende rettigheder, herunder barnets tarv, og bør være i overensstemmelse med EU-retten om databeskyttelse, herunder de relevante bestemmelser om databeskyttelse, der er fastsat i denne forordning. For at undgå ubehageligheder på grund af fejlidentifikation bør SIS af samme grund også gøre det muligt at behandle oplysninger vedrørende personer, hvis identitet er blevet misbrugt, med forbehold af passende sikkerhedsforanstaltninger, indhentning af den berørte persons samtykke for hver enkelt datakategori, navnlig håndfladeaftryk, og strenge begrænsninger af de formål, hvortil sådanne personoplysninger lovligt kan behandles.

- (21) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige tekniske foranstaltninger for at sikre, at slutbrugerne, hver gang de har ret til at foretage en søgning i en af de nationale politi- eller immigrationsmyndigheders databaser, samtidig også søger i SIS med forbehold af de principper, der er fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 [\(9\)](#) og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 [\(10\)](#). Det bør sikre, at SIS fungerer som den vigtigste kompenserende foranstaltning inden for området uden kontrol ved de indre grænser og i højere grad bidrager til at bekæmpe den grænseoverskridende dimension af kriminalitet og kriminelles mobilitet.
- (22) Denne forordning bør fastsætte betingelserne for anvendelsen af fingeraftryksoplysninger, fotografier og ansigtsbilleder med henblik på identifikation og verifikation. Ansigtsbilleder og fotografier med henblik på identifikation bør i første omgang kun anvendes ved almindelige grænseovergangssteder. Sådant anvendelse bør gøres til genstand for en rapport fra Kommissionen, hvori det bekræftes, at teknologien er tilgængelig, pålidelig og umiddelbart anvendelig.
- (23) Indførelsen af en automatiseret fingeraftryksidentifikationstjeneste i SIS supplerer den eksisterende Prüm-mekanisme om gensidig grænseoverskridende onlineadgang til bestemte nationale DNA-databaser og elektroniske fingeraftryksidentifikationssystemer, jf. Rådets afgørelse 2008/615/RIA [\(11\)](#) og 2008/616/RIA [\(12\)](#). En fingeraftryksøgning i SIS gør det muligt aktivt at søge efter gerningsmanden. Det bør derfor være muligt at indlæse fingeraftryksoplysninger fra en ukendt gerningsmand i SIS, forudsat at disse oplysninger stammer fra en person, der med meget stor sandsynlighed kan identificeres som gerningsmanden til grov kriminalitet eller en terrorhandling. Det er navnlig tilfældet, hvis fingeraftryksoplysningerne findes på et våben eller en anden genstand, der er blevet brugt til lovovertrædelsen. Alene det forhold, at der findes fingeraftryksoplysninger på gerningsstedet, bør ikke anses som værende et udtryk for, at der er meget stor sandsynlighed for, at fingeraftryksoplysningerne stammer fra gerningsmanden. En anden forudsætning for at oprette en sådan indberetning bør være, at det ikke er muligt at fastslå den mistænkte identitet ved hjælp af andre relevante nationale databaser, EU-databaser eller internationale databaser. Hvis en fingeraftryksøgning fører til et potentielt match, bør medlemsstaten foretage yderligere kontrol med inddragelse af eksperter for at fastslå, om fingeraftrykkene i SIS stammer fra den mistænkte, og fastslå personens identitet. Proceduren bør være med forbehold af national ret. En sådan identifikation kan i væsentlig grad bidrage til efterforskningen og kan føre til anholdelse, forudsat at alle betingelser for en anholdelse er opfyldt.
- (24) Det bør være tilladt at søge på fingeraftryksoplysninger i SIS med fuldstændige eller ufuldstændige sæt af fingeraftryk eller håndfladeaftryk, der er fundet på et gerningssted, hvis det med en høj grad af sandsynlighed kan fastslås, at de tilhører en gerningsmand til grov kriminalitet eller en terrorhandling, såfremt en søgning foretages samtidigt i de relevante nationale fingeraftryksdatabaser. Der bør lægges særlig vægt på fastlæggelse af kvalitetsstandarder for lagring af biometriske data, herunder latente fingeraftryksoplysninger.
- (25) Hvis en persons identitet ikke kan fastslås på anden måde, bør fingeraftryksoplysninger anvendes for at forsøge at fastslå identiteten. Det bør i alle tilfælde være tilladt at identificere en person ved hjælp af fingeraftryksoplysninger.
- (26) Det bør være muligt at tilføje en DNA-profil til en indberetning i klart definerede tilfælde, hvor der ikke foreligger fingeraftryksoplysninger. Kun autoriserede brugere bør have adgang til denne DNA-profil. DNA-profiler bør gøre det lettere at identificere savnede personer, der har brug for beskyttelse, navnlig savnede børn, herunder ved at tillade brugen af DNA-profiler fra slægtninge i opstigende linje, efterkommere eller

- søskende for at muliggøre identifikationen. DNA-oplysninger bør kun indeholde det minimum af oplysninger, der er nødvendigt til identifikation af den savnede person.
- (27) DNA-profiler bør kun hentes fra SIS, hvor identifikation er nødvendig og forholdsmæssig med henblik på denne forordning. DNA-profiler bør ikke hentes eller behandles til andre formål end dem, hvortil de blev indlæst i SIS. Reglerne om databeskyttelse og -sikkerhed i denne forordning bør finde anvendelse. Der bør om nødvendigt indføres yderligere sikkerhedsforanstaltninger, når der anvendes DNA-profiler, med henblik på at undgå risiko for forkerte match, hacking og uautoriseret deling med tredjeparter.
- (28) SIS bør indeholde indberetninger om eftersøgte personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering. Ud over indberetninger er det hensigtsmæssigt at give mulighed for udveksling via SIRENE-kontorerne af supplerende oplysninger, der er nødvendige for overgivelses- og udleveringsprocedurerne. Navnlig bør de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA (13), behandles i SIS. Af operationelle årsager er det hensigtsmæssigt for den indberettende medlemsstat at gøre en eksisterende indberetning med henblik på anholdelse midlertidigt utilgængelig, efter at de judicielle myndigheder har godkendt dette, når en person, der er omfattet af en europæisk arrestordre, intensivt og aktivt eftersøges, og slutbrugere, der ikke er involveret i den konkrete eftersøgning, kan påvirke eftersøgningen negativt. Sådanne indberetninger bør i princippet højst være midlertidigt utilgængelige i 48 timer.
- (29) Det bør være muligt i SIS at tilføje en oversættelse af de uddybende oplysninger, der er indlæst med henblik på overgivelse inden for rammerne af den europæiske arrestordre og med henblik på udlevering.
- (30) SIS bør omfatte indberetninger om savnede personer eller om sårbare personer, der har behov for at blive forhindret i at rejse, for at sikre beskyttelsen af dem eller forhindre trusler mod den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden. I tilfælde af børn bør disse indberetninger og de tilsvarende procedurer tjene barnets tarv i overensstemmelse med artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 3 i FN-konventionen om barnets rettigheder af 20. november 1989. Handlinger og afgørelser, der træffes af de kompetente myndigheder, herunder de judicielle myndigheder, efter en indberetning vedrørende et barn, bør træffes i samarbejde med myndigheder med ansvar for beskyttelse af børn. Den nationale hotline for savnede børn bør underrettes, hvor det er relevant.
- (31) Indberetninger om savnede personer, der har brug for at blive taget i varetægt, bør indlæses på anmodning af den kompetente myndighed. Alle børn, der er forsvundet fra modtagelsesfaciliteter i medlemsstaterne, bør være genstand for en indberetning om savnede personer i SIS.
- (32) Indberetninger om børn, der er i fare for at blive bortført af en af deres forældre, bør indlæses i SIS på anmodning af de kompetente myndigheder, herunder de judicielle myndigheder, der har kompetence i sager vedrørende forældreansvar i henhold til national ret. Der bør kun indlæses indberetninger vedrørende børn, der er i fare for at blive bortført af en af deres forældre, hvis risikoen er konkret og åbenbar og i begrænsede tilfælde. Det er derfor nødvendigt at fastsætte strenge og fornødne sikkerhedsforanstaltninger. Ved vurderingen af, om der foreligger en konkret og åbenbar risiko for, at et barn umiddelbart og ulovligt kan blive fjernet fra en medlemsstat, bør den kompetente myndighed tage hensyn til barnets personlige forhold og omgivende miljø.
- (33) Denne forordning bør indføre en ny kategori af indberetninger for visse kategorier af sårbare personer, der har behov for at blive forhindret i at rejse. Personer, som på grund af alder, handicap eller familiemæssige forhold kræver beskyttelse, bør betragtes som sårbare.

- (34) Indberetninger om børn, som har behov for at blive forhindret i at rejse af hensyn til deres egen beskyttelse, bør indlæses i SIS, hvis der er en konkret og åbenbar risiko for, at de fjernes fra eller forlader en medlemsstats område. Sådanne indberetninger bør indlæses, hvis det at rejse ville bringe dem i fare for at blive ofre for menneskehandel eller tvangsægteskab, kvindelig kønslemlæstelse eller andre former for kønsbaseret vold, for at blive ofre for eller involveret i terrorhandlinger, for at blive indkaldt til eller deltage i væbnede grupper eller blive tvunget til aktiv deltagelse i fjendtligheder.
- (35) Indberetninger om sårbare voksne, som har behov for at blive forhindret i at rejse af hensyn til deres egen beskyttelse, bør indlæses, hvis det at rejse vil bringe dem i fare for at blive ofre for menneskehandel eller kønsbaseret vold.
- (36) For at sikre strenge og fornødne sikkerhedsforanstaltninger bør indberetninger om børn eller andre sårbare personer, som har behov for at blive forhindret i at rejse, når dette kræves i henhold til national ret, indlæses i SIS efter afgørelse fra en judiciel myndighed eller afgørelse fra en kompetent myndighed, der er stadfæstet af en judiciel myndighed.
- (37) Der bør indføres en ny handling for at gøre det mulig at stoppe og udspørge en person med henblik på at den indberettende medlemsstat får uddybende oplysninger. Denne handling bør foretages i tilfælde, hvor en person på grundlag af et tydeligt tegn mistænkes for at have til hensigt at begå eller for at have begået en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, hvor yderligere oplysninger er nødvendige for at fuldbyrde en frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning over for en person, der er dømt for en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 2, i rammeafgørelse 2002/584/JHA, eller, hvor der er grund til at antage, at den pågældende vil begå en af disse lovovertrædelser. Denne handling, som skal foretages, bør heller ikke berøre eksisterende mekanismer for gensidig retshjælp. Den bør give tilstrækkelige oplysninger til at træffe afgørelse om yderligere handlinger. Denne nye handling bør ikke indebære, at den pågældende kropsvisiteres eller anholdes. Mistænkte og tiltalte proceduremæssige rettigheder i henhold til EU-retten og national ret bør opretholdes, herunder retten til advokatbistand i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU [\(14\)](#).
- (38) I tilfælde af indberetninger om genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismateriale i straffesager, bør de pågældende genstande beslaglægges i overensstemmelse med national ret, der fastlægger, om og på hvilke betingelser en genstand skal beslaglægges, navnlig hvis den er i sin retmæssige ejers besiddelse.
- (39) SIS bør indeholde nye kategorier af genstande af høj værdi såsom informationsteknologisk udstyr, som kan identificeres og eftersøges ved hjælp af et unikt identifikationsnummer.
- (40) For så vidt angår indberetninger, der er indlæst i SIS vedrørende dokumenter om beslaglæggelse eller til anvendelse som bevismidler i straffesager, bør begrebet »falsk« fortolkes som omfattende både falske og forfalskede dokumenter.
- (41) Det bør være muligt for en medlemsstat at indsætte en anmærkning, en såkaldt påtegning, på en indberetning om, at de handlinger, der skal foretages på grundlag af indberetningen, ikke vil blive foretaget på dens område. Når der indlæses indberetninger for anholdelse med henblik på overgivelse, bør intet i denne forordning opfattes således, at det fraviger eller hindrer anvendelsen af bestemmelserne i rammeafgørelse 2002/584/RIA. Beslutningen om at indsætte en påtegning på en indberetning med henblik på ikke at fuldbyrde en europæisk arrestordre bør kun baseres på de grunde til afslag, der er fastsat i nævnte rammeafgørelse.
- (42) Når der på en indberetning er blevet indsat en påtegning, og opholdsstedet for den person, der begæres anholdt med henblik på overgivelse, bliver kendt, bør personens

- opholdssted altid meddeles den indberettende judicielle myndighed, som kan beslutte at fremsende en europæisk arrestordre til den kompetente judicielle myndighed i overensstemmelse med bestemmelserne i rammeafgørelse 2002/584/RIA.
- (43) Det bør være muligt for medlemsstaterne at sammenkoble indberetninger i SIS. Det forhold, at to eller flere indberetninger sammenkobles, bør ikke have indflydelse på de handlinger, der skal foretages, undersøgelsesfristen for indberetninger eller adgangen til indberetningerne.
- (44) Indberetninger bør ikke opbevares længere i SIS, end det er nødvendigt af hensyn til de specifikke formål, der lå til grund for, at de blev indlæst. Undersøgelsesfristerne for forskellige indberetningskategorier bør være passende i forhold til deres formål. Indberetninger om genstande, der er knyttet til en indberetning om en person, bør kun opbevares, så længe indberetningen om den pågældende person opbevares. Beslutningerne om at opbevare indberetninger om personer bør baseres på en samlet individuel vurdering. Medlemsstaterne bør undersøge indberetninger om personer og genstande inden for de fastsatte undersøgelsesfrister og bør føre statistik over antallet af indberetninger, for hvilke opbevaringsfristen er blevet forlænget.
- (45) Ved indlæsning af en indberetning i SIS og forlængelse af udløbsdatoen for en indberetning i SIS bør den fornødne proportionalitet sikres, herunder ved undersøgelse af, om en konkret sag er egnet, relevant og vigtig nok til at retfærdiggøre, at der indlæses en indberetning i SIS. Når det drejer sig om terrorhandling, bør sagen anses for at være egnet, relevant og vigtig nok til at retfærdiggøre en indberetning i SIS. Af hensyn til den offentlige eller nationale sikkerhed bør medlemsstaterne undtagelsesvis kunne undlade at indlæse en indberetning i SIS, når det er sandsynligt at dette kan hindre officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer.
- (46) Det er nødvendigt at fastsætte regler om sletning af indberetninger. En indberetning bør kun opbevares i det tidsrum, det er nødvendigt af hensyn til det formål, der lå til grund for, at den blev indlæst. I lyset af medlemsstaternes forskelligartede praksis for fastsættelsen af det tidspunkt, hvor en indberetning har opfyldt sit formål, er det hensigtsmæssigt at fastsætte detaljerede kriterier for hver indberetningskategori for at fastslå, hvornår en indberetning skal slettes.
- (47) SIS-oplysningernes integritet er af allerstørste betydning. Derfor bør der fastsættes fornødne sikkerhedsforanstaltninger ved behandling af SIS-oplysninger på centralt og nationalt plan for at sikre oplysningernes »end-to-end«-sikkerhed. De myndigheder, der er involveret i databehandling, bør være underlagt sikkerhedskravene i denne forordning og en ensartet procedure for rapportering af hændelser. Deres medarbejdere bør være korrekt uddannet til formålet og være underrettet om alle lovovertrædelser og strafferetlige sanktioner i forbindelse hermed.
- (48) Oplysninger, der er behandlet i SIS, og de tilknyttede supplerende oplysninger, der er udvekslet i henhold til denne forordning, bør ikke overføres eller stilles til rådighed for tredjelande eller internationale organisationer.
- (49) Det er hensigtsmæssigt at give de tjenester, der er ansvarlige for registrering af køretøjer, skibe og luftfartøjer, adgang til SIS, således at de kan kontrollere, om det pågældende transportmiddel er eftersøgt i medlemsstaterne med henblik på beslaglæggelse. Det er ligeledes hensigtsmæssigt at give de tjenester, der er ansvarlige for registrering af våben, adgang til SIS, således at de kan kontrollere, om det berørte våben allerede er eftersøgt i medlemsstaterne med henblik på beslaglæggelse, eller om der findes en indberetning vedrørende den person, der ansøger om registreringen.
- (50) Der bør kun gives direkte adgang til SIS for kompetente statslige tjenester. Denne adgang bør begrænses til indberetninger vedrørende de respektive transportmidler og deres registreringsattest eller nummerplade eller våben og de personer, der ansøger om

registrering heraf. Ethvert hit i SIS bør indberettes af sådanne tjeneste til politimyndighederne, som bør foretage yderligere handlinger i overensstemmelse med den konkrete indberetning i SIS og underrette den indberettende medlemsstat om hittet via SIRENE-kontorerne.

- (51) Uden at dette berører de mere specifikke regler i denne forordning, bør de nationale love og administrative bestemmelser, der vedtages i henhold til direktiv (EU) 2016/680, finde anvendelse på behandling, herunder indsamling og videregivelse, af personoplysninger, der i medfør af denne forordning foretages af nationale kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner. Adgang til oplysninger, der indlæses i SIS, og ret til at søge i disse oplysninger for nationale kompetente myndigheder med ansvar for at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger eller for at fuldbyrde strafferetlige sanktioner skal være underlagt alle relevante bestemmelser i denne forordning samt i direktiv (EU) 2016/680 som gennemført i national ret og navnlig tilsyn ført af de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i direktiv (EU) 2016/680.
- (52) Uden at dette berører de mere specifikke regler i denne forordning om behandling af personoplysninger, bør forordning (EU) 2016/679 finde anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning, medmindre en sådan behandling foretages af nationale kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
- (53) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 [\(15\)](#) bør finde anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages af Unionens institutioner og organer, når de varetager deres opgaver i medfør af nærværende forordning.
- (54) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 [\(16\)](#) bør finde anvendelse på Europols behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning.
- (55) I tilfælde, hvor søgninger foretaget i SIS af de nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, viser, at der findes en indberetning indlæst af en medlemsstat, kan Eurojust ikke foretage de påkrævede handlinger. Det bør derfor underrette den pågældende medlemsstat, så den kan følge op på sagen.
- (56) Ved anvendelsen af SIS bør de kompetente myndigheder sikre, at værdigheden og integriteten for den person, hvis oplysninger behandles, respekteres. Behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning må ikke medføre forskelsbehandling af personer på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.
- (57) For så vidt angår fortrolighed bør de relevante bestemmelser i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen, jf. Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 [\(17\)](#) (»personalevedtægten«) finde anvendelse på de tjenestemænd eller øvrige ansatte, der er ansat og arbejder i forbindelse med SIS.
- (58) Både medlemsstaterne og eu-LISA bør råde over sikkerhedsplaner for at lette gennemførelsen af sikkerhedsforpligtelser og bør samarbejde indbyrdes for at behandle sikkerhedsspørgsmål ud fra et fælles perspektiv.
- (59) De nationale uafhængige tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680 (»tilsynsmyndighederne«), bør overvåge lovligheden af medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning, herunder udveksling af supplerende oplysninger. Tilsynsmyndighederne bør tildeles de fornødne ressourcer til at udføre denne opgave. Der bør fastsættes bestemmelser om de registreredes ret til adgang til, berigtigelse og

sletning af deres personoplysninger, som er opbevaret i SIS, og deres adgang til eventuelle efterfølgende retsmidler ved nationale domstole samt om gensidig anerkendelse af domme. Det er også hensigtsmæssigt at kræve årlige statistikker fra medlemsstaterne.

- (60) Tilsynsmyndighederne bør sikre, at der mindst hvert fjerde år foretages en audit af databehandlingsaktiviteterne i deres medlemsstats nationale systemer i overensstemmelse med internationale standarder for audit. Denne audit bør enten foretages af tilsynsmyndighederne, eller tilsynsmyndighederne bør bestille auditten direkte hos en uafhængig auditor med ekspertise inden for databeskyttelse. Den uafhængige auditor bør forblive under de pågældende tilsynsmyndigheders kontrol og ansvar, og disse bør derfor selv instruere auditten og fastlægge et klart defineret formål og anvendelsesområde og en klart defineret metode for auditten samt fremlægge retningslinjer og foretage tilsyn med hensyn til auditten og dens endelige resultater.
- (61) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør overvåge Unionens institutioners og organers aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og tilsynsmyndighederne bør samarbejde om tilsynet med SIS.
- (62) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør have tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre de opgaver, som den pålægges ved denne forordning, herunder bistand fra personer med ekspertise inden for biometriske data.
- (63) I forordning (EU) 2016/794 fastsættes det, at Europol skal støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres samarbejde om bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet og udarbejde analyser og trusselvurderinger. Udvidelsen af Europols adgangsrettigheder til indberetninger om savnede personer bør yderligere forbedre Europols kapacitet til at give de nationale retshåndhævende myndigheder omfattende operationel og analytisk støtte, hvad angår menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn, herunder online. Det ville bidrage til en bedre forebyggelse af disse strafbare handlinger, beskyttelsen af potentielle ofre og efterforskningen af gerningsmænd. Europols Europæiske Center til Bekæmpelse af IT-Kriminalitet ville også få gavn af at give Europol adgang til indberetninger om savnede personer, herunder sager om rejsende sexforbrydere og online seksuelt misbrug af børn, hvor gerningsmændene ofte hævder, at de har adgang til børn eller kan få adgang til børn, der kan være registreret som forsvundne.
- (64) For at lukke hullerne med hensyn til udveksling af oplysninger om terrorisme, navnlig udenlandske om fremmedkrigere i tilfælde, hvor overvågning af deres bevægelser er afgørende, opfordres medlemsstaterne til at dele oplysninger om terrorismerelateret aktivitet med Europol. Denne deling af oplysninger bør ske ved at udveksle supplerende oplysninger med Europol om de berørte indberetninger. Til dette formål bør Europol oprette en forbindelse til kommunikationsinfrastrukturen.
- (65) Det er desuden nødvendigt at fastsætte klare regler for Europol om behandling og download af SIS-oplysninger, så det kan gøre omfattende brug af SIS, forudsat at databeskyttelsesstandarderne i denne forordning og forordning (EU) 2016/794 overholdes. Hvis Europols søgninger i SIS viser, at der findes en indberetning indlæst af en medlemsstat, kan Europol ikke foretage de påkrævede handlinger. Det bør derfor underrette den pågældende medlemsstat via udveksling af supplerende oplysninger med det respektive SIRENE-kontor, således at nævnte medlemsstat kan følge op på sagen.
- (66) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 (18) er det med henblik på nævnte forordning fastsat, at værtsmedlemsstaten skal give tilladelse til, at medlemmerne af de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8), i nævnte forordning, og som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har indsat, kan foretage de

søgninger i EU-databaser, der er nødvendige for at opfylde de operative mål, der er fastlagt i den operative plan om ind- og udrejsekontrol, grænseovervågning og tilbagesendelse. Andre relevante EU-agenturer, navnlig Det Europæiske Asylstøttekontor og Europol, kan også indsætte eksperter, der ikke er ansat hos disse EU-agenturer som en del af deres migrationsstyringsstøttehold. Hensigten med udsendelsen af de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning, er at give de medlemsstater, der anmoder om det, teknisk og operativ støtte, navnlig de medlemsstater, der står over for uforholdsmæssigt store migrationsudfordringer. For at de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning, kan varetage deres opgaver, har de brug for adgang til SIS via en teknisk grænseflade hos Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning med forbindelse til det centrale SIS. I de tilfælde, hvor søgninger i SIS foretages af de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i forordning (EU) 2016/1624, eller holdene af medarbejdere registrerer en indberetning indlæst af en medlemsstat, må holdmedlemmet eller medarbejderen ikke foretage de påkrævede handlinger, medmindre værtsmedlemsstaten har givet tilladelse dertil. Derfor bør værtsmedlemsstaten underrettes, så den kan følge op på sagen. Værtsmedlemsstaten bør underrette den indberettende medlemsstat om hittet via udveksling af supplerende oplysninger.

- (67) Visse aspekter af SIS kan ikke dækkes udtømmende af bestemmelserne i denne forordning på grund af deres tekniske, stærkt detaljerede og hyppigt ændrende karakter. Disse aspekter omfatter f.eks. tekniske regler om indlæsning af oplysninger, om ajourføring, sletning og søgning efter oplysninger og om datakvalitet og regler vedrørende biometriske data, regler om indberetningers kompatibilitet og prioritetsrækkefølge, sammenkobling af indberetninger, fastsættelse af udløbsdatoen for indberetninger inden for den maksimale frist og udveksling af supplerende oplysninger. Gennemførelsesbeføjelser i forbindelse med disse aspekter bør derfor tillægges Kommissionen. De tekniske regler for søgning i indberetninger bør tage hensyn til, at de nationale applikationer skal fungere problemfrit.
- (68) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 [\(19\)](#). Proceduren for vedtagelse af gennemførelsesretsakter i medfør af nærværende forordning og forordning (EU) 2018/1861 bør være den samme.
- (69) For at sikre gennemsigtighed bør eu-LISA to år efter idriftsættelsen af SIS i henhold til denne forordning udarbejde en rapport om det centrale SIS-systems og kommunikationsinfrastrukturens tekniske funktion, herunder om sikkerheden i forbindelse hermed, og om den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger. Kommissionen bør hvert fjerde år udsende en samlet evaluering.
- (70) For at sikre, at SIS kan fungere gnidningsløst, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår nye underkategorier af genstande, der skal eftersøges i henhold til indberetninger om genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler i straffesager, og fastlæggelsen af, under hvilke omstændigheder anvendelsen af fotografier og ansigtsbilleder bør tillades til identifikation af personer, bortset fra ved almindelige grænseovergangssteder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning [\(20\)](#). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til

møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (71) Målene for denne forordning, nemlig oprettelse og regulering af et EU-informationssystem og udveksling af tilknyttede supplerende oplysninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres karakter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (72) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning overholder navnlig fuldt ud beskyttelsen af personoplysninger i overensstemmelse med artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og søger samtidig at garantere et sikkert miljø for alle personer, der opholder sig på Unionens område, og særlig beskyttelsen af børn, der kan blive ofre for menneskehandel eller bortførelse. I sager vedrørende børn bør barnets tarv komme i første række.
- (73) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (74) Det Forenede Kongerige deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF [\(21\)](#).
- (75) Irland deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol nr. 19, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF [\(22\)](#).
- (76) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(23\)](#), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G), i Rådets afgørelse 1999/437/EF [\(24\)](#).
- (77) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(25\)](#), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA [\(26\)](#).
- (78) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(27\)](#), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/349/EU [\(28\)](#).

- (79) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005, og bør sammenholdes med Rådets afgørelse 2010/365/EU (29) og Rådets afgørelse (EU) 2018/934 (30).
- (80) For så vidt angår Kroatien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011, og bør sammenholdes med Rådets afgørelse (EU) 2017/733 (31).
- (81) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (82) Denne forordning bør finde anvendelse på Irland fra datoer, der fastsættes efter procedurene i de relevante instrumenter vedrørende anvendelsen af Schengenreglerne på denne stat.
- (83) Ved denne forordning indføres en række forbedringer af SIS, som vil øge effektiviteten, styrke databeskyttelsen og udvide adgangsrettighederne. Visse af disse forbedringer kræver ikke en kompleks teknisk udvikling, mens andre faktisk kræver tekniske ændringer af forskellig størrelsesorden. For at gøre det muligt at stille forbedringer af systemet til rådighed for slutbrugerne så snart som muligt foretages der med denne forordning ændringer af afgørelse 2007/533/RIA i flere faser. En række forbedringer af systemet bør finde anvendelse omgående efter denne forordnings ikrafttræden, mens andre bør finde anvendelse enten et eller to år efter dens ikrafttræden. Denne forordning bør anvendes i alle enkeltheder senest tre år efter dens ikrafttræden. For at undgå forsinkelser i anvendelsen heraf bør den trinvise gennemførelse af denne forordning overvåges nøje.
- (84) Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 1986/2006 (32), afgørelse 2007/533/RIA og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (33) bør ophæves med virkning fra den dato, hvor nærværende forordning finder anvendelse i sin helhed.
- (85) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 (34), og afgav en udtalelse den 3. maj 2017 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

SIS' generelle formål

SIS har til formål at sikre et højt sikkerhedsniveau inden for Unionens område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ved hjælp af oplysningerne i dette system, herunder at opretholde den offentlige sikkerhed og den offentlige orden samt beskytte sikkerheden på medlemsstaternes område, og at sikre anvendelsen af bestemmelserne i tredje del, afsnit V, kapitel 4 og 5, i TEUF vedrørende persontrafik på deres område.

Artikel 2

Genstand

1. I denne forordning fastsættes betingelserne og procedurerne for indlæsning og behandling af indberetninger i SIS vedrørende personer og genstande og for udvekslingen af supplerende og uddybende oplysninger til brug i politisamarbejdet og det strafferetlige samarbejde.

2. I denne forordning fastsættes også bestemmelser vedrørende SIS' tekniske arkitektur, det ansvar, der påhviler medlemsstaterne og Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), generel databehandling, de berørte personers rettigheder og erstatningsansvar.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »indberetning«: et sæt oplysninger, der er indlæst i SIS, således at de kompetente myndigheder kan identificere en person eller en genstand med henblik på at foretage en konkret handling
- 2) »supplerende oplysninger«: oplysninger, som ikke indgår som en del af de indberetningsoplysninger, der er lagret i SIS, men som har tilknytning til indberetninger i SIS, og som skal udveksles via SIRENE-kontorerne
 - a) for at gøre det muligt for medlemsstaterne at konsultere eller underrette hinanden i forbindelse med indlæsning af en indberetning
 - b) når en søgning har givet et hit, således at den rette handling kan foretages
 - c) når den påkrævede handling ikke kan foretages
 - d) i spørgsmål vedrørende kvaliteten af SIS-oplysningerne
 - e) i spørgsmål vedrørende indberetningernes kompatibilitet og prioritet
 - f) i spørgsmål vedrørende adgangsrättigheder
- 3) »uddybende oplysninger«: de oplysninger, der er lagret i SIS og har tilknytning til indberetninger i SIS, og som omgående skal være til rådighed for de kompetente myndigheder, hvor en person, om hvem der er indlæst oplysninger i SIS, lokaliseres som følge af en søgning i SIS
- 4) »personoplysninger«: personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2016/679
- 5) »behandling af personoplysninger«: enhver aktivitet eller række af aktiviteter — med eller uden brug af automatisk behandling — som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, såsom indsamling, registrering, logning, organisering, systematisering, lagring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved overførsel, formidling eller enhver anden form for tilgængeliggørelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse
- 6) »match«: forekomsten af følgende trin:
 - a) en slutbruger har foretaget en søgning i SIS

- b) denne søgning har vist, at en anden medlemsstat har indlæst en indberetning i SIS, og
- c) oplysninger vedrørende indberetningen i SIS svarer til søgeoplysningerne

7) »hit«: ethvert match, som opfylder følgende kriterier:

a) det er blevet bekræftet af:

- i) slutbrugeren, eller
- ii) den kompetente myndighed i overensstemmelse med nationale procedurer, hvor det pågældende match var baseret på en sammenligning af biometriske data,

og

b) der kræves yderligere handlinger

8) »påtegning«: suspendering af gyldigheden af en indberetning på nationalt plan, som kan tilføjes indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt, indberetninger vedrørende savnede og sårbare personer og indberetninger med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol og målrettet kontrol

9) »indberettende medlemsstat«: den medlemsstat, der indlæste indberetningen i SIS

10) »fuldbyrdende medlemsstat«: den medlemsstat, der foretager eller har foretaget de påkrævede handlinger på baggrund af et hit

11) »slutbruger«: en medarbejder hos en kompetent myndighed, der er bemyndiget til at søge direkte i CS-SIS, N.SIS eller en teknisk kopi heraf

12) »biometriske data«: personoplysninger, der som følge af en specifik teknisk behandling vedrørende en fysisk persons fysiske eller fysiologiske kendetegn muliggør eller bekræfter en entydig identifikation af vedkommende, nemlig fotografier, ansigtsbilleder, fingeraftryksoplysninger og DNA-profil

13) »fingeraftryksoplysninger«: oplysninger om fingeraftryk og håndfladeaftryk, som på grund af deres unikke karakter og referencepunkterne i dem gør det muligt at foretage præcise og endegyldige sammenligninger vedrørende en persons identitet

14) »ansigtsbillede«: digitale billeder af ansigtet med tilstrækkelig opløsning og kvalitet til, at de kan anvendes i forbindelse med automatisk biometrisk sammenligning

15) »DNA-profil«: en bogstav- eller nummerkode, der repræsenterer en række identifikationskendetegn ved den ikkekodende del af en analyseret menneskelig DNA-prøve, nemlig den særlige molekylestruktur på de forskellige DNA-loci

16) »terrorhandlinger«: lovovertrædelser i henhold til national ret, der er omhandlet i artikel 3-14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 [\(35\)](#) eller svarer til en af disse lovovertrædelser i de medlemsstater, der ikke er bundet af nævnte direktiv

17) »trussel mod den offentlige sundhed«: en trussel mod den offentlige sundhed som defineret i artikel 2, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 [\(36\)](#).

Artikel 4

SIS' tekniske arkitektur og driftsmåder

1. SIS består af:

a) et centralt system (det centrale SIS) bestående af:

i) en teknisk støttefunktion (»CS-SIS«), som indeholder en database (»SIS-databasen«), herunder en CS-SIS-backup

ii) en ensartet national grænseflade (»NI-SIS«)

b) et nationalt system (N.SIS) i hver enkelt medlemsstat, der består af de nationale datasystemer, der kommunikerer med det centrale SIS, herunder mindst én national eller delt N.SIS-backup, og

c) en kommunikationsinfrastruktur mellem CS-SIS, CS-SIS-backup og NI-SIS (»kommunikationsinfrastrukturen«), som danner et krypteret virtuelt netværk forbeholdt SIS-oplysninger og udveksling af oplysninger mellem SIRENE-kontorerne som omhandlet i artikel 7, stk. 2.

Et N.SIS som omhandlet i litra b) kan indeholde en datafil (en »national kopi«), som indeholder en fuldstændig eller delvis kopi af SIS-databasen. To eller flere medlemsstater kan i et af deres N.SIS'er oprette en delt kopi, der kan benyttes i fællesskab af disse medlemsstater. En sådan delt kopi betragtes som hver af disse medlemsstaters nationale kopi.

En delt N.SIS-backup som omhandlet i litra b) kan benyttes i fællesskab af to eller flere medlemsstater. I sådanne tilfælde betragtes den delte N.SIS-backup som hver af disse medlemsstaters N.SIS-backup. N.SIS og backuppen heraf kan anvendes samtidigt for at sikre, at systemet altid er tilgængeligt for slutbrugerne.

Medlemsstater, der har til hensigt at oprette en delt kopi eller delt N-SIS-backup, som skal benyttes i fællesskab, fastlægger deres respektive ansvarsområder skriftligt. De meddeler deres ordninger til Kommissionen.

Kommunikationsinfrastrukturen støtter og bidrager til at sikre uafbrudt tilgængelighed af SIS. Den omfatter redundante og adskilte stier for forbindelserne mellem CS-SIS og CS-SIS-backuppen og omfatter også redundante og adskilte stier for forbindelser mellem hvert nationalt SIS-netadgangspunkt og CS-SIS og CS-SIS-backuppen.

2. Medlemsstaterne indlæser, ajourfører, sletter og søger SIS-oplysninger via deres eget N.SIS. De medlemsstater, der anvender en delvis eller fuldstændig national kopi eller en delvis eller fuldstændig delt kopi, stiller denne kopi til rådighed med henblik på elektroniske søgninger på hver af disse medlemsstaters område. Den delvise nationale eller delte kopi indeholder som minimum de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra a)-v). Det må ikke være muligt at søge i andre medlemsstaters N.SIS-datafiler, undtagen i tilfælde af delte kopier.

3. CS-SIS udfører tekniske tilsyns- og forvaltningsfunktioner og har en CS-SIS-backup, der kan sikre alle funktionaliteterne i CS-SIS, hvis dette system skulle svigte. CS-SIS og CS-SIS-backuppen placeres i eu-LISA's to tekniske anlæg.

4. eu-LISA gennemfører tekniske løsninger for at styrke den uafbrudte tilgængelighed af SIS enten gennem samtidig drift af CS-SIS og CS-SIS-backuppen, forudsat at CS-SIS-backuppen forbliver i stand til at sikre driften af SIS, hvis CS-SIS skulle svigte, eller gennem duplikering af systemet eller dets dele. Uanset de proceduremæssige krav i artikel 10 i forordning (EU) 2018/1726 foretager eu-LISA senest den 28. december 2019 en undersøgelse om mulighederne for tekniske løsninger, indeholdende en uafhængig konsekvensvurdering og cost-benefit-analyse.

5. Om nødvendigt kan eu-LISA i exceptionelle tilfælde midlertidigt udvikle en yderligere kopi af SIS-databasen.

6. CS-SIS stiller de tjenester til rådighed, som er nødvendige for indlæsningen og behandlingen af SIS-oplysninger, herunder søgning i SIS-databasen. For de medlemsstater, der anvender en national eller en delt kopi, skal CS-SIS:

- a) sørge for onlineopdateringer til de nationale kopier
- b) sikre synkroniseringen og sammenhængen mellem de nationale kopier og SIS-databasen, og
- c) sørge for operationen med henblik på initialisering og genopretning af de nationale kopier.

7. CS-SIS sørger for uafbrudt tilgængelighed.

Artikel 5

Udgifter

1. Udgifterne til drift, vedligeholdelse og videreudvikling af det centrale SIS og kommunikationsinfrastrukturen afholdes over Unionens almindelige budget. Disse udgifter omfatter arbejde med CS-SIS for at sikre, at de tjenester, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6, stilles til rådighed.

2. Udgifterne til oprettelse, drift, vedligeholdelse og videreudvikling af hvert N.SIS dækkes af den pågældende medlemsstat.

KAPITEL II

Medlemsstaternes ansvar

Artikel 6

Nationale systemer

Hver medlemsstat er ansvarlig for at oprette, drive, vedligeholde og videreudvikle sit N.SIS og for at forbinde det med NI-SIS.

Hver medlemsstat er ansvarlig for at sikre uafbrudt tilgængelighed af SIS-oplysninger for slutbrugerne.

Hver medlemsstat foretager sine indberetninger via sit N.SIS.

Artikel 7

N.SIS- og SIRENE-kontoret

1. Hver medlemsstat udpeger en myndighed (N.SIS-kontoret), der har det overordnede ansvar for dets N.SIS.

Denne myndighed er ansvarlig for, at N.SIS fungerer sikkert og gnidningsløst, sikrer, at de kompetente myndigheder har adgang til SIS, og træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelse af denne forordning. Den har ansvaret for at sikre, at alle funktionaliteter i SIS på hensigtsmæssig vis stilles til rådighed for slutbrugerne.

2. Hver medlemsstat udpeger en national myndighed, der skal være operationel døgnet rundt alle ugens dage, og som sikrer udvekslingen og tilgængeligheden af alle supplerende oplysninger (SIRENE-kontoret), i overensstemmelse med SIRENE-håndbogen. Hvert SIRENE-kontor skal være et fælles kontaktpunkt for dets medlemsstat med henblik på at udveksle supplerende oplysninger i forbindelse med indberetninger og gøre det lettere at foretage de påkrævede handlinger, når der er indlæst indberetninger om personer eller genstande i SIS, og disse personer eller genstande lokaliseres efter et hit.

Hvert SIRENE-kontor skal i overensstemmelse med national ret have let direkte eller indirekte adgang til alle relevante nationale oplysninger, herunder nationale databaser og alle oplysninger vedrørende dets medlemsstats egne indberetninger, og til ekspertrådgivning, for at kunne reagere på anmodninger om supplerende oplysninger hurtigt og inden for fristerne i artikel 8.

SIRENE-kontorerne samordner kontrollen af kvaliteten af de oplysninger, der indlæses i SIS. Med henblik herpå har de adgang til de oplysninger, der behandles i SIS.

3. Medlemsstaterne giver eu-LISA de nærmere oplysninger om deres N.SIS-kontor og deres SIRENE-kontor. eu-LISA offentliggør listen over N.SIS-kontorerne og SIRENE-kontorerne sammen med den liste, der er omhandlet i artikel 56, stk. 7.

Artikel 8

Udveksling af supplerende oplysninger

1. Supplerende oplysninger udveksles i overensstemmelse med bestemmelserne i SIRENE-håndbogen og ved hjælp af kommunikationsinfrastrukturen. Medlemsstaterne sikrer de nødvendige tekniske og menneskelige ressourcer til at sikre konstant tilgængelighed og rettidig og effektiv udveksling af supplerende oplysninger. Hvis kommunikationsinfrastrukturen ikke er tilgængelig, anvender medlemsstaterne andre tilstrækkeligt sikrede tekniske midler til at udveksle supplerende oplysninger. En liste over tilstrækkeligt sikrede tekniske midler fastsættes i SIRENE-håndbogen.

2. Supplerende oplysninger må kun anvendes til det formål, hvortil de blev videregivet, jf. artikel 64, medmindre der er indhentet forudgående samtykke til anden anvendelse fra den indberettende medlemsstat.

3. SIRENE-kontorerne varetager deres opgaver hurtigt og effektivt, navnlig ved at give et svar på anmodninger om supplerende oplysninger hurtigst muligt og senest 12 timer efter modtagelsen af anmodningen. I tilfælde af indberetninger vedrørende terrorhandlinger, indberetninger vedrørende eftersøgte personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering, og i tilfælde af indberetninger vedrørende børn som omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra c), skal SIRENE-kontorerne handle omgående.

Anmodninger om supplerende oplysninger med den højeste prioritet forsynes med påskriften »URGENT« i SIRENE-formularerne, ledsaget af begrundelsen for sagens hastende karakter.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte detaljerede regler om SIRENE-kontorerne opgaver i medfør af denne forordning og udveksling af supplerende oplysninger i form af en håndbog med titlen »SIRENE-håndbogen«. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 9

Teknisk og funktionel overensstemmelse

1. Hver medlemsstat overholder ved oprettelsen af sit N.SIS de fælles standarder, protokoller og tekniske procedurer, der er fastsat for at sikre, at dets N-SIS er kompatibelt med det centrale SIS med henblik på en hurtig og effektiv overførsel af oplysninger.
2. Hvis en medlemsstat anvender en national kopi, skal den ved hjælp af de tjenester, som CS-SIS stiller til rådighed, og via de automatiske opdateringer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6, sikre, at de oplysninger, der er lagret i den nationale kopi, er identiske og i overensstemmelse med SIS-databasen, og at en søgning i dens nationale kopi giver et søgeresultat, der svarer til resultatet af en søgning i SIS-databasen.
3. Slutbrugerne modtager de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver, navnlig, og for så vidt det er nødvendigt, alle de tilgængelige oplysninger, der gør det muligt at identificere de registrerede og at foretage den påkrævede handling.
4. Medlemsstaterne og eu-LISA foretager regelmæssigt tests for at verificere den tekniske overensstemmelse af de nationale kopier, jf. stk. 2. Der skal tages hensyn til disse tests som led i den mekanisme, der blev oprettet ved Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 ([37](#)).
5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af de i denne artikels stk. 1 omhandlede fælles standarder, protokoller og tekniske procedurer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 10

Sikkerhed — medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat vedtager i relation til sit N.SIS de nødvendige foranstaltninger, herunder en sikkerhedsplan, en driftskontinuitetsplan og en katastrofeberedskabsplan, med henblik på:

- a) fysisk at beskytte oplysningerne, herunder ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af kritisk infrastruktur
- b) at forhindre, at uautoriserede personer får adgang til de anlæg, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til anlæggene)
- c) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af datamedier (kontrol med datamedier)
- d) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af lagrede personoplysninger (kontrol med lagring)
- e) at forhindre, at de automatiserede databehandlingsystemer kan benyttes af uautoriserede personer ved hjælp af datakommunikationsudstyr (brugerkontrol)
- f) at forhindre uautoriseret behandling af oplysninger i SIS samt uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, der er behandlet i SIS (kontrol med dataindlæsning)
- g) at sikre, at personer, der har tilladelse til at anvende et automatiseret databehandlingsystem, kun har adgang til de oplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse, ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentifikatorer og udelukkende fortrolige adgangstilstande (kontrol med adgang til oplysninger)
- h) at sikre, at alle myndigheder med adgangsret til SIS eller til databehandlingsanlæggene opretter profiler, der beskriver funktioner og ansvarsområder for de personer, som har tilladelse til at få adgang til, indlæse, ajourføre, slette og søge i oplysningerne, og straks stiller disse profiler til rådighed for de i artikel 69, stk. 1, omhandlede tilsynsmyndigheder på deres anmodning (personaleprofiler)
- i) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives personoplysninger via datakommunikationsudstyr (kontrol med videregivelse)
- j) at sikre, at det er muligt efterfølgende at undersøge og fastslå, hvilke personoplysninger der er indlæst i de automatiserede databehandlingsystemer, hvornår, af hvem og til hvilket formål (kontrol med indlæsning)
- k) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af personoplysninger eller under transport af datamedier, navnlig ved hjælp af hensigtsmæssige krypteringsteknikker (transportkontrol)
- l) at kontrollere effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelse af denne forordning (egenkontrol)
- m) at sikre, at det installerede system i tilfælde af afbrydelse kan genetableres til normal drift (genopretning), og
- n) at sikre, at SIS fungerer korrekt, at fejl rapporteres (pålidelighed), og at personoplysninger lagret i SIS ikke kan ødelægges ved hjælp af systemsvigt (integritet).

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår sikkerhed i forbindelse med behandling og udveksling af supplerende oplysninger, herunder sikring af SIRENE-kontorenes lokaler.

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, for så vidt angår sikkerhed i forbindelse med de i artikel 44 omhandlede myndigheders behandling af SIS-oplysninger.

4. De i stk. 1, 2 og 3 beskrevne foranstaltninger kan være led i en generisk sikkerhedsstrategi og -plan på nationalt plan, som omfatter adskillige IT-systemer. I så fald skal de krav, der er fastsat i denne artikel, og deres anvendelse på SIS klart kunne identificeres i og sikres med den pågældende plan.

Artikel 11

Fortrolighed — medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat anvender i overensstemmelse med national ret sine egne regler for tavshedspligt eller tilsvarende fortrolighedskrav i forbindelse med alle personer og organer, der skal arbejde med SIS-oplysninger og supplerende oplysninger. Denne pligt fortsætter med at bestå, efter at de pågældende personer er fratrukket deres stilling, eller det pågældende organs virksomhed er ophørt.
2. Hvis en medlemsstat samarbejder med eksterne kontrahenter i forbindelse med SIS-relaterede opgaver, skal den nøje overvåge kontrahentens aktiviteter for at sikre overholdelsen af alle bestemmelser i denne forordning, navnlig med hensyn til sikkerhed, fortrolighed og databeskyttelse.
3. Den operationelle forvaltning af N.SIS eller af tekniske kopier må ikke overdrages til private virksomheder eller private organisationer.

Artikel 12

Opbevaring af logfiler på nationalt plan

1. Medlemsstaterne påser, at hver adgang til og alle udvekslinger af personoplysninger inden for CS-SIS registreres i N.SIS med henblik på at kontrollere, hvorvidt søgningen var lovlig, overvåge databehandlingens lovlighed, udøve egenkontrol, sikre N.SIS' korrekte funktion samt for dataintegritet og datasikkerhed. Dette krav gælder ikke for de automatiske processer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6, litra a), b) og c).
2. Logfilerne skal navnlig vise indberetningens hidtidige forløb, dato og tidspunkt for databehandlingen, de oplysninger, der er anvendt til en søgning, en henvisning til de oplysninger, der er behandlet, samt de individuelle og entydige brugeridentifikatorer for både den kompetente myndighed og den person, der behandler oplysningerne.
3. Hvis en søgning foretages med fingeraftryksoplysninger eller ansigtsbilleder, jf. artikel 43, skal logfilerne som en undtagelse fra nærværende artikels stk. 2 vise den type oplysninger, der er anvendt til søgningen, frem for de faktiske oplysninger.
4. Logfilerne må kun anvendes til det i stk. 1 omhandlede formål og slettes tre år efter deres oprettelse. De logfiler, der indeholder indberetningernes hidtidige forløb, slettes tre år efter, at indberetningerne er slettet.
5. Logfilerne kan opbevares længere end den periode, der er omhandlet i stk. 4, hvis der er brug for dem i forbindelse med kontrolprocedurer, som allerede er indledt.
6. De nationale kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere, hvorvidt søgninger er lovlige, overvåge databehandlingens lovlighed, udøve egenkontrol og sikre N.SIS' korrekte funktion og dataintegritet og -sikkerhed, skal inden for rammerne af deres beføjelser og efter at have anmodet herom have adgang til logfilerne med henblik på at kunne udføre deres opgaver.

7. Hvis medlemsstaterne i overensstemmelse med national ret foretager automatiserede scanningsøgninger af køretøjers nummerplader ved hjælp af systemer til automatisk nummerpladegenkendelse, sørger de for at have logfiler over søgningen i overensstemmelse med national ret. Om nødvendigt kan der foretages en fuldstændig søgning i SIS for at kontrollere, om der er opnået et hit. Stk. 1-6 finder anvendelse på alle fuldstændige søgninger.

8. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte indholdet af den logfil, der er omhandlet i denne artikels stk. 7. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 13

Egenkontrol

Medlemsstaterne sikrer, at enhver myndighed med adgangsrret til SIS-oplysninger træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning, og i nødvendigt omfang samarbejder med tilsynsmyndigheden.

Artikel 14

Uddannelse af personale

1. Inden personale hos myndigheder med adgangsrret til SIS får tilladelse til at behandle oplysninger, der er lagret i SIS, og periodisk efter at der er givet adgang til SIS-oplysninger, skal det modtage relevant uddannelse vedrørende datasikkerhed, grundlæggende rettigheder, herunder databeskyttelsesregler, og reglerne og procedurerne for databehandling som fastsat i SIRENE-håndbogen. Personalet oplyses om relevante bestemmelser om strafbare handlinger og strafferetlige sanktioner, herunder dem, der er fastsat i artikel 73.

2. Medlemsstaterne skal have et nationalt SIS-uddannelsesprogram, som skal omfatte uddannelse for såvel slutbrugere som SIRENE-kontorenes personale.

Dette uddannelsesprogram kan være en del af et generelt uddannelsesprogram på nationalt plan, der omfatter uddannelse på andre relevante områder.

3. Fælles uddannelseskurser skal tilrettelægges på EU-plan mindst én gang om året for at styrke samarbejdet mellem SIRENE-kontorerne.

KAPITEL III

eu-LISA's ansvar

Artikel 15

Operationel forvaltning

1. eu-LISA er ansvarligt for den operationelle forvaltning af det centrale SIS. eu-LISA sikrer i samarbejde med medlemsstaterne og med forbehold af en cost-benefit-analyse, at den bedst tilgængelige teknologi til enhver tid anvendes til det centrale SIS.

2. eu-LISA er også ansvarligt for følgende opgaver i forbindelse med kommunikationsinfrastrukturen:

- a) tilsyn
- b) sikkerhed
- c) koordinering af forbindelserne mellem medlemsstaterne og leverandøren
- d) opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen
- e) anskaffelse og fornyelse, og
- f) kontraktforhold.

3. eu-LISA er også ansvarligt for følgende opgaver vedrørende SIRENE-kontorerne og kommunikationen mellem SIRENE-kontorerne:

- a) koordinering, styring af og støtte til testaktiviteter
- b) opretholdelse og opdatering af tekniske specifikationer for udveksling af supplerende oplysninger mellem SIRENE-kontorerne og kommunikationsinfrastrukturen, og
- c) håndtering af konsekvenserne af tekniske ændringer, hvis disse påvirker både SIS og udvekslingen af supplerende oplysninger mellem SIRENE-kontorerne.

4. eu-LISA udvikler og opretholder en mekanisme og en række procedurer til udførelsen af kvalitetskontrol af oplysningerne i CS-SIS. Det forelægger regelmæssigt medlemsstaterne rapporter i denne henseende.

eu-LISA forelægger regelmæssigt en rapport for Kommissionen vedrørende de konstaterede problemer og de berørte medlemsstater.

Kommissionen forelægger regelmæssigt en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende datakvalitetsproblemer, der konstateres.

5. eu-LISA varetager også opgaver vedrørende uddannelse i den tekniske anvendelse af SIS og vedrørende foranstaltninger til forbedring af SIS-oplysningernes kvalitet.

6. Den operationelle forvaltning af det centrale SIS omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at det centrale SIS kan fungere døgnet rundt alle ugens dage i overensstemmelse med denne forordning, navnlig den vedligeholdelse og den tekniske udvikling, der er nødvendig for, at systemet kan fungere gnidningsløst. Disse opgaver omfatter også koordinering og styring af samt støtte til testaktiviteter for det centrale SIS og N.SIS, der sikrer, at det centrale SIS og N.SIS fungerer i overensstemmelse med kravene til teknisk og funktionel overensstemmelse fastsat i artikel 9.

7. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse af de tekniske krav til kommunikationsinfrastrukturen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 16

Sikkerhed — eu-LISA

1. eu-LISA træffer de nødvendige foranstaltninger, herunder en sikkerhedsplan, en driftskontinuitetsplan og en katastrofeberedskabsplan, for det centrale SIS og kommunikationsinfrastrukturen, med henblik på:

- a) fysisk at beskytte oplysningerne, herunder ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af kritisk infrastruktur
- b) at forhindre, at uautoriserede personer får adgang til de anlæg, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til anlæggene)
- c) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af datamedier (kontrol med datamedier)
- d) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af lagrede personoplysninger (kontrol med lagring)
- e) at forhindre, at de automatiserede databehandlingssystemer kan benyttes af uautoriserede personer ved hjælp af datakommunikationsudstyr (brugerkontrol)
- f) at forhindre uautoriseret behandling af oplysninger i SIS samt uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, der er behandlet i SIS (kontrol med dataindlæsning)
- g) at sikre, at personer, der har tilladelse til at anvende et automatiseret databehandlingssystem, kun har adgang til de oplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse, ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentifikatorer og udelukkende fortrolige adgangstilstande (kontrol med adgang til oplysninger)
- h) at oprette profiler, der beskriver funktioner og ansvarsområder for de personer, som har tilladelse til at få adgang til oplysningerne eller anlæggene, og straks stille disse profiler til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse på dennes anmodning (personaleprofiler)
- i) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives personoplysninger via datakommunikationsudstyr (kontrol med videregivelse)
- j) at sikre, at det er muligt efterfølgende at undersøge og fastslå, hvilke personoplysninger der er indlæst i de automatiserede databehandlingssystemer, hvornår og af hvem (kontrol med indlæsning)
- k) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af personoplysninger eller under transport af datamedier, navnlig ved hjælp af hensigtsmæssige krypteringsteknikker (transportkontrol)
- l) at kontrollere effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelsen af denne forordning (egenkontrol)
- m) at sikre, at installerede systemer i tilfælde af afbrudt drift kan genetableres til normal drift (genopretning)
- n) at sikre, at SIS fungerer korrekt, at fejl rapporteres (pålidelighed), og at personoplysninger lagret i SIS ikke kan ødelægges ved hjælp af systemsvigt (integritet), og
- o) at sørge for sikkerheden af sine tekniske anlæg.

2. eu-LISA træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår sikkerhed i forbindelse med behandling og udveksling af supplerende oplysninger gennem kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 17

Fortrolighed — eu-LISA

1. eu-LISA anvender passende regler for tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav af en standard svarende til dem, der er fastsat i denne forordnings artikel 11, i forhold til alt personale, der skal arbejde med SIS-oplysninger, jf. dog personalevedtægtens artikel 17. Denne pligt fortsætter med at bestå, efter at de pågældende personer er fratrukket deres stilling, eller deres virksomhed er ophørt.
2. eu-LISA træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår fortrolighed i forbindelse med udveksling af supplerende oplysninger gennem kommunikationsinfrastrukturen.
3. Hvis eu-LISA samarbejder med eksterne kontrahenter i forbindelse med SIS-relaterede opgaver, skal eu-LISA nøje overvåge kontrahentens aktiviteter for at sikre overholdelsen af alle denne forordnings bestemmelser, navnlig med hensyn til sikkerhed, fortrolighed og databeskyttelse.
4. Den operationelle forvaltning af CS-SIS må ikke overdrages til private virksomheder eller private organisationer.

Artikel 18

Opbevaring af logfiler på centralt plan

1. eu-LISA påser, at enhver adgang til og alle udvekslinger af personoplysninger inden for CS-SIS registreres til formålene i artikel 12, stk. 1.
2. Logfilerne skal navnlig vise indberetningens hidtidige forløb, dato og tidspunkt for databehandlingen, de oplysninger, der er anvendt til en søgning, en henvisning til de oplysninger, der er behandlet, samt de individuelle og entydige brugeridentifikatorer for den kompetente myndighed, der behandler oplysningerne.
3. Hvis en søgning foretages med fingeraftryksoplysninger eller ansigtsbilleder, jf. artikel 43, skal logfilerne som en undtagelse fra nærværende artikels stk. 2 vise den type oplysninger, der er anvendt til søgningen, frem for de faktiske oplysninger.
4. Logfilerne må kun anvendes til de i stk. 1 omhandlede formål og slettes tre år efter deres oprettelse. De logfiler, der indeholder indberetningernes hidtidige forløb, slettes tre år efter, at indberetningerne er slettet.
5. Logfilerne kan opbevares længere end de perioder, der er omhandlet i stk. 4, hvis der er brug for dem i forbindelse med kontrolprocedurer, som allerede er indledt.
6. Med henblik på at udøve egenkontrol og sikre CS-SIS' korrekte funktion og dataintegritet og -sikkerhed har eu-LISA adgang til logfilerne inden for rammerne af sine beføjelser.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har på anmodning adgang til disse logfiler inden for rammerne af sine beføjelser og med henblik på at udføre sine opgaver.

KAPITEL IV

Information til offentligheden

Artikel 19

SIS-informationskampagner

Når denne forordning begynder at finde anvendelse, gennemfører Kommissionen i samarbejde med tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse en kampagne for at oplyse offentligheden om formålene med SIS, de i SIS lagrede oplysninger, hvilke myndigheder der har adgang til SIS, og de registreredes rettigheder. Kommissionen gentager regelmæssigt sådanne kampagner i samarbejde med tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Kommissionen driver et websted, som offentligheden har adgang til, med al relevant information om SIS. Medlemsstaterne udformer og gennemfører i samarbejde med deres tilsynsmyndigheder de politikker, der er nødvendige for generelt at orientere deres borgere og indbyggere om SIS.

KAPITEL V

Kategorier af oplysninger og påtegninger

Artikel 20

Kategorier af oplysninger

1. SIS skal udelukkende indeholde de kategorier af oplysninger, der meddeles af hver medlemsstat, og som er nødvendige til de formål, der er fastsat i artikel 26, 32, 34, 36, 38 og 40, jf. dog artikel 8, stk. 1, eller denne forordnings bestemmelser vedrørende lagring af supplerende oplysninger.

2. Oplysningerne opdeles i følgende kategorier:

- a) oplysninger om personer, hvorom der er indlæst en indberetning
- b) oplysninger om genstande som omhandlet i artikel 26, 32, 34, 36 og 38.

3. Enhver indberetning i SIS, der indeholder oplysninger om personer, må kun omfatte følgende:

- a) efternavne
- b) fornavne
- c) fødenavne
- d) tidligere anvendte navne og kaldenavne
- e) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
- f) fødested
- g) fødselsdato
- h) køn
- i) samtlige nationaliteter
- j) hvorvidt den pågældende person:
 - i) er bevæbnet
 - ii) er voldelig
 - iii) er forsvundet eller undvejet

- iv) er selvmordstruet
- v) udgør en trussel mod den offentlige sundhed, eller
- vi) er involveret i en aktivitet som omhandlet i artikel 3-14 i direktiv (EU) 2017/541
- k) indberetningsgrunden
- l) den myndighed, der har oprettet indberetningen
- m) en henvisning til den afgørelse, der ligger til grund for indberetningen
- n) den handling, der skal foretages i tilfælde af et hit
- o) sammenkobling med andre indberetninger, jf. artikel 63
- p) lovovertrædelsens art
- q) personens registreringsnummer i et nationalt register
- r) for indberetninger som omhandlet i artikel 32, stk. 1, kategorisering af sagens type
- s) arten af personens identifikationsdokumenter
- t) det land, der har udstedt personens identifikationsdokumenter
- u) nummeret/numrene på personens identifikationsdokumenter
- v) datoen for udstedelsen af personens identifikationsdokumenter
- w) fotografier og ansigtsbilleder
- x) i overensstemmelse med artikel 42, stk. 3, relevante DNA-profiler
- y) fingeraftryksoplysninger
- z) en kopi af identifikationsdokumenterne, så vidt muligt i farver.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af de tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i de i denne artikels stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger, samt de fælles standarder, der er omhandlet i denne artikels stk. 5. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

5. De tekniske regler skal være tilsvarende for søgninger i CS-SIS, i nationale eller delte kopier og i tekniske kopier udarbejdet i medfør af artikel 56, stk. 2. De skal være baseret på fælles standarder.

Artikel 21

Proportionalitet

1. Forud for indlæsning af en indberetning og ved forlængelse af en indberetningsgyldighedsperiode undersøger medlemsstaten, om sagen er egnet, relevant og vigtig nok til at retfærdiggøre en indberetning i SIS.
2. Hvis en person eller en genstand eftersøges i forbindelse med en indberetning vedrørende en terrorhandling, anses sagen for at være egnet, relevant og vigtig nok til at retfærdiggøre en indberetning i SIS. Af hensyn til den offentlige eller nationale sikkerhed kan medlemsstaterne undtagelsesvis undlade at indlæse en indberetning, når det er sandsynligt, at den vil hindre officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer.

Artikel 22

Krav til indlæsning af en indberetning

1. De minimumsoplysninger, der er nødvendige for at indlæse en indberetning i SIS, er de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra a), g), k) og n), undtagen i de

situationer, der er omhandlet i artikel 40. De øvrige oplysninger omhandlet i nævnte stykke indlæses også i SIS, hvis de foreligger.

2. De oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 20, stk. 3, litra e), indlæses kun, når dette er strengt nødvendigt for identifikation af den pågældende person. Når sådanne oplysninger indlæses, sikrer medlemsstaterne, at artikel 10 i direktiv (EU) 2016/680 overholdes.

Artikel 23

Indberetningers kompatibilitet

1. Forud for indlæsning af en indberetning undersøger medlemsstaten, om der allerede findes en indberetning i SIS om den pågældende person eller genstand. For at kontrollere, om den pågældende person allerede er omfattet af en indberetning, foretages der også en sammenligning med fingeraftryksoplysninger, hvis sådanne oplysninger er til rådighed.

2. Der må kun indlæses én indberetning i SIS pr. person eller pr. genstand pr. medlemsstat. Hvis det er nødvendigt, kan nye indberetninger om samme person eller genstand indlæses af andre medlemsstater i overensstemmelse med stk. 3.

3. Når der allerede findes en indberetning i SIS om en given person eller genstand, kontrollerer den medlemsstat, der ønsker at indlæse en ny indberetning, at indberetningerne er kompatible. Hvis de er kompatible, kan medlemsstaten indlæse den nye indberetning. Hvis indberetningerne ikke er kompatible, konsulterer de berørte medlemsstaters SIRENE-kontorer hinanden via udveksling af supplerende oplysninger med henblik på nå frem til en aftale. Reglerne om indberetningers kompatibilitet fastsættes i SIRENE-håndbogen. Reglerne om kompatibilitet kan fraviges efter konsultationer mellem medlemsstaterne, hvis vigtige nationale interesser kræver det.

4. I tilfælde af hit på flere indberetninger om samme person eller genstand, overholder den fuldbyrdende medlemsstat de regler om indberetningers prioritet, der er fastsat i SIRENE-håndbogen.

Hvis en person er omfattet af flere indberetninger indlæst af forskellige medlemsstater, fuldbyrdes indberetninger om anholdelse, og der er indlæst i overensstemmelse med artikel 26, som en prioritet, jf. artikel 25.

Artikel 24

Almindelige bestemmelser om påtegning

1. Hvis en medlemsstat finder, at det ikke er foreneligt med dens nationale ret, dens internationale forpligtelser eller væsentlige nationale hensyn at lade en indberetning, der er indlæst i overensstemmelse med artikel 26, 32 eller 36, få virkning, kan den anmode om, at indberetningen forsynes med en påtegning om, at den handling, der skal foretages på grundlag af indberetningen, ikke vil blive foretaget på dens område. Påtegningen indsættes af den indberettende medlemsstats SIRENE-kontor.

2. For at sætte medlemsstaterne i stand til at kræve, at der indsættes en påtegning på en indberetning indlæst i overensstemmelse med artikel 26, får alle medlemsstater automatisk besked om nye indberetninger i denne kategori via udveksling af supplerende oplysninger.

3. Hvis den indberettende medlemsstat i særligt hastende og alvorlige tilfælde anmoder om, at handlingen bliver foretaget, undersøger den fuldbyrdende medlemsstat, om den kan tillade, at den påtegning, der er indsat på dens forlangende, trækkes tilbage. Hvis den fuldbyrdende medlemsstat kan tillade dette, tager den de nødvendige skridt til at sikre, at den handling, der skal foretages, udføres omgående.

Artikel 25

Påtegning på indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse

1. Når rammeafgørelse 2002/584/RIA finder anvendelse, anmoder en medlemsstat den indberettende medlemsstat om at tilføje en påtegning, der forhindrer anholdelse som opfølgning på en indberetning vedrørende en person, der begæres anholdt med henblik på overgivelse, såfremt den judicielle myndighed, der i henhold til national ret er kompetent til at foretage fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, har nægtet at fuldbyrde en sådan, fordi der foreligger en grund til at afslå fuldbyrdelse, og såfremt påtegningen er krævet indsat.

En medlemsstat kan også kræve, at indberetningen forsynes med en påtegning, hvis dens kompetente judicielle myndighed løslader den indberettede person under overgivelsesproceduren.

2. En medlemsstat kan dog på forlangende af en i henhold til national ret kompetent judicial myndighed enten på grundlag af en generel instruks eller i et specifikt tilfælde også kræve, at den indberettende medlemsstat indsætter en påtegning på en indberetning vedrørende en person, der begæres anholdt med henblik på overgivelse, hvis det står klart, at fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre vil skulle afslås.

KAPITEL VI

Indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering

Artikel 26

Formål med og betingelser for at indlæse indberetninger

1. Indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, eller indberetninger vedrørende personer, som begæres anholdt med henblik på udlevering, indlæses efter anmodning fra den indberettende medlemsstats judicielle myndighed.

2. Indberetninger om anholdelse med henblik på overgivelse indlæses også på grundlag af arrestordrer udstedt i overensstemmelse med aftaler, som er indgået mellem Unionen og tredjelande på grundlag af traktaterne med henblik på overgivelse af personer på grundlag af en arrestordre, der foreskriver fremsendelse af en sådan arrestordre via SIS.

3. Enhver henvisning i denne forordning til bestemmelser i rammeafgørelse 2002/584/RIA skal forstås som omfattende de tilsvarende bestemmelser i aftaler indgået mellem Unionen og tredjelande på grundlag af traktaterne med henblik på overgivelse af personer på grundlag af en arrestordre, for så vidt sådanne aftaler foreskriver fremsendelse af en sådan arrestordre via SIS.

4. I tilfælde af en igangværende aktivitet kan den indberettende medlemsstat midlertidigt gøre en eksisterende indberetning om anholdelse indlæst i overensstemmelse med denne artikel utilgængelig for søgning for slutbrugerne i de medlemsstater, der er involveret i aktiviteten. I så fald må indberetningen kun være tilgængelig for SIRENE-kontorerne. Medlemsstaterne gør kun indberetning utilgængelig, hvis:

- a) aktivitetens formål kan ikke nås ved andre foranstaltninger
- b) en forudgående tilladelse er givet af den kompetente judicielle myndighed i den indberettende medlemsstat, og
- c) alle de medlemsstater, der er involveret i aktiviteten, er blevet underrettet ved udveksling af supplerende oplysninger.

Funktionaliteten omhandlet i første afsnit må højst anvendes i 48 timer. Hvis det er operativt nødvendigt, kan den dog forlænges med yderligere perioder på 48 timer. Medlemsstaterne fører statistik over det antal indberetninger, i relation til hvilke denne funktionalitet er blevet anvendt.

5. Hvis der er tydelige tegn på, at de genstande, der er omhandlet i artikel 38, stk. 2, litra a), b), c), e), g), h), j) og k), har forbindelse til en person, som er genstand for en indberetning i henhold til nærværende artikels stk. 1 og 2, kan der indlæses indberetninger om disse genstande for at lokalisere personen. I sådanne tilfælde skal indberetningen om personen sammenkobles med indberetningen om genstanden, jf. artikel 63.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af de regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 5. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 27

Uddybende oplysninger om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse

1. Hvis en person begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, indlæser den indberettende medlemsstat en kopi af den originale europæiske arrestordre i SIS.

En medlemsstat kan indlæse kopi af en eller flere europæiske arrestordrer i en indberetning om anholdelse med henblik på overgivelse.

2. Den indberettende medlemsstat kan indlæse en kopi af en oversættelse af den europæiske arrestordre til et eller flere af EU-institutionernes officielle sprog.

Artikel 28

Supplerende oplysninger om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse

Den indberettende medlemsstat for en indberetning om anholdelse med henblik på overgivelse meddeler de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, til de øvrige medlemsstater ved udveksling af supplerende oplysninger.

Artikel 29

Supplerende oplysninger om personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering

1. Den indberettende medlemsstat for en indberetning med henblik på udlevering meddeler alle øvrige medlemsstater følgende oplysninger ved udveksling af supplerende oplysninger:

- a) hvilken myndighed der har begæret anholdelsen
- b) om der foreligger en arrestordre eller en anden beslutning med samme retskraft eller en eksigibel dom
- c) hvilken lovovertrædelse, der er tale om, og henvisning til den relevante straffebestemmelse
- d) en beskrivelse af, under hvilke omstændigheder lovovertrædelsen er begået, herunder tidspunkt, sted og omfang af deltagelse heri af den person, hvormed en indberetning er indlæst
- e) så vidt muligt, følgerne af lovovertrædelsen, og
- f) andre oplysninger, der kan være nyttige eller nødvendige for at efterkomme indberetningen.

2. De i denne artikels stk. 1 anførte oplysninger meddeles ikke, hvis de i artikel 27 eller 28 omhandlede oplysninger allerede er meddelt og betragtes som tilstrækkelige til, at den fuldblydende medlemsstat kan efterkomme indberetningen.

Artikel 30

Konvertering af en handling, der skal foretages, vedrørende indberetninger om anholdelse med henblik på overgivelse eller udlevering

Hvor en anholdelse ikke kan foretages, enten fordi den medlemsstat, der anmodes herom, afslår efter procedurerne om påtegning i artikel 24 eller 25, eller, i tilfælde af en indberetning om anholdelse med henblik på udlevering, fordi en undersøgelse endnu ikke er afsluttet, skal den medlemsstat, der anmodes om at foretage en anholdelse, følge op på indberetningen ved at meddele den pågældende persons opholdssted.

Artikel 31

Foretagelse af en handling på grundlag af en indberetning om anholdelse med henblik på overgivelse eller udlevering

1. En indberetning, der indlæses i SIS i henhold til artikel 26, og de uddybende oplysninger, der er omhandlet i artikel 27, udgør tilsammen og har tilsammen samme virkning som en europæisk arrestordre udstedt i overensstemmelse med rammeafgørelse 2002/584/RIA, hvor nævnte rammeafgørelse finder anvendelse.

2. Hvor rammeafgørelse 2002/584/RIA ikke finder anvendelse, sidestilles en indberetning, der er indlæst i SIS i henhold til artikel 26 og 29, med en begæring om foreløbig anholdelse

og fængsling i henhold til artikel 16 i den europæiske konvention om udlevering af 13. december 1957 eller artikel 15 i Beneluxtraktaten om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager af 27. juni 1962.

KAPITEL VII

Indberetninger om savnede eller sårbare personer, der har behov for at blive forhindret i at rejse

Artikel 32

Formål med og betingelser for at indlæse indberetninger

1. Indberetninger om følgende kategorier af personer indlæses i SIS på anmodning af den indberettende medlemsstats kompetente myndighed:

a) savnede personer, der bør tages i varetægt:

- i) af hensyn til deres egen sikkerhed
- ii) med henblik på forebyggelse af en trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed

b) savnede personer, der ikke har brug for at blive taget i varetægt

c) børn, der er i fare for at blive bortført af en forælder, et familiemedlem eller en værge, og som har behov for at blive forhindret i at rejse

d) børn, som har behov for at blive forhindret i at rejse på grund af en konkret og åbenbar risiko for, at de fjernes fra eller forlader en medlemsstats område, og

i) bliver ofre for menneskehandel eller for tvangsægteskab, kvindelig kønslemlæstelse eller andre former for kønsbaseret vold

ii) bliver ofre for eller involveret i terrorhandlinger, eller

iii) bliver indkaldt til eller deltager i væbnede grupper eller bliver tvunget til aktiv deltagelse i fjendtligheder

e) sårbare, myndige personer, der har behov for at blive forhindret i at rejse af hensyn til deres egen sikkerhed på grund af en konkret og åbenbar risiko for, at de fjernes fra eller forlader en medlemsstats område og bliver ofre for menneskehandel eller kønsbaseret vold.

2. Stk. 1, litra a), gælder navnlig for børn og personer, der skal anbringes på en institution, på grundlag af en afgørelse truffet af en kompetent myndighed.

3. En indberetning om et i stk. 1, litra c), omhandlet barn indlæses efter afgørelse truffet af de kompetente myndigheder, herunder de af medlemsstaternes judicielle myndigheder, der har kompetence i sager vedrørende forældreansvar, hvis der er konkret og åbenbar risiko for, at barnet ulovligt kan blive fjernet fra den medlemsstat, hvor de kompetente myndigheder befinder sig.

4. En indberetning om i stk. 1, litra d) og e), omhandlede personer indlæses efter afgørelse truffet af de kompetente myndigheder, herunder de judicielle myndigheder

5. Den indberettende medlemsstat undersøger i overensstemmelse med artikel 53, stk. 4, regelmæssigt behovet for fortsat at opbevare de indberetninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra c), d) og e).

6. Den indberettende medlemsstat sikrer alle følgende:

- a) at de oplysninger, som den indlæser i SIS, angiver, under hvilken af de i stk. 1 omhandlede kategorier den person, der er berørt af indberetningen, henhører
- b) at de oplysninger, som den indlæser i SIS, angiver, hvilken type sag der er tale om, hvis sagstypen er kendt, og
- c) at dens SIRENE-kontor i forbindelse med indberetninger, der er indlæst i overensstemmelse med stk. 1, litra c), d) og e), har alle relevante oplysninger til sin rådighed på det tidspunkt, hvor indberetningen oprettes.

7. Fire måneder før et barn, der er omfattet af en indberetning i medfør af denne artikel, når myndighedsalderen i henhold til den indberettende medlemsstats nationale ret, underretter CS-SIS automatisk den indberettende medlemsstat om, at det er nødvendigt enten at ajourføre begrundelsen for indberetningen og den handling, der skal foretages, eller at slette indberetningen.

8. Hvis der er tydelige tegn på, at de genstande, der er omhandlet i artikel 38, stk. 2, litra a), b), c), e), g), h) og k), har forbindelse til en person, der er genstand for en indberetning i henhold til nærværende artikels stk. 1, kan der indlæses indberetninger om disse genstande for at lokalisere personen. I sådanne tilfælde skal indberetningen om personen sammenkobles med indberetningen om genstanden, jf. artikel 63.

9. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af regler om kategorisering af sagstyper og om indlæsning af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 6. Sagstyperne vedrørende savnede personer, som er børn, skal omfatte, men er ikke begrænset til, bortløbne børn, uledsagede børn i forbindelse med migration og børn, der er i fare for at blive bortført af en forælder.

Kommissionen vedtager endvidere gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af de tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, opdatere, slette og søge i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 8.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 33

Foretagelse af en handling på grundlag af en indberetning

1. Når en af de i artikel 32 omhandlede personer lokaliseres, underretter den fuldbyrdende medlemsstats kompetente myndigheder den indberettende medlemsstat om personens opholdssted, jf. dog kravene i stk. 4.

2. I tilfælde af personer, som har brug for at blive taget i varetægt, jf. artikel 32, stk. 1, litra a), c), d) og e), konsulterer den fuldbyrdende medlemsstat omgående sine egne kompetente myndigheder og den indberettende medlemsstats kompetente myndigheder ved udveksling af supplerende oplysninger, således at de straks kan enes om de foranstaltninger,

der skal træffes. De kompetente myndigheder i den fuldbyrdende medlemsstat kan i overensstemmelse med national ret tage de pågældende i varetægt for at forhindre dem i at fortsætte deres rejse.

3. I tilfælde af børn træffes enhver afgørelse om de foranstaltninger, der skal gennemføres, eller enhver afgørelse om at tage barnet i varetægt som omhandlet i stk. 2 i overensstemmelse med barnets tarv. Sådanne afgørelser træffes omgående og senest 12 timer efter, at barnet blev lokaliseret, i samråd med relevante myndigheder med ansvar for beskyttelse af børn, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt.

4. Oplysninger om savnede personer, der er lokaliseret, og som er myndige, må, bortset fra mellem kompetente myndigheder, kun videregives med de pågældendes samtykke. De kompetente myndigheder kan dog give den person, der meldte den pågældende savnet, meddelelse om, at indberetningen er blevet slettet, fordi personen er lokaliseret.

KAPITEL VIII

Indberetninger om personer, der eftersøges med henblik på at yde bistand i forbindelse med retsforfølgning

Artikel 34

Formål med og betingelser for at indlæse indberetninger

1. Med henblik på videregivelse af oplysninger om personers opholdssted eller bopæl indlæser medlemsstaterne på anmodning af en kompetent myndighed indberetninger i SIS om:

- a) vidner
- b) personer, der er indstævnet, eller som eftersøges med henblik på at blive indstævnet for en domstol som led i en straffesag på grund af handlinger, for hvilke de retsforfølges
- c) personer, der skal have forkyndt en strafferetlig dom eller andre dokumenter som led i en straffesag på grund af handlinger, for hvilke de retsforfølges
- d) personer, der skal have forkyndt en tilsigelse til afsoning af en frihedsstraf.

2. Hvis der er tydelige tegn på, at de genstande, der er omhandlet i artikel 38, stk. 2, litra a), b), c), e), g), h) og k), har forbindelse til en person, der er genstand for en indberetning i henhold til nærværende artikels stk. 1, kan der indlæses indberetninger om disse genstande for at lokalisere personen. I disse tilfælde skal indberetningerne om personen sammenkobles med indberetningen om genstanden, jf. artikel 63.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af de tekniske regler, der er nødvendige for at regulere indlæsning, opdatering, sletning og søgning i de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 35

Foretagelse af handlingen på grundlag af en indberetning

De ønskede oplysninger videregives til den indberettende medlemsstat ved udveksling af supplerende oplysninger.

KAPITEL IX

Indberetninger om personer og genstande med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol

Artikel 36

Formål med og betingelser for at indlæse indberetninger

1. Indberetninger om personer, de genstande, der er omhandlet i artikel 38, stk. 2, litra a), b), c), e), g), h), j), k) og l), og andre betalingsmidler end kontanter, indlæses under overholdelse af den indberettende medlemsstats nationale ret med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol i overensstemmelse med artikel 37, stk. 3, 4 og 5.

2. Når der indlæses indberetninger med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol, og hvis den indberettende medlemsstat anmoder om oplysninger ud over dem, der er omhandlet i artikel 37, stk. 1, litra a)-h), tilføjer den indberettende medlemsstat alle de oplysninger, der anmodes om, til indberetningen. Hvis disse oplysninger vedrører særlige kategorier af personoplysninger som omhandlet i artikel 10 i direktiv (EU) 2016/680, må der kun anmodes om dem, hvis de er absolut nødvendige for det konkrete formål med indberetningen og i forbindelse med den strafbare handling, der ligger til grund for indlæsning af indberetningen.

3. Indberetninger om personer med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol kan indlæses med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af strafbare handlinger, fuldbyrdelse af en straffedom og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed i en eller flere af følgende situationer:

a) når der er tydelige tegn på, at en person har til hensigt eller er i færd med at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA

b) når de i artikel 37, stk. 1, omhandlede oplysninger er nødvendige for at fuldbyrde en frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning over for en person, der er dømt for en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, eller

c) når det ud fra en samlet vurdering af en person, navnlig under hensyn til tidligere begåede strafbare handlinger, må formodes, at vedkommende i fremtiden kunne begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA.

4. Indberetninger om personer med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol kan endvidere indlæses i overensstemmelse med national ret på begæring af de myndigheder, der har ansvaret for statens sikkerhed, når der er konkrete tegn på, at de oplysninger, der er omhandlet i artikel 37, stk. 1, er nødvendige for at forebygge en alvorlig trussel fra den pågældende persons side eller andre alvorlige trusler mod statens sikkerhed indadtil eller udadtil. Den medlemsstat, der indlæste indberetningen i overensstemmelse med nærværende stykke, underretter de øvrige medlemsstater om en sådan indberetning. Hver medlemsstat træffer afgørelse om, hvilke myndigheder der skal modtage disse oplysninger. Oplysningerne videregives via SIRENE-kontorerne.

5. Hvis der er tydelige tegn på, at de genstande, der er omhandlet i artikel 38, stk. 2, litra a), b), c), e), g) h), j), k) og l), eller andre betalingsmidler end kontanter har forbindelse til grov kriminalitet som omhandlet i nærværende artikels stk. 3 eller de alvorlige trusler, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, kan indberetninger om disse genstande indlæses og sammenkobles med de indberetninger, der er indlæst i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3 og 4.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af de tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 5, samt de yderligere oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 37

Foretagelse af handlingen på grundlag af en indberetning

1. Som led i diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol indsamler og videregiver den fuldbyrkende medlemsstat alle eller en del af følgende oplysninger til den indberettende medlemsstat:

- a) det forhold, at den person, der er genstand for en indberetning, er blevet lokaliseret, eller at de genstande, der er omhandlet i artikel 38, stk. 2, litra a), b), c), e), g) h), j), k) og l), eller andre betalingsmidler end kontanter, der er genstand for en indberetning, er blevet lokaliseret
- b) sted og tidspunkt for kontrollen samt årsagen hertil
- c) rejs rute og mål
- d) ledsagere til indberetningens genstand eller passagerer i køretøjer, skibe eller luftfartøjer eller ledsagere til indehaveren af det officielle blankodokument eller det udstedte identitetsdokument, som med rimelighed kan formodes at være tilknyttet indberetningens genstand
- e) enhver afsløret identitet på og personlig beskrivelse af den person, der anvender det officielle blankodokumentet eller det udstedte identitetsdokument, og som er genstand for indberetningen
- f) de anvendte genstande, der er omhandlet i artikel 38, stk. 2, litra a), b), c), e), g) h), j), k) og l), eller andre betalingsmidler end kontanter, der er anvendt
- g) medbragte genstande, herunder rejsedokumenter
- h) de omstændigheder, hvorunder personen eller de genstande, der er omhandlet i artikel 38, stk. 2, litra a), b), c), e), g) h), j), k) og l), eller andre betalingsmidler end kontanter blev lokaliseret
- i) alle andre oplysninger, som den indberettende medlemsstat anmoder om i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2.

Hvis de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra i), vedrører særlige kategorier af personoplysninger som omhandlet i artikel 10 i direktiv (EU) 2016/680, skal de behandles i overensstemmelse med betingelserne i nævnte artikel og må kun behandles, hvis de supplerer andre personoplysninger, der behandles til samme formål.

2. Den fuldbyrkende medlemsstat videregiver de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, ved udveksling af supplerende oplysninger.

3. En diskret kontrol skal omfatte diskret indsamling af så mange af de i stk. 1 omhandlede oplysninger som muligt under de rutinemæssige aktiviteter, som de nationale kompetente myndigheder i den fuldbyrdende medlemsstat udfører. Indsamlingen af disse oplysninger må ikke skade kontrollens diskrete karakter, og den indberettede person må ikke på nogen måde gøres opmærksom på, at der findes en indberetning.

4. En undersøgelseskontrol skal omfatte en samtale med personen, herunder på grundlag af oplysninger eller specifikke spørgsmål, som den indberettende medlemsstat har tilføjet til indberetningen i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2. Samtalen gennemføres i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale ret.

5. I forbindelse med målrettet kontrol kan der foretages undersøgelser af personer, køretøjer, skibe, luftfartøjer, containere og medbragte genstande med henblik på de i artikel 36 omhandlede formål. Undersøgelserne skal gennemføres i overensstemmelse med den fuldbyrdende medlemsstats nationale ret.

6. Hvis målrettet kontrol ikke er tilladt i henhold til den fuldbyrdende medlemsstats nationale ret, ændres den i denne medlemsstat til undersøgelseskontrol. Hvis undersøgelseskontrol ikke er tilladt i henhold til den fuldbyrdende medlemsstats nationale ret, ændres den i denne medlemsstat til diskret kontrol. Såfremt direktiv 2013/48/EU finder anvendelse, sikrer medlemsstaterne, at mistænkte og tiltalte ret til advokatbistand overholdes i henhold til betingelserne i nævnte direktiv.

7. Stk. 6 er med forbehold af medlemsstaternes forpligtelse til at stille de oplysninger til rådighed for slutbrugere, der er anmodet om i henhold til artikel 36, stk. 2.

KAPITEL X

Indberetninger om genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler i straffesager

Artikel 38

Formål med og betingelser for at indlæse indberetninger

1. Medlemsstaterne indlæser indberetninger i SIS om genstande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse eller anvendelse som bevismidler i straffesager.

2. Der indlæses indberetninger om følgende kategorier af let identificerbare genstande:

- a) motorkøretøjer, uanset fremdriftssystem
- b) påhængsvogne med en egenvægt på over 750 kg
- c) campingvogne
- d) industrielt udstyr
- e) skibe
- f) skibsmotorer
- g) containere
- h) luftfartøjer
- i) luftfartøjsmotorer
- j) skydevåben

- k) officielle blankodokumenter, som er stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne, eller som giver indtryk af at være sådanne dokumenter, men som er falske
- l) udstedte identitetsdokumenter såsom pas, identitetskort, opholdstilladelser, rejsedokumenter og kørekort, som er stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte, eller som giver indtryk af at være sådanne dokumenter, men som er falske
- m) registreringsattester for køretøjer og nummerplader, som er stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte, eller som giver indtryk af at være sådanne dokumenter eller nummerplader, men som er falske
- n) pengesedler (med registrerede numre) og falske pengesedler
- o) informationsteknologisk udstyr
- p) identificerbare komponentdele til motorkøretøjer
- q) identificerbare komponentdele til industrielt udstyr
- r) andre identificerbare genstande af høj værdi som defineret i overensstemmelse med stk. 3.

Med hensyn til de dokumenter, der er omhandlet i litra k), l) og m), kan den indberettende medlemsstat angive, om sådanne dokumenter er stjålne, ulovligt handlede, forsvundne, ugyldiggjorte eller falske.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 75 for at ændre denne forordning ved at definere nye underkategorier af genstande i nærværende artikels stk. 2, litra o), p), q) og r).

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af de tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i de i denne artikels stk. 2 omhandlede oplysninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 39

Foretagelse af handlingen på grundlag af en indberetning

1. Hvis der ved en søgning viser sig at foreligge en indberetning om en lokaliseret genstand, beslaglægger den kompetente myndighed i overensstemmelse med sin nationale ret genstanden og tager kontakt til den indberettende medlemsstats myndighed for at aftale, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Med henblik herpå kan der også videregives personoplysninger efter bestemmelserne i denne forordning.

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, meddeles ved udveksling af supplerende oplysninger.

3. Den fuldbyrdende medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med national ret.

KAPITEL XI

Indberetninger om ukendte eftersøgte personer med henblik på identifikation i henhold til national ret

Artikel 40

Indberetninger om ukendte eftersøgte personer med henblik på identifikation i henhold til national ret

Medlemsstaterne kan indlæse indberetninger i SIS om ukendte eftersøgte personer, som kun indeholder fingeraftryksoplysninger. Disse fingeraftryksoplysninger skal bestå af enten fuldstændige eller ufuldstændige sæt af fingeraftryk eller håndfladeaftryk, der er fundet under efterforskning på gerningssteder for terrorhandlinger eller anden grov kriminalitet. De må kun indlæses i SIS, hvis det med en meget høj grad af sandsynlighed kan fastslås, at de tilhører en gerningsmand.

Hvis den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat ikke kan fastslå den mistænkes identitet på grundlag af oplysninger fra en anden relevant national database, en EU-database eller en international database, må de i første afsnit omhandlede fingeraftryksoplysninger kun indlæses i denne kategori af indberetninger som »ukendt eftersøgt person« med henblik på at identificere en sådan person.

Artikel 41

Foretagelse af handlingen på grundlag af en indberetning

I tilfælde af et hit med oplysninger, der er indlæst i henhold til artikel 40, skal personens identitet fastslås i overensstemmelse med national ret, samtidig med at det af en ekspert kontrolleres, at fingeraftryksoplysningerne i SIS tilhører personen. De fuldbyrdende medlemsstater videregiver oplysninger om personens identitet og opholdssted til den indberettende medlemsstat ved udveksling af supplerende oplysninger for derved at fremme en rettidig efterforskning af sagen.

KAPITEL XII

Særlige regler for biometriske data

Artikel 42

Særlige regler for indlæsning af fotografier, ansigtsbilleder, fingeraftryksoplysninger og DNA-profiler

1. Kun de i artikel 20, stk. 3, litra w) og y), omhandlede fotografier, ansigtsbilleder og fingeraftryksoplysninger, der opfylder minimumsstandarder for datakvalitet og tekniske specifikationer, må indlæses i SIS. Før disse oplysninger indlæses, skal der udføres en kvalitetskontrol for at fastslå, om minimumsstandarderne for datakvalitet og de tekniske specifikationer er opfyldt.
2. Fingeraftryksoplysninger, der indlæses i SIS, kan bestå af et til ti flade fingeraftryk og et til ti rullede fingeraftryk. De kan også omfatte op til to håndfladeaftryk.
3. Der må kun tilføjes en DNA-profil til indberetninger i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra a), og efter at der er foretaget en kontrol for at fastslå, om minimumsstandarderne for datakvalitet og de tekniske specifikationer er overholdt, og kun hvor der ikke findes fotografier, ansigtsbilleder eller fingeraftryksoplysninger, eller disse ikke er egnede til at foretage en identifikation med. Der kan tilføjes DNA-profiler af personer, der

er direkte efterkommere af, slægtninge i opstigende linje eller søskende til den indberettede person, forudsat at disse personer giver deres udtrykkelige samtykke hertil. Hvis en DNA-profil føjes til en indberetning, skal profilen omfatte det minimum af oplysninger, der er strengt nødvendigt for at identificere den savnede person.

4. Minimumstandarder for datakvalitet og tekniske specifikationer for lagring af de biometriske data, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 3, fastsættes i overensstemmelse med denne artikels stk. 5. Disse minimumstandarder for datakvalitet og tekniske specifikationer fastsætter det kvalitetsniveau, der kræves for at anvende oplysningerne til at kontrollere identiteten af en person i henhold til artikel 43, stk. 1, og for at anvende oplysningerne til at identificere en person i overensstemmelse med artikel 43, stk. 2-4.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse af de minimumstandarder for datakvalitet og tekniske specifikationer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, 3 og 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 43

Særlige regler for kontrol eller søgning med fotografier, ansigtsbilleder, fingeraftryksoplysninger og DNA-profiler

1. Når en indberetning i SIS indeholder fotografier, ansigtsbilleder, fingeraftryksoplysninger og DNA-profiler, anvendes sådanne fotografier, ansigtsbilleder, fingeraftryksoplysninger og DNA-profiler til at bekræfte identiteten på en person, der er lokaliseret som følge af en alfanumerisk søgning i SIS.

2. Der kan i alle tilfælde søges på fingeraftryksoplysninger for at identificere en person. Der skal dog søges på fingeraftryksoplysninger for at identificere en person, hvor en persons identitet ikke kan fastslås på anden måde. Med henblik herpå skal det centrale SIS omfatte et automatisk fingeraftryksidentifikationssystem (AFIS).

3. Der kan også søges på fingeraftryksoplysninger i SIS i forbindelse med indberetninger, der er indlæst i overensstemmelse med artikel 26, 32, 36 and 40, ved anvendelse af fuldstændige eller ufuldstændige sæt af fingeraftryk eller håndfladeaftryk, der er fundet på et gerningssted under efterforskning af grov kriminalitet eller terrorhandlinger, hvor det med en høj grad af sandsynlighed kan fastslås, at disse sæt af aftryk tilhører en gerningsmand, og såfremt søgningen foretages samtidigt i medlemsstatens relevante nationale fingeraftryksdatabaser.

4. Så snart det bliver teknisk muligt og idet der samtidig skal sikres en meget pålidelig identifikation, kan fotografier og ansigtsbilleder anvendes til at identificere en person i forbindelse med almindelige grænseovergangssteder.

Inden funktionen implementeres i SIS, fremlægger Kommissionen en rapport om den nødvendige teknologiske tilgængelighed, umiddelbare anvendelighed og pålidelighed. Europa-Parlamentet høres om rapporten.

Efter at funktionen er taget i brug ved almindelige grænseovergangssteder, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med

artikel 75 for at supplere denne forordning vedrørende fastlæggelsen af, under hvilke andre omstændigheder fotografier og ansigtsbilleder kan anvendes til at identificere personer.

KAPITEL XIII

Adgangsret og undersøgelse af indberetninger

Artikel 44

Nationale kompetente myndigheder med adgangsret til oplysninger i SIS

1. Nationale kompetente myndigheder har adgang til oplysninger, der er indlæst i SIS, og ret til at søge direkte i disse oplysninger eller i en kopi af SIS-databasen med henblik på:

- a) grænsekontrol i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399
- b) politi- og toldkontrol udført inde i den berørte medlemsstat og de udpegede myndigheders koordinering af sådan kontrol
- c) forebyggelse, afsløring, efterforskning eller retsforfølgning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner i den berørte medlemsstat, forudsat at direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse
- d) undersøgelse af betingelserne for og beslutningstagning vedrørende tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold på medlemsstaternes område, herunder vedrørende opholdstilladelser og visa til længerevarende ophold og tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere samt udførelse af kontrol af tredjelandstatsborgere, der indrejser eller opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område
- e) sikkerhedskontrol af tredjelandstatsborgere, der ansøger om international beskyttelse, for så vidt myndighederne, der foretager kontrollerne, ikke er »besluttende myndigheder« som defineret i artikel 2, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU (38), og, hvor det er relevant, ydelse af rådgivning i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 (39).

2. Adgangsret til oplysninger i SIS og ret til at søge direkte i disse oplysninger kan udøves af nationale kompetente myndigheder med ansvar for naturalisation med henblik på behandling af en ansøgning om naturalisation som fastsat i national ret.

3. Adgangsret til oplysninger i SIS og ret til at søge direkte i disse oplysninger kan også udøves af nationale judicielle myndigheder, herunder myndigheder med ansvar for indledning af offentlig retsforfølgning i straffesager og retlig efterforskning inden tiltale af en person, i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver som fastsat i national ret, og af deres koordinerende myndigheder.

4. De kompetente myndigheder, der er omhandlet i denne artikel, medtages på den liste, der er omhandlet i artikel 56, stk. 7.

Artikel 45

Køretøjsregistreringstjenester

1. De tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for køretøjer, jf. Rådets direktiv 1999/37/EF (40), har adgang til oplysninger indlæst i SIS i

overensstemmelse med denne forordnings artikel 38, stk. 2, litra a), b), c), m) og p), udelukkende med henblik på at kontrollere, om de køretøjer og ledsagende registreringsattester og nummerplader, som anmeldes til registrering, er stjålne, ulovligt handlede, forsvundne, giver indtryk af at være sådanne dokumenter, men er falske, eller er eftersøgte som bevismidler i straffesager.

De i første afsnit omhandlede tjenesters adgang til oplysninger er underlagt national ret og begrænses til den berørte tjenestes specifikke kompetence.

2. De af de i stk. 1 omhandlede tjenester, som er statslige tjenester, har ret til at søge direkte i oplysningerne i SIS.

3. De af de i stk. 1 omhandlede tjenester, som ikke er statslige tjenester, har kun adgang til oplysninger i SIS via en af de i artikel 44 omhandlede myndigheder. Den pågældende myndighed har ret til at søge direkte i oplysningerne og til at videregive dem til den omhandlede tjeneste. Den berørte medlemsstat sikrer, at den pågældende tjeneste og dens ansatte er forpligtet til at overholde enhver begrænsning i den brug, de må gøre af de oplysninger, som myndigheden har videregivet til dem.

4. Artikel 39 finder ikke anvendelse på søgninger i SIS, der foretages i henhold til nærværende artikel. Meddelelse af oplysninger, der er fremkommet under en søgning i SIS, fra de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede tjenester til politimyndighederne eller de judicielle myndigheder, er underlagt national ret.

Artikel 46

Registreringstjenester for skibe og luftfartøjer

1. De tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester eller sikring af trafikstyring for skibe, herunder skibsmotorer, og luftfartøjer, herunder luftfartøjsmotorer, har adgang til følgende oplysninger indlæst i SIS i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2, udelukkende med henblik på at kontrollere, om skibe, herunder skibsmotorer, og luftfartøjer, herunder luftfartøjsmotorer, som anmeldes til registrering eller er omfattet af trafikstyring, er stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller eftersøgte som bevismidler i straffesager:

- a) oplysninger om skibe
- b) oplysninger om skibsmotorer
- c) oplysninger om luftfartøjer
- d) oplysninger om luftfartøjsmotorer.

De i første afsnit omhandlede tjenesters adgang til oplysninger er underlagt national ret og begrænses til den berørte tjenestes specifikke kompetence.

2. De af de i stk. 1 omhandlede tjenester, som er statslige tjenester, har ret til at søge direkte i oplysningerne i SIS.

3. De af de i stk. 1 omhandlede tjenester, som ikke er statslige tjenester, har kun adgang til oplysninger i SIS via en af de i artikel 44 omhandlede myndigheder. Den pågældende myndighed har ret til at søge direkte i oplysningerne og til at videregive dem til den

omhandlede tjeneste. Den berørte medlemsstat sikrer, at den pågældende tjeneste og dens ansatte er forpligtet til at overholde enhver begrænsning i den brug, de må gøre af de oplysninger, som myndigheden har videregivet til dem.

4. Artikel 39 finder ikke anvendelse på søgninger i SIS, der foretages i henhold til nærværende artikel. Meddelelse af oplysninger, der er fremkommet under en søgning i SIS, fra de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede tjenester til politimyndighederne eller de judicielle myndigheder, er underlagt national ret.

Artikel 47

Registreringstjenester for skydevåben

1. De tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for skydevåben, har adgang til oplysninger om personer, der er indlæst i SIS i overensstemmelse med artikel 26 og 36, og oplysninger om skydevåben, der er indlæst i SIS i overensstemmelse med artikel 38, stk. 2. Adgangen udøves med henblik på at kontrollere, om den person, der anmoder om registrering, er begæret anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering eller med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol, eller om skydevåben, der ønskes registreret, er eftersøgt med henblik på beslaglæggelse eller anvendelse som bevismateriale i straffesager.

2. De i stk. 1 omhandlede tjenesters adgang til oplysninger er underlagt national ret og begrænses til den berørte tjenestes specifikke kompetence.

3. De i stk. 1 omhandlede tjenester, som er statslige tjenester, har ret til at søge direkte i oplysningerne i SIS.

4. De af de i stk. 1 omhandlede tjenester, som ikke er statslige tjenester, har kun adgang til oplysninger i SIS via en af de i artikel 44 omhandlede myndigheder. Den pågældende myndighed har ret til at søge direkte i oplysningerne og underretter den berørte tjeneste, hvorvidt hvis skydevåbnet kan registreres. Den berørte medlemsstat sikrer, at den pågældende tjeneste og dens ansatte er forpligtet til at overholde enhver begrænsning i den brug, de må gøre af de oplysninger, som den formidlende myndighed har videregivet til dem.

5. Artikel 39 finder ikke anvendelse på søgninger i SIS, der foretages i henhold til nærværende artikel. Meddelelse af oplysninger, der er fremkommet under en søgning i SIS, fra de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede tjenester til politimyndighederne eller de judicielle myndigheder, er underlagt national ret.

Artikel 48

Europols adgang til oplysninger i SIS

1. Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), der er oprettet ved forordning (EU) 2016/794, har, hvor det er nødvendigt for at opfylde dets mandat, ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS. Europol kan også udveksle og anmode om yderligere supplerende oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i SIRENE-håndbogen.

2. Hvis en søgning foretaget af Europol viser, at der findes en indberetning i SIS, underretter Europol den indberettende medlemsstat via udveksling af supplerende oplysninger ved hjælp af kommunikationsinfrastrukturen og i overensstemmelse med SIRENE-håndbogens bestemmelser. Indtil Europol bliver i stand til at anvende de funktioner, der er beregnet til udveksling af supplerende oplysninger, underretter Europol den indberettende medlemsstat ad de kanaler, der er fastlagt i forordning (EU) 2016/794.

3. Europol må behandle de supplerende oplysninger, der er blevet fremsendt til det af medlemsstaterne, med henblik på at sammenligne dem med sine databaser og operationelle analyseprojekter for at finde sammenhænge eller andre relevante forbindelser og til strategiske, tematiske eller operationelle analyser som omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2016/794. Enhver behandling af supplerende oplysninger foretaget af Europol med henblik på nærværende artikel skal udføres i overensstemmelse med nævnte forordning.

4. Europols brug af oplysninger, der er tilvejebragt gennem søgning i SIS eller gennem behandling af supplerende oplysninger, kan kun finde sted med den indberettende medlemsstats samtykke. Hvis medlemsstaten giver tilladelse til at benytte sådanne oplysninger, skal Europols behandling heraf finde sted i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794. Europol må kun meddele tredjelande og eksterne organisationer sådanne oplysninger med den indberettende medlemsstats samtykke og under fuld overholdelse af EU-retten om databeskyttelse.

5. Europol:

- a) må ikke tilslutte dele af SIS eller overføre de deri indeholdte oplysninger, som det har adgang til, til et system til dataindsamling og databehandling, der forvaltes af eller i Europol, eller downloade eller på anden måde kopiere nogen del af SIS, jf. dog stk. 4 og 6
- b) sletter uanset artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) 2016/794 supplerende oplysninger, der indeholder personoplysninger, senest et år efter, at den pågældende indberetning er blevet slettet. Som en undtagelse kan Europol, hvis det har oplysninger i sine databaser eller operationelle analyseprojekter om en sag, som de supplerende oplysninger vedrører, for at kunne udføre sine opgaver undtagelsesvis fortsat lagre de supplerende oplysninger, hvis det er nødvendigt; Europol underretter den indberettende og den fuldbyrdende medlemsstat om den fortsatte lagring af sådanne supplerende oplysninger og angiver begrundelsen herfor.
- c) begrænser adgangen til oplysninger i SIS, herunder supplerende oplysninger, til særligt bemyndiget Europolpersonale, der har brug for adgang til sådanne oplysninger for at kunne udføre sine opgaver
- d) vedtager og anvender foranstaltninger for at garantere sikkerhed, fortrolighed og egenkontrol i overensstemmelse med artikel 10, 11 og 13
- e) sikrer, at det personale, der er bemyndiget til at behandle SIS-oplysninger, modtager relevant uddannelse og relevante oplysninger i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, og
- f) tillader Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse at overvåge og undersøge Europols virksomhed, når det udøver sin ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS og udveksler og behandler supplerende oplysninger, jf. dog forordning (EU) 2016/794.

6. Europol må kun kopiere oplysninger fra SIS til tekniske formål, hvor dette er nødvendigt for, at behørigt bemyndiget Europolpersonale kan foretage en direkte søgning. Denne forordning finder anvendelse på sådanne kopier. Den tekniske kopi må kun anvendes til at lagre SIS-oplysninger, mens der søges i disse oplysninger. Når der er søgt i oplysningerne,

skal de slettes. En sådan anvendelse betragtes ikke som ulovlig download eller kopiering af SIS-oplysninger. Europol må ikke kopiere indberetningsoplysninger eller uddybende oplysninger fra medlemsstaterne eller CS-SIS til andre Europolsystemer.

7. Med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandling, udøve egenkontrol og sikre ordentlig datasikkerhed og -integritet gemmer Europol logfiler for hver adgang til og søgning i SIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12. Disse logfiler og denne dokumentation betragtes ikke som ulovlig download eller kopiering af en del af SIS.

8. Medlemsstaterne underretter ved udveksling af supplerende oplysninger Europol om eventuelle hit på indberetninger i forbindelse med terrorhandlinger. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis undlade at underrette Europol, hvis dette ville bringe igangværende efterforskninger eller en fysisk persons sikkerhed i fare eller være i strid med væsentlige sikkerhedsinteresser i den indberettende medlemsstat.

9. Stk. 8 finder anvendelse fra den dato, hvor Europol er i stand til at modtage supplerende oplysninger i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 49

Eurojusts adgang til oplysninger i SIS

1. Kun de nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, skal, hvor det er nødvendigt for at opfylde deres mandat, have ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS inden for deres mandat, jf. artikel 26, 32, 34, 38 og 40.

2. Hvis en søgning foretaget af et nationalt medlem af Eurojust viser, at der findes en indberetning i SIS, underretter dette nationale medlem den indberettende medlemsstat. Eurojust må kun meddele tredjelande og eksterne organisationer sådanne oplysninger med den indberettende medlemsstats samtykke og under fuld overholdelse af EU-retten om databeskyttelse.

3. Denne artikel berører ikke bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 [\(41\)](#) og forordning (EU) 2018/1725 for så vidt angår databeskyttelse og det ansvar, som de nationale medlemmer af Eurojust eller de personer, der bistår dem, har for uautoriseret eller ukorrekt behandling af sådanne oplysninger, og beføjelserne tillagt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i medfør af disse forordninger.

4. Med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandling, udøve egenkontrol og sikre forsvarlig datasikkerhed og -integritet gemmer Eurojust logfiler, hver gang et nationalt medlem af Eurojust eller en person, der bistår det, tilgår SIS og foretager en søgning, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12.

5. Ingen dele af SIS må tilsluttes et system til dataindsamling og databehandling, der forvaltes af eller i Eurojust, og ingen oplysninger i SIS, som de nationale medlemmer eller de personer, der bistår dem, har adgang til, må overføres til et sådant system. Ingen del af SIS må downloades eller kopieres. Logning af adgang og søgning skal ikke betragtes som ulovlig download eller kopiering af oplysninger i SIS.

6. Eurojust vedtager og anvender foranstaltninger til sikring af sikkerhed, fortrolighed og egenkontrol i overensstemmelse med artikel 10, 11 og 13.

Artikel 50

Adgang til oplysninger i SIS for europæiske grænse- og kystvagthold, hold af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, og medlemmerne af migrationsstyringsstøtteholdene

1. I overensstemmelse med artikel 40, stk. 8, i forordning (EU) 2016/1624 har holdmedlemmerne som omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning inden for deres mandat, og forudsat at de har tilladelse til at foretage kontrol i henhold til nærværende forordnings artikel 44, stk. 1, og har fået den nødvendige uddannelse i henhold til nærværende forordnings artikel 14, stk. 1, ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS, for så vidt det er nødvendigt for udførelsen af deres opgave, og som krævet i den operative plan for en specifik operation. Adgang til oplysninger i SIS må ikke udvides til også at omfatte andre holdmedlemmer.

2. De i stk. 1 omhandlede holdmedlemmer udøver retten til at tilgå og søge i oplysningerne i SIS, jf. stk. 1, via en teknisk grænseflade. Den tekniske grænseflade oprettes og vedligeholdes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og sikrer en direkte forbindelse til det centrale SIS.

3. Hvis en søgning foretaget af et af de i denne artikels stk. 1 omhandlede holdmedlemmer viser, at der findes en indberetning i SIS, underrettes den indberettende medlemsstat herom. I overensstemmelse med artikel 40 i forordning (EU) 2016/1624 må holdmedlemmerne kun reagere på en indberetning i SIS i henhold til instrukserne fra, og som hovedregel under tilstedeværelse af, grænsevagter eller medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, fra den værtsmedlemsstat, som de opererer i. Værtsmedlemsstaten kan bemyndige holdmedlemmerne til at handle på sine vegne.

4. Med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandling, udøve egenkontrol og sikre ordentlig datasikkerhed og -integritet gemmer Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning logfiler for hver adgang til og søgning i SIS i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12.

5. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning vedtager og anvender foranstaltninger for at garantere sikkerhed, fortrolighed og egenkontrol i overensstemmelse med artikel 10, 11 og 13 og sikrer, at de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede hold anvender disse foranstaltninger.

6. Intet i denne artikel må fortolkes som en indskrænkning af bestemmelserne i forordning (EU) 2016/1624 om databeskyttelse eller Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings ansvar for dets uautoriserede eller forkerte behandling af oplysninger

7. Med forbehold af stk. 2 må ingen dele af SIS tilsluttes et system til dataindsamling og databehandling, der forvaltes af de i stk. 1 omhandlede hold eller af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og ingen oplysninger i SIS, som disse hold har adgang til, må overføres til et sådant system. Ingen del af SIS må downloades eller kopieres. Logning af adgang og søgninger betragtes ikke som ulovlig download eller kopiering af SIS-oplysninger.

8. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning tillader Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse at overvåge og undersøge de aktiviteter, der foretages af de i denne artikel omhandlede hold, når de udøver deres ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS. Dette berører ikke de yderligere bestemmelser i forordning (EU) 2018/1725.

Artikel 51

Evaluering af Europols, Eurojusts og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings anvendelse af SIS

1. Kommissionen foretager mindst hvert femte år en evaluering af driften og anvendelsen af SIS af Europol, de nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, og de i artikel 50, stk. 1, omhandlede hold.
2. Europol, Eurojust og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning sikrer en passende opfølgning på de resultater og henstillinger, som evalueringen afføder.
3. En rapport om resultaterne af evalueringen og opfølgningen herpå sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 52

Adgangens omfang

Slutbrugerne, herunder Europol, de nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, og holdmedlemmerne som omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i forordning (EU) 2016/1624, må kun tilgå de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af deres opgaver.

Artikel 53

Undersøgsfrist for indberetninger — personer

1. Indberetninger om personer opbevares kun så længe, det er nødvendigt af hensyn til de formål, der ligger til grund for indlæsningen.
2. En medlemsstat kan indlæse en indberetning om en person med henblik på artikel 26 og artikel 32, stk. 1, litra a) og b), for en periode på fem år. Den indberettende medlemsstat undersøger behovet for fortsat at opbevare indberetningen inden for disse fem år.
3. En medlemsstat kan indlæse en indberetning om en person med henblik på artikel 34 og 40 for en periode på tre år. Den indberettende medlemsstat undersøger behovet for fortsat at opbevare indberetningen inden for disse tre år.
4. En medlemsstat kan indlæse en indberetning om en person med henblik på artikel 32, stk. 1, litra c), d) og e), og artikel 36 for en periode på et år. Den indberettende medlemsstat undersøger behovet for fortsat at opbevare indberetningen inden for dette år.
5. Når det er passende, fastsætter hver enkelt medlemsstat kortere undersøgelsesfrister i overensstemmelse med national ret.

6. Inden udløbet af undersøgelsesfristen, jf. stk. 2, 3 og 4, kan den indberettende medlemsstat efter en samlet individuel vurdering, der skal registreres, beslutte fortsat at opbevare indberetningen om en person udover udløbet af undersøgelsesfristen, hvis det viser sig at være nødvendigt og forholdsmæssigt afpasset af hensyn til det formål, der ligger til grund for indlæsning af indberetningen. I så fald finder stk. 2, 3 eller 4 også anvendelse på forlængelsen af opbevaringsfristen. En sådan forlængelse meddeles CS-SIS.
7. Indberetninger slettes automatisk, når den i stk. 2, 3 og 4 nævnte undersøgelsesfrist er udløbet, undtagen hvis den indberettende medlemsstat har meddelt CS-SIS en forlængelse, jf. stk. 6. CS-SIS underretter automatisk med fire måneders varsel den indberettende medlemsstat om en planlagt sletning af oplysninger.
8. Medlemsstaterne fører statistik over antallet af indberetninger om personer, hvis opbevaringsfrist er blevet forlænget i overensstemmelse med denne artikels stk. 6, og fremsender dem på anmodning til de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 69.
9. Så snart det står klart for et SIRENE-kontor, at en indberetning om en person har opfyldt sit formål og derfor bør slettes, underretter det omgående den myndighed, som oprettede indberetningen. Myndigheden har 15 kalenderdage fra modtagelsen af denne underretning til at svare, at indberetningen er blevet eller vil blive slettet eller angive begrundelsen for, at indberetningen fortsat opbevares. Hvis der ikke modtages et svar inden for 15-dages-fristen, sikrer SIRENE-kontoret, at indberetningen slettes. Hvis det er tilladt i henhold til national ret, sletter SIRENE-kontoret indberetningen. SIRENE-kontorerne indberetter eventuelle gentagne problemer, som de støder på under udøvelsen af dette stykke, til deres tilsynsmyndighed.

Artikel 54

Undersøgelsesfrist for indberetninger — genstande

1. Indberetninger om genstande opbevares kun så længe, det er nødvendigt af hensyn til de formål, der ligger til grund for indlæsningen.
2. En medlemsstat kan indlæse en indberetning om en genstand med henblik på artikel 36 og 38 for en periode på ti år. Den indberettende medlemsstat undersøger behovet for fortsat at opbevare indberetningen inden for disse ti år.
3. Indberetninger om genstande, der er indlæst i overensstemmelse med artikel 26, 32, 34 og 36, undersøges i henhold til artikel 53, hvis de er knyttet til en indberetning om en person. Sådanne indberetninger opbevares kun, så længe indberetningen om den pågældende person opbevares.
4. Inden udløbet af undersøgelsesfristen, jf. stk. 2 og 3, kan den indberettende medlemsstat beslutte fortsat at opbevare indberetningen om en genstand udover udløbet af undersøgelsesfristen, hvis det viser sig at være nødvendigt af hensyn til det formål, der ligger til grund for indlæsning af indberetningen. I så fald finder stk. 2 eller 3 anvendelse, alt efter hvad der er relevant.
5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte kortere undersøgelsesfrister for bestemte indberetningskategorier vedrørende genstande. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

6. Medlemsstaterne fører statistik over antallet af indberetninger om genstande, hvis opbevaringsfrist er blevet forlænget i overensstemmelse med stk. 4.

KAPITEL XIV

Sletning af indberetninger

Artikel 55

Sletning af indberetninger

1. Indberetninger om anholdelse med henblik på overgivelse eller udlevering, jf. artikel 26, slettes, når personen er blevet overgivet eller udleveret til de kompetente myndigheder i den indberettende medlemsstat. De slettes også, hvis den kompetente judicielle myndighed i overensstemmelse med national ret har tilbagekaldt den retsafgørelse, der lå til grund for indberetningen. De slettes også ved indberetningens udløb i overensstemmelse med artikel 53.

2. Indberetninger om savnede eller sårbare personer, der har behov for at blive forhindret i at rejse i medfør af artikel 32, slettes i overensstemmelse med følgende regler:

a) For så vidt angår savnede børn og børn, der er i fare for at blive bortført, slettes en indberetning, når:

i) sagen er løst, f.eks. når barnet er blevet lokaliseret eller hjemsendt, eller de kompetente myndigheder i den fuldbyrdende medlemsstat har truffet afgørelse om, hvem der skal tage vare på barnet

ii) indberetningen er udløbet, jf. artikel 53, eller

iii) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

b) For så vidt angår savnede voksne slettes en indberetning, når der ikke kræves beskyttelsesforanstaltninger, når:

i) handlingen er foretaget, hvis deres opholdssted er bekræftet af den fuldbyrdende medlemsstat

ii) indberetningen er udløbet i overensstemmelse med artikel 53, eller

iii) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

c) For så vidt angår savnede voksne slettes en indberetning, når der kræves beskyttelsesforanstaltninger, når:

i) handlingen er foretaget, hvis personen er taget i varetægt

ii) indberetningen er udløbet, jf. artikel 53, eller

iii) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

d) For så vidt angår sårbare, myndige personer, der har behov for at blive forhindret i at rejse af hensyn til deres egen sikkerhed, og børn, der har behov for at blive forhindret i at rejse, slettes en indberetning, når:

i) handlingen er foretaget, f.eks. at personen er taget i varetægt

ii) indberetningen er udløbet, jf. artikel 53, eller

iii) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

Hvis en person som følge af en kompetent myndigheds afgørelse er blevet anbragt på en institution, kan en indberetning, uden at det berører national ret, opbevares, indtil personen er blevet hjemsendt.

3. Indberetninger om personer, der er eftersøgte med henblik på retsforfølgelse, jf. artikel 34, slettes, når:

- a) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat er blevet underrettet om personens opholdssted
- b) indberetningen er udløbet, jf. artikel 53, eller
- c) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

Når det ikke er muligt at handle på grundlag af oplysninger i den litra a) omhandlede underretning, oplyser SIRENE-kontoret i den indberettende medlemsstat SIRENE-kontoret i den fuldbyrdende medlemsstat herom for at løse problemet.

I tilfælde af et hit, hvor adresseoplysningerne er fremsendt til den indberettende medlemsstat, og et efterfølgende hit i den samme fuldbyrdende medlemsstat viser de samme adresseoplysninger, skal hittet registreres i den fuldbyrdende medlemsstat, men der skal hverken videresendes adresseoplysninger eller supplerende oplysninger til den indberettende medlemsstat. I sådanne tilfælde underretter den fuldbyrdende medlemsstat den indberettende medlemsstat om de gentagne hit, og den indberettende medlemsstat udfører en omfattende individuel vurdering af behovet for fortsat at opbevare indberetningen.

4. Indberetninger med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol og målrettet kontrol, jf. artikel 36, slettes, når:

- a) indberetningen er udløbet i overensstemmelse med artikel 53, eller
- b) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

5. Indberetninger om genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler i straffesager, jf. artikel 38, slettes, når:

- a) genstanden er blevet beslaglagt, eller der er truffet en lignende foranstaltning, efter at den nødvendige opfølgende udveksling af supplerende oplysninger mellem de berørte SIRENE-kontorer har fundet sted, eller genstanden bliver omfattet af en anden retslig eller administrativ procedure
- b) indberetningen er udløbet i overensstemmelse med artikel 53, eller
- c) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

6. Indberetninger om ukendte eftersøgte personer, jf. artikel 40, slettes, når:

- a) personen er blevet identificeret
- b) indberetningen er udløbet i overensstemmelse med artikel 53, eller
- c) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

7. Hvis den er knyttet til en indberetning om en person, slettes en indberetning om en genstand, der er indlæst i overensstemmelse med artikel 26, 32, 34 og 36, når indberetningen om den pågældende person slettes i overensstemmelse med nærværende artikel.

KAPITEL XV

Generelle regler for behandling af oplysninger

Artikel 56

Behandling af SIS-oplysninger

1. Medlemsstaterne må kun behandle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, til de formål, der er fastsat for hver indberetningskategori, jf. artikel 26, 32, 34, 36, 38 og 40.

2. Oplysningerne må kun kopieres til tekniske formål, hvor dette er nødvendigt for, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 44, kan foretage en direkte søgning. Denne forordning finder anvendelse på sådanne kopier. En medlemsstat må ikke kopiere indberetningsoplysningerne i en indberetning eller uddybende oplysninger, som en anden medlemsstat har indlæst, fra sit N.SIS eller fra CS-SIS til andre nationale datafiler.

3. De i stk. 2 omhandlede tekniske kopier, som fører til offlinedatabaser, må højst eksistere i 48 timer.

Medlemsstaterne opbevarer en ajourført oversigt over disse kopier, stiller denne oversigt til rådighed for deres tilsynsmyndigheder og sikrer, at denne forordning, navnlig artikel 10, anvendes på disse kopier.

4. Der må kun gives nationale kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 44 adgang til oplysninger i SIS inden for rammerne af deres beføjelser og kun til behørigt autoriseret personale.

5. For så vidt angår de indberetninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 26, 32, 34, 36, 38 og 40, er det kun tilladt at behandle oplysningerne i SIS til andre formål end dem, hvortil de er indlæst i SIS, hvis der er en sammenhæng med en specifik sag, og hvis det er nødvendigt for at forebygge en overhængende og alvorlig trussel mod den offentlige orden og den offentlige sikkerhed, af tungtvejende hensyn til statens sikkerhed eller til forebyggelse af grov kriminalitet. I så fald skal der forinden indhentes tilladelse fra den indberettende medlemsstat med henblik herpå.

6. Enhver anvendelse af SIS-oplysninger i strid med denne artikels stk. 1-5 betragtes som misbrug i henhold til den enkelte medlemsstats nationale ret og er underlagt sanktioner i henhold til artikel 73.

7. Hver medlemsstat sender eu-LISA en liste over de af dets kompetente myndigheder, der har tilladelse til at søge i oplysningerne i SIS direkte i henhold til denne forordning, samt alle ændringer af denne liste. For hver myndighed på denne liste skal det angives, hvilke oplysninger den må søge i og til hvilke formål. eu-LISA sørger for, at listen offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende hvert år. eu-LISA fører på sit websted en liste, der løbende ajourføres, med de ændringer, som medlemsstaterne har indsendt imellem de årlige offentliggørelser.

8. For så vidt EU-retten ikke fastsætter særlige bestemmelser, finder den enkelte medlemsstats ret anvendelse på oplysningerne i dets N.SIS.

Artikel 57

SIS-oplysninger og nationale filer

1. Artikel 56, stk. 2, berører ikke en medlemsstats ret til i sine nationale filer at opbevare SIS-oplysninger, i forbindelse med hvilke der er foretaget handlinger på dens område. Sådanne oplysninger opbevares i nationale filer i højst tre år, medmindre der i national ret findes særlige bestemmelser om en længere opbevaringsfrist.

2. Artikel 56, stk. 2, berører ikke en medlemsstats ret til i nationale filer at opbevare oplysninger indeholdt i en bestemt indberetning, som den pågældende medlemsstat har indlæst.

Artikel 58

Oplysninger i tilfælde af manglende gennemførelse af en indberetning

Hvis en påkrævet handling ikke kan foretages, underretter den medlemsstat, der anmodes om at foretage handlingen, omgående den indberettende medlemsstat herom ved udveksling af supplerende oplysninger.

Artikel 59

Kvaliteten af oplysningerne i SIS

1. Den indberettende medlemsstat har ansvaret for at sikre, at oplysningerne er korrekte, ajourførte og lovligt indlæst og lagret i SIS.

2. Når en indberettende medlemsstat modtager relevante supplerende eller ændrede oplysninger som anført i artikel 20, stk. 3, færdiggør eller ændrer den straks den pågældende indberetning.

3. Kun den indberettende medlemsstat må ændre, supplere, rette, ajourføre eller slette de oplysninger, den har indlæst i SIS.

4. Hvis en anden medlemsstat end den indberettende medlemsstat har relevante supplerende eller ændrede oplysninger, jf. artikel 20, stk. 3, videregiver den dem straks ved udveksling af supplerende oplysninger til den indberettende medlemsstat, så denne kan færdiggøre eller ændre indberetningen. Hvis de supplerende eller ændrede oplysninger vedrører personer, videregives de kun, hvis personens identitet kan fastslås.

5. Hvis en anden medlemsstat end den indberettende medlemsstat er i besiddelse af dokumentation, der lader formode, at en oplysning er faktisk ukorrekt eller er blevet lagret ulovligt, meddeler den ved udveksling af supplerende oplysninger den indberettende medlemsstat dette hurtigst muligt og senest to hverdage efter, at den fik kendskab til denne dokumentation. Den indberettende medlemsstat kontrollerer oplysningen og retter eller sletter om nødvendigt straks oplysningen.

6. Hvis medlemsstaterne ikke kan nå til enighed inden for to måneder efter, at dokumentationen blev kendt, jf. denne artikels stk. 5, forelægger den medlemsstat, der ikke

har indlæst indberetningen, sagen for de berørte tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse med henblik på at få truffet en afgørelse ved hjælp af samarbejde i overensstemmelse med artikel 71.

7. Medlemsstaterne udveksler supplerende oplysninger, hvis en person klager over ikke at være den tiltænkte genstand for en indberetning. Hvis resultatet af undersøgelsen viser, at den tiltænkte genstand for en indberetning ikke er klageren, skal klageren underrettes om de i artikel 62 fastsatte foranstaltninger og om retten til retsmidler i medfør af artikel 68, stk. 1.

Artikel 60

Sikkerhedsrelaterede hændelser

1. Enhver hændelse, der har eller kan have indvirkning på sikkerheden i SIS eller kan forårsage beskadigelse eller tab af SIS-oplysninger eller af supplerende oplysninger, skal anses for at være en sikkerhedsrelateret hændelse, navnlig når ulovlig adgang til oplysninger kan have forekommet, eller hvor oplysningernes tilgængelighed, integritet og fortrolighed er eller kan være blevet kompromitteret.
2. Sikkerhedsrelaterede hændelser skal håndteres på en måde, der sikrer en hurtig, effektiv og passende reaktion.
3. Uden at det berører anmeldelsen af og underretningen om et brud på persondatasikkerheden, jf. artikel 33 i forordning (EU) 2016/679 eller artikel 30 i direktiv (EU) 2016/680, underretter medlemsstaterne, Europol, Eurojust og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning straks Kommissionen, eu-LISA, den kompetente tilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om sikkerhedsrelaterede hændelser. eu-LISA underretter straks Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om enhver sikkerhedsrelateret hændelse vedrørende det centrale SIS.
4. Oplysninger om en sikkerhedsrelateret hændelse, som har eller kan få indvirkning på driften af SIS i en medlemsstat eller i eu-LISA eller på tilgængeligheden, integriteten og fortroligheden af de oplysninger, der indlæses eller sendes af andre medlemsstater, eller de supplerende oplysninger, der udveksles, skal straks forelægges alle medlemsstaterne og indberettes i overensstemmelse med eu-LISA's hændelsesstyringsplan.
5. Medlemsstaterne og eu-LISA samarbejder i tilfælde af en sikkerhedsrelateret hændelse.
6. Kommissionen rapporterer omgående alvorlige hændelser til Europa-Parlamentet og Rådet. Disse rapporter klassificeres som RESTREINT UE/EU RESTRICTED i overensstemmelse med de gældende sikkerhedsregler.
7. Når en sikkerhedsrelateret hændelse er forårsaget af misbrug af oplysninger, sikrer medlemsstaterne, Europol, Eurojust og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, at der pålægges sanktioner i overensstemmelse med artikel 73.

Artikel 61

Sondring mellem personer med kendetegn, der ligner hinanden

1. Når det i forbindelse med indlæsning af en ny indberetning viser sig, at der allerede findes en indberetning i SIS om en person med samme identitetsbeskrivelse, tager SIRENE-kontoret inden for 12 timer kontakt til den indberettende medlemsstat ved udveksling af supplerende oplysninger for at undersøge, om genstandene for indberetningerne er samme person.
2. Hvis undersøgelsen viser, at genstanden for den nye indberetning og genstanden for den indberetning, der allerede er indlæst i SIS, faktisk er samme person, iværksætter SIRENE-kontoret den i artikel 23 omhandlede procedure for indlæsning af flere indberetninger.
3. Hvis undersøgelsen viser, at det faktisk drejer sig om to forskellige personer, godkender SIRENE-kontoret anmodningen om indlæsning af den anden indberetning ved at tilføje de nødvendige oplysninger for at forhindre fejlidentifikationer.

Artikel 62

Uddybende oplysninger med henblik på håndtering af identitetsmisbrug

1. Når der kan opstå forveksling mellem den person, der er den tiltænkte genstand for en indberetning, og en person, hvis identitet er blevet misbrugt, tilføjer den indberettende udtrykkeligt samtykke fra den person, hvis identitet er blevet misbrugt, oplysninger vedrørende sidstnævnte i indberetningen for at undgå de negative følger af fejlidentifikation. Enhver person, hvis identitet er blevet misbrugt, har ret til at trække sit samtykke til behandling af de tilføjede personoplysninger tilbage.
2. Oplysninger vedrørende en person, hvis identitet er blevet misbrugt, må kun anvendes til følgende formål:
 - a) at gøre det muligt for den kompetente myndighed at skelne mellem den person, hvis identitet er blevet misbrugt, og den person, der er den tiltænkte genstand for indberetningen, og
 - b) at gøre det muligt for den person, hvis identitet er blevet misbrugt, at bevise sin identitet og fastslå, at vedkommendes identitet er blevet misbrugt.
3. Med henblik på denne artikel og med forbehold af et udtrykkeligt samtykke fra den person, hvis identitet er blevet misbrugt for hver enkelt datakategori, må kun følgende personoplysninger om en person, hvis identitet er blevet misbrugt, indlæses og viderebehandles i SIS:
 - a) efternavne
 - b) fornavne
 - c) fødenavne
 - d) tidligere anvendte navne og eventuelt særskilt indlæste kaldenavne
 - e) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
 - f) fødested
 - g) fødselsdato
 - h) køn
 - i) fotografier og ansigtsbilleder
 - j) fingeraftryk, håndfladeaftryk eller begge
 - k) samtlige nationaliteter
 - l) arten af personens identifikationsdokumenter

- m) det land, der har udstedt personens identifikationsdokumenter
- n) nummeret/numrene på personens identifikationsdokumenter
- o) datoen for udstedelse af personens identifikationsdokumenter
- p) personens adresse
- q) personens fars navn
- r) personens mors navn.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af de tekniske regler, der er nødvendige for indlæsning og viderebehandling af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

5. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, slettes samtidig med den tilsvarende indberetning eller tidligere, hvis den pågældende person anmoder herom.

6. Kun de myndigheder, der har adgangsrret til den tilsvarende indberetning, må tilgå de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3. De må udelukkende tilgå dem med henblik på at undgå fejlidentifikation.

Artikel 63

Sammenkobling af indberetninger

1. En medlemsstat kan sammenkoble indberetninger, den indlæser i SIS. Formålet hermed er at skabe en forbindelse mellem to eller flere indberetninger.
2. Sammenkoblingen påvirker ikke de særlige handlinger, der skal foretages på grundlag af hver enkelt sammenkoblet indberetning, eller undersøgelsesfristen for hver af de sammenkoblede indberetninger.
3. Sammenkoblingen påvirker ikke de adgangsrettigheder, som er fastsat i denne forordning. De myndigheder, der ikke har adgangsrret til bestemte kategorier af indberetninger, må ikke kunne se sammenkoblingen til en indberetning, som de ikke har adgang til.
4. En medlemsstat sammenkobler indberetninger, når der er et operationelt behov herfor.
5. Når en medlemsstat finder, at det er i strid med dens nationale ret eller dens internationale forpligtelser, at en anden medlemsstat sammenkobler indberetninger, kan den træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke er adgang til de sammenkoblede indberetninger fra dens nationale område eller for de af dens myndigheder, der er etableret uden for dens område.
6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af tekniske regler for sammenkobling af indberetninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 64

Formålet med de supplerende oplysninger og opbevaringsfristen herfor

1. Medlemsstaterne opbevarer en henvisning til de afgørelser, der giver anledning til en indberetning, på SIRENE-kontoret for at støtte udvekslingen af supplerende oplysninger.
2. Personoplysninger, som SIRENE-kontoret opbevarer i filer som følge af en udveksling af oplysninger, opbevares kun, så længe det er nødvendigt af hensyn til det formål, hvortil de blev givet. De skal under alle omstændigheder slettes senest et år efter, at den pågældende indberetning er blevet slettet i SIS.
3. Stk. 2 berører ikke en medlemsstats ret til i nationale filer at opbevare oplysninger om en bestemt indberetning, som den pågældende medlemsstat har indlæst, eller om en indberetning, i forbindelse med hvilken der er foretaget foranstaltninger på dens område. Fristen for, hvor længe sådanne oplysninger må opbevares i disse filer, er undergivet national ret.

Artikel 65

Overførsel af personoplysninger til tredjeparter

Oplysninger behandlet i SIS og de tilknyttede supplerende oplysninger, som er udvekslet i henhold til denne forordning, må ikke overføres eller stilles til rådighed for tredjelande eller internationale organisationer.

KAPITEL XVI

Databeskyttelse

Artikel 66

Gældende lovgivning

1. Forordning (EU) 2018/1725 finder anvendelse på eu-LISA's, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Eurojusts behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning. Forordning (EU) 2016/794 finder anvendelse på Europols behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning.
2. Direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse på nationale kompetente myndigheders og tjenesters behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning med henblik på at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed.
3. Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på nationale kompetente myndigheders og tjenesters behandling af personoplysninger i henhold til nærværende forordning med undtagelse af behandling med henblik på at forebygge, afsløre, efterforske eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, herunder beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed.

Artikel 67

Ret til adgang, berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger

1. Registrerede skal have mulighed for at udøve deres rettigheder som anført i artikel 15, 16 og 17 i forordning (EU) 2016/679 samt artikel 14 og artikel 16, stk. 1 og 2, i direktiv (EU) 2016/680.

2. En anden medlemsstat end den indberettende medlemsstat må kun give den registrerede oplysninger om alle de af den registreredes personoplysninger, der behandles, hvis den forinden har givet den indberettende medlemsstat lejlighed til at udtale sig herom. Kommunikationen mellem disse medlemsstater sker via udveksling af supplerende oplysninger.

3. En medlemsstat træffer i overensstemmelse med national ret beslutning om helt eller delvist at undlade at give oplysninger til den registrerede, i det omfang og så længe denne undladelse er en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund under behørig hensyntagen til den pågældende registreredes grundlæggende rettigheder og legitime interesser, for at:

- a) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer
- b) undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner
- c) beskytte den offentlige sikkerhed
- d) beskytte den nationale sikkerhed, eller
- e) beskytte andres rettigheder og frihedsrettigheder.

I de i første afsnit omhandlede tilfælde oplyser medlemsstaten skriftligt og uden unødigt forsinkelse den registrerede om enhver nægtelse eller begrænsning af adgang og om begrundelserne for nægtelsen eller begrænsningen. Disse oplysninger kan udelades, hvis udleveringen heraf vil være til skade for et af formålene i første afsnits litra a)-e). Medlemsstaten oplyser den registrerede om muligheden for at indgive klage til en tilsynsmyndighed eller at anvende retsmidler.

Medlemsstaten dokumenterer de faktiske eller retlige begrundelser for afgørelsen om ikke at udlevere oplysninger til den registrerede. Disse oplysninger stilles til rådighed for tilsynsmyndighederne.

I sådanne tilfælde kan den registrerede også udøve sine rettigheder gennem de kompetente tilsynsmyndigheder.

4. Efter en ansøgning om adgang, berigtigelse eller sletning oplyser medlemsstaten den registrerede hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for de frister, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3, i forordning (EU) 2016/679, om opfølgningen på udøvelsen af rettighederne i medfør af nærværende artikel.

Artikel 68

Retsmidler

1. Med forbehold af bestemmelserne om retsmidler i forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680 kan enhver person indbringe et spørgsmål for enhver kompetent myndighed, herunder en domstol, i henhold til retten i enhver medlemsstat med påstand om adgang til; berigtigelse eller sletning af oplysninger, aktindsigt eller skadeserstatning i forbindelse med en indberetning vedrørende den pågældende.
2. Medlemsstaterne forpligter sig gensidigt til at fuldbyrde endelige afgørelser, der er truffet af de domstole eller myndigheder, som er omhandlet i denne artikels stk. 1, jf. dog artikel 72.
3. Medlemsstaterne rapporterer hvert år til Det Europæiske Databeskyttelsesråd om:
 - a) antallet af anmodninger til den dataansvarlige om adgang og antallet af tilfælde, hvor der blev givet adgang til oplysningerne
 - b) antallet af anmodninger til tilsynsmyndigheden om adgang og antallet af tilfælde, hvor der blev givet adgang til oplysningerne
 - c) antallet af anmodninger til den dataansvarlige om berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger og antallet af tilfælde, hvor oplysninger blev berigtiget eller slettet
 - d) antallet af anmodninger til tilsynsmyndigheden om berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger
 - e) antallet af anlagte retssager
 - f) antallet af sager, hvor en domstol gav ansøgeren medhold
 - g) eventuelle bemærkninger om tilfælde af gensidig anerkendelse af endelige afgørelser truffet af domstole eller myndigheder i andre medlemsstater om indberetninger indlæst af den indberettende medlemsstat.

Kommissionen udarbejder en model for rapportering i henhold til dette stykke.

4. Rapporterne fra medlemsstaterne indarbejdes i den i artikel 71, stk. 4, omhandlede fælles rapport.

Artikel 69

Tilsyn med N.SIS

1. Medlemsstaterne sikrer, at de uafhængige tilsynsmyndigheder, der er udpeget i hver medlemsstat og har de beføjelser, der er omhandlet i kapitel VI i direktiv (EU) 2016/679 eller kapitel VI i forordning (EU) 2016/680, overvåger lovligheden af behandlingen af personoplysninger i SIS på deres område, videregivelsen heraf fra deres område og udvekslingen og viderebehandlingen af supplerende oplysninger på deres område.
2. Tilsynsmyndighederne sikrer, at der foretages en audit af databehandlingsaktiviteterne i N.SIS i overensstemmelse med internationale standarder for audit mindst hvert fjerde år. Denne audit foretages af tilsynsmyndighederne, eller tilsynsmyndighederne bestiller den direkte hos en uafhængig auditor med ekspertise inden for databeskyttelse. Tilsynsmyndighederne bevarer til enhver tid kontrollen over og påtager sig ansvaret for den uafhængige auditor.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres tilsynsmyndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at udføre de opgaver, som er tillagt dem i henhold til denne forordning, og at de har adgang til rådgivning fra personer med tilstrækkeligt kendskab til biometriske data.

Artikel 70

Tilsyn med eu-LISA

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for overvågningen af eu-LISA's behandling af personoplysninger og for at sikre, at behandlingen sker i overensstemmelse med denne forordning. De opgaver og beføjelser, der er omhandlet i artikel 57 og 58 i forordning (EU) 2018/1725, finder tilsvarende anvendelse.

2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse foretager mindst hvert fjerde år en audit af eu-LISA's behandling af personoplysninger i henhold til internationale standarder for audit. Der sendes en rapport om denne audit til Europa-Parlamentet, Rådet, eu-LISA, Kommissionen og tilsynsmyndighederne. eu-LISA skal have mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden rapporten vedtages.

Artikel 71

Samarbejde mellem tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, samarbejder aktivt inden for rammerne af deres ansvarsområder og sikrer samordnet tilsyn med SIS.

2. Tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udveksler inden for deres respektive beføjelser relevante oplysninger, bistår hinanden med at gennemføre audit og inspektioner, undersøger vanskeligheder med fortolkningen eller anvendelsen af denne forordning og andre gældende EU-retsakter, undersøger problemer, som afdækkes i forbindelse med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller udøvelsen af den registreredes rettigheder, udarbejder harmoniserede forslag til fælles løsninger på problemer og fremmer kendskabet til databeskyttelsesrettigheder, når det er nødvendigt.

3. Til de i stk. 2 fastsatte formål mødes tilsynsmyndighederne og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mindst to gange om året inden for rammerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Det Europæiske Databeskyttelsesråd dækker udgifterne til disse møder og varetager støttefunktionerne. Forretningsordenen vedtages på det første møde. Øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.

4. Det Europæiske Databeskyttelsesråd sender hvert år Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en fælles aktivitetsrapport om det koordinerede tilsyn.

KAPITEL XVII

Erstatningsansvar og sanktioner

Artikel 72

Erstatningsansvar

1. Med forbehold af retten til erstatning og ethvert erstatningsansvar i henhold til forordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2018/1725:

- a) har enhver person eller medlemsstat, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af en ulovlig behandling af personoplysninger i forbindelse med brugen af N.SIS eller enhver anden handling fra en medlemsstats side, der er i strid med nærværende forordning, ret til erstatning fra nævnte medlemsstat, og
- b) har enhver person eller medlemsstat, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af enhver handling fra eu-LISA's side, der er i strid med nærværende forordning, ret til erstatning fra eu-LISA.

En medlemsstat eller eu-LISA fritages helt eller delvis for deres erstatningsansvar i medfør af første afsnit, hvis de beviser, at de ikke er skyld i den begivenhed, der forårsagede skaden.

2. Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning volder skade på SIS, holdes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre og i det omfang eu-LISA eller en anden medlemsstat, der deltager i SIS, undlod at træffe rimelige foranstaltninger for at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.

3. Krav om erstatning mod en medlemsstat for den i stk. 1 og 2 omhandlede skade er underlagt den nævnte medlemsstats nationale ret. Krav om erstatning mod eu-LISA for den i stk. 1 og 2 omhandlede skade er omfattet af de betingelser, der er fastsat i traktaterne.

Artikel 73

Sanktioner

Medlemsstaterne sikrer, at misbrug af SIS-oplysninger eller behandling af sådanne oplysninger eller udveksling af supplerende oplysninger i strid med denne forordning straffes i overensstemmelse med national ret.

Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

KAPITEL XVIII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 74

Overvågning og statistikker

1. eu-LISA sørger for, at der indføres procedurer til kontrol af, hvordan SIS fungerer set i forhold til de mål, der er fastlagt for resultater, omkostningseffektivitet, sikkerhed og tjenestens kvalitet.

2. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse, rapportering, datakvalitetsrapportering og statistik har eu-LISA adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende behandlingsaktiviteterne i det centrale SIS.

3. eu-LISA udarbejder daglige, månedlige og årlige statistikker over antallet af registreringer pr. indberetningskategori både for hver medlemsstat og i alt. eu-LISA forelægger også årlige rapporter over antal hit pr. indberetningskategori, antal søgninger i SIS og antal gange, hvor SIS blev brugt til at indlæse, ajourføre eller slette en indberetning, både for hver medlemsstat og i alt. Disse statistikker må ikke indeholde personoplysninger. Den årlige statistiske rapport offentliggøres.

4. Medlemsstaterne, Europol, Eurojust og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning forelægger eu-LISA og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde de i stk. 3, 6, 8 og 9 omhandlede rapporter.

5. Disse oplysninger skal indeholde særskilte statistikker over antallet af søgninger foretaget af eller på vegne af de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for køretøjer, og de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester eller sikring af trafikstyring for skibe, herunder skibsmotorer, og luftfartøjer, herunder luftfartøjsmotorer, og skydevåben. Statistikkerne skal også vise antal hit pr. indberetningskategori.

6. eu-LISA forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, medlemsstaterne, Kommissionen, Europol, Eurojust, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse de statistiske rapporter, som det udarbejder.

For at kunne overvåge gennemførelsen af EU-retsakter, herunder med henblik på forordning (EU) nr. 1053/2013, kan Kommissionen anmode eu-LISA om enten regelmæssigt eller på ad hoc-basis at forelægge yderligere specifikke statistiske rapporter om effektiviteten af SIS', brugen af SIS og udvekslingen af supplerende oplysninger.

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning kan anmode eu-LISA om at forelægge yderligere specifikke statistiske rapporter med henblik på at foretage risikoanalyser og sårbarhedsvurderinger som omhandlet i artikel 11 og 13 i forordning (EU) 2016/1624, enten regelmæssigt eller på ad hoc-basis.

7. Med henblik på artikel 15, stk. 4, og nærværende artikels stk. 3, 4 og 6, opretter, gennemfører og hoster eu-LISA et centralt register i dets tekniske anlæg, som skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 4, og nærværende artikels stk. 3, og som ikke må muliggøre identifikation af enkeltpersoner, og som skal gøre det muligt for Kommissionen og de i nærværende artikels stk. 6 omhandlede agenturer at få skræddersyede rapporter og statistikker. eu-LISA giver på anmodning og i det omfang, det er nødvendigt for varetagelsen af deres opgaver, medlemsstaterne, Kommissionen, Europol, Eurojust og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning sikret adgang til det centrale register via kommunikationsinfrastrukturen. eu-LISA implementerer adgangskontrol og særlige brugerprofiler for at sikre, at det centrale register udelukkende tilgås med henblik på rapportering og statistikker.

8. To år efter denne forordnings anvendelsesdato i henhold til artikel 79, stk. 5, første afsnit, og derefter hvert andet år forelægger eu-LISA Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om

det centrale SIS' og kommunikationsinfrastrukturens tekniske funktion, herunder deres sikkerhed, om AFIS og om den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne. Denne rapport skal desuden, når teknologien er i brug, indeholde en evaluering af anvendelsen af ansigtsbilleder til at identificere personer.

9. Tre år efter idriftsættelsen af SIS i henhold til artikel 79, stk. 5, første afsnit, og derefter hvert fjerde år, foretager Kommissionen en samlet evaluering af det centrale SIS og den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne. Denne samlede evaluering skal omfatte en vurdering af de opnåede resultater set i forhold til målene og en vurdering af, om de tilgrundliggende principper fortsat er gyldige, anvendelsen af denne forordning for så vidt angår det centrale SIS, sikkerheden i det centrale SIS og eventuelle konsekvenser for fremtidige aktiviteter. Evalueringsrapporten skal også omfatte en vurdering af AFIS og af de SIS-oplysningskampagner, som Kommissionen foretager i henhold til artikel 19.

Kommissionen sender evalueringsrapporten til Europa-Parlamentet og Rådet.

10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på fastsættelse og udarbejdelse af detaljerede regler for driften af det centrale register, der er omhandlet i denne artikels stk. 7, og de databeskyttelses- og sikkerhedsregler, der gælder for dette register. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 76, stk. 2.

Artikel 75

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 38, stk. 3, og artikel 43, stk. 4, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 27. december 2018.
3. Den i artikel 38, stk. 3, og artikel 43, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 38, stk. 3, eller artikel 43, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet

Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 76

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 77

Ændring af afgørelse 2007/533/RIA

Afgørelse 2007/533/RIA ændres således:

1) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Nationale systemer

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for at oprette, drive, vedligeholde og videreudvikle sit N.SIS II og for at forbinde det med NI-SIS.
2. Hver medlemsstat er ansvarlig for at sikre uafbrudt tilgængelighed af SIS II-oplysninger for slutbrugere.«

2) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Fortrolighed — medlemsstater

1. Hver medlemsstat anvender i overensstemmelse med national lovgivning sine egne regler for tavshedspligt eller tilsvarende fortrolighedskrav i forbindelse med alle personer og organer, der skal arbejde med SIS II-oplysninger og supplerende oplysninger. Denne pligt fortsætter med at bestå, efter at de pågældende personer er fratrukket deres stilling, eller det pågældende organs virksomhed er ophørt.
2. Hvis en medlemsstat samarbejder med eksterne kontrahenter i forbindelse med SIS II-relaterede opgaver, overvåger den nøje kontrahentens aktiviteter for at sikre overholdelsen af alle bestemmelser i denne afgørelse, navnlig med hensyn til sikkerhed, fortrolighed og databeskyttelse.
3. Den operationelle forvaltning af N.SIS II eller af tekniske kopier må ikke overdrages til private virksomheder eller private organisationer.«

3)I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a)følgende stykke indsættes:

»3a. Forvaltningsmyndigheden udvikler og opretholder en mekanisme og en række procedurer til udførelsen af kvalitetskontrol af oplysningerne i CS-SIS. Den forelægger regelmæssigt medlemsstaterne rapporter i forbindelse hermed.

Forvaltningsmyndigheden forelægger regelmæssigt Kommissionen en rapport vedrørende de konstaterede problemer og de berørte medlemsstater.

Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet og Rådet en rapport vedrørende konstaterede datakvalitetsproblemer.«

b)stk. 8 affattes således:

»8. Den operationelle forvaltning af den centrale SIS II omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at den centrale SIS II kan fungere døgnet rundt alle ugens dage i overensstemmelse med denne afgørelse, navnlig den vedligeholdelse og den tekniske udvikling, der er nødvendig for, at systemet kan fungere gnidningsløst. Disse opgaver omfatter også koordinering og styring af samt støtte til testaktiviteter for den centrale SIS II og N.SIS II, der sikrer, at den centrale SIS II og N.SIS II fungerer i overensstemmelse med kravene til teknisk overensstemmelse, der er fastsat i artikel 9.«

4)I artikel 17 tilføjes følgende stykker:

»3. Hvis forvaltningsmyndigheden samarbejder med eksterne kontrahenter i forbindelse med SIS II-relaterede opgaver, skal den nøje overvåge kontrahentens aktiviteter for at sikre overholdelsen af alle bestemmelser i denne afgørelse, navnlig om sikkerhed, fortrolighed og databeskyttelse.

4. Den operationelle forvaltning af CS-SIS må ikke overdrages til private virksomheder eller private organisationer.«

5)I artikel 21 tilføjes følgende stykke:

»Hvis en person eller en genstand eftersøges i forbindelse med en indberetning vedrørende en terrorhandling, anses tilfældet for at være egnet, relevant og vigtig nok til at retfærdiggøre en indberetning i SIS II. Af hensyn til den offentlige eller nationale sikkerhed kan medlemsstaterne undtagelsesvis undlade at indlæse en indberetning, når det er sandsynligt, at den kan hindre officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer.«

6)Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

Særlige regler for indlæsning eller kontrol af eller søgning med fotografier og fingeraftryk

1. Fotografier og fingeraftryk må kun indlæses efter en særlig kvalitetskontrol med henblik på at vurdere, hvorvidt de lever op til minimumsstandarder for datakvalitet. Specifikationen for den særlige kvalitetskontrol fastsættes efter proceduren i artikel 67.

2. Når en indberetning i SIS II indeholder fotografier og fingeraftryksoplysninger, anvendes sådanne fotografier og fingeraftryksoplysninger til at bekræfte identiteten på en person, der er lokaliseret som følge af en alfanumerisk søgning i SIS II.

3. Der kan i alle tilfælde søges på fingeraftryksoplysninger for at identificere en person. Der skal dog søges på fingeraftryksoplysninger for at identificere en person, hvis en persons identitet ikke kan fastslås på anden måde. Med henblik herpå skal den centrale SIS II omfatte et automatisk fingeraftryksidentifikationssystem (AFIS).

4. Der kan også søges på fingeraftryksoplysninger i SIS II i forbindelse med indberetninger, der er indlæst i medfør af artikel 26, 32 og 36, ved anvendelse af fuldstændige eller ufuldstændige sæt af fingeraftryk, der er fundet på et gerningssted for grov kriminalitet eller under efterforskning af terrorhandlinger, hvor det med en høj grad af sandsynlighed kan fastslås, at disse sæt af aftryk tilhører en gerningsmand, og såfremt søgningen foretages samtidigt i medlemsstatens relevante nationale fingeraftryksdatabaser.«

7) Artikel 41 affattes således:

»Artikel 41

Europols adgang til oplysninger i SIS II

1. Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 ([*1](#)), har, hvor det er nødvendigt for at opfylde dets mandat, ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS II. Europol kan også udveksle og anmode om yderligere supplerende oplysninger i overensstemmelse med bestemmelserne i SIRENE-håndbogen.

2. Hvis en søgning foretaget af Europol viser, at der findes en indberetning i SIS II, underretter Europol den indberettende medlemsstat via udveksling af supplerende oplysninger ved hjælp af kommunikationsinfrastrukturen og i overensstemmelse med SIRENE-håndbogens bestemmelser. Europol underretter, indtil det bliver i stand til at anvende de funktioner, der er beregnet til udveksling af supplerende oplysninger, den indberettende medlemsstat ad de kanaler, der er fastlagt i forordning (EU) 2016/794.

3. Europol må behandle de supplerende oplysninger, der er blevet fremsendt til det af medlemsstaterne, med henblik på at sammenligne dem med sine databaser og operationelle analyseprojekter for at finde sammenhænge eller andre relevante forbindelser og til strategiske, tematiske eller operationelle analyser som omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a), b) og c), i forordning (EU) 2016/794. Enhver behandling af supplerende oplysninger foretaget af Europol med henblik på nærværende artikel skal udføres i overensstemmelse med nævnte forordning.

4. Europols brug af oplysninger, der er tilvejebragt gennem søgning i SIS II eller gennem behandling af supplerende oplysninger, kan kun finde sted med den indberettende medlemsstats samtykke. Hvis medlemsstaten giver tilladelse til at benytte sådanne oplysninger, skal Europols behandling finde sted i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794. Europol må kun meddele tredjelande og eksterne organisationer sådanne

oplysninger med den indberettende medlemsstats samtykke og under fuld overholdelse af EU-retten om databeskyttelse.

5. Europol:

- a) må ikke tilslutte dele af SIS II eller overføre de deri indeholdte oplysninger, som det har adgang til, til et system til dataindsamling og databehandling, der forvaltes af eller i Europol, eller downloade eller på anden måde kopiere nogen del af SIS II, jf. dog stk. 4 og 6
- b) sletter uanset artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) 2016/794 supplerende oplysninger, der indeholder personoplysninger, senest et år efter, at den pågældende indberetning er blevet slettet. Som en undtagelse hertil kan Europol, hvis det har oplysninger i sine databaser eller operationelle analyseprojekter om en sag, som de supplerende oplysninger vedrører, for at kunne udføre sine opgaver undtagelsesvis fortsat lagre de supplerende oplysninger, hvis det er nødvendigt; Europol underretter den indberettende og den fuldbyrdende medlemsstat om den fortsatte lagring af sådanne supplerende oplysninger og angiver begrundelsen herfor
- c) begrænser adgangen til oplysninger i SIS II, herunder supplerende oplysninger, til særligt bemyndiget Europolpersonale, der har brug for adgang til sådanne oplysninger for at kunne udføre sine opgaver
- d) vedtager og anvender foranstaltninger for at garantere sikkerhed, fortrolighed og egenkontrol i overensstemmelse med artikel 10, 11 og 13
- e) sikrer, at det personale, der er bemyndiget til at behandle SIS II-oplysninger, modtager relevant uddannelse og relevante oplysninger i overensstemmelse med artikel 14, og
- f) tillader Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse at overvåge og undersøge Europolis virksomhed, når det udøver sin ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS II og udveksler og behandler supplerende oplysninger, jf. dog forordning (EU) 2016/794.

6. Europol må kun kopiere oplysninger fra SIS II til tekniske formål, hvor sådan kopiering er nødvendig for, at behørigt bemyndiget Europolpersonale kan foretage en direkte søgning. Denne afgørelse finder anvendelse på sådanne kopier. Den tekniske kopi må kun anvendes til lagring af SIS II-oplysninger, mens der søges i disse. Når der er søgt i oplysningerne, skal de slettes. Sådanne anvendelser betragtes ikke som ulovlig download eller kopiering af SIS II-oplysninger. Europol må ikke kopiere indberetningsoplysninger eller uddybende oplysninger fra medlemsstaterne eller CS-SIS II til andre Europol-systemer.

7. Med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandling, udøve egenkontrol og sikre ordentlig datasikkerhed og -integritet gemmer Europol logfiler for hver adgang til og søgning i SIS II i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12. Disse logfiler og denne dokumentation betragtes ikke som ulovlig download eller kopiering af en del af SIS II.

8. Medlemsstaterne underretter ved udveksling af supplerende oplysninger Europol om eventuelle hit på indberetninger i forbindelse med terrorhandlinger. Medlemsstaterne kan undtagelsesvis undlade at underrette Europol, hvis dette ville bringe igangværende efterforskninger eller en fysisk persons sikkerhed i fare eller være i strid med væsentlige sikkerhedsinteresser i den indberettende medlemsstat.

9. Stk. 8 finder anvendelse fra den dato, hvor Europol er i stand til at modtage supplerende oplysninger i overensstemmelse med stk. 1.

(*1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ([EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53](#)).«"

8)Følgende artikel indsættes:

»Artikel 42a

Adgang til oplysninger i SIS II for europæiske grænse- og kystvagthold, hold af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, og medlemmerne af migrationsstyringsstøtteholdene

1. I overensstemmelse med artikel 40, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 (*2) har holdmedlemmerne som omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning inden for deres mandat, og forudsat at de har tilladelse til at foretage kontrol i overensstemmelse med nærværende afgørelses artikel 40, stk. 1, og har fået den nødvendige uddannelse i overensstemmelse med nærværende afgørelses artikel 14, ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS II, for så vidt det er nødvendigt for udførelsen af deres opgave, og som krævet i den operative plan for en specifik operation. Adgang til oplysninger i SIS II må ikke udvides til også at omfatte andre holdmedlemmer.

2. De i stk. 1 omhandlede holdmedlemmer udøver retten til at tilgå og søge i oplysninger i SIS II, jf. stk. 1, via en teknisk grænseflade. Den tekniske grænseflade oprettes og vedligeholdes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og sikrer en direkte forbindelse til den centrale SIS II.

3. Hvis en søgning foretaget af et af de i denne artikels stk. 1 omhandlede holdmedlemmer viser, at der findes en indberetning i SIS II, underrettes den indberettende medlemsstat herom. I overensstemmelse med artikel 40 i forordning (EU) 2016/1624 må holdmedlemmerne kun reagere på en indberetning i SIS II i henhold til instrukserne fra, og som hovedregel under tilstedeværelse af, grænsevagter eller medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, fra den værtsmedlemsstat, som de opererer i. Værtsmedlemsstaten kan bemyndige holdmedlemmerne til at handle på sine vegne.

4. Med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandling, udøve egenkontrol og sikre ordentlig datasikkerhed og -integritet gemmer Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning logfiler for hver adgang til og søgning i SIS II i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12.

5. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning vedtager og anvender foranstaltninger for at garantere sikkerheden, fortroligheden og egenkontrollen i overensstemmelse med artikel 10, 11 og 13 og sikrer, at de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede hold anvender disse foranstaltninger.

6. Intet i denne artikel må fortolkes som en indskrænkning af bestemmelserne i forordning (EU) 2016/1624 om databeskyttelse eller Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtnings ansvar for dets uautoriserede eller forkerte behandling af oplysninger.

7. Med forbehold af stk. 2 må ingen dele af SIS II tilsluttes et system til dataindsamling og databehandling, der forvaltes af de i stk. 1 omhandlede hold eller af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og ingen oplysninger i SIS II, som disse hold har adgang til, må overføres til et sådant system. Ingen del af SIS II må downloades eller kopieres. Logning af adgang og søgninger betragtes ikke som ulovlig download eller kopiering af SIS II-oplysninger.

8. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning tillader Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse at overvåge og undersøge holdenes aktiviteter, jf. denne artikel, når de udøver deres ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS II. Dette berører ikke de yderligere bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 [\(*3\)](#).

[\(*2\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF ([EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1](#))."

[\(*3\)](#) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF ([EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39](#)).«"

Artikel 78

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1986/2006, afgørelse 2007/533/RIA og afgørelse 2010/261/EU ophæves fra nærværende forordnings anvendelsesdato, jf. artikel 79, stk. 5, første afsnit.

Henvisninger til den ophævede forordning (EF) nr. 1986/2006 og afgørelse 2007/533/RIA gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 79

Ikrafttræden, idriftsættelse og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Senest den 28. december 2021 vedtager Kommissionen en afgørelse om fastsættelse af datoen for, hvornår SIS idriftsættes i henhold til denne forordning, efter kontrol af, at følgende betingelser er opfyldt:

- a) de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, er blevet vedtaget
- b) medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, at de har truffet de nødvendige tekniske og retlige foranstaltninger til behandling af SIS-oplysninger og udveksling af supplerende oplysninger i henhold til denne forordning, og
- c) eu-LISA har meddelt Kommissionen, at alle testaktiviteter vedrørende CS-SIS og samspillet mellem CS-SIS og N.SIS er afsluttet på tilfredsstillende vis.

3. Kommissionen overvåger nøje processen med gradvis opfyldelse af de betingelser, der er fastsat i stk. 2, og underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultatet af den i nævnte stykke omhandlede kontrol.

4. Senest den 28. december 2019 og derefter hvert år, indtil Kommissionen har truffet den afgørelse, som er omhandlet i stk. 2, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om status med hensyn til forberedelsen af den fuldstændige gennemførelse af denne forordning. Denne rapport skal også indeholde detaljerede oplysninger om de afholdte udgifter og oplysninger om eventuelle risici, der kan have indvirkning på de samlede omkostninger.

5. Denne forordning finder anvendelse fra den dato, der fastsættes i overensstemmelse med stk. 2.

Uanset første afsnit:

- a) finder artikel 4, stk. 4, artikel 5, artikel 8, stk. 4, artikel 9, stk. 1 og 5, artikel 12, stk. 8, artikel 15, stk. 7, artikel 19, artikel 20, stk. 4 og 5, artikel 26, stk. 6, artikel 32, stk. 9, artikel 34, stk. 3, artikel 36, stk. 6, artikel 38, stk. 3 og 4, artikel 42, stk. 5, artikel 43, stk. 4, artikel 54, stk. 5, artikel 62, stk. 4, artikel 63, stk. 6, artikel 74, stk. 7 og 10, artikel 75 og 76, artikel 77, nr. 1)-5), og nærværende artikels stk. 3 og 4 anvendelse fra datoen for denne forordning ikrafttræden
- b) finder artikel 77, nr. 7) og 8), anvendelse fra den 28. december 2019
- c) finder artikel 77, nr. 6), anvendelse fra den 28. december 2020.

6. Kommissionens afgørelse, jf. stk. 2, offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

(1) Europa-Parlamentets holdning af 24.10.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.11.2018.

(2) [EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.](#)

(3) Rådets forordning (EF) nr. 2424/2001 af 6. december 2001 om udviklingen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ([EFT L 328 af 13.12.2001, s. 4.](#)).

(4) Rådets afgørelse 2001/886/RIA af 6. december 2001 om udviklingen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ([EFT L 328 af 13.12.2001, s. 1.](#)).

(5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ([EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.](#)).

(6) Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) ([EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63.](#)).

(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (se side 14 i denne EUT).

(8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 ([EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99.](#)).

(9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.](#)).

(10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.](#)).

(11) Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivning af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ([EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1.](#)).

- (12) Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ([EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12](#)).
- (13) Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ([EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1](#)).
- (14) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen ([EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1](#)).
- (15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF ([EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39](#)).
- (16) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ([EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53](#)).
- (17) [EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1](#).
- (18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF ([EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1](#)).
- (19) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ([EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13](#)).
- (20) [EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1](#).
- (21) Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43](#)).
- (22) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20](#)).
- (23) [EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36](#).
- (24) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og

Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne ([EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31](#)).

(25) [EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52](#).

(26) Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50](#)).

(27) [EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21](#).

(28) Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde ([EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1](#)).

(29) Rådets afgørelse 2010/365/EU af 29. juni 2010 om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien ([EUT L 166 af 1.7.2010, s. 17](#)).

(30) Rådets afgørelse (EU) 2018/934 af 25. juni 2018 om anvendelse af de resterende bestemmelser i Schengenreglerne om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien ([EUT L 165 af 2.7.2018, s. 37](#)).

(31) Rådets afgørelse (EU) 2017/733 af 25. april 2017 om anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationssystemet i Republikken Kroatien ([EUT L 108 af 26.4.2017, s. 31](#)).

(32) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 af 20. december 2006 om adgang til anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer ([EUT L 381 af 28.12.2006, s. 1](#)).

(33) Kommissionens afgørelse 2010/261/EU af 4. maj 2010 om sikkerhedsplanen for det centrale SIS II og kommunikationsinfrastrukturen ([EUT L 112 af 5.5.2010, s. 31](#)).

(34) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1](#)).

(35) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA ([EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6](#)).

(36) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengenrænsekodeks) ([EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1](#)).

(37) Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne ([EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27](#)).

(38) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse ([EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60](#)).

(39) Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer ([EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1](#)).

(40) Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer ([EFT L 138 af 1.6.1999, s. 57](#)).

(41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA ([EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138](#)).

Skjal 5

7.12.2018

DA Den Europæiske Unions Tidende

L 312/1

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1860

af 28. november 2018

om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure [\(1\)](#), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaterne, under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, navnlig princippet om nonrefoulement, og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF [\(2\)](#) udgør en væsentlig del af den omfattende indsats for at imødegå irregulær migration og øge tilbagesendelsesprocenten for irregulære migranter.
- (2) Det er nødvendigt at gøre Unionens system for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold mere effektivt. Det er afgørende for at bevare befolkningens tillid til Unionens migrations- og asylpolitik og yde støtte til personer med behov for international beskyttelse.
- (3) Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at tilbagesende tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold på en effektiv og forholdsmæssigt afpasset måde i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2008/115/EF.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 [\(3\)](#) og (EU) 2018/1862 [\(4\)](#) fastsætter betingelserne for oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS).
- (5) Der bør oprettes et system for udveksling af oplysninger mellem medlemsstater, der bruger SIS i henhold til forordning (EU) 2018/1861 vedrørende afgørelser om tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område, og for overvågning af, hvorvidt tredjelandstatsborgere, der er genstand for disse afgørelser, har forladt medlemsstaternes område.
- (6) Denne forordning berører ikke tredjelandstatsborgeres rettigheder og forpligtelser i henhold til direktiv 2008/115/EF. En indberetning indlæst i SIS med henblik på tilbagesendelse udgør ikke i sig selv en bestemmelse af tredjelandstatsborgerens status på medlemsstaternes område, navnlig ikke i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der indlæste indberetningen i SIS.
- (7) Indberetninger om tilbagesendelse indlæst i SIS og udveksling af supplerende oplysninger om disse indberetninger bør hjælpe de kompetente myndigheder med at træffe de nødvendige foranstaltninger til håndhævelse af afgørelser om tilbagesendelse. SIS bør bidrage til identifikation af og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om tredjelandstatsborgere, der er genstand for en sådan afgørelse om tilbagesendelse, og som er forsvundet eller pågribes i en anden medlemsstat. Disse foranstaltninger bør bidrage til at forebygge og afskrække irregulær migration og sekundære bevægelser og øge samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder.
- (8) For at sikre effektiviteten af tilbagesendelser og øge merværdien af indberetninger om tilbagesendelse bør medlemsstaterne indlæse indberetninger i SIS i forbindelse med afgørelser om tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, som de træffer i overensstemmelse med bestemmelser, som overholder direktiv 2008/115/EF. Med henblik herpå bør medlemsstaterne også indlæse en indberetning i SIS, når der træffes afgørelser, som indfører eller indeholder en forpligtelse til at vende tilbage, i de situationer, der er beskrevet i nævnte direktivs artikel 2, stk. 2, nemlig til tredjelandstatsborgere, der nægtes indrejse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 [\(5\)](#), eller som pågribes eller standses af de kompetente myndigheder i forbindelse med ulovlig passage af en medlemsstats ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, og som ikke efterfølgende har opnået tilladelse eller ret til ophold i den pågældende medlemsstat, og tredjelandstatsborgere, der er genstand for tilbagesendelse

- som en strafferetlig sanktion eller som følge af en strafferetlig sanktion i henhold til national ret, eller som er genstand for en udleveringsprocedure. I visse tilfælde kan medlemsstaterne undlade at indlæse indberetning i SIS, når der er en lav risiko for, at afgørelsen om tilbagesendelse ikke overholdes, navnlig i forbindelse med frihedsberøvelse af enhver varighed, eller når afgørelsen om tilbagesendelse træffes ved den ydre grænse og gennemføres umiddelbart, med henblik på at reducere deres administrative byrder.
- (9) Denne forordning bør fastsætte fælles regler for indlæsning af indberetninger om tilbagesendelse i SIS. Indberetninger om tilbagesendelse bør indlæses i SIS så snart de underliggende afgørelser er truffet. Af indberetningen bør det fremgå, hvorvidt den pågældende tredjelandstatsborger er indrømmet en frist for frivillig udrejse, herunder om den pågældende frist er blevet forlænget, og om afgørelsen er blevet suspenderet, eller om udsendelsen er blevet udsat.
- (10) Det er nødvendigt at fastlægge de kategorier af oplysninger, der skal indlæses i SIS med hensyn til en tredjelandstatsborger, der er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse. Indberetninger om tilbagesendelse bør kun indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at identificere de registrerede, at gøre det muligt for de kompetente myndigheder at træffe velfunderede beslutninger uden at spille tid og, hvis det er nødvendigt, at sikre disse myndigheders beskyttelse mod personer, der f.eks. er bevæbnede, voldelige, undvejet eller involveret i en aktivitet som omhandlet i artikel 3-14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 (6). Med henblik på at lette identifikationen og afsløre, om den pågældende har flere identiteter, bør indberetningen også indeholde en henvisning til den berørte persons identifikationsdokument og en kopi af dette dokument, hvis det foreligger.
- (11) Da identifikation af personer ved hjælp af fingeraftryk og fotografier eller ansigtsbilleder er pålidelig, bør de altid indsættes i indberetningerne om tilbagesendelse. Da de måske ikke er tilgængelige, f.eks. når en afgørelse om tilbagesendelse træffes in absentia, bør det undtagelsesvis være muligt at afvige fra dette krav i sådanne tilfælde.
- (12) Udvekslingen af supplerende oplysninger fra de nationale kompetente myndigheder om tredjelandstatsborgere, der er omfattet af indberetninger om tilbagesendelse, bør altid foretages via det netværk af nationale kontorer, der betegnes SIRENE-kontorerne, og som fungerer som kontaktpunkt og i overensstemmelse med artikel 7 og 8 i forordning (EU) 2018/1861.
- (13) Der bør fastlægges procedurer, som gør det muligt for medlemsstaterne at kontrollere, at forpligtelsen til at vende tilbage er blevet overholdt, og bekræfte over for den medlemsstat, som foretog indberetningen om tilbagesendelse indlæst i SIS, at den pågældende tredjelandstatsborger er udrejst. Disse oplysninger bør bidrage til mere omfattende overvågning af overholdelsen af afgørelser om tilbagesendelse.
- (14) Indberetninger om tilbagesendelse bør slettes, så snart den medlemsstat eller kompetente myndighed, der traf afgørelsen om tilbagesendelse, modtager bekræftelse af, at tilbagesendelsen har fundet sted, eller hvor den kompetente myndighed har tilstrækkelige og overbevisende oplysninger om, at tredjelandstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område. Hvor en afgørelse om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, bør en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold indlæses i SIS i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1861. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke er noget tidsinterval mellem det tidspunkt, hvor tredjelandstatsborgeren forlader Schengenområdet, og tidspunktet for aktivering af indberetningen i SIS om nægtelse af indrejse og ophold. Hvis oplysningerne i SIS viser, at afgørelsen om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, bør håndhævelsen af dette indrejseforbud sikres.

- (15) SIS bør indeholde en mekanisme til underretning af medlemsstaterne om tredjelandstatsborgere, der ikke overholder en forpligtelse til at vende tilbage inden for en given frist for frivillig udrejse. Mekanismen bør hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser til at håndhæve afgørelser om tilbagesendelse og deres forpligtelse til at udstede et indrejseforbud i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF for så vidt angår tredjelandstatsborgere, som ikke har overholdt en forpligtelse til at vende tilbage.
- (16) Denne forordning bør fastsætte ufravigelige regler om konsultation mellem medlemsstaterne for at undgå eller forlige modstridende instrukser. Der bør gennemføres konsultationer, hvor en tredjelandstatsborger, der har eller indrømmes en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold af en medlemsstat, er genstand for en indberetning om tilbagesendelse, der er foretaget af en anden medlemsstat, navnlig hvis afgørelsen om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, eller hvor der kan opstå modstridende forhold ved indrejse på medlemsstaternes område.
- (17) Indberetninger bør ikke lagres i SIS længere, end det er nødvendigt til de formål, hvortil de blev indlæst. De relevante bestemmelser i forordning (EU) 2018/1861 om undersøgelsesfrister bør finde anvendelse. Indberetninger om tilbagesendelse bør automatisk slettes, så snart de udløber, i overensstemmelse med den i nævnte forordning omhandlede undersøgelsesprocedure.
- (18) Personoplysninger, som en medlemsstat har indhentet i medfør af denne forordning, bør ikke overføres eller stilles til rådighed for noget tredjeland. Som en undtagelse fra denne regel bør det være muligt at overføre sådanne personoplysninger til et tredjeland, hvor overførslen er underlagt strenge betingelser og er nødvendig i konkrete tilfælde for at bidrage til identifikation af en tredjelandstatsborger med henblik på vedkommendes tilbagesendelse. Overførsel af personoplysninger til tredjelande bør udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (7) og foretages efter aftale med den indberettende medlemsstat. Det bør dog bemærkes, at de tredjelande, hvortil tilbagesendelsen sker, ofte ikke er genstand for afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, som er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 45 i forordning (EU) 2016/679.

Endvidere har Unionens omfattende bestræbelser i samarbejde med de vigtigste oprindelseslande for tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, der er omfattet af en forpligtelse til at vende tilbage, ikke været i stand til at sikre, at sådanne tredjelande systematisk opfylder den forpligtelse, som er fastlagt i folkeretten, til at tilbagetage egne statsborgere. Tilbagetagelsesaftaler, der er indgået eller er ved at blive forhandlet af Unionen eller medlemsstaterne, og som giver passende garantier for overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til artikel 46 i forordning (EU) 2016/679, omfatter et begrænset antal sådanne tredjelande. Indgåelse af eventuelle nye aftaler er fortsat usikker. Under disse omstændigheder og som en undtagelse fra kravet om en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller fornødne garantier bør overførsel af personoplysninger til tredjelandes myndigheder i henhold til nærværende forordning være tilladt med henblik på gennemførelse af Unionens tilbagesendelsespolitik. Det bør være muligt at anvende undtagelsen i artikel 49 i forordning (EU) 2016/679, jf. dog betingelserne i nævnte artikel. I medfør af nævnte forordnings artikel 57 bør gennemførelsen af nævnte forordning, herunder for så vidt angår overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til nærværende forordning, være underlagt tilsyn af uafhængige tilsynsmyndigheder.

- (19) Det kan være væsentligt forskellige nationale myndigheder, der er ansvarlige for tilbagesendelse i de enkelte medlemsstater og også inden for en medlemsstat, afhængigt

af årsagerne til det ulovlige ophold. De judicielle myndigheder kan også træffe afgørelser om tilbagesendelse, f.eks. som følge af efterprøvelse af et afslag på tilladelse eller ret til ophold eller som en strafferetlig sanktion. Alle nationale myndigheder med ansvar for at træffe og håndhæve afgørelser om tilbagesendelse i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF bør have adgang til SIS for at kunne indlæse, opdatere, slette og søge i indberetninger om tilbagesendelse.

- (20) De nationale kompetente myndigheder omhandlet i forordning (EU) 2018/1861 bør gives adgang til indberetninger om tilbagesendelse med henblik på identifikation og tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere.
- (21) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 (8) fastsættes det, at Europol skal støtte og styrke de nationale kompetente myndigheders indsats og deres samarbejde om bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet og udarbejde analyser og trusselsvurderinger. For at gøre det lettere for Europol at varetage sine opgaver, navnlig inden for rammerne af Det Europæiske Center for Migrantsmugling, er det hensigtsmæssigt at give Europol adgang til den indberetningskategori, der er fastsat i nærværende forordning.
- (22) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 (9) er det med henblik på nærværende forordning fastsat, at værtsmedlemsstaten skal give tilladelse til, at medlemmerne af de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8), i nævnte forordning, og som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har indsat, kan foretage de søgninger i EU-databaser, der er nødvendige for at opfylde de operative mål, der er fastlagt i den operative plan om ind- og udrejsekontrol, grænseovervågning og tilbagesendelse. Hensigten med udsendelsen af de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning, er at give de medlemsstater, der anmoder om det, teknisk og operativ støtte, navnlig de medlemsstater, der står over for uforholdsmæssigt store migrationsudfordringer. For at de hold, der er omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i nævnte forordning, kan varetage deres opgaver, har de brug for adgang til SIS via en teknisk grænseflade hos Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning med forbindelse til det centrale SIS.
- (23) Bestemmelserne om det ansvar, der påhviler medlemsstaterne og Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 (10) («eu-LISA»), om indlæsning og behandling af indberetninger, om betingelserne for adgang til og opbevaring af indberetninger, om behandling af oplysninger, om databeskyttelse, om erstatningsansvar, og om overvågning og statistikker i forordning (EU) 2018/1861 bør også finde anvendelse på oplysninger, der indlæses og behandles i SIS i overensstemmelse med nærværende forordning.
- (24) Målene for denne forordning, nemlig at oprette et system til deling af oplysninger om afgørelser om tilbagesendelse udstedt af medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelser, som overholder direktiv 2008/115/EF, med henblik på at lette deres håndhævelse og overvåge, hvorvidt tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold overholder deres forpligtelse til at vende tilbage, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (25) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- (26) Anvendelsen af denne forordning berører ikke de forpligtelser, der følger af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967.
- (27) Medlemsstaterne bør gennemføre denne forordning under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, herunder overholdelse af princippet om nonrefoulement, og bør altid tage hensyn til barnets tarv, til familieliv og helbredstilstand eller en tilstand af sårbarhed for de berørte enkeltpersoner.
- (28) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (29) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF [\(11\)](#); Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (30) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF [\(12\)](#); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (31) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(13\)](#), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C), i Rådets afgørelse 1999/437/EF [\(14\)](#).
- (32) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(15\)](#), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra C), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF [\(16\)](#).
- (33) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(17\)](#), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU [\(18\)](#).
- (34) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005, og bør sammenholdes med Rådets afgørelse 2010/365/EU [\(19\)](#) og (EU) 2018/934 [\(20\)](#).
- (35) For så vidt angår Kroatien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011, og bør sammenholdes med Rådets afgørelse (EU) 2017/733 [\(21\)](#).

- (36) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (37) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 [\(22\)](#) og afgav en udtalelse den 3. maj 2017 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I denne forordning fastsættes betingelserne og procedurerne for indlæsning og behandling af indberetninger vedrørende tredjelandstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse truffet af medlemsstaterne, i Schengeninformationssystemet (SIS) oprettet ved forordning (EU) 2018/1861, samt for udvekslingen af supplerende oplysninger om sådanne indberetninger.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »tilbagesendelse«: tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2008/115/EF
- 2) »tredjelandstatsborger«: en tredjelandstatsborger som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv 2008/115/EF
- 3) »afgørelse om tilbagesendelse«: en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, der fastslår eller erklærer, at en tredjelandstatsborgers ophold er ulovligt, og som pålægger eller fastslår en forpligtelse for den pågældende til at vende tilbage, under overholdelse af direktiv 2008/115/EF
- 4) »indberetning«: en indberetning som defineret i artikel 3, nr. 1), i forordning (EU) 2018/1861
- 5) »supplerende oplysninger«: supplerende oplysninger som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) 2018/1861
- 6) »udsendelse«: udsendelse som defineret i artikel 3, nr. 5), i direktiv 2008/115/EF
- 7) »frivillig udrejse«: en frivillig udrejse som defineret i artikel 3, nr. 8), i direktiv 2008/115/EF
- 8) »indberettende medlemsstat«: en indberettende medlemsstat som defineret i artikel 3, nr. 10), i forordning (EU) 2018/1861

- 9) »udstedende medlemsstat«: en udstedende medlemsstat som defineret i artikel 3, nr. 11), i forordning (EU) 2018/1861
- 10) »fuldbyrdende medlemsstat«: en fuldbyrdende medlemsstat som defineret i artikel 3, nr. 12), i forordning (EU) 2018/1861
- 11) »personoplysninger«: personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2016/679
- 12) »CS-SIS«: den tekniske støttefunktion for det centrale SIS som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2018/1861
- 13) »opholdstilladelse«: en opholdstilladelse som defineret i artikel 2, nr. 16), i forordning (EU) 2016/399
- 14) »visum til længerevarende ophold«: et visum til længerevarende ophold som omhandlet i artikel 18, stk. 1, i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ([23](#))
- 15) »hit«: et hit som defineret i artikel 3, nr. 8), i forordning (EU) 2018/1861
- 16) »trussel mod den offentlige sundhed«: en trussel mod den offentlige sundhed som defineret i artikel 2, nr. 21), i forordning (EU) 2016/399
- 17) »ydre grænser«: de ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2016/399.

Artikel 3

Indlæsning af indberetninger om tilbagesendelse i SIS

1. Medlemsstaterne indlæser indberetninger i SIS om tredjelandstatsborgere, som er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, med henblik på at kontrollere, at forpligtelsen til at vende tilbage er blevet overholdt, og at støtte håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse. Der indlæses indberetning om tilbagesendelse i SIS, straks efter at afgørelsen om tilbagesendelse er truffet.
2. Medlemsstaterne kan undlade at indlæse indberetninger om tilbagesendelse, når afgørelserne om tilbagesendelse vedrører tredjelandstatsborgere, der frihedsberøves, mens de venter på at blive udsendt. Hvis de pågældende tredjelandstatsborgere løslades uden at blive udsendt, indlæses en indberetning om tilbagesendelse straks i SIS.
3. Medlemsstaterne kan undlade at indlæse indberetninger om tilbagesendelse, når afgørelsen om tilbagesendelse er truffet ved en medlemsstats ydre grænse og omgående er fuldbyrdet.

4. Den frist for frivillig udrejse, der er indrømmet i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 2008/115/EF, registreres omgående i indberetningen om tilbagesendelse. Enhver forlængelse af den pågældende frist registreres straks i indberetningen.

5. Enhver suspendering eller udsættelse af håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse, herunder som følge af indgivelse af en klage, registreres omgående i indberetningen om tilbagesendelse.

Artikel 4

Kategorier af oplysninger

1. En indberetning om tilbagesendelse, der indlæses i SIS i henhold til denne forordnings artikel 3, må kun indeholde følgende oplysninger:

- a) efternavne
- b) fornavne
- c) fødenavne
- d) tidligere anvendte navne og kaldenavne
- e) fødested
- f) fødselsdato
- g) køn
- h) samtlige nationaliteter
- i) hvorvidt den pågældende person
 - i) er bevæbnet
 - ii) er voldelig
 - iii) er forsvundet eller undvejet
 - iv) er selvmordstruet
 - v) udgør en trussel mod den offentlige sundhed, eller
 - vi) er involveret i en aktivitet som omhandlet i artikel 3-14 i direktiv (EU) 2017/541
- j) indberetningsgrunden
- k) den myndighed, der har oprettet indberetningen
- l) en henvisning til den afgørelse, der ligger til grund for indberetningen
- m) den handling, der skal foretages i tilfælde af et hit
- n) sammenkobling med andre indberetninger, jf. artikel 48 i forordning (EU) 2018/1861
- o) om afgørelsen om tilbagesendelse er truffet i forbindelse med en tredjelandstatsborger, der udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed
- p) lovovertrædelsens art
- q) arten af personens identifikationsdokumenter
- r) det land, der har udstedt personens identifikationsdokumenter
- s) nummeret/numrene på personens identifikationsdokumenter
- t) dato for udstedelsen af personens identifikationsdokumenter
- u) fotografier og ansigtsbilleder
- v) fingeraftryksoplysninger
- w) en kopi af identifikationsdokumenterne, så vidt muligt i farver
- x) sidste frist for frivillig udrejse, hvis indrømmet
- y) om afgørelsen om tilbagesendelse er blevet suspenderet eller håndhævelsen af afgørelsen er blevet udsat, herunder som følge af indgivelsen af en klage

z) om afgørelsen om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, der udgør grundlaget for en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold i henhold til artikel 24, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2018/1861.

2. De minimumsoplysninger, der er nødvendige for at indlæse indberetning i SIS, er de oplysninger, der er anført i stk. 1, litra a), f), j), l), m), x) og z). De øvrige oplysninger omhandlet i nævnte stykke indlæses også i SIS, hvis de foreligger.

3. Fingeraftryksoplysninger som omhandlet i stk. 1, litra v), kan bestå af:

a) et til ti flade fingeraftryk og et til ti rullede fingeraftryk fra den pågældende tredjelandstatsborger

b) op til to håndfladeaftryk for tredjelandstatsborgere, for hvilke indsamling af fingeraftryk er umulig

c) op til to håndfladeaftryk for tredjelandstatsborgere, der er genstand for tilbagesendelse som en strafferetlig sanktion, eller som har begået en strafbar handling på den medlemsstats område, som har truffet afgørelsen om tilbagesendelse.

Artikel 5

Myndighed, der er ansvarlig for udvekslingen af supplerende oplysninger

Det i medfør af artikel 7 i forordning (EU) 2018/1861 udpegede SIRENE-kontor sikrer udveksling af alle supplerende oplysninger om tredjelandstatsborgere, der er genstand for indberetning om tilbagesendelse i overensstemmelse med artikel 7 og 8 i nævnte forordning.

Artikel 6

Hit ved de ydre grænser ved udrejse — bekræftelse af tilbagesendelse

1. I tilfælde af et hit på en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som udrejser af medlemsstaternes område via en medlemsstats ydre grænser, videregiver den fuldbyrdende medlemsstat følgende oplysninger til den indberettende medlemsstat ved udveksling af supplerende oplysninger:

a) at tredjelandstatsborgeren er identificeret

b) stedet og tidspunktet for kontrollen

c) at tredjelandstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område

d) at tredjelandstatsborgeren var genstand for udsendelse, hvis det var tilfældet.

Når en tredjelandstatsborger, som er genstand for en indberetning om tilbagesendelse, udrejser af medlemsstaternes område via den indberettende medlemsstats ydre grænse, sendes bekræftelsen af tilbagesendelse til den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med nationale procedurer.

2. Den indberettende medlemsstat sletter indberetningen om tilbagesendelse straks efter modtagelsen af bekræftelsen af tilbagesendelse. Hvis det er relevant, indlæses en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold straks i henhold til artikel 24, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2018/1861.

3. Medlemsstaterne udarbejder hvert kvartal statistikker til Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) over antallet af bekræftede tilbagesendelser og antallet af disse bekræftede tilbagesendelser, hvor tredjelandstatsborgeren var genstand for udsendelse. eu-LISA samler de kvartalsvise statistikker til den årlige statistiske rapport omhandlet i denne forordnings artikel 16. Statistikkerne må ikke indeholde personoplysninger.

Artikel 7

Manglende overholdelse af afgørelser om tilbagesendelse

1. Ved udløb af den frist for frivillig udrejse, der er angivet i en indberetning om tilbagesendelse, herunder eventuelle forlængelser, underretter CS-SIS automatisk den indberettende medlemsstat.

2. Med forbehold af proceduren omhandlet i artikel 6, stk. 1, og artikel 8 og 12, og i tilfælde af et hit på en indberetning om tilbagesendelse, kontakter den fuldbyrdende medlemsstat omgående den indberettende medlemsstat ved udveksling af supplerende oplysninger med henblik på at afgøre, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

Artikel 8

Hit ved de ydre grænser ved indrejse

I tilfælde af et hit på en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som indrejser på medlemsstaternes område via de ydre grænser, finder følgende anvendelse:

- a) hvor en afgørelse om tilbagesendelse er ledsaget af et indrejseforbud, underretter den fuldbyrdende medlemsstat omgående den indberettende medlemsstat herom ved udveksling af supplerende oplysninger. Den indberettende medlemsstat sletter omgående indberetningen om tilbagesendelse og indlæser en indberetning om nægtelse af indrejse og ophold i henhold til artikel 24, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2018/1861.
- b) hvor en afgørelse om tilbagesendelse ikke er ledsaget af et indrejseforbud, underretter den fuldbyrdende medlemsstat omgående den indberettende medlemsstat herom ved udveksling af supplerende oplysninger med henblik på, at den indberettende medlemsstat straks sletter indberetningen om tilbagesendelse.

Afgørelsen om den pågældende tredjelandstatsborgers indrejse træffes af den fuldbyrdende medlemsstat i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/399.

Artikel 9

Konsultation forud for udstedelse eller forlængelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold

1. Hvis en medlemsstat overvejer at udstede eller forlænge en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold til en tredjelandstatsborger, som er genstand for en indberetning om tilbagesendelse, der er indlæst af en anden medlemsstat, og som er ledsaget

af et indrejseforbud, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i overensstemmelse med følgende regler:

- a) den udstedende medlemsstat konsulterer den indberettende medlemsstat, før den udsteder eller forlænger opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold
- b) den indberettende medlemsstat svarer på anmodningen om konsultation inden for ti kalenderdage
- c) svares der ikke inden for den frist, der er omhandlet i litra b), betyder det, at den indberettende medlemsstat ikke gør indsigelse mod udstedelsen eller forlængelsen af opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold
- d) når den udstedende medlemsstat træffer den relevante afgørelse, tager den hensyn til begrundelserne for den indberettende medlemsstats afgørelse og overvejer i overensstemmelse med national ret enhver trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, som den pågældende tredjelandsstatsborgers tilstedeværelse på medlemsstaternes område kan udgøre
- e) den udstedende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om sin afgørelse, og
- f) hvis den udstedende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om, at den har til hensigt at udstede eller forlænge opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, eller at den har besluttet at gøre det, sletter den indberettende medlemsstat indberetningen om tilbagesendelse.

Den endelige afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold til en tredjelandsstatsborger, påhviler den udstedende medlemsstat.

2. Hvis en medlemsstat overvejer at udstede eller forlænge en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold til en tredjelandsstatsborger, der er genstand for en indberetning om tilbagesendelse, der er indlæst af en anden medlemsstat, og som ikke er ledsaget af et indrejseforbud, underretter den udstedende medlemsstat straks den indberettende medlemsstat om, at den har til hensigt at udstede eller har udstedt en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold. Den indberettende medlemsstat sletter straks indberetningen om tilbagesendelse.

Artikel 10

Konsultation forud for indlæsning af en indberetning om tilbagesendelse

Hvis en medlemsstat har truffet en afgørelse om tilbagesendelse i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv 2008/115/EF, og overvejer at indlæse en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandsstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold udstedt af en anden medlemsstat, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i henhold til følgende regler:

- a) den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, underretter den udstedende medlemsstat om afgørelsen
- b) de oplysninger, der er udvekslet i medfør af litra a), skal indeholde tilstrækkelig information om begrundelserne for afgørelsen om tilbagesendelse

- c) på grundlag af oplysningerne fra den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, overvejer den udstedende medlemsstat, om der er grund til at inddrage opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold
- d) når den udstedende medlemsstat træffer den relevante afgørelse, tager den hensyn til begrundelserne for afgørelsen som angivet af den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, og overvejer i overensstemmelse med national ret enhver trussel mod den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, som den pågældende tredjelandstatsborgers tilstedeværelse på medlemsstaternes område kan udgøre
- e) senest 14 kalenderdage efter modtagelsen af anmodningen om konsultationer underretter den udstedende medlemsstat den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, om sin afgørelse eller indgiver, hvis det har været umuligt for den udstedende medlemsstat at træffe en afgørelse inden for denne frist, en begrundet anmodning om at undtagelsesvis at forlænge fristen for sit svar med højst yderligere 12 kalenderdage
- f) hvis den udstedende medlemsstat underretter den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, om, at den fastholder opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, indlæser den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, ikke indberetning om tilbagesendelse.

Artikel 11

Konsultation efter indlæsning af en indberetning om tilbagesendelse

Hvis det viser sig, at en medlemsstat har indlæst en indberetning om tilbagesendelse vedrørende en tredjelandstatsborger, som er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold, som er udstedt af en anden medlemsstat, kan den indberettende medlemsstat beslutte at trække afgørelsen om tilbagesendelse tilbage. I tilfælde af en sådan tilbagetrækning sletter den omgående indberetningen om tilbagesendelse. Hvis den indberettende medlemsstat imidlertid beslutter at opretholde afgørelsen om tilbagesendelse truffet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv 2008/115/EF, konsulterer de berørte medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i overensstemmelse med følgende regler:

- a) den indberettende medlemsstat underretter den udstedende medlemsstat om afgørelsen om tilbagesendelse
- b) de oplysninger, der udveksles i medfør af litra a), skal indeholde tilstrækkelig information om begrundelserne for indberetningen om tilbagesendelse
- c) på grundlag af oplysningerne fra den indberettende medlemsstat, overvejer den udstedende medlemsstat, om der er grund til at inddrage opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold
- d) når den udstedende medlemsstat træffer sin afgørelse, tager den hensyn til den indberettende medlemsstats begrundelser for afgørelsen og overvejer i overensstemmelse med national ret enhver trussel mod den offentlige orden eller offentlige sikkerhed, som den pågældende tredjelandstatsborgers tilstedeværelse på medlemsstaternes område kan udgøre
- e) senest 14 kalenderdage efter modtagelsen af anmodningen om konsultation underretter den udstedende medlemsstat den indberettende medlemsstat om sin afgørelse, eller indgiver, hvis det har været umuligt for den udstedende medlemsstat at træffe en afgørelse inden for den pågældende frist, en begrundet anmodning om undtagelsesvis at forlænge fristen for sit svar med højst yderligere 12 kalenderdage

f)hvis den udstedende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om, at den fastholder opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, sletter den indberettende medlemsstat omgående indberetningen om tilbagesendelse.

Artikel 12

Konsultation i tilfælde af et hit vedrørende en tredjelandstatsborger, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold

Hvis en medlemsstat får et hit på en indberetning om tilbagesendelse indlæst af en medlemsstat vedrørende en tredjelandstatsborger, der er indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold udstedt af en anden medlemsstat, konsulterer de involverede medlemsstater hinanden ved udveksling af supplerende oplysninger i overensstemmelse med følgende regler:

- a)den fuldbyrdende medlemsstat underretter den indberettende medlemsstat om situationen
- b) den indberettende medlemsstat indleder proceduren i artikel 11
- c)den indberettende medlemsstat underretter den fuldbyrdende medlemsstat om det endelige resultat af konsultationen.

Artikel 13

Statistikker om udveksling af oplysninger

Medlemsstaterne forelægger på årlig basis eu-LISA statistikker om de udvekslinger af oplysninger, der er gennemført i overensstemmelse med artikel 8-12, og om de tilfælde, hvor fristerne i de nævnte artikler ikke blev overholdt.

Artikel 14

Sletning af indberetninger

1. Ud over artikel 6 og 8-12 slettes indberetninger om tilbagesendelse, når den afgørelse, der lå til grund for at indlæse indberetningen, er blevet trukket tilbage eller annulleret af den kompetente myndighed. Indberetninger om tilbagesendelse slettes også, når den pågældende tredjelandstatsborger kan påvise, at vedkommende har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med den respektive afgørelse om tilbagesendelse.
2. Indberetninger om tilbagesendelse vedrørende en person, som har opnået statsborgerskab i en medlemsstat eller enhver stat, hvis statsborgere er berettiget til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, slettes, så snart den indberettende medlemsstat bliver klar over eller er blevet underrettet i medfør af artikel 44 i forordning (EU) 2018/1861 om, at vedkommende har opnået et sådant statsborgerskab.

Artikel 15

Overførsel af personoplysninger til tredjelande med henblik på tilbagesendelse

1. Uanset artikel 50 i forordning (EU) 2018/1861 kan de oplysninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 4, stk. 1, litra a), b), c), d), e), f), g), h), q), r), s), t), u), v) og

w), og de relaterede supplerende oplysninger, overføres eller gøres tilgængelige for et tredjeland efter aftale med den indberettende medlemsstat.

2. Oplysningerne skal overføres til et tredjeland i henhold til de relevante bestemmelser i EU-retten, navnlig bestemmelser om beskyttelse af personlige oplysninger, herunder kapitel V i forordning (EU) 2016/679, til tilbagetagelsesaftaler, hvis det er relevant, og til national ret i den medlemsstat, der overfører oplysningerne.

3. Overførslen af oplysninger til et tredjeland må kun ske, når følgende betingelser er opfyldt:

a) oplysningerne overføres eller gøres tilgængelige alene med henblik på identifikation af, samt udstedelse af et identitets- eller rejsedokument for, en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold med henblik på vedkommendes tilbagesendelse

b) den pågældende tredjelandstatsborger er blevet underrettet om, at vedkommendes personoplysninger og supplerende oplysninger kan blive delt med myndighederne i et tredjeland.

4. Overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til denne artikel berører ikke rettighederne for ansøgere om og personer med international beskyttelse, navnlig vedrørende nonrefoulement, og forbuddet mod at give eller indhente oplysninger i artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ([24](#)).

5. Oplysninger, der behandles i SIS, og de relaterede supplerende oplysninger, der udveksles i henhold til denne forordning, må ikke gøres tilgængelige for et tredjeland, hvis håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse er blevet suspenderet eller udsat, herunder som følge af indgivelsen af en klage begrundet med, at den pågældende tilbagesendelse ville overtræde nonrefoulementprincippet.

6. Anvendelsen af forordning (EU) 2016/679, herunder for så vidt angår overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til denne artikel, og navnlig anvendelsen, forholdsmæssigheden og nødvendigheden af overførsler på grundlag af artikel 49, stk. 1, litra d), i nævnte forordning, overvåges af de uafhængige tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1, i nævnte forordning.

Artikel 16

Statistikker

Eu-LISA udarbejder daglige, månedlige og årlige statistikker, både for hver medlemsstat og i alt, over antallet af indberetninger om tilbagesendelse indlæst i SIS. Statistikkerne omfatter de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra y), antallet af de underretninger, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, samt antallet af indberetninger om tilbagesendelse, der er slettet. eu-LISA udarbejder statistikker over de oplysninger, som medlemsstaterne har indgivet, jf. artikel 6, stk. 3, og artikel 13. Statistikkerne må ikke indeholde personoplysninger.

Disse statistikker medtages i den årlige statistiske rapport, der er omhandlet i artikel 60, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1861.

Artikel 17

Kompetente myndigheder med ret til adgang til oplysninger i SIS

1. Adgang til oplysninger i SIS og retten til søgning i sådanne oplysninger er forbeholdt de nationale kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 34, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU) 2018/1861.
2. Europol har inden for sit mandat ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) 2018/1861 med henblik på at støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres indbyrdes samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af smugling af migranter og af hjælp til irregulær migration.
3. Holdmedlemmerne som omhandlet i artikel 2, nr. 8) og 9), i forordning (EU) 2016/1624 har inden for deres mandater ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS i overensstemmelse med artikel 36 i forordning (EU) 2018/1861 med henblik på gennemførelse af ind- og udrejsekontrol, grænseovervågning og tilbagesendelsesoperationer via den tekniske grænseflade, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har oprettet og vedligeholder.

Artikel 18

Evaluering

Kommissionen evaluerer anvendelsen af denne forordning senest to år fra den dato, hvor den begyndte at finde anvendelse. Denne evaluering omfatter en vurdering af de mulige synergier mellem denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 ([25](#)).

Artikel 19

Anvendelse af bestemmelserne i forordning (EU) 2018/1861

I det omfang det ikke er fastsat i nærværende forordning, finder indlæsning, behandling og opdatering af indberetninger, bestemmelserne om medlemsstaternes og eu-LISA's ansvarsområder, betingelserne vedrørende adgang til og undersøgelsesfristen for indberetninger, behandling af oplysninger, databeskyttelse, erstatningsansvar og overvågning og statistikker som fastlagt i artikel 6-19, artikel 20, stk. 3 og 4, artikel 21, 23, 32 og 33, artikel 34, stk. 5, og artikel 38-60 i forordning (EU) 2018/1861 anvendelse på oplysninger, der er indlæst og behandlet i SIS i overensstemmelse med nærværende forordning.

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den dato, der fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1861.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2018

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand

(1) Europa-Parlamentets holdning af 24.10.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 19.11.2018.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold ([EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98](#)).

(3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol, om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og om ændring og ophævelse af forordning (EF) nr. 1987/2006 (se side 14 i denne EUT).

(4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (se side 56 i denne EUT).

(5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) ([EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1](#)).

(6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA ([EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6](#)).

(7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ([EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1](#)).

(8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ([EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53](#)).

(9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF ([EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1](#)).

(10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 ([EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99](#)).

(11) Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43](#)).

(12) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ([EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20](#)).

(13) [EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36](#).

(14) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne ([EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31](#)).

(15) [EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52](#).

(16) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ([EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1](#)).

(17) [EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21](#).

(18) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser ([EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19](#)).

(19) Rådets afgørelse 2010/365/EU af 29. juni 2010 om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien ([EUT L 166 af 1.7.2010, s. 17](#)).

(20) Rådets afgørelse (EU) 2018/934 af 25. juni 2018 om anvendelse af de resterende bestemmelser i Schengenreglerne om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien ([EUT L 165 af 2.7.2018, s. 37](#)).

(21) Rådets afgørelse (EU) 2017/733 af 25. april 2017 om anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne for så vidt angår Schengeninformationssystemet i Republikken Kroatien ([EUT L 108 af 26.4.2017, s. 31](#)).

(22) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1](#)).

(23) [EUT L 239 af 22.9.2000, s. 19](#).

(24) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse ([EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60](#)).

(25) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 ([EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20](#)).

Skjal 6

23.3.2016

DA Den Europæiske Unions Tidende

L 77/1

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/399

af 9. marts 2016

om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)

(kodifikation)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og e),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure [\(1\)](#), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 [\(2\)](#) er blevet ændret væsentligt flere gange [\(3\)](#). Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) Vedtagelsen af foranstaltninger i medfør af artikel 77, stk. 2, litra e), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for at sikre, at der ikke foretages grænsekontrol af personer, der passerer de indre grænser, er en del af Unionens målsætning efter artikel 26, stk. 2, i TEUF om oprettelse af et område uden indre grænser med fri bevægelighed for personer.
- (3) I overensstemmelse med artikel 67, stk. 2, i TEUF skal indførelsen af et område, hvor personer kan bevæge sig frit, understøttes af andre foranstaltninger. En fælles politik for passage af de ydre grænser, jf. artikel 77, stk. 1, litra b), i TEUF, er en sådan foranstaltning.
- (4) Fælles foranstaltninger for personers passage af de indre grænser samt grænsekontrol ved de ydre grænser bør tage højde for de Schengenregler, der er integreret i Unionens regelsæt, navnlig de relevante bestemmelser i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser [\(4\)](#) samt Den Fælles Håndbog [\(5\)](#).
- (5) Fælles regler for personers grænsepassage stiller ikke spørgsmålstegn ved og berører ikke den ret til fri bevægelighed, som tilkommer unionsborgere og deres familiemedlemmer samt tredjelandstatsborgere og deres familiemedlemmer, der i henhold til aftaler mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side nyder godt af en ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgernes.
- (6) Grænsekontrol er ikke kun i de medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænse kontrollen foretages, men i alle de medlemsstaters interesse, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser. Grænsekontrollen bør bidrage til at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel og forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden, offentlige sundhed og internationale forbindelser.
- (7) Ind- og udrejsekontrol bør foregå på en sådan måde, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud. Grænsekontrol bør udføres professionelt og respektfuldt og bør stå i rimeligt forhold til de forfulgte mål.
- (8) Grænsekontrol omfatter ikke kun ind- og udrejsekontrol af personer ved grænseovergangsstederne og overvågning mellem disse grænseovergangssteder, men også analyse af mulige risici for den indre sikkerhed og af de trusler, der kan påvirke sikkerheden ved de ydre grænser. Det er derfor nødvendigt at opstille betingelser, kriterier og nærmere regler for ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne og for overvågningen ved grænserne, herunder kontrol i Schengeninformationssystemet (SIS).

- (9) Der er behov for regler om beregningen af varigheden af tilladte kortvarige ophold i Unionen. Klare, enkle og harmoniserede regler i alle retsakter, der vedrører dette spørgsmål, vil komme såvel rejsende som grænse- og visummyndigheder til gode.
- (10) Da kun verifikation af fingeraftryk med sikkerhed kan bekræfte, at en person, som ønsker at indrejse i Schengenområdet, er den person, som visummet er udstedt til, bør der fastsættes bestemmelse om anvendelsen af det visuminformationssystem (VIS), som er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 [\(6\)](#), ved de ydre grænser.
- (11) Grænsevagterne bør anvende alle de oplysninger, der er til rådighed, herunder oplysninger, der kan søges i VIS, med henblik på at verificere, om de indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere, som er fastsat i denne forordning, er opfyldt, og for at sikre, at de kan forvalte deres opgaver effektivt.
- (12) For at undgå omgåelse af de grænseovergangssteder, hvor VIS kan anvendes, og for at sikre dets effektivitet er der et særligt behov for at anvende VIS på en ensartet måde, når der foretages indrejsekontrol ved de ydre grænser.
- (13) Da det i tilfælde af gentagne ansøgninger er hensigtsmæssigt at genanvende og kopiere biometriske oplysninger fra den første ansøgning i VIS, bør anvendelsen af VIS ved indrejsekontrollen ved de ydre grænser være obligatorisk.
- (14) Anvendelse af VIS bør medføre en systematisk søgning i VIS med brug af visummærkatens nummer kombineret med verifikation af fingeraftryk. Da sådanne søgninger kan få konsekvenser for ventetiderne ved grænseovergangsstederne, bør det imidlertid i en overgangsperiode undtagelsesvis være muligt under nøje definerede omstændigheder at søge i VIS uden systematisk verifikation af fingeraftryk. Medlemsstaterne bør sikre, at denne undtagelse kun anvendes, når betingelserne herfor er opfyldt fuldt ud, og at undtagelsen anvendes med en varighed og en hyppighed, der begrænses til det strengt nødvendige ved det enkelte grænseovergangssted.
- (15) Der bør være mulighed for at lempe ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser i tilfælde af særlige og uforudselige omstændigheder for at undgå urimelig lang ventetid ved grænserne. Tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter skal fortsat systematisk stemples i tilfælde af en lempelse af ind- og udrejsekontrollen. Stempling gør det muligt med sikkerhed at fastslå, hvor og hvornår grænsen blev passeret, men ikke, om rejsedokumenterne i alle tilfælde er blevet underkastet de påkrævede kontrolforanstaltninger.
- (16) For at mindske ventetiden for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, bør der, så vidt forholdene tillader det, indrettes separate baner ved grænseovergangsstederne, der angives med oplysninger, der skal være ens i alle medlemsstaterne. Der bør indrettes separate baner i internationale lufthavne. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, og de lokale forhold tillader det, bør medlemsstaterne overveje at indføre separate baner ved deres sø- og landgrænseovergangssteder.
- (17) Medlemsstaterne bør sikre, at kontrolprocedurerne ved de ydre grænser ikke udgør en afgørende hindring for samhandelen og den sociale og kulturelle udveksling. Med henblik herpå bør de indsætte det nødvendige personale og de nødvendige ressourcer.
- (18) Medlemsstaterne bør udpege den eller de nationale tjenester, som i henhold til den enkelte medlemsstats nationale ret skal udføre grænsekontrollopgaver. Hvis mere end én tjeneste er ansvarlig i en og samme medlemsstat, bør der være et tæt og løbende samarbejde mellem dem.
- (19) Medlemsstaternes operative samarbejde og gensidige bistand med hensyn til grænsekontrol bør forvaltes og samordnes af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (»agenturet«), der blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 [\(7\)](#).

- (20) Denne forordning berører ikke ind- og udrejsekontrol, der foretages som led i udøvelse af politiets almindelige beføjelser, og den sikkerhedskontrol af personer, der er identisk med den, der foretages i forbindelse med indenrigsflyvninger, medlemsstaternes muligheder for undtagelsesvis at foretage bagagekontrol i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 [\(8\)](#) og national ret om pligt til at medbringe rejse- eller identitetsdokumenter eller kravet om, at personer underretter myndighederne om deres tilstedeværelse på den pågældende medlemsstats område.
- (21) I et område med fri bevægelighed for personer bør der kun undtagelsesvis genindføres grænsekontrol ved de indre grænser. Der bør ikke udføres grænsekontrol eller pålægges formaliteter, udelukkende fordi en sådan grænse passerer.
- (22) Skabelsen af et område, hvor personer er sikret fri bevægelighed på tværs af de indre grænser, udgør et af Unionens vigtigste resultater. I et område uden kontrol ved de indre grænser er det nødvendigt at sikre en fælles reaktion på situationer, der i alvorlig grad påvirker den offentlige orden eller den indre sikkerhed i dette område eller i dele af dette område, eller i en eller flere medlemsstater, ved at gøre det muligt midlertidigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder uden derved at bringe princippet om fri bevægelighed for personer i fare. I lyset af, hvilke virkninger denne sidste udvej kan få for alle personer, der har ret til at bevæge sig rundt inden for dette område uden kontrol ved de indre grænser, bør der fastsættes betingelser og procedurer for genindførelse af sådanne foranstaltninger for at sikre, at de kun anvendes i undtagelsestilfælde, og at proportionalitetsprincippet overholdes. Omfanget og varigheden af enhver midlertidig genindførelse af sådanne foranstaltninger bør begrænses til det strengt nødvendige for at imødegå en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.
- (23) Da fri bevægelighed for personer påvirkes af en midlertidig genindførelse af kontrol ved de indre grænser, bør alle beslutninger om at genindføre sådan kontrol træffes i overensstemmelse med fælles aftalte kriterier og bør meddeles behørigt til Kommissionen eller henstilles af en EU-institution. Under alle omstændigheder bør genindførelsen af kontrol ved de indre grænser kun ske undtagelsesvis og bør kun gennemføres som en sidste udvej i et strengt begrænset tidsrum og ske på grundlag af specifikke objektive kriterier og en vurdering af nødvendigheden heraf, som bør kontrolleres på EU-plan. Hvis en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed kræver øjeblikkelig handling, bør en medlemsstat kunne genindføre grænsekontrol ved sine indre grænser i et tidsrum på højst ti dage. Det er nødvendigt, at enhver forlængelse af dette tidsrum overvåges på EU-plan.
- (24) Nødvendigheden og proportionaliteten af genindførelse af kontrol ved de indre grænser bør afvejes imod den trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed, som udløser behovet for sådan genindførelse, ligesom alternative foranstaltninger, der kunne træffes på nationalt plan eller EU-plan, eller begge, samt virkningen af sådan kontrol på den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser bør afvejes herimod.
- (25) Det kan undtagelsesvis være nødvendigt at genindføre kontrol ved de indre grænser i tilfælde af en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i området uden kontrol ved de indre grænser eller på nationalt plan, navnlig som følge af terrorhandlinger eller -trusler eller som følge af trusler vedrørende organiseret kriminalitet.
- (26) Migration og det forhold, at et stort antal tredjelandsstatsborgere passerer ydre grænser, bør ikke i sig selv betragtes som en trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

- (27) I overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis skal en undtagelse fra det grundlæggende princip om fri bevægelighed for personer fortolkes snævert, og begrebet offentlig orden forudsætter, at der foreligger en reel, tilstedeværende og tilstrækkelig alvorlig trussel, der påvirker en af de grundlæggende interesser i samfundet.
- (28) Baseret på erfaringerne hidtil med funktionen af området uden kontrol ved de indre grænser og med henblik på at bidrage til at sikre en ensartet gennemførelse af Schengenreglerne kan Kommissionen udarbejde retningslinjer for genindførelse af kontrol ved de indre grænser i tilfælde, hvor denne foranstaltning er nødvendig midlertidigt, og i tilfælde hvor der er behov for øjeblikkelig indgriben. Disse retningslinjer bør indeholde klare angivelser, der kan lette vurderingen af de omstændigheder, der kunne udgøre alvorlige trusler mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.
- (29) Når der i en evalueringsrapport udarbejdet i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 [\(9\)](#) konstateres alvorlige mangler ved gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser, bør Kommissionen for at sikre overensstemmelse med de henstillinger, som er vedtaget i henhold til nævnte forordning, tillægges gennemførelsesbeføjelser til at henstille, at den evaluerede medlemsstat træffer særlige foranstaltninger, som f.eks. indsættelse af europæiske grænsevagthold, fremlæggelse af strategiske planer eller, som en sidste udvej og under hensyntagen til situationens alvor, lukning af et specifikt grænseovergangssted. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 [\(10\)](#). I henhold til artikel 2, stk. 2, litra b), nr. iii), i nævnte forordning finder undersøgelsesproceduren anvendelse.
- (30) Den midlertidige genindførelse af kontrol ved visse indre grænser efter en særlig procedure på EU-niveau kan også være berettiget i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder og som en sidste udvej, når den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser er truet på grund af vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser konstateret ved en omhyggelig evalueringsproces i overensstemmelse med artikel 14 og 15 i forordning (EU) nr. 1053/2013, når disse omstændigheder vil udgøre en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for dette område eller i dele heraf. En sådan særlig procedure til midlertidig genindførelse af kontrol ved visse indre grænser kan også udløses under samme betingelser som et resultat af, at den evaluerede medlemsstat alvorligt har tilsidesat sine forpligtelser. I lyset af den politisk følsomme karakter af genindførelse af sådanne foranstaltninger, der berører nationale udøvende og håndhævende beføjelser vedrørende kontrol ved de indre grænser, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage henstillinger efter denne særlige procedure på EU-niveau efter forslag fra Kommissionen.
- (31) Inden der vedtages henstillinger om midlertidig genindførelse af kontrol ved visse indre grænser, bør muligheden for at træffe foranstaltninger med henblik på at løse de bagved liggende problemer, herunder bistand fra Unionens organer, kontorer og agenturer, såsom agenturet eller Den Europæiske Politienhed («Europol») oprettet ved Rådets afgørelse 2009/371/RIA [\(11\)](#), og tekniske eller finansielle støtteforanstaltninger på nationalt plan, EU-plan eller begge dele undersøges fuldt ud og rettidigt. Såfremt der påvises en alvorlig mangel, kan Kommissionen sikre finansielle støtteforanstaltninger for at hjælpe den pågældende medlemsstat. Alle henstillinger fra Kommissionen eller Rådet bør desuden være baseret på underbyggede oplysninger.
- (32) Kommissionen bør kunne vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det er påkrævet i behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende behovet for at forlænge kontrollen ved de indre grænser.

- (33) De evalueringsrapporter og henstillinger, der er omhandlet i artikel 14 og 15 i forordning (EU) nr. 1053/2013, bør danne grundlag for iværksættelsen af særlige foranstaltninger i tilfælde af alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser og den særlige procedure i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, som bringer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser, jf. nærværende forordning, i fare. Medlemsstaterne og Kommissionen gennemfører i fællesskab regelmæssige, objektive og upartiske evalueringer med henblik på at kontrollere, om denne forordning anvendes korrekt, og Kommissionen koordinerer evalueringerne i nært samarbejde med medlemsstaterne. Evalueringsmekanismen består af følgende elementer: flerårige programmer og årlige evalueringsprogrammer, anmeldte og uanmeldte besøg på stedet udført af små hold sammensat af Kommissionens repræsentanter og eksperter udpeget af medlemsstaterne, rapporter om resultatet af evalueringerne vedtaget af Kommissionen samt henstillingerne om afhjælpende foranstaltninger vedtaget af Rådet på forslag af Kommissionen, passende opfølgning, overvågning og rapportering.
- (34) Målet for forordning (EF) nr. 562/2006 og efterfølgende ændringer deraf, nemlig indførelse af regler for personers grænsepassage, kunne ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kunne bedre nås på EU-plan; Unionen kunne derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, gik nævnte forordning og efterfølgende ændringer deraf ikke videre, end hvad der var nødvendigt for at nå dette mål.
- (35) Beføjelsen til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i TEUF, bør delegeres til Kommissionen, for så vidt angår vedtagelse af yderligere foranstaltninger for overvågning samt ændring af bilagene til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (36) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den bør anvendes under overholdelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende international beskyttelse og non-refoulement.
- (37) Uanset artikel 355 i TEUF finder denne forordning ikke anvendelse på Den Franske Republik og Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske områder. Forordningen berører ikke de særlige ordninger for Ceuta og Melilla som fastsat i aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 [\(12\)](#).
- (38) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (39) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne [\(13\)](#), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF [\(14\)](#).
- (40) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske

Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(15\)](#), der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF [\(16\)](#).

- (41) For så vidt angår Liechtenstein, udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne [\(17\)](#), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU [\(18\)](#).
- (42) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF [\(19\)](#); Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (43) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF [\(20\)](#); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (44) For så vidt angår Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien, udgør artikel 1, stk. 1, artikel 6, stk. 5, litra a), afsnit III og de bestemmelser i afsnit II og tilknyttede bilag, der vedrører SIS og VIS, bestemmelser, der bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og principper

Denne forordning indeholder bestemmelser med henblik på at sikre, at personer ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser mellem EU-medlemsstaterne.

Den fastsætter regler for udøvelse af grænsekontrol af personer, der passerer EU-medlemsstaternes ydre grænser.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »indre grænser«:

- a) medlemsstaternes fælles landgrænser, herunder flod- og søgrænser
 - b) medlemsstaternes lufthavne for interne flyvninger
 - c) medlemsstaternes søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer), for så vidt angår interne færgeruter
- 2) »ydre grænser«: medlemsstaternes landgrænser, herunder grænser ved indre vandveje (floder og søer), søgrænser samt lufthavne, søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer), for så vidt de ikke er indre grænser
- 3) »intern flyvning«: en flyvning, der udelukkende går til eller fra medlemsstaternes område uden mellemlandning på et tredjelandets område
- 4) »interne færgeruter«: færgeforbindelse mellem de samme to eller flere havne på medlemsstaternes område, der ikke anløber havne beliggende uden for medlemsstaternes område, og som indebærer transport af passagerer og køretøjer i henhold til en offentliggjort fartplan
- 5) »personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten«:
- a) unionsborgere efter artikel 20, stk. 1, i TEUF samt tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed, og på hvem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ([21](#)) finder anvendelse
 - b) tredjelandstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, som i henhold til aftaler indgået mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret til fri bevægelighed
- 6) »tredjelandstatsborger«: en person, der ikke er unionsborger i henhold til artikel 20, stk. 1, i TEUF, og som ikke er omfattet af nærværende artikels nr. 5)
- 7) »personer, der er indberettet som uønskede«: tredjelandstatsborgere, der er indberettet til Schengeninformationssystemet (SIS) i overensstemmelse med og med henblik på artikel 24 og 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 ([22](#))
- 8) »grænseovergangssted«: et af de kompetente myndigheder godkendt overgangssted for passage af de ydre grænser
- 9) »fælles grænseovergangssted«: grænseovergangssted placeret på enten en medlemsstats område eller et tredjelandets område, hvor grænsevagter fra medlemsstaten og grænsevagter fra tredjelandet efter tur udfører ud- og indrejsekontrol i overensstemmelse med deres nationale ret og i henhold til en bilateral aftale
- 10) »grænsekontrol«: den aktivitet, som i overensstemmelse med og med henblik på denne forordning foretages ved en grænse udelukkende på grund af den planlagte eller faktiske grænsepassage uagtet andre hensyn, og som omfatter ind- og udrejsekontrol og grænseovervågning
- 11) »ind- og udrejsekontrol«: kontrol ved grænseovergangsstederne for at sikre, at personer, herunder deres transportmidler og genstande i deres besiddelse, kan få lov til at rejse ind i eller ud af medlemsstaternes område

- 12) »grænseovervågning«: overvågning af grænserne på strækningerne mellem grænseovergangssteder og overvågning af grænseovergangssteder uden for den normale åbningstid for at forhindre personer i at omgå ind- og udrejsekontrollen
- 13) »efterfølgende kontrol« (second line check): en yderligere kontrol, der kan foretages på et særligt sted, som ligger i en vis afstand fra det sted, hvor den almindelige ind- og udrejsekontrol finder sted (first line)
- 14) »grænsevagt«: en embedsmand, der i overensstemmelse med national ret er stationeret enten ved et grænseovergangssted eller ved en grænse eller i umiddelbar nærhed heraf, og som i overensstemmelse med denne forordning og national ret udfører grænsekontrolopgaver
- 15) »transportvirksomhed«: en fysisk eller juridisk person, hvis erhverv er at udføre personbefordring
- 16) »opholdstilladelse«:
- a) alle opholdstilladelser, der udstedes af medlemsstaterne i henhold til den ensartede udformning, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 [\(23\)](#), og opholdskort, der udstedes i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF
 - b) alle andre dokumenter, der udstedes af en medlemsstat til tredjelandsstatsborgere, som giver opholdsret på den pågældende medlemsstats område, og som er meddelt og offentliggjort i henhold til artikel 39, med undtagelse af:
 - i) midlertidige tilladelser, der udstedes, mens en første ansøgning om opholdstilladelse, jf. litra a), eller en ansøgning om asyl behandles, og
 - ii) visa, der udstedes af medlemsstaterne i den ensartede udformning, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 [\(24\)](#)
- 17) »krydstogtskib«: et skib, der følger en given rute efter et forudbestemt program, der omfatter et program med turistaktiviteter i de forskellige havne, og som sædvanligvis hverken optager eller afsætter passagerer i løbet af rejsen
- 18) »lystsejlad«: anvendelse af lystfartøjer til sports- eller turistsejlad
- 19) »kystfiskeri«: fiskeri ved hjælp af skibe, der hver dag eller inden for 36 timer vender tilbage til en havn på en medlemsstats område uden at anløbe en havn i et tredjeland
- 20) »offshorearbejder«: en person, som arbejder på et offshoreanlæg, der er beliggende i territorialfarvandene eller inden for en af medlemsstaternes eksklusive økonomiske zoner som defineret i international havret, og som regelmæssigt vender tilbage til medlemsstaternes område ad sø- eller luftvejen
- 21) »trussel mod den offentlige sundhed«: en sygdom, der er potentielt epidemisk ifølge Verdenssundhedsorganisationens internationale sundhedsregulativ, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, hvis de er omfattet af beskyttelsesbestemmelser, der finder anvendelse på medlemsstaternes statsborgere.

Artikel 3

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på alle personer, der passerer medlemsstaternes indre eller ydre grænser, uden at dette berører:

- a) rettigheder, der tilkommer personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten
- b) rettigheder, der tilkommer flygtninge og personer, som ansøger om international beskyttelse, navnlig hvad angår princippet om non-refoulement.

Artikel 4

Grundlæggende rettigheder

Ved anvendelsen af denne forordning handler medlemsstaterne i fuld overensstemmelse med den relevante EU-ret, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), de relevante dele af folkeretten, herunder konventionen om flygtninges retsstilling udfærdiget i Genève den 28. juli 1951 (»Genèvekonventionen«), forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om non-refoulement, og de grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten skal afgørelser, der træffes i henhold til denne forordning, vedtages på et individuelt grundlag.

AFSNIT II

DE YDRE GRÆNSER

KAPITEL I

Passage af de ydre grænser og indrejsebetingelser

Artikel 5

Passage af de ydre grænser

1. Passage af de ydre grænser kan kun ske ved grænseovergangsstederne og inden for normal åbningstid. Åbningstiderne skal angives klart ved grænseovergangssteder, der ikke er åbne døgnet rundt.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over deres grænseovergangssteder, jf. artikel 39.

2. Uanset stk. 1 kan der indføres undtagelser fra forpligtelsen til kun at passere de ydre grænser ved grænseovergangsstederne og inden for normal åbningstid:

- a) for personer eller grupper af personer, hvis det af særlige grunde er nødvendigt med henblik på lejlighedsvis passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne eller uden for normal åbningstid, forudsat at de er i besiddelse af de tilladelser, der er nødvendige i henhold til national ret, og det ikke forstyrrer medlemsstaternes offentlige orden og indre sikkerhed. Medlemsstaterne kan fastsætte særlige ordninger i bilaterale aftaler. Generelle

undtagelser i henhold til national ret og bilaterale aftaler skal meddeles Kommissionen, jf. artikel 39

- b) for personer eller grupper af personer, der befinder sig i en uforudset nødsituation
- c) i overensstemmelse med de særlige regler i artikel 19 og 20 sammenholdt med bilag VI og VII.

3. Medlemsstaterne skal, uden at det berører undtagelserne i stk. 2 eller deres forpligtelser med hensyn til international beskyttelse, indføre sanktioner i overensstemmelse med national ret i tilfælde af ulovlig passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og normal åbningstid. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 6

Indrejsebetingelser for tredjelandstatsborgere

1. For påtænkte ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning, skal tredjelandstatsborgere opfylde følgende indrejsebetingelser:

- a) de skal være i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, der giver indehaveren ret til grænsepassage, og dokumentet skal opfylde følgende betingelser:
 - i) det skal være gyldigt i mindst tre måneder efter den påtænkte dato for afrejse fra medlemsstaternes område. I begrundede hastetilfælde kan dette krav dog frafalde
 - ii) det skal være udstedt inden for de seneste 10 år
- b) de skal være i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 ([25](#)), undtagen hvis de har en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold
- c) de skal dokumentere formålet med og vilkårene for det påtænkte ophold og have de fornødne subsistensmidler, såvel i den påtænkte opholdsperiode som til hjemrejsen til hjemlandet eller gennemrejse til et tredjeland, hvor de er sikret indrejse, eller være i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis
- d) de må ikke være personer, der er indberettet i SIS som uønskede
- e) de må ikke være betragtet som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlig sundhed eller internationale forbindelser, og må navnlig ikke på dette grundlag være indberettet som uønskede i medlemsstaternes nationale databaser.

2. Med henblik på gennemførelse af stk. 1 anses den første opholdsdag på medlemsstaternes område som indrejsedatoen, og den sidste opholdsdag på medlemsstaternes område anses som udrejsedatoen. Ophold, der er givet tilladelse til i form af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, indgår ikke i beregningen af varigheden af opholdet på medlemsstaternes område.

3. I bilag I findes en ikkeudtømmende liste over den dokumentation, som grænsevagterne kan afkræve tredjelandstatsborgeren for at kontrollere, at betingelserne i stk. 1, litra c), er opfyldt.

4. Vurderingen af subsistensmidler foretages på grundlag af varigheden af og formålet med opholdet og under henvisning til de gennemsnitlige priser i den eller de pågældende

medlemsstater for billig indkvartering og forplejning, ganget med det antal dage, som opholdet varer.

De vejledende beløb, som medlemsstaterne fastsætter, meddeles Kommissionen, jf. artikel 39.

Kontrollen af, om der er tale om tilstrækkelige subsistensmidler, kan baseres f.eks. på kontanter, rejsechecks og kreditkort i tredjelandstatsborgerens besiddelse. Hvis national ret giver mulighed for erklæringer vedrørende sponsoring, kan sådanne erklæringer også udgøre bevis for tilstrækkelige subsistensmidler; det samme gælder garantierklæringer fra en vært som defineret i national ret, hvis tredjelandstatsborgeren bor hos en sådan.

5. Uanset stk. 1:

- a) skal en tredjelandstatsborger, der ikke opfylder samtlige betingelser i stk. 1, men som er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, have tilladelse til indrejse på de øvrige medlemsstaters område med henblik på gennemrejse, således at vedkommende kan nå frem til den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, medmindre den pågældende er opført på den nationale liste over indberetninger i den medlemsstat, hvis ydre grænser den pågældende ønsker at passere, og indberetningen er ledsaget af en instruks om at nægte indrejse eller gennemrejse
- b) kan en tredjelandstatsborger, der opfylder betingelserne i stk. 1, undtagen litra b), og som møder op ved grænsen, få tilladelse til indrejse på medlemsstaternes område, hvis der udstedes et visum ved grænsen i overensstemmelse med artikel 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 [\(26\)](#).

Medlemsstaterne udarbejder statistikker over visa, der udstedes ved grænsen, jf. artikel 46 i forordning (EF) nr. 810/2009 og bilag XII dertil.

Hvis det ikke er muligt at anbringe et visum i dokumentet, skal det undtagelsesvis påføres et separat ark, der indsættes i dokumentet. I så fald anvendes det ensartet udformede ark til påføring af visum, jf. Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 [\(27\)](#)

- c) kan tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder en eller flere af betingelserne i stk. 1, få tilladelse af en medlemsstat til indrejse på dens område af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser. Hvis den pågældende tredjelandstatsborger er indberettet i SIS, jf. stk. 1, litra d), underretter den medlemsstat, der tillader vedkommende at indrejse på sit område, de øvrige medlemsstater herom.

KAPITEL II

Kontrol ved de ydre grænser og nægtelse af indrejse

Artikel 7

Ind- og udrejsekontrol

1. Grænsevagterne skal under udførelsen af deres opgaver fuldt ud respektere den menneskelige værdighed, navnlig når der er tale om sårbare personer.

De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af deres opgaver, skal stå i rimeligt forhold til foranstaltningernes mål.

2. Grænsevagterne må ikke under udførelsen af ind- og udrejsekontrol af personer udøve forskelsbehandling, der er baseret på køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Artikel 8

Ind- og udrejsekontrol af personer

1. Grænsetrafikken ved de ydre grænser kontrolleres af grænsevagter. Ind- og udrejsekontrollen foretages i overensstemmelse med dette kapitel.

Kontrollen kan også omfatte transportmidler og genstande, som de personer, der passerer grænsen, er i besiddelse af. Den pågældende medlemsstats nationale ret finder anvendelse ved kropsvisitering og anden gennemsøgning.

2. Alle personer skal underkastes en minimumsind- og udrejsekontrol, der gør det muligt at fastslå deres identiteter på grundlag af deres forelagte eller foreviste rejsedokumenter. En sådan minimumskontrol består af en enkel og hurtig kontrol, om nødvendigt ved hjælp af tekniske hjælpemidler og ved at søge efter oplysninger, der udelukkende vedrører stjålne, ulovligt handlede, mistede eller ugyldiggjorte dokumenter, i de relevante databaser, af gyldigheden af de dokumenter, som giver den retmæssige indehaver ret til at passere grænsen, og af, om der foreligger tegn på falsk eller forfalskning.

Som hovedregel finder den i første afsnit omhandlede minimumskontrol anvendelse på personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten.

Grænsevagterne kan imidlertid på ikkesystematisk grundlag i forbindelse med minimumskontrollen af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, søge i nationale og europæiske databaser for at sikre sig, at personen ikke udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel for medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden eller internationale forbindelser eller en trussel mod den offentlige sundhed.

For så vidt angår personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, må resultatet af sådanne søgninger ikke anfægte disses ret til indrejse på den pågældende medlemsstats område efter direktiv 2004/38/EF.

3. Tredjelandstatsborgere skal underkastes følgende indgående ind- og udrejsekontrol:

a) den indgående indrejsekontrol skal omfatte kontrol af indrejsebetingelser, jf. artikel 6, stk. 1, samt eventuelt af opholds- og arbejdstilladelser. Heri skal indgå en grundig undersøgelse af følgende:

- i) kontrol af, om den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage, der ikke er udløbet, og at dokumentet i givet fald er ledsaget af det påkrævede visum eller den påkrævede opholdstilladelse
- ii) omhyggelig undersøgelse af, om dokumentet viser tegn på falsk eller forfalskning

- iii) undersøgelse af ind- og udrejsestemplerne i den pågældende tredjelandsstatsborgers rejседokument for ved at sammenholde ind- og udrejse datoerne at kontrollere, at vedkommende ikke allerede har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område
- iv) kontrol af, hvor den pågældende tredjelandsstatsborger er udrejst fra, og hvor han rejser hen, samt af det påtænkte opholds formål og, om nødvendigt, dokumentationen herfor
- v) kontrol af, om den pågældende tredjelandsstatsborger har tilstrækkelige subsistensmidler til det påtænkte opholds varighed og formål, til dennes hjemrejse eller gennemrejse til et tredjeland, hvor vedkommende er sikret indrejse, eller om vedkommende er i stand til at skaffe disse midler på lovlig vis
- vi) kontrol af, om den pågældende tredjelandsstatsborger, dennes transportmiddel og de genstande, som vedkommende medbringer, kan udgøre en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser. Denne kontrol skal bl.a. omfatte direkte søgning i de indberettede oplysninger om personer og om nødvendigt genstande i SIS og i de nationale databaser og de foranstaltninger, der eventuelt skal træffes som resultat af en indberetning
- b) hvis tredjelandsstatsborgeren er i besiddelse af et visum, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), skal den indgående indrejsekontrol også omfatte verifikation af visumindehaverens identitet og visummets ægthed ved hjælp af en søgning i visuminformationssystemet (VIS), jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008
- c) undtagelsesvis kan søgning i VIS i alle tilfælde udføres ved hjælp af nummeret på visummærkatens og stikprøvevis udføres ved hjælp af nummeret på visummærkatens kombineret med verifikation af fingeraftryk, såfremt:
 - i) der opstår en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne ved grænseovergangsstedet urimeligt lange
 - ii) alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation allerede er opbrugt, og
 - iii) der ikke vurderes at være en risiko for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring.

I alle tilfælde, hvor der hersker tvivl om visumindehaverens identitet og/eller visummets ægthed, skal søgningen i VIS dog udføres med systematisk brug af visummærkatens nummer kombineret med verifikation af fingeraftryk.

Denne undtagelse må kun anvendes på det pågældende grænseovergangssted, så længe betingelserne i nr. i), ii) og iii) er opfyldt

- d) afgørelsen om at udføre søgning i VIS i overensstemmelse med litra c) træffes af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted eller på et højere niveau.

Den pågældende medlemsstat underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen om en sådan afgørelse

- e) hver medlemsstat fremsender en gang om året en rapport om anvendelsen af litra c) til Europa-Parlamentet og Kommissionen med angivelse af antallet af tredjelandsstatsborgere, der er blevet kontrolleret i VIS udelukkende med brug af visummærkatens nummer, og oplysning om længden af de ventetider, der er omhandlet i litra c), nr. i)
- f) litra c) og d) finder anvendelse i et tidsrum på højst tre år, der begynder tre år efter, at VIS er sat i drift. Kommissionen sender inden udgangen af det andet år, hvor litra c) og d) finder anvendelse, en evaluering af gennemførelsen af disse bestemmelser til Europa-Parlamentet og Rådet. Europa-Parlamentet eller Rådet kan på grundlag af evalueringen opfordre Kommissionen til at foreslå passende ændringer af denne forordning

g) den indgående udrejsekontrol skal omfatte:

- i) kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage
- ii) kontrol af, om dokumentet viser tegn på falsk eller forfalskning
- iii) så vidt muligt kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger ikke betragtes som en trussel mod nogen af medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed eller internationale forbindelser

h) ud over den i litra g) omhandlede kontrol kan den indgående udrejsekontrol endvidere omfatte:

- i) kontrol af, at personen er i besiddelse af et gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001, undtagen hvis vedkommende har en gyldig opholdstilladelse; sådan kontrol kan omfatte søgning i VIS, jf. artikel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008
 - ii) kontrol af, at personen ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område
 - iii) kontrol af indberetninger af personer og genstande i SIS og i nationale databaser
- i) med henblik på at identificere en person, som eventuelt ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse til, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område, kan der foretages en søgning i VIS, jf. artikel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008.

4. Hvis der findes faciliteter til det, og hvis tredjelandstatsborgeren anmoder derom, skal en sådan indgående kontrol foretages på et ikkeoffentligt område.

5. Uden at det berører andet afsnit, skal tredjelandstatsborgere, der underkastes en indgående efterfølgende kontrol, skriftligt på et sprog, som de forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå, eller på en anden effektiv måde, oplyses om formålet med og proceduren for en sådan kontrol.

Disse oplysninger skal foreligge på alle de officielle EU-sprog og på det eller de sprog, der tales i det eller de lande, der grænser op til den pågældende medlemsstat, og det skal fremgå heraf, at tredjelandstatsborgeren kan anmode om navn og tjensteidentifikationsnummer på de grænsevagter, der foretager den indgående efterfølgende kontrol, samt om navnet på grænseovergangsstedet og den dato, hvor grænsepassagen fandt sted.

6. Kontrol af en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, foretages i henhold til direktiv 2004/38/EF.

7. De nærmere regler vedrørende de oplysninger, der skal registreres, er fastsat i bilag II.

8. Når artikel 5, stk. 2, litra a) eller b), finder anvendelse, kan medlemsstaterne også indføre undtagelser fra reglerne i nærværende artikel.

Artikel 9

Lempelse af ind- og udrejsekontrollen

1. Ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser kan lempes under særlige og uforudsete omstændigheder. Sådanne særlige og uforudsete omstændigheder foreligger, når uforudselige

begivenheder medfører en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne ved grænseovergangsstedet urimeligt lange, samtidig med at alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt.

2. Når ind- og udrejsekontrollen lempes i overensstemmelse med stk. 1, er indrejsekontrollen principielt vigtigere end udrejsekontrollen.

Afgørelser om lempelse af kontrollen træffes af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted.

En sådan lempelse af kontrollen skal være midlertidig, være tilpasset omstændighederne og iværksættes gradvis.

3. Selv i tilfælde af lempelse af ind- og udrejsekontrollen skal grænsevagten stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter både ved ind- og udrejse, jf. artikel 11.

4. Hver medlemsstat fremsender en gang om året en rapport om anvendelsen af denne artikel til Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Artikel 10

Separate baner samt skiltning

1. Medlemsstaterne opretter separate baner, navnlig ved grænseovergangssteder i lufthavne, for at udføre ind- og udrejsekontrol af personer, jf. artikel 8. Disse baner angives ved hjælp af skilte med de oplysninger, der er omhandlet i bilag III.

Medlemsstaterne kan indrette separate baner ved deres sø- og landgrænseovergangssteder og ved grænserne mellem medlemsstater, der ikke anvender artikel 22 ved deres fælles grænser. Der skal anvendes skilte med de oplysninger, der er omhandlet i bilag III, hvis medlemsstaterne indretter separate baner ved disse grænser.

Medlemsstaterne sikrer, at sådanne baner er tydeligt skiltet, herunder når reglerne for benyttelsen af de forskellige baner suspenderes i henhold til stk. 4 for at sikre, at flest mulige personer kan passere grænsen.

2. Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, kan benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del A (»EU, EØS, CH«). De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B1 (»visum ikke påkrævet«) og del B2 (»alle pas«).

Tredjelandstatsborgere, der ikke er visumpligtige ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, jf. forordning (EF) nr. 539/2001, og tredjelandstatsborgere, som har en gyldig opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, kan benytte de baner, der er angivet med skiltet i nærværende forordnings bilag III, del B1 (»visum ikke påkrævet«). De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i nærværende forordnings bilag III, del B2 (»alle pas«).

Alle andre personer skal benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B2 (»alle pas«).

Oplysningerne på de i første, andet og tredje afsnit omhandlede skilte kan anføres på det eller de sprog, som hver medlemsstat finder relevant.

Der er ikke pligt til at stille særskilte baner til rådighed, som er angivet med skiltet i bilag III, del B1 (»visum ikke påkrævet«). Medlemsstaterne beslutter under hensyn til de praktiske behov, om de vil gøre det, og i givet fald ved hvilke grænseovergangssteder.

3. Ved sø- og landgrænseovergangssteder kan medlemsstaterne adskille biltrafikken i forskellige baner til henholdsvis lette og tunge køretøjer og busser ved at bruge den skiltning, der er angivet i bilag III, del C.

Medlemsstaterne kan variere oplysningerne på disse skilte, hvor det er hensigtsmæssigt som følge af lokale forhold.

4. I tilfælde af et midlertidigt trafikpres ved et givet grænseovergangssted kan de kompetente myndigheder suspendere reglerne for benyttelsen af de forskellige baner, så længe det er nødvendigt for at afvikle dette trafikpres.

Artikel 11

Stempling af rejsedokumenter

1. Tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter skal systematisk stemples ved ind- og udrejse. Der anbringes navnlig ind- eller udrejsestempel på:

- a) dokumenter forsynet med et gyldigt visum, der giver tredjelandstatsborgere mulighed for grænsepassage
- b) dokumenter, der giver tredjelandstatsborgere, der ved grænsen har fået udstedt visum af en medlemsstat, mulighed for grænsepassage
- c) dokumenter, der giver tredjelandstatsborgere, der ikke er visumpligtige, mulighed for grænsepassage.

2. Rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, som direktiv 2004/38/EF finder anvendelse på, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i nævnte direktiv, stemples ved ind- og udrejse.

Rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til tredjelandstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF, stemples ved ind- og udrejse.

3. Der anbringes intet ind- eller udrejsestempel på:

- a) rejsedokumenter tilhørende statschefer og højtstående personer, hvis ankomst forinden er blevet officielt meddelt via diplomatiske kanaler
- b) pilotcertifikater eller flybesætningsbeviser
- c) rejsedokumenter tilhørende søfolk der kun opholder sig på en medlemsstats område under deres skibs ophold i anløbshavnen
- d) rejsedokumenter tilhørende besætningsmedlemmer og passagerer på krydstogtskibe, der ikke skal underkastes ind- og udrejsekontrol, jf. bilag VI, punkt 3.2.3

- e) dokumenter, der giver statsborgere fra Andorra, Monaco og San Marino mulighed for grænsepassage
- f) rejsedokumenter tilhørende togpersonale på internationale passager- og godstog
- g) rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der fremviser et opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF.

Anmoder en tredjelandstatsborger herom, kan det undtagelsesvis undlades at anbringe ind- eller udrejsesempel, såfremt anbringelsen heraf kan medføre betydelige vanskeligheder for den pågældende person. I så fald skal ind- eller udrejsen attesteres på et særskilt ark med angivelse af den pågældende persons navn og pasnummer. Dette ark skal udleveres til tredjelandstatsborgeren. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan føre statistik over sådanne undtagelsestilfælde og kan fremsende disse statistikker til Kommissionen.

4. De praktiske ordninger for stempling findes i bilag IV.

5. Tredjelandstatsborgere skal så vidt muligt oplyses om, at grænsevagten er forpligtet til at stemple deres rejsedokumenter ved ind- og udrejse, også når kontrollen lempes i overensstemmelse med artikel 9.

Artikel 12

Formodning for opfyldelse af betingelserne for opholdets varighed

1. Hvis en tredjelandstatsborgers rejsedokument ikke er forsynet med indrejsesempel, kan de kompetente nationale myndigheder gå ud fra en formodning om, at indehaveren ikke eller ikke længere opfylder de regler for varighed af ophold, der gælder i den pågældende medlemsstat.

2. Formodningen i stk. 1 kan afkræftes ved, at tredjelandstatsborgeren fremlægger et hvilket som helst troværdigt bevismiddel, f.eks. transportbilletter eller bevis for tilstedeværelse uden for medlemsstaternes område, som viser, at den pågældende har overholdt reglerne for varigheden af et kortvarigt ophold.

I et sådant tilfælde:

a) skal de kompetente myndigheder, hvis tredjelandstatsborgeren befinder sig på en medlemsstats område, der anvender Schengenreglerne i fuldt omfang, i overensstemmelse med national ret og praksis i tredjelandstatsborgerens rejsedokument angive, hvor og hvornår vedkommende har passeret den ydre grænse i en af de medlemsstater, der anvender Schengenreglerne i fuldt omfang

b) skal de kompetente myndigheder, hvis tredjelandstatsborgeren befinder sig på en medlemsstats område, med hensyn til hvilken afgørelsen i artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011 endnu ikke er truffet, i overensstemmelse med national ret og praksis i tredjelandstatsborgerens rejsedokument angive, hvor og hvornår vedkommende har passeret denne medlemsstats ydre grænse.

Der kan ud over de angivelser, der er omhandlet i litra a) og b), udleveres en formular svarende til den, der er gengivet i bilag VIII, til tredjelandstatsborgeren.

Medlemsstaterne skal oplyse hinanden, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet om deres nationale praksis med hensyn til de angivelser, der er omhandlet i denne artikel.

3. Hvis formodningen i stk. 1 ikke afkræftes, kan tredjelandsstatsborgeren sendes tilbage i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF [\(28\)](#) og med national ret under overholdelse af nævnte direktiv.

4. De relevante bestemmelser i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis der ikke er påført et udrejsestempel.

Artikel 13

Grænseovervågning

1. Hovedformålet med grænseovervågning er at forhindre ulovlig grænsepassage, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og træffe foranstaltninger mod personer, som har passeret grænsen ulovligt. En person, som har passeret en grænse ulovligt, og som ikke har ret til at opholde sig på den pågældende medlemsstats område, skal pågribes og gøres til genstand for procedurer under overholdelse af direktiv 2008/115/EF.

2. Grænsevagterne anvender stationære eller mobile enheder til grænseovervågning.

Overvågningen gennemføres på en sådan måde, at den forhindrer og afskrækker folk fra at omgå ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne.

3. Overvågningen mellem grænseovergangsstederne skal foretages af grænsevagter, hvis antal og metoder skal afpasses efter foreliggende eller forudsete risici og trusler. Der skal foretages hyppige og uventede ændringer i overvågningstidspunkterne, således at uautoriseret grænsepassage indebærer en permanent risiko for at blive afsløret.

4. Overvågningen skal foretages af stationære eller mobile enheder, der patruljerer eller posteres på strækninger, der er kendt for eller formodes at være følsomme, idet formålet med overvågningen er at pågribe personer, som passerer grænsen ulovligt. Overvågningen kan ligeledes foretages ved hjælp af tekniske, herunder elektroniske, midler.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 vedrørende yderligere foranstaltninger for overvågning.

Artikel 14

Nægtelse af indrejse

1. En tredjelandsstatsborger, der ikke opfylder alle indrejsebetingelserne i artikel 6, stk. 1, og som ikke tilhører en af de personkategorier, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5, skal nægtes indrejse på medlemsstaternes områder. Dette berører ikke anvendelsen af særlige bestemmelser om retten til asyl, international beskyttelse eller udstedelse af visum til længerevarende ophold.

2. Indrejse kan kun nægtes ved en begrundet afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen. Afgørelsen træffes af en myndighed, der er bemyndiget hertil efter national ret. Den finder anvendelse umiddelbart.

Den begrundede afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen skal foreligge i form af en standardformular, jf. bilag V, del B, udfyldt af den myndighed, der efter national ret er bemyndiget til at nægte indrejse. Den udfyldte standardformular skal udleveres til den pågældende tredjelandsskatsborger, som skal anerkender modtagelsen af afgørelsen om nægtelse af indrejse ved hjælp af nævnte formular.

3. Personer, der er nægtet indrejse, har ret til at påklage afgørelsen. Klageproceduren følger national ret. Tredjelandsskatsborgeren skal ligeledes have en skriftlig oversigt over de kontaktpunkter, der kan oplyse om repræsentanter med kompetence til at handle på tredjelandsskatsborgerens vegne i henhold til national ret.

Indgivelse af en klage har ikke opsættende virkning for afgørelsen om nægtelse af indrejse.

Uden at det berører spørgsmålet om tilkendelse af erstatning i henhold til national ret har den pågældende tredjelandsskatsborger ret til af den medlemsstat, der har nægtet indrejse, at få foretaget en rettelse af det annullerede indrejsestempel samt af enhver anden form for overstregning eller tilføjelse, såfremt det i klageafgørelsen konkluderes, at afgørelsen om nægtelse af indrejse ikke var tilstrækkeligt underbygget.

4. Grænsevagterne sikrer, at en tredjelandsskatsborger, som er blevet nægtet indrejse, ikke indrejser på den pågældende medlemsstats område.

5. Medlemsstaterne indsamler statistisk materiale om antallet af personer, der er nægtet indrejse, grundene hertil og nationaliteten på de personer, der er nægtet indrejse, samt om, ved hvilken type grænse (land, luft eller sø) de er blevet nægtet indrejse, og indsender det statistiske materiale én gang om året til Kommissionen (Eurostat) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 [\(29\)](#).

6. De nærmere regler vedrørende nægtelse af indrejse er fastsat i bilag V, del A.

KAPITEL III

Personale og ressourcer til grænsekontrol og samarbejde mellem medlemsstaterne

Artikel 15

Personale og ressourcer til grænsekontrol

Medlemsstaterne indsætter kvalificeret personale og tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre grænsekontrol ved de ydre grænser i overensstemmelse med artikel 7-14, på en sådan måde, at der sikres en effektiv, grundig og ensartet kontrol ved deres ydre grænser.

Artikel 16

Gennemførelse af kontrolforanstaltninger

1. Grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 7-14 udføres af grænsevagterne i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser og national ret.

Ved varetagelsen af denne grænsekontrol forbliver de beføjelser til at indlede strafferetlig forfølgning, som tilkommer grænsevagterne i henhold til national ret, og som ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, uændrede.

Medlemsstaterne sikrer, at grænsevagterne er specialiserede og passende uddannede under hensyn til det fælles grundlæggende uddannelsesprogram for grænsevagter, der er fastsat og udformet af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af Det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (»agenturet«), som er oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004. Uddannelsesprogrammet skal indeholde specialuddannelse i at opdage og håndtere situationer vedrørende udsatte personer som f.eks. uledsagede mindreårige og ofre for menneskehandel. Medlemsstaterne tilskynder med støtte fra agenturet grænsevagterne til at lære de sprog, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over de nationale tjenester, der er ansvarlige for grænsekontrol i henhold til deres nationale ret, jf. artikel 39.

3. For at sikre en effektiv grænsekontrol skal hver medlemsstat sørge for et tæt og løbende samarbejde mellem sine nationale tjenester med ansvar for grænsekontrol.

Artikel 17

Samarbejde mellem medlemsstater

1. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand og sikrer et tæt og løbende samarbejde med henblik på en effektiv gennemførelse af grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 7-16. De udveksler alle relevante oplysninger.

2. Medlemsstaternes operative samarbejde med hensyn til forvaltning af de ydre grænser samordnes af agenturet.

3. Uden at det berører agenturets beføjelser kan medlemsstaterne fortsætte samarbejdet ved de ydre grænser på det operative plan med andre medlemsstater og/eller tredjelande, herunder udveksling af forbindelsesofficerer, hvis et sådant samarbejde supplerer agenturets virke.

Medlemsstaterne undlader enhver aktivitet, der kan skade agenturets virke eller opfyldelsen af dets mål.

Medlemsstaterne underretter agenturet om det i første afsnit omhandlede operative samarbejde.

4. Medlemsstaterne varetager uddannelse i reglerne for grænsekontrol og i grundlæggende rettigheder. I den forbindelse tages der hensyn til de fælles uddannelsesstandarder, der udarbejdes og videreudvikles af agenturet.

Artikel 18

Fælles kontrol

1. Medlemsstater, der ikke anvender artikel 22 ved deres fælles landgrænser, kan, indtil den pågældende artikel anvendes, foretage fælles kontrol ved de fælles grænser, således at en person kun standses én gang med henblik på gennemførelse af ind- og udrejsekontrol, uden at det berører medlemsstaternes individuelle ansvar som følge af artikel 7-14.

Medlemsstaterne kan med henblik herpå indgå bilaterale ordninger med hinanden.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle ordninger, der indgås efter stk. 1.

KAPITEL IV

Særlige regler for ind- og udrejsekontrol

Artikel 19

Særlige regler for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser

De særlige regler, der er fastsat i bilag VI, finder anvendelse på kontrol ved de forskellige typer grænser og af de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere grænseovergangene.

Disse særlige regler kan indeholde undtagelser fra artikel 5, 6 og 8-14.

Artikel 20

Særlige regler for ind- og udrejsekontrol af visse personkategorier

1. De særlige regler, der er fastsat i bilag VII, finder anvendelse på kontrol af følgende kategorier af personer:

- a) statsoverhoveder og medlemmerne af deres delegation(er)
- b) luftfartøjspiloter og andre besætningsmedlemmer
- c) søfolk
- d) indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer
- e) grænsearbejdere
- f) mindreårige
- g) redningstjenester, politi og brandvæsen samt grænsevagter
- h) offshorearbejdere.

Disse særlige regler kan indeholde undtagelser fra artikel 5, 6 og 8-14.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen modellerne til de kort, der udstedes af deres udenrigsministerier til akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familiemedlemmer, jf. artikel 39.

KAPITEL V

Særlige foranstaltninger i tilfælde af alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser

Artikel 21

Foranstaltninger ved de ydre grænser og støtte fra agenturet

1. Når der i en evalueringsrapport, som er udarbejdet i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 1053/2013, konstateres alvorlige mangler ved gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser, kan Kommissionen, for at sikre overholdelse af henstillingerne som omhandlet i nævnte forordnings artikel 15, ved gennemførelsesretsakter henstille, at den evaluerede medlemsstat træffer særlige foranstaltninger, som kan omfatte en eller begge af følgende:

- a) indsættelse af europæiske grænsevagthold i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2007/2004
- b) forelæggelse af medlemsstatens strategiske planer udarbejdet på grundlag af en risikovurdering, herunder oplysninger om anvendelse af personale og udstyr, for agenturet til udtalelse.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2.

2. Kommissionen underretter regelmæssigt det udvalg, der nedsættes i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1, om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og om indvirkningen på de konstaterede mangler.

Den underretter også Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Når en evalueringsrapport som omhandlet i stk. 1 konkluderer, at den evaluerede medlemsstat alvorligt har tilsidesat sine forpligtelser og derfor skal rapportere om gennemførelsen af den relevante handlingsplan inden tre måneder i overensstemmelse med artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1053/2013, og når Kommissionen efter de tre måneder finder, at situationen varer ved, kan den, når alle betingelser herfor er opfyldt, iværksætte anvendelsen af proceduren i nærværende forordnings artikel 29.

AFSNIT III

DE INDRE GRÆNSER

KAPITEL I

Ingen kontrol ved de indre grænser

Artikel 22

Passage af de indre grænser

De indre grænser kan passeres overalt, uden at der gennemføres personkontrol, uanset personernes nationalitet.

Artikel 23

Kontrol inden for medlemsstaternes område

Den omstændighed, at der ikke foretages grænsekontrol ved de indre grænser, berører ikke:

- a) medlemsstaternes kompetente myndigheders udøvelse af politimæssige beføjelser i henhold til national ret, så længe udøvelsen af disse beføjelser ikke har tilsvarende virkning som grænsekontrol; dette gælder også i grænseområder. For så vidt angår første punktum kan udøvelsen af politimæssige beføjelser navnlig ikke ligestilles med ind- og udrejsekontrol, når de politimæssige foranstaltninger:
 - i) ikke har grænsekontrol som formål
 - ii) bygger på generelle politioplysninger og -erfaringer med hensyn til eventuelle trusler mod den offentlige sikkerhed og navnlig tager sigte på at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet
 - iii) er udformet og udføres på en måde, der klart adskiller sig fra systematisk ind- og udrejsekontrol af personer ved de ydre grænser
 - iv) udføres som stikprøvekontrol
- b) sikkerhedskontrol af personer i havne eller lufthavne, der foretages af de kompetente myndigheder i henhold til den enkelte medlemsstats ret eller af de ansvarlige i havne og lufthavne eller af transportvirksomheder, forudsat at denne kontrol også foretages for så vidt angår personer, der rejser inden for en medlemsstats område
- c) en medlemsstats mulighed for i lovgivningen at indføre en forpligtelse til at være i besiddelse af eller medbringe papirer og dokumenter
- d) en medlemsstats mulighed for i lovgivningen at indføre en forpligtelse for tredjelandstatsborgere til at anmelde deres tilstedeværelse på dets område i henhold til bestemmelserne i artikel 22 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (»Schengenkonventionen«).

Artikel 24

Fjernelse af hindringer for vejtrafikken ved overgangssteder ved de indre grænser

Medlemsstaterne fjerner alle hindringer for en smidig afvikling af vejtrafikken ved overgangsstederne ved de indre grænser, navnlig hastighedsbegrænsninger, der ikke udelukkende er fastsat af hensyn til trafiksikkerheden.

Medlemsstaterne skal samtidig være forberedt på at skulle sørge for kontrolfaciliteter, hvis grænsekontrollen ved de indre grænser genindføres.

KAPITEL II

Midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

Artikel 25

Generel ramme for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

1. Hvis der i området uden kontrol ved de indre grænser foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat, kan denne medlemsstat undtagelsesvis genindføre grænsekontrol ved alle sine indre grænser eller ved bestemte dele heraf i et begrænset tidsrum på højst 30 dage eller i det tidsrum, hvor den alvorlige trussel forventes at bestå, hvis dette tidsrum overstiger 30 dage. Omfanget og varigheden af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser må ikke overstige det, som er strengt nødvendigt for at imødegå den alvorlige trussel.

2. Der må kun genindføres grænsekontrol ved de indre grænser som en sidste udvej og i overensstemmelse med artikel 27, 28 og 29. Der tages hensyn til de i henholdsvis artikel 26 og 30 omhandlede kriterier i hvert enkelt tilfælde, hvor det overvejes at træffe afgørelse om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til henholdsvis artikel 27, 28 eller 29.

3. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i den pågældende medlemsstat varer ved længere end det i nærværende artikels stk. 1 nævnte tidsrum, kan medlemsstaten forlænge grænsekontrollen ved sine indre grænser under hensyntagen til de i artikel 26 omhandlede kriterier og i overensstemmelse med artikel 27 af de samme grunde som dem, der er nævnt i nærværende artikels stk. 1, og under hensyntagen til eventuelle nye forhold, i tidsrum på højst 30 dage, som kan forlænges.

4. Det samlede tidsrum, hvori der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, herunder omfattende forlængelser i henhold til nærværende artikels stk. 3, må ikke overstige seks måneder. Hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 29 kan det samlede tidsrum forlænges til højst to år i overensstemmelse med nævnte artikels stk. 1.

Artikel 26

Kriterier for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

Når en medlemsstat som en sidste udvej træffer afgørelse om at genindføre midlertidig grænsekontrol ved en eller flere af sine indre grænser eller ved dele heraf eller træffer afgørelse om at forlænge en sådan genindførelse i overensstemmelse med artikel 25 eller artikel 28, stk. 1, vurderer den, i hvilket omfang en sådan foranstaltning udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed, og om foranstaltningen står i et rimeligt forhold til truslen. Ved en sådan vurdering tager medlemsstaten navnlig hensyn til følgende:

- a) de sandsynlige virkninger af truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i den pågældende medlemsstat, bl.a. efter terrorhandlinger eller -trusler samt trusler som følge af organiseret kriminalitet
- b) foranstaltningens sandsynlige virkninger for den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser.

Artikel 27

Proceduren for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 25

1. Hvis en medlemsstat planlægger at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i medfør af artikel 25, underretter den de øvrige medlemsstater og Kommissionen senest fire uger før den planlagte genindførelse eller inden for et kortere tidsrum, hvis de omstændigheder, der gør det nødvendigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, først bliver kendt mindre end fire uger før den planlagte genindførelse. Med henblik herpå fremlægger medlemsstaten følgende oplysninger:

- a) begrundelsen for den foreslåede genindførelse, herunder alle relevante oplysninger om de begivenheder, der udgør en alvorlig trussel mod dens offentlige orden eller indre sikkerhed
- b) omfanget af den foreslåede genindførelse, idet det præciseres, ved hvilken del eller hvilke dele af de indre grænser der genindføres grænsekontrol
- c) angivelse af de godkendte grænseovergangssteder
- d) datoen for og varigheden af den planlagte genindførelse
- e) i givet fald de foranstaltninger, som de øvrige medlemsstater skal træffe.

To eller flere medlemsstater kan også sende en underretning efter første afsnit i fællesskab.

Kommissionen kan om nødvendigt anmode den eller de pågældende medlemsstater om yderligere oplysninger.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger forelægges Europa-Parlamentet og Rådet samtidig med, at der foretages underretning af de andre medlemsstater og Kommissionen i henhold til nævnte stykke.

3. Medlemsstater, der sender en underretning efter stk. 1, kan om nødvendigt og i overensstemmelse med national ret beslutte at klassificere dele af oplysningerne.

Sådan klassificering udelukker ikke, at Kommissionen stiller oplysningerne til rådighed for Europa-Parlamentet. Fremsendelse og håndtering af oplysninger og dokumenter fremsendt til Europa-Parlamentet efter denne artikel behandles i overensstemmelse med regler om fremsendelse og håndtering af klassificerede informationer, der finder anvendelse mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen.

4. Når en medlemsstat har foretaget en underretning efter stk. 1, kan Kommissionen eller en af de øvrige medlemsstater med forbehold af artikel 72 i TEUF afgive udtalelse med henblik på den høring, der er nævnt i stk. 5.

Såfremt Kommissionen på grundlag af oplysningerne i underretningen eller af andre yderligere oplysninger, den har modtaget, har betænkeligheder med hensyn til, hvorvidt den planlagte genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser er nødvendig og står i et rimeligt forhold til truslen, eller såfremt den er af den opfattelse, at en høring om visse aspekter ved underretningen er hensigtsmæssig, afgiver den udtalelse herom.

5. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 samt en udtalelse fra Kommissionen eller en medlemsstat efter stk. 4, skal gøres til genstand for en høring, herunder i givet fald fælles møder, mellem den medlemsstat, der planlægger at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, de øvrige medlemsstater, navnlig dem, der er direkte berørt af disse foranstaltninger, og Kommissionen, med henblik på i givet fald at tilrettelægge et gensidigt samarbejde mellem medlemsstaterne og undersøge, om foranstaltningerne står i et rimeligt forhold til de

begivenheder, der ligger til grund for genindførelsen af grænsekontrollen, og truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

6. Den i stk. 5 nævnte høring skal finde sted mindst ti dage før den planlagte dato for genindførelse af grænsekontrollen.

Artikel 28

Særlig procedure i situationer, der kræver øjeblikkelig handling

1. Hvis en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat kræver øjeblikkelig handling, kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis øjeblikkeligt genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i et begrænset tidsrum på højst ti dage.

2. Genindfører en medlemsstat grænsekontrol ved de indre grænser, underretter den samtidig de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og giver dem de oplysninger, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, herunder begrundelsen for anvendelsen af proceduren i nærværende artikel. Kommissionen kan høre de øvrige medlemsstater umiddelbart efter, at den har modtaget underretningen.

3. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed varer ved længere end det i nærværende artikels stk. 1 nævnte tidsrum, kan medlemsstaten træffe afgørelse om at forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser i tidsrum på højst 20 dage, som kan forlænges. I den forbindelse skal den pågældende medlemsstat tage hensyn til de i artikel 26 omhandlede kriterier, herunder en ajourført vurdering af, hvorvidt foranstaltningen er nødvendig og står i et rimeligt forhold til truslen, og tage hensyn til eventuelle nye forhold.

I tilfælde af at der træffes en sådan afgørelse om forlængelse, finder bestemmelserne i artikel 27, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse, og høringen skal finde sted straks efter, at Kommissionen og medlemsstaterne er blevet underrettet om afgørelsen om forlængelse.

4. Med forbehold af artikel 25, stk. 4, må det samlede tidsrum, hvori der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser på grundlag af det oprindelige tidsrum efter nærværende artikels stk. 1 og forlængelserne efter nærværende artikels stk. 3, ikke overstige to måneder.

5. Kommissionen skal straks oplyse Europa-Parlamentet om underretninger foretaget efter nærværende artikel.

Artikel 29

Særlig procedure, hvor ekstraordinære omstændigheder truer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser

1. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser er truet på grund af vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med grænsekontrollen ved de ydre grænser som omhandlet i artikel 21, og i det omfang disse omstændigheder udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser eller dele heraf, kan grænsekontrollen ved de indre grænser genindføres i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 for et

tidsrum på højst seks måneder. Dette tidsrum kan forlænges op til tre gange med et yderligere tidsrum på højst seks måneder, hvis disse ekstraordinære omstændigheder varer ved.

2. Rådet kan som en sidste udvej og som en foranstaltning til beskyttelse af de fælles interesser inden for området uden kontrol ved de indre grænser, hvis alle øvrige foranstaltninger, navnlig de i artikel 21, stk. 1, omhandlede, ikke effektivt kan afbøde den konstaterede alvorlige trussel, henstille til en eller flere medlemsstater at genindføre grænsekontrol ved alle deres indre grænser eller ved bestemte dele heraf. Rådets henstilling baseres på et forslag fra Kommissionen. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at forelægge Rådet et sådant forslag til henstilling.

Rådet angiver i sin henstilling som et minimum de oplysninger, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra a)-e).

Rådet kan henstille, at der foretages en forlængelse i overensstemmelse med de i nærværende artikel omhandlede vilkår og procedurer.

Inden en medlemsstat genindfører grænsekontrol ved alle sine indre grænser eller ved bestemte dele heraf, jf. nærværende stykke, underretter den de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen herom.

3. Såfremt en medlemsstat ikke følger den i stk. 2 omhandlede henstilling, underretter den pågældende medlemsstat straks Kommissionen skriftligt om begrundelsen herfor.

I sådanne tilfælde forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, som indeholder en vurdering af den begrundelse, som den pågældende medlemsstat har angivet, og konsekvenserne for beskyttelsen af de fælles interesser inden for området uden kontrol ved de indre grænser.

4. I behørigt begrundede særligt hastende tilfælde vedrørende situationer, hvor de omstændigheder, der gør det nødvendigt at forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser, jf. stk. 2, først bliver kendt mindre end ti dage før afslutningen af den forudgående genindførelsesperiode, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 38, stk. 3, vedtage eventuelle nødvendige henstillinger ved gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks. Kommissionen forelægger senest 14 dage efter vedtagelsen af sådanne henstillinger Rådet et forslag til henstilling, jf. nærværende artikels stk. 2.

5. Nærværende artikel berører ikke foranstaltninger, som medlemsstaterne eventuelt vedtager i tilfælde af en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i medfør af artikel 25, 27 og 28.

Artikel 30

Kriterier for midlertidig genindførelse af grænsekontrollen ved de indre grænser, hvor ekstraordinære omstændigheder truer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser

1. Hvis Rådet som en sidste udvej vedtager en henstilling om midlertidig genindførelse af grænsekontrollen ved en eller flere af de indre grænser eller ved dele heraf, jf. artikel 29, stk. 2, vurderer det, i hvilket omfang en sådan foranstaltning udgør en passende reaktion på

truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser, og om foranstaltningen står i rimeligt forhold til truslen. Denne vurdering foretages på grundlag af detaljerede oplysninger fremlagt af den eller de berørte medlemsstater og Kommissionen samt alle andre relevante oplysninger, herunder oplysninger indhentet i henhold til nærværende artikels stk. 2. Ved en sådan vurdering tages der navnlig hensyn til følgende:

- a) hvorvidt der findes tekniske eller finansielle støtteforanstaltninger, der kan anvendes eller er blevet anvendt på nationalt plan eller EU-plan, eller begge, herunder bistand fra Unionens organer, kontorer eller agenturer, såsom agenturet, Det Europæiske Asylstøttekontor oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 439/2010 [\(30\)](#) eller Den Europæiske Politienhed («Europol») oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA, og i hvilket omfang sådanne foranstaltninger udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser
- b) de nuværende eller sandsynlige fremtidige virkninger af alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser, der er konstateret i forbindelse med de evalueringer, der er gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 1053/2013, og i hvilket omfang sådanne alvorlige mangler udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser
- c) de sandsynlige virkninger af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser for den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser.

2. Kommissionen kan, inden den vedtager et forslag til Rådets henstilling, jf. artikel 29, stk. 2:

- a) anmode medlemsstaterne, agenturet, Europol eller andre af Unionens organer, kontorer eller agenturer om yderligere oplysninger
- b) med støtte fra eksperter fra medlemsstaterne, agenturet, Europol eller et andet af Unionens relevante organer, kontorer eller agenturer gennemføre besøg på stedet for at indhente eller kontrollere oplysninger af relevans for den pågældende henstilling.

Artikel 31

Underretning af Europa-Parlamentet og Rådet

Kommissionen og den eller de berørte medlemsstater underretter snarest muligt Europa-Parlamentet og Rådet om omstændigheder, der kan medføre anvendelse af artikel 21 og 25-30.

Artikel 32

Bestemmelser, der skal anvendes i tilfælde af genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

Hvis der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, finder de relevante bestemmelser i afsnit II tilsvarende anvendelse.

Artikel 33

Rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser

Senest fire uger efter ophævelsen af grænsekontrollen ved de indre grænser forelægger den medlemsstat, der har foretaget grænsekontrol ved de indre grænser, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser, hvori den navnlig redegør for den oprindelige vurdering og opfyldelsen af de kriterier, der er omhandlet i artikel 26, 28 og 30, gennemførelsen af kontrollen, det praktiske samarbejde med nabomedlemsstater, virkningerne for den frie bevægelighed for personer, hvorvidt genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser har været effektiv, herunder en ex post-vurdering af proportionaliteten af genindførelsen af grænsekontrol.

Kommissionen kan afgive en udtalelse om ex post-vurderingen af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved en eller flere indre grænser eller ved dele heraf.

Kommissionen skal mindst en gang om året forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om funktionen af området uden kontrol ved de indre grænser. Denne rapport skal indeholde en liste over alle afgørelser om genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser, der er truffet i løbet af det pågældende år.

Artikel 34

Oplysninger til offentligheden

Kommissionen og den berørte medlemsstat underretter på en koordineret måde offentligheden om en afgørelse om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser og anfører navnlig foranstaltningens start- og slutdato, medmindre tungerevejende sikkerhedsmæssige grunde taler imod dette.

Artikel 35

Fortrolighed

På anmodning af den berørte medlemsstat respekterer de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen fortroligheden af de oplysninger, der gives i forbindelse med genindførelsen og forlængelsen af grænsekontrol, og den rapport, der udarbejdes i medfør af artikel 33.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 36

Ændringer af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 vedrørende ændringer af bilag III, IV og VIII.

Artikel 37

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, stk. 5, og artikel 36, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.
3. Den i artikel 13, stk. 5, og artikel 36 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 5, og artikel 36 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 38

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.

Artikel 39

Meddelelser

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen:
 - a) listen over opholdstilladelser med angivelse af, hvilke der er omfattet af henholdsvis artikel 2, nr. 16), litra a), og artikel 2, nr. 16), litra b), og medsender en model for de opholdstilladelser, der er omfattet af artikel 2, nr. 16), litra b). Når opholdskort er udstedt i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF, skal dette specifikt angives, og der skal

udsendes en model af opholdskort, der ikke er udstedt i overensstemmelse med den ensartede udformning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002

- b) listen over deres grænseovergangssteder
- c) de vejledende beløb, som hvert år fastsættes af de nationale myndigheder med hensyn til, hvor meget en udlænding mindst skal råde over ved passage af de ydre grænser
- d) listen over de nationale tjenester, som er ansvarlige for grænsekontrollen
- e) eksempler på modeller til kort, der udstedes af udenrigsministerierne
- f) undtagelser fra reglerne vedrørende passage af de ydre grænser, jf. artikel 5, stk. 2, litra a)
- g) de i artikel 11, stk. 3, omhandlede statistikker.

2. Kommissionen stiller de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden gennem offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven, og på enhver anden hensigtsmæssig måde.

Artikel 40

Lokal grænsetrafik

Denne forordning berører ikke EU-reglerne om lokal grænsetrafik og gældende bilaterale aftaler om lokal grænsetrafik.

Artikel 41

Ceuta og Melilla

Bestemmelserne i denne forordning berører ikke de særlige regler for byerne Ceuta og Melilla, som fastsat i erklæringen fra Kongeriget Spanien om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 [\(31\)](#).

Artikel 42

Meddelelse af oplysninger fra medlemsstaterne

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale bestemmelser vedrørende artikel 23, litra c) og d), de sanktioner, som er omhandlet i artikel 5, stk. 3, og bilaterale aftaler, som er tilladt i medfør af denne forordning. Efterfølgende ændringer i disse bestemmelser meddeles inden for en frist på fem arbejdsdage.

De af medlemsstaterne meddelte oplysninger offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, C-udgaven.

Artikel 43

Evalueringsmekanisme

1. I overensstemmelse med traktaterne, og uden at dette berører de heri fastsatte bestemmelser om traktatbrudsprocedurer, evalueres den enkelte medlemsstats gennemførelse af denne forordning ved en evalueringsmekanisme.

2. Reglerne om evalueringsmekanismen er fastsat i forordning (EU) nr. 1053/2013. I overensstemmelse med denne evalueringsmekanisme gennemfører medlemsstaterne og Kommissionen i fællesskab regelmæssige, objektive og upartiske evalueringer med henblik på at kontrollere, om nærværende forordning anvendes korrekt, og Kommissionen koordinerer evalueringerne i nært samarbejde med medlemsstaterne. Efter denne mekanisme evalueres hver medlemsstat mindst én gang hvert femte år af et lille hold sammensat af Kommissionens repræsentanter og af eksperter, der udpeges af medlemsstaterne.

Evalueringerne kan bestå af anmeldt eller uanmeldt besøg på stedet ved de ydre eller de indre grænser.

I overensstemmelse med denne mekanisme er Kommissionen ansvarlig for vedtagelsen af de flerårige og årlige evalueringsprogrammer og evalueringsrapporterne.

3. I tilfælde af eventuelle mangler kan der fremsættes henstillinger om afhjælpende foranstaltninger til de pågældende medlemsstater.

Når der i en evalueringsrapport vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) nr. 1053/2013 konstateres alvorlige mangler ved gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser, finder artikel 21 og 29 i nærværende forordning anvendelse.

4. Europa-Parlamentet og Rådet underrettes i alle faser af evalueringen, og alle relevante dokumenter fremsendes til disse institutioner i overensstemmelse med reglerne om klassificerede dokumenter.

5. Europa-Parlamentet underrettes straks og fuldt ud om eventuelle forslag til ændring eller til erstatning af de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1053/2013.

Artikel 44

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 562/2006 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag X.

Artikel 45

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 9. marts 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

J. A. HENNIS-PLASSCHAERT

Formand

(1) Europa-Parlamentets holdning af 2.2.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 29.2.2016.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) ([EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1](#)).

(3) Se bilag IX.

(4) [EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19](#).

(5) [EFT C 313 af 16.12.2002, s. 97](#).

(6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) ([EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60](#)).

(7) Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser ([EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1](#)).

(8) Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 af 19. december 1991 om afskaffelse af kontrol og formaliteter gældende for håndbagage og indtjekket bagage tilhørende personer, der foretager en flyvning inden for Fællesskabet, samt for bagage tilhørende personer, der foretager en overfart ad søvejen inden for Fællesskabet ([EFT L 374 af 31.12.1991, s. 4](#)).

(9) Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne ([EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27](#)).

(10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser ([EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13](#)).

(11) Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) ([EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37](#)).

[\(12\) EFT L 239 af 22.9.2000, s. 69.](#)

[\(13\) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.](#)

[\(14\) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne \(\[EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31\]\(#\)\).](#)

[\(15\) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.](#)

[\(16\) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne \(\[EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1\]\(#\)\).](#)

[\(17\) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.](#)

[\(18\) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser \(\[EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19\]\(#\)\).](#)

[\(19\) Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne \(\[EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43\]\(#\)\).](#)

[\(20\) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne \(\[EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20\]\(#\)\).](#)

[\(21\) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning \(EØF\) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF \(\[EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77\]\(#\)\).](#)

[\(22\) Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EF\) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet \(SIS II\) \(\[EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4\]\(#\)\).](#)

[\(23\) Rådets forordning \(EF\) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere \(\[EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1\]\(#\)\).](#)

[\(24\) Rådets forordning \(EF\) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa \(\[EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1\]\(#\)\).](#)

(25) Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav ([EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1](#)).

(26) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) ([EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1](#)).

(27) Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 af 18. februar 2002 om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark ([EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4](#)).

(28) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold ([EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98](#)).

(29) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere ([EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23](#)).

(30) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 439/2010 af 19. maj 2010 om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor ([EUT L 132 af 29.5.2010, s. 11](#)).

(31) [EFT L 239 af 22.9.2000, s. 73](#).

BILAG I

Dokumentation til kontrol af, at indrejsebetingelserne er opfyldt

Den dokumentation, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, kan omfatte følgende:

a) for forretningsrejser:

- i) en indbydelse fra en virksomhed eller en myndighed til at deltage i møder, konferencer eller arrangementer af kommerciel, industriel eller arbejdsrelateret art
- ii) andre dokumenter, der viser, at der er tale om forretningsforbindelser eller arbejdsrelaterede kontakter
- iii) i givet fald adgangsbilletter til messer og kongresser

b) for rejser i forbindelse med studier eller anden form for uddannelse:

- i) et optagelsesbevis fra en lærestanstalt med henblik på at deltage i teoretiske eller praktiske uddannelses- og videreuddannelseskurser
- ii) studiekort eller beviser for fulgte kurser

c) for turistrejser eller private rejser:

i) dokumentation for indkvartering:

- i givet fald en invitation fra værten
- dokumentation fra det etablisement, der står for indkvartering, eller en anden form for dokumentation for den påtænkte indkvartering

ii) dokumentation for rejseruten:

- bekræftet reservation af en organiseret rejse eller en anden egnet form for dokumentation for den påtænkte rejseplan

iii) dokumentation for hjemrejse:

- retur- eller rundrejsebillet

d) for rejser af politisk, videnskabelig, kulturel, sportslig eller religiøs art eller med anden begrundelse:

indbydelser, adgangsbilletter, tilmeldinger eller programmer så vidt muligt med angivelse af navnet på værtsorganisationen og opholdets varighed eller en anden form for egnet dokumentation for formålet med besøget.

BILAG II

Registrering af oplysninger

Alle grænseovergangssteder registrerer manuelt eller elektronisk alle tjenesteoplysninger samt alle andre særlig vigtige oplysninger. Navnlig følgende oplysninger skal registreres:

- a) navnet på den grænsevagt, der er lokalt ansvarlig for grænsekontrollen, og på de øvrige personer på hvert hold
 - b) lempelser i personkontrollen i overensstemmelse med artikel 9
 - c) udstedelse ved grænsen af dokumenter, som træder i stedet for pas og visa
 - d) pågribelser af personer og klager (strafferetlige og administrative overtrædelser)
 - e) nægtelse af indrejse i overensstemmelse med artikel 14 (begrundelse for nægtelse af indrejse samt nationaliteter)
 - f) sikkerhedskoderne på indrejse- og udrejsestempler, identiteten på grænsevagter, der er tildelt et bestemt stempel på et givet tidspunkt eller en bestemt vagt, og oplysninger om stempler, der er bortkommet eller stjålet
 - g) klager fra personer, der underkastes ind- og udrejsekontrol
 - h) andre politimæssige eller retlige foranstaltninger af særlig betydning
 - i) særlige hændelser.
-

BILAG III

Modeller til skiltning af baner ved grænseovergangsstederne

DEL A

[\(1\)](#)

DEL B1: »visum ikke påkrævet«

DEL B2: »alle pas«.

DEL C

[\(1\)](#)

[\(1\)](#)

[\(1\)](#)

**IKKE
VISUMPLIGTIG**

BILER

**IKKE
VISUMPLIGTIG**

BUSSER

**IKKE
VISUMPLIGTIG**

LASTBILER

**ALLE
PAS**

BILER

**ALLE
PAS**

BUSSER

**ALLE
PAS**

LASTBILER

(1) Der kræves ikke logo for Island og Norge.

BILAG IV

Stempling

1. Tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter skal systematisk stemples ved ind- og udrejse i overensstemmelse med artikel 11. Kravene til disse stempler er fastlagt i Schengeneksekutivkomitéens afgørelse SCH/Com-ex (94) 16 rev. og SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).
2. Stemplernes sikkerhedskoder skal ændres regelmæssigt og mindst én gang om måneden.
3. Når tredjelandstatsborgere, der er visumpligtige, rejser ind og ud, anbringes stemplet som hovedregel på den modstående side til den, hvorpå visummet er anbragt.

Hvis denne side ikke kan bruges, anbringes stemplet på den følgende side. Den maskinlæsbare del stemples ikke.

4. Medlemsstaterne udpeger nationale kontaktpunkter, der er ansvarlige for udvekslingen af oplysninger om sikkerhedskoderne på de indrejse- og udrejsestempler, der anvendes ved grænseovergangssteder, og underretter de øvrige medlemsstater, Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen herom. Disse kontaktpunkter skal hurtigst muligt have adgang til oplysninger om de fælles indrejse- og udrejsestempler, der anvendes ved den pågældende medlemsstats ydre grænse, og navnlig oplysninger om følgende:

- a) hvilket stempel der anvendes ved et givet grænseovergangssted
- b) identiteten på den grænsevagt, til hvem et givet stempel er tildelt på et givet tidspunkt
- c) den sikkerhedskode, som et givet stempel har på et givent tidspunkt.

Anmodninger om oplysninger om de fælles ind- og udrejsestempler forelægges ovennævnte nationale kontaktpunkter.

De nationale kontaktpunkter videre sender desuden straks oplysninger om ændringer i kontaktpunkterne og om bortkomne eller stjålne stempler til de øvrige kontaktpunkter, Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen.

BILAG V

DEL A

Procedurer for nægtelse af indrejse ved grænsen

1. Ved nægtelse af indrejse skal den kompetente grænsevagt:

- a) udfylde den standardformular for nægtelse af indrejse, der er vist i del B. Den pågældende tredjelandstatsborger skal underskrive formularen og modtager en kopi af

- den underskrevne formular. Hvis tredjelandsstatsborgeren nægter at underskrive, anfører grænsevagten dette på formularen i rubrikken »Bemærkninger«
- b) stemple passet med et indrejsestempel, der med uudsletteligt sort blæk overstreges med et kryds, og skrive overfor det på højre side, ligeledes med uudsletteligt blæk, det eller de bogstaver, der svarer til begrundelsen for nægtelse af indrejse; listen over disse bogstaver er anført på ovennævnte standardformular for nægtelse af indrejse
 - c) annullere eller inddrage visummet, afhængigt af det enkelte tilfælde, i overensstemmelse med betingelserne i artikel 34 i forordning (EF) nr. 810/2009
 - d) indføre enhver nægtelse af indrejse i et register eller notere det på en liste med angivelse af den berørte tredjelandsstatsborgers identitet og nationalitet, referencer på tredjelandsstatsborgerens grænsepassagedokument samt begrundelse og dato for nægtelse af indrejse.
2. Hvis en tredjelandsstatsborger, som er blevet nægtet indrejse, er blevet befordret til grænsen af en transportvirksomhed, skal den lokalt ansvarlige myndighed:
- a) pålægge transportvirksomheden at tage ansvaret for den pågældende tredjelandsstatsborger og straks befordre denne enten til det tredjeland, vedkommende er ankommet fra, eller til det tredjeland, som har udstedt vedkommendes grænsepassagedokument, eller til et andet tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller foranstalte viderebefordring i overensstemmelse med artikel 26 i Schengenkonventionen og Rådets direktiv 2001/51/EF [\(1\)](#)
 - b) indtil tilbagesendelse kan finde sted, træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med national ret og under hensyn til de lokale forhold for at forhindre, at tredjelandsstatsborgere, der er blevet nægtet indrejse, indrejser ulovligt.
3. Hvis der foreligger grunde både til at nægte en tredjelandsstatsborger indrejse og til at anholde den pågældende, tager grænsevagten kontakt til de kompetente myndigheder for at beslutte, hvilken foranstaltning der skal iværksættes i overensstemmelse med national ret.

DEL B

Standardformular for nægtelse af indrejse ved grænsen

Angivelse af stat

Statens logo (angivelse af myndighed)

(1)

NÆGTELSE AF INDREJSE VED GRÆNSEN

Den _____ kl. (tidspunkt) _____ grænseovergangssted _____

Undertegnede _____ oplyser med hensyn til:

Efternavn _____ Fornavn _____

Fodselsdato _____ Fødested _____ Køn _____

Nationalitet _____ Bopæl _____

Type identitets dokument _____ nr. _____

Udstedt i _____ den _____

Visum nr. _____ type _____ udstedt af _____

gyldigt fra _____ til _____

for en periode på _____ dage med følgende begrundelse: _____

og som kommer fra _____ med _____ (det anvendte transportmiddel anføres — f.eks. rutenummer). Den pågældende underrettes herved om, at han/hun nægtes indrejse i henhold til (*angivelse af gældende national ret*) med følgende begrundelse:

- (A) Den pågældende er ikke i besiddelse af et gyldigt rejsedokument
- (B) Den pågældende er i besiddelse af et falsk/forfalsket/ændret rejsedokument
- (C) Den pågældende er ikke i besiddelse af gyldigt visum eller opholdstilladelse
- (D) Den pågældende er i besiddelse af falsk/forfalsket/ændret visum eller opholdstilladelse
- (E) Den pågældende er ikke i besiddelse af dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder.
Følgende dokument(er) kunne ikke forelægges: _____
- (F) Den pågældende har allerede opholdt sig 90 dage inden for den forudgående periode på 180 dage på Den Europæiske Unions medlemsstaters område
- (G) Den pågældende er ikke i besiddelse af de nødvendige subsistensmidler i forhold til varigheden af det påtænkte ophold og de nærmere omstændigheder, eller midler til tilbagerejsen til hjemlandet eller transitlandet
- (H) Den pågældende er indberettet som uønsket
- i SIS
- i det nationale register
- (I) Den pågældende anses for at udgøre en trussel mod en eller flere af Den Europæiske Unions medlemsstaters offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser (*hver stat skal anføre det nationale lovgivningsmæssige grundlag for nægtelse af indre/se*).

Bemærkninger

Den pågældende kan indbringe klage over afgørelsen om nægtelse af indrejse i henhold til national ret. Han/hun modtager en kopi af dette dokument (*hver stat skal anføre det nationale lovgivningsmæssige grundlag og proceduren vedrørende klageretten*).

Den berørte udlænding

Den ansvarlige embedsmand

(1) Der kræves ikke logo for Island og Norge.

[Tekst af billedet](#)

(1) Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 ([EFT L 187 af 10.7.2001, s. 45](#)).

BILAG VI

Særlige regler for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere medlemsstaternes ydre grænser

1. Landgrænser

1.1. Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med vejtrafik

1.1.1. For at sikre en effektiv personkontrol samtidig med en sikker og smidig afvikling af vejtrafikken skal trafikken reguleres ved grænseovergangsstederne på hensigtsmæssig vis. Om nødvendigt kan medlemsstaterne indgå bilaterale aftaler om at foretage omlægning og afspærring af trafikken. De underretter Kommissionen herom i henhold til artikel 42.

1.1.2. Ved landgrænserne kan medlemsstaterne, hvis de finder det hensigtsmæssigt, og hvis forholdene tillader det, i overensstemmelse med artikel 10 indrette separate baner ved bestemte grænseovergangssteder.

Under særlige forhold, eller når trafiksituationen og infrastrukturens tilstand nødvendiggør det, kan de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på et hvilket som helst tidspunkt suspendere anvendelsen af separate baner.

Medlemsstaterne kan samarbejde med nabolandene om indretningen af separate baner ved overgangsstederne ved de ydre grænser.

1.1.3. Personer, der ankommer i køretøjer, kan som hovedregel blive i dem, mens kontrollen foretages. Hvis omstændighederne kræver det, kan personerne imidlertid anmodes om at stige ud af deres køretøjer. Den indgående kontrol finder sted på dertil indrettede steder, hvis de lokale forhold tillader det. Af hensyn til personalets sikkerhed vil kontrollen om muligt blive foretaget af mindst to grænsevagter.

1.1.4. Fælles grænseovergangssteder

1.1.4.1. Medlemsstaterne kan indgå eller opretholde bilaterale aftaler med tilgrænsende tredjelande vedrørende etableringen af fælles grænseovergangssteder, hvor grænsevagter fra medlemsstaten og grænsevagter fra tredjelandet efter tur udfører ind- og/eller udrejsekontrol efter deres nationale ret på den anden parts område. Fælles grænseovergangssteder kan være placeret på enten en medlemsstats område eller tredjelandets område.

1.1.4.2. Fælles grænseovergangssteder placeret på en medlemsstats område: bilaterale aftaler om etablering af fælles grænseovergangssteder på en medlemsstats område skal indeholde en tilladelse til, at grænsevagter fra et tredjeland kan udføre deres opgaver i den pågældende medlemsstat under overholdelse af følgende principper:

- a) International beskyttelse: en tredjelandstatsborger, der anmoder om international beskyttelse på en medlemsstats område, har adgang til de relevante procedurer i medlemsstaten i overensstemmelse med gældende EU-ret på asylområdet.

b) Arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom: hvis tredjelandets grænsevagter bliver opmærksomme på forhold, der begrundet arrestation eller anbringelse i varetægt af en person eller beslaglæggelse af ejendom, underretter de medlemsstatens myndigheder om disse forhold, og medlemsstatens myndigheder sikrer en passende opfølgning herpå i overensstemmelse med national ret, EU-retten og folkeretten uanset den pågældende persons nationalitet.

c) Personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, og som indrejser på Unionens område: tredjelandets grænsevagter må ikke forhindre personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, i at indrejse på Unionens område. Hvis der er forhold, der begrundet, at en person nægtes udrejse fra det pågældende tredjeland, underretter tredjelandets grænsevagter medlemsstatens myndigheder om disse forhold, og medlemsstatens myndigheder sikrer en passende opfølgning herpå i overensstemmelse med national ret, EU-retten og folkeretten.

1.1.4.3. Fælles grænseovergangssteder placeret på et tredjelandets område: bilaterale aftaler om etablering af fælles grænseovergangssteder på et tredjelandets område skal indeholde en tilladelse til, at grænsevagter fra en medlemsstat kan udføre deres opgaver i det pågældende tredjeland. Ved anvendelsen af denne forordning anses al kontrol, der udføres af medlemsstaternes grænsevagter ved et fælles grænseovergangssted på et tredjelandets område, for at være udført på den pågældende medlemsstats område. Medlemsstaternes grænsevagter udfører deres opgaver i overensstemmelse med denne forordning og under overholdelse af følgende principper:

a) International beskyttelse: en tredjelandstatsborger, der er kommet igennem tredjelandets grænsevagters udrejsekontrol og derefter anmoder medlemsstatens grænsevagter i tredjelandet om international beskyttelse, har adgang til den relevante medlemsstats procedurer i overensstemmelse med gældende EU-ret på asylområdet. Tredjelandets myndigheder skal acceptere den pågældende persons overførsel til medlemsstatens område.

b) Arrestation af en person eller beslaglæggelse af ejendom: hvis medlemsstatens grænsevagter bliver opmærksomme på forhold, der begrundet arrestation eller anbringelse i varetægt af en person eller beslaglæggelse af ejendom, handler de i overensstemmelse med national ret, EU-retten og folkeretten. Tredjelandets myndigheder skal acceptere den pågældende persons eller genstands overførsel til medlemsstatens område.

c) Adgang til it-systemer: medlemsstaternes grænsevagter skal kunne anvende informationssystemer, der behandler personoplysninger, jf. artikel 8. Medlemsstaterne skal have mulighed for at iværksætte de i henhold til EU-retten fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, hændeligt tab, forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikkeautoriseret adgang, herunder adgang for tredjelandes myndigheder.

1.1.4.4. Før en medlemsstat indgår eller ændrer en bilateral aftale med et tilgrænsende tredjeland om fælles grænseovergangssteder, rådfører den sig med Kommissionen om foreneligheden af aftalen med EU-retten. Allerede eksisterende bilaterale aftaler meddeles Kommissionen senest den 20. januar 2014.

Hvis Kommissionen finder aftalen uforenelig med EU-retten, underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat. Medlemsstaten træffer alle passende foranstaltninger til, at aftalen inden for en rimelig frist ændres på en sådan måde, at de dele, som er konstateret uforenelige, fjernes.

1.2. Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med jernbanetraffic

1.2.1. Både togpassagerer og togpersonale i tog, der passerer de ydre grænser, herunder godstog og tomme tog, skal kontrolleres. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler om, hvordan denne kontrol skal foretages, under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4. Denne kontrol skal udføres på en af følgende måder:

- på den første ankomstbanegård eller den sidste afgangsbangård på medlemsstatens område
- på toget på strækningen mellem den sidste afgangsbangård i tredjelandet og den første ankomstbanegård i medlemsstaten eller omvendt
- på den sidste afgangsbangård eller den første ankomstbanegård på tredjelandets område.

1.2.2. For at lette trafikken med højhastighedspassagertog kan de medlemsstater, som toget kører igennem fra tredjelande, efter fælles overenskomst med de pågældende tredjelande under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4, også beslutte, at indrejsekontrollen af personer i tog fra tredjelande udføres på en af følgende måder:

- på de bangårde i et tredjeland, hvor passagererne stiger på toget
- på de bangårde på medlemsstaternes område, hvor passagererne stiger af toget
- i toget på strækningen mellem bangårdene på et tredjelandets område og bangårdene på medlemsstatens område, såfremt passagererne bliver i toget.

1.2.3. Hvis jernbaneselskabet, for så vidt angår højhastighedstog fra tredjelande, som stopper flere gange på medlemsstaternes område, kan optage passagerer udelukkende for den resterende strækning på medlemsstaternes område, underkastes disse passagerer indrejsekontrol enten i toget eller på bestemmelsesbangården, medmindre der er udført kontrol i henhold til punkt 1.2.1 eller 1.2.2, første led.

Personer, der udelukkende ønsker at rejse med toget på den resterende strækning på medlemsstaternes område, skal inden afrejsen klart oplyses om, at de bliver underkastet indrejsekontrol under rejsen eller på bestemmelsesbangården.

1.2.4. I modsat retning underkastes passagererne udrejsekontrol på lignende vilkår.

1.2.5. Grænsevagten kan kræve, at togvognenes hulrum inspiceres, om nødvendigt med bistand fra togføreren, for at kontrollere, at der ikke er skjult personer eller genstande, som er underkastet grænsekontrol.

1.2.6. Hvis der er grund til at formode, at der i toget skjuler sig efterlyste personer, personer, som mistænkes for at have begået en lovovertrædelse, eller tredjelandstatsborgere, som har til hensigt at indrejse ulovligt, underretter grænsevagten, hvis han ikke kan gribe ind efter de nationale bestemmelser, de medlemsstater, i retning af eller gennem hvis område toget kører.

2. Luftgrænser

2.1. Særlige regler for ind- og udrejsekontrol i internationale lufthavne

2.1.1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder sikrer, at lufthavnsvirksomheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre en fysisk adskillelse af passagerstrømmen i

forbindelse med interne flyvninger og passagerstrømmen i forbindelse med andre flyvninger. Med henblik herpå skal der i alle internationale lufthavne etableres hensigtsmæssige infrastrukturer.

2.1.2. Det sted, hvor ind- og udrejsekontrollen finder sted, bestemmes efter følgende procedure:

- a) passagerer, der ankommer med en flyvning fra et tredjeland, underkastes indrejsekontrol i den lufthavn, hvortil flyvningen ankommer fra det pågældende tredjeland, inden de påbegynder en intern flyvning. Passagerer fra interne flyvninger, der flyver videre til et tredjeland (transferpassagerer), underkastes udrejsekontrol i den lufthavn, hvorfra flyvningen afgår til det pågældende tredjeland
- b) for flyvninger til eller fra tredjelands uden transferpassagerer og flyvninger med flere mellemlandinger i medlemsstaternes lufthavne uden skift af luftfartøj, gælder følgende:
 - i) passagerer på flyvninger til eller fra tredjelands uden forudgående eller efterfølgende transfer på medlemsstaternes område skal underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen
 - ii) passagerer på flyvninger til eller fra tredjelands med mere end én mellemlanding på medlemsstaternes område uden skift af luftfartøj (transitpassagerer) og uden, at passagererne kan stige om bord på den strækning, der ligger på medlemsstaternes område, underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen
 - iii) hvis luftfartsselskabet, for så vidt angår flyvninger fra tredjelands med mere end én mellemlanding på medlemsstaternes område, kan optage passagerer, der udelukkende rejser på den resterende strækning på dette område, underkastes disse passagerer udrejsekontrol i afgangslufthavnen og indrejsekontrol i ankomstlufthavnen.

Kontrol af passagerer, der under disse mellemlandinger allerede befinder sig om bord på luftfartøjet og ikke er gået om bord på medlemsstaternes område, gennemføres i overensstemmelse med nr. ii). Den omvendte procedure finder anvendelse på flyvninger af denne kategori, når bestemmelseslandet er et tredjeland.

2.1.3. Ind- og udrejsekontrol gennemføres normalt ikke i luftfartøjet eller ved gaten, medmindre det er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring. For at sikre, at personer kontrolleres efter reglerne i artikel 7-14 i de lufthavne, der er udpeget som grænseovergangssteder, sikrer medlemsstaterne, at lufthavnsmyndighederne træffer de nødvendige foranstaltninger for at føre passagererne til områder, der er indrettet til kontrol.

Medlemsstaterne sikrer, at lufthavnsvirksomheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre personer, der ikke har adgang til de forbeholdte områder, f.eks. transitområdet, i at komme ind på eller forlade disse. Der foretages normalt ikke kontrol i transitområdet, medmindre det er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring; der kan navnlig foretages kontrol af personer, for hvem der kræves lufthavnstransitvisum, for at fastslå, om de er i besiddelse af et sådant visum.

2.1.4. Hvis et luftfartøj under flyvning fra et tredjeland på grund af force majeure eller overhængende fare eller efter instrukser fra myndighederne skal lande på et område, der

ikke er grænseovergangssted, må luftfartøjet kun fortsætte flyvningen efter tilladelse fra grænsevagterne og toldvæsenet. Det samme gælder, når et luftfartøj under flyvning fra et tredjeland lander uden tilladelse. Under alle omstændigheder finder artikel 7-14 anvendelse på ud- og indrejsekontrollen af personer om bord på disse luftfartøjer.

2.2. Procedurer for ind- og udrejsekontrol på flyvepladser

- 2.2.1. Det sikres, at passagerer også kontrolleres i overensstemmelse med artikel 7-14 på flyvepladser, der ikke har status af international lufthavn i henhold til den relevante nationale ret (flyvepladser), men hvor flyvninger fra eller til tredjelande er tilladt.
- 2.2.2. Uanset punkt 2.1.1 kan man på flyvepladser undlade at installere anlæg til fysisk adskillelse af passagerstrømmen fra henholdsvis interne flyvninger og andre flyvninger, jf. dog Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 (1). Når trafikmængden er beskeden, er det desuden ikke nødvendigt, at der permanent er grænsevagter til stede, hvis der er garanti for, at det nødvendige personale kan være til rådighed på stedet rettidigt.
- 2.2.3. Når det ikke er sikret, at der permanent er grænsevagter til stede på en flyveplads, underretter lederen af flyvepladsen i tilstrækkelig god tid grænsevagterne, når luftfartøjer under flyvning fra eller til tredjelande lander eller letter.

2.3. Ind- og udrejsekontrol af personer ved private flyvninger

- 2.3.1. Ved private flyvninger fra eller til et tredjeland sender fartøjschefen før afgang grænsevagterne i bestemmelsesmedlemsstaten og eventuelt i den medlemsstat, hvor luftfartøjet først lander, en generel erklæring indeholdende bl.a. flyveplanen i overensstemmelse med bilag 2 til konventionen angående international civil luftfart og oplysninger om passagerernes identitet.
- 2.3.2. Hvis private flyvninger fra et tredjeland på vej til en medlemsstat foretager mellemlandinger på andre medlemsstats område, foretager de kompetente myndigheder i indrejsemedlemsstaten indrejsekontrol og påfører et indrejsestempel på den generelle erklæring, der er omhandlet i punkt 2.3.1.
- 2.3.3. Hvis det ikke med sikkerhed kan afgøres, om en flyvning kommer fra eller udelukkende er på vej til medlemsstaternes område uden mellemlanding på et tredjeland område, foretager de kompetente myndigheder i lufthavne og på flyvepladser personkontrol i overensstemmelse med punkt 2.1 og 2.2.
- 2.3.4. Ind- og udrejseordningerne for svævefly, ultralette luftfartøjer, helikoptere, luftfartøjer til korte afstande og luftballoner fastsættes i national ret og eventuelt i bilaterale aftaler.

3. Søgrænser

3.1. Generelle procedurer for ind- og udrejsekontrol i forbindelse med skibstrafik

- 3.1.1. Kontrol med skibe gennemføres i anløbs- eller afsejlingshavnen eller på et dertil indrettet område i umiddelbar nærhed af fartøjet eller om bord på skibet i territorialfarvandene som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention. Medlemsstaterne kan indgå aftaler, i henhold til hvilke kontrollen også kan udføres under rejsen eller ved skibets ankomst eller afrejse på tredjelandets område under overholdelse af principperne i punkt 1.1.4.
- 3.1.2. Skibsføreren, skibsagenten eller en anden person, der har fået behørig fuldmagt hertil af skibsføreren eller er godkendt på en måde, der er acceptabel for den berørte offentlige

myndighed (i begge tilfælde herefter benævnt »skibsføreren«), opstiller en liste over besætningen og eventuelle passagerer, som skal indeholde de oplysninger, der kræves i formular 5 (besætningsliste) og 6 (passagerliste) i konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) samt om nødvendigt visumnummeret eller opholdstilladelsens nummer:

- senest 24 timer før ankomsten i havn, eller
- senest på det tidspunkt, hvor skibet afgår fra den foregående havn, hvis rejsen varer mindre end 24 timer, eller
- hvis anløbshavnen er ukendt eller ændres under rejsen, så snart denne oplysning foreligger.

Skibsføreren sender listen/listerne til grænsevagterne eller, hvis det er fastsat i national ret, til andre relevante myndigheder, som straks fremsender listen/listerne til grænsevagterne.

- 3.1.3. Grænsevagterne eller de i punkt 3.1.2 omhandlede myndigheder sender en kvittering (en undertegnet kopi af listen/listerne eller en elektronisk kvittering for modtagelsen) til skibsføreren, som på anmodning skal fremlægge den, når skibet er i havn.
- 3.1.4. Skibsføreren giver straks de kompetente myndigheder meddelelse om eventuelle ændringer i besætningens sammensætning eller antallet af passagerer.

Endvidere giver skibsføreren straks og inden for fristen i punkt 3.1.2 de kompetente myndigheder meddelelse om blinde passagerer om bord. Disse forbliver dog under skibsførerens ansvar.

Uanset artikel 5 og 8 foretages der ikke systematisk grænsekontrol af de personer, der forbliver om bord. Grænsevagterne foretager dog kun en gennemsøgning af skibet og kontrol af personer, der forbliver om bord, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring.

- 3.1.5. Skibsføreren underretter rettidigt og i overensstemmelse med gældende regler i den pågældende havn de kompetente myndigheder om skibets afrejse.

3.2. Særlige procedurer for kontrol ved visse typer skibsfart

Krydstogtskibe

- 3.2.1. Krydstogtskibets skibsfører meddeler de kompetente myndigheder krydstogtets rute og program, så snart disse er fastlagt og senest inden udløbet af fristen i punkt 3.1.2.
- 3.2.2. Hvis et krydstogtskibs rute udelukkende omfatter havne på medlemsstaternes område, foretages der uanset artikel 5 og 8 ikke nogen ind- og udrejsekontrol, og krydstogtskibet må anløbe havne, der ikke er grænseovergangssteder.

Der skal dog kun foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring.

- 3.2.3. Hvis et krydstogtskibs rute omfatter både havne på medlemsstaternes område og havne i tredjelande, foretages der uanset artikel 8 følgende ind- og udrejsekontrol:

- a) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i et tredjeland og første gang anløber en havn på en medlemsstats område, underkastes besætningen og passagererne

indrejsekontrol på grundlag af den i punkt 3.1.2 nævnte navneliste over besætning og passagerer.

Passagerer, der går i land, underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 8, medmindre en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring, viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol.

- b) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i et tredjeland og på ny anløber en havn på en medlemsstats område, underkastes besætningen og passagererne indrejsekontrol på grundlag af den i punkt 3.1.2 nævnte navneliste over besætning og passagerer, såfremt listen er ændret, siden krydstogtskibet sidste gang anløb en havn på en medlemsstats område.

Passagerer, der går i land, underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 8, medmindre en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring, viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol.

- c) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i en medlemsstat og anløber en sådan havn, underkastes passagerer, der går i land, indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 8, hvis en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring, gør dette påkrævet.
- d) Hvis krydstogtskibet afsejler fra en havn i en medlemsstat til en havn i et tredjeland, underkastes besætning og passagerer udrejsekontrol på grundlag af navnelisten over besætning og passagerer.

Hvis en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring, gør det påkrævet, underkastes passagerer, der går om bord, udrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 8.

- e) Hvis krydstogtskibet afsejler fra en havn i en medlemsstat til en sådan havn, foretages der ingen udrejsekontrol.

Der skal dog kun foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når dette er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring.

Lystfartøjer

- 3.2.4. Uanset artikel 5 og 8 underkastes personer om bord på lystfartøjer, der kommer fra eller afsejler til en havn i en medlemsstat, ikke ind- og udrejsekontrol og kan indrejse via en havn, der ikke er grænseovergangssted.

Hvis vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring berettiger hertil, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende medlemsstats område, foretages der dog kontrol af disse personer og/eller ransagning af lystfartøjerne.

- 3.2.5. Uanset artikel 5 må et lystfartøj, der kommer fra et tredjeland, undtagelsesvis anløbe en havn, som ikke er grænseovergangssted. I så fald underretter de ombordværende personer havnemyndighederne med anmodning om tilladelse til at anløbe denne havn. Havnemyndighederne tager kontakt med myndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst. Oplysning om passagererne gives ved at aflevere en liste over alle personer om bord til

havnemyndighederne. Denne liste skal senest ved skibets ankomst stilles til rådighed for grænsevagterne.

Tilsvarende tager havnemyndighederne, hvis det lystfartøj, der kommer fra et tredjeland, på grund af force majeure er nødt til at anløbe en havn, som ikke er grænseovergangssted, kontakt med havnemyndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst.

- 3.2.6. I forbindelse med kontrollen skal der afleveres et dokument med alle skibets tekniske data og navnene på de personer, der befinder sig om bord. En kopi af dette dokument sendes til myndighederne i ankomst- og afgangshavnene. Så længe skibet opholder sig i en medlemsstats territorialfarvand, opbevares et eksemplar af denne liste sammen med skibsdokumenterne.

Kystfiskeri

- 3.2.7. Uanset artikel 5 og 8 underkastes besætningen på kystfiskerfartøjer, som dagligt eller inden for 36 timer lægger til i registreringshavnen eller enhver anden havn på medlemsstaternes område uden at anløbe en havn på et tredjelands område, ikke systematisk kontrol. Der tages dog hensyn til en vurdering af risikoen for ulovlig indvandring, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende medlemsstats område, for at afgøre, hvor hyppigt der skal foretages kontrol. Afhængig af disse risici foretages der personkontrol og/eller ransagning af fartøjet.
- 3.2.8. Besætningen om bord på kystfiskerfartøjer, som ikke er registreret i en havn på en medlemsstats område, skal kontrolleres efter bestemmelserne vedrørende søfolk.

Færgeforbindelser

- 3.2.9. Personer om bord på færgeforbindelser med havne i tredjelande skal underkastes ind- og udrejsekontrol. Følgende regler finder anvendelse:
- a) hvis det er muligt, indretter medlemsstaterne separate baner i overensstemmelse med artikel 10
 - b) gående passagerer kontrolleres individuelt
 - c) passagerer i køretøjer kontrolleres, mens de sidder i køretøjet
 - d) buspassagerer behandles på samme måde som gående passagerer. De skal forlade bussen for at blive kontrolleret
 - e) lastbilchauffører og eventuelle ledsagere kontrolleres, mens de sidder i køretøjet. Denne kontrol skal i princippet foregå separat fra kontrollen af de øvrige passagerer
 - f) der skal installeres tilstrækkelig mange kontrolposter til, at kontrollen kan foregå hurtigt
 - g) for at afsløre navnlig ulovlige indvandrere skal passagerernes transportmidler, eventuelt lasten samt andre transporterede genstande, underkastes stikprøveundersøgelser
 - h) besætningsmedlemmer på færger behandles på samme måde som besætningsmedlemmer på handelsskibe
 - i) punkt 3.1.2 (pligt til at indsende en passager- og besætningsliste) finder ikke anvendelse. Hvis der skal udarbejdes en liste over de ombordværende i henhold til Rådets direktiv 98/41/EF [\(2\)](#), skal skibsføreren sende de kompetente myndigheder i

ankomsthavnen på medlemsstaternes område en kopi af denne liste senest 30 minutter efter skibets afgang fra en havn i et tredjeland.

- 3.2.10. Hvis en færge, der kommer fra et tredjeland, som anløber mere end én havn på medlemsstaternes område, tager passagerer om bord kun for den resterende strækning på dette område, underkastes disse passagerer udrejsekontrol i afgangshavnen og indrejsekontrol i anløbshavnen.

Kontrollen af personer, der under disse anløb allerede befinder sig om bord på færgen og ikke er gået om bord på medlemsstaternes område, gennemføres i ankomsthavnen. Den omvendte procedure finder anvendelse, når bestemmelseslandet er et tredjeland.

Cargoforbindelser mellem medlemsstater

- 3.2.11. Uanset artikel 8 gennemføres der ingen grænsekontrol af cargoforbindelser mellem de samme to eller flere havne på medlemsstaternes område, der ikke anløber havne beliggende uden for medlemsstaternes område, og som indebærer transport af varer.

Der skal dog kun foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe, når det er berettiget på grundlag af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring.

4. Indlandsskibsfart

- 4.1. Ved »indlandsskibsfart med passage af en ydre grænse« forstås anvendelse til erhvervs- eller lystsejlad af alle typer både og flydende materiel på floder, kanaler og søer.
- 4.2. For så vidt angår både, der anvendes til erhvervssejlad, skal følgende betragtes som besætningsmedlemmer eller lign.: skibsføreren og de ansatte om bord, der er opført på besætningslisten, samt disse personers familiemedlemmer, hvis de bor på båden.
- 4.3. De relevante bestemmelser i punkt 3.1 og 3.2 anvendes tilsvarende på kontrollen med indlandsskibsfart.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 ([EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72](#)).

(2) Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater ([EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35](#)).

BILAG VII

Særlige regler for visse personkategorier

1. Statsoverhoveder

Uanset artikel 6 og artikel 8-14 må statsoverhoveder og medlemmer af deres delegation, hvis ankomst og afrejse er blevet meddelt officielt ad diplomatisk vej til grænsevagterne, ikke underkastes ind- og udrejsekontrol.

2. piloter på luftfartøjer og andre besætningsmedlemmer

2.1. Uanset artikel 6 kan indehavere af et pilotcertifikat eller et flybesætningsbevis, som omhandlet i bilag 9 til konventionen af 7. december 1944 angående international civil luftfart, under udøvelsen af deres arbejde og på grundlag af disse dokumenter:

- a) gå om bord eller fra borde i en lufthavn, hvor der mellemlandes, eller i en ankomstlufthavn på en medlemsstats område
- b) rejse ind i den kommunes område, hvor den lufthavn, hvor der mellemlandes, eller ankomstlufthavnen er beliggende på en medlemsstats område
- c) ved brug af et hvilket som helst transportmiddel tage til en lufthavn på en medlemsstats område for der at gå om bord i et luftfartøj med afgang fra denne lufthavn.

I alle andre tilfælde skal betingelserne i artikel 6, stk. 1, være opfyldt.

2.2. Artikel 7-14 finder anvendelse på kontrol af besætninger på luftfartøjer. Besætningen på luftfartøjer kontrolleres så vidt muligt først. Kontrollen finder navnlig sted enten før passagerkontrollen eller på steder, der er særligt beregnet hertil. Uanset artikel 8 kan besætningsmedlemmer, som grænsekontrolpersonalet kender som led i sit arbejde, eventuelt blot underkastes stikprøvekontrol.

3. Søfolk

Uanset artikel 5 og 8 kan medlemsstaterne tillade, at søfolk, der er i besiddelse af et identitetsdokument for søfolk udstedt i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention om søfolks nationale identitetspapirer nr. 108 (1958) eller nr. 185 (2003), konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) og relevant national ret, uden at henvende sig til et grænseovergangssted indrejser på medlemsstaternes område i forbindelse med, at de går i land for at opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner, eller udrejser fra medlemsstaternes område ved, at de vender tilbage til deres skibe, når de er opført på deres skibs besætningsliste, og denne i forvejen er blevet kontrolleret af de kompetente myndigheder.

På baggrund af en risikovurdering, for så vidt angår den indre sikkerhed og ulovlig indvandring, underkaster grænsevagterne dog søfolk kontrol i overensstemmelse med artikel 8, inden de går i land.

4. Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer

4.1. Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas udstedt af tredjelande eller deres regeringer, der er anerkendt af medlemsstaterne, samt personer, der er i besiddelse af dokumenter udstedt af de i punkt 4.4 nævnte internationale organisationer, og som rejser i embeds medfør, kan i kraft af de særlige privilegier eller immuniteter, de nyder, få forrang for andre rejsende ved ind- og udrejsekontrollen, selv om de i givet fald stadig er visumpligtige.

Uanset artikel 6, stk. 1, litra c), skal indehavere af disse dokumenter ikke godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler.

- 4.2. Hvis en person, der ankommer til den ydre grænse, påberåber sig privilegier, immuniteter eller fritagelser, kan grænsevagten forlange, at vedkommende beviser sin status ved at fremlægge relevant dokumentation herfor, navnlig attester fra den akkrediterende stat, diplomatpas eller andet. I tvivlstilfælde kan grænsevagten om nødvendigt søge oplysninger ved direkte henvendelse til udenrigsministeriet.
- 4.3. Akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familie kan rejse ind på medlemsstaternes område ved fremvisning af det kort, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, og deres grænsepassagedokument. Endvidere må grænsevagterne uanset artikel 14 ikke nægte indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas indrejse på medlemsstaternes område uden først at have konsulteret de kompetente nationale myndigheder. Dette gælder ligeledes, når den pågældende er indberettet i SIS.
- 4.4. De i punkt 4.1 omhandlede dokumenter, udstedt af internationale organisationer, er navnlig følgende:

- passérseddél (laissez-passer) fra De Forenede Nationer udstedt til De Forenede Nationers og særorganisationernes personale på grundlag af konventionen om rettigheder og immuniteter for særorganisationerne, vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling i New York den 21. november 1947
- passérseddél fra Den Europæiske Union (EU)
- passérseddél fra Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom)
- legitimationsdokument udstedt af Europarådets generalsekretær
- dokumenter udstedt i henhold til artikel III, stk. 2, i overenskomsten mellem deltagerne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker (militært identitetskort med tjenstlig rejseordre, en rejseplan eller en personlig eller fælles marchordre) samt dokumenter udstedt inden for rammerne af partnerskab for fred.

5. Grænsearbejdere

- 5.1. Retningslinjerne for ind- og udrejsekontrol med grænsearbejdere er fastsat i de generelle regler om grænsekontrol, navnlig artikel 8 og 14.
- 5.2. Uanset artikel 8 underkastes grænsearbejdere, som grænsevagterne kender godt, fordi de hyppigt passerer grænsen ved samme grænseovergang, og som på grundlag af en første kontrol har vist sig ikke at være indberettet hverken i SIS eller i en national database, kun stikprøvekontrol for at fastslå, om de er i besiddelse af et gyldigt grænsepassagedokument og opfylder de nødvendige betingelser for indrejse. Disse personer underkastes med uregelmæssige mellemrum, uden varsel, en indgående ind- og udrejsekontrol.
- 5.3. Bestemmelserne i punkt 5.2 kan udvides til også at omfatte andre kategorier af regelmæssige grænsependlere.

6. Mindreårige

- 6.1. Grænsevagterne skal være særlig opmærksomme på mindreårige, uanset om de rejser ledsaget eller uledsaget. Mindreårige, der passerer en ydre grænse, underkastes samme ind- og udrejsekontrol som voksne, som fastsat i denne forordning.
- 6.2. I tilfælde af ledsagede mindreårige kontrollerer grænsevagten, om de personer, der ledsager mindreårige, har forældremyndigheden over dem, bl.a. når den mindreårige kun ledsages af én voksen, og der er en alvorlig grund til at tro, at mindreårige ulovligt er

blevet fjernet fra den eller de personer, der har forældremyndigheden over dem. I sidstnævnte tilfælde foretager grænsevagten yderligere efterforskning med henblik på at konstatere, om der er uoverensstemmelse eller modstrid mellem de givne oplysninger.

- 6.3. Når der er tale om mindreårige, som rejser uledsaget, skal grænsevagterne gennem en indgående kontrol af rejsedokumenter og dokumentation sikre sig, at de mindreårige ikke forlader området imod den eller de personers vilje, som har forældremyndigheden over dem.
- 6.4. Medlemsstaterne udpeger nationale kontaktpunkter med henblik på konsultation i forbindelse med mindreårige og giver Kommissionen meddelelse herom. Kommissionen stiller en liste over disse nationale kontaktpunkter til rådighed for medlemsstaterne.
- 6.5. Er der tvivl vedrørende nogen af de forhold, der er omhandlet i punkt 6.1, 6.2 og 6.3, anvender grænsevagterne listen over nationale kontaktpunkter med henblik på konsultation vedrørende mindreårige.

7. Redningstjenester, politi, brandvæsen og grænsevagter

Ordningerne for redningstjenesters, politiets og brandvæsenets ind- og udrejse, når de handler i nødstilfælde, samt for grænsevagter, der passerer grænsen under udførelsen af deres erhvervsmæssige opgaver, fastsættes i national ret. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler med tredjelands vedrørende disse personkategoriers ind- og udrejse. Disse ordninger og bilaterale aftaler kan omfatte undtagelser fra artikel 5, 6 og 8.

8. Offshorearbejdere

Uanset artikel 5 og 8 skal offshorearbejdere, som regelmæssigt ad sø- eller luftvejen vender tilbage til medlemsstaternes område uden at have opholdt sig på et tredjelands område, ikke systematisk kontrolleres.

Der tages dog hensyn til en risikovurdering, for så vidt angår ulovlig indvandring, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af det pågældende offshoreanlæg, for at afgøre, hvor hyppigt der skal foretages kontrol.

Angivelse af stat

Statens logo (angivelse af myndighed)

(¹)

GODKENDELSE AF BEVIS FOR OVERHOLDELSE AF REGLERNE FOR VARIGHEDEN AF ET KORTVARIGT OPHOLD I TILFÆLDE, HVOR REJSEDOKUMENTET IKKE ER STEMLET VED INDELLER UDREJSE

Den _____ kl. (tidspunkt) _____ i (sted) _____

Undertegnede myndighed _____ oplyser med hensyn til

Efternavn _____ Fornavn _____

Fødselsdato _____ Fødested _____ Køn _____

Nationalitet _____ Bopæl _____

Rejsedokument _____ nr. _____

Udstedt i _____ den _____

Visum nr. _____ (hvis relevant) udstedt af _____

for en periode på _____ dage med følgende begrundelse: _____

Under hensyn til det fremlagte bevis for varigheden af hans/hendes ophold på medlemsstaternes område anses vedkommende for at være indrejst i eller udrejst af medlemsstaten _____ den _____ kl. _____ ved grænseovergangsstedet _____

Undertegnede myndighed kan kontaktes på:

Tlf. _____

Fax _____

E-mail: _____

Den berørte udlænding modtager en kopi af dette dokument.

Den berørte udlænding

Den ansvarlige embedsmand
+ stempel

(¹) Der kræves ikke logo for Island og Norge.

[Tekst af billedet](#)

BILAG IX

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006

[\(EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1\)](#)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 296/2008

[\(EUT L 97 af 9.4.2008, s. 60\)](#)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 81/2009

[\(EUT L 35 af 4.2.2009, s. 56\)](#)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009

Kun artikel 55

[\(EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1\)](#)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 265/2010

Kun artikel 2

[\(EUT L 85 af 31.3.2010, s. 1\)](#)

Punkt 9 i bilag V til tiltrædelsesakten af 2011

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013

Kun artikel 1

[\(EUT L 182 af 29.6.2013, s. 1\)](#)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1051/2013

[\(EUT L 295 af 6.11.2013, s. 1\)](#)

Í Tinganesi, 22. mai 2023

Aksel V. Johannesen

løgmaður

LM-051/2022

Tórshavn, 22. mai 2023
Mál nr. 23/01252

Kvittað verður fyri móttøku av niðanfyristandandi ríkislógartilmæli:

2023	22/5-23	Ríkislógartilmæli um at seta í gildi fyri Føroyar Anordning om ikrafttræden for Færøerne af forskellige love om ændring af udlændingeloven og af forskellige love om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen	051/2022
------	---------	--	----------

Ríkisumboðið í Føroyum, hin 23/5-23

Rigsombudsmanden
på Færøerne